Behandeling van de bezwaren en adviezen bij het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen

Omschrijving:

Vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel, 26/04/24

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door:Matthias Diependaele (Si
Getekend op:2024-04-26 07:31:56 +02:0
Reden:Ik keur dit document goed

Vlaamse overheid

Matthias DIEPENDAELE

Inhoud

0. Index: op welke pagina vindt u uw bezwaar? 3
1. Opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek 10
1.1 Bezwaren tegen de opname van een goed in de vaststelling 10
1.1.1 Het object wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris 10
1.1.1.1 Het object is niet meer voldoende goed bewaard (sloopmelding) 10
1.1.1.2 Het object heeft geen erfgoedwaarde(n) meer 21
1.1.1.3 Het object wordt omwille van een administratieve fout geschrapt 39
1.1.2 Het object blijft opgenomen in de vastgestelde inventaris 45
1.1.2.1 Het object blijft ongewijzigd vastgesteld 45
1.1.2.2 Het object blijft ongewijzigd vastgesteld maar wordt aangepast in de wetenschappelijke inventaris.....134
1.1.2.3 Het object blijft vastgesteld maar met aangepaste gegevens 160
1.2 Bezwaren tegen de (gedeeltelijke) schrapping van een object uit de vaststelling ...265
1.2.1 Het object blijft toch vastgesteld (geen schrapping).....265
1.2.2 De gegevens uit het vaststellingsdossier worden aangepast.....270
1.2.3 Het vaststellingsdossier blijft ongewijzigd 273
1.3 Opmerkingen bij de opname of schrapping van een goed in de vastgestelde inventaris 321
1.3.1 De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit.....322
1.3.1.1 Het object wordt geschrapt uit de vaststelling 322
1.3.1.2 Het object wordt aangepast in het vaststellingsbesluit.....327
1.3.2 De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit 373
1.3.2.1 De opmerking wijzigt de gegevens uit het vaststellingsdossier niet 374
1.3.2.2 Het object wordt ongewijzigd geschrapt uit de vaststelling.....388
1.3.2.3 De opmerking vergt een aanpassing in de wetenschappelijke inventaris 391
1.3.2.4 Er is enkel een GRB-verschuiving gecorrigeerd 396
1.4 Niet ontvankelijke bezwaren.....400
1.4.1 Toevoegen van nieuwe goederen aan de inventaris 400
1.4.2 Andere.....409
2. Opmerkingen en aanpassingen aan het dossier toegevoegd buiten het openbaar onderzoek 423
2.1 Het object wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris 423
2.2 Aanpassingen in de vastgestelde inventaris 429
3. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE) 435
4. Conclusie van het dossier 445
Bijlage: Adressenlijst van het bouwkundig erfgoed waarvoor een opmerking of bezwaar werd ingediend 453

0. Index: op welke pagina vindt u uw bezwaar?

B_000001 160
B_000002 10
B_000003 161
B_000004 327
B_000005 21
B_000006 11
B_000007 374
B_000008 409
B_000009 409
B_000010 45
B_000011 328
B_000012 374
B_000013 162
B_000014 329
B_000015 134
B_000016 46
B_000017 388
B_000018 11
B_000019 391
B_000020 163
B_000021 22
B_000022 164
B_000023 165
B_000024 12
B_000025 166
B_000026 46
B_000027 168
B_000028 410
B_000029 388
B_000030 389
B_000031 330
B_000032 136
B_000033 169
B_000034 331
B_000035 389
B_000036 332
B_000037 392
B_000038 136
B_000039 137
B_000040 47
B_000041 138
B_000042 332
B_000043 334
B_000044 171
B_000045 375
B_000046 375
B_000047 334
B_000048 172
B_000049 335
B_000050 174
B_000051 389
B_000052 410
B_000053 48
B_000054 400
B_000055 50

B_000056 335
B_000057 389
B_000058 22
B_000059 336
B_000060 51
B_000061 334
B_000062 376
B_000063 23
B_000064 337
B_000065 176
B_000066 12
B_000067 50
B_000068 337
B_000069 177
B_000070 392
B_000071 52
B_000072 396
B_000073 53
B_000074 24
B_000075 180
B_000076 50
B_000077 338
B_000078 13
B_000079 338
B_000080 13
B_000081 25
B_000082 376
B_000083 392
B_000084 181
B_000085 12
B_000086 411
B_000087 14
B_000088 182
B_000089 183
B_000090 339
B_000091 334
B_000092 26
B_000093 26
B_000094 55
B_000095 411
B_000096 57
B_000097 27
B_000098 322
B_000099/01 14
B_000099/02 15
B_000099/03 265
B_000100 165
B_000101 57
B_000102 46
B_000103 58
B_000104 184
B_000105 186
B_000106 339
B_000107 59
B_000108 334
B_000109 187
B_000110 189

B_000111 15
B_000112 190
B_000113 191
B_000114 192
B_000115 39
B_000116 340
B_000117 412
B_000118 412
B_000119 60
B_000120 66
B_000121 140
B_000122 341
B_000123 141
B_000124 72
B_000125 73
B_000126 194
B_000127 75
B_000128 187
B_000129 50
B_000130 75
B_000131 142
B_000132 50
B_000133/01 273
B_000133/02 266
B_000134 196
B_000135 198
B_000136 76
B_000137 77
B_000138 79
B_000139 412
B_000140 273
B_000141 413
B_000142 50
B_000143 80
B_000144 342
B_000145 343
B_000146 413
B_000147 414
B_000148 344
B_000149 344
B_000150 81
B_000151 345
B_000152 15
B_000153 83
B_000154 199
B_000155 201
B_000156 346
B_000157 84
B_000158 16
B_000159 347
B_000160 143
B_000161 85
B_000162 203
B_000163 85
B_000164/01 274
B_000164/02 270
B_000164/03 275

B_000164/04 277
B_000164/05 267
B_000164/06 278
B_000165 393
B_000166 79
B_000167 204
B_000168 205
B_000169 87
B_000170 414
B_000171 206
B_000172 347
B_000173 28
B_000174 90
B_000175 348
B_000176 377
B_000177 398
B_000178 349
B_000179/01 377
B_000179/02 398
B_000180 350
B_000181 92
B_000182 28
B_000183 29
B_000184 16
B_000185 351
B_000186 322
B_000187 94
B_000188 16
B_000189 17
B_000190 323
B_000191 378
B_000192 323
B_000193 30
B_000194 352
B_000195 353
B_000196 30
B_000197 147
B_000198 353
B_000199 207
B_000200 378
B_000201 354
B_000202 357
B_000203 214
B_000204 279
B_000205 393
B_000206 31
B_000207 95
B_000208 398
B_000209 96
B_000210 97
B_000211 97
B_000212 217
B_000213 99
B_000214 100
B_000215 218
B_000216 415
B_000217 220

B_000218 100
B_000219 101
B_000220 17
B_000221 324
B_000222 102
B_000223 359
B_000224 103
B_000225 105
B_000226 204
B_000227 66
B_000228 60
B_000229 33
B_000230 222
B_000231 103
B_000232 325
B_000233 361
B_000234 106
B_000235 107
B_000236 34
B_000237 108
B_000238/01 40
B_000238/02 362
B_000238/03 363
B_000238/04 110
B_000238/05 326
B_000239 223
B_000240 111
B_000241/01 382
B_000241/02 415
B_000241/03 400
B_000241/04 394
B_000241/05 416
B_000241/06 386
B_000241/07 364
B_000241/08 365
B_000241/09 271
B_000241/10 282
B_000241/11 268
B_000241/12 282
B_000241/13 283
B_000241/14 390
B_000241/15 283
B_000241/16 284
B_000241/17 416
B_000242 230
B_000243/01 231
B_000243/02 112
B_000243/03 234
B_000243/04 114
B_000243/05 115
B_000243/06 236
B_000243/07 237
B_000243/08 116
B_000243/09 41
B_000243/10 118
B_000243/11 119
B_000243/12 43

B_000244/01 285
B_000244/02 285
B_000244/03 272
B_000244/04 286
B_000244/05 286
B_000244/06 287
B_000244/07 288
B_000244/08 288
B_000244/09 289
B_000244/10 290
B_000244/11 291
B_000244/12 291
B_000244/13 292
B_000244/14 292
B_000244/15 293
B_000244/16 294
B_000244/17 294
B_000244/18 295
B_000244/19 296
B_000244/20 296
B_000244/21 367
B_000244/22 297
B_000244/23 297
B_000244/24 298
B_000244/25 299
B_000244/26 300
B_000244/27 300
B_000244/28 301
B_000244/29 301
B_000244/30 302
B_000244/31 302
B_000244/32 303
B_000244/33 304
B_000245 120
B_000246 304
B_000247 239
B_000248 367
B_000249 36
B_000250/01 44
B_000250/02 394
B_000250/03 367
B_000250/04 368
B_000250/05 368
B_000250/06 18
B_000250/07 44
B_000250/08 240
B_000251 386
B_000252 240
B_000253 242
B_000254 244
B_000255 387
B_000256 19
B_000257 121
B_000258 122
B_000259 369
B_000260 123
B_000261 246

B_000262 403
B_000263 31
B_000264 207
B_000265 103
B_000266 417
B_000267 125
B_000268 395
B_000269/01 387
B_000269/02 387
B_000269/03 37
B_000269/04 399
B_000269/05 268
B_000269/06 265
B_000269/07 127
B_000269/08 19
B_000269/09 20
B_000269/10 20
B_000269/11 38
B_000269/12 248
B_000269/13 38
B_000269/14 127
B_000270 374
B_000271 127
B_000272 412
B_000273 130
B_000274 250
B_000275/01 317
B_000275/02 318
B_000275/03 319
B_000275/04 269
B_000275/05 320
B_000276 148
B_000277 149
B_000279 251
B_000280 39
B_000281 131
B_000282 270
B_000283 131
B_000284 418
B_000285 370
B_000286 372
B_000287 151
B_000288 419
B_000289 373
B_000290 251
B_000291 132
B_000292 256
B_000293 257
B_000294 133
B_000295 155
B_000296 422
B_000297 158
B_000298 372

Opmerking: door een administratieve aanpassing is er geen dossier gekoppeld aan nummer B_000278.

1. Opmerkingen en bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek

Tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen, werden in totaal 297 bezwaarschriften ingediend. Daarvan werden 267 bezwaarschriften ingediend via het digitale formulier op de webpagina van het openbaar onderzoek. Het agentschap ontving 28 bezwaarschriften per post, één e-mail en één bezwaar werd afgegeven op het kantoor in Brugge. De e-mail en zeven van de 28 brieven per post werden na de einddatum van het openbaar onderzoek verstuurd, maar werden ook weerhouden voor verdere behandeling.

De 297 bezwaarschriften bevatten opmerkingen en bezwaren over 560 objecten. Elk van die bezwaarschriften kreeg een bezwaarnummer, van B_000001 tot en met B_000298. Die bezwaarschriften die voor meer dan één object een opmerking of bezwaar bevatten, zijn opgesplitst, en kregen een bijkomend volgnummer, bijvoorbeeld B_000238/01 tot en met B_000238/05. Voor de 297 bezwaarschriften zijn op die manier 393 opmerkingen en bezwaren geregistreerd.

De bezwaarindieners kennen hun registratienummer en kunnen op die manier hun bezwaar opzoeken in dit document. Via de index op pagina 5 vindt men terug op welke pagina een opmerking of bezwaar behandeld wordt. Als bijlage bij dit document is een adressenlijst beschikbaar van het bouwkundig erfgoed dat betrokken is bij een opmerking of bezwaar.

1.1 Bezwaren tegen de opname van een goed in de vaststelling

In 207 van de 393 opmerkingen en bezwaren vraagt de bezwaarindiener objecten integraal of gedeeltelijk te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Er wordt in 51 gevallen ingegaan op het bezwaar en de 52 goederen waarop deze bezwaren betrekking hebben, worden integraal geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
In de overige gevallen blijven de goederen opgenomen in de vastgestelde inventaris. 62 van die bezwaren leverden toch een wijziging op aan de feitelijkheden van het vaststellingsdossier. Vijftien bezwaren leidden tot een verwerking in de wetenschappelijke inventaris.

1.1.1 Het object wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris

Voor de objecten in dit hoofdstuk wordt ingegaan op de vraag tot schrapping uit het vaststellingsbesluit. Het goed wordt integraal geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Dat kan omdat het goed niet meer voldoende goed bewaard is door sloop, of omdat het goed geen erfgoedwaarde(n) meer bezit door aanpassingen.

1.1.1.1 Het object is niet meer voldoende goed bewaard (sloopmelding)

B_000002: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Winkel (aanduidingsid 166892/erfgoedid 87468), Oostendestraat 15, Torhout

Een particulier meldt dat dit pand reeds enkele jaren terug gesloopt is waardoor het geen plaats heeft op deze inventaris. Bezwaarindiener illustreert dit met een foto van de toestand na de nieuwbouw.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>

De bezwaarindiener heeft gelijk. Het pand is gesloopt en wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Winkel (aanduidingsid 166892/erfgoedid 87468), Oostendestraat 15, Torhout, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000006: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Café Prinsenhof (aanduidingsid 162134/erfgoedid 78996), Stationsstraat 47, Damme

Een lokaal bestuur meldt dat er een sloopvergunning voor het pand 'prinsenhof' werd afgeleverd wegens een lage erfgoedwaarde door veel verbouwingen en een heel slechte bouwfysische toestand. De sloopvergunning was dossier OMV_2021092875, waarin de beslissing van het college genomen werd op 06-07-2022.

Behandeling van het bezwaar:
De sloop van Café Prinsenhof werd ondertussen uitgevoerd. Aangezien het object niet meer bewaard is, moet het geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Café Prinsenhof (aanduidingsid 162134/erfgoedid 78996), Stationsstraat 47, Damme, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000018: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 149734/erfgoedid 23333), Moorseelsesteenweg 168, Roeselare

Een particulier meldt dat men momenteel naast de bestaande woning een nieuwbouw aan het bouwen is. Er is ook al een vergunning om de bestaande woning te slopen. De voornaamste aangebrachte redenen waren dat het huis heel dicht op de weg staat en voor belemmering van het zicht is voor het kruispunt. Hier zijn dan ook al vaak auto-ongelukken gebeurd. Daarnaast is de staat van het huis eerder bouwvallig. De motivatienota werd opgemaakt en bijgevoegd aan de bouwvergunning. Bij opmaak van deze motivatienota, is input gevraagd aan een medewerker van IOED Radar.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag de dorpswoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, aangezien erfgoedwaarden van het object onherstelbaar aangetast zijn door de slechte bouwfysische toestand.

De sloopvergunning voor dit pand is uitgereikt op basis van twee factoren, namelijk de slechte bouwfysische toestand en de gevaarlijke verkeerssituatie door de inplanting van het pand. De verkeerssituatie doet niet ter zake voor de opname van een pand in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De slechte bouwfysische toestand echter wel. De voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris, zoals vermeld in artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit, zijn dat een onroerend goed kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is. Uit de motivatienota's bij de sloopvergunning blijkt

dat het gebouw op verschillende plaatsen vrij grote scheuren heeft als gevolg van zowel differentiële zettingen als een wegzakkende fundering. De bijkomende verankeringen op meerdere plaatsen laten zien dat er zich in het verleden reeds structurele problemen voordeden. Deze zaken rechtzetten is niet mogelijk zonder de erfgoedwaarden van de woning aan te tasten. Er wordt geconcludeerd dat het pand niet voldoende goed bewaard is en daarom niet meer kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 149734/erfgoedid 23333), Moorseelsesteenweg 168, Roeselare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het niet voldoende goed bewaard is. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000024 en B_000085: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Boerenwoning van hoeve (aanduidingsid 163460/erfgoedid 81470), Schaagstraat 82, Anzegem

Twee particulieren melden dat de boerenwoning niet langer is bewaard.
In bezwaar B_000085 wordt een foto van de huidige toestand en een link naar het omgevingsloket toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindieners hebben gelijk. Bij controle ter plaatse werd vastgesteld dat de boerenwoning is gesloopt en daarmee is het laatste gebouw met erfgoedwaarde van de oorspronkelijke hoeve verdwenen.

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenwoning van hoeve (aanduidingsid 163460/erfgoedid 81470), Schaagstraat 82, Anzegem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000066: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 167505/erfgoedid 88246), Sijslostraat 71, Oostkamp

Een particulier dient een aanvraag in tot het schrappen van bovenvermeld pand. Reden: de dorpswoning is gesloopt naar aanleiding van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het bouwen van een eengezinswoning na het slopen van bestaande bewoning. Dossiernummer omgevingsloket: OMV_2022126037 (dossiernummer gemeente 0/2022/310)

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener meldt terecht de sloop van de dorpswoning. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 167505/erfgoedid 88246), Sijslostraat 71, Oostkamp, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het

bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000078: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve van 1928 (aanduidingsid 154347/erfgoedid 52117), Beekstraat 44, Gistel

Een lokaal bestuur laat weten dat de hoeve inmiddels is gesloopt. In bijlage bij het bezwaarschrift een aantal foto's van de toestand na sloop.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De hoeve is gesloopt en wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve van 1928 (aanduidingsid 154347/erfgoedid 52117), Beekstraat 44, Gistel, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000080: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wegkapelletje (aanduidingsid 153824/erfgoedid 51276), Zuidstraat zonder nummer, Ingelmunster

Een particulier meldt dat de originele kapel, volgens de beschrijving, er niet meer staat en dat het ook niet deze op foto is. Door de extreme bouwvalligheid en risico voor de verkeersveiligheid werd vanuit de gemeente gevraagd deze te verwijderen en deze te vervangen door een klein kapelletje. De vervanging van de kapel is gebeurd in het jaar 2002. Hierdoor gaat bezwaarindiener er van uit dat deze kapel zal geschrapt worden in de lijst cultureel erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag de wegkapel te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Bezwaarindiener heeft gelijk dat het niet meer de geïnventariseerde 19de-eeuwse kapel betreft; ook het historische Christusbeeld is verwijderd. De huidige kapel, gebouwd in 2002, heeft geen erfgoedwaarde. Omdat de wegkapel uit het begin van de 19de eeuw niet meer is bewaard, wordt het object geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
In de wetenschappelijke inventaris wordt geduid dat de 19de-eeuwse kapel niet meer bewaard is, zowel bij de status (niet bewaard), de erfgoedwaarde (afwezig), als in aanvullende informatie: "De 19de-eeuwse kapel werd in 2002 vervangen door een nieuwbouwkapel zonder erfgoedwaarde.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Wegkapelletje (aanduidingsid 153824/erfgoedid 51276), Zuidstraat zonder nummer, Ingelmunster, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000087: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 167619/erfgoedid 88721), Aartrijksesteenweg 91, Jabbeke

Een lokaal bestuur vraagt het object te schrappen uit de vaststelling. Met uitzondering van de dubbele dwarsschuur zijn alle andere onderdelen van deze hoeve (woonstalhuis, bakhuis en schuur) op heden volledig gesloopt. De nieuwe constructies die in de plaats van deze hoevegebouwen worden opgericht, houden bovendien gelet op hun volume, stijl en gewijzigde inplanting, op geen enkel vlak nog een verwijzing in naar het bouwkundig erfgoed dat vroeger op deze locatie kon worden aangetroffen. Voor de dubbele dwarsschuur werd onlangs een sloopvergunning afgeleverd, maar deze werken werden nog niet uitgevoerd. Wegens de sloop van de hoevegebouwen en atypische nieuwbouw voor de landelijke omgeving zijn de erfgoedwaarden van deze site vernietigd. Drie foto's illustreren de huidige toestand van de hoeve.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener merkt terecht op dat sloop van de meeste hoeve-onderdelen de erfgoedwaarde heeft vernield. Enkel de dwarsschuur is bewaard, maar die zal binnenkort ook worden gesloopt. Op dit moment is dit hoevegebouw gelegen tussen nieuwbouw, wat de context- en ensemblewaarde heeft vernield. De huidige gebouwen zijn niet meer herkenbaar als hoeve met losse bestanddelen. Daarom wordt de hoeve integraal geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 167619/erfgoedid 88721), Aartrijksesteenweg 91, Jabbeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000099/01: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 172523/erfgoedid 210983), Daliastraat 47, Ichtegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000099, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor drie objecten in Ichtegem, Tielt en Pittem.

Een lokaal bestuur deelt mee dat de dorpswoning met ID 172523, Daliastraat 47 in Ichtegem ondertussen werd gesloopt in uitvoering van de omgevingsvergunning met nummer OMV_2022003339 en dat het derhalve dient geschrapt te worden uit de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener meldt terecht de sloop van de dorpswoning; dit wordt bevestigd op recente foto’s. De twee dienstgebouwen die (voorlopig) nog bewaard zijn, hebben op zich niet voldoende erfgoedwaarde. De erfgoedwaarden op basis waarvan het object werd geïnventariseerd, werden immers gemotiveerd vanuit de erfgoedkenmerken en -elementen van de woning. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 172523/erfgoedid 210983), Daliastraat 47, Ichtegem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarden niet meer aanwezig zijn door sloop. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000099/02: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 166262/erfgoedid 86702), Kanegemstraat 20, Tielt. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000099, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor drie objecten in Ichtegem, Tielt en Pittem.

Een lokaal bestuur meldt dat de hoeve met ID 166262, Kanegemstraat 20 in Tielt werd gesloopt in uitvoering van de omgevingsvergunning met nummer OMV_2021107707 en dat ze derhalve geschrapt dient te worden uit de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
De geplande sloop werd reeds in oktober 2022 gemeld tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen en wordt nu door de bezwaarindiener bevestigd. De hoeve wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 166262/erfgoedid 86702), Kanegemstraat 20, Tielt, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000111: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 168568/erfgoedid 90072), Karel van Manderstraat 54, Meulebeke

Een lokaal bestuur meldt dat deze woning gesloopt is volgens een omgevingsvergunning de dato 27/06/2022 (referentie OMV_2022074676). De werken zijn gestart op 17/10/2022.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het pand is gesloopt en wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 168568/erfgoedid 90072), Karel van Manderstraat 54, Meulebeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000152: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg (aanduidingsid 161628/erfgoedid 78384), Lekedorpstraat 73, Diksmuide

Een lokaal bestuur laat weten dat dit erfgoedobject werd gesloopt. Nu wordt er een nieuwbouw geplaatst. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om die aan te vragen wordt bijgevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Wij gaan in op de vraag tot schrapping.
Het pand is gesloopt. Dit is al duidelijk te zien op beelden van Google Maps van augustus 2019.

Conclusie:

Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herberg (aanduidingsid 161628/erfgoedid 78384), Lekedorpstraat 73, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000158: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Brug over de Grote Beverdijkvaart (aanduidingsid 161696/erfgoedid 78459), Grote Beverdijkstraat zonder nummer, Diksmuide

Een lokaal bestuur laat weten dat deze brug volledig gesloopt en herbouwd is op dezelfde plaats. De nieuwe brug heeft wel de basis mee van de oude brug, ook drie bogen. De nieuwe brug heeft nu wel een hekken aan de omranding. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De brug is volledig gesloopt en vervangen door een nieuwe brug, zichtbaar op de aangeleverde foto. De brug wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Brug over de Grote Beverdijkvaart (aanduidingsid 161696/erfgoedid 78459), Grote Beverdijkstraat zonder nummer, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000184: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve De Mote (aanduidingsid 161595/erfgoedid 78342), Dwarsstraat 18, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat dit erfgoedobject volledig gesloopt is geweest en een nieuwbouw is herbouwd. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De hoeve is gesloopt en wordt niet langer vastgesteld.
Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de Duitse bunker (aanduidingsid 161596/erfgoedid 78343), die zich op hetzelfde perceel bevindt, wel bewaard is. Dit object lag afzonderlijk voor in het openbaar onderzoek en blijft dus ongewijzigd vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve De Mote (aanduidingsid 161595/erfgoedid 78342), Dwarsstraat 18, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000188: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 161622/erfgoedid 78378), Lekedorpstraat 41, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat dit erfgoedobject volledig werd gesloopt. Daarna werd een nieuwbouw geplaatst, namelijk een appartementenblok. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het pand is gesloopt en wordt niet langer vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 161622/erfgoedid 78378), Lekedorpstraat 41, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000189: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 161632/erfgoedid 78388), Lekedorpstraat 92, Diksmuide
Een lokaal bestuur meldt dat dit erfgoedobject volledig werd gesloopt. Daarna werd een nieuwbouw geplaatst. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het pand is gesloopt en wordt niet langer vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 161632/erfgoedid 78388), Lekedorpstraat 92, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000220: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoekcafé en winkelhuis naar ontwerp van Ch. Van Moerkerke (aanduidingsid 150041/erfgoedid 23716), Zuidstraat 38, Roeselare

Een particulier vraagt de schrapping van de inventaris bouwkundig erfgoed gezien het goed onherstelbaar is aangetast door overmacht. Tevens zal deze sloop ook nodig zijn om de veiligheid te kunnen waarborgen. Deze onherstelbare situatie werd reeds na een grondige inspectie van heel wat mensen van de dienst bouwkundig erfgoed en nog bijkomende andere instanties vastgesteld. Ook werden twee bouwkundige ingenieurs aangesproken met de vraag om een oplossing te bieden en om te onderzoeken om deze situatie enigszins terug te draaien. Beiden zijn het duidelijk eens dat de sloop van het pand de enige oplossing is.

- Alle muren, ook de dragende aan de binnenkant werden door een vorige huurder totaal onverantwoord weggenomen.
- De keldermuren zijn volledig gescheurd. De rioleringswerken in de Zuidstraat gaan hieraan zeker ook wel bijgedragen hebben.
- De draagkracht van de ondergrond voldoet niet.
- Schoring van de gevel is niet mogelijk.

Deze sloop werd door de erfgoedconsulent van Bie Radar ook aanvaard en ook nog eens na een eigen intern overleg aanvaard door de dienst ruimtelijke ordening van de stad.

Hierin wordt nog eens benadrukt dat de onomkeerbare structurele problemen die door verschillende instanties werden vastgesteld te wijten zijn aan overmacht.
In bijlage worden de mails van de omgevingsambtenaar en de erfgoedconsulent toegevoegd, evenals de verslagen van de ingenieurs, facturen en foto's.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt aangetoond dat de erfgoedwaarden van het object onherstelbaar aangetast zijn door de slechte bouwfysische toestand en dat het pand daardoor moet worden geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Ten eerste moet opgemerkt worden dat de toekomstplannen met het pand en de eventuele sloop niet ter zake doen binnen de lopende vaststellingsprocedure. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van dit onroerend goed in de vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating.
Het is wel zo dat een object geschrapt moet worden uit de vaststelling als het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Een gebrekkige bouwfysische toestand moet gemotiveerd en aangetoond worden. Bezwaarindiener vroeg aan twee ingenieurs advies over de stabiliteit en bouwfysische toestand van het pand. Deze adviezen werden als bijlage bij het bezwaar gevoegd. Het verslag "advies gevel" neemt als vertrekpunt de vraag of er een nieuwbouwproject gerealiseerd kan worden met behoud van de gevel. Het verslag stelt "dat de gevel zich gestabiliseerd heeft naar deze toestand en dat een wijziging ervan, opnieuw serieuze gevolgen zal hebben". Ontmantelen van het gebouw en gedeeltelijke sloop met behoud van de gevel, wordt dus afgeraden aangezien de gevel op zich onvoldoende stabiliteit en samenhang heeft. Dit verslag gaat echter niet uit van een integrale renovatie van het bestaande bouwvolume en toont dus niet aan dat een renovatie onlosmakelijk zou leiden tot een volledige heropbouw en totaal verlies van de erfgoedwaarden. Het bezwaarschrift motiveert niet dat het onmogelijk is om de omschreven gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken, aangezien louter wordt uitgegaan van de mogelijkheid van nieuwbouw met behoud van de bestaande gevel. Het andere verslag "advies over de bouwtechnische toestand van het pand gelegen aan de Zuidstraat 38 te Roeselare" gaat wel in op de algemene bouwtechnische staat. Hierin wordt wel een globaal beeld gegeven van de algemene toestand, namelijk dat door constructieve ingrepen een andere lastendaling is ontstaan, die aanleiding gaf tot differentiële zettingen van de gevelmuren, scheuren van de funderingen en fragmentatie van de gevelmuren. Er wordt expliciet gesteld dat "het gebouw bouwvallig geworden is. De aangetroffen toestand kan niet ongedaan gemaakt worden, de zettingen en scheuren zijn omvangrijk en onomkeerbaar." De ingenieur concludeert bijgevolg dat het gebouw rijp is voor sloop. Een fotobijlage illustreert de bevindingen uit het verslag. Hoewel het verslag beknopt is, toont het samen met de andere gegevens uit en bijlagen bij het bezwaarschrift aan dat het pand onvoldoende goed bewaard is om een vaststelling te motiveren.

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoekcafé en winkelhuis naar ontwerp van Ch. Van Moerkerke (aanduidingsid 150041/erfgoedid 23716), Zuidstraat 38, Roeselare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het huis niet voldoende goed is bewaard. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000250/06: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Sculptuur (aanduidingsid 173370/erfgoedid 214230), Zeedijk-Wenduine zonder nummer, De Haan. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat

voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat dit object niet meer aanwezig is op deze plaats en daarom uit de vaststelling geschrapt moet worden. Volgens een online artikel van 2014 wordt de sculptuur niet meer teruggeplaatst; het object is niet bewaard op Google streetview 2017.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De sculptuur is niet meer aanwezig en wordt hierdoor geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Sculptuur (aanduidingsid 173370/erfgoedid 214230), Zeedijk-Wenduine zonder nummer, De Haan, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het niet meer aanwezig is. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000256: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 161604/erfgoedid 78352), Koekelarestraat 23, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat dit erfgoedobject recent is gesloopt. Daarna zal er een nieuwbouw worden geplaatst. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener meldt terecht de sloop van de dorpswoning. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Dorpswoning (aanduidingsid 161604/erfgoedid 78352), Koekelarestraat 23, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/08: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 172635/erfgoedid 211683), Joos de ter Beerstlaan 37, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen. Voormalige hoevewoning is gesloopt (was vroeger huisnummer 39).

Behandeling van het bezwaar:
Omdat de volledig hoeve is gesloopt, en geen erfgoedelementen meer zijn bewaard, wordt ingegaan op de vraag deze hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 172635/erfgoedid 211683), Joos de ter Beerstlaan 37,

Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/09: Bezwaar bij de vaststelling van vijf objecten: Dorpswoning (aanduidingsid 172645/erfgoedid 211750), Kauwstraat 43, Pittem; Boerenwoning en bakhuis (aanduidingsid 172648/erfgoedid 211754), Kazandstraat 14, Pittem; Dorpswoning (aanduidingsid 172791/erfgoedid 212268), Kasteeldreef 41, Pittem; Burgerhuis (aanduidingsid 172833/erfgoedid 212353), Paardestraat 30, Pittem; Villa (aanduidingsid 172742/erfgoedid 212098), Tieltstraat 103, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt deze objecten te schrappen, omdat ze gesloopt zijn en in sommige gevallen herbouwd/vervangen door nieuwbouw.

Behandeling van het bezwaar:
Deze vijf objecten zijn inderdaad gesloopt. Omdat ze niet meer bewaard zijn, moeten ze geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De objecten Dorpswoning (aanduidingsid 172645/erfgoedid 211750), Kauwstraat 43, Pittem; Boerenwoning en bakhuis (aanduidingsid 172648/erfgoedid 211754), Kazandstraat 14, Pittem; Dorpswoning (aanduidingsid 172791/erfgoedid 212268), Kasteeldreef 41, Pittem; Burgerhuis (aanduidingsid 172833/erfgoedid 212353), Paardestraat 30, Pittem; Villa (aanduidingsid 172742/erfgoedid 212098), Tieltstraat 103, Pittem, worden niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat ze gesloopt werden. De objecten worden daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/10: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 172660/erfgoedid 211768), Kriekestraat 5, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen; vergunning verleend om in 2023 te slopen.

Behandeling van het bezwaar:
De sloop is uitgevoerd. Omdat de hoeve niet meer is bewaard, moet ze geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 172660/erfgoedid 211768), Kriekestraat 5, Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

1.1.1.2 Het object heeft geen erfgoedwaarde(n) meer

B_000005: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoningen met bedrijfsgebouw (aanduidingsid 169518/erfgoedid 91557), Kasteelstraat 3-7, Lendelede

Een particulier meldt dat de woning totaal gesloopt werd op 22/02/1999 en terug nieuw opgebouwd werd en vraagt daarom om niet opgenomen te worden als erfgoed. Bezwaarindiener sluit foto's bij als bijlage en verwijst voor de goedgekeurde plannen van de woning naar het gemeentehuis van Lendelede.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de dorpswoningen met bedrijfsgebouw te schrappen uit de vastgestelde inventaris, omwille van het verlies aan erfgoedwaarde.

Bezwaarindiener vermeldt niet expliciet om welk van de drie woningen het bezwaarschrift handelt. Gezien de onderschriften bij de meegestuurde foto's en de omschrijving van de indiener, wordt afgeleid dat het bezwaarschrift Kasteelstraat nummer 3 en de bedrijfsgebouwen achter deze woning betreft.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd inderdaad geregistreerd dat de gevel van huisnummer 3 grondig gerenoveerd werd.
De woningen langs de Kasteelstraat 3 tot 7 waren geselecteerd voor opname in de inventaris omwille van de ensemblewaarde, gevormd door de gevelrij en het achterliggende groot bedrijfsgebouw uit 1910, dat nog achter huisnummer 3 bewaard was. Van het geheel van acht traveeën, die omwille van de roodbakstenen gevel met licht getoogde muuropeningen en stervormige gevelankers een architecturale eenheid vormden, bleven er door de verbouwing van nummer 3 maar vier traveeën met deze kenmerken over. Hoewel de ensemblewaarde hierdoor was verminderd, werd de huizenrij toch voorgelegd voor opname in het nieuwe vaststellingsbesluit, omwille van de samenhang met het groot bedrijfsgebouw van twee bouwlagen onder mansardedak achter huisnummer 3, dat in 1910 vermoedelijk als timmeratelier was opgericht. In de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt dit gebouw omschreven als groot roodbakstenen bedrijfsgebouw van twee bouwlagen onder mansardedak in mechanische pannen.

Het selectiecriterium ensemblewaarde was doorslaggevend voor opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris. Nu echter uit het bezwaarschrift blijkt dat ook het bedrijfsgebouw grondig werd gerenoveerd en onder meer een volledig nieuw gevelparement kreeg, is het criterium ensemblewaarde niet meer van toepassing. Gezien de ensemblewaarde van de gevelrij aan straatzijde reeds sterk aangetast was door de aanpassingen aan de gevel van huisnummer 3 en gezien ook het resterende bedrijfsgebouw door aangepaste gevelparementen sterk ingeboet heeft op vlak van authenticiteit en herkenbaarheid en zodoende niet langer erfgoedwaarde heeft, wordt geoordeeld dat er te weinig erfgoedwaarde overblijft om dit ensemble nog vast te stellen. De overgebleven woningen nummers 5 en 7 hebben zonder de ensemblewaarde niet voldoende erfgoedwaarde om apart te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Er dient daarbij opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig geheel, in casu het volledige ensemble, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde verbouwingen zijn van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van dit ensemble integraal hebben vernield, aangezien de overgebleven woningen geen ensemblewaarde meer hebben.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoningen met bedrijfsgebouw (aanduidingsid 169518/erfgoedid 91557), Kasteelstraat 3-7, Lendelede

wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de dorpswoningen met bedrijfsgebouw niet langer erfgoedwaarde hebben. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000021: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Winkel (aanduidingsid 150068/erfgoedid 23744), Ardooisesteenweg 20, Roeselare

Een onderneming stelt dat de opname van dit pand als vastgesteld bouwkundig erfgoed - winkelhuis in 2009 voorbijgestreefd lijkt vandaag. Dit pand is dienstig als Lijnwinkel en is door renovatie veranderd van uiterlijk en gemoderniseerd, wat ook nodig was om onze energienormen te halen. De vroegere vaststelling van 'Winkelpui bezet met blauwe, gele en rode tegels' is niet meer zichtbaar en het authentieke karakter van dit winkelhuis is verdwenen door de noodzakelijke renovatie van dit pand. In bijlage bij het bezwaar een foto met vergelijking van de situatie van toen het opgenomen werd op de lijst als vastgesteld bouwkundig erfgoed en de huidige situatie. Zoals duidelijk weergegeven, is door de modernisering en verbetering van de energienormen geen reden meer om dit pand op te nemen op de lijst van onroerend erfgoed. Vandaar dat bezwaarindiener vraagt om schrapping van dit pand op de lijst.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt ingegaan op de vraag deze winkel te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van het verlies van erfgoedwaarde.
De bezwaarindiener wijst op de ingrijpende renovatie van dit onroerend goed. Men merkt op dat de "winkelpui bezet met blauwe, gele en rode tegels" niet langer zichtbaar is. Hoewel de betegelde pui in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet expliciet vermeld wordt, maakt dit erfgoedelement essentieel deel uit van de karakterisering van het erfgoedtype 'winkel'. Het was een essentieel element in functie van de herkenbaarheid als interbellum winkelpand. De bezwaarindiener heeft dus gelijk dat het 'authentieke karakter' van het winkelhuis sterk is aangetast. Het door de bezwaarindiener bijgevoegde beeldmateriaal en de vergelijking met de referentietoestand van het pand op het moment van inventarisatie, bevestigen de impact van de renovatie op de erfgoedwaarden. Door de werken is het globale uitzicht van dit pand dermate gewijzigd dat de erfgoedwaarden teniet zijn gedaan. Het pand is niet langer herkenbaar als een winkelpand uit het interbellum en evenmin als een representatief voorbeeld van een commercieel pand in het oeuvre van architect Joseph De Bruycker. Hierdoor wordt het geschrapt uit de vaststelling.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Winkel (aanduidingsid 150068/erfgoedid 23744), Ardooisesteenweg 20, Roeselare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het winkelhuis geen erfgoedwaarde heeft. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000058: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Vlasschuur (aanduidingsid 153594/erfgoedid 50972), Bruggesteenweg 132, Hooglede

Een particulier haalt aan dat de vlasschuur niet meer in originele staat is, het dak is volledig anders de poort is anders enz... Bezwaarindiener stelt dat je van de openbare weg niet kunt zien dat dit een vlasschuur is, het is een bedrijf van metaalconstructie. Bezwaarindiener wil niet dat dit in de vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed opgenomen wordt. Hij stelt dat geen mens daar een vlasschuur in ziet. Bezwaarindiener haalt aan daar nu maar info over te hebben gekregen.

Behandeling van het dossier:
Er wordt ingegaan op de vraag deze vlasschuur te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De schuur is voldoende goed bewaard maar behield de erfgoedwaarden niet op basis waarvan ze werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De vergelijking van de huidige toestand met de foto die gemaakt werd ten tijde van de opname van de schuur in de inventaris bouwkundig erfgoed in 2001, laat zien dat de belangrijkste erfgoedelementen en erfgoedkenmerken zijn verdwenen. De driebeukige vlasschuur in verankerde baksteenbouw was toen gekenmerkt door drie op elkaar aansluitende, parallelle, golfplaten zadeldaken (nok loodrecht op straat). Die daken zijn vervangen door één groot laag zadeldak. De schuifpoort, die in 2001 al gewijzigd werd, en het heiligennisje, bleven bewaard. Deze elementen zijn echter niet voldoende om de huidige constructie nog te beschouwen als een representatief en herkenbaar voorbeeld van een vlasschuur uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Zowel de bedaking, de binnenstructuur als de voorgevel werden door de aanpassingen in die mate aangepast dat de erfgoedwaarde niet meer aanwezig is.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Vlasschuur (aanduidingsid 153594/erfgoedid 50972), Bruggesteenweg 132, Hooglede wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000063: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 172038/erfgoedid 209430), Snellegemsestraat 116, Zedelgem

Een particulier dient bezwaar in tegen het classificeren van de woning in de Snellegemsestraat 116 als dorpswoning. De desbetreffende woning biedt geen historische of architecturale meerwaarde. Garage is niet meer van toepassing door verbouwingen, waarbij de woning gerenoveerd is naar laatste moderne normen (vergunning omw 2021186588 en 2020090701).
Van woningen zoals deze bestaan er 13 in een dozijn. Heel de Snellegemsestraat staat vol met woningen met rode baksteen, gevelplint en zadeldak. Dit als erfgoed beschouwen heeft weinig meerwaarde. Gelieve deze dus ook van de lijst te halen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag deze dorpswoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Zonder het typerende schrijnwerk, dat voor een groot deel de erfgoedwaarde van dit verder zeer bescheiden pand bepaalde, heeft deze woning onvoldoende erfgoedwaarde om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Zoals deze woning zijn er inderdaad tal van gelijkaardige voorbeelden in de straat en in de gemeente; de woning werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgesteld inventaris net omdat het verzorgde schrijnwerk van ramen en deur was bewaard, een erfgoedelement dat steeds zeldzamer wordt in het straatbeeld en daarom bepalend is voor de erfgoedwaarde op basis waarvan dit verder zeer bescheiden pand werd geïnventariseerd. Nu dit aspect is verdwenen, wordt het pand geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het geen erfgoedwaarde meer heeft.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 172038/erfgoedid 209430), Snellegemsestraat 116, Zedelgem, wordt niet

langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde meer heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000074: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve Beulhof (aanduidingsid 150198/erfgoedid 23914), Hoogleedsesteenweg 449, Roeselare

Een particulier (advocaat) verwijst naar de brief van 31/03/2023 van de stad Roeselare, waarin wordt aangegeven dat het onroerend goed, gelegen in de Hoogleedsesteenweg 449 in 8800 Roeselare (erfgoedid 23914) onderdeel uitmaakt van het openbaar onderzoek over de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
Op 02/08/2010 leverde het CBS van de Stad Roeselare evenwel een stedenbouwkundige vergunning af met betrekking tot voormelde eigendom, toegevoegd als bijlage bij het bezwaar.
Daarin werd toegestaan dat de bestaande woning gesloopt werd om deze naderhand te herbouwen, terwijl ook het woningbijgebouw verbouwd mocht worden. Die sloop- en heropbouwwerken heeft men kort daarop ook laten uitvoeren.
Door het slopen van de bestaande woning en de verbouwingen aan het woningbijgebouw, heeft het onroerend goed bijgevolg elke erfgoedwaarde verloren.
Om die redenen tekent men dan ook bezwaar aan tegen de vaststelling van het onroerend goed aan de Hoogleedsesteenweg 449 in 8800 Roeselare (erfgoedid 23914) in de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie van West-Vlaanderen.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Door gedeeltelijke sloop van de hoevegebouwen is de erfgoedwaarde inderdaad verloren gegaan. Het object moet hierdoor geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener wijst terecht op de ingrijpende aanpassing van dit onroerend goed sinds de toestand bij inventarisatie in 1999. In overeenstemming met de in 2010 afgeleverde vergunning werd de woning gesloopt. De bij inventarisatie geregistreerde erfgoedkenmerken en -elementen gingen bijgevolg verloren. De woning werd heropgebouwd in een historiserende vormentaal die geen reconstructie is van het oorspronkelijke uitzicht. De aanpalende vleugel met stal en schuur werd ingrijpend verbouwd. Dit gedeelte had op het moment van inventarisatie al wijzigingen ondergaan. De dreef tot het erf is wel nog aanwezig. De ijzeren toegangspoort werd vervangen door een nieuw hek tussen nieuw gemetselde hekpijlers en een nieuw gebouwd, vrijstaand kapelletje.
Door het verlies van de materiële authenticiteit is de huidige site niet langer herkenbaar noch representatief als een langgestrekte hoeve uit het interbellum. Het historische ensemble is aangetast. De erfgoedwaarden op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld zijn verloren gegaan. Hierdoor moet de hoeve geschrapt worden uit de vaststelling.
Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt het verlies van de erfgoedwaarde geregistreerd en wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de impact op de erfgoedwaarde te duiden: "Volgens een vergunning van 2010 werd het woonhuis gesloopt en vernieuwd, en werd de aanpalende vleugel met stal en schuur ingrijpend verbouwd. De erfgoedwaarde van de langgestrekte hoeve is verloren gegaan aangezien de herkenbaarheid en ensemblewaarde zijn aangetast. De toegang tot het erf onderging eveneens aanpassingen: aan de straat werd er een nieuw hek tussen gemetselde pijlers toegevoegd, evenals een vrijstaand kapelletje. De dreef bleef behouden en werd gekasseid.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve Beulhof (aanduidingsid 150198/erfgoedid 23914), Hoogleedsesteenweg 449, Roeselare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de hoeve geen erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000081: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 168784/erfgoedid 90413), Axpoelmolenstraat 1, Ruiselede

Een particulier meldt dat de fiche op de website niet meer klopt, deze hoeve is recentelijk gesloopt. De erfgoedwaarde is hier dus niet meer aanwezig.

Behandeling van het bezwaar:
Door gedeeltelijke sloop van de hoevegebouwen is de erfgoedwaarde verloren gegaan. Het object moet hierdoor geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener stelt dat de hoeve recent is gesloopt. Er moet genuanceerd worden dat de sloopvergunning enkel betrekking had op de woning en vandaag dus ook enkel de boerenwoning met aansluitend stalletje werd gesloopt. De dwarsschuur met geïncorporeerde stallen ten zuiden van het erf is nog bewaard.
Om een hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit als zelfstandig object voldoende erfgoedwaarde te hebben. Het is immers zo dat bij erfgoedtypes als een hoeve steeds de ensemblewaarde primeert als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen. Dit was ook hier het geval bij opname van de hoeve in de wetenschappelijke inventaris. De hoeve werd in 2008 geselecteerd omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld was van een historische hoevesite met losse bestanddelen, namelijk een woonhuis met een kern opklimmend tot de 18de eeuw en een dwarsschuur, die rond 1945 werd uitgebreid, gegroepeerd rond een begraasd en omhaagd erf. De erfgoedwaarden die toegekend worden aan de hoeve hebben betrekking op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart in principe buiten beschouwing gelaten.

Door de sloop van het woonhuis, dat een essentieel onderdeel vormde binnen de erfgoedwaardering van de site, is de ensemblewaarde verloren gegaan en bijgevolg de architecturale waarde aangetast. Het object is niet langer herkenbaar als hoeve met losse bestanddelen. De site is eveneens aangetast in haar historische waarde, aangezien ze niet langer representatief is voor de hoevebouw opklimmend tot 18de eeuw en evenmin als dusdanig herkenbaar is. De resterende erfgoedelementen zijn te fragmentarisch bewaard en hebben onvoldoende intrinsieke erfgoedwaarde. De beschrijving in de wetenschappelijke inventaris kent geen uitzonderlijke erfgoedwaarde toe aan de schuur. Dit betreft een relatief doorsnee schuurgebouw zonder expliciet beschreven erfgoedelementen, dat rond 1945 werd uitgebreid. De schuur heeft na sloop van de boerenwoning onvoldoende erfgoedwaarde om een afzonderlijke vaststelling te motiveren.

Aangezien de erfgoedwaarden verloren zijn gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject. Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de impact op de erfgoedwaarden te duiden: "De hoeve is niet langer herkenbaar bewaard. De ensemblewaarde ging verloren door de sloop van de boerenwoning.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 168784/erfgoedid 90413), Axpoelmolenstraat 1, Ruiselede, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000092: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning van 1925 (aanduidingsid 172746/erfgoedid 212102), Tieltstraat 124, Pittem

Een particulier vraagt dat de woning uit de lijst wordt geschrapt gezien de volledige buitenschil van het huis binnenkort wordt verbouwd. Nieuw dak, nieuwe ramen en deuren en gevelisolatie met spuitkurk. Vergunning in bijlage.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om deze dorpswoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De bouwvergunning werd na afsluiting van het openbaar onderzoek al deels uitgevoerd, waarbij de centrale deur gedicht is, en naar de linker travee is verplaatst en waarbij ook de vorm van de muuropeningen werd gewijzigd. De erfgoedwaarde van dit type zeer bescheiden bouwkundig erfgoed hangt af van de herkenbaarheid en representativiteit van de woning. Nu de symmetrische dubbelhuisstructuur is verdwenen, en ook de muuropeningen een 21ste-eeuws uitzicht hebben gekregen, is deze woning niet meer herkenbaar als dorpswoning uit het interbellum. De representatieve stijlkenmerken van de gevel zijn niet meer gaaf bewaard, waardoor de erfgoedwaarde is verdwenen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning van 1925 (aanduidingsid 172746/erfgoedid 212102), Tieltstraat 124, Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde meer heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000093: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoningen (aanduidingsid 158531/erfgoedid 60688), Gemeenhof 25-27, Kortrijk

Een particulier haalt aan dat voor deze panden in 2002 een bouwaanvraag werd aangevraagd voor het slopen van de bestaande woningen en het herbouwen van een bureau en garage. Op 27 mei 2002 werd effectief een bouwvergunning afgeleverd: zie bijlage. Bij het herbouwen werd de oorspronkelijke bouwstijl (materialen, afmetingen etc.) meticuleus gerespecteerd en werden materialen waar mogelijk gerecupereerd, maar dakpannen, schrijnwerk, luiken, etc. zijn volledig nieuw (volgens oorspronkelijke stijl). Het gaat hier dus in se over nieuwbouw, weliswaar in 'oorspronkelijke' stijl. Deze panden hebben geen erfgoedwaarde en dateren dus van 2002-2003....

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om deze woningen te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object heeft niet langer erfgoedwaarde en wordt geschrapt uit de vaststelling.

Op basis van de vanop de openbare weg zichtbare materialen, opbouw en bouwdetails van de woning, en daarin gesteund door de jaartalsteen '1900', kenden de onderzoekers in 2006 historische en architecturale erfgoedwaarde toe aan deze woning, in de veronderstelling dat het een representatief en herkenbaar voorbeeld betrof van een samenstel van twee begin-20ste-eeuwse boerenarbeiderswoningen. Die feitelijkheden blijken fout: bezwaarindiener toont overtuigend aan dat dit een nieuwbouwwoning betreft, weliswaar opgebouwd naar oorspronkelijk model en met recuperatiematerialen. Omdat dit een pand betreft van begin 21ste eeuw, waarbij de gevels volgens historisch model rondom een nieuwbouw werden aangebracht, zijn de erfgoedkenmerken op basis waarvan de erfgoedwaarden werden toegekend fout. Er wordt geen erfgoedwaarde toegekend aan deze 21ste-eeuwse kopie van een oudere woning.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenarbeiderswoningen (aanduidingsid 158531/erfgoedid 60688), Gemeenhof 25-27, Kortrijk wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000097: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 170099/erfgoedid 205316), Helleput 7, Harelbeke

Een particulier meldt dat deze hoeve volledig is afgebroken en dat er nieuwe loodsen zijn gebouwd. Bezwaarindiener schrijft dat dit reeds is van in 2001.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om deze hoeve te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

In 2009 werd de hoeve opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. De boerenwoning en de koestal werden beschreven als erfgoedelementen. In de beschrijving werd toen al aangehaald dat de boerenwoning vernieuwd schrijnwerk en een vernieuwde achtergevel had, wat de relatief lage erfgoedwaarde van dit gebouw bij inventarisatie illustreert.
De koestal waarmee het boerenhuis een hoeve-ensemble vormde, is ondertussen gesloopt, waardoor de erfgoedwaarde gekoppeld aan dit onderdeel is verdwenen, en de ensemblewaarde van de twee hoevegebouwen niet meer bestaat. De toegekende architecturale waarde van deze hoeve is niet dus niet meer aanwezig.
Aan de hoeve werd ook historische waarde toegekend, onder meer omdat de site teruggaat tot een 17de-eeuwse hoeve. Van die 17de-eeuwse oorsprong zijn nu geen herkenbare sporen meer aanwezig op deze plaats. De hoeve is evenmin nog herkenbaar als een hoeve met losstaande bestanddelen uit de 19de en 20ste eeuw: er is maar één hoevegebouw meer over, dat daarenboven door aanpassingen niet meer herkenbaar is als een 19de-eeuwse boerenwoning.

Door sloop van alle oorspronkelijke bijgebouwen en aanpassingen aan het boerenhuis zijn de erfgoedwaarden op basis waarvan de hoeve werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris niet meer aanwezig. De hoeve wordt daarom geschrapt uit de vastgestelde inventaris. Daarenboven wordt aan het erfgoedobject een aanvullende informatie toegevoegd om de wijzigingen te duiden:
"De ensemblewaarde en herkenbaarheid van de hoeve ging verloren door sloop van de stal en aanpassingen van de boerenwoning.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:

Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 170099/erfgoedid 205316), Helleput 7, Harelbeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde meer heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000173: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 161433/erfgoedid 78159), Doelwegel 1, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat bij dit erfgoedobject alle elementen verdwenen zijn. De poorttravee, de segmentboogvormige muuropeningen, de beluikte T-ramen met gelede bovenlichten en onderaan de kleine roedeverdeling met gekleurd glas, al deze elementen zijn niet meer aanwezig. Er zijn foto's toegevoegd van de huidige toestand. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
Uit een vergelijking van een foto genomen ten tijde van de inventarisatie van het object met de actuele toestand zoals gedocumenteerd in het bezwaarschrift, blijkt inderdaad dat deze dorpswoning geen erfgoedwaarde meer heeft en dus uit de vaststelling dient geschrapt te worden.
Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken blijkt dat de indeling van de woning met opkamertravee nog behouden is, maar het aansluitende atelier van een ambachtsman met poorttravee is door aanpassingen niet langer herkenbaar. Vele erfgoedelementen, beschreven in de wetenschappelijke inventaris, zijn niet meer aanwezig. De geschilderde baksteenstrekken zijn verdwenen, evenals het houtwerk, bestaande uit beluikte T-ramen met gelede bovenlichten en onderaan kleine roedeverdeling met gekleurd glas. Hierdoor is de woning niet langer meer herkenbaar als een dorpswoning uit de jaren 1920 en zijn de erfgoedwaarden verloren gegaan.
Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 161433/erfgoedid 78159), Doelwegel 1, Diksmuide wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000182: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg de Kruishoeve (aanduidingsid 161473/erfgoedid 78206), Kruisstraat 29, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat bij dit object een aantal erfgoedwaarden en elementen verdwenen zijn, zoals het naambord 'De Kruishoeve', de korfboognissen bij de ramen en de gevel is niet meer witgeschilderd. Het bijhorend schuurtje is gesloopt en herbouwd. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
Uit een vergelijking van een foto genomen ten tijde van de inventarisatie van het object met de actuele toestand zoals gedocumenteerd in het bezwaarschrift, blijkt inderdaad dat

de erfgoedwaarden van deze herberg verloren zijn gegaan en dat de herberg dus uit de vaststelling dient geschrapt te worden.
De muurankers, het naambord en de korfboognissen zijn inderdaad verdwenen, zoals bezwaarindiener stelt, omdat er een nieuwe gevel tegen het pand werd geplaatst. Het achtergelegen schuurtje met aandaken, vlechtingen en korfboogpoort is gesloopt. Deze verloren gegane erfgoedkenmerken lagen aan de basis voor de motivatie van de erfgoedwaarden. De woning is niet langer herkenbaar als een herberg uit de wederopbouwperiode. Ook de ensemblewaarde ging verloren.
Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject. Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de impact op de erfgoedwaarden te duiden: "De woning is gerenoveerd, met verlies aan erfgoedwaarde. Er is onder meer een nieuwe gevel aangebracht, waarbij het naambord, de muurankers en de korfboognissen zijn verdwenen. Het achtergelegen schuurtje met aandaken, vlechtingen en korfboogpoort is gesloopt.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herberg de Kruishoeve (aanduidingsid 161473/erfgoedid 78206), Kruisstraat 29, Diksmuide wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000183: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Gekoppelde arbeiderswoningen (aanduidingsid 161532/erfgoedid 78272), Dishofstraat 2-4, Diksmuide

Een lokaal bestuur wijst erop dat er een aantal veranderingen gebeurd zijn waardoor het erfgoed verdwenen is. Bij beide huizen zijn er geen rolluikkasten meer alsook de bovenste ramen zijn vervangen. De beide gevels hebben een andere gevelkleur. Bij huisnummer 4 is er een stuk aangebouwd aan de gevel. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener heeft gelijk: door verbouwingen zijn de woningen niet langer herkenbaar als gekoppelde arbeiderswoningen uit de jaren 1920 en dienen ze uit de vaststelling geschrapt te worden.
Heel wat erfgoedelementen die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden op basis waarvan het object werd geïnventariseerd, zijn niet langer aanwezig: de gevels werden vernieuwd, waarbij de schouderstukken, aandaken en muurvlechtingen verloren zijn gegaan. Door aanbouw is de L-vormige plattegrond niet meer herkenbaar. Ook het houtwerk dat op het moment van inventarisatie nog deels bewaard was, waaronder rolluikkasten, is verdwenen.
Aangezien de erfgoedwaarden volledig zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Gekoppelde arbeiderswoningen (aanduidingsid 161532/erfgoedid 78272), Dishofstraat 2-4, Diksmuide wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het

vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000193: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wederopbouwwinkel (aanduidingsid 161681/erfgoedid 78443), Lettenburgstraat 6, Diksmuide

Een lokaal bestuur wijst erop dat dit object geen erfgoed meer is, doordat de laaddeur verdwenen is en nu een vierkant venster heeft. De dakkapellen zijn ook verdwenen, daarbij is de vensterbank ook veranderd. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk: door aanpassingen is het pand niet langer herkenbaar als handelspand uit de wederopbouwperiode en dient het hierdoor geschrapt te worden uit het vaststellingsbesluit.
Uit het bezwaar blijken namelijk wijzigingen aan de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen die leidden tot de selectie van het pand en dus aan de basis lagen van de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en zou worden vastgesteld. Uit een vergelijking van de actuele toestand, gedocumenteerd in het bezwaarschrift, met de referentietoestand op het moment van inventarisatie in 2005 blijkt dat het pand sterk gerenoveerd is, met vernieuwd dak en schrijnwerk en geschilderde gevel. Vooral de aanpassingen aan de laaddeur zorgen ervoor dat het pand niet langer herkenbaar is als een handelspand uit de wederopbouwperiode. Door deze aanpassingen is het pand zijn historische en architecturale erfgoedwaarde kwijtgeraakt.
Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Wederopbouwwinkel (aanduidingsid 161681/ erfgoedid 78443), Gentweg 65, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000196: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 161644/erfgoedid 78401), Vijvermolenstraat 1, Diksmuide

Een lokaal bestuur wijst erop dat dit pand geen erfgoedwaarde meer heeft. De Vlaamse pannen zijn verdwenen en de ramen zijn ook veranderd. Daarbij is er ook een veranda aangebouwd. In bijlage zijn twee foto's toegevoegd van de actuele staat.

Behandeling van het bezwaar:
Door aanpassingen heeft de boerenarbeiderswoning inderdaad zijn erfgoedwaarden verloren en dient het pand geschrapt te worden uit de vastgestelde lijst van bouwkundig erfgoed.
Omwille van de sobere, maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en -elementen was het pand geselecteerd als een representatief en herkenbaar voorbeeld van een boerenarbeiderswoning uit eind 19de of begin 20ste eeuw. Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen lagen aan de basis van de erfgoedwaarden. Door renovatie, met onder meer een vernieuwd dak, een gewijzigde gevelafwerking en de aanbouw van een veranda is het kleine, kenmerkende volume helemaal niet meer herkenbaar als een boerenarbeiderswoning uit het einde van de 19de eeuw of begin van de 20ste eeuw.

Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 161644/erfgoedid 78401), Vijvermolenstraat 1, Diksmuide wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000206, **B_000263**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Herberg Het Paradijs (aanduidingsid 149810/erfgoedid 23449), Lichterveldsestraat 1C, Roeselare

Particulieren dienen twee grotendeels identieke bezwaren in en vragen om het erfgoedobject Herberg Het Paradijs, Lichterveldsestraat 1C te Roeselare (in de lijst met vast te stellen objecten vermeld onder het nummer 149810 – in de lijst erfgoedobjecten onder het nummer 23449) te schrappen van de lijst en dus ook om het niet op te nemen in het definitieve vaststellingsbesluit.
De bezwaren worden eenvormig gestaafd met volgende elementen.

Architecturale waarde
In maart 2022 hadden de bezwaarindieners een meeting met de erfgoedconsulente van RADAR te Roeselare. Daar werd gemeld dat in 2009 erfgoedobjecten op de lijst 'bouwkundig erfgoed' zijn terecht gekomen, die later minder waardevol bleken te zijn, omdat ze bijvoorbeeld verbouwd werden zonder respect voor het originele ontwerp.
Herberg Het Paradijs wordt omschreven als een "wederopgebouwde herberg van 1920 naar ontwerp van Ernest Apers (Roeselare), in een omhaagde tuin met oude rode beuken; ten westen, stalling uit de tweede helft van de 19de eeuw".
In de bezwaarschiften wordt een foto van het origineel ontwerp van Herberg Het Paradijs toegevoegd, evenals een foto van de huidige toestand. Hier valt vast te stellen dat de huidige toestand extreem verschilt met het ontwerp van architect Apers, waardoor de architecturale waarde vervalt:

- De elementen van architect Apers beperken zich tot de ronde vorm van de vensters beneden, en de erker op de zijgevel.
- De herberg is sinds jaar en dag een gewoon woonhuis.
- De woning werd in de jaren 60 verbouwd zonder rekening te houden met het behoud van de erfgoedelementen: er werd toen een verhoogd zadeldak gecreëerd met dakvensters, wat ook helemaal niet meer lijkt op de oorspronkelijke toestand.
- Wegens schade veroorzaakt door de aanleg van de tunnel werd de woning in 2005 – door een aannemer aangeduid door het Vlaams Gewest – met crepi bezet.

Volkskundige waarde
Oorspronkelijk was 'Herberg Het Paradijs' idyllisch 'te velde' gelegen... Men kan stellen dat oorspronkelijk een natuurlijke, prachtige plek was met volkskundige waarde die afstamde van onze voorvaderen, die een bron van leven en inspiratie was, zoals het erfgoed betaamt. In 2004 diende deze plek echter te wijken voor de aanleg van het sluitstuk van de ring rond Roeselare. Daarbij werd geen rekening gehouden met de erfgoedwaarde van het landschap, noch met de erfgoedwaarde van het bouwwerk.
Bij de woning stond nog één overgebleven rode beuk. Hiermee werd respectloos omgegaan en de boom overleefde de aanleg van de ring en de tunnel niet en diende vervolgens, gekapt te worden.
Op 4 juli 2005 overstroomde de buurt door hevige regenval. Op dat moment was men volop bezig met de aanleg van de tunnel onder de ring. De grond onder de damwanden van de tunnel stroomde zienderogen weg door de hevige regenval. Ook de woning dreigde

weg te stromen. In allerijl werd een stabiliteitsingenieur geraadpleegd. De aannemer van de wegeniswerken voerde zand aan om verdere verzakkingen te voorkomen. De stabiliteit van de woning bleek met name in gevaar. Het Vlaamse Gewest heeft de schade vervolgens 'gecompenseerd' door de barsten in de gevel 'weg te werken' met een laag crepi en door een nieuwe voordeur te voorzien, omdat deze laatste door de grondverzakkingen niet meer open kon. Hierbij was nooit sprake van 'erfgoedwaarde' of van 'erfgoed bewaren en beschermen'. (Vervolgens werden twee waterspaarbekkens aangelegd (Ventweg Noord en Heirweg) om dergelijke overstromingen te voorkomen.)

Herkenbaarheid
Vóór de aanleg van de tunnel en het sluitstuk van de ring, was 'Herberg Het Paradijs' een punt van herkenbaarheid. (Een uitspraak van de mensen: 'Je moet aan het Paradijs inslaan…' als er iemand de weg vroeg.) Het lag op een kruispunt van de Lichterveldsestraat en de Wagenbrugstraat, en het was ook een herkenbaar punt vanaf de Heirweg. Door de tunnel en de ring is hier niets meer dat 'Het Paradijs' herkenbaar maakt, of dat verwijst naar een gewezen herberg.

Bij bezwaar B_000263 wordt ten slotte geconcludeerd dat, rekening houdende met bovenstaande argumenten, kan gesteld worden dat de vraag - om 'Het Paradijs' te schrappen van de lijst van erfgoedobjecten en om het goed NIET op te nemen in het definitieve vaststellingsbesluit - gegrond is. Immers, zowel de architecturale, als de volkskundige waarde alsook de herkenbaarheid van 'Het Paradijs' is in de loop der jaren helemaal teloorgegaan en op vandaag helaas niet meer bestaande.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt ingegaan op de vraag om Herberg Het Paradijs te schrappen uit de vastgestelde inventaris, omwille van het verlies aan erfgoedwaarde.

Een object kan geschrapt worden uit de vaststelling als het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Bezwaarindiener vecht de vaststelling aan op basis van het verlies aan erfgoedwaarde. Naar aanleiding van het bezwaar wordt dus in detail afgetoetst of de erfgoedwaarden en selectiecriteria, die de basis vormden voor de opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, vandaag nog aanwezig zijn.

De voormalige herberg werd in 1999 bij de geografische inventarisatie van het kanton Roeselare opgenomen in de inventaris omwille van de architecturale en historische waarde. De historische waarde wordt gemotiveerd vanuit de herkenbaarheid als herberg en de historische locatie, namelijk al aangeduid als herberg op 19de-eeuwse kaarten. Het pand heeft eveneens historische waarde als een tijdens het interbellum wederopgebouwde herberg. Dit aspect bepaalt eveneens de architecturale waarde, namelijk de herkenbaarheid en representativiteit als herberg, heropgericht naar ontwerp van Ernest Apers in 1920. Apers speelde een belangrijke rol binnen de wederopbouw na de Eerste Wereldoorlog in Roeselare en omgeving, en dus is de herberg eveneens representatief voor zijn oeuvre. De ensemblewaarde van de herberg met bijhorende stal en ligging in een omhaagde en beboomde tuin, versterkt de architecturale waarde.

Bezwaarindiener stelt de architecturale en volkskundige waarde, en de herkenbaarheid van het pand in vraag.
Het pand wordt niet vastgesteld omwille van de volkskundige waarde. Dit argument is bijgevolg niet ontvankelijk. Bezwaarindiener haalt als "volkskundige waarde" bovendien elementen aan die betrekking hebben op de omgeving van het pand, namelijk werken vlak bij de woning in functie van de aanleg van de ring. Ook op het vlak van "herkenbaarheid" verwijst bezwaarindiener naar de aantasting van de contextwaarde. De omgeving rond de herberg is inderdaad ingrijpend gewijzigd sinds de bouw en sinds het moment van inventarisatie. Echter, aangezien de omgeving rond de herberg niet in de beschrijving op

basis van de erfgoedkenmerken wordt vermeld, doet dit argument geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Wat betreft de architecturale waarde wijst bezwaarindiener terecht op sterke wijzigingen van het gebouw sinds de oorspronkelijke bouw. Er moet echter opgemerkt worden dat het pand in 1999 al verbouwingen had ondergaan, die dus werden meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarden. De beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wijst op de beschildering van de baksteenbouw, een deurtravee onder later verhoogd zadeldak en nieuwe klimmende dakkapellen. Vergelijking ten opzichte van de oorspronkelijke bouw, waarvan een historische foto toegevoegd bij het bezwaarschrift, illustreert deze wijzigingen. Het pand was oorspronkelijk representatief voor de traditionele stroming in de wederopbouwarchitectuur. De baksteenbouw in zichtbaar metselwerk, werd gekarakteriseerd door elementen geïnspireerd op de cottagestijl, meer bepaald herkenbaar in de volumewerking van het volume en dak, de oorspronkelijke brede puntgevel met pseudo-vakwerk aan de linkerzijde van de voorgevel, de als puntgevel uitgewerkte toegangstravee op de hoek en de erker in de zijgevel. Deze elementen waren al bij inventarisatie grotendeels aangepast, meer bepaald wat betreft het dak en de deurtravee. Verder droegen andere erfgoedelementen bij aan de architecturale waarde van het oorspronkelijke ontwerp, zoals de omlopende getande puilijst in het metselwerk, de beluikte rondbogige vensters en het originele houtwerk. Bij inventarisatie waren de benedenvensters beluikt, was het houtwerk nog deels bewaard en was de getande lijst enkel nog in de zijgevel zichtbaar. Sinds inventarisatie werd het schrijnwerk integraal vernieuwd, verdwenen de luiken en werd de voorgevel en de begane grond van de zijgevel afgewerkt met een crepi. Bezwaarindiener verduidelijkt dat de crepi werd aangebracht naar aanleiding van stabiliteitsproblemen door de aanleg van de tunnel onder de ring in 2005, die leidden tot barsten in de gevel. De detaillering en het karakter van het oorspronkelijke metselwerk ging hierdoor verloren. Bezwaarindiener wijst ook op de aantasting van de ensemblewaarde door de kap van één resterende rode beuk.
Wanneer bovenstaande wijzigingen ten opzichte van de historische toestand en de toestand op het moment van inventarisatie globaal geëvalueerd worden, wordt duidelijk dat de historische en architecturale waarde van de voormalige herberg sterk aangetast zijn. Al bij opname in de inventarisatie was er sprake van verbouwingen aan het volume, die de herkenbaarheid van het object als herberg hadden aangetast. Door de bijkomende aanpassingen op het vlak van materiaalgebruik en afwerking van de gevels en van het schrijnwerk, is het pand niet langer herkenbaar als een herberg uit de wederopbouwperiode. De historische waarde, net bepaald door die herkenbaarheid en versterkt door de 19de-eeuwse locatie van de herberg, is niet langer afleesbaar. Dit zorgt ervoor dat de herberg vandaag niet langer representatief is als herberg op een historische locatie en evenmin als realisatie van Ernest Apers of als voorbeeld van wederopbouwarchitectuur in het algemeen. Het object is onvoldoende gaaf bewaard. Het behoud van het ensemble met de haaks ingeplante stal en de achterliggende tuin motiveert de erfgoedwaarde niet. Aangezien de erfgoedwaarde verloren ging, wordt het object niet langer vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herberg Het Paradijs (aanduidingsid 149810/erfgoedid 23449), Lichterveldsestraat 1C, Roeselare wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de herberg niet langer erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000229: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dubbel burgerhuis van 1986 (aanduidingsid 163475/erfgoedid 81490), Stientjesstraat 62, Anzegem

Een particulier meldt dat dit onroerend goed wegens verbouwingen niet voldoende bewaard is, waardoor de erfgoedwaarde verloren gegaan is. Korte beschrijving erfgoed: "Dubbele woning van 1986 naar ontwerp van Stephane Beel (Brugge). Het gebouw is geconcipieerd om zonder verdere verbouwing omgevormd te kunnen worden tot één ruime woning." In 2004 werden verbouwingen uitgevoerd. Na de verbouwingen is het niet meer mogelijk om het gebouw om te vormen zonder verbouwing tot één ruime woning. In bijlage is de oorspronkelijke omschrijving terugvinden. Onderaan staat: "De onafhankelijke appartementen kunnen, door het openmaken van één enkele deur tot een ruime woning omgevormd worden." Na de verbouwingen was dit niet meer mogelijk. In bijlage zijn ook de oorspronkelijke plannen en de plannen na de verbouwingen terugvinden, waarop te zien is dat er heel wat aanpassingen gebeurd zijn. Benedenverdieping, garages omgevormd tot slaapkamers, carport/tuinberging toegevoegd, veranda toegevoegd,.. Bovenverdieping, terras is verdwenen, keuken verplaatst, slaapkamers toegevoegd,... alsook de deur om het gebouw tot één ruime woning te vormen is niet meer bestaande. Ook het uitzicht van het gebouw ziet er niet meer hetzelfde uit als oorspronkelijk. Er werden ramen toegevoegd, er werd afgewerkt met hout wat ook voorheen niet zo was,...

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om het dubbel burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van het verlies van erfgoedwaarde.

De bezwaarindiener wijst op de ingrijpende renovatie van dit onroerend goed. In vergelijking met de oorspronkelijke staat van het bouwwerk, zoals onder meer gedocumenteerd in de publicatie "Konfrontaties in moderne architectuur". Een "promenade" in en rond Kortrijk (Kortrijk, 1990) is het burgerhuis inderdaad flink aangepast: het terras is onder meer verdwenen, terwijl er elementen zijn toegevoegd, zoals dakkapellen, een houten bekleding en een carport. Het oorspronkelijke concept om zonder verdere verbouwing het dubbelhuis om te vormen tot één ruime woning, is door aanpassingen aan het interieur eveneens tenietgedaan.
Door de vele aanpassingen zijn de erfgoedwaarden te zeer aangetast en is de woning te weinig herkenbaar gebleven als het dubbel burgerhuis, zoals geconcipieerd door architect Stéphane Beel uit Brugge. Hierdoor wordt het burgerhuis geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dubbel burgerhuis van 1986 (aanduidingsid 163475/erfgoedid 81490), Stientjesstraat 62, Anzegem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het burgerhuis niet langer erfgoedwaarde heeft. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000236: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 167702/erfgoedid 88825), Spanjaardstraat 52, Jabbeke

Een advocaat dient in naam van cliënten bezwaar in bij de hervaststelling van de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.
Bezwaarindiener verwijst naar de administratieve gegevens van het goed, de opname op de lijst met vast te stellen objecten onder ID 167702 en citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.
Met dit bezwaar wil de bezwaarindiener aantonen dat de erfgoedwaarde van de losse bestanddelen en de hoeve -die geënt wordt op elementen eind 19e eeuw- verloren is gegaan, hetzij door verbouwingen (na einde 19e eeuw), hetzij, buiten de wil van bezwaarindieners om, al verloren is gegaan, hetzij een gelijkaardige situatie zoals het naburig perceel Spanjaardstraat 54 (ID: 23370) betreft – dat op de lijst met te schrappen erfgoed staat.

1/ De boomgaard

Er is helaas geen sprake meer van een boomgaard. Per definitie is een boomgaard een met bomen beplant stuk grond waar vruchten of noten geteeld worden. Op het stuk ten zuiden van het perceel staan slechts 2 noten- en fruitbomen meer, hetgeen geen boomgaard meer betreft. Bezwaarindiener voegt luchtfoto bestaande toestand toe.

2/ Woonhuis in rode baksteen onder pannen zadeldak

Het woonhuis is een 10-tal jaren geleden grondig verbouwd, waarbij het volume werd uitgebreid ten zuiden van het woonhuis. De oorspronkelijk rode baksteen werd vervangen door een bruinroode baksteen, dit in functie van het isoleren van de buitenmuren van het woonhuis, zodat er geen sprake meer is van een erfgoedwaarde. Bezwaarindiener voegt foto's toe van de oorspronkelijke toestand (01-01-2006) en de bestaande toestand (22-05-2023).

3/ Landgebouw – oorspronkelijk woon- en stalgebouw

Deze constructie werd omgevormd naar landgebouw in 1876, op het ogenblik dat het nieuw woonhuis werd gebouwd, en deze constructie wordt tot op vandaag gebruikt als bergplaats en stalling voor dieren (o.a. paarden). De baksteenmuren zijn weliswaar -nog beperkt afleesbaar- witgekalkt. Voorts bevindt deze constructie zich in een dermate niet te herstellen doordat de dakstructuur van het hellend dak momenteel wordt opengeduwd, waardoor het volledige gebouw op dit ogenblik al volledig krom en gebogen staat, zodat een herbouw zich opdringt. De erfgoedwaarde is op dit punt helaas al verloren, en niet herstelbaar. Bezwaarindiener staaft dit met foto's.

Daarenboven zijn door veelvuldige herstellingswerken in de baksteenmuren die in de loop van de tijd werden uitgevoerd om het stalgebouw qua behoud van functie te onderhouden, zodat de erfgoedelementen zijn verdwenen. Bijv. aan straatzijde is het aandak met muurvlechtingen volledig verdwenen. Bezwaarindiener staaft dit met een foto.

Ook het kleiner haaks staand stalvolume ten westen vertoont meerder tekenen van herstel en verbouwingswerken, waardoor de erfgoedwaarde al niet meer afleesbaar is, en mettertijd verloren is gegaan. Bezwaarindiener staaft dit met een foto.

4/ Bakhuis

Het bakhuis uit 1889 werd ook al grondig verbouwd en gewijzigd. Het dak werd vernieuwd, de raamopeningen werden gewijzigd en de puntgevels afgewerkt met hout. Ook hier is de erfgoedwaarde verloren gegaan. Bezwaarindiener staaft dit met foto's.

Conclusie: mettertijd is de erfgoedwaarde van de hoeve met losse bestanddelen (helaas) verloren gegaan, zodat de constructie dient opgenomen te worden op de lijst met te schrappen objecten, en een hervaststelling zich niet opdringt.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>

Er wordt ingegaan op de vraag tot schrapping van de Hoeve met losse bestanddelen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Het boerenhuis van de woning is integraal vervangen door nieuwbouw en heeft geen erfgoedwaarde meer. De andere hoevegebouwen zijn nog bewaard maar hebben gezien de aanpassingen niet voldoende erfgoedwaarde om de opname in de vastgestelde inventaris te motiveren. Er dient immers opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig geheel, in casu de hoeve met losse bestanddelen, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte onderdelen buiten beschouwing gelaten. De ensemblewaarde is bij een hoeve met losse bestanddelen het doorslaggevende criterium om de erfgoedwaarde te bepalen. Zonder het boerenhuis zijn de andere hoevegebouwen op dit erf niet meer herkenbaar en representatief voor een hoeve met losse bestanddelen. Om aparte hoevegebouwen zonder hun ensemblewaarde en contextwaarde op te kunnen nemen in het vaststellingsbesluit, moeten zij op zich een hoge, uitzonderlijke erfgoedwaarde hebben, ofwel door een hoge mate van gaafheid ofwel op basis van de zeldzaamheid van de bewaarde erfgoedelementen. Zowel het landgebouw als het bakhuis ondergingen aanpassingen die ervoor zorgen dat ze geen hoge herkenbaarheid in hun oorspronkelijke functie meer vertonen, ondanks de bewaring van bepaalde erfgoedelementen zoals het aandak en de zadeldaken met rode pannen. De hoeve met losse bestanddelen wordt geschrapt uit de

vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat ze geen erfgoedwaarde meer heeft. In het erfgoedobject wordt de sloop van het boerenhuis geduid in aanvullende informatie: "Het boerenhuis van 1876 is vervangen door nieuwbouw. De andere hoevegebouwen ondergingen aanpassingen, waardoor de herkenbaarheid en ensemblewaarde van de hoeve verloren ging.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 167702/erfgoedid 88825), Spanjaardstraat 52, Jabbeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000249: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met linde en boomkapel (aanduidingsid 149792/erfgoedid 23418), Izegemseaardeweg 68, Roeselare

Een particulier meldt dat de gebouwen geen erfgoedwaarde meer hebben. De schuur (gebouw tegen de Izegemseaardeweg) is in afbraak. Hiervoor werd al een sloopvergunning afgeleverd. De afbraak is bezig, doch nog niet volledig voltooid. Het gebouw was onveilig geworden. De stal heeft geen enkele erfgoedwaarde. Deze is volledig gedemodeerd. Bovendien werd die in het verleden al eens heropgebouwd. De originele toestand is aldus volledig verdwenen en de erfgoedwaarde is volledig verdwenen. Verder is het ijzeren hek met de twee pilaren afgebroken. Ook het kapelletje in de lindeboom is er niet meer. Enkel de lindeboom is nog aanwezig. De hoeve heeft aldus in zijn geheel geen enkele erfgoedwaarde.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van het verlies van erfgoedwaarde.

De erfgoedwaarden op basis waarvan de opname in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris wordt gemotiveerd, hebben betrekking op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en onderdelen die behoren tot het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. Al bij inventarisatie was de boerenwoning vernieuwd. De erfgoedwaarde werd gemotiveerd op basis van het herkenbare ensemble van U-vormig opgestelde gebouwen met een behouden erftoegang met hek tussen bakstenen pijlers, linde en Mariakapelletje. Gegevens uit het bezwaarschrift en een vergelijking tussen de actuele toestand en het moment van inventarisatie, maken een evaluatie van de huidige situatie mogelijk. De opvallende toegang met hek tussen bakstenen pijlers is ondertussen verdwenen. Ook het kapelletje bevindt zich niet langer in de lindeboom, die wellicht is aangeplant als welkomstboom. Voor wat betreft de resterende hoevegebouwen werden er bij inventarisatie geen uitgesproken erfgoedelementen geregistreerd. De gebouwen zijn niet gewijzigd ten opzichte van inventarisatie en momenteel is de sloop nog niet uitgevoerd, maar de ensemblewaarde als deel van een laat-19de-eeuwse hoeve is steeds meer aangetast. De resterende erfgoedkenmerken zijn onvoldoende representatief als een hoeve met losse bestanddelen van de late 19de eeuw. De typische onderdelen van een historische hoevesite zijn slechts gedeeltelijk bewaard en als geheel onvoldoende gaaf en representatief. De architecturale en historische waarde zijn dus aangetast. De volkskundige waarde is door het verdwijnen van de boomkapel ook niet langer van toepassing.

Aangezien de ensemblewaarde en herkenbaarheid zijn aangetast, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd

in het erfgoedobject. Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de impact op de erfgoedwaarden te duiden: "De hoeve is niet langer herkenbaar bewaard. De ensemblewaarde ging onder meer verloren door het verwijderen van de boomkapel en de sloop van de bakstenen pijlers met tussenliggend hek die de toegang tot het erf markeerden. Enkel de linde, wellicht aangeplant als lindeboom, bleef bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met linde en boomkapel (aanduidingsid 149792/erfgoedid 23418), Izegemseaardeweg 68, Roeselare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/03: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Leen ter Wulgen (aanduidingsid 172650/erfgoedid 211756), Klijtmolenstraat 18, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur meldt dat woning herbouwd is, en dat er enkel nog één schuur met erfgoedwaarde resteert, die men wenst te behouden.

Behandeling van het bezwaar:
Door gedeeltelijke sloop van de hoevegebouwen zijn de erfgoedwaarden verloren gegaan. Het object moet hierdoor geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

De actuele toestand van de site wordt vergeleken met de referentietoestand van het object op het moment van opname in de wetenschappelijke inventaris. De beschrijving en de foto's die toen van het object werden gemaakt, dateren van 2009-2010 en zijn te vinden bij erfgoedobject 211756. Uit de vergelijking blijkt dat de bezwaarindiener terecht meldt dat de woning gesloopt en herbouwd is. Ook de stal en het bakhuis zijn niet langer bewaard. De schuur is wel nog aanwezig, net zoals een deel van de meidoornhaag en de rechtse hekpijler met een deel van het hek.

De erfgoedwaarden die toegekend worden aan een hoeve hebben betrekking op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart in principe buiten beschouwing gelaten. Bij erfgoedtypes als een hoeve primeert steeds de ensemblewaarde als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen. Om een apart hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit als zelfstandig object voldoende erfgoedwaarde te hebben.
Door de sloop van de historische boerenwoning, de stal ten oosten ervan en het achterliggend bakhuis werd de ensemblewaarde volledig tenietgedaan. Het object is niet langer herkenbaar als hoeve met losse bestanddelen en de architecturale waarde ging hierdoor verloren. De site is eveneens aangetast in haar historische waarde, aangezien ze niet langer representatief is voor de hoevebouw uit de late 18de en 19de eeuw en evenmin als dusdanig herkenbaar is. De resterende erfgoedelementen zijn te fragmentarisch bewaard en hebben onvoldoende intrinsieke erfgoedwaarde. Zo klimt de schuur niet op tot de oudste bouwfase en werd ze vermoedelijk samen met andere hoevegebouwen opgetrokken in de tweede helft van de 19de eeuw. De beschrijving in de wetenschappelijke inventaris meldt ook de gedeeltelijke heropbouw van het landgebouw tijdens het

interbellum. De talrijke bouwsporen en het verschillend baksteenmetselwerk, zichtbaar in het parement van de schuur, wijzen op meerdere verbouwingen van dit volume. De schuur is onvoldoende herkenbaar en gaaf bewaard om een afzonderlijke vaststelling te motiveren.

Aangezien de erfgoedwaarden verloren zijn gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject. Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de impact op de erfgoedwaarden te duiden: "De hoeve is niet langer herkenbaar bewaard. De ensemblewaarde ging verloren door de sloop van de boerenwoning, de stal ten oosten en bakhuis ten noorden.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Leen ter Wulgen (aanduidingsid 172650/erfgoedid 211756), Klijtmolenstraat 18, Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/11: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg (aanduidingsid 172672/erfgoedid 211781), Markt 21, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt om dit object te schrappen. Het wordt momenteel verbouwd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag de herberg te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Van het historische volume van zeven traveeën zijn de twee linker vervangen door een hoge nieuwbouw. De vijf rechtse traveeën zijn aanzienlijk verhoogd en kregen een volledig nieuw bakstenen parement, waarbij ook de muuropeningen zijn gewijzigd. In niets herinneren de huidige gebouwen nog aan 19de-eeuwse herberg. De historische en architecturale waarde zijn niet meer aanwezig.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herberg (aanduidingsid 172672/erfgoedid 211781), Markt 21, Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/13: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 172771/erfgoedid 212202), Veldstraat 21, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen; de woning is grondig verbouwd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om deze hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoevegebouwen zijn dermate verbouwd dat de hoeve geen erfgoedwaarde meer heeft.

De hoeve werd in 2010-2011 opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat ze een herkenbaar en representatief voorbeeld was van een kleine hoeve bestaande uit losstaande bestanddelen in witgeschilderde baksteenbouw, in U-vorm rondom een onverhard erf, bereikbaar via een doodlopende zijstraat. Hoewel de boerenwoning ingrijpend was verbouwd in de jaren 1970, was het ensemble van woning, stal en schuur rondom het erf nog representatief en herkenbaar. Ondertussen, in 2018, werd de hoeve opnieuw ingrijpend gemoderniseerd. De inplanting en de volumewerking van de hoevegebouwen werd daarbij behouden. Echter, zowel de gevels, de bedaking, de muuropeningen als de interieurindeling werden gemoderniseerd, waardoor de hoeve nu uitgesproken architecturale kenmerken heeft van begin 21ste eeuw, en niet meer herkenbaar of representatief is als een 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen.
Bij de woning onder zadeldak zijn de strobedekking en mechanische pannen verwijderd. De in 2010 al gewijzigde muuropeningen zijn nu nogmaals integraal omgevormd tot een moderne beglazing. Het hoog schuurvolume ten westen is nu herkenbaar als een garage, en verloor de typerende noordelijke zijgeveltop met rondbogige kapelnis met zwarte baksteenomlijsting, met beeld Heilig Hart. De twee kleine elementen, zijnde het aangebouwde bakhuisje en het oostelijke gebouwtje met nieuwe loods, zijn nog aanwezig, en wachten op renovatie. Omdat ze op een erf staan dat niet meer herkenbaar is als hoevesite, en omdat woning en schuur dermate van uitzicht veranderden, is er voor deze twee kleine elementen geen ensemblewaarde en contextwaarde meer bewaard die hen erfgoedwaarde verleent.
De verbouwingen van rond 2018 hebben de erfgoedwaarde van deze hoeve vernield, waardoor een opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed niet meer gemotiveerd kan worden.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 172771/erfgoedid 212202), Veldstraat 21, Pittem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de hoeve geen erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

1.1.1.3 Het object wordt omwille van een administratieve fout geschrapt

B_000115, **B_000280**: Een opmerking en bezwaar bij de vaststelling van één object: Samenstel van boerenwoningen (aanduidingsid 167768/erfgoedid 88904), Westernieuwweg 81, Jabbeke

B_000115: Een lokaal bestuur meldt dat het adres en de afbakening van dit object foutief is: het samenstel van boerenwoningen is gelegen aan de Westernieuwweg 79.
Op de site is ook nog een bakhuis gelegen (pal achter het woonhuis) waarvan het ovengedeelte bewaard is gebleven. Dergelijk goed bewaarde bakhuizen bezitten hoge erfgoedwaarde en worden steeds zeldzamer. Bijgevolg is het aangewezen deze op te nemen in de vaststelling.
Achter het bakhuis bevindt zich parallel met de woning nog een bijgebouw (berging/stal), dat vermoedelijk aan de hand van de bakstenen in het interbellum valt te dateren.
Voor de ensemblewaarde is het aangewezen om deze ook in de vaststelling op te nemen. De woning werd recent verbouwd waarbij het volume werd uitgebreid door een recente aanbouw van één bouwlaag. Deze ingreep heeft slechts minimale impact op de erfgoedwaarden van de woning. Het uitzicht van het historische volume is ongewijzigd gebleven en de dagopeningen in de voorgevel werden behouden, met uitzondering van het wijzigen van een raamopening naar deur. De oorspronkelijke deuren zijn ingevuld met glas waardoor het samenstel van twee boerenwoningen duidelijk afleesbaar blijft. De

bezwaarindiener voegt in bijlage foto's toe van de toestand in juli 2021 en de toestand na de verbouwing.

B_000280: Een particulier meldt dat Westernieuwweg 81 een recente nieuwbouwwoning is met geen gelijk aan het samenstel van boerenwoningen. In bijlage luchtfoto die duidelijk weergeeft dat dit een ander type bebouwing is. Om deze reden dient deze bezwaar in en vraagt de schrapping aan van het vastgesteld erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
De foutmeldingen over de locatie zijn terecht: De boerenwoningen die opgenomen zijn in de inventaris bouwkundig erfgoed zijn gelegen op nummer 79 en niet op nummer 81.
Het aanduidingsobject 167768 is in het voorstel van vaststellingsbesluit opgenomen met een foute afbakening op kaart en het foute adres. De woning gelegen op Westernieuwweg 81 moet geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris, omdat het een administratieve fout betreft. De woning op de aangeduide percelen heeft geen erfgoedwaarde en betreft niet het beschreven en geïnventariseerde samenstel van boerenhuizen.
De hoevegebouwen op Westernieuwweg 79 kunnen in deze vaststellingsprocedure niet worden opgenomen in het vaststellingsbesluit. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure nieuwe onroerende goederen en/of nieuwe percelen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen in de procedure.
De door bezwaarindieners gemelde aanpassing van adres en afbakening op het plan zal verwerkt worden in de wetenschappelijke inventaris, bij erfgoedobject 88904.

- Het adres wordt Westernieuwweg 79.
- De afbakening op het plan wordt: Jabbeke, 4de afdeling (Varsenare 1ste afdeling), Sectie B, perceel 563M (Capakey: 31035B0563/00M000).

De inhoudelijke gegevens uit bezwaarschrift B_0000115 worden eveneens verwerkt in de wetenschappelijke inventaris:

- De korte beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Samenstel van lage boerenwoningen van drie traveeën, dat teruggaat op een begin-19de-eeuws volume dat circa 1879 grotendeels werd heropgebouwd. Witgekalkte baksteenbouw met gepekte plint onder pannen zadeldak. Omhaagd en deels beboomd erf dat te bereiken is via een lange onverharde oprit vanaf de Westernieuwweg. Achter het woonhuis bevinden zich een bakhuis met behouden ovengedeelte en een stal uit het interbellum."
- De erfgoedkenmerken worden aangevuld met "bakhuizen", "stallen" en "interbellum".
- Er wordt een aanvullende informatie toegevoegd: "Achter het woonhuis is een bakhuis gelegen met behouden ovengedeelte. Daarachter bevindt zich nog een tweede bijgebouw uit het interbellum, wellicht een berging/stal.
    - Informatie verkregen tijdens op het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
De opmerking en het bezwaar hebben invloed op het ministerieel besluit. Samenstel van boerenwoningen (aanduidingsid 167768/erfgoedid 88904), Westernieuwweg 81, Jabbeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omwille van een administratieve fout in de afbakening. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000238/01: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Kanaal Bossuit-Kortrijk (aanduidingsid 169611/erfgoedid 127459), Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Zwevegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000238, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren

bevat voor vijf objecten in Avelgem, Brugge, Harelbeke, Kortrijk, Nieuwpoort, Oudenburg, Waregem, Wielsbeke, Zwevegem.

Een openbaar bestuur wenst bezwaar aan te tekenen bij de afgebakende contour en de beschrijving van het object. De volgende kunstwerken zijn van recente datum:

- Brug N391 Harelbeke
- Smalspoorbrug Zwevegem
- Knokkebrug Zwevegem
- Brug La Flandre N8 Zwevegem
- Brug Deerlijkstraat Zwevegem
- Luipaardbrug Kortrijk
- Voetgangersbrug over sluis 9 Kortrijk
- Brug over sluis Avelgem - Bossuit
- Sint-Denijsbrug Zwevegem
- Brug over sluis Moen Zwevegem
- Sluis Bossuit
- Sluis Moen
- Sluis Zwevegem

Ook tal van recent gebouwde kaaimuren zitten in de voorgestelde contour vervat.
Bezwaarindiener vraagt om de erfgoedwaarde aan te tonen en deze expliciet uit te sluiten van vaststelling.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om het Kanaal Bossuit-Kortrijk te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het kanaal een landschappelijk en geen bouwkundig object is.
De bouwkundige objecten met erfgoedwaarde die gelegen zijn binnen het tracé van het kanaal, worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed opgenomen in zelfstandige, aparte aanduidingsobjecten:

- Pomphuis van het kanaal Bossuit-Kortrijk (aanduidingsid 162174/erfgoedid 79044)
- Sint-Pietersbrug (aanduidingsid 163219/erfgoedid 81155)
- Sluis 11 met sluiswachterswoning (aanduidingsid 157269/erfgoedid 59302), tevens beschermd als monument
- Sluis 10 (aanduidingsid 157499/erfgoedid 59545), tevens beschermd als monument
- Sluis 9 met sluiswachterswoning (aanduidingsid 158236/erfgoedid 60347), tevens beschermd als monument
- Sluis nummer 8 (oude sluis Zwevegem) (aanduidingsid 173751/erfgoedid 217078)

De recente kunstwerken op en langs het kanaal, zoals opgelijst door bezwaarindiener, horen inderdaad niet te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Door de wijziging van het Kanaal Bossuit-Kortrijk van bouwkundig naar landschappelijk element, is het duidelijk dat deze kunstwerken buiten beschouwing blijven.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Kanaal Bossuit-Kortrijk (aanduidingsid 169611/erfgoedid 127459), Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Zwevegem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen bouwkundig erfgoed is maar landschappelijk erfgoed.

B_000243/09: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Fort de Cnocke (aanduidingsid 159091/erfgoedid 70282), Ieperleedijkstraat zonder nummer, Houthulst, Knokke zonder nummer, Lo-Reninge. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn.

Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Fort de Cnocke – Ieperleedijkstraat Houthulst (ID 159091):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 2, sectie B, perceelnummer 299C (CaPaKey 32015A0367/00B000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P10 – IW209) gelegen die behoort tot de lijn 70.552.
Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van 'Fort de Cnocke' dat is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 70282.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van Fort de Cnocke. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 159091. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. Er is een beschrijving van de gebouwen opgenomen: bezwaarindiener citeert de beschrijving.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspyloon op het perceel 299C geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris. Gezien de ligging aan de rand van het afgebakend erfgoedobject, waarmee de pyloon geen materiële aansluiting heeft, kan het perceel en zich daarop bevindende pyloon gemakkelijk uit de afbakening gehaald worden.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Bij de behandeling van dit bezwaarschrift werd opgemerkt dat het Fort de Cnocke onterecht wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object Fort de Cnocke bevat geen bouwkundige erfgoedelementen. Aan de hoeve die in de beschrijving van het erfgoedobject wordt vermeld, is geen erfgoedwaarde toegekend. Deze wordt enkel vermeld om de historische evolutie van deze site te illustreren.
Omdat dit object enkel landschappelijke en archeologische sporen bewaart, en geen bouwkundige, wordt het object geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. In de wetenschappelijke inventaris wordt de discipline 'bouwkundig' geschrapt. De hoogspanningspyloon die zich bevindt binnen de afbakening van het object Fort de Cnocke, zoals opgelijst door bezwaarindiener, wordt daardoor niet meer opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat het Fort de Cnocke met dezelfde afbakening integraal werd beschermd als monument in 1995. De hoogspanningspyloon is opgenomen in de afbakening van het beschermde monument.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Fort de Cnocke (aanduidingsid 159091/erfgoedid 70282), Ieperleedijkstraat zonder nummer, Houthulst, Knokke zonder nummer, Lo-Reninge, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen bouwkundig erfgoed is. Het object wordt

daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000243/12: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Kanaal Bossuit-Kortrijk (aanduidingsid 169611/erfgoedid 127459), Bossuit, Avelgem, Harelbeke, Harelbeke, Kortrijk, Kortrijk, Moen, Zwevegem, Zwevegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn.

Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Kanaal Bossuit-Kortrijk – Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Zwevegem (ID 169611):
Op twee percelen, langs het kanaal Kortrijk-Bossuit, zijn twee hoogspanningspylonen (P1B – IW310 en P21 – IW211) gelegen op het openbaar domein. De pyloon P1B is gelegen op een perceel zonder kadastraal nummer, naast een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 1, sectie B, nummer 359R (CaPaKey 34042B0359/00R000). De pyloon P21 is gelegen op een perceel zonder kadastraal nummer, naast een perceel dat gekend is als afdeling 5, sectie A, nummer 29B (CaPaKey 34028A0029/00B000). De hoogspanningspylonen maken respectievelijk deel uit van de lijnen 70.521 en 150.257. De percelen waarop de hoogspanningspyloon aanwezig zijn, zijn opgenomen binnen de afbakening van het Kanaal Bossuit-Kortrijk dat is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 127459.
Bezwaarindiener voegt twee kaarten en twee luchtfoto's met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris zijn het perceel en de hoogspanningspyloon opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van het kanaal Bossuit-Kortrijk. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 169611. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als ruimtelijk-structurerend en historisch. Dit houdt in dat het goed de ruimte ordent, afbakent, structureert of de blik leidt en getuigt van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. De beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris maakt duidelijk dat de opname in de inventaris is ingegeven door de gebouwen, torens en schoorstenen die de elektriciteitscentrale (sic) typeren: bezwaarindiener citeert de beschrijving.
Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de pylonen. De percelen waarop de pylonen zich bevinden kunnen dan ook eenvoudig uit de inventaris gehaald worden. De delen van de percelen waarop de pyloon zich bevinden kunnen, samen met de pyloon, afgesplitst worden en uit de inventaris gehaald worden.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
In navolging van een ander bezwaar tegen de vaststelling van het Kanaal Bossuit-Kortrijk, bezwaar B_000238/01, wordt het Kanaal Bossuit-Kortrijk geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het kanaal een landschappelijk en geen bouwkundig object is.

De pylonen die zich bevinden binnen de afbakening van het erfgoedobject Kanaal Bossuit-Kortrijk, zoals opgelijst door bezwaarindiener, worden daardoor niet opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Kanaal Bossuit-Kortrijk (aanduidingsid 169611/erfgoedid 127459), Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Zwevegem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen bouwkundig erfgoed is maar landschappelijk erfgoed.

B_000250/01: Bezwaar bij de vaststelling van twee objecten: Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 171193/erfgoedid 207815), Leiesas zonder nummer, Waregem, Wielsbeke en Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 168279/erfgoedid 89616), Hooiemeersstraat zonder nummer, Wielsbeke, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat deze twee aanduidingsfiches over hetzelfde object gaan, dat op de grens van twee gemeenten ligt. Dit betreft een onnodige administratieve dubbel.

Behandeling van het bezwaar:
Deze aanduidingsobjecten betreffen inderdaad een identiek onroerend goed, waardoor een administratieve correctie nodig is en één van beide objecten wordt geschrapt uit de vaststelling.
De sluis op de Oude Leiearm bevindt zich op de grens van de gemeentes Waregem en Wielsbeke. Hierdoor werd het object zowel bij de inventarisatie van Wielsbeke in 2008 als bij de inventarisatie van Waregem in 2010 opgenomen in de inventaris. Dit leidde tot twee erfgoedobjecten in de wetenschappelijke inventaris over hetzelfde object en een dubbele opname in het vaststellingsbesluit. Omwille van duidelijkheid en rechtszekerheid schrappen we één van deze objecten, namelijk aanduidingsobject 168279. Het overeenkomstige erfgoedobject 89616 wordt gearchiveerd. Dit betreft een administratieve rechtszetting, een technische aanpassing zonder enige inhoudelijke impact, aangezien het betrokken erfgoed opgenomen blijft in het vaststellingsbesluit onder aanduidingsobject 171193. In de wetenschappelijke inventaris wordt de informatie van beide inventariscampagnes geïntegreerd in het erfgoedobject 207815. Het adres van dit object wordt zowel in het aanduidings- als erfgoedobject aangevuld met Hooiemeersstraat zonder nummer in Wielsbeke (Sint-Baafs-Vijve).

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit.
Het object Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 168279/erfgoedid 89616), Hooiemeersstraat zonder nummer, Wielsbeke, Waregem wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het een administratieve dubbel betreft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.
Het object Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 171193/erfgoedid 207815), Leiesas zonder nummer, Waregem, Wielsbeke wordt met gewijzigd adres vastgesteld. Het adres wordt aangevuld met Hooiemeersstraat zonder nummer, Wielsbeke (Sint-Baafs-Vijve).

B_000250/07: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Massieve beukenhaag (aanduidingsid 171804/erfgoedid 208727), Ringlaan zonder nummer, Koekelare. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen

bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat deze haag aangeduid is als bouwkundig erfgoed, maar een landschapselement is. Moet geschrapt worden uit vaststelling als administratieve rechtzetting. Het erfgoedobject moet omgezet worden naar landschappelijk element.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar is terecht. De massieve beukenhaag is een landschapselement en geen bouwkundig erfgoed en kan dus ook niet als bouwkundig erfgoed worden vastgesteld. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.
Het erfgoedobject wordt omgezet naar landschappelijk element.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Massieve beukenhaag (aanduidingsid 171804/erfgoedid 208727), Ringlaan zonder nummer, Koekelare, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het object geen bouwkundig maar een landschappelijk element is. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

1.1.2 Het object blijft opgenomen in de vastgestelde inventaris

Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping in deze bezwaarschriften. Er kan gemotiveerd worden dat het goed nog voldoende goed bewaard is en dat het erfgoedwaarde heeft. Daarmee is voldaan aan de twee voorwaarden om een goed op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Sommige van deze bezwaarschriften bevatten echter informatie die relevant is om verwerkt te worden in het vaststellingsbesluit. Die worden onder een aparte titel 1.1.2.3 behandeld.

1.1.2.1 Het object blijft ongewijzigd vastgesteld

B_000010: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Langgestrekte hoeve (aanduidingsid 154392/erfgoedid 52171), Weidestraat 3, Gistel

Een particulier meldt dat er ingrijpende (en vergunningsplichtige doch onvergunde) verbouwingswerken worden doorgevoerd (zie Google Streetview). Het goed werd ingrijpend verbouwd of herbouwd, waarbij de kroonlijsthoogte werd aangepast en het kenmerkend Vlaams pannendak met rode kleur werd vervangen door een rieten dak dat helemaal niet overeenstemt met de architecturale en historische waarde van dit gebouw. Daarbij komt dat men een omgevingsvergunning voor een zonevreemde functiewijziging probeert te bekomen op basis van de inventarisatie als bouwkundig erfgoed terwijl men net de erfgoedwaarden heeft vernietigd (zonder omgevingsvergunning). Bezwaarindiener sluit als bijlage foto's in van vroegere toestand (op basis waarvan het goed is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed) en huidige toestand.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener merkt terecht op dat er verbouwingen zijn geweest op de hoevesite. Daarbij werd een bijgebouw gesloopt, werden afdaken verwijderd en is de dakbekleding gewijzigd. In vergelijking met de situatie bij inventarisatie in 2003 zijn de beschreven erfgoedelementen, namelijk de volumes en samenstelling van de langgestrekte hoeve met de verspringende dakhoogte en de afwerking van de gewitte gevels wel degelijk behouden.

Hiermee zijn deze gebouwen nog steeds herkenbaar als een representatieve 19de-eeuwse hoeve van het langgestrekte type, en zijn de erfgoedwaarden bijgevolg bewaard.
Hoewel de vaststellingsprocedure niet de juiste procedure is om opmerkingen te geven over al dan niet vergunde werken, geven we voor de volledigheid mee dat de omgevingsvergunning voor functiewijziging begin 2023 vernietigd werd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000016: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wederopbouwhoeve (aanduidingsid 173941/erfgoedid 307445), Godtschalckstraat 5, Heuvelland

Een particulier dient bezwaar in tegen de opname van dit onroerend goed te Godtschalckstraat 5 te Loker. Hiervoor verwijst men naar de stedenbouwkundige vergunning en de geplande vergunde verbouwingswerken die eind vorig jaar werden goedgekeurd.

Behandeling van het bezwaar:
De bouwvergunning werd bij sluiting van de vaststellingsprocedure nog niet uitgevoerd. Het goed is dus bij opmaak van het vaststellingsbesluit goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde, aangezien de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris ongewijzigd zijn. De hoeve is een representatief voorbeeld van een wederopbouwhoeve in regionalistische baksteenarchitectuur. Het goed wordt gekenmerkt door een hoge ensemblewaarde, namelijk door de herkenbaar bewaarde hoevegebouwen en de beeldbepalende, uitzonderlijke opstelling van de gebouwen in een rij, evenwijdig aan de straat, met haaks erop de monumentale schuur en met nabijgelegen duiventil.
Op basis van een nog niet uitgevoerde bouwvergunning kan dus geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van het goed. Het goed blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000026, B_000102: Bezwaren bij de vaststelling van één object: Sociale woonwijk Mandelkwartier (aanduidingsid 169588/erfgoedid 120734), Beversesteenweg 80-86, 140-158, Eksaardestraat 1-76, 78-94, Hammestraat 1-101, Herentalslaan 1-40, 41-49, Mandeldreef 1-82, 84, Mandellaan 50-140, Meulebekestraat 2-6, 7-52, Munitieplein, Munitiestraat 2-4, 5-20, 21-31, Toekomststraat 1-5, 6-23, 25-31, Roeselare

B_000026: Dit bezwaarschrift betreft het onroerend goed dat gelegen is in de Mandellaan 100, 8800 Roeselare.
Een particulier tekent bezwaar aan tegen de vaststelling. Het onroerend goed heeft geen erfgoedwaarde meer aangezien het verbouwd werd met verlies van erfgoedwaarde. Twee jaar geleden heeft men voorzetrolluiken geplaatst aan alle vensters van de voorgevel.

B_000102: Dit bezwaarschrift betreft het onroerend goed dat gelegen is in de Eksaardestraat 29, 8800 Roeselare.
Een particulier meldt dat de woning uitgebreid verbouwd is eind 2013. De bezwaarindiener voegt foto's toe van de werken en een energieprestatiecertificaat van 2014. De bezwaarindiener wenst dat het goed niet opgenomen wordt in de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek hebben betrekking op de volledige woonwijk Mandelkwartier en niet op de respectievelijke onderdelen van dit bouwkundige ensemble. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de

erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde verbouwingen aan deze individuele woningen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de Sociale woonwijk Mandelkwartier aantasten, aangezien het geheel een grote homogeniteit bewaarde. De woningen behouden na de verbouwing de erfgoedelementen die bepalend zijn voor het geheel als representatief voorbeeld van een arbeiderswijk uit het interbellum, meer bepaald de kenmerkende schaal (laagbouw), het silhouet (afwisseling van lijst- en puntgevels) en de materialiteit (baksteenmetselwerk, hier en daar decoratief).
De verbouwingen uit bezwaar B_000102 dateren bovendien van vóór de herinventarisatie en herevaluatie van de erfgoedwaarden van deze wijk in 2016 en situeren zich aan het interieur, zoals blijkt uit de foto's bij het bezwaar. Interieurelementen maken geen deel uit van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en worden evenmin vermeld in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris. De aanpassing doet bijgevolg geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan de wijk werd geïnventariseerd en wordt vastgesteld.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000040: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Handelshuizen (aanduidingsid 171066/erfgoedid 207659), Stormestraat 116-118, Waregem

Een particulier vraagt, ingevolge een doorverwijzing door de heer Vlaams minister Matthias Diependaele, om bovenvermeld onroerend goed, definitief te laten schrappen uit de Inventaris Onroerend Erfgoed, omwille van verlies van of gebrek aan erfgoedwaarde, temeer dat het Schepen College Waregem in zitting van 2 juni 2021 besliste dat de gebouwen niet langer als erfgoedwaarde aanzien worden (foto in bijlage). Ter staving van dit verzoek voegt bezwaarindiener in bijlage vier brieven naar en van Waregem toe, alsook de verzoekbrief van 29/8/2022 aan de heer minister en zijn antwoord van 9/9/2022.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het goed te schrappen uit het vaststellingsbesluit. Aangezien dit pand in goede bouwfysische toestand verkeert, is het gebrek aan erfgoedwaarde de enige voorwaarde op basis waarvan een schrapping zou kunnen worden gemotiveerd. Bezwaarindiener stelt dat het goed geen erfgoedwaarde meer heeft, en vraagt het daarom te schrappen. Hij haalt als motivatie aan dat "het Schepen College Waregem in zitting van 2 juni 2021 besliste dat de gebouwen niet langer als erfgoedwaarde aanzien worden." Bij nazicht van de brief in bijlage bij het bezwaarschrift blijkt dit niet te kloppen. Uit de antwoorden van de stad Waregem en van de minister die bezwaarindiener als bijlage bij het bezwaarschrift indient, kan nergens afgeleid worden dat de stad of de minister vindt dat dit goed geen erfgoedwaarde meer heeft. Er kan zelfs impliciet afgeleid worden dat deze erfgoedwaarde er wel degelijk is, aangezien de stad Waregem stelt dat een schrapping uit de vaststelling enkel mogelijk is na sloop van het goed. Wij citeren uit het schrijven van de stad Waregem aan bezwaarindiener d.d. 03/06/21, waarin men inderdaad schrijft dat het schepencollege heeft beslist om een slopingsaanvraag voor deze gebouwen positief te beoordelen. Daar wordt echter volgende passage aan toegevoegd: "Een schrapping (uit de vastgestelde inventaris) kan pas mits het uitvoeren van de sloping na het bekomen van een definitief uitvoerbare omgevingsvergunning. Een aanvraag tot slopen is digitaal in te dienen via het omgevingsloket. Deze aanvraag dient te worden ingediend met medewerking van architect. Aangezien de gebouwen op de inventaris staan, dient een motivering voor sloop van het geïnventariseerd item bij de aanvraag te worden gevoegd."
We stellen vast dat bezwaarindiener nog geen sloopaanvraag indiende, en dat het pand nog niet is gesloopt is.
We stellen vast dat bezwaarindiener ook zelf geen argumenten aanhaalt in het bezwaarschrift op basis waarvan kan geconcludeerd worden dat het pand geen erfgoedwaarde meer heeft.

Er wordt geëvalueerd dat het pand nog steeds historische en architecturale waarde heeft. De erfgoedkenmerken en erfgoedelementen op basis waarvan het pand in 2010 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris, en waarmee het nu verder wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris, zijn nog steeds ongewijzigd aanwezig. Het pand is een representatief en herkenbaar voorbeeld van een eind-19de-eeuws handelspand in het centrum van Waregem. De Stormestraat is een belangrijke centrumstraat en vormt samen met de Stationsstraat één van de belangrijkste winkelstraten van Waregem. Deze drukke handelsfunctie was hier historisch gezien ook al aanwezig. Het pand op nummer 116-118 is hier een herkenbaar voorbeeld van: twee woningen werden samengevoegd samen tot één handelspand, met een brede poorttravee leidend naar een werkplaats. Doorheen de 20ste eeuw kreeg het pand een nieuwe, verzorgde afwerking en bepleistering; de puivensters en naamlijsten herinneren aan een historische winkelfunctie. De brede woning onder zadeldak, met gaaf bewaarde gevelindeling en verzorgde afwerking van de lijstgevel, gedomineerd door de brede poortdoorgang, heeft historische waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van de handelspanden die historisch gezien in deze drukke centrumstraat aanwezig zijn. Het pand heeft architecturale waarde omdat het binnen de heterogene bebouwing in het drukke commerciële centrum van Waregem, een eind-19de-eeuws, breed handelspand is met een gaaf bewaarde lijstgevel, in de 20ste eeuw voorzien van een verzorgde nieuwe gevelafwerking. De brede poorttravee en de bewaarde puien zijn architecturale elementen waaruit de handelsfunctie van het pand spreekt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000053: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Eclectisch burgerhuis (aanduidingsid 150128/erfgoedid 23827), Gasstraat 18, Roeselare

Een particulier haalt aan dat het gebouw in geen enkel opzicht meer beantwoordt aan de toestand in dewelke het anno 1905 gebouwd werd:

1) De dakstructuur die uit mansardedak met dakkapel bestond omgeven door balustrade is weggenomen en vervangen door een zadeldak na wereldoorlog 2 en illustreert dit met bijlagen (oorspronkelijk plan en foto huidige toestand). De voordeur en ramen werden vervangen met een andere indeling. Ramen zijn in kunststof met dubbele beglazing. De gevel is fel beschadigd door granaatinslagen opgelopen tijdens bombardementen van het station van Roeselare tijdens wereldoorlog 2.
2) Op het gelijkvloers achteraan was er vroeger een kleine uitbouw met zadeldak. Anno 1952 en 1990 werd deze uitbouw uitgebreid, de indeling van het gelijkvloers grondig gewijzigd en werd het zadeldak vervangen door een plat dak met niveauverschil (te verklaren door de aanbouw) Dit wordt geïllustreerd met foto's en een plan.
3) Aan de kant van de Sint-Alfonsiusstraat (= straat aan de achterzijde van het perceel) werd een garage gebouwd met hellend dak die oorspronkelijk geen deel uitmaakte van het eigendom, maar thans wel op het liggingsplan is aangeduid. Dit wordt geïllustreerd met een bijlage.

Samengevat:

1) de afbakening op het huidig plan komt niet overeen met de oorspronkelijke afbakening
2) de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken komt niet meer overeen met de huidige toestand (cf.. belangrijke wijziging dakstructuur die destijds uitstraling gaf aan het gebouw).
   Het onroerend goed heeft geen erfgoedwaarde meer door de verbouwingen die na wereldoorlog 2 gebeurd zijn. Het gebouw dat aanvankelijk een gezinswoning was is thans opgedeeld in 3 appartementen, zijnde een studio op het gelijkvloers (vroegere kabinet en wachtzaal) een appartement achteraan op het gelijkvloers (zijnde de uitbouw) met een verdiep erboven dat volledig losstaat van het

hoofdgebouw en een derde appartement omvattende het eerste en tweede verdiep met de zolder.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het goed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is goed bewaard en heeft historische en architecturale erfgoedwaarde, waarmee aan de voorwaarden voor opname in het vaststellingsbesluit zijn voldaan.
Bezwaarindiener stelt dat de erfgoedwaarde is verdwenen door verbouwingen die na de Tweede Wereldoorlog zijn gebeurd.
De wijzigingen aan het dak en het schrijnwerk van ramen en deuren waren bekend en geregistreerd bij de opname van het pand in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De vervanging van het mansardedak door een zadeldak is zelfs expliciet beschreven in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 23827. Deze wijzigingen werden dus meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde op basis waarvan het pand in 1999 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. De wel nog aanwezige, en beschreven erfgoedkenmerken en -elementen bepalen de erfgoedwaarde van de burgerwoning: de neoklassieke indeling en opbouw van de lijstgevel met pilasters, doorgetrokken drempels en latei; de rechthoekige muuropeningen onder gietijzeren balken (onder) of entablementvormende lateien (boven); het materiaalgebruik dat een verzorgd en decoratief geel bakstenen parement combineert met arduin voor sierelementen.
De opdeling van de woning in drie appartementen heeft geen invloed gehad op de indeling of de afwerking van de gevel, zoals beschreven in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is nog steeds herkenbaar als een woning van begin 20ste eeuw in een eclectische stijl.
De achterbouw en de garage aan de kant van de Sint-Alfonsiusstraat worden niet beschreven in de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris. Gelet op het feit dat achterbouw en garage in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet de verbouwing of aanpassing ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De afbakening is conform de algemene afspraak waarbij het volledige perceel wordt afgebakend, inclusief gebouwen waaraan geen erfgoedwaarde wordt toegekend. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan duidelijk afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel worden meegenomen in de vaststelling, in dit geval dus enkel het burgerhuis aan de Gasstraat. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken vat de nog steeds aanwezige erfgoedelementen en erfgoedkenmerken samen op basis waarvan de woning wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris: "Eclectisch woonhuis van twee traveeën en drie bouwlagen, in opdracht van textielbaron H. Tant naar ontwerp van bouwkundige D. Denys-Carbonez (Roeselare) van 1905. Enkelhuis van gele baksteen met verwerking van arduin voor de sokkel en schaarse ornamenten; heden zadeldak."
De woning heeft historische waarde omdat het een representatieve en herkenbare getuige is van een burgerhuis van begin 20ste eeuw, opgetrokken in een eclectische stijl met neoklassieke elementen, zoals toen populair bij de burgerij. De woning werd gebouwd in opdracht van textielbaron Henri Tant (Roeselare, 3 juni 1844 – Roeselare, 20 juli 1927), een telg van een lokale textielfamilie, liberaal politicus en de grondlegger van de protestantse gemeenschap in Roeselare. De rechtstreekse link met Tant, die een belangrijke rol heeft gespeeld in de Roeselaarse en Belgische geschiedenis, verleent deze woning een belangrijke historische waarde. Tant sprak voor het ontwerp van deze woning een architect met aanzien aan, de stadsbouwmeester D. Denys-Carbonez. Behalve de historische waarde, heeft de woning ook architecturale waarde, als deel van het oeuvre van de Roeselaarse stadsbouwmeester. De bouwmeester werkte een burgerwoning uit met een verzorgde, eigentijdse gevel, waaruit de status van de opdrachtgever kan afgelezen worden.

Conclusie:

Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000055, **B_000067**, **B_000076**, **B_000129**, **B_000132** en **B_000142**: Zes bezwaren bij de vaststelling van één object: Tuinwijk Meiboomkwartier (aanduidingsid 169589/erfgoedid 120735), Lindenstraat 1-28, 30-50, Meiboomlaan 2-64, Notelaarstraat 1-26, 27-29, Olmenstraat 1-28, 30, Sint-Jozefsstraat 35-49, 50-99, 100-136, Westlaan 1-73, Wilgenstraat 71-111, 111B, Roeselare

B_000055: Een particulier vraagt om het pand **Westlaan 5**, 8800 Roeselare, te schrappen van de erfgoedlijst aangezien deze verbouwd werd en dit pand niet langer een erfgoedwaarde heeft. Bezwaarindiener sluit een foto bij ter illustratie.
B_000067: Een particulier dient een bezwaar in over de woning **Lindenstraat 16**, 8800 Roeselare. Het pand is gesloopt (zie slooppremie) en vervangen door een nieuwbouw (zie bouwpremie) waarbij de werken zijn gestart in 1990. Bezwaarindiener ziet niet in waarom deze woning erfgoed zou kunnen zijn en vraagt om dit verzoek tot vaststelling nietig te verklaren.
B_000076: Een particulier vraagt het huis in de **Sint-Jozefsstraat 87** te Roeselare te laten schrappen van de lijst inventaris bouwkundig erfgoed van Vlaanderen omdat het huis niet langer erfgoed is. Het huis is verbouwd. De gevel is helemaal vernieuwd waardoor het geen erfgoedwaarde meer heeft voor de Tuinwijk Meiboomkwartier. In bijlage bij het bezwaar zit een foto van de actuele toestand.
B_000129: Een particulier vraagt de schrapping van de woning met adres **Wilgenstraat 97** te Roeselare uit de lijst m.b.t. de inventaris bouwkundig erfgoed (120735). De woning werd in 2018-2019 volledig gerenoveerd - zie OMV201809435 in bijlage. Hierdoor is bezwaarindiener van oordeel dat dit geen klassieke arbeiderswoning meer betreft maar een volwaardige éénsgezinswoning die voldoet aan alle huidige normen: zowel energetisch als architecturaal.
B_000132: Een particulier wil een bezwaar willen indien tegen de opname van het pand gelegen te **Wilgenstraat 95**. Het pand is een 20-tal jaren geleden afgebrand. Behalve een deel van de gevels was alles verwoest. Het enige wat dit pand speciaal maakte was de bovenkant van de trapgevel. Dit stuk was te zwaar beschadigd en is herbouwd geweest. Deze is dus niet meer origineel. Particulier geeft aan dit pand niet terug te vinden in de lijst, en selecteerde daarom object Hoekgebouw, burgerhuizen en winkel (aanduidingsid 150033/erfgoedid 23707), Wilgenstraat 132-140, om het bezwaar bij in te dienen.
B_000142: Een particulier dient bezwaar in voor het pand te **Wilgenstraat 83**, een pand dat werd gesloopt (met vergunning) en zal herbouwd worden in de komende maanden. Bezwaarindiener beseft dat het karakter van de wijk belangrijk is en heeft daarbij ook rekening gehouden bij de plannen (gedeelde gevel behouden, voorzet gevel baksteen, herwaardering en ontharden voortuin, ontharden, voorzien van infiltratie en herwaarderen tuin, etc.). Helaas was het bestaande pand niet klaar voor de huidige energienormen en werd samen met de architect beslist om niet te renoveren maar om te herbouwen.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Deze bezwaren worden samen behandeld aangezien ze allemaal schrappingsvragen zijn van individuele woningen gelegen in de Tuinwijk Meiboomkwartier. Er wordt niet ingegaan op de vragen tot schrapping.
De bezwaarindieners wijzen op het verlies van erfgoedwaarde van een woning gelegen in deze wijk, door sloop of verbouwing. Het klopt dat deze panden werden gesloopt of ingrijpend vernieuwd. Op het moment van inventarisatie in 1999 is er in de beschrijving al sprake van een beeldtransformatie door individualistische aanpassingen van de homogeen geconcipieerde woningen. Bijvoorbeeld het pand Lindenstraat 16 was al op het moment van inventarisatie niet langer bewaard. Deze wijzigingen hadden echter geen impact op de evaluatie van erfgoedwaarden van de wijk. De erfgoedwaarden op het moment van inventarisatie en die eveneens voorliggen in het openbaar onderzoek van de vaststelling, hebben betrekking op de volledige Tuinwijk Meiboomkwartier en niet op de respectievelijke onderdelen van dit bouwkundig ensemble. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten.

De aangehaalde verbouwingen en sloop van individuele woningen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de Tuinwijk Meiboomkwartier aantasten. De wijk behoudt historische waarde als een tuinwijk uit de wederopbouwperiode. Het was een modelproject van de Dienst der Verwoeste Gewesten, waarbij het oorspronkelijke aanlegplan, opgesteld in opdracht van directeur R. Verwilghen, sterk geïnspireerd was door de ontwerpregels van Unwin. De woningen in de wijk getuigen van diverse woningtypes, ontworpen door R. Acke en J. Eggericx. Ondanks transformaties op individueel niveau is de architecturale waarde nog herkenbaar in bepaalde woninggroepen qua schaal (laagbouw), volume (zadeldak) en materialiteit (bakstenen gevels). De erfgoedwaarde van de wijk ligt echter ook én vooral in de stedenbouwkundige waarde. Die uit zich in de diversiteit in de aanleg van straten en circulatiepatronen, en in de inplanting van de architecturale volumes en woningtypes. Ook de contextwaarde versterkt de erfgoedwaarde, namelijk de connectie en aansluiting met de naoorlogse sociale woonwijk Meiboomkwartier, die eveneens deel uitmaakt van het vaststellingsdossier als een afzonderlijk object.
Het bezwaar betreffende Hoekgebouw, burgerhuizen en winkel (aanduidingsid 150033/erfgoedid 23707), Wilgenstraat 132-140, is zonder voorwerp, aangezien de inhoud van het bezwaar duidelijk stelt dat het een ander object betreft, namelijk een woning in de Tuinwijk Meiboomkwartier.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000060: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Kapel Bossier (aanduidingsid 153644/erfgoedid 51033), Torhoutstraat zonder nummer, Hooglede

Een particulier laat weten dat de kapel is opgetrokken op de hoek van het kruispunt en dicht tegen een schuur aan lag van het landbouwbedrijf dat vroeger op de site aanwezig was. Door de recente bouwactiviteiten en vergunningen is de kapel eigenlijk los komen te staan van alles wat op de locatie is gerealiseerd. De kapel is hierdoor volgens bezwaarindiener volledig geïsoleerd en uit haar context getrokken.
De kapel is bouwfysisch in een erg gedegradeerde staat. Door de bouwwerken in de omgeving zijn er grote scheuren en verzakkingen ontstaan.
De kapel vormt een belemmering voor de zichtbaarheid op het kruispunt en zorgt zo voor een onveilige verkeerssituatie. Bezwaarindiener illustreert het bezwaar met fotobijlagen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de kapel te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De kapel bewaarde haar erfgoedwaarden en is voldoende goed bewaard.
Erfgoedwaarde:
Bezwaarindiener merkt terecht op dat de context van de kapel is gewijzigd. Deze context, met name de inplanting of de link met het vroegere landbouwbedrijf, wordt echter nergens vermeld in de beschrijving op basis waarvan de kapel is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, en maakt dus geen deel uit van de beschreven erfgoedwaarde. Gelet op het feit dat de context of de inplanting van de kapel in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet de wijziging ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.
De in de wetenschappelijke en vastgestelde beschreven erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zijn onverminderd en ongewijzigd aanwezig. De kapel heeft historische waarde doordat ze een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een begin-20ste-eeuwse wegkapel gewijd aan Maria. De architecturale waarde is te vinden in het typische materiaalgebruik voor de tijd, namelijk gele baksteenbouw, de vereenvoudigde neogotische elementen zoals de spitsbogige deur en de topgevel, en in oorspronkelijke erfgoedelementen van het schrijnwerk en het interieur die ongewijzigd aanwezig zijn.
Bouwfysische status:

Bezwaarindiener voegt foto's toe waarop inderdaad scheuren in het metselwerk zijn te zien. Het bezwaarschrift toont echter geenszins aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de kapel is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond en geen aanleiding vormt om de kapel te schrappen uit het vaststellingsbesluit.
Verkeerssituatie:
De verkeerssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000071: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 157365/erfgoedid 59403), Brugsestraat 94-96, Kortrijk
Een particulier dient een bezwaar in omtrent het pand gelegen Brugsestraat 96 in Kortrijk. Bezwaarindiener begrijpt en respecteert ten volle het belang van het behoud van onroerend erfgoed en de intenties van de administratie om de historische en culturele waarde van de regio te behouden. Bezwaarindiener heeft echter enkele bezwaren tegen de classificatie van dit goed als onroerend erfgoed, die men graag voorlegt.
Allereerst benadrukt bezwaarindiener dat het pand, hoewel historisch van aard, niet noodzakelijkerwijs een unieke of uitzonderlijke bijdrage levert aan het erfgoed van de regio. Het pand is een burgerwoning uit circa 1900 en sluit aan bij de algemene regionale baksteenarchitectuur. Er zijn talloze van dergelijke woningen in de regio met een soortgelijke architectuur die wel historische context hebben; in het geval van de bezwaarindiener is dit absoluut niet het geval. Het verwijderen van dit goed van de lijst zou de integriteit van de lijst zeker niet aantasten, aangezien er voldoende andere voorbeelden van dit soort architectuur in de regio bestaan.
Ten tweede wordt benadrukt dat de woning in de vorige eeuw reeds tal van aanpassingen en renovaties heeft ondergaan, waardoor er weinig originele elementen uit de oorspronkelijke constructie van 1900 bewaard zijn gebleven. Bezwaarindiener wijst specifiek op een paar duidelijke voorbeelden:

- Het dak van het pand is in de jaren '80 en '90 aanzienlijk aangepast, waarbij verschillende soorten dakpannen (oranje en zwarte) werden gebruikt ter vervanging van de oorspronkelijke dakbedekking. Dit is duidelijk te zien op de bijgevoegde foto uit 2002. Deze aanpassing heeft de originele uitstraling van het pand aanzienlijk veranderd en is niet representatief voor de bouwstijl van 1900.
- Daarnaast zijn er hedendaagse hanglampen aan de gevel van het pand bevestigd. Deze zijn ook te zien op de bijgevoegde foto uit 2002. Dit moderne verlichtingselement past niet bij de historische stijl van het pand en draagt bij aan de verandering van zijn oorspronkelijke karakter.
- Bij het buurhuis (nummer 94) zijn er eveneens tal van aanpassingen in de vorige eeuw doorgevoerd die niet meer origineel zijn aan de tijd van constructie. Denk hierbij aan dakgoten, ramen en dak.

Hoewel het huis oorspronkelijk werd gebouwd in de traditionele regionale baksteenarchitectuur, is het in de loop der decennia aanzienlijk gemoderniseerd en aangepast, en is het dus niet langer een authentiek voorbeeld van de architectuurstijl van die tijd.
Het behoud van deze woning als onroerend erfgoed zou daarom geen wezenlijke bijdrage leveren aan het bewaren van de historische architectuur van de regio. In plaats daarvan zou het in feite kunnen leiden tot een verkeerde interpretatie van de historische werkelijkheid, aangezien de huidige staat van het huis niet representatief is voor de oorspronkelijke bouwperiode. Het zou daarom passender zijn om gebouwen die hun historische kenmerken en integriteit beter hebben behouden als erfgoed te classificeren.

Ten derde brengt de classificatie als onroerend erfgoed aanzienlijke beperkingen met zich mee voor eventuele renovaties of wijzigingen aan het pand. Denk hierbij bijvoorbeeld aan mosgroei op de asbestleien. Dit maakt het moeilijk om het pand aan te passen aan veilige & moderne woonstandaarden en om noodzakelijke reparaties of verbeteringen door te voeren, wat de bewoonbaarheid en het comfort van het pand kan beïnvloeden.
Bezwaarindiener verzoekt vriendelijk om deze bezwaren in overweging te nemen in de context van de huidige herziening van de lijst van vastgesteld onroerend erfgoed. Bezwaarindiener is bereid om verdere informatie of documentatie te verstrekken die nodig zou kunnen zijn voor de beoordeling.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het pand Brugsestraat 96 in Kortrijk te schrappen uit het vaststellingsbesluit.
Erfgoedwaarde: representatief en herkenbaar
Bezwaarindiener haalt aan dat het pand niet uniek of uitzonderlijk is, en dat er veel gelijkaardige woningen in de regio zijn. Bezwaarindiener heeft gelijk: deze woning haalt haar erfgoedwaarde niet uit haar zeldzame of unieke karakter. Ze haalt haar erfgoedwaarde net uit haar representativiteit en herkenbaarheid. Samen met de woning op nummer 94 vormt het een representatief voorbeeld van begin-20ste-eeuwse stedelijke woningen in Kortrijk in een eenvoudige regionale baksteenarchitectuur. Het samenstel van deze twee woningen heeft historische waarde omdat het een goed bewaard en herkenbaar voorbeeld is van de begin-20ste-eeuwse burgerhuizen in het Kortrijkse, die op een eenvoudige manier historische elementen verwerken in een regionale architectuur. De combinatie van rode baksteen met natuurstenen elementen voor speklagen en voor omlijsting en sluit- en hoekstenen van de muuropeningen zijn overgenomen uit de traditionele bak- en zandsteenarchitectuur. De oeil-de-boeufs in het mansardedak zijn elementen die uit de Franse neoklassieke stijlen zijn overgenomen. Deze historiserende elementen worden op een verzorgde manier in een klassieke, regelmatig opgebouwde lijstgevel gecombineerd. Door de homogene, goed bewaarde afwerking van de gevels van beide woningen, vormen deze een samenstel, en zijn ze een voorbeeld van een typische manier van bouwen in stedelijke context begin 20ste eeuw, waarbij vaak twee of meer woningen als een ensemble werden uitgewerkt, daarbij vaak kiezend voor verzorgd uitgewerkte, burgerlijke, conventionele bouwstijlen.
Wijzigingen sinds 1900
De aanpassingen die bezwaarindiener vermeldt, waren reeds gekend en geregistreerd toen het samenstel werd geselecteerd voor opname in de inventaris bouwkundige erfgoed. Het oorspronkelijke houtwerk van ramen en deuren is inderdaad vervangen; ook de kroonlijst van nummer 94 is er niet meer. Er zijn voldoende erfgoedelementen bewaard in de gevel waarmee het samenstel een herkenbaar en representatief voorbeeld is van begin-20ste-eeuwse burgerwoningen in het Kortrijkse, zoals de regelmatige indeling van de lijstgevel, de afwerking van de gevel in een combinatie van bak- en natuursteen, en het mansardedak met originele oeil-de-boeufs.
Beperkingen voor wijzigingen
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning, machtiging of toelating. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatie- of woonnormen vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000073: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 165967/erfgoedid 86324), Hoogstraat 180, Deerlijk

Een particulier wil bezwaar indienen tegen de vaststelling van het huis, gelegen in Hoogstraat 180 te Deerlijk, als onroerend erfgoed door het agentschap Onroerend Erfgoed. Ondanks dat de bezwaarindiener waardeert dat het agentschap zorg draagt voor het bewaren van het cultureel erfgoed, zijn er verschillende redenen waarom dit huis niet op de lijst van vastgestelde gebouwen zou moeten staan.
Ten eerste, hoewel het huis inderdaad dateert van circa 1900 en elementen van de neo-Vlaamserenaissance-stijl bevat, zijn er geen unieke of zeldzame kenmerken die het gebouw onderscheiden van andere burgerwoningen uit die periode. Het ontwerp is eenvoudig en weinig opmerkelijk, zonder enige architecturale bijzonderheden of historische achtergrond. Het zou dan ook niet beschouwd moeten worden als uitzonderlijk of van nationaal belang.
Door de jaren heen zijn er verschillende renovaties en vervangingen uitgevoerd aan de woning, waardoor er momenteel binnenin de woning niets meer te vinden is van de oorspronkelijke kenmerken. Zo zijn er elementen zoals deuren, vloeren, wanden en plafonds vervangen en aangepast naar moderne standaarden. Het dak is eveneens vernieuwd en de oorspronkelijke dakpannen zijn niet meer aanwezig. Hierdoor is er geen enkel element meer aanwezig dat de woning de waarde geeft om als onroerend erfgoed te worden beschouwd.
Het feit dat de kruisvensters en arduinen beschermd zijn, zorgt momenteel alleen voor een financiële last en niet voor een esthetische functie. Het behouden van deze elementen verplicht een eigenaar om te voldoen aan specifieke eisen en beperkingen die gepaard gaan met het onroerend erfgoed statuut, zonder dat deze elementen enige toegevoegde waarde bieden aan de woning zelf. Het behoud ervan leidt enkel tot extra kosten voor het onderhoud en herstel van deze elementen, zonder enig esthetisch of historisch belang.
Bovendien is het belangrijk om op te merken dat de bescherming van de kruisvensters en arduinen niet langer opweegt tegen de huidige staat van de woning. Deze elementen vormden destijds wellicht een belangrijk aspect van de architectuur van de woning, maar na de vele renovaties en vervangingen, zijn zij niet langer de meest bepalende aspecten van het pand.
Al met al kan worden geconcludeerd dat de bescherming van de kruisvensters en arduinen geen rechtvaardiging vormt voor het behouden van de vaststelling als onroerend erfgoed. Het verwijderen van de woning van de lijst van vastgestelde gebouwen zou het mogelijk maken om de woning te renoveren en aan te passen naar hedendaagse normen, zonder beperkingen en kosten die gepaard gaan met het behoud van deze elementen.
Ten tweede, het gebouw heeft geen bijzondere historische of culturele waarde. Het is nooit in verband gebracht met belangrijke personen of gebeurtenissen en heeft nooit een significante rol gespeeld in de geschiedenis van de regio. Het gebouw heeft altijd een woonhuisfunctie gehad en is op geen enkele manier van belang voor de plaatselijke gemeenschap.
Ten derde, de vaststelling als onroerend erfgoed heeft een negatieve impact op de eigendomsrechten. Het beperkt een eigenaar zijn mogelijkheden voor renovatie, uitbreiding of zelfs verkoop van het pand, wat een belangrijke financiële en persoonlijke last kan vormen. Een vaststelling als onroerend erfgoed kan ook gevolgen hebben voor de waarde van het pand, omdat potentiële kopers of huurders zich mogelijk laten afschrikken door de extra verplichtingen en beperkingen die ermee gepaard gaan.
Ten slotte, het opstellen van een lijst van vastgestelde gebouwen is een continu proces dat voortdurend moet worden bijgewerkt en herzien. Het is mogelijk dat dit huis in het verleden onterecht is opgenomen op deze lijst en dat het agentschap Onroerend Erfgoed inmiddels tot de conclusie is gekomen dat het niet langer voldoet aan de criteria voor vaststelling.
Op basis van bovenstaande argumenten verzoekt de bezwaarindiener om het huis te verwijderen van de lijst van vastgestelde gebouwen en het te ontheffen van de beperkingen die gepaard gaan met de vaststelling als onroerend erfgoed. Bezwaarindiener is overtuigd dat dit in het belang is van zowel de eigenaar als de lokale gemeenschap.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Omdat het pand historische en architecturale erfgoedwaarde heeft,

en goed is bewaard, is voldaan aan de voorwaarden om het op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Erfgoedwaarde en criteria: representativiteit en herkenbaarheid
Bezwaarindiener stelt de erfgoedwaarde van de woning in vraag en haalt vooreerst aan dat de woning niet zeldzaam of uniek is. Een onroerend goed hoeft niet zeldzaam te zijn om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De criteria representativiteit en herkenbaarheid zijn evenwaardig, en gelden voor dit onroerend goed. Bezwaarindiener haalt ook aan dat het pand niet in verband kan gebracht worden met een belangrijke persoon of gebeurtenis. De definitie van historische waarde is echter ruimer dan dat, en haalt aan dat een goed deze waarde kan hebben als het getuigt van gebeurtenissen en ontwikkelingen uit het verleden van de mens.
Het pand heeft historische waarde omdat het een representatief voorbeeld is van een burgerwoning van circa 1900 in het centrum van Deerlijk, waarbij men koos voor een bescheiden rijwoning met een verzorgde bakstenen gevel waarin elementen zijn verwerkt van de toen bij de burgerij zeer populaire bouwstijl neo-Vlaamserenaissance. De Hoogstraat is een van de belangrijkste historische assen in het dorpscentrum van Deerlijk, die doorheen de 19de- en 20ste-eeuw voorzien werd van een lintbebouwing. Daarenboven is voor de woning de contextwaarde aanwezig, omdat in de nabije omgeving van de woning, gelegen in Hoogstraat, nog verscheidene burger- en arbeiderswoningen aanwezig zijn uit dezelfde bouwperiode. Deze woning is dus, zeker in combinatie met de context, een herkenbare getuige van de historische bebouwing in het centrum van Deerlijk van circa 1900, waar in de Hoogstraat zowel burgerhuizen in populaire bouwstijlen als arbeidershuizen met bakstenen gevels werden gebouwd. De woning heeft architecturale waarde omdat ze een herkenbaar voorbeeld is van een lokale interpretatie van de neo-Vlaamserenaissance-stijl die rond 1900 zeer populair was, met typische elementen als de combinatie van bak- en natuursteen, de kenmerkende kruisvensters en de in- en uitzwenkende topgevel.
Gewijzigd interieur en schrijnwerk
Bezwaarindiener motiveert de vraag tot schrapping door aan te halen dat het interieur volledig gewijzigd is en dat er geen oorspronkelijk schrijnwerk meer aanwezig is. Gelet op het feit dat het interieur, de interieurafwerking en het schrijnwerk niet vermeld worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.
Kruisvensters; minder mogelijkheden
Bezwaarindiener haalt aan dat de "bescherming van de kruisvensters en arduinen" financieel nadelig is en de mogelijkheden tot aanpassing beperkt.
De woning is niet beschermd, maar opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De rechtsgevolgen van beide statuten zijn helemaal anders.
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning, machtiging of toelating.
De financiële argumenten en de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Deze handelen namelijk niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000094: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Schuur (aanduidingsid 154131/erfgoedid 51742), Hazelstraat 145, Lichtervelde

Een particulier dient bezwaar in tegen het opnemen van de schuur (ID 154131) te Hazelstraat 145, 8810 Lichtervelde op de lijst met vast te stellen objecten in de inventaris bouwkundig erfgoed.
Het betreft een oude schuur op een actief en modern landbouwbedrijf. In het vaststellingsbesluit van 2014 werd nog de volledige hoeve met T-vormige configuratie opgenomen. Dit hoewel het middelste gebouw reeds gesloopt en vervangen werd in 2009 en er in 2013 door de gemeente een vergunning werd verleend tot sloop van de huidige bedrijfswoning en bouw van een nieuwe bedrijfswoning.
Hierdoor kan de bezwaarindiener besluiten dat de erfgoedwaarde van de hoeve op zich verloren ging. Het spreekt voor zich dat er ook plannen zijn om dit laatst overgebleven gebouw te vervangen door een nieuwe functionele stal.
Vooreerst lijkt het de bezwaarindiener dat deze schuur onvoldoende bewaard is om vast te kunnen stellen als erfgoed. De schuur heeft slecht twee vrijstaande gevels. Over heel de lengte van de achtergevel (foto 1) werd (vermoedelijk in de jaren ’70 of ‘80) een melkveestal gebouwd. Binnenin de melkveestal is enkel een met cement bepleisterde muur (foto 2-3) te zien. Er is niets meer zichtbaar van hoe de achtergevel oorspronkelijk was. Ook de linker gevel werd in die jaren aangebouwd met een kleine runderbindstal (foto 4). Van deze twee schuurgevels is de architecturale waarde volledig verloren gegaan.
Bovendien is het dak aan de voorzijde bedekt met asbest golfplaten (foto 5). Ook de achterzijde van de zadeldak is niet meer bedekt met de originele dakpannen (foto 6). Binnenin werden reeds aanpassingen gedaan aan de structuur van het gebouw. De houten balken binnenin de schuur zijn grondig aangetast door houtworm. Ook de grote houten poorten zijn al tientallen jaren hun charme kwijt doordat deze reeds door de vorige eigenaars deels hersteld werden met metalen platen. (foto 7)
Hieruit kan bezwaarindiener besluiten dat van de dwarsschuur uit 1852 enkel nog twee gemetselde gevels relatief intact zijn. Dit is onvoldoende om deze schuur op te nemen in de lijst van bouwkundig erfgoed. Door alle aanpassingen die door de jaren heen gebeurden aan deze schuur is zowel de architecturale, als de volkskundige en historische waarde sterk verloren gegaan. Bezwaarindiener vraagt dan ook om dit gebouw niet op te nemen in het vaststellingsdossier.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schuur te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De schuur is voldoende goed bewaard en heeft historische, volkskundige en architecturale waarde.
De sloop van de andere hoevegebouwen tussen 2009 en 2013 werd geregistreerd in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 2019. Daarbij werd in het erfgoedobject de sloop van alle hoevegebouwen behalve de schuur geregistreerd: in aanvullende informatie werd de gedeeltelijke sloop van de hoevegebouwen omschreven; uit de erfgoedkenmerken werden de erfgoedtypes boerenhuizen en stallen geschrapt; de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken werd gereduceerd tot enkel de schuur: "Voorheen hoeve met losse bestanddelen, U-vormig opgesteld rondom het erf. Heden is alleen de dwarsschuur onder uitkragend zadeldak bewaard. In rechter zijvleugel gemetseld jaartal 1852, heiligennis, uilengat en asemgaten. Schuur getypeerd door wagenhuis links waarboven laaddeur geflankeerd door plankenbeschieting."
Ter voorbereiding van de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed werd behalve de registratie van de gedeeltelijke sloop, toen ook de erfgoedwaarde van dit bouwkundig object opnieuw geëvalueerd.
Er werd geoordeeld dat de schuur op zich voldoende erfgoedwaarde heeft om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De schuur is nog steeds herkenbaar als midden-19de-eeuwse schuur, als onderdeel van een hoeve met losse bestanddelen. De historische waarde bestaat erin dat ze een getuige is van de vroegere, 19de-eeuwse landbouwbedrijvigheid in Lichtervelde.
Bezwaarindiener haalt aan dat niet alle bakstenen gevels van de schuur nog zichtbaar zijn door recentere aanbouwen, dat er golfplaten op het dak liggen en dat ook aan het schrijnwerk wijzigingen plaatsvonden. De door bezwaarindiener gemelde en geïllustreerde aanpassingen werden echter reeds geregistreerd in 2001, bij de opname van de hoeve in

de wetenschappelijke inventaris tijdens de inventarisatie in de gemeente Lichtervelde. Deze aanpassingen werden toen al meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarden. Ook met deze aanpassingen heeft de schuur een hoge architecturale waarde, omdat ze een aantal specifieke erfgoedelementen bevat, die typerend zijn voor een midden-19de-eeuwse schuur, en daarenboven ook zelden nog zijn bewaard. Het betreft het aangebrachte jaartal 1852, de heiligennis, het uilengat en de luchtgleuven in de rechtse zijpuntgevel, en het geïncorporeerde wagenhuis links waarboven laaddeur geflankeerd door plankenbeschieting, brede deuren met klinket en lange asemgaten. Deze erfgoedelementen zijn allemaal bewaard en verlenen de schuur haar erfgoedwaarde als representatief en herkenbaar voorbeeld van een midden-19de-eeuwse bakstenen schuur, met zeer kenmerkende, zeldzaam geworden bouwkundige details. Het aanbrengen van een gevelnis in de schuur is een typisch voorbeeld van een volkskundig gebruik in Vlaanderen. Bezwaarindiener meldt enkele bouwfysische problemen, maar toont niet aan dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook geenszins aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de schuur zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de schuur is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000096: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Café 't Voske (aanduidingsid 153677/erfgoedid 51070), Marktplaats 5, Staden

Een particulier geeft mee dat Markt 5 als enig pand op de markt in aanmerking zou komen voor onroerend erfgoed. Bezwaarindiener vindt dat toch heel eigenaardig, het bezit verschillende bouwelementen door de tijd. En zodoende toch geen vermelding waard. In bijlage sluit bezwaarindiener een foto. Hij vraagt dit pand uit het erfgoeddossier te schrappen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Het klopt inderdaad dat Café 't Voske uit de huizenrij aan de zuidkant van de Marktplaats als enige werd geselecteerd voor opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Het werd geselecteerd omdat het in die rij het meest representatieve en herkenbare voorbeeld is van de basisbebouwing, bestaande uit breedhuizen uit de vroege jaren 1920 van twee à vier traveeën en twee bouwlagen onder pannen zadeldaken. Het pand heeft historische waarde omdat het samen met de parochiekerk en het gemeentehuis een zeer representatieve en herkenbare getuige is van de wederopbouwperiode na de vernielingen in Staden tijdens de Eerste Wereldoorlog. Dit café vormt samen met het gemeentehuis en de kerk een krachtig architecturaal ensemble uit de wederopbouwperiode. Typisch voor de wederopbouwarchitectuur in deze streek, heeft de woning een baksteenarchitectuur die teruggrijpt naar de trant van de bebouwing uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Kenmerkende architecturale elementen zijn de banden van simili-steen en witte sierbaksteen, de getoogde ontlastingsbogen en het korfboogpoortje onder geleed bovenlicht gevat in een omlijsting van simili-steen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000101: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Duitse bunker R32 (aanduidingsid 173604/erfgoedid 215875), R32 zonder nummer, Roeselare

Een particulier vraag om de Duitse bunker R32, bouwkundig element met ID 215875, niet op te nemen in de inventaris bouwkundig erfgoed omwille van volgende argumenten:

- Deze bunker ligt in het midden van de site en is hierdoor niet toegankelijk vanaf de openbare weg. Het terrein is volledig omheind en afgesloten voor buitenstaanders.
- Door het verplichte groenscherm (Vlarem verplichting) is deze ook niet tot niet goed zichtbaar.
- De bunker is in zeer slechte staat en er is naar de opinie van de bezwaarindiener weinig te zien. Er zijn duidelijk pogingen ondernomen om deze constructie af te breken, weliswaar niet door de bezwaarindiener zelf.
- Belangrijkste motivatie: de bunker ligt op een uitbreidingsterrein waar de bezwaarindiener in de nabije toekomst ontwikkelingen plant waarbij het niet evident is om dergelijke bunker te integreren.

De bezwaarindiener is steeds bereid tot verdere toelichtingen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag dit goed te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De argumenten waarmee bezwaarindiener de vraag tot schrapping staaft, motiveren de schrapping niet.

- *Niet zichtbaar vanop de openbare weg*. Het is niet nodig dat een goed zichtbaar is vanop de openbare weg om te worden opgenomen in de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het bestaan en de ligging van deze bunker is gekend door de talrijke archivalische en historische bronnen die over de bunker bestaan, en die in de bronvermelding van de beschrijving van het erfgoedobject opgelijst zijn.
- *Slechte staat*. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de bunker zou herbouwd moeten worden. De slechte staat van de bunker is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. De pogingen om de bunker af te breken, werden reeds vastgesteld in 2013, op het moment dat de bunker werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Deze pogingen zijn zichtbaar, maar hebben geen invloed op de bouwfysische toestand of op de erfgoedwaarde van de bunker.
- De *toekomstplannen* op het perceel doen niet ter zake. De opname van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt daarenboven geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning of machtiging.

Op dit moment is de bunker voldoende goed bewaard en heeft de bunker erfgoedwaarde, waarmee aan de voorwaarden is voldaan deze op te nemen in de vastgestelde inventaris. De bunker heeft historische waarde omdat het een goed bewaard, herkenbaar en representatief voorbeeld is van een Duitse betonnen militaire post, gebouwd tijdens de Eerste Wereldoorlog, gelegen op de 'Artillerie-Schutz-Stellung' net achter de 'Flandern I Stellung'. Het is een tastbare getuige van het oorlogsverleden van Roeselare. De architecturale waarde wordt bepaald door de zeer herkenbare materialen en technieken waarmee dit type bunker werd opgetrokken. Het is een vrijstaande, half ondergrondse betonnen constructie. Het beton is gewapend met onder meer ijzeren vlechtwerk in de muren en stalen balken in de plafonds en is gegoten tegen een houten bekisting.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000103: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wegkapel Sint-Arnoldus (aanduidingsid 163594/erfgoedid 81652), Hofdries zonder nummer, Anzegem

Een particulier geeft aan dat dit goed een waardeloze wederopbouw van een oude vervallen kapel betreft, daterend uit een periode waarin ze religieus en sociaal enige waarde had,

maar tegenwoordig noch religieus noch sociaal noch architecturaal van enige betekenis is. Volgens de bezwaarindiener is het dan ook totaal zinloos deze waardeloze constructie als waardevol erfgoed te klasseren. Hierdoor dient men bezwaar in tegen het klasseren als bouwkundig erfgoed van deze aftandse constructie.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de wegkapel te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Bezwaarindiener geeft aan bezwaar in te dienen tegen 'het klasseren' van de wegkapel. Er dient opgemerkt te worden dat deze procedure geen bescherming van de kapel als monument betreft, maar de opname van de kapel in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het verschil tussen beide erfgoedstatuten en de verschillende rechtsgevolgen zijn te vinden op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed: https://www.onroerenderfgoed.be/mijn-eigendom-wordt-vastgesteld. De waarden en criteria van deze kapel werden niet geëvalueerd in functie van een beschermingsprocedure, maar in functie van een vaststellingsprocedure.
Deze kapel werd geselecteerd voor opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van haar volkskundige en historische waarde.
De Sint-Arnolduskapel is een 20ste-eeuwse constructie, maar heeft historische waarde omdat ze opgericht is op de plaats waar al eeuwenlang een kapel gewijd aan Sint-Arnoldus staat. De oudste vermeldingen van een kapel op deze plek gaan terug tot 1570. De kapel wordt aangeduid op de Ferrariskaart (1770-1778) als "Capelle St. Arnould". Ze getuigt dus van een eeuwenlange verering van Sint-Arnoldus in een kapel op deze plaats. De historische waarde wordt verder versterkt omdat deze kapel wellicht is opgericht op de plaats waar vroeger het kasteel van de heren van Tieghem, ouders van Sint-Arnoldus, stond. Daarmee markeert de kapel een plaats die voor de geschiedenis van Anzegem van groot historisch belang is. De wegkapel heeft volkskundige waarde omdat ze getuigt van een eeuwenlang gebruik van de bewoners van Anzegem om op deze plaats Sint-Arnoldus te vereren in een kapel. De wegkapel is een vrij recente, bescheiden constructie, die echter door haar historiserende architectuur en door de aanwezigheid van de 19de-eeuwse pijlers, een duidelijk herkenbaar en representatief voorbeeld is van een recente kapel die op een betekenisvolle plaats is gebouwd waar al eeuwenlang dezelfde heilige wordt vereerd.
Bezwaarindiener haalt aan dat de kapel "noch religieus noch sociaal noch architecturaal van enige betekenis is". In het vaststellingsdossier worden echter nergens de sociale of de architecturale waarde toegekend aan deze wegkapel, waardoor dit argument overeenkomt met de feitelijkheden van het dossier.
Bezwaarindiener schrijft dat de kapel vervallen is, maar staaft dit niet in het bezwaar met foto's of concrete gegevens. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de kapel zou herbouwd moeten worden. De vermeende slechte toestand van de kapel is niet gestaafd waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000107: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 169391/erfgoedid 91384), Esenstraat 11, Kortemark

Een particulier dient bezwaar in tegen de opname op de inventaris Erfgoed van het goed gelegen te Kortemark, Esenstraat 11. De gevel en het dak bevinden zich niet meer in de originele staat. Er zijn specifieke elementen veranderd sedert de jaren 1960. Na aankoop in 1963 werd er een slagerswinkel in onder gebracht. Dit ging gepaard met renovatiewerken: voorzetramen werden weggenomen, de houten rolluiken werden vervangen door PVC rolluiken, de voordeur onderging de nodige veranderingen (onder

andere de deurknop, brievenbusgleuf met smeedijzeren frame werd weggenomen). Het dak werd gerenoveerd in 1975: de natuurleien werden vervangen door gewone leien, de ronde regenpijpen werden gedeeltelijk vervangen in nieuw materiaal, de houten dakgoten werden vervangen door PVC dakgoten. Door renovatie is er een verlies aan originele materialen en gevelelementen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van het goed uit het vaststellingsbesluit. Alle door bezwaarindiener aangehaalde aanpassingen aan de woning dateren uit de jaren 1960 en 1970. Toen de woning in 2007-2008 werd geselecteerd voor opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed werden deze aanpassingen mee in rekening genomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van de woning. De in het bezwaar gemelde wijzigingen aan gevel en dak zijn beperkt; er zijn voldoende authentieke erfgoedelementen aanwezig om de erfgoedwaarde van deze woning te motiveren.
De woning heeft architecturale en historische waarde. Het burgerhuis betreft een herkenbare, goed bewaarde en representatieve getuige van de wederopbouwarchitectuur na de Eerste Wereldoorlog, gelegen in het centrum van Zarren. De grote impact van de Duitse bezetting tijdens de Eerste Wereldoorlog is een belangrijk hoofdstuk in de geschiedenis van Zarren. Deze wederopgebouwde burgerwoning is daar een tastbare getuige van. De architecturale waarde van de woning ligt in het feit dat ze de typische, herkenbare kenmerken draagt van de wederopbouwarchitect in West-Vlaanderen, met de gele baksteenbouw onder zadeldaken, en de verzorgde gevel in een historiserende, romantische architectuur die elementen overneemt uit de neo-Vlaamserenaissance. Het parement van gele baksteen met natuurstenen elementen en verzorgde decoratie, is gaaf bewaard. Het bewaarde schrijnwerk van deur en poort zijn details die de architecturale waarde van deze burgerwoning onderstrepen, omdat ze zeldzaam wordende getuigen zijn van schrijnwerk uit het interbellum. De architecturale waarde van de woning wordt ook bepaald doordat de burgerwoning deel uitmaakt van het oeuvre van architect Jerome Deboutte, een lokale architect, en zoon van de Zarrense burgemeester en aannemer, die een belangrijke rol heeft gespeeld in de wederopbouw van Zarren en omliggende gemeenten. Hij ontwierp onder meer de wederopgebouwde parochiekerk en het gemeentehuis.
Het gebouw is voldoende goed bewaard en heeft architecturale en historische waarde, waarmee aan de twee voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed is voldaan.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000119, **B_000228**: Bezwaren bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 155945/erfgoedid 56550), Rogierlaan 5, Oostende

Particulieren dienen grotendeels identieke bezwaren in bij de opname in de vermelde ontwerplijst (hierna steeds aangeduid als de "Ontwerplijst") van het pand met nummer 155945, Rogierlaan 5, 8400 Oostende (hierna steeds aangeduid als het "Pand") en omwille van dezelfde redenen van het aanpalende pand onder nummer 155946.
De redenen van dit bezwaar worden hieronder uiteengezet:

1. Het Pand an sich heeft geen erfgoedwaarde
Het Pand an sich heeft geen enkele erfgoedwaarde, integendeel. Immers,

1. het Pand werd niet ontworpen door een befaamde architect.
2. het Pand werd niet besteld door een bekende eigenaar of familie.
3. het Pand is nooit eigendom geweest van een bekende eigenaar, noch is het ooit bewoond of gebruikt geweest door een bekende persoon.
4. de gevel is geen bijzonder ontwerp, noch bevat het specifieke en/of unieke (stijl)kenmerken.

5. de gevel bevat geen bijzondere (bouw)materialen, zoals mozaïeken, glasramen, natuursteen, enz.
6. de indeling van woning is geen bijzonder ontwerp, noch bevat het specifieke en/of unieke (stijl)kenmerken.
7. de woning, noch enige individuele kamer bevat bijzondere (bouw)materialen, zoals mozaïeken, glasramen, lambrisering of houtafwerking, marmeren of andere schouwen, parket vloeren, moulures aan de plafonds, beslag aan vensters of deuren, enz.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

2. Het Pand an sich is op dit ogenblik niet voldoende bewaard

Op dit ogenblik is het Pand in behoorlijke staat, maar - volledig buiten toedoen of nalaten van de bezwaarindieners - evenwel onvoldoende bewaard om te voldoen aan de voorwaarde, die wordt vermeld op uw website "Het geïnventariseerde bouwkundig erfgoed dat op dit moment erfgoedwaarde heeft ''en voldoende goed bewaard bleef'', wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit." (eigen markering)

Terzake wensen de bezwaarindieners de bevoegde diensten uit te nodigen om één en ander persoonlijk te komen vaststellen.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

3. Het Pand maakt geen deel uit van een groter geheel met erfgoedwaarde

Het Pand is geen (laat staan een essentieel) onderdeel van een groter geheel dat erfgoedwaarde heeft. In tegenstelling tot de straten van de zogenaamde Belle Epoque wijk van de Stad Oostende (bijvoorbeeld Edmond Laponstraat, Muscarstraat, Velodroomstraat, Peter Benoitstraat, Prinsenlaan, enz.), is de Rogierlaan in Oostende, net zoals alle andere grote lanen in het centrum van de Stad Oostende (bijvoorbeeld Alfons Pieterslaan, Van Iseghemlaan, Vindictivelaan, Hendrik Serruyslaan, Koninginnelaan, Koningstraat, enz.) niet (langer) gekenmerkt door een eenheid van gelijkaardige eengezinswoningen.

Wanneer de Rogierlaan van begin (Leopold I-plein) tot einde (Alfons Pieterslaan) zou worden opgedeeld in gevelbreedtes van ongeveer zes meter (dat is ongeveer de breedte van het Pand), dan zouden er - ruw geschat - ongeveer 86 eengezinswoningen vergelijkbaar met het Pand moeten staan. Vandaag de dag staan er in de volledige Rogierlaan (aan beide zijden) in totaal 17 eengezinswoningen, die in meer of mindere mate vergelijkbaar zijn met het Pand, of met andere woorden slechts 19 procent, dus nog geen vijfde; de rest is allemaal hoogbouw.

Wanneer dezelfde oefening wordt gedaan voor het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen, namelijk gedeelte tussen Leopold I-plein en Euphrosina Beernaertstraat, dan zijn er 9 eengezinswoningen op een totaal van 38 wanneer men beide straatkanten meetelt.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

4. Het Pand is niet straatbepalend

Het Pand (alleen en/of samen met het aanpalend pand nummer 7) is evenmin straatbepalend, integendeel. Het Pand (samen met het aanpalend pand nummer 7) staan letterlijk gekneld tussen twee hoogbouwen van zeven verdiepingen. Men zou zelfs kunnen stellen dat het Pand als het ware storend is in het gabarit van de hoogbouw in (dat deel van) de Rogierlaan.

Daarenboven wordt het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen (namelijk gedeelte tussen Leopold I-plein en Euphrosina Beernaertstraat), volledig overheerst door de monumentale klassieke gevel van het Atheneum, aangevuld met een min of meer modernistisch gebouw (een aanbouw waarin klaslokalen van het Atheneum werden ondergebracht, op de plaats waar voorheen nota bene eveneens een eengezinswoning stond en dat nu is opgenomen op de ontwerplijst van niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed).

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

5. Schending van het gelijkheidsbeginsel
Op de Ontwerplijst worden slechts twee panden opgenomen, die zijn gelegen in het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen (namelijk kant onpare nummering vanaf Leopold I-plein tot Euphrosina Beernaerstraat), namelijk het Pand en het aanpalend pand nummer 7.
Dat enkel het Pand en het aanpalend pand nummer 7, gelegen in dat deel van de Rogierlaan, op de Ontwerplijst werden geplaatst is strijdig met het gelijkheidsbeginsel. Er is volgens de bezwaarindieners geen enkele redelijke en objectieve verantwoording aanwezig rekening houdend met de doelstelling van de Ontwerplijst (namelijk bescherming bouwkundig erfgoed) waarom andere vergelijkbare panden in hetzelfde deel van de Rogierlaan (of verderop in de Rogierlaan) niet op de Ontwerplijst werden geplaatst.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

6. Schending van de rechten van de verdediging en principes van openbaarheid van openbaar bestuur
De Ontwerplijst werd intern door de bevoegde diensten opgesteld en op diens website geplaatst zonder enige informatie naar de eigenaars van de panden, die op die Ontwerplijst werden opgenomen, laat staan zonder enig bezoek ter plaatse. Het is volledig onduidelijk op basis van welke criteria bepaalde panden wel en andere niet op de lijst zijn opgenomen. Het bestaan van de Ontwerplijst en de intenties ervan is de bezwaarindieners door puur toeval ter ore gekomen. De basisprincipes van de rechtstaat vereisen evenwel dat de burgers, die worden geviseerd door maatregelen, die enkel en alleen van toepassing zullen zijn op een beperkt aantal individuen, hiervan individueel en op voldoende wijze op voorhand worden geïnformeerd door die overheid.
Hierdoor worden de rechten van de verdediging fundamenteel geschonden.
Ook het feit dat de eigenaars slechts tot 30 mei 2023 (minder dan twee maanden) de tijd krijgen om te reageren, lijkt volgens de bezwaarindieners de toets met de rechten van de verdediging niet te kunnen doorstaan. Dit alles is tevens strijdig met de principes van openbaarheid van openbaar bestuur, zoals geregeld door de Vlaamse Decreetgever in het Decreet van 26 maart 2004, dan toch minstens in strijd met de algemene beginselen van goed bestuur, zoals van toepassing in administratieve zaken.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

7. Schending van het basisprincipe van het eigendomsrecht
Wanneer de Ontwerplijst definitief zou worden en het Pand (en het aanpalende pand nummer 7) op de definitieve lijst zou worden vermeld, zal dit bepaalde rechtsgevolgen hebben op het Pand (en op het aanpalend pand nummer 7) en bijgevolg eveneens op de eigenaar ervan. Hiervoor kan worden verwezen naar de website van de administratie https://www.onroerenderfgoed.be/mijneigendom-wordt-vastgesteld.
Hierdoor wordt het eigendomsrecht, één van de grondprincipes van het burgerlijk wetboek, danig en eenzijdig beperkt, waarvoor de Dienst Erfgoed niet bevoegd is.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

8. Kwalificatie als Bouwkundig Erfgoed staat haaks op andere verplicht na te leven Vlaamse regelgevingen

8.1. Het Vlaamse Energiecertificaat

In zijn streven naar het behalen van de klimaatdoelstellingen vereist de Vlaamse Regelgever dat elke wooneenheid goed scoort qua energiezuinigheid.
De hoge plafonds (3,85 meter op de beletage en ongeveer 25 cm afnemend per verdieping) en de oversized traphal (ongeveer 20% van de bewoonbare vloeroppervlakte per

verdieping en dit van helemaal beneden tot helemaal boven) maken dat het onmogelijk is om terzake een gunstige score te halen.

8.2. Elektriciteitsattest

De Vlaamse Regelgever schrijft voor dat de elektriciteitsinstallatie van een woning (bij verkoop en bij verhuur) moet worden gekeurd. De bestaande elektriciteitsvoorziening voldoet onvoldoende aan de hedendaagse normen en aanpassing ervan (en grote delen zelfs volledige vervanging) is allesbehalve economisch en realistisch.

8.3. De Vlaamse Overheid is van oordeel dat de beschikbare ruimte beter moet worden benut

Bouwpercelen moeten kleiner worden gemaakt of op bestaande percelen moeten meer personen kunnen worden gehuisvest ("we moeten meer boven elkaar en dichter bij elkaar wonen"). Gelet op de opbouw en de indeling is het Pand enkel geschikt als wooneenheid voor één gezin. Rekening houdend met de bestaande bouwtechnieken kunnen op dezelfde oppervlakte drie tot zeven wooneenheden worden geplaatst.

8.4. Conclusie

Als het Pand (en het aanpalende pand nummer 7) blijvend zou worden beschouwd als bouwkundig erfgoed kan onmogelijk aan voormelde verplichtingen worden voldoen. Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald. In voorkomend geval kan een alternatief zijn een nieuw gebouw op te richten met behoud van de essentiële kenmerken van de bestaande gevel; hiervoor verwijzen we naar het uiteindelijk akkoord dat werd bereikt met betrekking tot het Hotel du Louvre (zie https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/03/09/groen-licht-voor-heropbouw-van-hotel-du-louvre-in-oostende).

9. Het Pand is niet meer aangepast aan de hedendaagse woonnoden

Het Pand beantwoordt niet (meer) aan de notie "gezinswoning" voor een modaal Vlaams gezin in de eenentwingste eeuw. De vele verdiepingen en tussenverdiepingen in combinatie met de effectief bewoonbare oppervlakte per verdieping (de bebouwde oppervlakte van het Pand is eerder beperkt en daarvan neemt - zoals reeds vermeld - de ruime trappenzaal reeds ongeveer 20% in), maakt dat er constant moet worden geleefd op verschillende verdiepingen.

Het Pand ligt daarenboven "in een scherpe hoek van een blok", waardoor er geen "achteruit" is. Wanneer daarenboven het gebouw achteraan, gelegen Torhoutsesteenweg (op dit ogenblik slechts twee verdiepingen) zou worden vervangen door een appartementsgebouw (met het toegelaten maximum van zeven bouwlagen) zal dit "aankijken tegen een muur"-effect en het gebrek aan zonlicht nog vergroten, wat een nefaste invloed zal hebben op het wooncomfort. En dit in vergelijking met de andere eengezinswoningen in dat deel van de Rogierlaan, die zich bijna allemaal in het midden van de blok bevinden en dan ook een ruime "achteruit" hebben.

De vele trappen maken het Pand daarenboven niet echt geschikt ("understatement") voor gezinnen met jonge kinderen, voor oudere mensen of andere mensen, die moeilijk ter been zijn. Alleen al de eigenlijke toegang vereist het nemen van 5 (3 + 2) trappen, wat binnenbrengen van fietsen, kinderwagens, rollators, enz. allesbehalve evident maakt, los van de vraag waar die fietsen, enz. dan moeten worden gestald. Van beneden tot boven zijn er maar liefst 76 trappen; en het plaatsen van een lift is gelet op de eerder beperkte bebouwde oppervlakte niet alleen oneconomisch, maar eveneens bouwtechnisch onrealistisch.

De nutsvoorzieningen (niet alleen de keuken, wc (op de overloop van de tussenverdiepingen), badkamer, maar vooral de basisinfrastructuur van de elektriciteit (nogal wat leidingen op de muur), verwarming (niet in alle kamers), waterleidingen, enz. zijn niet meer van deze tijd en moeten - bij aanpassing naar hedendaags wooncomfort - worden vervangen. Wat een substantiële kost betekent, die daarenboven niet zal verhinderen dat het wooncomfort nog steeds niet als hedendaags zal worden ervaren.

Daarenboven, als er iets in deze context is dat de Coronacrisis duidelijk heeft gemaakt dan is het dat door de gemiddelde Vlaming buitenruimte als essentieel wooncomfort wordt geëist. Het Pand heeft evenwel geen enkele mogelijkheid om ook maar in enige mate buiten te zitten op een zeer beperkt terras aan de straatzijde van 1 vierkante meter na,

waarop met moeite een stoel kan worden geplaatst en een zeer beperkte, donkere en vochtige koer op verdieping min 0,5 ten opzichte van het straatniveau.
Bij eventuele verhuur of opdeling in diverse wooneenheden zullen - naast de voormelde decretale verplichtingen inzake energiecertificaten, elektriciteitsattesten, enz. - daarenboven nog bijkomende belangrijke aanpassingen moeten gebeuren in het kader van (i) de brandveiligheid (houten vloeren, vier verdiepingen zonder afzonderlijke brandtrap, bepaalde elektriciteitsleidingen op de muur, enz.), verluchting, enz. en (ii) energieverbruik (gebrekkige of geen isolatie in de muren, gebrek aan dubbel glas, zeer hoge plafonds, enorme traphallen waardoor enorme veel warmte verdwijnt, bijkomend sanitair per verdieping, enz.).
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 7) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

10. Recht tot inzage en recht om te worden gehoord
De bezwaarindieners verzoeken formeel om te worden gehoord vooraleer een uitspraak wordt gedaan over dit bezwaarschrift.
Terzake hadden de bezwaarindieners de administratie graag uitgenodigd om één en ander ter plaatse te komen bekijken en te evalueren.
Tevens hadden de bezwaarindieners graag op basis van de Wet Openbaarheid Bestuur inzage gekregen in alle voorbereidende stukken in dit dossier.
Bezwaarindieners behouden het recht om dit bezwaarschrift aan te vullen met nieuwe, schriftelijk geformuleerde bezwaren.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Argumenten van bezwaarindiener worden weerlegd.

1. Argument: Het Pand an sich heeft geen erfgoedwaarde
Het pand heeft wel degelijk erfgoedwaarde. Het wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris omwille van de architecturale en historische waarde. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft.
De argumenten van bezwaarindiener om aan te tonen dat het pand geen erfgoedwaarde heeft worden weerlegd.

- *Geen bijzonder ontwerp, geen bijzondere materialen, geen bijzonder ontwerp en geen bijzondere kenmerken, geen bijzondere indeling.*

Het pand wordt inderdaad niet opgenomen in de vastgestelde inventaris op basis van het criterium zeldzaamheid. De woning wordt daarentegen geselecteerd omwille van de hoge herkenbaarheid en representativiteit, criteria die evenwaardig zijn aan zeldzaamheid.
Het pand heeft historische waarde omdat het een zeer herkenbare en representatieve getuige is van de grote stedenbouwkundige bloei van Oostende in de belle époque, waarbij in tal van nieuwe stadswijken burgerhuizen als dit werden gebouwd in de toen zeer gangbare neoclassicistische bouwstijl. Deze woning heeft architecturale waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een neoclassicistisch burgerhuis, een woning die de basisbebouwing vormde in tal van nieuwe wijken die in Oostende werden bebouwd in de belle époque. Zowel de opbouw van de woning in een enkelhuisstructuur met drie bouwlagen en drie traveeën op een typisch souterrain, als de gecementeerde afwerking van de lijstgevel met de typerende elementen zoals imitatiebanden, puilijst en doorgetrokken onderdorpels, zijn representatief voor de burgerwoning tijdens de belle époque. De bewaarde sierelementen in het pleisterwerk, het ijzerwerk aan het balkon en het bovenlicht van de deur dragen bij tot het herkenbare karakter van deze woning.

- *Geen befaamde ontwerper, geen bekende eigenaars of bewoners*

Omdat het stadsarchief van Oostende door brand werd vernietigd tijdens de Tweede Wereldoorlog, is het bouwdossier niet bewaard en is de architect die de woning ontwierp niet gekend. Dit doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van het huis. De historische waarde wordt evenmin gemotiveerd door bekende eigenaars of bewoners. De

erfgoedwaarde van deze woning ligt net in de representativiteit: deze burgerwoning is het typische voorbeeld van de stedelijke woning die de gemiddelde burger in de belle époque liet bouwen. Het vormt de basisbebouwing die toen gangbaar was. Omdat deze representatieve woning op alle vlakken herkenbaar is bewaard, vormt het een getuige van de toenmalige, historische standaard burgerwoning uit de bloeiperiode van de kuststad Oostende tijdens de belle époque.

2. Argument: Het Pand an sich is op dit ogenblik niet voldoende bewaard
Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de vermeende gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de vermeende gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woning zou herbouwd moeten worden. De slechte bouwfysische toestand is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

3. Argument: Het Pand maakt geen deel uit van een groter geheel met erfgoedwaarde
In de Rogierlaan werden een 12-tal panden geselecteerd voor opname in de inventaris bouwkundig erfgoed. Ze hebben historische en architecturale waarde omdat ze representatieve en herkenbare voorbeelden zijn van de basisbebouwing uit de belle époque, de periode waarin deze straat werd aangelegd, gedurende de bloeiperiode van kuststad Oostende. Ze hebben historische waarde omdat ze herkenbaar getuigen van de historische stadsontwikkeling van Oostende, waarbij de Rogierlaan werd aangelegd in de eerste fase van de westelijke stadsuitleg volgens plan van L. Crépin van 1867. Nummers 5 en 7 liggen naast elkaar; de rest van de geïnventariseerde panden ligt inderdaad in andere delen van de straat. In deze straat vormen deze panden net zeldzaam wordende, nog niet door nieuwbouw vervangen getuigen van de oorspronkelijke belle-époquebebouwing. Op vlak van contextwaarde en ensemblewaarde scoren de panden inderdaad minder hoog, omdat er veel nieuwbouw in de straat is. Het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed stelt duidelijk dat het erfgoed niet aan alle criteria moet voldoen voor opname in de vastgestelde inventaris: "Een onroerend goed kan geselecteerd worden voor opname als het aan verschillende criteria tegemoetkomt, maar het kan ook in aanmerking komen voor opname als het in hoge mate aan slechts één criterium tegemoetkomt."

4. Argument: Het Pand is niet straatbepalend
Nergens in de beschrijving op basis van de erfgoedwaarden wordt de opname van het pand gemotiveerd op basis van 'straatbepalendheid'. Dit is daarenboven niet één van de erfgoedwaarden of criteria die worden voorgeschreven in het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Gelet op het feit dat 'straatbepalendheid' in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijk gebrek ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarden en criteria op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

5. Argument: Schending van het gelijkheidsbeginsel
Dit bezwaar handelt niet over de feitelijkheden die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek, maar over de samenstelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in Oostende. Daarom is dit argument tegen de opname van het pand in de inventaris van het bouwkundig erfgoed niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) heeft, wat in voorkomend geval moet geconcretiseerd worden. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag gesteld worden op basis van argumenten.

6. Argument: Schending van de rechten van de verdediging en principes van openbaarheid van openbaar bestuur
De door de bezwaarindiener aangehaalde argumenten tegen de samenstelling van het vaststellingsdossier en tegen de aanpak van het openbaar onderzoek zijn in wezen onontvankelijk. De feitelijkheden in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed zijn onderwerp van het openbaar onderzoek en niet de procedure van het openbaar onderzoek of de organisatie ervan zelf. Het openbaar onderzoek is georganiseerd volgens de bepalingen opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

7. Argument: Schending van het basisprincipe van het eigendomsrecht
De opmerking die bezwaarindiener aanhaalt over de mogelijke inperking van het eigendomsrecht heeft geen betrekking op feitelijkheden die voorliggen in openbaar onderzoek en is dus eveneens niet ontvankelijk.

8. Argument: Kwalificatie als Bouwkundig Erfgoed staat haaks op andere verplicht na te leven Vlaamse regelgevingen
Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen en de stedenbouwkundige opmerkingen over de indeling van de percelen vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Bezwaarindiener gaat immers niet in op feitelijkheden die voorlagen in openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

9. Argument: Het Pand is niet meer aangepast aan de hedendaagse woonnoden
Het vermeend gebrek aan hedendaags wooncomfort en het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden daaraan vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Bezwaarindiener gaat immers niet in op feitelijkheden die voorlagen in openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig.

10. Argument: Recht tot inzage en recht om te worden gehoord
Hoewel de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is op een vaststellingsprocedure, werd bezwaarindieners de mogelijkheid aangeboden om het dossier tijdens de vaststellingsprocedure telefonisch toe te lichten aan het agentschap Onroerend Erfgoed. Het gesprek vond plaats op 2 oktober 2023. Naar aanleiding van dit hoorrecht, bezorgden bezwaarindieners bijkomende stukken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000120, **B_000227**: Bezwaren bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 155946/erfgoedid 56551), Rogierlaan 7, Oostende

Particulieren dienen grotendeels identieke bezwaren in bij de opname in de vermelde ontwerplijst (hierna steeds aangeduid als de "Ontwerplijst") van het pand met nummer 155946, Rogierlaan 7, 8400 Oostende (hierna steeds aangeduid als het "Pand"), en omwille van dezelfde redenen van het aanpalende pand onder nummer 155945.

1. Het Pand an sich heeft geen erfgoedwaarde
Het Pand an sich heeft geen enkele erfgoedwaarde, integendeel. Immers,

1. het Pand werd niet ontworpen door een befaamde architect.
2. het Pand werd niet besteld door een bekende eigenaar of familie.
3. het Pand is nooit eigendom geweest van een bekende eigenaar, noch is het ooit bewoond of gebruikt geweest door een bekende persoon.
4. de gevel is geen bijzonder ontwerp, noch bevat het specifieke en/of unieke (stijl)kenmerken.

5. de gevel bevat geen bijzondere (bouw)materialen, zoals mozaïeken, glasramen, natuursteen, enz.
6. de indeling van woning is geen bijzonder ontwerp, noch bevat het specifieke en/of unieke (stijl)kenmerken.
7. de woning, noch enige individuele kamer bevat bijzondere (bouw)materialen, zoals mozaïeken, glasramen, lambrisering of houtafwerking, marmeren of andere schouwen, parket vloeren, moulures aan de plafonds, beslag aan vensters of deuren, enz.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

2. Het Pand an sich is op dit ogenblik niet voldoende bewaard

Op dit ogenblik is het Pand in behoorlijke staat, maar - volledig buiten toedoen of nalaten van de bezwaarindieners evenwel onvoldoende bewaard om te voldoende aan de voorwaarde, die wordt vermeld op uw website "Het geïnventariseerde bouwkundig erfgoed dat op dit moment erfgoedwaarde heeft en voldoende goed bewaard bleef, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit." (eigen markering)

De bezwaarindiener van B_000227 gaat hier dieper op in. De onvoldoende bewaarde staat van het Pand is het gevolg van het gebrek aan aanpassingen door de voormalige eigenaars, een hoogbejaard koppel. Het Pand werd pas aangekocht van hen in 2011. Door de voormalige eigenaars waren gedurende de tientallen jaren dat ze het Pand bewoonden, (bijna) geen aanpassingen doorgevoerd, noch in de algemene staat van de woning, noch in de woonkwaliteit, noch in de nutsvoorzieningen, enz. (zie ook verder onder randnummer 9).

Terzake wensen de bezwaarindieners de bevoegde diensten uit te nodigen om één en ander persoonlijk te komen vaststellen.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

3. Het Pand maakt geen deel uit van een groter geheel met erfgoedwaarde

Het Pand is geen (laat staan een essentieel) onderdeel van een groter geheel dat erfgoedwaarde heeft. In tegenstelling tot de straten van de zogenaamde Belle Epoque wijk van de Stad Oostende (bijvoorbeeld Edmond Laponstraat, Muscarstraat, Velodroomstraat, Peter Benoitstraat, Prinsenlaan, enz.), is de Rogierlaan in Oostende, net zoals alle andere grote lanen in het centrum van de Stad Oostende (bijvoorbeeld Alfons Pieterslaan, Van Iseghemlaan, Vindictivelaan, Hendrik Serruyslaan, Koninginnelaan, Koningstraat, enz.) niet (langer) gekenmerkt door een eenheid van gelijkaardige eengezinswoningen.

Wanneer de Rogierlaan van begin (Leopold I-plein) tot einde (Alfons Pieterslaan) zou worden opgedeeld in gevelbreedtes van ongeveer zes meter (dat is ongeveer de breedte van het Pand), dan zouden er - ruw geschat - ongeveer 86 eengezinswoningen vergelijkbaar met het Pand moeten staan. Vandaag de dag staan er in de volledige Rogierlaan (aan beide zijden) in totaal 17 eengezinswoningen, die in meer of mindere mate vergelijkbaar zijn met het Pand, of met andere woorden slechts 19 procent, dus nog geen vijfde; de rest is allemaal hoogbouw.

Wanneer dezelfde oefening wordt gedaan voor het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen, namelijk gedeelte tussen Leopold I-plein en Euphrosina Beernaertstraat, dan zijn er 9 eengezinswoningen op een totaal van 38 wanneer men beide straatkanten meetelt.

Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

4. Het Pand is niet straatbepalend

Het Pand (alleen en/of samen met het aanpalend pand nummer 5) is evenmin straatbepalend, integendeel. Het Pand (samen met het aanpalend pand nummer 5) staan letterlijk gekneld tussen twee hoogbouwen van zeven verdiepingen. Men zou zelfs kunnen stellen dat het Pand als het ware storend is in het gabarit van de hoogbouw in (dat deel van) de Rogierlaan.

Daarenboven wordt het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen (namelijk gedeelte tussen Leopold I-plein en Euphrosina Beernaertstraat), volledig overheerst door de monumentale klassieke gevel van het Atheneum, aangevuld met een min of meer modernistisch gebouw (een aanbouw waarin klaslokalen van het Atheneum werden ondergebracht, op de plaats waar voorheen nota bene eveneens een eengezinswoning stond en dat nu is opgenomen op de ontwerplijst van niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed).
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

5. Schending van het gelijkheidsbeginsel
Op de Ontwerplijst worden slechts twee panden opgenomen, die zijn gelegen in het deel van de Rogierlaan, waarin het Pand is gelegen (namelijk kant onpare nummering vanaf Leopold I-plein tot Euphrosina Beernaerstraat), namelijk het Pand en het aanpalend pand nummer 5.
Dat enkel het Pand en het aanpalend pand nummer 5, gelegen in dat deel van de Rogierlaan, op de Ontwerplijst werden geplaatst is strijdig met het gelijkheidsbeginsel. Er is volgens de bezwaarindieners geen enkele redelijke en objectieve verantwoording aanwezig rekening houdend met de doelstelling van de Ontwerplijst (namelijk bescherming bouwkundig erfgoed) waarom andere vergelijkbare panden in hetzelfde deel van de Rogierlaan (of verderop in de Rogierlaan) niet op de Ontwerplijst werden geplaatst.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

6. Schending van de rechten van de verdediging en principes van openbaarheid van openbaar bestuur
De Ontwerplijst werd intern door de bevoegde diensten opgesteld en op diens website geplaatst zonder enige informatie naar de eigenaars van de panden, die op die Ontwerplijst werden opgenomen, laat staan zonder enig bezoek ter plaatse. Het is volledig onduidelijk op basis van welke criteria bepaalde panden wel en andere niet op de lijst zijn opgenomen. Het bestaan van de Ontwerplijst en de intenties ervan is de bezwaarindieners door puur toeval ter ore gekomen. De basisprincipes van de rechtstaat vereisen evenwel dat de burgers, die worden geviseerd door maatregelen, die enkel en alleen van toepassing zullen zijn op een beperkt aantal individuen, hiervan individueel en op voldoende wijze op voorhand worden geïnformeerd door die overheid.
Hierdoor worden de rechten van de verdediging fundamenteel geschonden.
Ook het feit dat men slechts tot 30 mei 2023 (minder dan twee maanden) de tijd krijgen om te reageren, lijkt volgens de bezwaarindieners de toets met de rechten van de verdediging niet te kunnen doorstaan. Dit alles is tevens strijdig met de principes van openbaarheid van openbaar bestuur, zoals geregeld door de Vlaamse Decreetgever in het Decreet van 26 maart 2004, dan toch minstens in strijd met de algemene beginselen van goed bestuur, zoals van toepassing in administratieve zaken.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

7. Schending van het basisprincipe van het eigendomsrecht
Wanneer de Ontwerplijst definitief zou worden en het Pand (en het aanpalende pand nummer 5) op de definitieve lijst zou worden vermeld, zal dit bepaalde rechtsgevolgen hebben op het Pand (en op het aanpalend pand nummer 5) en bijgevolg eveneens op de eigenaar ervan. Hiervoor kan worden verwezen naar de website van de administratie https://www.onroerenderfgoed.be/mijneigendom-wordt-vastgesteld.
Hierdoor wordt het eigendomsrecht, één van de grondprincipes van het burgerlijk wetboek, danig en eenzijdig beperkt, waarvoor de Dienst Erfgoed niet bevoegd is.
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

8. Kwalificatie als Bouwkundig Erfgoed staat haaks op andere verplicht na te leven Vlaamse regelgevingen

8.1. Het Vlaamse Energiecertificaat

In zijn streven naar het behalen van de klimaatdoelstellingen vereist de Vlaamse Regelgever dat elke wooneenheid goed scoort qua energiezuinigheid.
De hoge plafonds (3,85 meter op de beletage en ongeveer 25 cm afnemend per verdieping) en de oversized traphal (ongeveer 20% van de bewoonbare vloeroppervlakte per verdieping en dit van helemaal beneden tot helemaal boven) maken dat het onmogelijk is om terzake een gunstige score te halen.

8.2. Elektriciteitsattest

De Vlaamse Regelgever schrijft voor dat de elektriciteitsinstallatie van een woning (bij verkoop en bij verhuur) moet worden gekeurd. De bestaande elektriciteitsvoorziening voldoet onvoldoende aan de hedendaagse normen en aanpassing ervan (en grote delen zelfs volledige vervanging) is allesbehalve economisch en realistisch.

8.3. De Vlaamse Overheid is van oordeel dat de beschikbare ruimte beter moet worden benut

Bouwpercelen moeten kleiner worden gemaakt of op bestaande percelen moeten meer personen kunnen worden gehuisvest ("we moeten meer boven elkaar en dichter bij elkaar wonen"). Gelet op de opbouw en de indeling is het Pand enkel geschikt als wooneenheid voor één gezin. Rekening houdend met de bestaande bouwtechnieken kunnen op dezelfde oppervlakte drie tot zeven wooneenheden worden geplaatst.

8.4. Conclusie

Als het Pand (en het aanpalende pand nummer 5) blijvend zou worden beschouwd als bouwkundig erfgoed kan onmogelijk aan voormelde verplichtingen worden voldoen. Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald. In voorkomend geval kan een alternatief zijn een nieuw gebouw op te richten met behoud van de essentiële kenmerken van de bestaande gevel; hiervoor verwijzen we naar het uiteindelijk akkoord dat werd bereikt met betrekking tot het Hotel du Louvre (zie https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/03/09/groen-licht-voor-heropbouw-van-hotel-du-louvre-in-oostende).

9. Het Pand is niet meer aangepast aan de hedendaagse woonnoden

Het Pand beantwoordt niet (meer) aan de notie "gezinswoning" voor een modaal Vlaams gezin in de eenentwingste eeuw. De vele verdiepingen en tussenverdiepingen in combinatie met de effectief bewoonbare oppervlakte per verdieping (de bebouwde oppervlakte van het Pand is eerder beperkt en daarvan neemt - zoals reeds vermeld - de ruime trappenzaal reeds ongeveer 20% in), maakt dat er constant moet worden geleefd op verschillende verdiepingen.
Het Pand ligt daarenboven "in een scherpe hoek van een blok", waardoor er geen "achteruit" is. Wanneer daarenboven het gebouw achteraan, gelegen Torhoutsesteenweg (op dit ogenblik slechts twee verdiepingen) zou worden vervangen door een appartementsgebouw (met het toegelaten maximum van zeven bouwlagen) zal dit "aankijken tegen een muur"-effect en het gebrek aan zonlicht nog vergroten, wat een nefaste invloed zal hebben op het wooncomfort. En dit in vergelijking met de andere eengezinswoningen in dat deel van de Rogierlaan, die zich bijna allemaal in het midden van de blok bevinden en dan ook een ruime "achteruit" hebben.
De vele trappen maken het Pand daarenboven niet echt geschikt ("understatement) voor gezinnen met jonge kinderen, voor oudere mensen of andere mensen, die moeilijk ter been zijn. Alleen al de eigenlijke toegang vereist het nemen van 5 (3 + 2) trappen, wat binnenbrengen van fietsen, kinderwagens, rollators, enz. allesbehalve evident maakt, los van de vraag waar die fietsen, enz. dan moeten worden gestald. Van beneden tot boven zijn er bijna 80 trappen; en het plaatsen van een lift is gelet op de eerder beperkte bebouwde oppervlakte niet alleen oneconomisch, maar eveneens bouwtechnisch onrealistisch.
De nutsvoorzieningen (niet alleen de keuken, wc (op de overloop van de tussenverdiepingen), badkamer, maar vooral de basisinfrastructuur van de elektriciteit (nogal wat leidingen op de muur), verwarming (niet in alle kamers), waterleidingen, enz.

zijn niet meer van deze tijd en moeten - bij aanpassing naar hedendaags wooncomfort - worden vervangen. Wat een substantiële kost betekent, die daarenboven niet zal verhinderen dat het wooncomfort nog steeds niet als hedendaags zal worden ervaren.
Daarenboven, als er iets in deze context is dat de Coronacrisis duidelijk heeft gemaakt dan is het dat door de gemiddelde Vlaming buitenruimte als essentieel wooncomfort wordt geëist. Het Pand heeft evenwel geen enkele mogelijkheid om ook maar in enige mate buiten te zitten op een zeer beperkt terras aan de straatzijde van 1 vierkante meter na, waarop met moeite een stoel kan worden geplaatst en een zeer beperkte, donkere en vochtige koer op verdieping min 0,5 ten opzichte van het straatniveau.
Bij eventuele verhuur of opdeling in diverse wooneenheden zullen - naast de voormelde decretale verplichtingen inzake energiecertificaten, elektriciteitsattesten, enz. - daarenboven nog bijkomende belangrijke aanpassingen moeten gebeuren in het kader van (i) de brandveiligheid (houten vloeren, vier verdiepingen zonder afzonderlijke brandtrap, bepaalde elektriciteitsleidingen op de muur, enz.), verluchting, enz. en (ii) energieverbruik (gebrekkige of geen isolatie in de muren, gebrek aan dubbel glas, zeer hoge plafonds, enorme traphallen waardoor enorme veel warmte verdwijnt, bijkomend sanitair per verdieping, enz.).
Het Pand (evenals het aanpalende pand nummer 5) moet dan ook van de Ontwerplijst worden gehaald.

10. Recht tot inzage en recht om te worden gehoord
De bezwaarindieners verzoeken formeel om te worden gehoord vooraleer een uitspraak wordt gedaan over dit bezwaarschrift.
Terzake hadden de bezwaarindieners de administratie graag uitgenodigd om één en ander ter plaatse te komen bekijken en te evalueren.
Tevens hadden de bezwaarindieners graag op basis van de Wet Openbaarheid Bestuur inzage gekregen in alle voorbereidende stukken in dit dossier.
Bezwaarindieners behouden het recht om dit bezwaarschrift aan te vullen met nieuwe, schriftelijk geformuleerde bezwaren.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Argumenten van bezwaarindiener worden weerlegd.

1. Argument: Het Pand an sich heeft geen erfgoedwaarde
Het pand heeft wel degelijk erfgoedwaarde. Het wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris omwille van de architecturale en historische waarde. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en één of meer van de erfgoedwaarden heeft.
De argumenten van bezwaarindiener om aan te tonen dat het pand geen erfgoedwaarde heeft worden weerlegd.

- *Geen bijzonder ontwerp, geen bijzondere materialen, geen bijzonder ontwerp en geen bijzondere kenmerken, geen bijzondere indeling.*

Het pand wordt inderdaad niet opgenomen in de vastgestelde inventaris op basis van het criterium zeldzaamheid. De woning wordt daarentegen geselecteerd omwille van de hoge herkenbaarheid en representativiteit, criteria die evenwaardig zijn aan zeldzaamheid.
Het pand heeft historische waarde omdat het een zeer herkenbare en representatieve getuige is van de grote stedenbouwkundige bloei van Oostende in de belle époque, waarbij in tal van nieuwe stadswijken burgerhuizen als dit werden gebouwd in de toen zeer gangbare neoclassicistische bouwstijl. Deze woning heeft architecturale waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een neoclassicistisch burgerhuis, een woning die de basisbebouwing vormde in tal van nieuwe wijken die in Oostende werden bebouwd in de belle époque. Zowel de opbouw van de woning in een enkelhuisstructuur met drie bouwlagen en twee traveeën op een typisch souterrain, als de gecementeerde afwerking van de lijstgevel met de typerende elementen zoals imitatiebanden, erker en doorgetrokken onderdorpels, zijn representatief voor de burgerwoning tijdens de belle

époque. De bewaarde sierelementen in het pleisterwerk, het ijzerwerk aan het balkon en het bovenlicht van de deur dragen bij tot het herkenbare karakter van deze woning.

- *Geen befaamde ontwerper, geen bekende eigenaars of bewoners*

Omdat het stadsarchief van Oostende door brand werd vernietigd tijdens de Tweede Wereldoorlog, is het bouwdossier niet bewaard en is de architect die de woning ontwierp niet gekend. Dit doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van het huis. De historische waarde wordt evenmin gemotiveerd door bekende eigenaars of bewoners. De erfgoedwaarde van deze woning ligt net in de representativiteit: deze burgerwoning is het typische voorbeeld van de stedelijke woning die de gemiddelde burger in de belle époque liet bouwen. Het vormt de basisbebouwing die toen gangbaar was. Omdat deze representatieve woning op alle vlakken herkenbaar is bewaard, vormt het een getuige van de toenmalige, historische standaard burgerwoning uit de bloeiperiode van de kuststad Oostende tijdens de belle époque.

2. Argument: Het Pand an sich is op dit ogenblik niet voldoende bewaard

Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de vermeende gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de vermeende gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woning zou herbouwd moeten worden. De slechte bouwfysische toestand is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

3. Argument: Het Pand maakt geen deel uit van een groter geheel met erfgoedwaarde

In de Rogierlaan werden een 12-tal panden geselecteerd voor opname in de inventaris bouwkundig erfgoed. Ze hebben historische en architecturale waarde omdat ze representatieve en herkenbare voorbeelden zijn van de basisbebouwing uit de belle époque, de periode waarin deze straat werd aangelegd, gedurende de bloeiperiode van kuststad Oostende. Ze hebben historische waarde omdat ze herkenbaar getuigen van de historische stadsontwikkeling van Oostende, waarbij de Rogierlaan werd aangelegd in de eerste fase van de westelijke stadsuitleg volgens plan van L. Crépin van 1867. Nummers 5 en 7 liggen naast elkaar; de rest van de geïnventariseerde panden ligt inderdaad in andere delen van de straat. In deze straat vormen deze panden net zeldzaam wordende, nog niet door nieuwbouw vervangen getuigen van de oorspronkelijke belle-époquebebouwing. Op vlak van contextwaarde en ensemblewaarde scoren de panden inderdaad minder hoog, omdat er veel nieuwbouw in de straat is. Het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed stelt duidelijk dat het erfgoed niet aan alle criteria moet voldoen voor opname in de vastgestelde inventaris: "Een onroerend goed kan geselecteerd worden voor opname als het aan verschillende criteria tegemoetkomt, maar het kan ook in aanmerking komen voor opname als het in hoge mate aan slechts één criterium tegemoetkomt."

4. Argument: Het Pand is niet straatbepalend

Nergens in de beschrijving op basis van de erfgoedwaarden wordt de opname van het pand gemotiveerd op basis van 'straatbepalendheid'. Dit is daarenboven niet één van de erfgoedwaarden of criteria die worden voorgeschreven in het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Gelet op het feit dat 'straatbepalendheid' in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijk gebrek ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarden en criteria op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

5. Argument: Schending van het gelijkheidsbeginsel

Dit bezwaar handelt niet over de feitelijkheden die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek, maar over de samenstelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in Oostende. Daarom is dit argument tegen de opname van het pand in de inventaris van het bouwkundig erfgoed niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk

over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat, wat in voorkomend geval moet geconcretiseerd worden. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag gesteld worden op basis van argumenten.

6. Argument: Schending van de rechten van de verdediging en principes van openbaarheid van openbaar bestuur
De door de bezwaarindiener aangehaalde argumenten tegen de samenstelling van het vaststellingsdossier en tegen de aanpak van het openbaar onderzoek zijn in wezen onontvankelijk. De feitelijkheden in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed zijn onderwerp van het openbaar onderzoek en niet de procedure van het openbaar onderzoek of de organisatie ervan zelf. Het openbaar onderzoek is georganiseerd volgens de bepalingen opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

7. Argument: Schending van het basisprincipe van het eigendomsrecht
De opmerking die bezwaarindiener aanhaalt over de mogelijke inperking van het eigendomsrecht heeft geen betrekking op feitelijkheden die voorliggen in openbaar onderzoek en is dus ook niet ontvankelijk.

8. Argument: Kwalificatie als Bouwkundig Erfgoed staat haaks op andere verplicht na te leven Vlaamse regelgevingen
Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen en de stedenbouwkundige opmerkingen over de indeling van de percelen vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Bezwaarindiener gaat immers niet in op feitelijkheden die voorlagen in openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig.

9. Argument: Het Pand is niet meer aangepast aan de hedendaagse woonnoden
Het vermeend gebrek aan hedendaags wooncomfort en het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden daaraan vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Bezwaarindiener gaat immers niet in op feitelijkheden die voorlagen in openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig.

10. Argument: Recht tot inzage en recht om te worden gehoord
Hoewel de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is op een vaststellingsprocedure, werd bezwaarindieners de mogelijkheid aangeboden om het dossier tijdens de vaststellingsprocedure telefonisch toe te lichten aan het agentschap Onroerend Erfgoed. Het gesprek vond plaats op 2 oktober 2023. Naar aanleiding van dit hoorrecht, bezorgden bezwaarindieners bijkomende stukken.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000124: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Modernistisch hoekpand (aanduidingsid 157427/erfgoedid 59469), Doorniksestraat 35, Kortrijk

Een onderneming wenst bezwaar in te dienen en dit pand te laten schrappen van de 'lijst van gebouwen met erfgoedwaarde'. Dit pand werd namelijk al meerdere malen zwaar verbouwd de afgelopen jaren. Er zijn al verschillende bestemmingen geweest voor dit pand aangezien er al diverse huurders waren (Mc Donalds, Proximus,...). De situatie is dus sterk gewijzigd waardoor de erfgoedwaarde niet meer aanwezig is. Dit pand heeft op die manier geen enkele architecturale of historische waarde meer, waardoor men de schrapping vraagt.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het modernistisch hoekpand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener haalt aan dat het pand recent werd verbouwd en dat er verschillende handelszaken in waren gevestigd, en stel dat de erfgoedwaarde daarmee is verdwenen.
Om na te gaan of deze verbouwingen de erfgoedwaarden waarmee het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris hebben aangetast, wordt de vergelijking gemaakt van de huidige toestand met de beschrijving en het beeldmateriaal uit 2002-2005.
De beschrijving van het erfgoedobject 59469 uit 2005 is: Voormalige herberg "Sint-Joris". Voormalige vestigingsplaats van de Sint-Joriskapel met gasthuis voor doorreizende vreemdelingen opgericht in de 14de eeuw. Het gasthuis verdween in 1747 en de kapel werd afgebroken in 1813. Modernistisch hoekpand van 1934, naar ontwerp van Charles Debels (Kortrijk), getypeerd door de afgeronde hoektravee met rechthoekige nis met tegeltableau met Sint-Joris. Rechthoekige vensteropeningen met muurdammen van geglazuurde tegels. Pui eveneens van geglazuurde tegels.
Het bijhorende beeld dat bij de inventarisatie werd gemaakt, is gekoppeld aan dit erfgoedobject: https://id.erfgoed.net/afbeeldingen/10893.

Uit de gegevens van 2002-2005 blijkt dat het pand toen al een door een handelszaak ingerichte gelijkvloerse verdieping had; waarbij de muurdammen met geglazuurde tegels werden gerespecteerd. Op de verdiepingen toont het beeld van 2002 eveneens rechthoekige vensters (met bewaard houtwerk) tussen muurdammen met geglazuurde tegels. De afgeronde hoektravee met tegeltableau van Sint-Joris vormt een belangrijk erfgoedelement. De beelden van de huidige toestand (street smart 14 maart 2022) laten zien dat alle erfgoedelementen ongewijzigd aanwezig zijn. Er kan dus besloten worden dat er sinds de inventarisatie in 2005 geen erfgoedelementen en erfgoedkenmerken zijn gewijzigd, waardoor de erfgoedwaarden ongewijzigd aanwezig zijn.

Dit modernistische hoekpand is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris omwille van de historische en architecturale waarde. De woning heeft historische waarde omwille van de link met de historische Sint-Joriskapel met gasthuis die sinds de 15de eeuw op deze plek aanwezig was. Het modernistische hoekpand uit 1934 draagt de naam 'Sint-Joris' en heeft op de bovenverdieping een tegeltableau gewijd aan Sint-Joris, waarmee de historische link met het middeleeuwse complex veruiterlijkt is in het nieuwe ontwerp. Het modernistische hoekpand heeft architecturale waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een modernistisch gebouw uit 1934, bepaald door eenvoudige, horizontaal opgebouwde bouwlagen, met rechthoekige vensters tussen betegelde muurdammen. De architecturale waarde wordt ook gedragen doordat het een pand is ontworpen door de lokale architect Charles Debels, actief in het interbellum, en waarbij dit type modernistische panden kenmerkend is voor zijn oeuvre. De integratie van een tegeltableau in het ontwerp, het bewaarde schrijnwerk, en de bewaarde contrastwerking tussen vlakke geveldelen en betegelde muurdammen, zijn zeldzaam wordende erfgoedelementen die de architecturale waarde versterken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000125: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning van 1905 (aanduidingsid 169533/erfgoedid 91579), Manpadstraat 2, Lendelede

Een particulier wenst bezwaar in te dienen tegen de inventarisatie van vermeld onroerend goed: woning gelegen te 8860 Lendelede, Manpadstraat 2 (ID 169533, Dorpswoning van 1905). Het is de bedoeling om de woning dit jaar nog te slopen en opnieuw te bouwen. De aanvraag voor de sloopvergunning is reeds in voorbereiding en wordt op korte termijn ingediend.

Op heden is enkel het volgende nog zichtbaar aan de woning: het muizentandfries onder de nieuwe gootlijst en getoogde muuropeningen.
De woning voldoet niet meer aan de hedendaagse vereisten inzake wonen, comfort en energiedoelstellingen. In december 2022 is de laatste bewoner jammer genoeg overleden. Er loopt een rooilijn door de woning en de woning is ook niet goed ingepland ten opzichte van het perceel en de straat, wat de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt.
Op heden is er geen stromend water meer, staat de kelder constant onder water, is er een grote barst in de muur. Daarnaast is renovatie onmogelijk aangezien de woning niet geïsoleerd is, de dakconstructie niet meer stabiel is, er grote problemen zijn met vochtige muren en opstijgend vocht. Samengevat is het onmogelijk om de woning op een verantwoorde manier te renoveren en aldus dringt een sloop en herbouw zich op. In bijlage wordt ter staving een foto van de voor- en achterzijde van de woning toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de dorpswoning van 1905 te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De woning is voldoende goed bewaard en heeft erfgoedwaarde, waarmee is voldaan aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Bouwfysische toestand:
Bezwaarindiener somt gebreken op aan de woning. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan echter niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woning zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de woning is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.
Daarenboven vormen het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen geen motiveringsgrond om de opname van het pand in de vastgestelde inventaris aan te vechten.
Sloopaanvraag:
De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn die rekening houdt met onder meer de erfgoedkenmerken. De opname van het pand in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed sluit dus de verlening van een sloopvergunning niet uit, met dien verstande dat de vergunningverlenende overheid motiveringsplicht heeft: https://www.onroerenderfgoed.be/motiveringsplicht-bij-sloop-en-kap-van-vastgesteld-erfgoed.
Erfgoedwaarde van het huidige pand
De vergelijking van de foto's van de huidige toestand, meegestuurd met het bezwaarschrift, met het beeldmateriaal en de beschrijving van het pand genomen bij opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 2008, toont dat alle beschreven erfgoedelementen en erfgoedkenmerken van de dorpswoning nog zijn bewaard. De nieuwe gootlijst die bezwaarindiener aanhaalt, werd toen al in de beschrijving vermeld en werd dus mee opgenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van deze dorpswoning op basis van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken. De woning heeft historische waarde omdat het een representatieve en herkenbare dorpswoning is, opgetrokken in het begin van de 20ste eeuw door een landbouwersfamilie. Typerend voor dorpswoningen uit die periode in West-Vlaanderen, betreft het een lage, bescheiden woning in donkerrode baksteenbouw onder pannen zadeldak, met een geïntegreerd schuur- of stalgedeelte. De woning getuigt van de historische, begin-20ste-eeuwse bebouwing in Lendelede. De woning heeft architecturale waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een de traditionele dorpsarchitectuur in West-Vlaanderen, waarbij de bescheiden architectuur is gekenmerkt door de rode baksteen met de bakstenen muizentandfries, de getoogde muuropeningen met bewaarde luiken en

door een goed bewaarde gevelnis in de zijpuntgevel, wat tevens een uiting is van het lokale volksgeloof. Het vernieuwd schrijnwerk en de vernieuwde gootlijst werden in 2008 al geregistreerd. De andere aanwezige erfgoedelementen zijn intact bewaard en bepalen nog steeds de erfgoedwaarde van deze dorpswoning.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000127: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoekpand (aanduidingsid 167289/erfgoedid 87982), Majoor Woodstraat 26, Oostkamp

Een particulier merkt op dat er geen motivering van het belang van deze woning is. Er wordt alleen een beschrijving gegeven. Maar waarom dit huis belangrijk is om op te lijst te staan, is er niet te vinden. Daar vraagt hij de schrapping van de lijst.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping; het hoekpand blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit omdat het voldoende goed bewaard is en erfgoedwaarde heeft.
Bezwaarindiener haalt aan dat de erfgoedwaarde niet gemotiveerd is en dat er enkel een beschrijving aanwezig is. Het is echter niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft.
Dit hoekpand heeft architecturale en historische waarde. Het hoekpand is een voorbeeld van de oudere, begin-20ste-eeuwse bebouwing in de dorpskern van Oostkamp, gelegen vlak bij de parochiekerk. De architecturale waarde van de woning wordt bepaald door haar representativiteit voor dorpsbebouwing in Vlaanderen rond 1900. Daarbij zijn bakstenen woningen van twee bouwlagen onder zadeldaken, afgewerkt met een gepleisterde lijstgevel, zeer representatief in Vlaanderen. Dit hoekpand is een goed herkenbaar voorbeeld van een woning in dorpscontext in Vlaanderen, waarbij de lijstgevel is voorzien van een sierpleister met elementen overgenomen uit de zeer populaire neoclassicistische bouwstijl. De daaraan gelinkte stijlkenmerken zijn goed bewaard en herkenbaar aanwezig: een kroonlijst, geprofileerde omlijstingen met oren, sluitstenen, paneelwerk en doorgetrokken lekdrempels. Binnen de dorpskern van Oostkamp is veel nieuwbouw aanwezig, en vormt het hoekpand een eerder zeldzaam voorbeeld van de oudere, begin-20ste-eeuwse dorpsbebouwing. Het metalen deurrooster en het houten dakvenster zijn erfgoedelementen die typerend zijn voor woningen uit de periode rond 1900. Omdat dergelijke elementen steeds vaker uit het straatbeeld verdwijnen, bepalen ze mee de historische en architecturale waarde van dit hoekpand in de dorpskern van Oostkamp.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000130: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis met vlasschuren (aanduidingsid 158520/erfgoedid 60673), Meensesteenweg 433-435, Kortrijk

Een particulier tekent bezwaar aan tegen het opnemen van dit object in de inventaris van het onroerend erfgoed.

1) Dit object bestaat niet meer in de aangeduide vorm. De vlasschuren werden ongeveer 10 jaar geleden verkocht en zijn nu dus eigendom van een andere persoon.
2) De nummering klopt niet meer. De stadsambtenaar heeft dat veranderd.
3) Bezwaarindiener stelt dat nooit iemand hem er op heeft gewezen dat het pand op een inventaris staan.
4) Meer dan 20 jaar geleden werd de voortuin heraangelegd.

Behandeling van het bezwaar:

Er wordt niet ingegaan op de vraag om het burgerhuis met vlasschuren te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

1) De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft daarenboven geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. De ligging en materiële toestand van de gebouwen is hierdoor niet gewijzigd.
2) Voor de toekenning van de adressen werkt de administratie met het Adressenregister. De adressen Meensesteenweg 433-435 worden aan deze percelen toegekend. Eventuele wijzigingen door de stad moeten eerst in het Adressenregister geregistreerd zijn, vooraleer deze kunnen verwerkt worden in de inventaris bouwkundig erfgoed.
3) Eigenaars komen doorgaans te weten dat hun pand is opgenomen in de vastgestelde inventaris als een van de rechtsgevolgen in werking treedt, met name bij een verbouwing of bij een bouw- of sloopaanvraag. Bij de opmaak en de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed is de persoonlijke kennisgeving van eigenaars of bewoners immers niet procedureel vastgelegd. Er is enkel publieke kennisgeving voorzien. Het openbaar onderzoek werd bekend gemaakt via publicatie in het Belgisch Staatsblad en in twee afzonderlijke dagbladen. De aankondiging van het openbaar onderzoek werd eveneens geafficheerd in de gemeente en bekend gemaakt op de website van de gemeente. Daarenboven was alle informatie beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed. Daarmee is voldaan aan alle voorwaarden zoals opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.
4) Gelet op het feit dat de voortuin in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet de heraanleg ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000136: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Brouwerswoning Vandenbulcke en café (aanduidingsid 153704/erfgoedid 51111), Roeselarestraat 4-6, Staden

Een particulier vraagt om de café, Roeselarestraat 6 8840 Staden, uit de erfgoed inventaris te schrappen, met de volgende argumenten:
De erfgoedwaarde van dit café is zodanig gedaald dat het weinig zin heeft om deze café te blijven bewaren voor het nageslacht
Zelfs met aanpassingen en verbouwingen, zal dit pand in de toekomst niet meer geschikt zijn om er café te houden en zoals u zelf kan zien bij een bezoek aan dit pand, is het ook niet mogelijk om dit pand voldoende aan te passen om aan de toekomstige eisen rond energiezuinigheid en binnenklimaat te kunnen voldoen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het café op huisnummer 6 te schrappen. Het pand is goed genoeg bewaard en heeft de erfgoedwaarden behouden op basis waarvan het werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

Het pand is opgenomen omdat het historische en architecturale waarde heeft. Die erfgoedwaarden worden toegekend aan het ensemble van de brouwerswoning op nummer 4 en het café op nummer 6. Samen vormen ze een herkenbare en zeldzaam geworden getuige van een levendige brouwersnijverheid in een West-Vlaams dorpscentrum, waarbij naast de 19de-eeuwse brouwerij twee cafés werden gebouwd. De 19de-eeuwse brouwerijgebouwen en het 19de-eeuwse café werden gesloopt. De overblijvende brouwerswoning en het naastgelegen begin-20ste-eeuwse café vormen echter een overtuigend, goed herkenbaar en representatief voorbeeld van een typisch ensemble van brouwerswoning en café in dorpscontext van begin 20ste eeuw. De ensemblewaarde van brouwerswoning en café wordt nog ondersteund door hun ligging vlak naast de parochiekerk, wat een zeer representatieve historische context is voor een brouwerij en café.

Het café op nummer 6 behield de erfgoedelementen waarmee het werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris. Café De Posthoorn is nog steeds duidelijk herkenbaar als een typisch begin-20ste-eeuws café, waarbij de centrale deur en belendende vensters met opschrift zijn bewaard evenals de linkse poortdoorgang die leidde tot een drankenopslag. De lage baksteenbouw onder geknikt zadeldak heeft de erfgoedelementen bewaard die werden beschreven in de inventaris in 2001.

Bezwaarindiener haalt aan dat het pand niet meer voldoet aan de hedendaagse eisen voor uitbating als café en energiezuinigheid en binnenklimaat. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen en eisen voor uitbating als café vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000137: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Stadswoning (aanduidingsid 157355/erfgoedid 59393), Brugsesteenweg 142, Kortrijk

Een particulier stelt schriftelijk in kennis gesteld te zijn door de Stad Kortrijk dat het gebouw gelegen te Kortrijk Brugsesteenweg 142 voorwerp uitmaakt van het openbaar onderzoek voor de vaststelling van het bouwkundig erfgoed. Hierbij dient hij bezwaar in. Bezwaarindiener vraagt om het pand te schrappen uit het vaststellingsbesluit.
Het pand wisselde van eigenaar na faillissement in februari 2010 na brand op zondag 16 maart 2008. In de beeldbank is één foto van de façade terug te vinden van voor de brand. Aan de achterzijde werd noodgedwongen grondig vernieuwd. Een deel werd afgebroken. De werken ressorteerden onder werken van geringe omvang. Het onroerend goed heeft geen erfgoedwaarde meer wegens gedeeltelijke sloop en verbouwing (met verlies van erfgoedwaarde). Aan de achterzijde werd na de brand een deel van de achteruitbouw gesloopt en een deel herop gebouwd. De buitenafwerking is er nieuw van gelijkvloers tot aan het tweede verdiep. Aan de voorzijde én op de zijkant werden ramen vernieuwd in PVC en werd een PVC inkomdeur geplaatst. Zie de bijgevoegde foto's voor- en na van zowel de voorzijde als de achterzijde.
Door de brand rest binnen niets meer van het originele: vloeren, binnendeuren, trap, technieken alles dateert van augustus 2011. Ook voor 2010 moet er grondig verbouwd geweest zijn zodat weinig rest van het originele, onder meer het dak op het tweede verdiep vooraan. Dit is een recentere afwerking. In het dak zaten toen 3 grote velux-ramen die evenmin origineel zijn. Er werden voor 2010 verschillende openingen in de gevels gemaakt, niet gedaan met respect voor de aanwezige erfgoedkenmerken en -elementen zoals aangeduid in de beschrijving van het goed in de wetenschappelijke inventaris. De woning heeft door deze aanpassingen haar authenticiteit verloren en heeft bijgevolg niet langer erfgoedwaarde.
In de loop der jaren onderging de eigendom meerdere functiewijzigingen: restaurant, parenclub en op heden kinderdagverblijf in combinatie met handcarwash. Bijgevolg komt het niet in aanmerking voor vaststelling als bouwkundig erfgoed.
Bezwaarindiener merkt op dat voor de garage met uitweg in de Kuurnsesteenweg en het aanpalende magazijn in de Brugsesteenweg geen enkele omschrijving werd gegeven in de ter inzage liggende inventaris, zodat er geen enkele motivering is om de eigendom op te nemen in de inventaris. Daarenboven bezitten deze garage en het magazijn ontegensprekelijk geen erfgoedwaarde.
Bezwaarindiener vond nergens in het dossier een verwijzing naar de bronnen en selectiecriteria op basis waarvan vast te stellen of te schrappen items kritisch moeten worden getoetst en geselecteerd. Inzicht in de wijze waarop de erfgoedwaarde(n) en selectiecriteria in hun totaliteit worden beoordeeld is voor mij essentieel voor een goed begrip van de voorgestelde selectie.
Het aantal erfgoedobjecten is volgens mij een veelvoud van wat het mag zijn om realistisch en haalbaar/betaalbaar te zijn en te blijven voor alle betrokkenen. Een kritische

landbouwer vertelde mij: zodra een roestte nagel de grond uitsteekt is alles erfgoed hier. Hetzelfde gevoel had ik nadat ik het schrijven van de Stad Kortrijk onder ogen kreeg.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De verschillende argumenten van de bezwaarindiener worden weerlegd.

De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

Bezwaarindiener meldt sloop en wijziging van (een deel) aan de achterzijde van de woning, de wijziging van schrijnwerk van vensters en deur aan voor- en zijgevel en de wijziging van het interieur. Gelet op het feit dat geen van deze elementen vermeld worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De nieuw ingebrachte deur in de zijgevel en het vernieuwde dak waren bij inventarisatie in 2000-2006 al aanwezig en maakten deel uit van de elementen die werden geregistreerd bij evaluatie van de erfgoedwaarde van deze woning. Het klopt inderdaad dat in de woning achtereenvolgens verschillende functies zijn ondergebracht. Deze hebben echter geen invloed op de beschreven erfgoedelementen en erfgoedkenmerken.

Bezwaarindiener haalt terecht aan dat de garage en het magazijn niet beschreven zijn in de inventaris bouwkundig erfgoed en geen erfgoedwaarde hebben. De garage en het magazijn worden daarom ook niet opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Enkel de stadswoning maakt deel uit van het vaststellingsbesluit. Toch wordt het volledige perceel van woning en garage/magazijn afgebakend in het vaststellingsdossier, dit overeenkomstig de afspraken in de vaststellingsmethodologie. Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de andere feitelijkheden, zoals het adres, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel worden opgenomen in de vaststelling. In voorliggend geval is duidelijk af te leiden uit de benaming, het adres en uit de erfgoedkenmerken dat enkel het woonhuis en niet de garage en het magazijn worden vastgesteld: de benaming is 'stadswoning' (zonder vermelding van de andere gebouwen), het adres beperkt zich uitdrukkelijk tot nummer 142, nummer 144 (garage/magazijn) wordt niet vermeld; de erfgoedkenmerken vermelden enkel 'stadswoningen'; de beschrijving haalt enkel de woning en niet de garage of het magazijn aan.

Bezwaarindiener stelt dat hij niet terugvindt welke methodologie werd gebruikt en welke bronnen werden geconsulteerd bij opname van het pand in wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed.
De inventarisatie van dit pand werd uitgevoerd volgens de standaardmethodologie voor inventariseren van bouwkundig erfgoed, zoals sinds eind jaren 1960 gehanteerd door de administratie bevoegd voor de opmaak van de inventarissen: https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/103. Dit pand werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 2000-2006, toen de inventaris van Kortrijk en deelgemeenten werd opgemaakt door de Afdeling Monumenten en Landschappen: https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/443. Bij die inventarisatie werden voor alle geselecteerde gebouwen de beschikbare literatuur en de bouwdossiers of de mutatieschetsen in het kadaster opgezocht, om de bouwhistorische basisgegevens te verzamelen en de registratie op basis van veldwerk en fotografische documentatie aan te vullen. Voor dit pand werd het bouwdossier geconsulteerd in het stadsarchief van Kortrijk, zoals af te lezen bij de bronvermelding onder de beschrijving.

Bezwaarindiener haalt aan de waarden en selectiecriteria niet terug te vinden in het dossier. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft. Dit pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris omwille van de historische en architecturale waarde. Het is een herkenbaar en representatief voorbeeld van een begin-20ste-eeuwse stadswoning in Kortrijk. Het is een goed bewaard voorbeeld van een veel voorkomend type woning in Kortrijk, namelijk een ruime stadswoning met een eenvoudige, maar verzorgde bakstenen lijstgevel, voortbouwend op de populaire eind-19de-eeuwse neoclassicistische vormelementen. Deze veel voorkomende stadswoningen zijn beeldbepalend voor de stad Kortrijk. Het gaat daarbij niet om een zeldzaam erfgoedtype, maar net om een zeer representatief erfgoedtype, dat een beeld geeft van het begin-20ste-eeuwse Kortrijkse stadsbeeld, waarbinnen niet enkel nieuwere bouwstijlen zoals de art nouveau of de neo-Vlaamserenaissance zijn vertegenwoordigd, maar ook deze eenvoudige, op de neoklassieke vormentaal voortbouwende, baksteenarchitectuur. De inventaris van Kortrijk, opgemaakt in 2000-2006, bevat in vergelijking met oudere inventarissen, een ruimere selectie van representatieve, bescheiden basisbebouwing met erfgoedwaarde. Deze evolutie dient gekaderd te worden in de steeds groeiende aandacht voor nieuwe en bescheiden architectuurtypes in de wetenschappelijke wereld en binnen de monumentenzorg. De architecturale waarde van deze woning bestaat erin dat ze een representatief voorbeeld is van een in Kortrijk zeer populaire bouwstijl voor stadswoningen, in dit geval ontworpen door de lokale architect E. Traneeuw. Woningen als deze, aansluitend bij de eind-19de-eeuwse vormentaal, bepalen in belangrijke mate het stadsbeeld van Kortrijk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000138, **B_000166**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Dorpswoningen (aanduidingsid 163482/erfgoedid 81503), Vichtsesteenweg 175, Anzegem

Twee particulieren formuleren identieke bezwaren met betrekking tot dit object:

1) De vaststelling komt niet overeen met feitelijke toestand. Beide bezwaarindieners voegen foto's toe in bijlage van de actuele toestand. De aansluitende schuur werd overeenkomstig een sloopvergunning/omgevingsvergunning d.d. 7 november 2018 reeds afgebroken. Naast en achter de woning is een nieuwe verkaveling gerealiseerd.
2) De rooilijn van de Vichtsesteenweg loopt middenin de living, waarover een mail en plan als bijlage is toegevoegd.
3) Volgens de beschrijving is het 'bewaard houtwerk' in onherstelbare toestand.

In bezwaar B_000166 wordt een bijkomend argument vermeld:

4) De Vichtsesteenweg is de drukke verbindingsweg tussen dorp Heerweg en Vichte. Volgens bezwaarindiener kan men dus absoluut niet spreken over een dorpswoning.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om deze woning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De woningen zijn voldoende goed bewaard en hebben historische en architecturale waarde, waarmee ze voldoen aan de voorwaarden om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken waarmee de woningen worden opgenomen in het vaststellingsbesluit is: "Twee dorpswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Volume van rode baksteen met aflijnende water- en tandlijst."

1) De sloop van de schuur is reeds verwerkt in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

- Bij het erfgoedobject werd de sloop gemeld in aanvullende informatie van 2 mei 2022.
- Bij de erfgoedkenmerken werd het erfgoedtype schuren toen geschrapt.
- In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt de schuur niet meer vermeld.

De sloop van dit schuurtje heeft de erfgoedwaarden op basis waarvan deze woningen werden opgenomen in de wetenschappelijke inventaris daarenboven niet geschaad. Reeds bij de beschrijving van het ensemble bij inventarisatie werd het schuurtje immers beschreven als "thans verbouwd", wat duidelijk maakt dat toen al werd geëvalueerd dat het schuurgedeelte een lage erfgoedwaarde had door verbouwingen. De sloop van dit schuurtje had dus weinig tot geen impact op de erfgoedwaarden van het bouwkundig object.

De verkaveling van de achter- en naastgelegen percelen heeft evenmin de erfgoedwaarden van de woningen geschaad. Gelet op het feit dat de context van de woningen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

2) De ligging van voorliggend onroerend goed op de rooilijn heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Voor de volledigheid merken we op dat de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen.

3) Bezwaarindiener stelt dat het houtwerk van ramen en deuren in onherstelbare staat is, maar staaft dit niet. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Daarenboven wordt het bewaarde houtwerk enkel in de wetenschappelijke en niet in de vastgestelde inventaris meegenomen als erfgoedelement. Gelet op het feit dat het houtwerk van ramen en deuren van de woningen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet de vermeende slechte toestand ervan dus ook geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit.

4) We toetsen de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen van deze woningen af aan de scope note van het erfgoedtype dorpswoningen in de thesaurus waarmee de erfgoedkenmerken worden getypeerd in de inventaris onroerende erfgoed: https://id.erfgoed.net/thesauri/erfgoedtypes/126. Het is inderdaad correct dat het pand niet in een dorpskern is gelegen; er wordt echter geoordeeld dat de bescheiden omvang van de eenlagige woningen deze typologie toch kan rechtvaardigen.

We besluiten dat de dorpswoningen wel degelijk erfgoedwaarde hebben. Ze hebben historische waarde als getuigen van de oudere, begin-20ste-eeuwse basisbebouwing langs de Vichtsesteenweg. De architecturale waarde bestaat erin dat ze herkenbare en representatieve voorbeelden zijn van de bescheiden architectuur in landelijk Vlaanderen van begin 20ste eeuw, waarbij lage bakstenen woningen onder zadeldaken de basisbebouwing vormden in de dorpskernen en langs de verbindingswegen tussen de dorpskernen. Typerende erfgoedelementen zoals de rode baksteen met aflijnende water- en tandlijst en de licht getoogde muuropeningen, kenmerken van de traditionele, landelijke bebouwing in West-Vlaanderen begin 20ste eeuw.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000143: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning met erfbeplanting (aanduidingsid 161792/erfgoedid 78567), Houtlandstraat 3, Diksmuide

Een particulier haalt aan dat deze woning is vergund om een nieuwe woning te bouwen en de werken zijn aangevat. Daardoor is het overbodig geworden deze op de lijst te plaatsen. In bijlage de vergunning en een recente foto.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaarschrift maakt melding van een sloopvergunning, maar toont ook aan dat deze nog niet is uitgevoerd en dat de boerenarbeiderswoning nog steeds is bewaard met alle erfgoedelementen. Er wordt daarom niet ingegaan op de vraag tot schrapping.

Een object kan uit de vaststelling geschrapt worden indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Bezwaarindiener motiveert de schrappingsvraag aan de hand van de afgeleverde vergunning en een recente foto. Op basis van een sloopvergunning alleen kan geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van een goed. Dit bewijst immers niet dat het pand vandaag niet meer bewaard is. Evaluatie van de bewaringstoestand en erfgoedwaarden gebeurt steeds op basis van de actuele toestand. In het geval van een afgeleverde omgevingsvergunning gebeurt dit dus na uitvoering van de werken. De foto die bezwaarindiener toevoegt, toont aan dat de zuidwestelijke aanbouw onder lessenaarsdak werd gesloopt. Gelet op het feit dat deze aanbouw niet vermeld wordt, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De andere erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zijn volgens deze foto wel nog allemaal bewaard. De erfgoedkenmerken en -elementen van het hoevetje worden beschreven als "boerenarbeidershuis met geïncorporeerde stalling en schuur, uit de jaren 1920. Bij de erftoegang, lindebomen met boomkapelletje, voorts meidoornhagen en restant van boomgaard." De hoeve is dus nog steeds een representatief en herkenbaar voorbeeld van een hoeve waarbij het huis, de stal en de schuur onder één dak gevat zijn. De hoeve heeft hierdoor architecturale en historische waarde, en door het boomkapelletje eveneens volkskundige waarde. Het bezwaarschrift toont aan dat de erfgoedkenmerken die deze erfgoedwaarden motiveren op dit moment nog niet verloren zijn gegaan. Het object blijft hierdoor ongewijzigd vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000150: Bezwaar bij de vaststelling van twee objecten in Moorslede: Herenhuizen naar ontwerp van R. Cauwe (aanduidingsid 150373/erfgoedid 24120), Dadizeelsestraat 28-30; Burgerhuis naar ontwerp van H. Buytaert-Reynaert (aanduidingsid 150372/erfgoedid 24119), Dadizeelsestraat 26.

Een particulier dient bezwaar in bij de vaststelling van deze twee panden.
De originele gevel van nr 28 is als onderdeel van twee herenhuizen absoluut de moeite om te behouden. Daarom werd al lang geleden de gevel gereinigd en nieuw schrijnwerk geplaatst volgens de originele plannen.
Het huis nr 26 daarentegen is niet meer in de originele staat (zie bijlagen). Twee vensters beneden veranderd in garagepoort, die veel te klein is voor degelijk gebruik. De garagepoort tussen de twee huizen is ook niet origineel en is binnenkort niet meer dienstig wegens het verwerven van een dubbele garage dienstig voor nr 28 (toegang via Iepersestraat). De topgevel van nr. 26 is broos en gevaarlijk wegens ondersteuning. (metselwerk op houten balken en nodig gestut).
Bezwaarindiener heeft de intentie om de woning nr. 26 inclusief de tussenliggende garage te herbouwen tot een samenhangend nieuw geheel, passend in het straatbeeld.
Voor de hogervermelde argumenten vraagt bezwaarindiener om enkel de gevel van nr. 28 (origineel gedeelte) te behouden op de lijst van onroerend erfgoed en het huis Dadizeelsestraat 26, samen met de tussenliggende garage te schrappen.
Bezwaarindiener is bereid om bijkomende informatie te leveren indien nodig of om dit onderwerp toe te lichten in een gesprek. NB wellicht kan bezwaarindiener van huisnr 26

nog meer foto's vinden maar de originele gevel is ook zichtbaar op de geleverde foto van 1953.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de garage bij nummer 28 en de woning op nummer 26 te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Garage bij nummer 28
Bezwaarindiener motiveert zijn vraag tot schrapping met het argument dat de garage niet origineel is en binnenkort niet meer dienstig is wegens het verwerven van een dubbele garage.
In de beschrijving van het erfgoedobject 24120 in de wetenschappelijke inventaris wordt inderdaad aangehaald dat de garage ofwel nieuwbouw ofwel een renovatie is, wat overeenkomt met de informatie van bezwaarindiener. De garage maakt echter door een aansluitend materiaalgebruik en aansluitende bouwstijl deel uit van het architecturaal ensemble van de twee woningen op nummers 28-30. Het feit dat de garage haar functie verliest, is geen argument om de vaststelling aan te vechten. Op dit moment heeft de garage als onderdeel van het ensemble op nummers 28-30 historische en architecturale waarde en wordt dit element niet geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Woning op nummer 26
Bezwaarindiener motiveert zijn vraag tot schrapping met het argument dat het huis niet meer in originele staat is. Het feit dat de garagepoort werd geplaatst ter vervanging van een breed venster werd al in 1999 meegenomen bij de evaluatie van het pand in functie van opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed; deze wijziging maakt deel uit van de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris. Ook bij de opname van het pand in de vastgestelde inventaris vanaf 2009 werd deze wijziging dus in rekening gebracht bij de evaluatie van de erfgoedwaarden van het pand. De vervanging van een benedenvenster door een poort heeft de erfgoedwaarden van dit pand niet vernield, aangezien de aanpassing rekening hield met de architecturale kwaliteiten van de gevel. Deze woning is opgenomen in de vastgestelde inventaris omwille van haar historische en architecturale waarde. Het pand heeft historische waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een burgerwoning uit het interbellum, gebouwd in de dorpskom van Moorslede langs een uitvalsweg, die getypeerd wordt door woningen uit de jaren 1920. De woning geeft dus een herkenbaar en representatief beeld van de oorspronkelijke basisbebouwing in deze straat. De architecturale waarde van de woning wordt bepaald door een eenvoudige, maar verzorgde architectuur die herkenbare elementen uit het interbellum heeft, zoals onder meer de typerende groeven in het baksteenmetselwerk die refereren naar de art deco. Het bewaarde houtwerk is een zeldzaam geworden en herkenbaar voorbeeld van het houtwerk dat in het interbellum gangbaar was, met gedeelde bovenlichten. Het pand is een representatief voorbeeld van het oeuvre van de lokale Roeselaarse architect H. Buytaert-Reynaert, die in het interbellum een oeuvre naliet van eenvoudige, doch telkens met zorg uitgewerkte baksteenarchitectuur in de gangbare bouwstijlen van dat moment.

Bezwaarindiener voert aan dat de topgevel van nr. 26 broos en gevaarlijk is maar staaft dit onvoldoende. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de gevel zou herbouwd moeten worden.

Bezwaarindiener omschrijft ten slotte dat hij de intentie heeft om de woning nr. 26 samen met de garage op nummer 28 te slopen en door nieuwbouw te vervangen. Omdat de gebouwen er nu nog zijn, en er zelfs nog geen vergunning werd ingediend voor deze werken, kan dit argument niet gebruikt worden om de schrapping te motiveren. Er wordt voor de volledigheid aangehaald dat de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen

bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan op zich geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering. Er moet steeds een individuele afweging en motivering gebeuren door de vergunningverlenende overheid, die op het moment van de aanvraag rekening zal houden met alle aangehaalde factoren, waaronder de bouwfysische toestand en de al dan niet nog aanwezige erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000153: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve de Paardehoeve (aanduidingsid 163523/erfgoedid 81557), Pareelstraat 4, Anzegem

Particulieren dienen bezwaar in tegen de vaststelling van deze hoeve.
A.d.h.v. een document met foto's willen bezwaarindieners aantonen dat het onroerend goed, Pareelstraat 4 8570 Ingooigem, geen erfgoedwaarde meer heeft. Het onroerend goed is niet voldoende bewaard, waardoor de erfwaarde (sic) verloren gaat.
De beschrijving die op de website staat van https://openbareonderzoeken.onroerenderfgoed.be/openbareonderzoeken/376, beschrijft de witte bakstenen en zadeldaken. Via foto's willen bezwaarindieners aantonen dat er achter deze bakstenen heel wat gebreken zitten. De foto's werden genomen op 17/05/'23, 19/05/'23 en 21/05/'23.
Bezwaarindieners citeren de beschrijving van het erfgoedobject.
In een document sommen bezwaarindieners de argumenten op. Per argument een kaart met locatie en detailfoto van de schade.

1) Scheur in de muur van het bakhuisje + afbrokkelen van bakstenen.
2) Asbestplaten als dakbekleding op de schuur.
3) Rotte en gebroken draagbalken in de schuur waardoor delen van het dak momenteel gestut staan. In veel houten balken is er houtworm aanwezig.
4) Betonrot in betonnen pilaren die de gehele structuur van de schuur dragen.
5) Betonrot in de schuur met betonnen plafond.
6) Stal met asbestplaten die oud en versleten zijn.
7) Stal met gescheurde muur en betonrot
8) Stal met vocht in de muren + schimmel
9) Buitenmuur woongedeelte is niet meer intact, de waterpas toont de schuine staat van de muur aan door het wegzakken van het gebouw. Zie ook punt 11.
10) Opstijgend vocht in de muren van het woongedeelte
11) Vloer in het woongedeelte scheurt open door het wegzakken van het gebouw. De vloer is +- 15mm verzakt.
12) De houten dakstructuur van het woongedeelte ziet er van buiten nog ok uit maar is aangetast. Houtworm, leeftijd en vocht zijn de voornaamste oorzaken.
13) Schoorsteen woongedeelte in slechte staat, brokkelt spontaan af.
(14) ontbreekt)
15) Schuur met rot hout en scheurende muren die verzakken.
16) De houtstructuur van het dak van de andere schuur is deels vernieuwd geweest. De nieuwe balken zijn ok. De oude zitten vol met houtworm. Op het nieuwste deel zijn er asbestplaten als onderdak gebruikt. Het ander deel van het dak is voorzien van golfplaten met helaas ook weer asbest in.
17) In het gedeelte van deze schuur zijn er houten balken gebruikt als versteviging tussen de betonelementen die dienst doen als afscheiding tussen gelijkvloers en verdieping 1. Houtworm en ouderdom zorgen er voor dat deze houten balken ferm gedegradeerd zijn.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Bezwaarindieners argumenteren dat de hoevegebouwen

niet meer voldoende goed bewaard zijn om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris. Dat wordt aangetoond door een opsomming en door detailfoto's.

Op basis van de detailfoto's en de opsomming in het bezwaarschrift wordt niet aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de hoeve is in dit bezwaarschrift onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. Voor de volledigheid wordt aangevuld dat de opname van de hoeve in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden of sloop van het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Bij een eventuele aanvraag voor een sloop- of andere omgevingsvergunning, zal de vergunningverlenende overheid steeds een individuele afweging en motivering opmaken, die rekening houdt met de bouwfysische toestand van de hoevegebouwen. Daarbij kan een andere evaluatie gebeuren van deze bouwfysische toestand dan bij de behandeling van het bezwaarschrift.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000157: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 153753/erfgoedid 51172), Bruggestraat 72, Ingelmunster

Een particulier is van mening dat dit huis niet op de lijst thuis hoort. Direct aanpalend aan de woning is men een groot nieuw appartementsblok aan het bouwen met een 10-tal wooneenheden. Dit na de afbraak van 2 bestaande gelijkaardige woningen. Het lijkt bezwaarindiener beter dat deze woning aansluit bij de appartementsblokken en een nieuw gebouw wordt gebouwd die aan alle modern wooncomfort en alle opgelegde voorwaarden kan voldoen. Door het ophogen van de straat ligt de woning ook te laag en stroomt er water bij redelijke buien naar binnen, dat probleem kan enkel opgelost worden met nieuwbouw, zie ook foto.
Daarenboven ligt de woning niet centraal tegen het marktplein, kerk, kasteel,... in Ingelmunster maar tegen de buitenrand. De erfgoedwaarde is niet afdoende gemotiveerd en volgens bezwaarindiener niet relevant. Bezwaarindiener ziet de woning daarom ook graag van de lijst verdwijnen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het pand te schrappen uit het vaststellingsbesluit. Het pand is goed bewaard en heeft erfgoedwaarde.
Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft. Het pand wordt opgenomen omwille van de architecturale en historische waarde. Deze woning betreft een representatief en herkenbaar voorbeeld van een interbellum burgerhuis gelegen langs de Bruggestraat, een noordelijke uitvalsweg en hoofdstraat met recht tracé, van het dorpscentrum naar Meulebeke. De woning heeft architecturale waarde omdat het een herkenbaar voorbeeld is van een woning uit de jaren 1930, met duidelijke stijlkenmerken uit de nieuwe zakelijkheid. Typerend voor stedelijke burgerwoningen uit het interbellum zijn de gele sierbaksteen in verzorgd metselverband, en de strakke opbouw van de gevel. De behouden schuiframen en beglaasde vleugeldeur met smeedwerk in florale motieven zijn erfgoedelementen die zeldzaam zijn geworden en de architecturale waarde van de woning onderstrepen. De woning is een herkenbaar en representatief voorbeeld van de eenvoudige, maar verzorgde vertaling van de toen modieuze nieuwe

zakelijkheid door de burgerij in Ingelmunster. In de heterogene bebouwing van de Bruggestraat, vormt deze woning een voorbeeld van hoe de burgerij in het interbellum haar woningen liet bouwen in stedelijke context.
Bezwaarindiener haalt de verstoorde context aan om aan te tonen dat de woning geen erfgoedwaarde meer heeft. Er is nieuw- en hoogbouw aanwezig rondom de woning. Gelet op het feit dat de context van de woning niet is aangehaald als criterium om de erfgoedwaarde van de woning te bepalen en niet is opgenomen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, doet het eigenlijke verlies van de originele context van deze woning geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.
Bezwaarindiener haalt aan dat nieuwbouw beter zou zijn. De opname op zich van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning, machtiging of toelating. Voor de sloop en nieuwbouw kan de eigenaar een vergunning aanvragen bij de vergunningverlenende overheid.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000161: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 158593/erfgoedid 60766), Mellestraat 28, Kortrijk

Een particulier verzoekt naar aanleiding van de brief "Openbaar onderzoek inventaris bouwkundig erfgoed' om de woning gelegen in de Mellestraat 28, 8501 Heule te schrappen van de lijst van bouwkundig erfgoed. Daar de gevel helemaal niet meer in goede staat is en in de toekomst zeker zal moeten hersteld worden, denkt de bezwaarindiener dat het voor de toekomstige eigenaars beter zou zijn om iets meer vrijheid te hebben om de gevel naar hun wensen aan te passen. De ramen aan de voorkant van het gebouw zijn intussen al vervangen na stormschade.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van de woning.
Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken aan de gevel te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de gevel zou herbouwd moeten worden. De gebreken aan de woning zijn onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond en niet kan gebruikt worden als argument voor schrapping van het goed uit het vaststellingsbesluit.
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn, rekening houdend met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.
Gelet op het feit dat het schrijnwerk van de ramen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000163: Bezwaar bij de vaststelling van één object: IJskelder (aanduidingsid 167729/erfgoedid 88860), Gistelsteenweg zonder nummer, Jabbeke

Een particulier dient een bezwaarschrift in naar aanleiding van het schrijven van de Gemeente Jabbeke (d.d. 27 maart 2023 met ref. U/SJC/2023/611600) in verband met het openbaar onderzoek over vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed provincie West-Vlaanderen, meer bepaald de ijskelder gelegen Gistelsteenweg 119C te Varsenare, sectie C deel 580E – ID24628.
Bezwaarindiener formuleert de volgende bezwaren om betreffende ijskelder op te nemen als bouwkundig erfgoed:

1) De ijskelder is een eenvoudige constructie uit baksteen zonder architectonische waarde.
2) Hij heeft geen culturele waarde.
3) Geen sociale waarde of nut.
4) Er is geen wetenschappelijke waarde.
5) Geen archeologische waarde.
6) Stedenbouwkundig is dit bouwwerk een minwaarde voor de Gistelsteenweg, zowel voor woningen als voor de omgeving.
7) Deze ijskelder is geen zeldzaamheid. Er liggen er binnen een straal van enkele kilometers minimum 4, waarvan 3 in Varsenare.
8) Op historisch vlak zie ik er het nut niet van in dit bouwsel te erkennen als bouwkundig erfgoed.
9) Bouwwerk uit midden 18de eeuw is niet oud.
10) Een ijskelder is daarenboven zeer geschikt om een warmtepomp te plaatsen.

In geval deze constructie toch als bouwkundig erfgoed erkend wordt, vraagt de bezwaarindiener zich af wat de rechten als eigenaar zijn? Zie volgende 5 punten:

1) Gekocht als bouwgrond VK 206.310 d.d. 28-05-1964 waardoor, bij erkenning, dit eigendom een grote minwaarde krijgt.
2) Door de bezwaarindiener werden afsluitingen geplaatst om het instorten van de met aarde overdekte kelder op de openbare weg tegen te gaan.
3) Het onderhoud van het gebouw met onder andere plaatsen van nieuwe deur, maaien, snoeien en wieden.
4) De verdere verantwoordelijkheid van de bezwaarindiener om die kelder in stand te houden.
5) Informatieplicht en juridische gevolgen voor de erfgenamen.

In bijlage voegt de bezwaarindiener 1 opmetingsplan en 1 plan met terreinprofiel toe.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de ijskelder te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Bezwaarindiener haalt als argument tegen de vaststelling aan dat de ijskelder geen culturele, sociale, wetenschappelijke, archeologische en stedenbouwkundige erfgoedwaarde heeft. Aangezien deze erfgoedwaarden in het vaststellingsbesluit niet worden toegekend aan de ijskelder, hebben deze argumenten geen invloed op het besluit. Er wordt in het vaststellingsbesluit immers niet gesteld dat de ijskelder deze erfgoedwaarden zou hebben.
De ijskelder wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit omwille van twee erfgoedwaarden: de historische en de architecturale waarde. Bezwaarindiener betwist ook deze erfgoedwaarden: hij haalt aan dat de ijskelder een eenvoudige constructie is uit baksteen zonder architectonische waarde en dat een bouwwerk uit midden 18de eeuw niet oud is. Deze argumenten zijn niet terecht en worden weerlegd.
De ijskelder heeft historische waarde omdat het een constructie is die behoort tot het oorspronkelijk tot aan de Gistelsteenweg reikende kasteeldomein "De Zandberg", dat vanaf 1930 werd verkaveld voor villabouw. Behalve het eind-19de-eeuwse kasteel en de verbouwde portierswoning in het verkleinde parkdomein, zijn er in de villawijk representatieve getuigen aanwezig van het historische kasteeldomein, namelijk de tot villa omgebouwde hovenierswoning en deze ijskelder. Bijgebouwen als een portierswoning, een hovenierswoning en een ijskelder zijn typische onderdelen van een 19de-eeuws kasteeldomein. Het feit dat de ijskelder, ondanks de gedeeltelijke verkaveling van het

domein, nog herkenbaar aanwezig is als getuige van de historische omvang van het domein, vormt mee de historische waarde van deze ijskelder. De koepelvormige rood bakstenen constructie, met aarde afgedekt, met bomen en struiken begroeid, en met zichtbare toegangsdeur, is een representatief en goed herkenbaar voorbeeld van een historische ijskelder. Deze ingegraven kelders, doorgaans deel uitmakend van kasteeldomeinen, dienden voor de bewaring van ijs voor de koeling van levensmiddelen. Het is een representatieve en zeldzaam wordende getuige van een gebruik daterend van voor de alom tegenwoordige koelkasten voor het bewaren van ijs en levensmiddelen. Enkel gefortuneerde eigenaars konden een ijskelder bouwen, waardoor het een voorbeeld is van een historische manier van leven van de bevoorrechte klasse in de 19de-eeuwse maatschappij. Nergens in het besluit wordt vermeld dat deze ijskelder uit de 18de eeuw zou stammen; vermoedelijk werd deze constructie tegelijkertijd met het kasteel gebouwd, circa 1874.

Bezwaarindiener haalt aan dat er in de omgeving nog andere voorbeelden van ijskelders aanwezig zijn, waardoor niet kan aangehaald worden dat deze ijskelder zeldzaam is. In Jabbeke werden inderdaad vijf ijskelders opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed, telkens deel uitmakend van een historisch kasteeldomein. Het is typisch voor Jabbeke dat op dit grondgebied van de alomtegenwoordige kasteeldomeinen in de rand rond Brugge nog herkenbare architecturale getuigen aanwezig zijn, met onder meer de kastelen zelf, maar ook kleinere bijgebouwen en constructies zoals ijskelders. Hun representativiteit voor deze historische situatie van landhuizen, kastelen en buitenverblijven in de rand rond grote steden, bepaalt hun erfgoedwaarde. In de ruimere context van Vlaanderen zijn ijskelders een vaak verdwenen, zeldzaam geworden element van historische, vaak 19de-eeuwse kasteeldomeinen.

Ook de andere argumenten uit het bezwaarschrift hebben geen invloed op het besluit:

- De afsluitingen die bezwaarindiener plaatste hebben de erfgoedwaarde van het goed niet verminderd.
- Bezwaarindiener stelt dat een ijskelder ideaal is voor de plaatsing van een warmtepomp. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen.
- Bezwaarindiener vraagt wat de rechten en plichten zijn voor de eigenaar. Daarvoor wordt verwezen naar de webpagina met deze informatie: https://www.onroerenderfgoed.be/juridische-gevolgen-van-een-vaststelling.
- Anders dan bij een bescherming als monument, houdt de opname in de vastgestelde inventaris geen actief of passief behoudsbeginsel in. De opmerking en 3 en 4 die bezwaarindiener maakt over het onderhoud van de constructie doen dus niet ter zake.
- Bezwaarindiener haalt aan dat het eigendom een minwaarde krijgt. Deze opmerking is niet ontvankelijk. De financiële argumenten, de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot verkaveling of bebouwing van de percelen, handelen niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek en vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000169: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 158494/erfgoedid 60644), Meensesteenweg 231, Kortrijk

Een particulier werd schriftelijk in kennis gesteld door de Stad Kortrijk over het openbaar onderzoek voor de vaststelling van het bouwkundig erfgoed en dient bezwaar in. Bezwaarindiener vraagt vriendelijk om dit goed, Bissegem Meensesteenweg 231, te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Het goed werd aangekocht in april 1976. In de beeldbank is één foto terug te vinden die inmiddels gedateerd is. De ramen op het verdiep zijn ondertussen ook al enkele jaren geleden vervangen van ramen met enkel glas naar ramen met dubbel glas, verder in het bezwaarschrift zijn meer details hierover opgenomen. Het onroerend goed heeft geen erfgoedwaarde meer wegens gedeeltelijke sloop en verbouwing (met verlies van erfgoedwaarde). In 1986 werd de woning noodgedwongen grondig vernieuwd en onderging met bouwvergunning een gedeeltelijke bestemmingswijziging, de garage werd omgebouwd tot kantoor. Aan de achterzijde werd de achteruitbouw gesloopt. Er kwam op het gelijkvloers in de achtergevel één groot schuifraam in het midden alsook links en rechts een groot raam met deur. Het volledige gelijkvloers aan de achterzijde is nieuw/recent metselwerk en ook het dak werd volledig vernieuwd. Bijgevolg komt het niet in aanmerking voor vaststelling als bouwkundig erfgoed. Alle ramen zijn vernieuwd: er zijn overal houten ramen met dubbel glas en aan de voorzijde op het verdiep is het PVC met geluidswerend glas (noodzakelijk door de ligging langs de steenweg) waarvan 5 ramen ter vervanging van glas in lood, op het gelijkvloers en op het verdiep achteraan zijn de ramen met rolluik. Wat ooit een garagepoort was werd een dubbele inkomdeur tot een bureel met nieuwe dorpel gezien ook de achtergelegen houten roostering door beton prédallen en vloer werd vervangen. De ramen op het gelijkvloers vooraan waren voor de renovatie drieledig met middenstijl zoals op het verdiep, nu in één stuk. Het brandglasraam in de traphal aan de achterzijde dateert van 2005.
In bijlage worden foto's toegevoegd van de toestand voor en na, zowel van de voorzijde als de achterzijde. Binnen rest weinig van het originele: vloeren, binnendeuren, trap eerste verdiep naar zolder, technieken,… alles dateert van na 1986. De renovatie gebeurde niet met respect voor de aanwezige erfgoedkenmerken en -elementen zoals aangeduid in de beschrijving van het goed in de wetenschappelijke inventaris. De woning heeft door deze aanpassingen van 1986 haar authenticiteit verloren en heeft bijgevolg niet langer erfgoedwaarde.
Bezwaarindiener vond nergens in het dossier een verwijzing naar de bronnen en selectiecriteria op basis waarvan vast te stellen of te schrappen items kritisch moeten worden getoetst en geselecteerd. Inzicht in de wijze waarop de erfgoedwaarde(n) en selectiecriteria in hun totaliteit worden beoordeeld is voor de bezwaarindiener essentieel voor een goed begrip van de voorgestelde selectie.
Het aantal erfgoedobjecten is volgens de bezwaarindiener een veelvoud van wat het mag zijn om realistisch en haalbaar/betaalbaar te zijn en te blijven voor alle betrokkenen. Een kritische landbouwer vertelde dit: zodra een roeste nagel de grond uitsteekt is alles erfgoed hier. Hetzelfde gevoel had de bezwaarindiener bij het zien van het schrijven van de stad Kortrijk.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is goed bewaard en heeft architecturale en historische waarde.

Het pand is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris omdat het een herkenbaar voorbeeld is van een eind-19de-eeuws burgerhuis in Kortrijk. De woning heeft architecturale waarde omdat het een representatief voorbeeld is van een ruime, eind-19de-eeuwse burgerwoning in Bissegem, getypeerd door een eenvoudige bakstenen lijstgevel met regelmatige plaatsing van de muuropeningen in de traveeën. De dubbelhuisstructuur, hier aan rechterzijde nog uitgebreid met twee traveeën waaronder een poorttravee, is representatief voor de grote, statige woningen van de burgerij uit die tijd. Erfgoedelementen die waardevol zijn voor dit pand zijn het volume van zeven traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak, de rode bakstenen lijstgevel op arduinen plint, de rechthoekige muuropeningen met afgeronde bovenhoeken en de fries met dropmotief onder gootlijst.

Verbouwingen en aanpassingen

Bezwaarindiener haalt elementen aan om aan te tonen dat de erfgoedwaarde is vernield, namelijk het vernieuwde schrijnwerk, de functiewijziging in de twee rechtertraveeën en de wijzigingen aan interieur en achterzijde van de woning. Deze aspecten echter, werden bij de inventarisatie van het burgerhuis in 2006 al in rekening gebracht bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van de woning. De verbouwde poorttravee is letterlijk vermeld in de inventaristekst. Nergens in de beschrijving is het schrijnwerk als erfgoedelement beschreven. Aangezien enkel de straatgevel en de bedaking werden geïnventariseerd, doet de wijziging aan interieur of achterzijde van de woning niet ter zake. Gelet op het feit dat het schrijnwerk, de achtergevel en het interieur in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doen de wijzigingen aan deze aspecten geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Methodologie
Bezwaarindiener haalt aan geen bronnen of selectiecriteria terug te vinden voor deze woning, en kan niet beoordelen hoe de woning werd geselecteerd. Ook vindt bezwaarindiener dat er te veel erfgoed is geselecteerd in de inventaris bouwkundig erfgoed in Kortrijk.
Deze woning werd geïnventariseerd door de Vlaamse overheid, binnen hun bevoegdheid de inventaris onroerend erfgoed op te maken in Vlaanderen. Dit grootschalige geografische inventarisproject werd gemeente per gemeente aangepakt. Kortrijk en deelgemeenten werden begin 21ste eeuw geïnventariseerd. Voor de opmaak van de inventaris van Kortrijk en deelgemeenten gebruikten de onderzoekers de methodologie zoals vastgelegd binnen het project Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen: https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/103.
De opname van een pand of constructie in de inventaris van het bouwkundig erfgoed is steeds gemotiveerd door de waarden zoals vermeld in de wetgeving. De panden en constructies worden binnen de afgebakende geografische context steeds geselecteerd omwille van de dan geldende waarden. Vanaf 1976 tot 2015 wordt bouwkundig erfgoed geselecteerd op basis van de artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde. Meestal heeft een object niet één bepaalde waarde, maar gaat het om een wisselwerking tussen meerdere waarden. Verder houdt men rekening met volgende criteria: de zeldzaamheid, de herkenbaarheid, de authenticiteit, de representativiteit, de ensemblewaarde en de contextwaarde. Deze waarden en criteria worden niet afzonderlijk beschouwd. Het is de globale beoordeling die het uitgangspunt vormt voor de evaluatie. Voor opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed worden de waarden en criteria afgetoetst binnen het kader of de schaal van die inventaris, hier binnen het geografische kader van Kortrijk en deelgemeenten. Met andere woorden: de opname van een gebouw of object in de inventaris wordt nooit object per object besloten, maar steeds in het kader van de erfgoedwaarde-afweging van een groep van gebouwen of objecten per regio of per type. Dat afwegingskader maakt deel uit van de inventaris van de Kortrijkse deelgemeenten: https://id.erfgoed.net/themas/13283. Binnen het hoofdstuk Privé-architectuur, blijkt de burgerwoning in de Meensesteenweg een representatieve en herkenbare getuige te zijn van een erfgoedtype dat vaak voorkomt in de verschillende dorpskernen in Kortrijk. Het pand verwijst naar de historische bebouwing in het Kortrijkse, waarbij de burgerij koos voor een woning van twee bouwlagen met dubbelhuisstructuur en een eenvoudige lijstgevel.
Er wordt benadrukt dat ondanks dat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria, toch uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en één of meer van de erfgoedwaarden heeft.

De inventaris in Bissegem leverde 93 geselecteerde inventarisobjecten aan, waarvan deze burgerwoning er één is. Binnen het geografische kader, en op basis van de erfgoedwaarden en criteria, voldeden deze allemaal aan de voorwaarden voor opname in de inventaris bouwkundig erfgoed. Die bouwkundige objecten die nog voldoende goed bewaard zijn en

waar de erfgoedwaarden sinds opmaak van de inventaris in 2006 ongewijzigd aanwezig zijn, worden nu opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen. Bezwaarindiener suggereert dat er panden zijn opgenomen die geen erfgoedwaarde hebben, maar geeft niet aan welke dat zijn. Voor het pand Meensesteenweg 231 is de architecturale en historische waarde aanwezig en gelden de criteria herkenbaarheid en representativiteit, zoals omschreven eerder in deze behandeling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000174: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Magazijn van de weverij Pardou-Duthoo (aanduidingsid 165692/erfgoedid 85751), Weverijstraat 29, Roeselare

Een particulier wenst opmerkingen en bezwaren te laten gelden met betrekking tot de vaststelling van een object in de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen. Nu het openbaar onderzoek tot en met 30 mei 2023 loopt, is dit bezwaarschrift tijdig ingediend.

1. Situering

Het projectgebied bevindt zich op het grondgebied Roeselare en is gelegen aan de Weverijstraat 29 te Roeselare. Het is gesitueerd binnen het zogenaamde hart van de stad, op wandelafstand van de Markt en het Station. Het projectgebied kent aldus een zeer goeie ontsluiting via het multimodale knooppunt van treinverkeer en busverkeer, alsook op een gunstige ligging voor fietsverplaatsingen en bewegingen te voet. Het gebied is eveneens bereikbaar voor gemotoriseerd verkeer. Bezwaarindiener voegt kaart toe.

2. Ten gronde

2.1. Het betreffend pand, Weverijstraat 29, staat op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed beschreven als volgt: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het aanduidingsobject van de oude vaststelling. Het pand ressorteert onder de typologie van: opslagplaatsen, weverijen. Bezwaarindiener sluit foto straatgevel bij ter illustratie.
2.2. Het betreffend pand zit planologisch eveneens vervat binnen het vigerende RUP Stationswijk goedgekeurd bij gemeenteraadsbesluit van 25/01/2016. Dit pand is bestemd binnen een "gemengde zone", alwaar een maximale bouwhoogte van 10,5m wordt toegelaten (aanduiding "B"). Verder wordt het pand ook gemarkeerd (met gele dot) als vastgesteld relict. Zie door bezwaarindiener bijgevoegd figuur: uittreksel uit grafisch plan RUP Stationswijk.
De stedenbouwkundige voorschriften geven aan dat dergelijke panden met gele dot beschouwd worden als waardevol/merkwaardig erfgoed en voorziet in de plicht om bij elke aanvraag OMV de bevoegde adviesinstantie erfgoed te raadplegen. Zie door bezwaarindiener bijgevoegd figuur: uittreksel uit stedenbouwkundige voorschriften RUP Stationswijk.
2.3. De toelichtingsnota van het RUP verduidelijkt het waardevol karakter in deze verder en kent aan de respectievelijke panden een categorisering toe. Door de intergemeentelijke onroerend erfgoeddienst RADAR werd op intergemeentelijk niveau (= het werkgebied van RADAR) een 'Beleidsvisie bouwkundig erfgoed' ontwikkeld waarbij per pand duidelijk wordt aangegeven welke activiteiten en in welke mate (sloop of verbouwing) mogelijk is.
In de stuurgroep van RADAR is gekozen om de panden van de inventaris in 3 categorieën te verdelen.

A. Beschermenswaardig: voor deze panden wordt gestreefd naar een maximaal en optimaal behoud van de erfgoedwaarden.
B. Waardevol: verbouwen kan mits respect voor de erfgoedwaarden van het pand.
C. Minder beeldbepalend: slopen kan. Deze panden worden als weinig waardevol beschouwd.

Ieder pand krijgt via een argumentatie een specifieke categorie (A, B of C) toegewezen. De argumentatie wordt aan de hand van 7 criteria onderbouwd.

Het betreffend pand Weverijstraat 29 werd een categorisering B toegekend. Deze houdt in dat een maximaal behoud geen must is en verbouwing toegestaan is mits respect voor erfgoedwaarden.
Zie door bezwaarindiener bijgevoegd figuur: uittreksel uit toelichtingsnota RUP Stationswijk p. 23 – onroerend erfgoed.
2.4. Op basis van waarnemingen ter plaatse, is vast te stellen dat het pand op heden weinig tot géén
ruimtelijk-functionele interactie heeft met haar omgeving, die in hoofdzaak gekenmerkt wordt door
overwegend eengezinswoningen en in beperkte mate meergezinswoningen, kortom woonfunctie. Het vormt dan ook een bouwkundig relict zonder deel uit te maken van een ruimer architecturaal geheel. Zie door bezwaarindiener bijgevoegde afbeelding straatbeeld.
2.5. De gevel van het pand gericht naar de straat kent een vrij gesloten karakter. Deze is voorzien van één inrijpoort en één ingangsdeur. De aanwezige raamopeningen zijn relatief klein en gesitueerd boven ooghoogte ten aanzien van het openbaar domein. Enige relatie met het openbaar domein ontbreekt. Zie door bezwaarindiener bijgevoegde afbeelding straatgevel.
Deze gevelconfiguratie is typerend voor het betreffende pand, doch laat weinig ingrepen toe die de
gaafheid van het pand kan garanderen ingeval van een herbestemming/herontwikkeling. Dit houdt in dat bepaalde ingrepen die een eerder ingrijpende en contrasterende inslag zullen hebben hier aan de orde zullen zijn. Dit betekent echter niet dat een verhaal van tabula rasa hier het enige scenario is. Het is wél belangrijk dat bepaalde architecturale ingrepen mogelijk gemaakt worden, waarbij een gedeeltelijke sloop in combinatie met behoud van bepaalde gevel delen en/of structurele elementen kunnen bijdragen aan een geslaagd reconversieproject.
Temeer het vigerende RUP Stationswijk voor dit pand een toelaatbare bouwhoogte voorziet tot 10,50m. In actuele toestand kent het pand slechts een kroonlijsthoogte van amper 6.00m. Dit veronderstelt dat een scenario van "optopping" hier ongetwijfeld aan bod zal komen bij herontwikkeling. De categorisering B en het behoudsgezinde karakter ten gevolge van de vaststelling van het bouwkundig onroerend erfgoed kan hier een eerder beperkende inslag hebben dan dat deze een eerdere architecturale vrijheid in zich draagt bij een herbestemmingsproject. Bij wijze van voorbeeld zou een gedeeltelijke sloop (bijvoorbeeld 2 van de 7 traveeën) in combinatie van een positief contrasterende architectuur onder vermelding van een strakke glaspartij, het karakter en de erfgoedwaarde van het pand nog sterken kunnen maken in plaats van een eerder conservatieve houding ten aanzien het pand.
2.6. Dergelijke ingrepen die verder gaan dan een louter behoudsgezinde en bewarende houding zijn in casu nodig om dergelijk pand niet (sic) leven te kunnen inblazen. Het pand draag achter geen historische of hoogstaande architecturale waarde in zich, maar vormt eerder een relict, "een knipoog" naar een historisch industrieel verleden in de stad.
2.7. Concluderend stelt de bezwaarindiener zelf begaan te zijn met het patrimonium dat de stad Roeselare rijk is en wenst hierin graag zijn steentje bij te dragen op een manier die de nodige vrijheid biedt om hiervoor een hedendaagse en vernieuwende architecturale kaart te trekken. Om reden hierboven aangehaald, wenst de bezwaarindiener bezwaar in te dienen tegen de vaststelling van het pand op de inventarislijst van het bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen. Bezwaarindiener is ervan overtuigd dat deze vaststelling té beperkend zal werken voor een vernieuwende reconversie van de site. Daarnaast wenst de bezwaarindiener te benadrukken dat een niet-vaststelling van het pand voor hem géén vrijgeleide vormt. Op gemeentelijk niveau geldt voor het pand reeds het vigerende RUP Stationswijk die naar erfgoedwaarden bepaalde dwingende bepalingen oplegt. Ook de verplichting om bij een aanvraag tot OMV een adviesvraag aan Onroerend Erfgoed te richten is voorzien. Als erfgoedgemeente zal de stad Roeselare hierin haar afdoende regisseursrol opnemen. Bezwaarindiener wenst daarom te verzoeken het betreffend pand Weverijstraat 29 niet op te nemen op de vastgestelde lijst van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het Magazijn van de weverij Pardou-Duthoo te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde. Daarmee voldoet het aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener heeft gelijk dat het pand zijn erfgoedwaarde niet ontleent aan de selectiecriteria contextwaarde en ensemblewaarde. Evenmin wordt de erfgoedwaarde van het magazijn bepaald door de stedenbouwkundige of de ruimtelijk-structurerende waarde. De inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed bepaalt dat een goed niet hoeft te voldoen aan alle selectiecriteria en dat het goed minstens één van de erfgoedwaarden moet bezitten om te worden opgenomen in de inventaris. Het is dus niet nodig dat het magazijn aan de door bezwaarindiener aangehaalde waarden en criteria voldoet. Het is ook zo dat de in het RUP toegekende quotering gebeurde binnen het kader van het te evalueren erfgoed binnen dat RUP en deze niet van toepassing is op de evaluatie van de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de vastgestelde inventaris.

Dit magazijn wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris op basis van de industrieel-archeologische waarde, de architecturale waarde en de historische waarde en op basis van de criteria herkenbaarheid, zeldzaamheid en representativiteit. Uit de beschrijving is af te leiden dat het onroerend goed aan deze selectiecriteria voldoet en deze erfgoedwaarden heeft. Het magazijn heeft industrieel-archeologische waarde omdat het een herkenbare en representatieve getuige is van de historische textielnijverheid in de stad Roeselare. Typerend voor Roeselare, is dat de historische getuigen van deze zeer populaire nijverheid doorheen de hele stad zijn gesitueerd, vaak opgenomen tussen de bewoning. Het is echter steeds zeldzamer dat intact bewaarde architecturale getuigen van de textielnijverheid deel uitmaken van het straatbeeld. De historische waarde van het pand ligt erin dat het een goed herkenbaar voorbeeld is van deze historische mix van functies binnen één straat of wijk. Het pand heeft architecturale waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van de historische architectuur van magazijnen in stadscontext. De sheddaken op vakwerkliggers en gietijzeren kolommen zijn zeer representatieve en herkenbare erfgoedelementen. Ook de lange bakstenen lijstgevel heeft een typisch industrieel karakter, waarbij gekozen werd voor een verzorgde, eigentijdse baksteenarchitectuur met gemarkeerde traveeën. De kleine, hoog geplaatste muuropeningen in de gevel vertalen de historische functie van het gebouw. Het is vrij zeldzaam dat een historisch magazijn met zoveel erfgoedelementen in exterieur en interieur is bewaard.

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan een nieuwe functie vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000181: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Langgestrekte hoeve (aanduidingsid 167558/erfgoedid 88306), Torhoutsestraat 143, Oostkamp

Particulieren wensen naar aanleiding van het openbaar onderzoek een verzoek richten tot schrapping van dit object.
De woning bevindt zich volledig binnen het woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan Brugge-Oostkust, waarvan een afbeelding in bijlage is toegevoegd. Na aankoop van de woning op 8 januari 2020, werd het pand niet meer bewoond.

Vooraleer de aankoop werd gefinaliseerd, werd een preadvies gevraagd van de Erfgoedraad van de gemeente Oostkamp via de verantwoordelijke bij Raakvlak (IOED Brugge en Ommeland) omtrent de mogelijkheid tot het slopen van de hoeve en het bouwen van een vervangende nieuwbouwwoning. In het kader van de opmaak van dit advies deden de leden van de Erfgoedraad een plaatsbezoek waarbij de actuele erfgoedwaarden van het exterieur en interieur werden geëvalueerd. Dit advies dateert van 23 september 2019 (integraal in bijlage toegevoegd) en werd door de Erfgoedraad eveneens overgemaakt aan de vergunningverlenende diensten van de gemeente Oostkamp.
Het preadvies van de Erfgoedraad van de gemeente Oostkamp luidt als volgt: "Tijdens het plaatsbezoek werden geen bijzondere erfgoedwaarden vastgesteld. Onder andere latere verbouwingen en volume-uitbreidingen hebben de oorspronkelijke erfgoedwaarde van het pand aangetast. Het woonhuis bevindt zich in een matige bouwfysische toestand. Bijgevolg staan de kosten voor een gedegen restauratie niet in verhouding tot de intrinsieke erfgoedwaarde van deze hoeve. De erfgoedraad heeft geen bezwaren tegen de sloop van de hoeve en zal een aanvraag tot het bekomen van een sloopvergunning met vervangende nieuwbouw gunstig adviseren. De vervangende nieuwbouw dient zich op harmonieuze wijze in de omgeving in te passen door onder andere de kenmerken van de lokale, traditionele architectuur aan te nemen. De erfgoedraad is bereid om bij de opmaak van het ontwerp voor de vervangende nieuwbouw in overleg met bouwheer en architect advies te verlenen om tot een mooie integratie in de omgeving te komen."
Aangezien door een officiële adviesverlenende instantie, namelijk de Erfgoedraad van de gemeente Oostkamp (waarvan ook een verantwoordelijke van Raakvlak lid is), werd vastgesteld dat de hoeve geen bijzondere erfgoedwaarden heeft, verzoeken de bezwaarindieners om de hoeve te schrappen van de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag deze hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoeve is goed genoeg bewaard en heeft architecturale en historische erfgoedwaarde.

Er wordt opgemerkt dat de Erfgoedraad van Oostkamp een adviserende functie heeft binnen de gemeentelijke omgevingsprocedures. Binnen de vaststellingsprocedure heeft de Vlaamse overheid autonomie en zijn de adviezen van de lokale besturen of lokale adviesraden procedureel niet voorzien, vrijwillig en niet bindend.

Om na te gaan of het bouwkundig object erfgoedwaarden heeft, vergelijkt de administratie de situatie anno 2023 met de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken van de hoeve op basis waarvan ze in 2007 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris en op basis waarvan ze sinds 2009 is opgenomen in de vastgestelde inventaris.
Er wordt vastgesteld dat gezien vanop de openbare weg, en rekening houdend met de gegevens in het advies van de erfgoedraad, sinds 2007 geen wijzigingen zijn gebeurd die de erfgoedwaarden van de hoeve hebben verminderd of vernield. Alle in 2007 beschreven erfgoedelementen zijn ongewijzigd aanwezig: "Verankerde baksteenbouw onder een vernieuwd zadeldak met mechanische pannen en lichte knik. Bepleisterde plint. Cordon van grijze baksteen boven de openingen. Wooneenheid van drie traveeën en rechts geïncorporeerde stal van twee traveeën. Licht getoogde openingen met strek onder meer centrale deur en twee brede vensters met bewaard houtwerk. In het midden van de 20ste eeuw is het woonhuis uitgebreid met een aanbouw onder een plat dak ten oosten van de oorspronkelijke hoeve en met enkele bijgebouwen achteraan." De nieuwbouwelementen die in het preadvies aangehaald worden, waren al aanwezig in 2007 en werden ook beschreven en meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde op basis waarvan deze hoeve is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed.

De erfgoedraad concludeert dat deze hoeve "geen bijzondere erfgoedwaarden" heeft. Deze hoeve scoort echter op de criteria representativiteit, herkenbaarheid, ensemblewaarde en contextwaarde. Het is een representatief en herkenbaar voorbeeld van een kleine

langgestrekte hoeve in West-Vlaanderen uit het interbellum, wat de historische waarde motiveert. De rode verankerde baksteenbouw, de langgestrekte opbouw en het pannen zadeldak zijn streekeigen, traditionele kenmerken van de hoevebouw in West-Vlaanderen. Samen met de bewaarde oorspronkelijke bouwdetails zoals het houtwerk, de sierlijst in grijze baksteen en de afleesbaarheid van de verschillende functies onder één dak, geven ze het pand een hoge herkenbaarheid als langgestrekte hoeve uit het interbellum, en bepalen ze de architecturale waarde. Daarenboven is het ensemble van het langgestrekte hoofdvolume met woning en stal, en de achterliggende schuur, gelegen op een driehoekig erf, onaangetast bewaard. De ligging van deze hoeve aan de Kasteelbeek en naast de historische omwalde Tempeliershoeve, ontleent een hoge contextwaarde aan deze hoeve.

De aangehaalde financiële argumenten, de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing of renovatie handelen niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen of vermeend gebrek aan financiële mogelijkheden vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Er wordt benadrukt dat de gemeente als vergunningverlenende overheid bij een sloopaanvraag autonoom kan beslissen, mits haar motiveringsplicht. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering gebeuren die rekening houdt met onder meer de erfgoedkenmerken.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000187: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Winkelhuis (aanduidingsid 172035/erfgoedid 209427), Snellegemsestraat 40, Zedelgem

Een particulier meldt dat er voor dit pand momenteel een omgevingsvergunning lopende is. Er was een voorontwerp voorgelegd aan het college met intentie tot behoud van een gedeelte van de bestaande gebouwen centraal op het project. Dit ontwerp werd echter door het college totaal verworpen in hun advies, dat in bijlage wordt toegevoegd. Ook op uitdrukkelijke vraag van de bezwaarindiener naar wat eventueel te behouden van de voorgevel werd niet ingegaan in dit advies van het college. De conclusie van de bezwaarindiener was dus heel duidelijk dat het college niet te vinden was om deze toch wel zeer beperkte erfgoedwaarden het straatbeeld van de toekomstige dorpskern van Zedelgem te laten bepalen (randligging?).

a) Erfgoedwaarde: Wat zijn de erfgoedwaarden op de lijst vastgesteld voor dit pand?
    1. Rode baksteen met verticaal metselwerk op de plint en muurdammen.
    2. Gevelbreedte winkelpui onder zware, geprofileerde betonnen latei.
    3. Een verticaal smal venster met horizontale roeden dat een trappenhuis verlicht.
    4. Vensteropeningen die rechthoekig zijn en erboven een betonnen latei.
b) Andere aspecten in een totaalvisie ruimtelijk beleid: de erfgoedwaarde van een pand als dit is één van de vele aspecten die een ruimtelijk beleid bepalen. Voor dit pand bijvoorbeeld is het maximaal ontharden van de volledige site, de woonkwaliteit, het respect voor de prachtige aanliggende tuin met schaduwplanten, het gevolgde ruimtelijk beleid van de gemeente van de laatste jaren, ook in overweging te brengen, net als collegebeslissing in bijlage, dd. november 2022. Waarom kan sloop Berkenhagestraat 9, 11 en 13 wel? Stonden die dan niet op de inventaris Bouwkundig Erfgoed? (Gelijkheidsbeginsel).
c) Conclusie: Akkoord dat echt waardevolle panden en beeldbepalende zaken bewaard blijven. Bezwaarindiener vraagt echter realistisch te blijven en niet enkel te blijven

hangen in het verleden. Men moet durven kijken en rekening houden met nieuwe leefvormen, energienormen, nieuwe leefgewoontes, nieuwe materialen, enz.… Ook die moeten een kans krijgen naast verantwoorde nostalgie. Bezwaarindiener vraagt dan ook dat dit pand, gelet op voorgaande en visie college in preadvies, van de lijst geschrapt wordt.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het winkelhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is voldoende goed bewaard en heeft historische en architecturale waarde.

- Bezwaarindiener meent dat het college niet te vinden was voor behoud van erfgoedwaarden bij het voorontwerp, en voegt in bijlage het antwoord van het college toe op dat voorontwerp.
In het antwoord van de gemeente in bijlage staan echter enkel opmerkingen over de verplichting om ondergronds te parkeren en over verplichting om woongelegenheden enkel aan straatzijde in te plannen. Nergens in de mail van de gemeente wordt iets vermeld dat te maken heeft met erfgoedwaarde of het behoud van (delen van) het huidige pand. Het eerste argument in het bezwaarschrift wordt dus als niet geldig beschouwd.

a. Erfgoedwaarde
Bezwaarindiener somt een aantal erfgoedelementen op van het winkelhuis, zoals beschreven in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand heeft historische waarde omdat het een herkenbare en representatieve getuige is van de bescheiden interbellumbebouwing in de dorpskern Zedelgem. Typisch voor de ligging in de dorpskern is de combinatie van woon- en winkelfunctie in één pand. Op die manier getuigt het van de historische manier waarop tijdens het interbellum handel werd gedreven in de West-Vlaamse dorpskernen, namelijk op kleinschalige basis, geïntegreerd in de rijbebouwing. Het pand heeft architecturale waarde omdat het op een herkenbare en representatieve manier getuigt van de bescheiden manier waarop in de West-Vlaamse dorpscontext de elementen uit de in het interbellum populaire bouwstijlen werden geïntegreerd. De horizontaliserende betonnen lateien contrasteren met het helderrode baksteenmetselwerk; het centrale verticale traplicht legt het accent op de deurtravee. Een zeldzaam erfgoedelement voor dit type interbellumpanden is het tot op heden deels bewaarde schrijnwerk in de muuropeningen.

b en c. Ruimtelijke beleid en visie gemeente
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden of vergunningen voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat niet als motivering voor een weigering. De vergunningverlener moet steeds een individuele afweging en motivering maken, die rekening houdt met de specifieke kenmerken van het betreffende gebouw. Voor een evaluatie van de sloopvergunningen voor andere panden dienen telkens de aparte dossiers te worden bekeken, wat helemaal geen deel uitmaakt van de nu lopende vaststellingsprocedure.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000207: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve De Nachtegaal (aanduidingsid 158542/erfgoedid 60700), Heulebosstraat 61, Kortrijk

Een particulier vraagt of deze hoevewoning geschrapt kan worden in de inventaris voor bouwkundig erfgoed. De hoevewoning is al te ver verloederd en bevindt zich in bouwvallige toestand. In bijlage zijn acht foto's toegevoegd van de actuele staat.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van de hoeve.
Schrapping van een goed uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed kan op voorwaarde dat het pand geen erfgoedwaarde (meer) heeft of dat het niet voldoende goed bewaard is. Het bezwaar haalt aan dat de hoeve verloederd en bouwvallig is. De bijgevoegde foto's illustreren enkele gebreken aan het voormalige woonhuis, voornamelijk wat betreft de bedaking, maar het volume is herkenbaar bewaard, in vergelijking met de toestand op het moment van inventarisatie in 2006. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont geenszins aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoeve zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000209: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerwoning (aanduidingsid 163403/erfgoedid 81391), Bevrijdingslaan 26, Anzegem

Een particulier dient een verzoek in om dit burgerhuis, beïnvloed door art deco (voorgevel), te schrappen. De erfgoedwaarde ging verloren, gezien de aanpalende gebouwen reeds werden gesloopt in 2021 en wellicht een grondige renovatie van het huis nodig is om te voldoen aan de huidige prestatienormen. De woning is sinds 2014 onbewoond.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de burgerwoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener stelt dat de erfgoedwaarde van de burgerwoning verloren ging door de sloop van de aanpalende gebouwen. Gelet op het feit dat deze bijgebouwen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De woning heeft wel degelijk erfgoedwaarde. De woning heeft historische waarde omdat het een voorbeeld is van een typische burgerwoning gebouwd in Anzegem tijdens het interbellum, waarmee het een historische getuige is van het wonen in Anzegem in het tweede kwart van de 20ste eeuw. De woning is een representatief voorbeeld van de basisbebouwing in de Bevrijdingslaan, bestaande uit woningen uit het begin van de 20ste eeuw, en uit het interbellum. De woning heeft architecturale waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een burgerwoning uit het interbellum in Anzegem, waarbij men koos voor een eenvoudige interpretatie van de toen populaire art deco. Stijlkenmerken die werden toegepast zijn de in- en uitspringende muurvlakken, de getrapte kroonlijst, de overhoekse erker en het bekronende bolornament. Het materiaalgebruik, meer bepaald de toepassing van de groene granito en geglazuurde tegels in een meerkleurig bakstenen parement, is typisch voor de art-deco-architectuur in het interbellum. Het lage bakstenen muurtje aan straatzijde en het bewaarde houtwerk zijn zeldzaam geworden erfgoedelementen, die bij deze woning zijn bewaard.

Een renovatie in functie van de energieprestatienormen wordt niet uitgesloten door de opname van het goed in de vastgestelde inventaris. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van

een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating.

De onbewoonde staat van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000210: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wederopbouwwoning (aanduidingsid 150089/erfgoedid 23777), Blekerijstraat 54, Roeselare

Een vzw meldt dat de woning binnenkort volledig gerenoveerd wordt tot onthaal voor de school, hiervoor werd een bouwvergunning verleend. Bezwaarindiener stelt zich de vraag of deze gevel architecturaal duidelijke erfgoedwaarde heeft. De ondersteunende foto's van de huidige toestand van de woning werden afzonderlijk ingediend.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar levert geen wijzigingen op van het vast te stellen bouwkundig object.

Bezwaarindiener stelt de vraag wat de erfgoedwaarde van de wederopbouwwoning is. De historische en architecturale waarde van de woning is uit de beschrijving af te leiden. De woning heeft historische waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een na de vernielingen van de Eerste Wereldoorlog heropgebouwde woning. De Eerste Wereldoorlog en de daarop volgende wederopbouwperiode is een belangrijke etappe in de Roeselaarse geschiedenis; deze woning vormt daar een tastbare getuige van. De woning heeft architecturale waarde omdat het een herkenbare en representatieve getuige is van de wederopbouwarchitectuur in West-Vlaanderen. Typerend voor de wederopbouwarchitectuur in deze streek is de duidelijke keuze voor een niet-vooruitstrevende, eerder historiserende architectuur, met reminiscenties naar de vooroorlogse en eind-19de-eeuwse vormentaal. Bijzonder aan deze woning is de hoge mate van authenticiteit van de materialen: niet enkel de veelkleurige, in verschillende materialen uitgevoerde gevelafwerking is bewaard, ook het gedetailleerde eigentijdse schrijnwerk van poort en ramen, met veelkleurige bovenlichten maakt deel uit van de geregistreerde erfgoedelementen op basis waarvan de architecturale waarde is gemotiveerd.

De bouwvergunning werd bij sluiting van de vaststellingsprocedure nog niet uitgevoerd. Daarenboven blijkt dat de werken aan de voorgevel zich zullen beperken tot het opfrissen van de gevel en het wijzigen van het schrijnwerk van de inkom. Het goed is dus bij opmaak van het vaststellingsbesluit goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde, aangezien de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris ongewijzigd zijn. Dit blijkt ook uit de door bezwaarindiener aangeleverde foto's van de huidige toestand. Op basis van deze nog niet uitgevoerde bouwvergunning kan geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van een goed. Het goed blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000211: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Schoolgebouwen Vrij Technisch Instituut (aanduidingsid 150268/erfgoedid 23992), Leenstraat 32, Roeselare

Een vzw dient volgend bezwaar in:

- Directeurswoning: dit blok is heel bouwvallig en moeilijk duurzaam te renoveren tot hedendaags schoolgebouw.

- Neogotisch pand naast deze woning: ook dit gebouw is relatief bouwvallig en heel slecht qua isolatie. Ook hier een economisch te dure kost om te renoveren. Beide gebouwen worden in de huidige staat gebruikt maar bieden toekomstgericht geen mogelijkheden voor hedendaags onderwijs.
- Blok D: heel bouwvallig gebouw, slechte isolatie, oude ramen, slecht dak met als gevolg dat bij regen het water gewoon binnenloopt. Er is een herschikking op deze site voorzien waarbij dit gebouw zou afgebroken worden en vervangen worden door een groenzone centraal gelegen op de onderwijssite. De aanvraag omgevingsvergunning is hiervoor momenteel lopende.
- Blok G: dit gebouw wordt binnenkort gerenoveerd in functie van isolatie van de buitenschil. Bezwaarindiener stelt de erfgoedwaarde van dit gebouw wel in vraag; het gebouw is ook niet zichtbaar vanaf de straat.

De ondersteunende foto's werden afzonderlijk ingediend.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de directeurswoning, het neogotische pand daarnaast, Blok D en Blok G te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het ensemble, op het bouwkundig geheel dat de site van deze school vormt, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart buiten beschouwing gelaten. De ensemblewaarde geldt voor ensembles zoals scholen als een doorslaggevend criterium bij de evaluatie van de erfgoedwaarden. Bij deze schoolsite gaat het expliciet om het geheel van al deze gebouwen die samen een indrukwekkend gebouwencomplex vormen gevat tussen de Academie voor Schone Kunsten en de kantoren van Gaselwest aan de Leenstraat, en ten zuiden grosso modo begrensd door de Mandel en de sportterreinen van het Klein Seminarie. Elk van de vier gebouwen verleent als deel van het ensemble historische en architecturale waarde aan het scholencomplex. Ze maken inherent deel uit van de historische en architecturale waarde van de schoolsite, elk met hun eigen erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, overeenkomstig hun bouwgeschiedenis. Voor de opname van goederen in de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris is het feit of een gebouw al dan niet zichtbaar is vanop de openbare weg geen argument. De beschrijving in de wetenschappelijke inventaris, registreert daarbij expliciet de erfgoedwaarde van zowel de oudste als de nieuwe toegevoegde onderdelen van dit bouwkundig geheel: "Gegroeid uit de Vrije Beroepsschool voor Kunsten en Ambachten, met name de Sint-Alfonsusschool -(zie heiligennis achtergevel blok A)- met eerste bouwfase in 1905-1906. Tot op heden verder uitgebreid, onder meer markant hedendaags blok met leraarskamer naar ontwerp van Luc Van Geluwe en Jan Verschuere, ingezegend in 1991. Omvat naast leslokalen onder meer ateliers voor weven, mechanica en elektriciteit, zwembad en sportvelden." Zowel de directeurswoning, het neogotische pand daarnaast, Blok D als Blok G worden vervolgens in de beschrijving uitgebreider beschreven en hun erfgoedkenmerken en -elementen motiveren samen de erfgoedwaarde van de schoolsite.

We merken op dat de opname van deze schoolgebouwen als onderdeel van het bouwkundig object Schoolgebouwen Vrij Technisch Instituut niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden binnen dit ensemble te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering. Er moet op dat moment steeds een individuele afweging en motivering opgemaakt worden die rekening houdt met de erfgoedkenmerken binnen het geheel. Een opname in de vastgestelde lijst van het bouwkundig erfgoed betekent dus niet dat een onderdeel niet aangepast kan worden aan nieuwe functies of moderne vereisten.

Bezwaarindiener haalt aan dat de gebouwen bouwvallig zijn en haalt energetische problemen aan. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de schoolgebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de schoolgebouwen is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen of vermeend gebrek aan financiële mogelijkheden vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

De bouwvergunning die een impact heeft op blok D en de isolatie van blok G, waarvan sprake in het bezwaar, waren bij sluiting van de vaststellingsprocedure nog niet uitgevoerd. Het goed is dus bij opmaak van het vaststellingsbesluit goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde, aangezien de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris ongewijzigd zijn. Op basis van nog niet uitgevoerde werken kan dus geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van het goed. Het goed blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000213: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerschool, kloostergebouw en kapel (aanduidingsid 150053/erfgoedid 23728), Albrecht Rodenbachstraat 14-16, 50, Kattenstraat 2-4, 7, Roeselare

Een vzw stelt de erfgoedwaarde van de basisschool 1956 hoekgebouw, aanleunende vleugel secundair en de voormalige jutespinnerij in vraag. De basisschool en aanleunende vleugel zijn 'standaard' schoolgebouwen uit de jaren 1950-1960. De voormalige jutespinnerij werd verbouwd tot schoolgebouw, maar heeft volgens de bezwaarindiener geen waardevolle erfgoedwaarde. Deze gebouwen zijn en blijven in gebruik voor onderwijs, maar hebben maatschappelijk niet de erfgoedwaarde om blijvend opgenomen te worden op de inventaris. Dit in tegenstelling tot het neogotisch kloostergebouw en de achterliggende kapel, die volgens de bezwaarindiener wel deze erfgoedwaarde hebben.
De ondersteunende foto's werden afzonderlijk ingediend.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de basisschool en aanleunende vleugel uit de jaren 1950-1960 en de voormalige jutespinnerij niet mee op te nemen in het vaststellingsbesluit.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het ensemble, op het bouwkundig geheel dat de site van deze school vormt, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart buiten beschouwing gelaten. De ensemblewaarde geldt voor ensembles zoals scholen als een doorslaggevend criterium bij de evaluatie van de erfgoedwaarden.

Bezwaarindiener haalt terecht aan dat de historische gebouwen op de site, zijnde het kloostergebouw, de kapel en de vleugel in de Kattenstraat, een hogere inherente historische en architecturale erfgoedwaarde hebben dan de andere schoolgebouwen, zoals ook blijkt uit de beschrijving van die onderdelen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Echter, de andere in de inventaris bouwkundig erfgoed

geregistreerde schoolgebouwen maken inherent deel uit van de historische en architecturale waarde van de scholensite, elk met hun eigen erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, overeenkomstig hun bouwgeschiedenis. In het bezwaarschrift wordt specifiek verwezen naar de verbouwing van de jutespinnerij tot een schoolgebouw. Deze herbestemming werd al geregistreerd in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris en dus ook meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde van dit volume en bij uitbreiding de volledige site. Er is dan ook geen impact op de evaluatie van de erfgoedwaarde van het ensemble.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000214: Opmerking bij de vaststelling van één object: Sint-Jozefkapel (aanduidingsid 150125/erfgoedid 23823), Fabrieksstraat 36, Roeselare

Een vzw stelt in vraag in hoeverre dit gebouw maatschappelijk waardevolle erfgoedwaarde heeft. De kapel is al een tijdje in gebruik door de Broederschool. De voormalige kapel werd in 2018 aangekocht door de school en wordt binnenkort verbouwd tot polyvalente ruimte en klaslokalen. De bestaande structuur en gevels worden hierbij zoveel mogelijk gerespecteerd.
De ondersteunende foto's werden afzonderlijk ingediend.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking heeft geen impact op de feitelijkheden waarmee de kapel wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit. Op dit moment voldoet de kapel aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed: de kapel is goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde. Uit het fotomateriaal van de huidige toestand, meegestuurd met het bezwaarschrift, kan worden vastgesteld dat de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken op basis waarvan de architecturale, historische en volkskundige erfgoedwaarde van de kapel werd bepaald, allemaal nog aanwezig zijn.

De melding dat de kapel binnenkort wordt verbouwd, wijzigt niets aan de huidige erfgoedwaarde van de kapel. Op basis van de voorgelegde gegevens in het bezwaarschrift kan daarenboven niet worden afgeleid in hoeverre de toekomstige aanpassingen de erfgoedwaarde van de kapel zullen aantasten.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000218: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve 't Oud Molenhof (aanduidingsid 158537/erfgoedid 60694), Groenestraat 43, Kortrijk

Een particulier meldt dat de gebouwen niet meer aanzien kunnen worden als bouwkundig erfgoed omwille van de bouwvallige staat van de gebouwen. De binneninrichting is deels gewijzigd naar varkensstal. Het woonhuis staat op 3 meter van de spoorlijn.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om Hoeve 't Oud Molenhof te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener verwijst naar de bouwvallige staat van de gebouwen. De gebreken worden echter niet gestaafd en gedocumenteerd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn

zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoeve zou herbouwd moeten worden.

Dat de binneninrichting deels gewijzigd is tot stal, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan de hoeve werd geïnventariseerd en wordt vastgesteld. Interieurelementen maken immers geen deel uit van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en worden evenmin vermeld in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris.

De opmerking dat het woonhuis op 3 meter van de spoorlijn staat, is niet ontvankelijk binnen de vaststellingsprocedure aangezien deze niet handelt over de feitelijkheden van het voorliggend dossier. Bezwaren kunnen enkel gaan over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, de fysieke status en/of status van de erfgoedwaarde. Het object blijft dus ongewijzigd vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000219: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenwoning van 't Kloosterhof (aanduidingsid 153758/erfgoedid 51182), Doelstraat 43, Ingelmunster

Particulieren dienen bezwaar in over de erfgoedwaarde van Boerenwoning van 't Kloosterhof, Doelstraat 43, 8770 Ingelmunster, erfgoedobject 51182, ID 153758 op de lijst vast te stellen objecten.
Het gebouw heeft volgens de bezwaarindieners zijn erfwaarde verloren:
Historische en volkskundige waarde
De hoeve oefent geen agrarische activiteiten meer uit. De context van de historische hoeve is helemaal niet meer aanwezig:

1) De andere gebouwen van de vroegere hoeve (stal en schuur) werden reeds afgebroken in 2010.
2) De omliggende gronden zijn allen verkaveld zodat er geen verwijzing meer is naar de vroegere functie.
3) Het gebouw bevindt zich in een woonwijk en is volledig omringd door andere huizen, waardoor het niet tot zijn recht komt.
4) Het gebouw heeft ook geen woonfunctie meer sinds 2010, toen de nieuwe woning ernaast (nummer 43 op perceel 670C) in gebruik werd genomen.

Architecturale waarde
De woning is op bepaalde structurele plaatsen in bouwvallige staat, wat met foto's in bijlage wordt geïllustreerd:
Barst in de zijgevel achteraan (foto 1 en 2), buitenmuur van de bijkeuken aan de achtergevel (noordkant) is reeds ingevallen en dak wordt onderstut (foto 3), zolder niet meer begaanbaar zonder risico, slaapkamervloer vertoont grote verzakking (foto 4), barsten in de muren (foto 5), onderliggende kelder niet meer toegankelijk zonder risico wegens instortingsgevaar (foto 6), waterschade en schimmelvorming op plafond en vloeren binnen (foto 7 en 8), doordat het binnen regent, en loszittende/vallende pannen die een gevaar vormen voor wie te dicht komt (foto 9).
Dit betekent hoge restauratie- en renovatiekosten, zeker omdat het om een grote woning gaat. Ook na deze kosten beantwoordt het woon- en leefcomfort zeker niet aan de noden van vandaag.
Een ander element is de configuratie van het gebouw die het zeer moeilijk maakt om hierin een andere functie/bestemming onder te brengen.
Een belangrijk argument volgens de bezwaarindieners is ook de oriëntatie van het gebouw. De achtergevel staat dicht tegen de perceelsgrens (noordkant). En enkel de zijgevel (oostkant) is gericht naar de straatkant (foto 10). De voorgevel is daardoor niet voldoende zichtbaar vanaf de straatkant.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de Boerenwoning van 't Kloosterhof te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is voldoende goed bewaard en heeft erfgoedwaarde, waarmee het voldoet aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener heeft gelijk dat het boerenhuis het enige hoevegebouw is dat overblijft van de hoeve met lage, losstaande, bestanddelen uit het vierde kwart van de 19de eeuw, U-vormig opgesteld rondom het erf. Het is inderdaad zo dat bij de bepaling van de erfgoedwaarde van een hoeve de selectiecriteria ensemblewaarde en contextwaarde doorgaans doorslaggevend zijn. Daarbij klopt het dat de erfgoedwaarden van een hoeve betrekking hebben op het bouwkundig geheel, in casu de volledige hoeve, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In dit dossier wordt echter voorgesteld om het bewaarde boerenhuis van de hoeve op zich op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Hoewel de contextwaarde en ensemblewaarde gekoppeld aan de hoeve zijn verdwenen, heeft deze boerenwoning op zich historische en architecturale waarde die de opname van het boerenhuis in de vastgestelde inventaris verantwoorden. De boerenwoning heeft historische waarde omdat ze een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een boerenwoning uit de 19de eeuw, en daarmee herinnert aan het landelijke karakter dat de geschiedenis van de gemeente typeert. Hoewel de losse bijgebouwen van de hoeve zijn gesloopt, herinneren de in het langgestrekte volume geïncorporeerde stal en schuur aan de historische functie als hoeve waarin landbouw en veeteelt werden gecombineerd. De boerenwoning heeft architecturale waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van de traditionele landelijke architectuur in de 19de eeuw in West-Vlaanderen, met name een langgestrekt volume in baksteenbouw dat woning, stal en schuur combineert onder één doorlopend zadeldak. Architecturale details die zijn bewaard zijn het jaartal en de Marianis, ingewerkt in de bakstenen gevels en typisch voor de 19de-eeuwse landelijke architectuur in Vlaanderen. De Marianis is tevens een treffende uiting van volksdevotie voor Maria in landelijk Vlaanderen.

Bezwaarindiener lijst gebreken op aan het boerenhuis en illustreert ze met foto's. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook geenszins aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de boerenwoning zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de hoeve is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden en de hoge verwachte kosten voor renovatie vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000222: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Eenheidsbebouwing van winkel en stadswoningen (aanduidingsid 150066/erfgoedid 23742), Alfons Carlierstraat 15-21, Roeselare

Particulieren willen het goed in Alfons Carlierstraat 15/20 laten verwijderen van de erfgoedlijst. De lijst werd opgesteld in 2009 zonder enige vorm van toelating of periode van obstructie. De gevel is niet meer in ordentelijke staat en toont gebreken maar ook de indeling van het pand maakt het moeilijk om in de toekomst nog veranderingen te kunnen doen door deze aanwezigheid op de lijst.

Behandeling van het bezwaar:

Er wordt niet ingegaan op de vraag om de eenheidsbebouwing te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Vanaf 2009 heeft de Vlaamse overheid de inventaris bouwkundig erfgoed in Vlaanderen vastgesteld. Ook deze eenheidsbebouwing, opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 1999, werd sindsdien opgenomen in de vastgestelde inventaris. Pas vanaf het Onroerenderfgoeddecreet van 2015 maakt een openbaar onderzoek deel uit van de vaststellingsprocedure. Bezwaarindiener heeft het dus juist dat hij in 2009 geen bezwaar kon indienen tegen de opname van het pand in de vastgestelde inventaris. Dat gebrek aan inspraak werd door het Onroerenderfgoeddecreet van 2015 gecorrigeerd. Voor de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen werd in 2023 voor het eerst een vaststellingsprocedure met openbaar onderzoek opgestart, zodat iedereen een bezwaar of opmerking kan indienen bij de vast te stellen inventaris.

Bezwaarindiener merkt op dat de gevel gebreken vertoont en niet in goede staat is. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan echter niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woningen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de eenheidsbebouwing is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het bouwkundig object niet is aangetoond.

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000224, B_000231, B_000265: Bezwaren bij de vaststelling van één object: Bataviawijk (aanduidingsid 169587/erfgoedid 120732), Ardooisesteenweg 178-202, Baasrodestraat 1-4, 6, Batavialaan 1-72, 73-115, Geelstraat 5-18, 19, Lierstraat 4-47, 48-58, Mandellaan 251-259, Schellebellestraat 1-30, 31-43, Wetterenstraat 1-14, Wichelenstraat 2-3, 4-24, Roeselare

B_000224, B_000231: Particulieren dienen identieke bezwaren in bij de vaststelling van dit object, meer bepaald over de erfgoedwaarde van het pand Batavialaan 38. Ze wijzen erop dat alle woningen van de Batavialaan op de lijst, maar dat er een aantal woningen zijn met belangrijke beeldtransformaties ten gevolge complete gedaanteverandering naar een moderne woning, onder andere door plaatsing van een nieuwe gevelparement, door gewijzigde muuropeningen, door het verwijderen gebogen deuropening, door het verhogen van de kroonlijst (namelijk het opnemen van de zolderverdieping in de gevelopstand), door het doorbreken van de symmetrie, door het verwijderen van de dakkapellen en houtwerk, en door de vervanging van de luiken doorrolluiken, aanbouw,... Een woning die zo'n complete gedaanteverwisseling heeft ondergaan is onder meer de woning Batavialaan 38. Dit gebeurde in de jaren 60-70 en dit met een stedenbouwkundig akkoord. Hierdoor komt deze woning niet langer overeen met de beschrijving, noch met de typologie zoals weergegeven in de "Vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed - Provincie West-Vlaanderen". Voorts wordt bij de vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed verwezen naar bepaalde ontwerpers. Ook hier is er niet langer nog overeenstemming. De woning Batavialaan 38 werd herbouwd naar het plan van ir Hubert Van Kerckhove, oprichter van VK-architecten, waardoor het ook niet langer overeen komt met het plan van de initiële ontwerpers zoals vermeld in de "Vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed". Om deze twee redenen heeft de woning Batavialaan 38 niet de erfgoedwaarde zoals gemotiveerd in de "vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed". Eventueel kan de woning wel aanzien worden als een schoolvoorbeeld van de moderniseringsgolf en de stijlbreuk bij de

architecten in de jaren '60/70 naar strakke structuren met grote glaspartijen, verhoogde kroonlijsten en onder meer het experimenteren met nieuwe gevelparament.

B_000265: Een advocaat dient voor een cliënt bezwaar in tegen de opname van de onroerende goederen Lierstraat 4 en 6 te 8800 Roeselare in de inventaris bouwkundig erfgoed.
Het kwestieuze onroerend goed heeft

- geen archeologische waarde
- geen architecturale waarde: het getuigt niet van een fase of aspect van de geschiedenis van de bouwkunst of de tuin- of de landschapsarchitectuur
- geen artistieke waarde: het getuigt niet van een kunstzinnig streven van de maker of de ontwerper in het verleden
- geen culturele waarde: het getuigt niet van opvattingen, normen, waarden, gebruiken, gewoonten en tradities in een bepaalde periode, regio of gemeenschap
- geen esthetische waarde: het laat de waarnemer zeker geen zintuiglijke schoonheid ervaren
- geen historische waarde: het getuigt niet van gebeurtenissen en ontwikkelingen uit het verleden van de mens, van figuren of instellingen die de geschiedenis mee bepaalden of van historisch landgebruik
- geen industrieel-archeologische waarde: het getuigt niet van ambachtelijke, proto-industriële of industriële activiteiten uit het verleden
- geen technische waarde: het getuigt niet van de toepassing van cultuurtechniek of technieken of materialen in het verleden
- geen ruimtelijk-structurerende waarde: het structureert of ordent de ruimte niet
- geen sociale waarde: het getuigt niet van een sociaal gebruik uit het verleden of als het op een bepaald moment in zijn bestaan gemeenschapsvormend heeft gewerkt
- geen stedenbouwkundige waarde: het getuigt niet van de inrichting van de bebouwde ruimte in het verleden
- geen volkskundige waarde: het getuigt niet van gebruiken en gewoonten, voorstellingen en tradities van een specifieke bevolkingsgroep of gemeenschap in het verleden
- geen wetenschappelijke waarde: het draagt niet bij tot kennis en is geen typevoorbeeld

Via e-mail en na afsluiting van het openbaar onderzoek kwam een opmerking binnen betreffende **Baasrodestraat 28 en 30**, Roeselare. De vroegere panden op de aangegeven adressen werden in 2016 volledig afgebroken en in 2017 werden hierop nieuwe huizen geplaatst. In die hoedanigheid kunnen die nieuwe panden bezwaarlijk als erfgoed beschouwd worden. Deze worden daarom beter niet langer opgenomen in de erfgoedlijst.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Deze bezwaren worden samen behandeld aangezien ze allemaal schrappingsvragen zijn van individuele woningen gelegen in de Bataviawijk. Er wordt niet ingegaan op de vragen tot schrapping.

De bezwaarindieners wijzen op het verlies van erfgoedwaarde van woningen gelegen in deze wijk. Op het moment van inventarisatie in 1999 is er in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris al sprake van een beeldtransformatie door individualistische aanpassingen van als eenheid geconcipieerde woningen. Bijvoorbeeld de panden Batavialaan 38 en Lierstraat 4-6 betroffen op het moment van inventarisatie al een recentere bouw. Deze wijzigingen hadden geen impact op de evaluatie van erfgoedwaarden van de wijk. De erfgoedwaarden op het moment van inventarisatie en die eveneens voorliggen in het openbaar onderzoek van de vaststelling, hebben betrekking op de volledige Bataviawijk en niet op de respectievelijke onderdelen van dit bouwkundig ensemble. Ook de recente sloop van de panden Baasrodestraat 28-30 heeft hier dus geen impact op. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen immers buiten beschouwing gelaten.

De aangehaalde verbouwingen en sloop van individuele woningen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de Bataviawijk aantasten. In bezwaar B_000265 wordt verwezen naar de dertien erfgoedwaarden opgenomen in artikel 2.1., 26° van het Onroerenderfgoeddecreet. Om te worden opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed volstaat het dat een onroerend goed één van de dertien decretaal vastgestelde erfgoedwaarden bezit. De Bataviawijk wordt vastgesteld omwille van de historische, stedenbouwkundige en architecturale waarde. De wijk heeft vandaag nog altijd een hoge historische waarde, namelijk als eerste tuinwijk in België, uitgebouwd door de Dienst der Verwoeste gewesten volgens een aanlegplan naar ontwerp van ir. R. Verwilghen, geïnspireerd op typische tuinwijkgedachte naar Engels model en gebaseerd op de wegenhiërarchie van Unwin. In samenhang hiermee is ook de stedenbouwkundige waarde van de wijk hoog. Het tuinwijkkarakter is onder meer bewaard in de aandacht voor het groene karakter (voortuintjes, begraasde pleintjes en straten), de gevarieerde stratenaanleg en circulatiepatronen. Ook werden er collectieve wijkvoorzieningen gebouwd. De architecturale waarde is nog steeds herkenbaar in de verschillende woningtypes, die fasegewijs in de wijk tot stand kwamen. De ensemblewaarde wordt bepaald door de eenheid in de verschillende woninggroepen, het materiaalgebruik (baksteen) en de regionalistische stijlkenmerken (gevarieerde gevels met een afwisseling van lijst-, punt- en tuitgevels, poortdoorgangen,...).

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000225: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg Schuttershof (aanduidingsid 154119/erfgoedid 51721), Astridlaan 17-19, Lichtervelde

Een particulier verwijst naar de ontvangen brief over de inventarisering bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen en wenst bezwaar in te dienen bij de opname als bouwkundig erfgoed van het pand "Herberg Schuttershof" gelegen in de gemeente Lichtervelde, Astridlaan 17-19.
De toren, waar het pand destijds zijn naam aan te danken had, was bouwvallig en is begin jaren '90 afgebroken. Daarna zijn er nog verschillende wijzigingen aan het gebouw gebeurd, zowel vanbinnen als vanbuiten, tot het in 1997 een Chinees restaurant geworden is. Hierdoor is het uitzicht sterk veranderd. Zelfs de oudste foto's van Google Streetmap kunnen dit bevestigen. Door de afbraak van de toren en de verbouwingen in de daarop volgende jaren heeft dit pand als "Herberg Schuttershof" helaas zijn erfgoedwaarde verloren. In bijlage zijn een oorspronkelijke foto van "Herberg Schuttershof" toegevoegd, namelijk met toren en zonder bovenverdieping, evenals een krantenartikel bij de afbraak van de toren.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om Herberg Schuttershof te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het goed is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed omwille van de historische en architecturale waarde.

Bezwaarindiener haalt terecht aan dat de schutterstoren die oorspronkelijk deel uitmaakte van de herberg, op de sokkel na is gesloopt. Dat is ook expliciet opgenomen in de beschrijving van de herberg in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed: "Drie geledingen van vierkante schutterstoren gesloopt in 1993." Voor de opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed werd dus enkel de erfgoedwaarde van de herberg met de resterende sokkel van de toren geëvalueerd. In 2001 registreerde het inventaristeam van de Vlaamse overheid de herberg Schuttershof, bestaande uit het afgeronde volume van één bouwlaag, sterk horizontaal geleed door de doorgetrokken lateien, lekdrempels en winkelpuiregister, met de torenbasis in gele Nieuwpoortse baksteen. Deze elementen maken deel uit van het oorspronkelijke ontwerp van brouwer Jozef Debaillie uit 1936. De Diksmuidse architect C. Wittewrongel verhoogde de herberg gedeeltelijk met een bouwlaag onder platte bedaking, in een

aansluitende bouwstijl, maar met contrasterend rood baksteenmetselwerk. De erfgoedelementen en erfgoedkenmerken die in 2001 werden geregistreerd, zijn nu nog steeds aanwezig en bepalen de historische en architecturale waarde op basis waarvan de huidige gebouwen worden opgenomen in de vastgestelde inventaris.

De herberg Schuttershof heeft historische waarde omdat het een herkenbare getuige is van een zeer markant en bekend pand in de Lichterveldse geschiedenis. De herberg met schutterstoren uit 1936, ontworpen door een telg uit een lokale brouwersfamilie, nam een belangrijke plaats in in het sociale leven tijdens het interbellum. Zowel de herberg, deels verhoogd in de jaren 1940, als de basis van de schutterstoren, zijn nog bewaard en vormen een herkenbare getuige van de herberg waar vroeger een schutterstoren bij hoorde. Schutterstorens worden steeds zeldzamer in Vlaanderen; het feit dat deze herberg een tastbare herinnering is van dit gebouwtype, zowel door de naam van de herberg als door de bewaarde torenbasis, geeft het pand historische waarde.

De architecturale waarde van de herberg bestaat erin dat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een herberg uit het interbellum. Het lage afgeronde volume onder platte bedaking, uitdrukkelijk horizontaal belijnd en voorzien van brede, opeenvolgende muuropeningen, getuigt van de vormentaal van het modernisme, een vooruitstrevende en populaire bouwstijl in het interbellum. De latere uitbreiding hield rekening met de bestaande vormentaal en horizontale belijning. Ook het gebruik van granito voor de bepleistering van het volume uit 1936 was zeer typerend voor de architectuur uit het interbellum.

De wijzigingen aan het interieur die bezwaarindiener vermeldt, hebben geen invloed op de erfgoedwaarden, aangezien die enkel gebaseerd zijn op de registratie van het exterieur en het interieur geen deel uitmaakt van de erfgoedelementen of erfgoedkenmerken op basis waarvan het goed werd geselecteerd voor opname in de inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000234: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis uit het interbellum (aanduidingsid 163519/erfgoedid 81551), Ingooigemplaats 69, Anzegem

Een particulier heeft in verband met het openbaar onderzoek bouwkundig erfgoed West-Vlaanderen enkele bemerkingen over het huis Ingooigemplaats 69, Ingooigem:

1) De panden hebben geen uitgebreide omschrijving van de erfgoedwaarde.
2) Het balkon wordt niet meer betreden uit veiligheidsoverwegingen.
3) Het schrijnwerk werd deels vernieuwd, het geometrische glas-in-loodramen werd dus vervangen door gewoon (dubbel) glas.
4) Op dak werden Ide-panelen gemonteerd omdat dak niet waterdicht meer is (was). De vroegere dakvorm is zo door de jaren heen verdwenen.
5) De woning, gebouwd op kleigrond, vertoont scheuren. Wellicht door wegenwerken en droogte is dit in paar jaar tijd verergerd. De woning is momenteel verhuurd maar in de nabije toekomst zijn er grondige verbouwingswerken vereist.
6) Slechts 2 gevels deels in rode baksteen, rest asbestplaten.
7) Garage heeft volgens de bezwaarindiener niets van erfgoedwaarde: betonplaten met nog asbest golfplaten erop.
8) Tweede bijgebouw: bakstenen koterij: vroeger als opbergruimte, stallingen en hooizolder gebruikt. Hiervan ziet de bezwaarindiener ook geen enkele erfgoedwaarde in.

Bij het bezwaar zijn foto's toegevoegd die de bovenstaande punten illustreren, namelijk het vervangen glas, de zij- en achterkant die afgewerkt is met asbestplaten, de barsten en scheuren in de woning, de garage en het bijgebouw.

Behandeling van het bezwaar:

Er wordt niet ingegaan op de vraag om het burgerhuis uit het interbellum te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het goed heeft architecturale en historische waarde en is voldoende goed bewaard voor opname in de vastgestelde inventaris.

Erfgoedwaarde
Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria die de erfgoedwaarde van een goed bepalen dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en één of meer van de erfgoedwaarden heeft. De woning heeft historische waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een burgerhuis in landelijke context gebouwd in het interbellum. De architecturale waarde wordt bepaald door het feit dat de woning representatief is voor een vertaling van de tijdens het interbellum heersende bouwstijl in landelijke context. Het materiaalgebruik dat baksteen met beton combineert, het plat dak, de volumewerking in de gevel, het gevelbrede, afgeronde balkon met buisleuning, en de deels bewaarde geometrische glas-in-loodpanelen in de ramen en deur, zijn erfgoedelementen die naar het modernisme refereren. Op basis van de bij het bezwaarschrift meegestuurde fotomateriaal kan geconcludeerd worden dat de erfgoedelementen zoals beschreven bij de opname van goed in de wetenschappelijke inventaris in 2006 nog steeds bewaard zijn. Toen al werd aangehaald dat het typerende schrijnwerk 'deels bewaard' was; uit een vergelijking van het fotomateriaal uit 2006 met de huidige toestand, blijkt al het toen geregistreerde schrijnwerk nog aanwezig.

De beschrijving in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris kent enkel erfgoedwaarde toe aan het hoofdgebouw, op basis van de erfgoedelementen die aanwezig zijn in de vanop de openbare weg zichtbare voor- en rechterzijgevel. De andere gevels, volgens bezwaarindiener bekleed met andere materialen, maken geen deel uit van de beschreven erfgoedelementen. Ook de garage en het bijgebouw maken geen deel uit van de beschreven erfgoedelementen. Gelet op het feit dat deze elementen niet vermeld worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, doet het gebrek aan erfgoedwaarde van deze elementen geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. Het is zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten. Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden dat enkel de woning op dit perceel mee wordt genomen in de vaststelling en niet de garage en het andere bijgebouw.

Gebreken
Bezwaarindiener beschrijft een aantal gebreken aan het hoofdgebouw en stelt dat het aan renovatie toe is (balkon, dak, scheuren). Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan echter niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woning zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de woning is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000235: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 163626/erfgoedid 81689), Sint-Arnolduslaan 5, Anzegem

Een particulier meldt dat deze woning sterk verouderd is, niet meer te voorzien van alle hedendaags comfort en isolatienormen. Ook zijn er een aantal muren die bol staan wat

erop wijst dat de fundering niet in goede staat is. De woning wordt momenteel door een oudere man bewoond: wanneer deze er niet meer woont (een oude boom verplant je niet zomaar) zal deze woning gesloopt moeten worden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de woning te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Bezwaarindiener voert aan dat het pand onvoldoende goed bewaard is voor de vaststelling en haalt daarbij bolle muren en een manke fundering aan. De opsomming van deze gebreken is niet gestaafd, waardoor de vermeende gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de woning zou herbouwd moeten worden.

Bezwaarindiener stelt dat de woning niet meer voldoet aan het hedendaags comfort en isolatienormen. Het vermeend gebrek aan deze twee factoren vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Bezwaarindiener stelt dat deze woning zal moeten gesloopt worden. Op dit moment is deze woning echter nog voldoende goed bewaard en behield ze de beschreven erfgoedwaarden. Een eventuele sloop in de toekomst vormt geen motivering voor schrapping van een goed uit het vaststellingsbesluit. Er wordt hierbij voor de volledigheid meegegeven dat de opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris geen weigeringsgrond vormt voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering van een (sloop)vergunning; er moet steeds een individuele afweging en motivering gemaakt worden die rekening houdt met onder meer de bouwfysische staat en de aanwezige erfgoedkenmerken. Bij een aanvraag voor sloop zal de gemeente als vergunningverlenende overheid dus op dat moment alle kenmerken van de woning evalueren om tot een gemotiveerde behandeling van de aanvraag te komen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000237: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenburgerhuis en schuur (aanduidingsid 170022/erfgoedid 205224), Stasegemsestraat 1, Harelbeke

Een particulier dient bezwaar in tegen de opname van een pand (schuur) gelegen in de Stasegemstraat 3 te 8530 Harelbeke.
Het onroerend goed:

- Een schuur van 1902, aangebouwd tegen een woonhuis van 1882 bekend ten kadaster, derde afdeling, sectie D ex. n° 1336/W7.
- De schuur, voordien een carrosserie werkplaats, kreeg een andere bestemming bij het maken van het BPA Eiland, Papestuk. Sindsdien mag de schuur enkel gebruikt worden als opslagruimte. Schuin tegenover de schuur, zelfde straat, bevindt zich een garage/carrosserie met spuitinstallatie. De waarde van dit goed is bijgevolg veel minder waard en betekent een serieus verlies.

Geschiedenis:

- De schuur werd aangekocht in juni 1986.
- Op 16 december 1992 werd een principepsaanvraag goedgekeurd tot het bouwen van een tentoonstellingsruimte met woongelegenheid: openbare werken ref. 517.1412/FB/JC/OW. Architect I. Destrebecq uit Harelbeke heeft eveneens een afschrift ontvangen.

- Gezien de aanvraag tot het bouwen van een garage/ koetswerkherstelplaats achter de schuur werd geweigerd, werden de bouwplannen voor de tentoonstellingsruimte opgeschort. Een toonzaal zonder werkplaats had namelijk weinig zin…

Staat van de schuur:

- Enkel voor de hoogstnoodzakelijke herstellingen schat men de prijs op 200 000 euro.
- Dakbedekking en houten dakconstructie moet volledig afgebroken worden.
- De voorgevel is vooruitgeduwd door de druk van het dak.
- Metselwerk zijgevels en voorgevel moet deels afgebroken worden en nadien terug gemetseld worden met dezelfde stenen.
- Er moet een ringbalk gegoten worden.
- De zijgevel, palend aan het woonhuis met nummer 1, werd tegen de woning gemetst zonder verankering. Gevolg is dat de zijgevel is losgekomen van de woning over een verticale lengte van ongeveer 4 meter. Van in de schuur, dwars door die spleet, ziet men de spoorwegberm.
- De staat van de funderingen is een vraagteken.

Besluit:

- Het uitzicht is afschuwelijk en lijkt in niets meer op de oorspronkelijke gevel.
- Het pand werd aangekocht voor de bouwgrond en was vrij van genot.
- De renovatiekosten zijn onverantwoord. Het pand is enkel goed voor de sloop.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schuur te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

De bepalingen in BPA Eiland, Papestuk en de invloed daarvan op de functie van de schuur, vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten en hebben geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. De financiële argumenten, en de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing of vervanging van de bebouwing op het perceel van de schuur, handelen evenmin over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek.

Bezwaarindiener argumenteert dat de schuur in slechte staat is. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan echter niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de schuur zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de schuur is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. Ook hier zijn de financiële argumenten in verband met de renovatie niet ontvankelijk als bezwaar tegen de opname van het goed in de vastgestelde inventaris.

Bezwaarindiener geeft aan dat het uitzicht niet meer lijkt op de oorspronkelijke gevel van de schuur. De wijzigingen aan de schuur werden reeds geregistreerd in 2009, bij de inventarisatie van het goed binnen de opmaak van de inventaris bouwkundig erfgoed in Harelbeke. Toen werd de schuur beschreven met inbegrip van de wijzigingen: Voormalige (vlas)schuur; verankerde baksteenbouw onder een pannen zadeldak. Centrale houten schuifpoort, gedichte deur- en vensteropeningen. Uiterst rechts in de schuur is thans de garage van nummer 3 geïntegreerd. Deze wijzigingen aan de schuur werden meegenomen in de evaluatie van de schuur voor opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris. Ze hebben de erfgoedwaarden van de schuur niet vernield. Samen met het naastgelegen boerenburgerhuis vormt de schuur een representatief en herkenbaar ensemble van de landbouwnijverheid in Harelbeke rond 1900, die doorheen de eerste helft van de 20ste eeuw vaak evolueerde richting vlasnijverheid. De schuur, opgericht in 1902, was in gebruik als vlasschuur en ontleent ook aan dit gebruik haar historische waarde. De schuur heeft een historische waarde omdat het nog een zeldzame materiële getuige is van

de vlasnijverheid die in de eerste helft van de 20ste eeuw een grote bloei kende in deze regio in West-Vlaanderen. In Harelbeke, een gemeente deel uitmakend van de regio waar de vlasnijverheid bloeide, werden bij de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed maar een handvol getuigen meer geregistreerd van de vlasnijverheid. Het is dus een te koesteren, zeldzame getuige van wat ooit een zeer aanwezige nijverheid was. De architecturale waarde van dit goed bestaat er in dat ze een representatieve en herkenbare getuige is van vlasschuren in West-Vlaanderen uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Het gaat telkens om bakstenen dwarsschuren onder een laag zadeldak, in de topgevel aan straatzijde gekenmerkt door een grote centrale, opgehangen schuifpoort. Het zou kunnen dat de functie als vlasschuur later werd geïntegreerd in het gebouw van 1902, gezien de bouwsporen in het metselwerk ter hoogte van de poort. Ook dan blijft deze bescheiden, functionele architectuur kenmerkend voor de typologie van vlasschuren. De sporen van de door bezwaarindiener gemelde wijzigingen zijn afleesbaar in het gebouw, maar vernielde erfgoedwaarde niet. De schuur heeft een hoge historische waarde omdat het nog een zeldzame materiële getuige is van de vlasnijverheid die in de eerste helft van de 20ste eeuw een grote bloei kende in deze regio in West-Vlaanderen. De ensemblewaarde met de naastgelegen boerenarbeiderswoning maakt de historische en architecturale waarde nog bepalender.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000238/04: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Sluizencomplex De Ganzenpoot met oorlogsgedenktekens (aanduidingsid 169606/erfgoedid 126656), Sluizen, Nieuwpoort. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000238, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor vijf objecten in Avelgem, Brugge, Harelbeke, Kortrijk, Nieuwpoort, Oudenburg, Waregem, Wielsbeke, Zwevegem.

Een openbaar bestuur meldt dat enkele bruggen van recente datum zijn:
- Brug over Iepersluis werd voorlopig opgeleverd in 1988.
- Brug over Gravensluis werd voorlopig opgeleverd in 1980.
- Brug over Veurnesluis Achterhaven werd voorlopig opgeleverd in 1980.

Bezwaarindiener vraagt om de erfgoedwaarde aan te tonen en deze expliciet uit te sluiten van vaststelling.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om een aantal bruggen expliciet te schrappen uit de vastgestelde inventaris.

De vermelde bruggen maken deel uit van de afbakening die voorligt voor de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Deze afbakening is identiek aan de afbakening van het sinds 1999 als stadsgezicht beschermde Sluizencomplex De Ganzepoot met oorlogsmonumenten en omgeving, https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/13874. De bruggen maken dus ook deel uit van de afbakening van het beschermde stadsgezicht. Bovendien zijn de bruggen over de Gravensluis en Veurnesluis meegenomen in de afbakening van het beschermde monument van het sluizencomplex. De opname van deze percelen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed voegt geen rechtsgevolgen toe aan de rechtsgevolgen gekoppeld aan de bescherming als stadsgezicht of wijzigt deze rechtsgevolgen niet. De bescherming als monument primeert daarenboven. Aangezien de volledig zone, inclusief alle bruggen, ook beschermd is als stadsgezicht, wordt bij de vaststelling ook de volledige zone afgebakend.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de vernieuwing en modernisering van (delen van) de bruggen gekend was op het moment van bescherming eind jaren 1990. In de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris (erfgoedid 126656), die gebaseerd is op het beschermingsdossier, wordt ingegaan op de bruggen, meer bepaald:

- *Vaste bruggen over de uitwateringssluizen*: oorspronkelijke bruggen van 1876-78 met uitzondering van een nieuwe (betonnen) brug over het Iepersas. De oorspronkelijke bruggen zijn van het type "welfbruggen" (baksteen + natuursteen met spitse middenpijler(s)) met twee of méér bogen. Boven iedere boog bevinden zich 3 kleinere uitkragende ontlastingsboogjes die de borstwering onderschoren.
- *Beweegbare bruggen over de schutsluizen*: moderne doch fraaie stalen ophaalbruggen over het Gravensas en het Veurnesas. Hameistijlen zijn bovenaan met 3 verticale ribben versterkt.

Dit bevestigt dat het erfgoedtype "bruggen" terecht tot de erfgoedkenmerken van aanduidingsobject en erfgoedobject behoort, en er geen aanpassing moet gebeuren aan de feitelijkheden die deel uitmaken van het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000240: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wasserij-Flandria met directeurswoning (aanduidingsid 172014/erfgoedid 209380), Ruddervoordsestraat 6-8, Zedelgem

Een particulier vraagt de opheffing van de Inventaris bouwkundig erfgoed voor beide percelen die deel uitmaken van dit object met nummer 172014.
Ruddervoordsestraat 6 betreft de wasserij Flandria, de nummer 8 betreft de directeurswoning.
Wat de gemeente Zedelgem betreft kan het huis van de nummer 8 worden afgebroken en is er geen reden om dit gebouw als bouwkundig erfgoed te beschouwen. Voorlopig zijn er wel geen plannen om het gebouw af te breken.
Wat de wasserij betreft is dit een ander verhaal. Voor de nummer 6 is er reeds een akkoord bekomen van de gemeente Zedelgem om er 2 meergezinswoningen op te trekken. Voorafgaandelijk was er een passage van Raakvlak waarbij door hen positief advies uitgebracht werd dat de wasserij kon afgebroken worden. Het gebouw is in zo'n slechte technische staat dat dit wellicht de beste optie is. Het uitgebreid verslag van Raakvlak heeft de bezwaarindiener nog niet ontvangen. Om die reden vindt de bewaarindiener dat het ook de beste optie is om de wasserij niet langer op te nemen in de inventaris bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het object te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Voor beide onderdelen van het object, de wasserij (nummer 6) en de directeurswoning (nummer 8), verwijst bezwaarindiener naar de mogelijkheid de panden te slopen en het positieve standpunt van de gemeente hierover, ondersteund door IOED Raakvlak voor wat betreft de wasserij. De toekomstplannen voor beide percelen doen echter niet ter zake binnen de vaststellingsprocedure en vormen geen motiveringsgrond om over te gaan tot schrapping uit de vastgestelde inventaris. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van dit onroerend goed in de vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. De vergunningverlenende overheid kan dus nog steeds in de toekomst een (sloop)vergunning toekennen voor dit object, mits een individuele afweging en motivering die rekening houdt met de erfgoedwaarden.
Een object kan enkel geschrapt worden uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Bezwaarindiener verwijst wel naar de slechte staat van de wasserij, maar dit wordt niet gestaafd. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent

dat het overgrote deel van de wasserij zou herbouwd moeten worden. Er wordt dus geoordeeld dat tot op vandaag zowel de wasserij als de directeurswoning voldoende goed bewaard zijn.
Ook zijn de erfgoedwaarden op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en wordt vastgesteld nog aanwezig. De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek, namelijk de historische, architecturale en industrieel-archeologische waarde, hebben betrekking op de wasserijsite als een bouwkundig ensemble, in casu het geheel van de wasserij met bijhorende directeurswoning. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte onderdelen op zich buiten beschouwing gelaten. De ensemblewaarde is een doorslaggevend selectiecriterium voor opname van de site in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris. De wasserij en bijhorende directeurswoning vormen een herkenbaar en representatief ensemble. Zo heeft het historische en industrieel-archeologische waarde als getuige van een lokale nijverheid die tot ontwikkeling kwam op het moment dat de parochie Sint-Elooi een grote groei kende. De wasserij illustreert in de vergroting van het gebouw en de bouw van een fabrieksschoorsteen ook de groei van het bedrijf. De uitwerking en schaal van de directeurswoning illustreert de status van de bouwheer en ondersteunt zo mee de historische waarde als voorbeeld van een ruim burgerhuis, specifiek gebouwd als bedrijfswoning. Het geheel heeft architecturale waarde als een representatief voorbeeld van de naoorlogse, sobere baksteenarchitectuur, ingepast in de omliggende context die ook voornamelijk bestaat uit woningen uit de jaren 1940-50. De woning sluit aan bij de traditionele stroming van dat moment, terwijl voor het bedrijfsgebouw een meer functionele stijl werd gekozen aangepast aan de functie van het gebouw. De woning valt bovendien op door de verzorgde uitwerking van het volume en het materiaalgebruik, en is bovendien gaaf bewaard.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/02: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Gebouwen van de Radio Maritieme diensten (aanduidingsid 170386/erfgoedid 205696), Predikherenstraat 27, Wingene

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Radio maritieme diensten – predikherenstraat 27 Wingene (ID 170386):
Betreft hoogspanningspost op een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 1, sectie D, perceelnummer 163R (CaPaKey 37018D0163/00R000). Deze post dient voor het transport +van elektriciteit op hoogspanningsniveau. In functie van de elektrische noden van het net en de omliggende streek zijn toekomstige wijzigingen aan deze post te verwachten.
Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van de gebouwen van de Radio Maritieme diensten die opgenomen is in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 205696.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.

Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de gebouwen van de Radio Maritieme Dienst. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 170386. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarde wordt geclassificeerd als historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspost. Er is enkel een beschrijving van de gebouwen op de site opgenomen: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Uit omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspost van Wingene geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris.
Bezwaarindiener wijst daarom op artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat bepaalt dat een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is. Omgekeerd bepaalt artikel 4.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat een onroerend goed geschrapt wordt uit de inventaris als het niet langer erfgoedwaarde bezig of als het niet langer voldoende bewaard is. Het is in deze evident dat de hoogspanningspost geen enkele erfgoedwaarde heeft en aldus niet het voorwerp uitmaakt – en ook niet kan uitmaken – van de beoogde vaststelling in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Daarom verzoekt bezwaarindiener om het perceelnummer 163R en de erop voorkomende hoogspanningspost niet op te nemen binnen de afbakening van het erfgoedobject 'Gebouwen van de Radio Maritieme Diensten' in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Dit kan op eenvoudige wijze gebeuren, vermits de hoogspanningspost is ingeplant op een afzonderlijk kadastraal perceel. Het volstaat dan ook om dit kadastraal perceel uit te sluiten van de afbakening van het erfgoedobject. De uitsluiting van het perceel en de hoogspanningspost uit de beoogde afbakening doet op geen enkele manier afbreuk aan de erkenning van de erfgoedwaarden van de gebouwen van de Radio Maritieme Diensten in de inventaris van het bouwkundig erfgoed die gesitueerd zijn op andere kadastrale percelen. Bezwaarindiener vraagt het agentschap om bij haar afweging ook rekening te willen houden met de werking van artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet. Dit artikel bepaalt dat voor de vergunningsplichtige sloop van een onroerend goed opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, de vergunningverlenende overheid haar beslissing dient te motiveren en dient aan te geven hoe ze de erfgoedwaarden in acht heeft genomen. Voor zover de vergunningverlenende overheid van oordeel zou zijn dat artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet zou moeten worden toegepast op een voorkomende vergunningsaanvraag voor de sloop van installaties behorend tot de betreffende hoogspanningspost indien het perceel en de site opgenomen zijn in de afbakening van de 'Gebouwen van de Radio Maritieme Diensten' in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, zou dit onnodige en onwenselijke moeilijkheden kunnen meebrengen voor een eventuele toekomstige sloop van installaties behorend tot de hoogspanningspost. Dit kan niet de bedoeling zijn, nu het perceel en de post als dusdanig niet het voorwerp van de beoogde vaststelling uitmaken. Bezwaarindiener verzoekt het Agentschap dan ook om het perceel en de zich daarop bevindende hoogspanningspost te schrappen uit de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
Bezwaarindiener dankt het agentschap om bij de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen rekening te houden met haar bezwaren en opmerkingen. Bezwaarindiener dankt de administratie tevens om hem in kennis te willen stellen van de beslissing met betrekking tot de erfgoedobjecten waarop de bezwaren en opmerkingen van de cliënt betrekking hebben. Voor zover als nodig verwijst bezwaarindiener daarvoor naar het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. Huidig bezwaarschrift wordt ingediend onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkentenis.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>

Er wordt niet ingegaan op de vraag om de afbakening van het object Gebouwen van de Radio Maritieme diensten te wijzigen.

De afbakening die voorligt voor de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed is identiek aan de afbakening van de sinds 2000 als monument beschermde site van de Radio Maritieme diensten, het Zendstation SCRE te Wingene: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/14514.
Ook bij de afbakening van het beschermd monument is de hoogspanningspost mee opgenomen. De opname van deze percelen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed voegt geen rechtsgevolgen toe aan de rechtsgevolgen gekoppeld aan de bescherming als monument of wijzigt deze rechtsgevolgen niet. De bescherming als monument primeert daarenboven. Aangezien de volledig zone, inclusief hoogspanningspost, ook is beschermd als monument, wordt bij de vaststelling ook de volledige zone afgebakend.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/04: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 160202/erfgoedid 74978), Koestraat 10, Brugge

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Hoeve met losse bestanddelen – Koestraat 10 Brugge (ID 160202):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 30, sectie B, perceelnummer 520G (CaPaKey 31424B0520/00G000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon gelegen in een erfdienstbaarheidzone. Deze hoogspanningspyloon (P4 – EV209) behoort tot de lijn 150.148/150.149. Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van 'Hoeve met losse bestanddelen' die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 74978.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de hoeve met losse bestanddelen. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 160202. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. De beschrijving beperkt zich tot de gebouwen en het landschap errond: bezwaarindiener citeert beschrijving van het erfgoedobject.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspyloon op het perceel 520G geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris. Gezien de afstand tot de hoeve en de ligging

midden in een veld kan het perceel en zich daarop bevindende de hoogspanningspyloon ook makkelijk afgezonderd worden van het erfgoedobject.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de hoogspanningspyloon uit te sluiten uit de afbakening van dit bouwkundig object.

Bezwaarindiener stelt terecht dat de pyloon niet vastgesteld moet worden. Uit de beschrijving van het object blijkt dat bij de opname van het object in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan de hoeve met losse bestanddelen, meer bepaald het boerenhuis en de schuur. De andere op de site aanwezige gebouwen en constructies krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden niet opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de afbakening van dit bouwkundig object te verkleinen. Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site, inclusief eventuele tuinpercelen die bij de site horen. Daarbij worden in principe altijd de volledige historische percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde, ook als die op later gevormde aparte, ingesloten percelen zijn gelegen. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris dienen steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld te worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid zijn als erfgoedelement of -kenmerk, wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.

Op basis van de feitelijkheden waarmee object Hoeve met losse bestanddelen wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen, is duidelijk af te lezen dat de hoogspanningspyloon niet als erfgoedelement wordt aangeduid in het vaststellingsvoorstel.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/05: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 171400/erfgoedid 208163), Wezestraat 20, Ardooie.

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Hoeve met losse bestanddelen – Wezestraat 20 Ardooie (ID 171400):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 1, sectie D perceelnummer 294G (CaPaKey 36001D0294/00G000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P16 – IW215) gelegen die behoort tot de lijn 150.168/70.493. Het perceel is opgenomen binnen

de afbakening van 'Hoeve met losse bestanddelen' die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 208163.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de hoeve met losse bestanddelen. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 171400. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. Er is een beschrijving van de gebouwen opgenomen: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspyloon op het perceel 294E geen erfgoedwaarden wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de hoogspanningspyloon uit te sluiten uit de afbakening van dit bouwkundig object.

Bezwaarindiener stelt terecht dat de pyloon niet vastgesteld moet worden. Uit de beschrijving van het object blijkt dat bij de opname van het object in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan de overgebleven gebouwen van de voormalige hoeve, zijnde het schuur-stalvolume en het bakhuis. De andere op de site aanwezige gebouwen en constructies krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden niet opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de afbakening van dit bouwkundig object in te perken. Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site. Daarbij worden in principe altijd de volledige historische percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde, ook als die op later gevormde aparte, ingesloten percelen zijn gelegen. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris dienen steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld te worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid zijn als erfgoedelement of -kenmerk, wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.

Op basis van de feitelijkheden waarmee object Hoeve met losse bestanddelen wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen, is duidelijk af te lezen dat de hoogspanningspyloon niet als erfgoedelement wordt aangeduid in het vaststellingsvoorstel.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/08: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis en bedrijfsgebouwen (aanduidingsid 158394/erfgoedid 60531), Doornikserijksweg 93, Kortrijk.

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Burgerhuis en bedrijfsgebouwen – Doornikserijksweg 93 Kortrijk (ID 158394):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 11, sectie A, perceelnummer 258D (CaPaKey 34005A0258/00D000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P31 – IW304) gelegen die behoort tot de lijn 70.527. Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van 'Burgerhuis en bedrijfsgebouwen' dat is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 60531.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van het burgerhuis en bedrijfsgebouwen. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 158394. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als industrieel-archeologisch, architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een ambachtelijk of industrieel verleden, een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. Deze is namelijk identiek aan de beschrijving in de nieuwe inventaris. Het blijkt dus duidelijk dat het perceel 258A perceel en zich daarop bevindende hoogspanningspyloon geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de hoogspanningspyloon uit te sluiten uit de afbakening van dit bouwkundig object.

Bezwaarindiener stelt terecht dat de pyloon niet vastgesteld moet worden. Uit de beschrijving van het object Burgerhuis en bedrijfsgebouwen blijkt dat bij de opname van het object in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan het interbellumwoonhuis en aan de bijhorende bedrijfsgebouwen. De andere op de site aanwezige gebouwen en constructies krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden niet opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de afbakening van dit bouwkundig object te verkleinen. Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site. Daarbij worden in principe altijd de volledige historische percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde, ook als die op later gevormde aparte, ingesloten percelen zijn gelegen. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris dienen steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld te worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de

erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid worden als erfgoedelement of -kenmerk, wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.

Op basis van de feitelijkheden waarmee object Burgerhuizen en bedrijfsgebouwen wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen, is duidelijk af te lezen dat de hoogspanningspyloon niet als erfgoedelement wordt aangeduid in het vaststellingsvoorstel.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/10: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving (aanduidingsid 173854/erfgoedid 302110), Hoge Dreef, Lage Dreef, Sint-Godelievestraat, Vlasmolenstraat, Warande, Watermolenwal, Wittestraat, Zeger van Heulestraat, Kortrijk

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving – Hoge Dreef, Lage Dreef, Sint-Godelievestraat, Vlasmolenstraat, Warande, Watermolenwal, Wittestraat, Zeger Van Heulestraat Kortrijk (ID 173854):
Betreft twee percelen die kadastraal gekend zijn als afdeling 8, sectie C, perceelnummer 335G (CaPaKey 34016C0335/00G000) en afdeling 8, sectie C, perceelnummer 365B (CaPaKey 34016C/00B000). Op dit perceel zijn twee hoogspanningspylonen (P19 – IW315 en P20 – IW315) gelegen die behoren tot de lijn 150.221/70.222. De percelen zijn opgenomen binnen de afbakening van 'Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving' die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 302110.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris zijn de percelen opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van het Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 173854. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspylonen. De beschrijving betreft voornamelijk het landschap en de daarin aanwezige gebouwen: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspylonen op de percelen 335G en 365B geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dienen uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris. Gezien de afbakening in essentie een open gebied betreft en de pylonen zich in het middel ervan bevinden kunnen deze pylonen

en de betrokken percelen makkelijk uit de afbakening gelicht worden zonder dat de erfgoedwaarde van de rest van het object wordt aangetast.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de afbakening van het object Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving te wijzigen.

De afbakening die voorligt voor de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed is identiek aan de afbakening van de sinds 1995 als dorpsgezicht beschermde site van het Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/13840.

Ook bij de afbakening van het beschermde dorpsgezicht zijn de pylonen mee opgenomen. De opname van deze percelen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed voegt geen rechtsgevolgen toe aan de rechtsgevolgen gekoppeld aan de bescherming als dorpsgezicht en wijzigt deze rechtsgevolgen niet. De bescherming als dorpsgezicht primeert daarenboven. Aangezien de volledig zone, inclusief pylonen, ook is beschermd als dorpsgezicht, wordt bij de vaststelling ook de volledige zone afgebakend.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000243/11: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Elektriciteitscentrale (aanduidingsid 163106/erfgoedid 81024), Transfostraat 3-25, 28-40, 5A, 3A, Zwevegem

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Elektriciteitscentrale – Transfostraat 3-25, 28-40, 3a, 5a Zwevegem (ID 163106):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 1, sectie B, perceelnummer 399W2 (CaPaKey 34042B0399/00W002). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P1A – PZWEG) gelegen. Deze hoogspanningspyloon maakt deel uit van de lijn 70.521/70.527. De percelen waarop de hoogspanningspyloon aanwezig zijn, zijn opgenomen binnen de afbakening van een elektriciteitscentrale die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 81024.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris zijn het perceel en de hoogspanningspyloon opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de elektriciteitscentrale. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 163106. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal, industrieel-archeologisch en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden, een ambachtelijk of industrieel verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. De beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris maakt duidelijk dat de opname in de inventaris is ingegeven door de

gebouwen, torens en schoorstenen die de elektriciteitscentrale typeren: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de pyloon. Het perceel en zich daarop bevindende pyloon kunnen dan ook eenvoudig uit de inventaris gehaald worden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de afbakening van het object Elektriciteitscentrale te wijzigen.
De afbakening die voorligt voor de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed is identiek aan de afbakening van de sinds 2012 als monument beschermde Elektriciteitscentrale: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/13117. Deze bescherming breidde de bescherming van 1999 (https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/13112) uit tot de volledige site. Ook bij de afbakening van het beschermde monument is de pyloon mee opgenomen. De afbakening van de als monument beschermde site werd, conform de afspraken bij de afbakening van vastgestelde bouwkundig erfgoed, integraal overgenomen voor de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De opname van deze percelen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed voegt geen rechtsgevolgen toe aan de rechtsgevolgen gekoppeld aan de bescherming als monument en wijzigt deze rechtsgevolgen niet. De bescherming als monument primeert daarenboven. Aangezien de volledig zone, inclusief pyloon, ook is beschermd als monument, wordt bij de vaststelling ook de volledige zone afgebakend.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000245: Bezwaar bij de vaststelling van twee objecten: Ast geïncorporeerd in bedrijf (aanduidingsid 163503/erfgoedid 81530), Zonnestraat 4, Anzegem; Landhuis (aanduidingsid 163650/erfgoedid 81717), Zonnestraat 7, Anzegem

Een particulier dient een bezwaar in naar aanleiding van het schrijven dat hij ontving over de woning gelegen te Zonnestraat 7 - 8573 Tiegem en het bedrijfsgebouw gelegen te Zonnestraat 4 – 8573 Tiegem, die opgenomen worden in het openbaar onderzoek over vaststelling van de inventaris van bouwkundig erfgoed in West Vlaanderen. Bezwaarindiener wenst via deze weg te vragen om deze gebouwen niet meer op de lijst op te nemen met onderstaande motivering:

- Het is economisch onverantwoord de woning te Zonnestraat 7 – 8573 Tiegem te restaureren tot een bewoonbaar pand met de huidige wetgeving. Op vandaag wordt de woning gebruikt als serverruimte voor naastgelegen fabriek en burelen.
- De woning te Zonnestraat 7 – 8573 Tiegem staat (te) dicht bij de inrit voor de fabriek te Zonnestraat 3 – 8573 Tiegem.
- Om de expansie van het bedrijf mogelijk te maken, bestaat de kans dat deze woning ooit gesloopt wordt in functie van een bredere oprit en parking, dit ook ten gunste van het verkeer in de Zonnestraat.
- Het gebouw te Zonnestraat 4 – 8573 Tiegem is een verouderd pand. De toren is bouwvallig en heeft geen bruikbare functies. Deze is dus bijgevolg ook economisch onverantwoord om deze te herstellen/behouden. Om de beschikbare oppervlakte beter te kunnen benutten zal dit gebouw ook moeten aangepast worden.

Om bovenstaande redenen vraagt de bezwaarindiener om beide panden niet meer in de lijst op te nemen. Op deze manier komt het toekomstperspectief niet in het gedrang.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om deze twee bouwkundige objecten te schappen uit het vaststellingsbesluit. De argumenten aangehaald in dit bezwaar zijn voor een groot deel niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend

vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten.
De economische argumenten, de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing of vervanging van de gebouwen, het gebruik van de gebouwonderdelen, de ligging bij een fabriek en de problemen in verband met verkeer, handelen namelijk niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek. Ze vormen geen motiveringsgrond om de opname van het bouwkundig object in de vastgestelde inventaris aan te vechten.
Daarenboven heeft de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating.
Als laatste argument haalt bezwaarindiener aan dat de toren bouwvallig is. Het bezwaarschrift toont echter niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat de toren zou herbouwd moeten worden. De gebrekkige bewaringstoestand van het object is onvoldoende gemotiveerd.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000257: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163644/erfgoedid 81710), Westdorp 38, Anzegem

Een particulier laat weten bezwaar te hebben tegen de nieuwe vaststelling waarin dit goed zou opgenomen worden om volgende redenen:

1) Het decoratief uitgewerkte parement in gele en rode baksteen: Het gebruik van meerdere soorten buitenmaterialen is ook anno 2023 gebruikelijk, en beschouwt de bezwaarindiener niet als een uitzonderlijke architecturale waarde. Denk daarbij aan gevels die in zwart-wit of andere kleurcombinaties uitgevoerd worden, of ook gevels die in een combinatie van crépi en houten latten, of andere combinatie van materialen, uitgevoerd worden. De architecturale waarde (die volgens de definitie getuigt van een fase of aspect van de architectuur of de bouwkunst in het verleden), lijkt hier minimaal, aangezien het gebruik van meerdere kleuren dus niet alleen in het verleden, maar ook vandaag veelvuldig toegepast wordt.
2) Het enkelhuis met verdiept portaal en trapje van 5 treden: Deze constructie is er alleen gekomen omwille van het aanzienlijk naar achter toe hellend terrein van de woning, en dit om op z'n minst de inkomhal, de zit- en eetkamer binnenin op hetzelfde niveau te kunnen houden. Bewijs van de aanzienlijke hellingsgraad zijn voorts de trappen tussen inkomhal en keuken, tussen keuken en achterkeuken, tussen achterkeuken en wasplaats, tussen wasplaats en toilet, en tussen toilet en achterliggende tuin. De aanbreng van een portaal met treden is een noodzaak geweest om de woning tegen de grens met het voetpad naast de straat te kunnen optrekken, en het leefgedeelte vlak te houden, en heeft dus volgens de bescheiden mening van de bezwaarindiener eveneens geen uitzonderlijke erfgoedwaarde. Een foto is bijgevoegd in bijlage. Daaruit kan men afleiden op welk niveau de binnenvloer aan straatzijde ligt ten opzichte van het straatniveau.

Behandeling van het bezwaar:
Het burgerhuis blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden nog steeds aanwezig zijn.

1) Het bezwaar inzake het decoratief uitgewerkte parement in gele en rode baksteen: Bezwaarindiener betwijfelt of het gebruik van meerdere soorten buitenmaterialen het huis een uitzonderlijke architecturale waarde verleent. In het afwegingskader

dat gehanteerd wordt om het onroerend erfgoed te waarderen conform de inventarisatiemethodologie, die uitvoering geeft aan artikel 4.1.5. en 4.1.6. van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, wordt de noodzaak van een "uitzonderlijke" erfgoedwaarde helemaal niet vermeld. Het selectiecriterium zeldzaamheid is hier inderdaad niet van toepassing. Deze woning verleent haar erfgoedwaarde omdat ze voldoet aan de criteria representativiteit en herkenbaarheid. Het decoratief uitgewerkte bakstenen parement, met hier en daar reminiscenties aan de art deco, is herkenbaar en representatief voor de interbellumarchitectuur en getuigt bijgevolg van een fase van de architectuur uit het verleden.
Dat er vandaag ook meerdere materialen en kleuren worden gebruikt bij de bouw van woningen, vormt geen argument om de architecturale waarde van de woning onderuit te halen. Reeds eeuwenlang worden verschillende kleuren bakstenen en soorten metselverbanden gebruikt om architecturaal kwalitatieve gevels te realiseren. De essentie is dat de gevel van het burgerhuis uit kwalitatieve baksteenarchitectuur bestaat, met veel uitgewerkte details in verschillende gevelvlakken, gerealiseerd aan de hand van verschillende kleuren baksteen en verschillende metselverbanden. Het betreft een typisch groot burgerhuis, waarbij veel aandacht besteed werd aan de decoratieve uitwerking van de gevel aan straatzijde. De decoratief uitgewerkte bakstenen gevel diende om het burgerhuis een zekere 'elan' te geven. Het burgerhuis getuigt met andere woorden van een maatschappelijke ontwikkeling uit het verleden en genereert hierdoor ook een historische waarde.

2) Het bezwaar inzake het verdiepte portaal en het trapje van vijf treden: dat dit verdiept portaal met trapje er gekomen is om het hellend terrein te overbruggen, wordt niet in twijfel getrokken. Wat wel van belang is, is dat dit portaal met trapjes op een architecturaal kwaliteitsvolle manier is uitgewerkt en ingepast in de decoratief uitgewerkte gevel. Door deze kwalitatieve uitwerking ondersteunt ook dit portaal met trapjes de architecturale waarde van de burgerwoning.

Het pand is niet gewijzigd ten opzichte van het moment dat het geïnventariseerd werd in 2006: de toen omschreven erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zijn nog steeds behouden. Een object kan enkel geschrapt worden uit de vaststelling als het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Dit is hier niet het geval: zoals aangetoond bezit het burgerhuis voldoende architecturale en historische waarde, om als bouwkundig erfgoed vastgesteld te blijven.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000258: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 163625/erfgoedid 81688), Schernaai 7, Anzegem

Particulieren vragen de schrapping van de hoeve gelegen in Schernaai 7 te Anzegem uit de inventaris van bouwkundig erfgoed. De hoeve is in een bouwvallige staat. Het dak aan de achterkant is in slechte staat. De buitenmuren zijn gescheurd en op één plaats staat de muur op instorten. Er zijn stenen uit de onderkant van het gebouw. Het schrijnwerk van ramen en deur is rot en kapot. Stukken glas ontbreken. De luiken zijn niet meer aanwezig. Ook de binnenmuren zijn losgescheurd van elkaar in de hoeken. De hoeve heeft geen bouwkundige waarde meer. De staat wordt verduidelijkt op de foto's in bijlage.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de hoeve is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. De door bezwaarindiener meegeleverde foto's tonen details van de hoeve en geven een verwaarloosde toestand weer. Ook deze tonen echter niet aan dat herstel niet mogelijk zou zijn. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Bij een eventuele aanvraag voor een sloop- of andere omgevingsvergunning, zal de vergunningverlenende overheid steeds een individuele afweging en motivering opmaken, die rekening houdt met de bouwfysische toestand van de hoevegebouwen. Daarbij kan een andere evaluatie gebeuren van deze bouwfysische toestand dan bij de behandeling van het bezwaarschrift.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000260: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Modernistische stadswoning van 1933 (aanduidingsid 157709/erfgoedid 59767), Jan Breydellaan 82, Kortrijk

Particulieren dienen bezwaar in tegen de bevestiging van opname van een woning in de lijst Onroerend Erfgoed.
Op de online webpagina Inventaris Bouwkundig Erfgoed wordt aangegeven dat deze woning is vastgesteld als bouwkundig erfgoed sinds 24/09/2009. Onder erfgoedwaarde wordt "aanwezig" genoteerd, maar niet specifiek gemotiveerd. Onder de beschrijving wordt vermeld: "Rijwoning van 1933, naar ontwerp van Werner Van Spranghe (Kortrijk). Bakstenen lijstgevel opgetrokken in nieuwe zakelijkheid, zie strakke gevelbehandeling, plat dak en gebruik van zwarte geglazuurde tegels voor lateien en onderdorpels."
Bezwaarindieners veronderstellen dat, gezien enkel een foto van de voorgevel opgenomen werd, de specifieke opbouw ervan de aanleiding vormde voor opname op de lijst Onroerend Erfgoed.
Deze vaststelling werd gedaan voor 2011 en voor de woning na een melding bij de stad Kortrijk zeer grondig gerenoveerd werden naar een eigentijdse zeer-laag energie woning.
Ter voorbereiding op deze verbouwingsfase hebben bezwaarindieners historisch onderzoek gedaan naar de beschikbare plannen van deze woning. Tijdens dit onderzoek werd een origineel bouwplan verkregen (bouwvergunning dd. 13/10/1933). Hierop werd duidelijk dat de specifieke voorgevel en
in bijzonder de aanleg van de voortuinstrook in de loop van de twintigste eeuw sterk werd veranderd. Bezwaarindiener voegt afbeelding toe van het oorspronkelijk bouwplan van de voorgevel.
Zoals duidelijk zichtbaar was de oorspronkelijke inkomtrap anders qua materialisatie (de typische afgeronde baksteen keermuren zijn in doorsnede duidelijk af te lezen). Ernaast was een smalle toegangsinrit voorzien naar een smalle garagepoort. De volledige voortuinstrook werd langs de grens met het openbaar domein afgesloten met een lage tuinmuur met poortjes. De toegangspoort tot de half verdiepte garage was samengesteld uit een driedelige poort. Op de huidige foto op de inventaris (aan bezwaar toegevoegd door bezwaarindieners) is duidelijk zichtbaar dat volgende elementen werden gewijzigd na vergunning en voor opname op de inventaris:

1) Inkomtrap: werd gewijzigd naar een vrij banale inkomtrap met keermuren opgemetst uit een ander type gevelsteen (ander formaat en vooral kleur dan de oorspronkelijke voorgevel) die helaas ook niet uitgelijnd werden op het oorspronkelijk metselverband van de voorgevel. Daarnaast werden de dekstenen in een nagenoeg wit gekleurd beton uitgevoerd wat sterk contrasteert met de zwarte gevelfragmenten in de voorgevel. Ook de traptredes werden in een licht materiaal

uitgevoerd wat sterk contrasteert met de bestaande gevelsteen en zwarte gevelfragmenten

2) Toegangszone garage: de afsluitende tuinmuur met poorten werd gesloopt, de toegang werd verruimd door de smalle keermuren te slopen en de ingang zo breed mogelijk uit te voeren. Ook hierbij werd de oorspronkelijke gevelsteen niet hergebruikt of toegepast, maar werd een banale grijze cementering op de beide keermuren voorzien.
3) Vrijgekomen gevelfragmenten: door de verbreding van de toegang naar de garage werden oude funderingswanden zichtbaar van de woning. Ook hier werd niet geopteerd voor hergebruik van de oorspronkelijke gevelsteen, maar werd een banale grijze cementering gehanteerd.

Daarnaast was in 2011 van verdere erfgoedwaarde bijzonder weinig te merken. De bestaande achtergevel was een banale gepleisterde gevel zonder specifieke modernistische elementen en bovendien al deels uitgebreid met een terras en uitbouw voor sanitair op het gelijkvloers.
Bezwaarindiener voegt foto toe van achtergevel.
In het interieur was van modernisme ook niet veel te merken. Een zwaar rustiek Vlaams interieur herinnerde in niks aan het modernisme dat uit de voorgevel sprak. Bezwaarindiener voegt foto toe van interieur.
Bezwaarindieners zijn van mening dat de erfgoedwaarde in de totaliteit van de woning beperkt is tot een aantal gevelelementen van de voorgevel die bovendien verminkt werden in het verleden (voor de opname op de inventaris van 2009). In vergelijking met een aantal andere woningen in de Jan Breydellaan die wel gaaf bewaard werden, zowel qua (voor)gevel als interieur, zijn bezwaarindieners van mening dat de erfgoedwaarde van de woning zeer beperkt is. Bovendien zijn in de regio Kortrijk van de architect Werner Van Spranghe veel sprekender voorbeelden van modernistische woningbouw te vinden. In die zin willen bezwaarindieners pleiten om de woning Jan Breydellaan 82 niet langer op te nemen op de lijst Inventaris Onroerend Erfgoed.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden nog steeds aanwezig zijn.

De inventarisatie die in 2002 gebeurde, was in hoofdzaak een gevelinventarisatie, waarbij het veldwerk van op de openbare weg gebeurt. Interieurelementen of de kenmerken van de achtergevel werden bij de evaluatie voor opname in de inventaris niet meegenomen om de erfgoedwaarde te bepalen.

De kenmerken aan de gevel verlenen de woning architecturale en historische erfgoedwaarde als modernistische stadswoning uit 1933. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken luidt als volgt: "Rijwoning van 1933, naar ontwerp van Werner Van Spranghe (Kortrijk). Bakstenen lijstgevel opgetrokken in nieuwe zakelijkheid, zie strakke gevelbehandeling, plat dak en gebruik van zwarte geglazuurde tegels voor lateien en onderdorpels."
De stadswoning wordt vastgesteld omwille van de architecturale en historische waarde. Er wordt in het bezwaarschrift aangehaald dat de erfgoedwaarden niet specifiek gemotiveerd zijn. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria, dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van die selectiecriteria voldoet en één of meer van de erfgoedwaarden heeft. Voor de opmaak van de inventaris van Kortrijk en deelgemeenten gebruikten de onderzoekers de methodologie zoals vastgelegd binnen het project Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen, zie ook https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/443.
Het bouwkundig erfgoed in Kortrijk tijdens het interbellum is eerder eclectisch en historiserend qua stijl. Vooruitstrevende ontwerpen aansluitend bij het modernisme zijn in Kortrijk dus eerder schaars. Dit onderstreept de architecturale waarde van deze woning. Binnen de geografische context is het een zeldzaam en representatief voorbeeld van een woning in nieuwe zakelijkheid, naar ontwerp van architect Werner van Spranghe, met

typische architecturale kenmerken van de gevel. De woning is bovendien een representatief en herkenbaar voorbeeld van een stadswoning uit het interbellum en genereert zo ook een historische waarde.
Een bouwplan wordt niet steeds volledig en ongewijzigd uitgevoerd. Of het bouwplan getrouw werd uitgevoerd bij onderhavige stadswoning, weten we op basis van de geraadpleegde bronnen en beschikbare informatie niet. Er gebeurden dus mogelijk aanpassingen ter hoogte van de trap naar de toegang en de toegangszone tot de garage. Deze mogelijke aanpassingen waren in ieder geval op het moment van inventarisatie in 2002 doorgevoerd, zoals te zien op de foto bij het erfgoedobject. Ondanks deze mogelijke aanpassingen werd in 2002 geoordeeld dat het pand nog voldoende erfgoedwaarde heeft om geselecteerd te worden voor opname in de inventaris. De toegang en garage worden helemaal niet vermeld in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken op basis waarvan de opname van de woning in het vaststellingsbesluit wordt gemotiveerd.
De grondige renovatie rond 2011 waarvan sprake in het bezwaarschrift heeft de beschreven erfgoedkenmerken en erfgoedelementen van de gevel evenmin aangetast. De woning is zodoende nog steeds een gaaf en herkenbaar bewaard voorbeeld van een modernistische stadswoning van 1933, naar ontwerp van Van Spranghe.

Bezwaarindieners menen dat er andere woningen zijn in de Jan Breydellaan die wel gaaf bewaard zijn zowel qua gevel als interieur en die meer erfgoedwaarde hebben. Er zijn inderdaad nog vele andere woningen, gelegen langs de Jan Breydellaan met erfgoedwaarde, die opgenomen werden in de inventaris, maar de opname van deze panden zegt niks over de erfgoedwaarde van de woning met huisnummer 82. Er wordt in het bezwaarschrift ook geopperd dat er sprekender voorbeelden zijn die ontworpen zijn door architect Van Spranghe, maar ook hier worden er geen voorbeelden gegeven en wordt niet aangegeven waarom deze veel waardevoller zouden zijn. De woning met huisnummer 82 werd geïnventariseerd binnen een geografisch inventarisatieproject waarin het bouwkundig erfgoed in Kortrijk in zijn totaliteit werd geëvalueerd. De villa werd dus afgetoetst ten opzichte van andere realisaties van Van Spranghe en werd beschouwd als een herkenbaar en representatief voorbeeld binnen zijn oeuvre.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000267: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Gildenhuis nr. 3 (aanduidingsid 150091/erfgoedid 23779), Bollenstraat 23-25, Roeselare

Een particulier tekent beroep aan om dit pand, Bollenstraat 23-25 te Roeselare, op te nemen in de lijst van erfgoed. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.
De functie is in de loop der jaren meermaals veranderd. De oorspronkelijke eigenaar heeft in de jaren tachtig, nadat het gebouw meer dan 10 jaar niet gebruikt werd, het pand afgestoten en verkocht.
De buitengevel heeft beperkt wat typische kenmerken. De binnenkant is volledig omgebouwd en veranderd. Van de oorspronkelijke indeling is niets blijven bestaan.
Verschillende functie hebben er de laatste 40 jaren plaats gevonden. Veel horeca, locatie is dicht bij het centrum. De laatste 10 jaar dat het verhuurd werd, was het deels café, werkwinkel en bureelruimte.
Het gebouw is volledig opgeleefd.
Het gebouw bevindt zich naast een mastodont van een appartementsgebouw die er direct op aansluit. De oude gevel is niet van dien aard dat het een grote meerwaarde geeft aan het gebouw. Wat het dak betreft, dit is in zeer slecht staat. In het dakgebinte verloopt de water afvoer in open goten, dit van de achterkant naar de voorkant. Vrij snel is er zware overlast, met als gevolg dat de muren dikwijls nat staan en er zich schimmelvorming voordoet. Dit heeft zijn impact op het gebouw, zowel op het gebinte, de structuur als de gevels.

In het kader van een projectontwikkeling van de hoek Bollenstraat - Meensesteenweg, zou dit perceel, zonder gebouw, mee moeten kunnen opgenomen worden. Dit zou de ontwikkeling van de hoek Bollenstraat -Meensesteenweg ten goede komen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden nog steeds aanwezig zijn.

1) De erfgoedwaarden
Zoals beschreven in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken is Gildenhuis nr. 3 in 1925 ontworpen in opdracht van de Samenwerkende Maatschappij "Het Gildebrood" met winkel, café, vergaderzaal en woning. Het betreft dus in oorsprong een verenigingsgebouw, dat opgericht is als een coöperatie van de christelijke arbeidersbeweging met polyvalent karakter. Dit polyvalent karakter is nog steeds afleesbaar uit het tweeledig karakter van het gebouw, met links een lijstgevel en rechts een topgevel. Het Gildenhuis nr. 3 vormt zodoende een belangrijke getuige van de verzuilde maatschappij na de Eerste Wereldoorlog en de uitbouw van coöperatieve netwerken. In die zin heeft het Gildenhuis nr. 3 een belangrijke historische waarde.
Het Gildenhuis nr. 3 is in 1925 in regionalistische stijl ontworpen. Het regionalisme was de dominerende stijl in de wederopbouwperiode na de Eerste Wereldoorlog en inspireerde zich op lokale, regionale materialen, technieken en vormkenmerken. De toegepaste gele baksteenbouw met horizontale banden in natuursteen of similisteen zijn bijvoorbeeld kenmerkend voor het regionalisme in Roeselare. Andere elementen zoals de centrale deurtravee onder gebogen kroonlijst met gestrekte uiteinden, de brede topgevel en het gebruik van de lisenen voor de afbakening van de traveeën zijn elementen die het Gildenhuis nr. 3 een specifieke architecturale erfgoedwaarde verlenen. Bezwaarindiener meent dat de buitengevel van het object slechts een beperkt aantal typische kenmerken vertoont, maar gaat daar niet dieper op in. Het is bijgevolg onduidelijk wat hiermee bedoeld wordt. Dat de 'oude gevel' geen meerwaarde zou geven aan het gebouw, zoals in het bezwaarschrift wordt gesteld, klopt helemaal niet.
Aan het Gildenhuis nr. 3 wordt behalve de historische en architecturale waarde ook een volkskundige erfgoedwaarde toegeschreven, omwille van de nis waarin een Heilig Hartbeeld was geplaatst en het opschrift "H. Hart van Jesus – Bescherm ons Volk". Deze elementen refereren naar de wederopbouwperiode en de toewijding in 1925 van de Stad Roeselare aan het Heilig Hart.

2) De functie van het Gildenhuis nr. 3
Dat het Gildenhuis nr. 3 doorheen de jaren verschillende functies heeft gehad, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden. Conform algemene afspraken bij de inventarisinvoer wordt bij de naamgeving en toekenning van de erfgoedkenmerken uitgegaan van de oorspronkelijke functie van een object. Een gewijzigde functie betekent niet dat er verwacht wordt dat de oorspronkelijke functie van het pand hersteld zou worden. Dat de indeling van het pand doorheen de jaren ondertussen sterk gewijzigd is, doet geen afbreuk aan de beschreven erfgoedwaarden. Het erfgoedobject is nog goed herkenbaar bewaard als een coöperatief gebouw uit de wederopbouwperiode.

3) De bewaringstoestand
Een onroerend goed kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed als het één of meerdere erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is. Bezwaarindiener meldt dat het gebouw volledig opgeleefd is, maar geeft niet aan of en waarom het onvoldoende bewaard zou zijn. Bezwaarindiener geeft enkel aan dat het dak zich in zeer slechte staat bevindt. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn om de gebreken aan het Gildenhuis nr. 3 te herstellen zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat een herstel de facto betekent dat het overgrote deel van het gebouw zou herbouwd moeten worden. Een vermeende gebrekkige bewaringstoestand van het object is met andere woorden niet

aangetoond. Dat er naast het Gildenhuis nr. 3 een appartementsgebouw is opgetrokken, heeft geen invloed op de beschreven erfgoedwaarden.

4) Wens tot projectontwikkeling
Bezwaarindiener meent dat het perceel, zonder gebouw, zou meegenomen moeten kunnen worden in een projectontwikkeling op de hoek van de Bollenstraat - Meensesteenweg. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering gemaakt worden die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000269/07: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 172634/erfgoedid 211679), Joos de ter Beerstlaan 35, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen; bouwvergunning verleend op 20/10/2021.

Behandeling van het bezwaar:
De sloopvergunning werd nog niet uitgevoerd. De villa is momenteel bewaard en de erfgoedwaarden op basis waarvan het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris zijn ongewijzigd. Daarom wordt geen gevolg gegeven aan de vraag tot schrapping. De villa blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000269/14: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg (aanduidingsid 172787/erfgoedid 212242), Drogenbroodstraat 52, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen; vergunning verleend om in 2023 te slopen.

Behandeling van het bezwaar:
De sloopvergunning werd nog niet uitgevoerd. Het goed is momenteel dus bewaard en de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris zijn ongewijzigd. Daarom wordt geen gevolg gegeven aan de vraag tot schrapping. Het goed blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000271: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wederopbouwhoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153673/erfgoedid 51065), Lindestraat 1, Staden

Een advocaat tekent voor cliënt bezwaar aan tegen de vaststelling van het object op de inventaris.
De concrete bezwaren en opmerkingen worden hieronder verder uiteengezet. Gelet op de laatste dag waarop bezwaar kan ingesteld worden, zijnde 30 mei 2023, is huidig bezwaarschrift tijdig ingediend.

1. Feiten en voorgaanden
Perceel gelegen te 8840 Staden, Lindestraat 1. Bezwaarindiener voegt afbeelding basiskaart toe. Dit perceel kent de volgende kadastrale gegevens en maakt deel van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed (zie bijgevoegde afbeelding van het plan op de website van het openbaar onderzoek) Staden, 1ste afdeling, Sectie A, nummer 908C.
Meer bepaald gaat het om de wederopbouwhoeve met losse bestanddelen inclusief wagenhuizen, stallen, schuren, hekken, boomgaarden en boerenwoningen. Bezwaarindiener voegt een print screen toe van de gegevens die deel uitmaken van het openbaar onderzoek.
Het perceel is gelegen in agrarisch gebied conform het origineel gewestplan Roeselare-Tielt. Daarnaast bevindt het perceel zich binnen het plangebied (aangeduid op bijgevoegde luchtfoto met rode pijl) van het provinciaal RUP Westfro. De planningsprocedure is lopende; de startnota van voormeld RUP werd goedgekeurd op 27 april 2023.
2. Bezwaren en opmerkingen
1. Inzake de ruimtelijke planningsprocedure: RUP Westfro
Zoals gezegd maakt het betreffende perceel deel uit van het plangebied van het provinciaal RUP Westfro (startnota goedgekeurd april 2023). Westfro, een groothandel is in diepgevroren groenten en fruit, situeert zich op de site net naast (ten westen) de hoeve die het voorwerp van dit bezwaar uitmaakt.
De bedoeling van het voormeld RUP is het mogelijk maken van een ruimtelijke uitbreiding van het bedrijf Westfro (reinigen en stockeren van proceswater en inbreidingsruimte geautomatiseerd opslagmagazijn in de vorm van een diepvriestoren). Het bedrijf is immers steeds blijven groeien en doet dit tot op vandaag nog elke dag. Om de ruimtelijke uitbreiding mogelijk te maken en deze uitbreidingsmogelijkheid ook te houden is een planwijziging essentieel. Het perceel waarop de hoeve zich bevindt, is een onmisbare en noodzakelijke ruimte in het kader van een toekomstige uitbreiding.
Het perceel met hoeve bevindt zich tussen woon- en ambachtelijke zone. Het agrarisch karakter van de hoeve is volgens bezwaarindiener op vandaag volledig verdwenen en kent geen vraag hiernaar in de toekomst.
Ook het feit dat het perceel is opgenomen in het plangebied van het provinciaal RUP Westfro (conform scopingnota) toont de intentie van de planologische overheid aan om dit gebied te bestemmen als zone voor exploitatie bedrijvigheid.
Bezwaarindiener voegt twee luchtfoto's toe om aan te tonen dat het perceel met hoeve zich als een geïsoleerd gegeven bevindt te midden van een industrie- en KMO-zone.
De landbouwfunctie op die locatie is niet meer aangewezen gelet op de inklemming tussen industrie en KMO-zone en de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Voor industrieel gebruik is de hoeve dan weer bouwtechnisch niet geschikt.
Het is de bedoeling om het perceel met hoeve te herbestemmen tot locatie voor stockage van water (zie bijgevoegde afbeelding), als zijnde dé doelstelling van het provinciaal RUP Westfro. Het vaststellen en inventariseren van de hoeve als bouwkundig erfgoed is strijdig met de planningsvisie en initiatieven van de planologische overheid.
2. Inzake de vermeende architecturale waarde
De facto is de oude hoeve reeds geruime tijd leegstaand. De architecturale waarde is beperkt, het gaat allerminst om een bijzondere site.
De gebouwen zelf zijn als zodanig niet "origineel" maar een heropbouw uit 1920.
Dergelijke hoeves zijn allerminst uniek in de regio en bij uitbreiding in Vlaanderen. Gelet op het voorgaande is het volgens bezwaarindiener dan ook niet aangewezen de hoeve vast te stellen op de inventaris van bouwkundig erfgoed.
3. Inzake de vermeende historische waarde
De site Westfro wordt al sinds de jaren '70 van de vorige eeuw geëxploiteerd in functie van het bedrijf Westfro en is gedurende de jaren alleen maar gegroeid en uitgebreid. Met bijgevoegde luchtfoto toont bezwaarindiener aan dat de hoeve die het voorwerp van dit bezwaar uitmaakt al sinds de jaren '80 (en zelfs '70) een geïsoleerd gegeven is ten opzichte van de industriële site.
Deze hoeve is volgens bezwaarindiener op geen enkele manier "uniek in zijn soort", en de gebouwen bevatten ook geen authentieke elementen meer uit het interbellum.

De historische waarde blijkt aldus op geen enkele manier aanwezig.
Om voornoemde redenen en motieven vraagt bezwaarindiener dat het onroerend goed gelegen te 8840 Staden, Lindestraat 1, kadastraal gekend Staden, 1ste afdeling, Sectie A, nummer 908C, meer bepaald de wagenhuizen, stallen, schuren, boomgaarden, boerenwoningen en hoeven met losse bestanddelen niet zouden worden opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de Wederopbouwhoeve met losse bestanddelen te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoevegebouwen zijn goed genoeg bewaard en hebben erfgoedwaarde, waardoor ze voldoen aan de voorwaarden om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

1. ruimtelijke planningsprocedure: RUP Westfro
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging gebeuren en motivering die rekening houdt met alle gegevens.
Daarenboven is dit eerste argument niet ontvankelijk. De tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing of vervanging van de gebouwen, handelen namelijk niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek; namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, de staat van de gebouwen of de erfgoedwaarde.

2. architecturale waarde
De architecturale waarde van de wederopbouwhoeve is wel degelijk aanwezig. Het betreft een representatief en uitzonderlijk gaaf bewaard voorbeeld van een kleine wederopbouwhoeve van 1920 naar ontwerp van Florent Humblet (Antwerpen) met opstelling teruggaand op de P.C. Poppkaart (circa 1850). De wederopbouwarchitectuur van landelijke gebouwen wordt bij uitstek getypeerd door de keuze van een regionalistische baksteenarchitectuur. Vaak, zoals ook hier het geval, koos men ervoor om de vooroorlogse opstelling van de hoevegebouwen over te nemen bij de wederopbouw. De architect koos voor een sobere, maar verzorgde architectuur met streekeigen bouwelementen zoals de getoogde muuropeningen en beluikte T-vormige ramen in het huis en een korfbogige wagenhuispoort. Het is zeldzaam dat erfgoedelementen als het originele schrijnwerk, met originele kleurstelling, nog bewaard zijn. Het feit dat dat hier het geval is, draagt bij aan de architecturale waarde van deze hoeve.

3. historische waarde
Deze hoeve heeft wel degelijk historische waarde omdat ze een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een wederopbouwhoeve in de frontstreek in West-Vlaanderen. Daarmee getuigt ze van een periode die deze streek bepalend heeft getekend, zowel op vlak van agrarische geschiedenis als op vlak van architectuur. De wederopbouw na de verwoesting van de Eerste Wereldoorlog omvatte niet alleen steden en dorpskernen, maar ook het volledige landbouwgebied in de frontstreek van West-Vlaanderen. Het verwoeste platteland werd opnieuw in cultuur gebracht, bewoond en met hoeves bebouwd. Vandaag wordt het architecturale voorkomen van deze streek, die grotendeels tot de Westhoek behoort, voor een groot deel bepaald door de vele hoeves die in de jaren 1920 werden opgetrokken in een regionalistische architectuur.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000273: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 163554/erfgoedid 81599), Broekstraat 3, Anzegem

Een particulier meldt via de gemeente Anzegem op de hoogte te zijn gesteld van de vaststelling van onroerend erfgoed via een brief en wenst bij deze bezwaar in te dienen tegen deze vaststelling omdat deze niet overeenkomt met de huidige staat van de gebouwen gelegen in de Broekstraat 3 te Kaster-Anzegem.
Vele gebouwen zijn recent en hebben geen erfgoedwaarde, maar zijn toch opgenomen. In bijlage voegt de bezwaarindiener twee foto's van de recente gebouwen toe.
Deze vaststelling staat dus een moderne bedrijfsvoering in de weg, aangezien oudere gebouwen niet meer functioneel zijn en enkel na sloop en oprichting van nieuwere gebouwen een verder bestaan van het landbouwbedrijf toelaten; een tweede Bokrijk is hier geen optie, aangezien er hier voortdurend vernieuwd en gebouwd wordt volgens behoefte en middelen.
Bezwaarindiener hoopt dan ook dat deze verkeerde vaststelling geannuleerd wordt aangezien deze niet overeenkomt met de huidige toestand.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener haalt aan dat op het perceel veel gebouwen staan zonder erfgoedwaarde. Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten. Niet alle gebouwen binnen de afbakening zijn mee opgenomen in de vastgestelde inventaris. De vaststelling van deze hoeve betreft enkel die hoevegebouwen die een 19de-eeuws uitzicht hebben, en die beschreven worden in de inventaris. Concreet gaat het hier om de losse verankerde bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken, U-vormig gegroepeerd rondom het historische erf. Ten noorden boerenhuis met langgestrekte lijstgevel, ten westen schuur en ten oosten de stalvleugel. Aan het volume met garages, dat zich tussen de schuur en woonhuis bevindt, wordt geen erfgoedwaarde toegekend. Ook de recentere uitbreiding van de stal is niet mee vastgesteld, aangezien ze niet beschreven wordt, geen intrinsieke erfgoedwaarde heeft. Bovendien liggen deze recentere bedrijfsgebouwen grotendeels buiten de afbakening van het goed.

Ondanks de toevoeging van de recente gebouwen, eigen aan een voortdurende landbouwuitbating, is deze hoeve nog herkenbaar als een 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen. Het is een representatief voorbeeld van een 19de-eeuwse hoeve in West-Vlaanderen, met representatieve architecturale kenmerken, zoals de bakstenen gebouwen onder pannen zadeldaken, geschikt rondom een erf. Het langgestrekte boerenhuis markeert nog steeds het erf; de ensemblewaarde door de aanwezigheid van de historische schuur ten westen en de stalvleugel ten oosten, is nog steeds bewaard.

De uitbating als landbouwbedrijf blijft mogelijk. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging en motivering die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000281: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 158281/erfgoedid 60399), Walle 190, Kortrijk

Een particulier merkt op dat deze villa geen enkele architecturale of historische waarde heeft. Dat het trappenhuis een ordinair boogvenster heeft met een plastieken raam, is geenszins een voldoende argument. Bezwaarindiener vraagt dan ook om dit huis van de lijst te schrappen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de villa te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De villa is goed bewaard en heeft architecturale en historische waarde.

Bezwaarindiener motiveert in het bezwaarschrift niet waarom hij meent dat deze villa geen erfgoedwaarde heeft. Bezwaarindiener stelt enkel dat het boogvenster van het trappenhuis niet voldoende is als argument om de erfgoedwaarde te motiveren. Dit trappenlicht is echter maar één van de erfgoedelementen op basis waarvan de villa haar erfgoedwaarden kreeg toegekend. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en selectiecriteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft. Deze villa in ruime naastgelegen tuin heeft historische waarde omdat ze getuigt van de rijkere, ruimere woonhuizen die in de straat gebouwd werden in de eerste helft van de 20ste eeuw. Behalve burgerhuizen en arbeiderswoningen, vestigden ook meer gegoede burgers zin in Walle; deze villa is een herkenbare en representatieve getuige van een villa die gebouwd werd op een zeer ruim perceel tussen de rijbebouwing in. De architecturale waarde van de villa bestaat erin dat ze een bakstenen villa is onder pannen, licht overkragende bedaking, met gevarieerde muuropeningen in alle gevels, en een afwerking van de bovengevel met bepleistering, wat typische kenmerken zijn voor de vooroorlogse villabouw in Vlaanderen. De beschrijving beperkt zich tot erfgoedelementen die duidelijk waarneembaar zijn vanop de openbare weg, met onder meer het rondbogig venster ter hoogte van het trappenhuis. Andere erfgoedelementen die de traditionele villabouw kenmerken zijn het zichtbare schouwkanaal aan straatzijde, en aan de tuingevel de driezijdige bow-window bekroond met terras met kenmerkende houting leuning, en de overluifelde voordeur met betralied zijlicht. Deze erfgoedelementen zorgen ervoor dat deze villa een representatieve en herkenbare getuige is van een villa uit de eerste helft van de 20ste eeuw, in een eenvoudige bouwstijl die elementen haalt uit de landelijke architectuur en de cottagestijl.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000283: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Vlasroterij (aanduidingsid 158607/erfgoedid 60783), Roeselaarsestraat 6, Kortrijk

Een particulier meldt dat hij totaal niet op de hoogte was dat het goed zich op de inventaris onroerend erfgoed bevond. De roterij bestaat uit betonnen muren en betonnen gewelven die overal véél betonrot vertonen, die alles steeds meer instabieler zal maken! Het waterbassin loopt op vele plaatsen uit! Het kapgebinte uit hout heeft overal enorme houtworm. Veel is reeds veranderd en verbouwd geweest, andere poorten geplaatst zodat uitzicht niet meer hetzelfde is als vroeger! Bezwaarindiener eist dat de roterij wordt geschrapt van de erfgoedlijst!

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de Vlasroterij te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Kennisgeving

Bij de opmaak en de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed is de persoonlijke kennisgeving van eigenaars of bewoners niet procedureel vastgelegd. Het openbaar onderzoek werd bekend gemaakt via publicatie in het Belgisch Staatsblad en in drie afzonderlijke dagbladen. De aankondiging van het openbaar onderzoek werd eveneens geafficheerd in de gemeente en bekend gemaakt op de website van de gemeente. Daarenboven was alle informatie beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed. Daarmee is voldaan aan alle voorwaarden zoals opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

Bouwfysische toestand
Bezwaarindiener laat weten dat er betonrot en houtworm aanwezig is, en sluit daarvan foto's in. De foto's zijn echter zeer onscherp en niet gelokaliseerd, waardoor deze niet geschikt zijn om de problemen aan te tonen. De opsomming van de gebreken is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de omschreven gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de roterij zou herbouwd moeten worden.

Verbouwingen
Bezwaarindiener stelt dat er veel is verbouwd, met onder meer vervangen poorten, en sluit foto's in. De foto's zijn zeer onscherp en niet gelokaliseerd, waardoor niet duidelijk is om welke gebouwen of constructies het gaat. Het bezwaar bevat geen gegevens die aantonen dat de in de inventaris geregistreerde behouden schuren, schoorsteen en roterij, niet meer herkenbaar bewaard zouden zijn en daardoor niet meer representatief zouden zijn voor de vlasroterijen die de economische geschiedenis van Kortrijk sterk typeren. Daarenboven maken de poorten geen deel uit van de erfgoedelementen die in de inventaris werden omschreven. Gelet op het feit dat de poorten in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000291: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Wederopbouwhoeve met monumentaal wagenhuis (aanduidingsid 173950/erfgoedid 307464), Wambekestraat 1, Heuvelland

Een particulier wil bezwaar indienen tegen het vaststellen van een bouwkundig erfgoed gelegen in de Wambekestraat 1 te 8953 Wijtschate.
Bezwaarindiener zou de gebouwen willen doorgeven aan een persoon die landbouwer is in een oranje gebied. Het is nu niet meer mogelijk daar te investeren wegens het stikstofprobleem. Bepaalde oude gebouwen van de hoeve zijn volgens bezwaarindiener niet meer van deze tijd en niet meer herstelbaar, en enkel goed voor sloop.
Bezwaarindiener vraagt dus om geen bouwkundig erfgoed te maken van die hoevegebouwen, aangezien er in maart van dit jaar, wanneer de akte ondertekend werd, er volgens de notaris geen sprake was van erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de hoeve te schrappen uit het vaststellingsbesluit.
Bezwaarindiener haalt aan dat de hoevegebouwen niet meer van deze tijd en niet meer herstelbaar zijn, waardoor ze enkel nog goed zijn voor sloop. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige normen vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Daarenboven

heeft de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen.
De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Indien men voor een hoevegebouw een sloopaanvraag indient, zal het vastgesteld zijn alleen dus niet volstaan als motivering voor een weigering voor sloop van de gebouwen. Er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn, rekening houdend met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken
In het bezwaarschrift wordt niet aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de vermeende gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. Omdat de gebrekkige bewaringstoestand van de hoeve niet is aangetoond, blijft de wederopbouwhoeve opgenomen in het vaststellingsbesluit.
Het klopt dat in maart 2023 deze hoeve nog niet opgenomen was in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoeve werd in 2019 opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed tijdens een inventarisproject rond wederopbouwhoeves in de Westhoek, uitgevoerd door het agentschap Onroerend Erfgoed: https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/1221. Hoeves die toen werden geïnventariseerd worden nu voor het eerst opgenomen in een vaststellingsprocedure.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000294: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 163663/erfgoedid 81736), Deerlijkstraat 7, Anzegem

Een particulier wenst - spijts de laattijdige inkennisstelling - bezwaar in te dienen nopens het besluit om het pand Hoeve met losse bestanddelen, gelegen te 8570 Anzegem, deelgemeente Vichte, Deerlijkstraat 7, op te nemen in de vaststelling van het bouwkundig erfgoed en in de vastgestelde lijst.
Bezwaarindiener motiveert graag zijn stellingname als volgt:

1) Voormeld goed maakt deel uit van een onverdeeldheid. Van bepaalde gebouwen zijn de dakbedekking, het daktimmerwerk, toegangsdeuren en afvoer van regenwater aan een grondige renovatie toe. Dit is gezien de huidige situatie allesbehalve evident. Bezwaarindiener verwijst naar enkele foto's in bijlage ter bevestiging.
2) Het betrokken pand is geenszins in een agrarische zone gelokaliseerd. Het pand bezit geen enkele binding meer met de land- of tuinbouw. Er is geen enkel landelijk karakter te bespeuren.
3) De aanpalende woningen bevinden zich tot op enkele meters van het betreffende woonhuis.

Gezien al deze argumenten vraagt de bezwaarindiener beleefd om per kerende de beslissing van schrapping van het pand van de lijst van vastgestelde panden te ontvangen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om deze hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

1) Omdat het bezwaarschrift niet aangeeft dat de renovatiewerken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden, gaan we ervan uit dat deze aangekondigde renovatiewerken de erfgoedwaarde niet zullen vernielen. Uit de opsomming van de gebreken van de hoeve is ook niet te besluiten dat de hoeve niet voldoende goed bewaard is voor opname in het vaststellingsbesluit. De eigendomssituatie, zijnde

de onverdeeldheid, van voorliggend onroerend goed, maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

2) De hoevegebouwen zijn nu inderdaad gelegen in een verkaveling met voornamelijk 20ste-eeuwse eengezinswoningen, waardoor de historische context van deze hoeve inderdaad verloren is gegaan. Echter, de huidige losstaande gewitte bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een deels verhard erf, zijn nog steeds duidelijk herkenbaar als een 19de-eeuwse hoeve. Ze hebben architecturale waarde omdat het materiaalgebruik, de opstelling en de volumewerking representatief zijn voor de traditionele 19de-eeuwse hoevebouw in West-Vlaanderen, vaak teruggaand tot oudere hoevesites. Bij het huidige gebruik als woning, werden de architecturale details van de gebouwen bewaard, evenals de typerende toegang tot het erf, bepaald door de bakstenen hekpijlers met beeldnisje. De hoeve heeft historische waarde omdat ze een van de oudste hoevesites is in de streek, teruggaand tot de 15de eeuw. De hoeve vormde in de 17de eeuw het hoofdkwartier van de heerlijkheid van de Woestijne, gehouden van het leenhof van Vichte, waardoor deze site een hoge historische waarde heeft. De huidige, vooral 19de-eeuwse bakstenen gebouwen, bewaren enkele oudere elementen, en getuigen als ensemble van de zeer ver teruggaande landbouwuitbating op deze plaats.
3) Het boerenhuis is, ook met de dicht ertegenaan liggende bijgebouwen, nog steeds herkenbaar als het hoofdgebouw van de hoevesite, getypeerd door vlechtingen in zijpuntgevels.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.1.2.2 Het object blijft ongewijzigd vastgesteld maar wordt aangepast in de wetenschappelijke inventaris

Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping in deze bezwaarschriften. Deze bezwaren hebben geen invloed op het vaststellingsbesluit. Ze bevatten evenwel informatie die relevant is voor de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Deze informatie wordt verwerkt in de erfgoedobjecten.

B_000015: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Handelaarswoning met opslagplaats met ast (aanduidingsid 169501/erfgoedid 91533), Groeningebergstraat 11, Hulstemolenstraat 5, Lendelede

Dit bezwaar betreft Groeningebergstraat 11 te Lendelede.
Een particulier meldt dat de woning en het pakhuis niet meer bij elkaar horen (verschillende eigenaars).
Het pakhuis is reeds verbouwd (oud pakhuis afgebroken en vervangen door nieuwe loods). De schuur zelf is ook reeds deels gerenoveerd, oude ramen en deuren verwijderen en dicht gemetst (waren allemaal rot) enkele openingen aangepast, dakgoten vervangen ... Bezwaarindiener betwijfelt of dit gebouw hierdoor nog in aanmerking komt voor vaststelling. Er blijft weinig over van de authenticiteit daar dit allemaal is vervangen of verwijderd, omwille van de slechte staat van het pand.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het pand Groeningebergstraat 11, dat deel uitmaakt van het ensemble Handelaarswoning met opslagplaats met ast, te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

De eigendomssituatie van voorliggende onroerende goederen maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

Bezwaarindiener stelt dat Groeningebergstraat 11 geen erfgoedwaarde meer heeft door aanpassingen, die nodig waren door de "slechte staat van het pand". Dit is niet correct: beide onderdelen van het object Handelaarswoning met opslagplaats met ast hebben historische en architecturale erfgoedwaarde en zijn voldoende goed bewaard, waardoor ze aan de voorwaarden voldoen voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig ensemble, hier bestaande uit enerzijds de handelaarswoning en anderzijds de opslagplaats. Deze twee samen horende onderdelen, allebei gebouwd voor handelaar Jan-Frans Vande Wiele en gelegen op twee op elkaar aansluitende percelen, worden niet an sich op hun erfgoedwaarde geëvalueerd, maar op basis van hun ensemblewaarde. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen op zich buiten beschouwing gelaten.

Bezwaarindiener illustreert zijn argumenten niet met fotomateriaal. Vaststellingen ter plaatse tonen dat de handelaarswoning Hulstemolenstraat 5 ongewijzigd is sinds opname in de wetenschappelijke inventaris in 2008, en dat aan dit gebouw geen wijzigingen aan de erfgoedelementen zijn gebeurd. Bezwaarindiener heeft wel gelijk dat er aan de opslagplaats in de Groeningebergstraat 11 sinds 2008 een aantal wijzigingen gebeurden. Het betreft het afbreken van de muur met boogfries aan straatzijde en het dichten van de muuropeningen, waarbij de ijzeren lateien evenwel zijn bewaard. Deze ingrepen wijzigden inderdaad het uitzicht van het gebouw. Gelet op het feit dat deze gewijzigde elementen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijke verlies ervan echter geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De andere in 2008 beschreven erfgoedelementen van de opslagplaats zijn er immers wel nog, waardoor het pand nog steeds herkenbaar is als een opslagplaats uit de jaren 1920-1940, die zowel qua opdrachtgever als qua ruimtelijke context, een ensemble vormt met de nabij gelegen handelaarswoning: "Hoog pakhuis of magazijn in donkerrode baksteenbouw onder zadeldak in mechanische pannen (nok haaks op Groeningemolenstraat), restant van dakopschrift in zwarte pannen: "...OEDERS". Houten lijstgoten. Astgedeelte in het meest oostelijke stuk, zie gevelankers. Rechte (gedichte) muuropeningen onder ijzeren lateien (I-profielen). Diverse (gedichte) laaddeuren, centraal laadvenster boven de kroonlijst. Zijgevel met getrapt baksteenfries en kader met muizentand. Vermoedelijk een functie als opslagplaats voor veevoeders, in de directe nabijheid van de spoorlijn voor in- en/of uitvoer." De verbouwingen aan deze opslagplaats zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarden van het ensemble van handelaarswoning en opslagplaats aantastten, aangezien het geheel een grote herkenbaarheid en representativiteit bewaarde. Het ensemble heeft nog steeds een belangrijke historische waarde, en blijft herkenbaar als een representatief voorbeeld van een woning en opslagplaats van een Lendeleedse handelaar, getuigend van de lokale nijverheden die de streek in de eerste helft van de 20ste eeuw typeerden. Daarbij gaat het om eenvoudige, functionele baksteenarchitectuur, bestaande uit een ruime burgerwoning in conventionele stijl, en een achterliggende opslagplaats met voormalige ast, die zowel in de bakstenen sierelementen als in het deels nog bewaarde opschrift in het pannen dak, een architecturaal visitekaartje van de handel wilde zijn.

Voor de volledigheid worden de gewijzigde erfgoedelementen in de wetenschappelijke informatie als aanvullende informatie toegevoegd aan het erfgoedobject: “Van de opslagplaats zijn sinds 2008 de muur met boogfries aan straatzijde verdwenen, en werden een deel van de muuropeningen gedicht, waarbij de ijzeren lateien zijn bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000032: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Enkelhuizen (aanduidingsid 149789/erfgoedid 23415), Izegemseaardeweg 14-16, Roeselare

Bezwaarindiener wijst erop dat 24 jaar geleden de twee voorplaatsen van nummer 14 werden omgebouwd tot een garage. De twee ramen vooraan zijn vervangen door een sectionale elektrische garagepoort. Volgens bezwaarindiener is hierdoor het uitzicht van de historische gevel dan ook drastisch gewijzigd en verwijst niets meer naar de periode van de bouw van het huis.

Behandeling van het bezwaar:
In het bezwaar wordt gewezen op een ingrijpende wijziging van nummer 14. Dit leidt echter niet tot een schrapping van het object uit de vaststeling.
Het klopt dat er een garagepoort is ingebracht in de gevel van huisnummer 14, zoals bezwaarindiener stelt. Dat het uitzicht van de historische gevel van huisnummer 14 hiermee drastisch gewijzigd is en niets meer verwijst naar de periode van de bouw van het huis, klopt echter niet.
Het spiegelbeeldschema van beide gevels is ondanks de ingebrachte garagepoort nog steeds goed af te lezen en versterkt de ensemblewaarde tussen beide gevels. De typerende rechthoekige muuropeningen onder lateien van simili-steen met onder meer afgeschuinde bovenhoeken evenals de driezijdige erkers op uitkragende sokkel zijn behouden en liggen aan de basis van de lichte art-deco-inslag waarin deze gevels zijn opgetrokken. De opgesomde erfgoedkenmerken en erfgoedelementen met lichte art-deco-inslag zijn typerend voor het interbellum. In tegenstelling tot wat de bezwaarindiener stelt, is het uitzicht van de historische gevels niet drastisch gewijzigd maar nog steeds goed herkenbaar. De historische en architecturale waarde van de enkelhuizen blijft overeind.
Omwille van de duidelijkheid wordt een aanvullende informatie toegevoegd bij het erfgoedobject 23415 in de wetenschappelijke inventaris:
"Bij huisnummer 14 is een garagepoort ingebracht in de plaats van twee vensters.
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000038: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis naar ontwerp van C. Vanneste (aanduidingsid 150227/erfgoedid 23944), Jan Mahieustraat 9-11, Roeselare

Een particulier stelt dat de historische erfgoedwaarde verdwenen is na totale renovatie inclusief afbraak van mansardedak in 2008.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris. Het pand is voldoende goed bewaard en heeft erfgoedwaarde, waardoor de opname in het vaststellingsbesluit gemotiveerd is.

Sinds de opname van het pand in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 1999 zijn inderdaad aanpassingen gebeurd. Een aantal erfgoedelementen zoals omschreven bij het erfgoedobject 23944 is niet meer aanwezig:
- Het mansardedak is vernieuwd en niet langer bekleed met leien en pannen.
- Het oorspronkelijke houtwerk van de ramen, en het houtwerk en traliewerk van deur en poort, zijn vervangen.
- De gekorniste kroonlijst is verdwenen.

Deze door bezwaarindiener gemelde gewijzigde erfgoedelementen zijn geregistreerd bij het erfgoedobject 23944, met een foto genomen in 2009: https://id.erfgoed.net/afbeeldingen/113356.

Deze wijzigingen zijn dus meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van het pand voor opname in de vastgestelde inventaris vanaf 2009. Het wegnemen van de authentieke, eigentijdse materialen van de dakbekleding, het schrijnwerk en de kroonlijst heeft de erfgoedwaarde van het burgerhuis verminderd. Er zijn echter nog voldoende erfgoedelementen en erfgoedkenmerken aanwezig om de opname van het burgerhuis in de vastgestelde inventaris te motiveren. Daarenboven komt geen van de verdwenen erfgoedelementen voor in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van aanduidingsobject 150227 waarmee het pand wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit: "Dubbelhuis met aanhorigheden naar ontwerp van C. Vanneste (Roeselare) van 1936 vier traveeën en twee bouwlagen onder mansardedak."

Het pand heeft nog steeds historische waarde omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een interbellumwoning voor de burgerij in Roeselare, ontworpen door de lokale architect C. Vanneste.
De architecturale waarde van het pand is bewaard zowel wat betreft de opbouw van het pand als in de gevelafwerking. Het volume van vier traveeën en twee bouwlagen onder mansardedak werd bij de renovatie van de woning gerespecteerd. Daarbij is de dubbelhuisstructuur met aanhorigheden in de linkse travee, nog steeds herkenbaar. In de lijstgevel zijn zowel de materialen van het parement (combinatie gele baksteen en hardsteen) als de muuropeningen, de ritmering in traveeën en het accent op de deurtravee ongemoeid gebleven. De typische gele baksteen, en de in- en uitspringende volumes in de gevel maken de woning een representatief en herkenbaar voorbeeld van interbellumarchitectuur, met een voorzichtige interpretatie van de art deco, toegepast door een lokale Roeselaarse architect.

Het burgerhuis kan ongewijzigd opgenomen worden in het vaststellingsbesluit. Aan het erfgoedobject wordt wel een aanvullende informatie toegevoegd, om duidelijk te maken dat de wijzigingen meegenomen werden in de evaluatie van de erfgoedwaarde van de woning: "Sinds de opname van het burgerhuis in de wetenschappelijke inventaris in 1999, is de dakbedekking gewijzigd, en is het schrijnwerk van ramen, deur, poort en kroonlijst vervangen. Bij de renovatie werden zowel de structuur als de kenmerkende materialen en opbouw van de gevel gerespecteerd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000039: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg met aanpalende woningen (aanduidingsid 149958/erfgoedid 23624), Spanjestraat 203-211, Roeselare

Een particulier meldt dat dit huis aan de gevel (straatkant) in niks meer lijkt op de oorspronkelijke herberg met aanpalende woning. De gevel werd enkele jaren geleden volledig gerenoveerd en lijkt helemaal niet meer op de 'oudere' stijl zoals de aanpalende huizen in de straat. Bezwaarindiener vraagt dan ook om dit huis niet op te nemen in de lijst.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener omschrijft niet over welk van de vijf panden opgenomen in dit erfgoedobject zijn bezwaarschrift gaat. Na evaluatie van de erfgoedwaarde van het ensemble van vijf woningen, wordt geconcludeerd dat het volledige ensemble voldoende goed bewaard is en erfgoedwaarde heeft, waardoor het in aanmerking komt voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek, hebben betrekking op het bouwkundige ensemble, in casu de volledige eenheidsbebouwing van de herberg met aanpalende woningen, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het

dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte woningen op zich buiten beschouwing gelaten.
De vijf woningen vormen een sterk ensemble, getuigend van de historische bebouwing in deze Roeselaarse wijk, sinds de 19de eeuw gekenmerkt door de aanwezigheid van arbeiderswoningen als basisbebouwing, waartussen zich talrijke herbergen bevonden. Deze herberg, gelegen op de hoek, vormt de kern van het interbellumensemble, waarbij vier van de zes bijhorende arbeiderswoningen nog herkenbaar zijn bewaard. Het ensemble heeft architecturale waarde omdat ze een kwalitatief en representatief ontwerp vormen van de lokale architect Albert Callebert, die zeer actief was in Roeselare in het eerste kwart van de 20ste eeuw, en vooral is gekend omwille van zijn bescheiden, maar steeds verzorgd uitgewerkte realisaties. Zo kiest hij hier voor een samenwerking met beeldhouwer Adolphe Van Peteghem voor de uitwerking van het reliëf in de gevel van de herberg, verwijzend naar de vroegere Spanjemolen op deze plek, waarnaar de herberg werd vernoemd. Hoewel de uitwerking van de architectuur van de herberg op de hoek het sterkste is, koos de architect ook voor de aanpalende arbeiderswoningen voor een eigentijdse, verzorgde vormgeving. De eenvoudige bakstenen gevels kregen een eenvormige afwerking en decoratie, onder meer met afgeschuinde bovenhoeken van de vensters. Hoewel het baksteenparement van nummer 211 is vervangen, bleef de ensemblewaarde met de andere woningen bewaard, doordat de indeling van de gevel en de typerende muuropeningen, ongewijzigd bleven.

In de wetenschappelijke inventaris wordt de aanpassing van de gevel van nummer 211 toegevoegd als aanvullende informatie bij het erfgoedobject:
"Hoewel het baksteenparement van nummer 211 is vervangen, waarbij de muizentandfries verdween, bleef de ensemblewaarde met de andere woningen bewaard, doordat de indeling van de gevel en de typerende muuropeningen, ongewijzigd bleven.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000041: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 149805/erfgoedid 23441), Sint-Germanusplein 24, Roeselare

Een particulier meldt dat dit burgerhuis volledig werd verbouwd naar drie appartementen met garages. Het buitenaanzicht is dus reeds voor een groot stuk veranderd.
Binnenkort moeten er nog (noodzakelijke) verbeteringswerken gebeuren onder andere in functie van EPC (buitenisolatie aanbrengen).
Het huis wordt ook vernoemd in het RUP Jonckerspark/Beveren-Roeselare/startnota/juli 2020, pagina 38 (plan_id RUP_36015_214_00020_00001), waarvan scan toegevoegd in bijlage. In die nota wordt het huis gekwalificeerd als 'minder waardevol, weinig/geen erfgoedwaarde'. Daarin wordt verbouwen/slopen even waardevol aanzien. Omwille van bovenstaande vraagt bezwaarindiener het huis te schrappen van de lijst.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag het goed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Wijzigingen aan het pand
Bezwaarindiener meldt dat het huis opgedeeld is in drie appartementen en dat het buitenaanzicht voor een groot stuk is veranderd.
De opdeling in appartementen had geen invloed op het exterieur van de woning. Enkel het exterieur is beschreven in de tekst waarmee de opname van het pand in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris is gemotiveerd. Gelet op het feit dat de interieurindeling in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt,

doet een aanpassing ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

Bezwaarindiener haalt aan dat het buitenaanzicht voor een groot stuk is veranderd maar schrijft niet over welke aanpassingen het gaat en stuurt geen foto's van de huidige toestand mee.
Bij vergelijking van de publiek beschikbare beelden (Google streetview, augustus 2021) met de referentiebeschrijving en referentiebeelden uit 1999, bleken de erfgoedelementen in de voorgevel, zoals beschreven in de wetenschappelijke (erfgoedobject 23441) en vastgestelde (aanduidingsobject 149805) inventaris bouwkundig erfgoed, ongewijzigd aanwezig.
Op de zijgevel zijn wel wijzigingen aangebracht: daar werd de 19de-eeuwse cementering vervangen door een nieuw bakstenen parement, echter met behoud van de omlijste muuropeningen en blinde bovenlichten.
We concluderen dus dat bij sluiting van het openbaar onderzoek alle beschreven erfgoedelementen zijn bewaard, behalve de cementering van de zijgevel, wat slechts een beperkt verlies van de erfgoedwaarden inhoudt.
Het pand wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris omdat het goed is bewaard en omdat het architecturale en historische waarde heeft.
De historische waarde wordt gemotiveerd door het feit dat het een voorbeeld is van oudere bebouwing, in kern teruggaand tot de tweede helft van de 19de eeuw, en in de 20ste eeuw uitgebreid. De inspringende rooilijn, de dubbelhuisstructuur onder een pannen schilddak, de regelmatige indeling van de voorgevel, en de getoogde muuropeningen en de vensteromlijstingen in de zijgevel zijn erfgoedelementen die typerend zijn voor de architectuur in Roeselare in de tweede helft van de 19de eeuw. De historiek van de woning gedurende de 20ste eeuw is af te lezen in het representatieve materiaalgebruik gelinkt aan die periode, met name het helrode baksteenparement van de voorgevel. De woning neemt door haar volume een zichtbare plaats in op het plein, en geeft door de verzorgde, klassieke opbouw en indeling van de gevels uiting aan de status van de burger die het pand liet bouwen.

Omdat de aanpassingen in de zijgevel geen elementen betreffen die opgenomen zijn in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, hoeft deze niet aangepast te worden. De beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed wordt wel aangevuld, om aan te geven dat de aanpassingen wel meegenomen zijn in de evaluatie van de erfgoedwaarden van het burgerhuis:
"In vergelijking met de inventaristekst van 1999 zijn in de zijgevel wijzigingen aangebracht: de 19de-eeuwse cementering is vervangen door een nieuw bakstenen parement, echter met behoud van de omlijste muuropeningen en blinde bovenvensters.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Geplande buitenisolatie
Op het moment van sluiting van openbaar onderzoek zijn de geplande isolatiewerken nog niet uitgevoerd en hebben ze dus geen invloed op de erfgoedwaarden op basis waarvan het pand wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris.

RUP
Een RUP is een instrument van de vergunning verlenende overheid, met eigen waarden, criteria en rechtsgevolgen en met als doel de stedenbouwkundige mogelijkheden van de betrokken panden vast te leggen. Men werkt er met drie scores. Dit pand kreeg in het RUP de laagste score, met weinig tot geen erfgoedwaarde. De evaluatie in het RUP staat los van de waarden, criteria en rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De woning wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van haar historische en architecturale waarde als een representatief en herkenbaar 19de-eeuws burgerhuis, op een zichtbare plek op het plein, en met kwalitatieve

architecturale aanpassingen uit de 20ste eeuw, zie eerdere motivering in de behandeling van dit bezwaar.

In het RUP wordt gesteld dat voor deze woning alle opties (behoud, verbouwen, slopen) even waardevol zijn.
We merken op dat de opname van het pand in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning of machtiging. Die opties uit het RUP worden dus ongemoeid gelaten door de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000121: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 153608/erfgoedid 50987), Grijspeerdstraat 6, Hooglede

Een particulier wijst erop dat deze woning (id 153608 - inventarisnummer 50987) in de Grijspeerdstraat 6 te Hooglede (Gits) in de inventaris van het agentschap Onroerend Erfgoed vermeld staat als een art-decogetint woonhuis. Op 25 maart 2013 heeft zich een ongeval voorgedaan waarbij een tractor van de gemeentediensten tegen de gevel en de deur van de woning is gereden. Bezwaarindiener verwijst voor meer informatie en foto's van de aanrijding en van de huidige toestand naar de bijlage. In de bijlage is de foto van de woning overgenomen, zoals weergegeven in de wetenschappelijke inventaris van het agentschap Onroerend Erfgoed. Bezwaarindiener wijst erop dat de foto niet langer actueel is door het ongeval in 2013 en illustreert dit met foto's. De bezwaarindiener stelt dat de gemeente Hooglede hiervoor verzekerd was, maar (begrijpelijkerwijze) heeft aangedrongen op een zo goedkoop mogelijke wijze van herstelling. Gemeentewerkers hebben de beschadigde delen van de gevel 'weggestopt' achter een hoge arduinplaat, langs beide kanten van de deur. De totaal nieuwe deur is gemaakt uit een aluminium kader en pvc, overeenkomstig de offerte die door de aannemer van de technische dienst van de gemeente werd voorgelegd en door de gemeentedienst werd goedgekeurd.
De herstelling heeft volgens de bezwaarindiener tot gevolg dat deze woning geen voldoende art-deco-uitstraling meer heeft om nog in de inventaris van bouwkundig erfgoed te worden opgenomen.
Bewaarindiener wijst er wel op dat dit verzoek niet is ingegeven door enige persoonlijke beweegredenen. De woning is verhuurd en dit blijft zo: er zijn geen andere plannen met betrekking tot woning. Als lid van de plaatselijke heemkundige kring Aubert Tillo van Biervliet te Gits is de bezwaarindiener zeker begaan met het plaatselijke erfgoed en hecht belang aan een goede en geüpdatete inventaris. Het is vanuit dat perspectief dat de bezwaarindiener de administratie wenst te informeren over deze mogelijkheid tot actualisering van de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping uit de inventaris, aangezien de erfgoedwaarde nog aanwezig is.
Een particulier merkt op dat er noodzakelijke aanpassingen dienden te gebeuren na een ongeval in 2013, waardoor de woning zijn art-deco-uitstraling zou verloren hebben. Na een evaluatie blijkt dat de gevel niettemin voldoende herkenbaar bewaard gebleven is en dat de historische en architecturale erfgoedwaarden overeind blijven: ondanks de vervanging van de vleugeldeur en de toevoeging van arduinen platen onderaan aan weerszijden van de deur blijven er nog voldoende erfgoedelementen en erfgoedkenmerken behouden om de woning opnieuw vast te stellen. De geel-oranje baksteenbouw, de met keien bezette lateien en het decoratieve metselwerk bezorgen de woning nog steeds een art-deco-uitstraling, waardoor de gevel nog steeds een voldoende herkenbaar en representatief voorbeeld blijft van de bouwstijl die tijdens het interbellum floreerde. De eenvoudige

architectuur van het aanpalende magazijn is typisch voor louter functionele gebouwen. Niet alleen de brede poort met de laaddeur erboven, maar zeker ook het opschrift op de zijgevel van het aanpalende magazijn zijn belangrijke elementen die wijzen op de historische finaliteit van het gebouw, opgericht ten behoeve van een aannemer. De woning met aanpalend magazijn blijft bijgevolg ongewijzigd vastgesteld. Er wordt bij het erfgoedobject 50987 wel volgende aanvullende informatie toegevoegd:
"Na een ongeval in 2013 werd de voordeur vervangen en werden er arduinen platen aan weerszijden van de voordeur aangebracht.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000123: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis met magazijn (aanduidingsid 149936/erfgoedid 23598), Sint-Amandsstraat 155, Roeselare

Een onderneming wenst bezwaar in te dienen tegen het opnemen van dit pand op de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen. De woning heeft geen erfgoedwaarde meer. De gevel is vuil en beschadigd. De barsten in de gevel zijn meerdere malen met chemische verankering hersteld geweest en de gevel is niet meer op een deftige manier te restaureren.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping, omdat de erfgoedwaarden behouden zijn.

Dat de woning geen erfgoedwaarde meer zou hebben, wordt niet afdoende aangetoond. Als reden wordt aangehaald dat de gevel vuil en beschadigd is. Vuil is geen reden om te stellen dat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Dat beschadigingen in de gevel met chemische verankering zijn hersteld, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden. Er worden in het bezwaarschrift geen concrete argumenten aangehaald die stellen dat de gevel "niet op een deftige manier" (cf. bezwaarschrift) te restaureren zou zijn. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn om de gevel te restaureren met hedendaagse renovatietechnieken. De gebrekkige bewaringstoestand van het object is bijgevolg niet aangetoond. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto het verlies van erfgoedwaarden betekent.

De woning bevat nog steeds de erfgoedwaarden, erfgoedkenmerken en erfgoedelementen waarmee ze in de inventaris is opgenomen, aldus een recente foto uit juli 2023. Het betreft namelijk een gesigneerd woonhuis met magazijn van 1938, ontworpen door Valère Lievens uit Tielt. De opvallende bewaarde kenmerken, zoals te lezen bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris, blijven overeind waaronder de strakke beraapte lijstgevel met merkwaardige volumewerking van de centrale travee met brede rechthoekige erker onder overkragend entablement. Ook het schrijnwerk, hoewel deels vervangen, zit nog steeds vervat in zwarte, afgeronde omlijstingen met witte band. Het ijzerwerk van de garagepoort en in de kleine erkerleuning is eveneens behouden.

Omdat de metalen ramen zijn vervangen, wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd bij het erfgoedobject 23598: "De metalen ramen zijn ondertussen vervangen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000131: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hovenierswoning bij kasteel De Zandberg (aanduidingsid 167773/erfgoedid 88911), Zeeweg 48, Jabbeke

Een particulier is van absolute mening dat het pand Zeeweg 48 8490 Jabbeke absoluut geen erfgoedkundige waarde heeft of had. Het zou ooit een hovenierswoning geweest zijn, maar heeft multipele, zowel buiten als binnen, veranderingen ondergaan sinds het begin van de 20e eeuw en heeft op heden noch historische, noch bouwkundige, noch erfgoedkundige waarde. Het gaat finaal om een longitudinaal gebouw langs de straat, zonder specifieke bouwstijl. Bezwaarindiener vraagt daarom ook aan de commissie om dit gebouw, Zeeweg 48 8490 Jabbeke te schrappen uit de lijst inventaris bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om deze woning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De woning heeft anno 2023 nog steeds een belangrijke architecturale en historische erfgoedwaarde, die op basis van nieuwe bronnen ook zonder twijfel kon gemotiveerd worden.

Bij de opname van deze woning in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 2007 werd de historische en architecturale waarde geduid in de beschrijving, maar werd er een voorbehoud gemaakt bij de architecturale waarde en de herkenbaarheid van deze woning: "In 1969 vindt een uitbreiding van de woning plaats in het kader van een grondige renovatie tot villa. Er zijn onvoldoende gegevens beschikbaar om de authenticiteit van het huidige gebouw te achterhalen."

Bezwaarindiener stelt dat de hovenierswoning zodanig werd gewijzigd dat de erfgoedwaarde niet meer is bewaard, maar sluit geen documenten bij om die stelling te staven.

Sinds 2007 werden bijkomende bouwhistorische gegevens verzameld omtrent deze woning, waaruit blijkt dat de uitbreiding van de hovenierswoning in 1969 en eventuele latere aanpassingen de erfgoedwaarde geenszins hebben vernield.
Om de huidige erfgoedwaarde te beoordelen werd de huidige woning vergeleken met foto's uit het interbellum uit de Beeldbank van Erfgoed Brugge. Daar worden vijf zwart-wit foto's (glasplaat) van deze woning bewaard, datering 1920-1935, genomen door de Brugse fotograaf Arthur Brusselle. Ten tijde van deze foto's was de woning eigendom van de familie Fraeys, die het gebruikten als buitenverblijf. Een later beeld werd in 1985 gepubliceerd in het boek "Varsenare van weleer in woord en beeld" (FRANCHOO André, 1985, pagina 160).
Vergelijking van het historisch fotomateriaal met de huidige situatie leert dat het uitzicht sinds het interbellum amper is veranderd. Volgende wijzigingen zijn er gebeurd sinds het interbellum:

- Lagere aanbouw rechts van een garage, op de plaats van een poortje.
- Extra bovenvenster in de negende travee, die oorspronkelijk blind was. Het venster krijgt dezelfde vorm als de andere bovenvensters.
- Lichte versobering van de dakopbouw.
- Verwijdering van de luiken in de linkerzijgevel. Deze aanpassing gebeurde na 2021 (cf. Google streetview).
- Het bakstenen parement is niet meer wit maar rood geschilderd. Deze aanpassing gebeurde na 1985.

De toetsing aan het extra gevonden archiefmateriaal toont aan dat de aanpassingen in 1969 of later slechts zeer beperkte wijzigingen aanbrachten aan de erfgoedelementen van de historische hovenierswoning. Er werd niet geraakt aan het hoofdvolume of aan de afwerking, opbouw en indeling van de gevels; ook van de detaillering van de woning zijn heel wat elementen bewaard. Tot op heden is deze woning een zeer herkenbaar, representatief en daarenboven eerder zeldzaam voorbeeld van een 19de-eeuwse hovenierswoning bij een kasteeldomein. Het betreft een traditionele architectuur, in

baksteenbouw met pannen daken, met als façade een lange, eenvoudige, horizontaal belijnde lijstgevel en getoogde, beluikte muuropeningen. De woning straalt status uit door haar volume, en door de verzorgde architectuur, waarbij gewerkt wordt met een bijna symmetrische opbouw rondom een centraal, torenvormig uitgebouwd risaliet. Bouwdetails die bijdragen tot de architecturale waarde zijn bijvoorbeeld de houten windborden in de zijpuntgevels. De historische waarde van dit pand is hoog, omdat het een tastbare getuige is van het kasteeldomein De Zandberg, dat voor Jabbeke en binnen de rand rond Brugge een typisch voorbeeld is van de 19de-eeuwse kasteeldomeinen die deze regio rijk is. Na verkaveling van het domein bleven elementen zoals deze hovenierswoning verwijzen naar de historische situatie.

Om de historische en architecturale waarde van de hovenierswoning beter te motiveren, wordt de nieuwe informatie in aanvullende informatie toegevoegd aan het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris. Gezien de zeer beperkte wijzigingen van de verbouwingen dienen geen wijzigingen aangebracht te worden aan de feitelijkheden op basis waarvan deze woning wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000160: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 154133/erfgoedid 51745), Hoogwielkestraat 6, Lichtervelde

Een particulier dient een bezwaar in met betrekking tot de voormalige dokterswoning te 8810 Lichtervelde, Hoogwielkestraat 6. Deze voormalige dokterswoning en -kabinet van 1936 naar ontwerp van J. De Bruycker in omhaagde tuin, is een klassiek aandoende villa door haar blokvormig woonvolume van twee bouwlagen onder hoog, pannen schilddak. Datering: interbellum. Betreffende deze woning wensen de bezwaarindieners de volgende opmerkingen/bezwaren te bezorgen tegen het voornemen deze woning op te nemen in de inventaris van het Onroerend Erfgoed. Bezwaarindieners gingen de plannen en aanvullende stukken van deze woning gaan inkijken op de gemeente. Op de gemeente zijn er alleen 3 plannen aanwezig. De geschreven stukken alsook de eigenlijke beslissing van de vergunningverlenende overheid ontbreken in het gemeentelijke archief. Aan het onroerend goed wordt thans een architectorale (sic) en een historische waarde toegekend.
1. Historische waarde.
Architect Joseph De Bruycker ontwierp in zijn carrière een tal van villa's en burgerhuizen en dit vooral in de omgeving Roeselare/ Izegem waarvan er op heden nog heel wat van bestaan. Een aantal van deze panden is goed bewaard, zowel de buitenkant als van binnenkant en zijn of worden voorgesteld om opgenomen te worden als beschermd onroerend erfgoed in de Inventaris.
In Lichtervelde is bijvoorbeeld de villa "t'Eiland" het grootste en meest in het oog springend bouwwerk van de hand van deze architect. Dit bouwwerk heeft nog alle kenmerken van de stijl van de architect bewaard. Dit pand heeft ook een grote aangelegde tuin en ligt in de gemeente ook op een voor iedereen heel zichtbare locatie.
Het is niet de bedoeling van de overheid om alle bewaarde bouwwerken van architecten die met passie voor hun vak bouwwerken opgericht hebben in het interbellum in Lichtervelde te beschermen. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn om elk bouwwerk groot of klein van de architect J. De Bruycker uit de interbellum-periode te behouden voor de toekomst.
In die zin is er door de overheid geen selectie gemaakt van gebouwen ansich maar wel van de gebouwen van de hand van J. De Bruycker.
De naam van de architect is daarom belangrijker dan het gebouw zelf.
De historische waarde van de gebouwen is om die redenen relatief. Het is de architect en zijn ideeën die inspireren. Als er rond zich gekeken wordt dan kan men vaststellen dat architect J. De Bruycker een voorbeeld is geweest voor de volgende generaties. De huidige moderne gebouwen hebben kenmerken van de stijl van architect J. De Bruycker overgenomen. Het belang van de historische waarde van de ideeën van architect J. De

Bruycker ligt in de verwerking van zijn ideeën in de nieuwprojecten. Het levensverhaal van J. De Bruycker wordt verdergezet.
De omgeving is ook in volle stedenbouwkundige ontwikkeling. Het lijkt te voorspellen dat dit gebouw in verdrukking zal komen door deze ontwikkeling.
Daarom vragen de bezwaarindieners de overheid het voorstel van inventarisatie te toetsen aan het criterium 'zeldzaamheid' en het criterium 'unieke (zicht) locatie'. Om al deze redenen zijn de bezwaarindieners ervan overtuigd dan dit gebouw niet opgenomen kan worden in de Inventaris Onroerend Erfgoed.
2. Architectorale (sic) waarde
Zoals hoger reeds aangeduid wordt een onderscheid gemaakt tussen de gebouwen op zichzelf en de architect - ontwerper.
Het gebouw ansich werd niet exact conform de plannen die door de gemeente werden gearchiveerd, opgericht. Het grote terras aan de oostzijde van het gebouw is wellicht uit budgettaire redenen of omwille van de oorlog of omwille wijziging van de smaak nooit aangelegd geweest, idem wat de tuin betreft.
In de loop der jaren is het uitzicht van de woning ook gewijzigd:

- De 2 originele poortjes en groot hekken en bijhorende pilasters werden afgebroken.
- De originele houten blokramen met verticale schuiframen met katrol werden vervangen door gewone blokramen in PVC.
- Oprit werd geasfalteerd.
- Bekleding bakgoten in PVC.
- Vloerbetegeling voor het portiek aan beide voordeuren voorheen in keramisch tegels in dambordpatroon is niet meer aanwezig.

Ook binnenin de woning werd in de loop der jaren door diverse eigenaars veel wijzigingen aangebracht.

- Trap is niet meer zoals toen.
- Sommige vloeren werden vervangen.
- Originele buitendeuren en originele garagepoort met art-deco kenmerken zijn niet meer aanwezig en werden vervangen door gewone deuren en een poort. Idem dito wat binnendeuren betreft.
- Originele art deco-keuken met betegeling is uitgebroken en fungeert thans als wasplaats.
- Woonkamer op plan is op heden keuken geworden.
- Geslepen glas met tekening in klapdeur vooraan is niet meer aanwezig en is vervangen door gewoon glas.
- Originele art-deco lavabo’s en spiegels in slaapkamers zijn niet meer aanwezig.
- Originele badkamer: Art deco bad en kranen en faiences niet meer aanwezig.

Het gebouw kende diverse eigenaars en werd in de loop der jaren ook voor een paar keer voor lange periodes verhuurd en dat heeft zijn sporen aan en in het gebouw nagelaten.
Door deze gebreken en afwijkingen op de gearchiveerde oorspronkelijke plannen is de architectorale (sic) waarde betwistbaar en is hetgeen resteert onvoldoende voor de architectorale (sic) waarde als criterium om het gebouw op te nemen in de Inventaris van het Onroerend Erfgoed.
3. Bedenkingen
De woning in haar geheel heeft ook technische gebreken: het dak is in slechte staat en er is opstijgend vocht en de vloeren zijn verzakt. Spouwisolatie is niet mogelijk en er kunnen ook geen zonnepanelen gelegd worden op het dak omdat de dakpannen gemetst zijn. Eigenlijk een onmogelijke opdracht en indien ze mogelijk is een zeer dure opdracht om het pand op een hedendaags comfort en energieverbruik te brengen.
Tevens is het pand te groot voor de huisvesting van 1 gezin en te klein voor de huisvesting van 2 gezinnen en is helemaal niet aangepast aan de normen van de tijd.
Het gebouw is gelegen langs de Hoogwielkestraat met een heterogene bebouwing van woonhuizen. De villa is op deze locatie niet bepalend voor de straat.
Lichtervelde is een dynamische gemeente het aantal inwoners stijgt elk jaar. Het beleid van de gemeente is er op gericht om onder meer in de dorpskern meer gezinswoningen toe te laten. De Hoogwielkestraat en vooral het stuk die de verbinding verzorgt tussen de Zwevezelestraat en de boomgaardstraat is een echte woonstraat. Recent werd het pand

Hoogwielkestraat nummer 5 afgebroken en op die plaats zijn een 8tal appartementen gekomen. Het pand Hoogwielkestraat nummer 3 zal worden afgebroken en in plaats daarvan komen 2 gezinswoningen. Hoogwielkstraat 1 werd afgebroken en er zijn 2 woningen in de plaats gekomen.
In de dichte omgeving wordt volop ingezet op de realisatie van het principe van rendementsverhoging van de kerngebieden.
Het gebouw wordt geïsoleerd door nieuwprojecten.
Om deze bijkomende reden van verdringing van het pand door het actueel ruimtelijk beleid in de gemeente Lichtervelde voldoet deze woning niet aan de criteria om te worden opgenomen in de Inventaris.
4. Besluit
Gezien de hogere redenen, kan de historische, cultuurhistorische en architectorale (sic) waarde van het gebouw enkel ansich beoordeeld worden. Door de gebreken aan het gebouw en de ruimtelijke evolutie is het pand niet volwaardig en niet inventarisatie waardig.
De architect J. De Bruycker leeft verder in de reeds geïnventariseerde gebouwen. Er zullen waarschijnlijk nog 'volwaardige' gebouwen van de hand van architect De Bruycker beschermd worden. De volgende generaties van architecten nemen trouwens zijn ideeën over in de nieuwbouwontwerpen. In die mate is de erkenning van de architect verzekerd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om deze villa te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De villa heeft historische en architecturale waarde.
De argumenten uit het bezwaarschrift worden hieronder besproken en weerlegd.

Bepaling van de historische en architecturale waarde van deze villa
Bezwaarindiener stelt de criteria "zeldzaamheid en unieke (zicht) locatie" in vraag bij deze villa en stelt op basis van een aantal argumenten dat de historische waarde van de villa niet gekoppeld kan worden aan architect J. De Bruycker.
De inventaris bouwkundig erfgoed bevat, zoals bezwaarindiener terecht aangeeft, geen volledige oeuvrelijst van architect J. De Bruycker. Doorheen de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in Lichtervelde en in andere gemeenten en steden waar deze architect aan het werk was, is de opname van een pand telkens afgewogen aan de waarden en criteria uit de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Om een gedegen afweging te maken of een onroerend goed kan worden opgenomen in de inventaris, wordt telkens rekening gehouden met de erfgoedwaarden, de selectiecriteria en de bewaringstoestand. Die waarden en criteria worden niet afzonderlijk beschouwd. De totale beoordeling vormt het uitgangspunt voor de evaluatie. Voor de opname in de inventaris wordt rekening gehouden met de geografische of de thematische context. Bij deze beoordeling wordt steeds een relevantie voor Vlaanderen voor ogen gehouden.
Het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed van 17 juli 2015 bepaalt in artikel 3 hoe de waarden en criteria moeten toegepast worden in de inventaris bouwkundig erfgoed. Daarin wordt bepaald dat een onroerend goed kan geselecteerd worden voor opname als het aan verschillende criteria tegemoetkomt, maar het kan ook in aanmerking komen voor opname als het in hoge mate aan slechts één criterium tegemoetkomt. Bij de bepaling van de erfgoedwaarde van deze villa zijn de criteria representativiteit en herkenbaarheid bepalend. Het goed werd niet geselecteerd omwille van de zeldzaamheid; (zicht)locatie is een criterium dat niet voorkomt in de methodologie. Het kan wellicht vergeleken worden met het criterium context, maar ook dit criterium geldt niet voor dit object en wordt nergens in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangehaald.
De villa werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van de interbellumbebouwing in Lichtervelde. Het is een representatief en herkenbaar voorbeeld van een dokterswoning, omdat het een ruime, statige villa is, groter dan de doorsneebebouwing, waaruit de combinatie van woning en dokterspraktijk af te lezen is. Typerend voor notabelenwoningen in Lichtervelde in het interbellum, kiest de

opdrachtgever voor een populaire lokale architect. De architecturale waarde van de woning bestaat erin dat de villa een duidelijk herkenbaar en representatief voorbeeld is van een interbellumvilla in Lichtervelde, waarbij een lokale architect de toen gangbare stijlkenmerken uit de populaire architectuurstijlen overneemt, maar toch kiest voor een klassieke villa, passend bij de status van de bouwheer, die dokter is. De gele bakstenen als parement voor een betonstructuur, de sobere volumewerking, de bow-windows en erkers, zijn elementen die overgenomen zijn uit de art deco en het modernisme, en die als architecturale elementen getuigen van een sobere, maar geslaagde lokale vertaling van de vooruitstrevende architectuur op dat moment.
Bezwaarindiener haalt aan dat de villa niet exact conform de plannen is uitgevoerd. Het pand is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris op basis van informatie die ter plaatse, op basis van een plaatsbezoek aan de villa op het moment van inventarisatie werd verzameld. De erfgoedelementen en -kenmerken van de villa, zoals uitgevoerd in realiteit, vormen de basis waarop de erfgoedwaarden van het pand zijn bepaald. Dat het pand niet exact conform de plannen werd uitgevoerd, doet dus niet ter zake en vormt geen argument om de erfgoedwaarden van de villa in twijfel te trekken.

Wijzigingen aan de villa
Bezwaarindiener meldt dat sinds de opname van de villa in de wetenschappelijke inventaris in 2001 een aantal wijzigingen zijn gebeurd die de architecturale waarde hebben verminderd.
De verdwenen poortjes, hek en pilasters, de verharding van de oprit, de dakgoten, het houtwerk van ramen, deuren en poorten, de betegeling van de portieken en de interieurelementen zijn niet vermeld in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van het aanduidingsobject dat voorligt voor opname in het vaststellingsbesluit. Aangezien deze elementen niet vermeld worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.
Sommige elementen worden wel vermeld in de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris. De beglaasde smeedijzeren deur blijkt bij vergelijking tussen de foto's van bij inventarisatie en de recente toestand nog steeds behouden. Het vervangen van het houtwerk van de ramen en de aanpassingen aan de trap en de betegeling van het interieur zijn wel relevant voor de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris. Omdat echter de andere beschreven erfgoedelementen nog bewaard zijn, heeft het vernieuwen van deze elementen slechts geringe impact op de beschreven erfgoedwaarde van de villa. Deze is nog steeds herkenbaar als een dokterswoning uit het interbellum, gebouwd in een typische lokale interbellumarchitectuur waarvoor de ontwerpen van architect J. De Bruycker bekend zijn.
Er wordt gezorgd voor een update van de inventaris door middel van een aanvullende informatie bij het erfgoedobject :
"In vergelijking met de situatie bij inventarisatie in 2001 zijn volgende elementen gewijzigd: het houtwerk van de ramen is vervangen, de trap is gewijzigd, sommige vloeren zijn vervangen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Technische gebreken, beleid nieuwbouw
Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de vermelde gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de villa zou herbouwd moeten worden.
De gebreken aan de villa zijn onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.
Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen of woonnormen en het ruimtelijke beleid van de gemeente

Lichtervelde vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000197: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 167517/erfgoedid 88260), Sint-Elooisstraat 26, Oostkamp

Particulieren melden dat het pand Sint-Elooisstraat 26 te Ruddervoorde, ooit café Burgerwelzijn, al enige tijd leeg staat en tevens te koop staat sinds november 2022 .

a) Erfgoedwaarde:
Op het L-vormige terrein bevinden zich 3 gebouwen. Enkel het gebouw langs de Sint-Elooisstraat met 1 bouwlaag onder een zadeldak werd opgenomen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed (ID 167517).
De dorpswoning werd in 1954 omgebouwd tot een café (westelijke zijde) en een kaaswinkel (oostelijke zijde).
In de loop der jaren werd heel wat geschiedenis weggeveegd:

a) Topgevel: van 4 traveeën naar een banale oplossing met 2 platte rechthoekige ramen onder betonnen latei op het gelijkvloers en nieuwe ramen op de verdieping. Wellicht alles in 1954.
b) Langs westelijke gevel: alles thans rechte strek, dus ook niet meer origineel (betonlintelen).
c) Bij de grote verbouwingen in 1954 werd al het buitenschrijnwerk en de raamtabletten vernieuwd.
d) Ook de vlakke houten binnendeuren zijn recenter van oorsprong, net als ganse het interieur, dat dateert wellicht van de opening van het café in 1954.
e) Overal werd beplating aangebracht tegen de muren om opstijgend vocht te camoufleren.
f) Vloeren: grotendeels gevlamde betonnen tegel uit de jaren 50.
g) Enkel op oostelijk dakvlak, niet zichtbaar door hogere aanbouw, nog originele Boomse pan.

b) Conclusie:

1. Gebouw op zich: Het hoofdgebouw is het enige pand op het terrein dat nog enige erfgoedwaarde heeft. Het volume werd behouden en er is geen kelder aanwezig. De vele recente aanpassingen, vooral op het gelijkvloers, in functie van de ombouw naar café / kaaswinkel hebben het pand als historisch gegeven totaal niet gerespecteerd (zie voorgaande). Ook het vervangen van het houten schrijnwerk werd niet op een erfgoed-bewuste manier gedaan. Wat het interieur betreft werden alle vloeren vervangen en alle binnenmuren afgedekt met houten bebording als camouflage voor opstijgend vocht.
2. Impact op omgeving: Het profiel van de Sint-Elooisstraat als typische dorpsstraat met zeer intens verkeer, zowel fietsers als bedrijfs- en personenwagens, is ter hoogte van het pand op zijn smalst. Totaal onverantwoord in de huidige samenleving dat er onvoldoende plaats is voor de fietser en de voetganger. Het straatprofiel moet en kan verruimd worden mits sloping van dit pand en het pand rechts ervan. Voor het pand rechts (Sint-Elooisstraat 24) zal in de komende jaren ook een aanvraag tot sloping ingediend worden.
3. Eindconclusie: Bezwaarindieners wensen dat dit pand, dat als historisch gebouw totaal verprutst werd bij de ombouw van het café in 1954, van de lijst geschrapt wordt. Dit is een kans voor de overheid om de veiligheid van de voetgangers en fietsers in de omgeving te verbeteren. Dit door het verplaatsen van de rooilijn / bouwlijn en door een geïntegreerd totaalproject met de achterliggende gemeentegronden samen met het pand rechts en de sloping van de uitbouw van het linkse pand. Bezwaarindieners wensen dat men die éénmalige historische

kans voor de veiligheid van de gemeenschap van Ruddervoorde niet voorbij laat gaan; het zou een historische vergissing zijn.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de dorpswoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het een representatieve, nog steeds herkenbare en tevens zeldzame getuige is van de vroeg-19de-eeuwse dorpsbebouwing in Ruddervoorde. Daardoor heeft deze woning historische waarde. De architecturale waarde van de woning wordt bepaald door de dwarse inplanting op de straat, wat een representatief en herkenbaar kenmerk is van vroeg-19de-eeuwse dorpswoningen, daar waar latere bebouwing doorgaans parallel met de openbare weg werd ingeplant. Het is een zeldzame getuige van een oudere, haaks op de weg ingeplante dorpswoning in Ruddervoorde. Het pand is nog steeds herkenbaar als een begin-19de-eeuwse dorpswoning omdat het een laag bakstenen volume betreft onder een steil zadeldak, met het ovale zoldervenster in de topgevel met klein topstuk als typerend architecturaal element.

De beschrijving die men in 2007 van de woning opmaakte bij registratie in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed merkte al op dat de grote puivensters met bewaard houtwerk niet dateren uit de 19de eeuw, maar "mogelijk uit de eerste helft van de 20ste eeuw." Deze aanpassingen in functie van het café werden dus al meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van het pand. Uit de informatie van bezwaarindiener blijkt dat deze aanpassingen dateren van 1954, toen het pand als café en winkel werd omgevormd. Die informatie zal worden aangevuld in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 88260: "Bij de omvorming van de woning naar café en winkel in 1954, werd de begane grond aangepast en het schrijnwerk vernieuwd. De grote puivensters in de voorgevel en vensters met kleinhouten in de zijgevel gaan dus terug tot deze bouwfase.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bezwaarindiener haalt aan dat het interieur midden 20ste eeuw werd aangepast. Gelet op het feit dat het interieur in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, heeft dit argument geen invloed op de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.

De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn die rekening houdt met onder meer de erfgoedkenmerken. De opname van het pand in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed sluit dus de verlening van een sloopvergunning niet uit, met dien verstande dat de vergunningverlenende overheid motiveringsplicht heeft: https://www.onroerenderfgoed.be/motiveringsplicht-bij-sloop-en-kap-van-vastgesteld-erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000276: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve 't Guysenhof (aanduidingsid 167643/erfgoedid 88752), Oudenburgweg 50, Jabbeke

Een particulier meldt dat het huidige woonhuis de laatste restant is van een voormalig grote hoeve. Oorspronkelijk was het huidige woonhuis dubbel zo lang en gaat het terug op een voor de regio typerend woonstalhuis. In de jaren 80 werd het stalgedeelte echter gesloopt. In dezelfde periode werd de tegenoverliggende schuur en de bijgebouwen aan

de straatzijde ook gesloopt. Bijgevolg is de ensemblewaarde en locuswaarde grondig aangetast.
In het interieur zijn behalve de voute en één moerbalk met kinderbalken geen elementen met erfgoedwaarde bewaard gebleven. De dakspanten zijn bewaard, maar plaatselijk in slechte toestand. Het woonhuis heeft vele aanpassingen ondergaan, afleesbaar in het metselwerk, die aantonen dat in tegenstelling tot de vermelding in de inventaris diverse dagopeningen werden aangepast in de gevels.
Hierdoor is de bezwaarindiener van mening dat de erfgoedwaarde veel minder van waarde is dan er vermeld wordt in de inventaris. Het gaat hooguit nog om een woning met enkele vroegere kenmerken, maar waarvan de meeste met erfgoedwaarde reeds verdwenen zijn. Daarom verzoekt de bezwaarindiener om de vaststelling te schrappen op deze woning.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de Hoeve 't Guysenhof te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat de huidige woning werd aangepast. Deze aanpassingen gebeurden voordat het pand in 2007 opgenomen werd in de inventaris en werden bijgevolg meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarden. Bezwaarindiener geeft wel bijkomende bouwhistorische informatie, die aangevuld wordt in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 88752: "Oorspronkelijk was het huidige woonhuis dubbel zo lang en gaat het terug op een langgestrekt volume met geïncorporeerd stalgedeelte. In de jaren 1980 werd het stalgedeelte echter gesloopt. In dezelfde periode werden de tegenoverliggende schuur en de bijgebouwen aan de straatzijde ook gesloopt.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bezwaarindiener heeft gelijk dat huidige hoeve niet geselecteerd werd omwille van de contextwaarde en de ensemblewaarde, selectiecriteria die doorgaans doorslaggevend zijn voor de motivering van de erfgoedwaarde van hoeves. Omdat hier enkel het boerenhuis werd bewaard, gelden deze criteria inderdaad niet. Het boerenhuis van de Hoeve 't Guysenhof werd geselecteerd voor opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris op basis van de criteria representativiteit, zeldzaamheid en herkenbaarheid, en kreeg de historische en architecturale waarde toegekend.

Het van de historische hoevesite overgebleven boerenhuis, wellicht met een kern uit eind 18de eeuw, behield na renovatie erfgoedelementen en erfgoedkenmerken die de erfgoedwaarde motiveren. Het betreft een representatief en herkenbaar voorbeeld van een West-Vlaams boerenhuis uit eind 18de en 19de eeuw. Typerende elementen die de architecturale waarde illustreren zijn de witgekalkte baksteenbouw op gepekte plint, met twee herkenbare opkamertraveeën en de licht getoogde muuropeningen.
De bepalende erfgoedwaarde van dit boerenhuis is echter de historische waarde. De hoeve heeft een hoge historische waarde omdat ze met haar naam verwijst naar haar oorsprong als één van de 167 achterlenen van de baronie van Guysen. De geschiedenis van deze hoevesite gaat terug tot 1351, waardoor het een zeldzame getuige is van de vroegste geschiedenis van Jabbeke. Hoewel het huidige boerenhuis recenter is, markeert het nog steeds op een herkenbare manier een zeer oude, historisch belangrijke hoevesite in de streek.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000277: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve Ten Wijngaerde (aanduidingsid 167764/erfgoedid 88900), Westernieuwweg 68, Jabbeke

Een particulier dient bezwaar in bij de vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed, namelijk bij het object "Hoeve Ten Wijngaerde". Het gaat over een oude, nog actieve boerderij langs de Westernieuwweg 68, 8490 Varsenare, perceelnummer 31035B0491/00E000.
Bezwaarindiener verwijst naar vele verbouwingen in de 20ste eeuw. Ook rond de jaren 50 is er verbouwd aan het huis met nieuwe pannen erop, waardoor de voorgevel van het huis uit 3 soorten stenen bestaat. Eén van de muren is zelfs opengegaan (door verzakking), met een grote barst erin als gevolg (foto 1).
In de tekst van het agentschap Onroerend Erfgoed spreekt men van 1846 dat de ophoging is gebeurd. Dit kan niet kloppen gezien de soort dakpannen (geen boomse pannen maar andere dichte pannen zonder kieren, pannen 401) die er gebruikt werden. Alsook dat dakgedeelte heeft geen oversteek, de goot is tegen de muur bevestigd (foto 2): dit bevestigt dat de verbouwing dateert van rond 1950. Familielid van bezwaarindiener weet van de verbouwing als kind. Ook navraag bij de zoon van een vroegere bewoner bevestigt dat de verbouwingen dateren rond de jaren 1950, op het moment van gezinsuitbreiding. Gezien de late ingrijpende verbouwingen, zoals de rondbogige zoldervensters, beeltenis in het dak die dateren uit de jaren 1950 heeft dit geen historische erfgoedwaarde.
Stallingen zijn ook sterk verbouwd (jaren 1980) met aan de straatkant een muur die verwijderd moet worden omdat deze verkleurd is, doordat ze doordrenkt is van een vloeistof van vroeger.
In de schuur zijn de moerbalken ingekort (foto 4) en palen eronder gezet om een afdak aan te bouwen, thans bindstal. Alsook de beide kopgevel is voor 3/4 weg waardoor de hoek zeker niet sterk genoeg meer is, indien de aanbouw van de jaren 80 zou worden verwijderd om in de oorspronkelijke staat te herstellen. In de jaren 80 is de schuur zodanig verbouwd (3 soorten stenen en gebarsten muren) (foto 5), stukken afgebroken, en aangebouwd dat deze schuur geen historische erfgoedwaarde meer heeft.
Door de vele verbouwingen die gebeurd zijn aan de woning, stallen en schuur zijn deze niet meer in authentieke staat en hebben daardoor geen enkele historische meerwaarde.
Op de plattegrond is duidelijk te zien dat er aan de schuur in trap is aangebouwd (deze hebben enkel een schuin dak met golfplaten, alsook het afdak van de schuur) (foto 6). Op de plattegrond is ook te zien dat de achterkant van de woning breder is gebouwd, op het moment dat in de jaren 50 het dak is verhoogd. Dit resulteert in een dak met minder helling dan oorspronkelijk historisch het geval was.
De bestaande gebouwen zijn ook niet functioneel meer voor de moderne bedrijfsvoering. Gezien het een actieve boerderij is. Om deze redenen wordt bezwaar ingediend tegen de vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed en gevraagd om deze van de lijst te schrappen.
In bijlage voegt de bezwaarindiener enkele foto's toe ter indicatie. Bezwaarindiener stelt dat de foto's en de beschrijving slechts een greep zijn uit de meerdere redenen van het bezwaar en geven zeker geen volledig beeld van de gebreken en de gebeurde ingrijpende verbouwingen alsook de beperkingen van een moderne bedrijfsvoering weer.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de Hoeve Ten Wijngaerde te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat de huidige woning werd aangepast en geeft daarover bouwhistorische informatie, die aangevuld wordt in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 88900: "De ophoging van de vier eerste traveeën van het huis en de uitbouw ervan met de grote dakkapel met puntgevel, gekenmerkt door geelbruine bakstenen, dateert niet van rond 1846 maar van de jaren 1950.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bezwaarindiener is correct als hij aanhaalt dat de hoevegebouwen aangepast zijn in de 20ste eeuw. Dat wordt letterlijk zo vermeld in de beschrijving van de hoeve die in 2007 gemaakt werd bij de opname in de wetenschappelijke inventaris: 'De gebouwen klimmen volgens de archiefbronnen op tot de 17de of 18de eeuw, maar laten talrijke 19de- en 20ste-eeuwse verbouwingen aflezen.' De verhoging van het boerenhuis wordt vermeld. De

schuur is getypeerd als een 'zeer sterk verbouwde, hoofdzakelijk 20ste-eeuwse schuur in gele baksteenbouw'.
De argumenten die bezwaarindiener aanreikt zijn dus niet nieuw, en werden al meegenomen in de afweging van de erfgoedwaarde van de hoeve. Er is geoordeeld dat er ondanks de aanpassingen voldoende erfgoedelementen en erfgoedkenmerken aanwezig zijn om de architecturale en historische waarde van de hoeve te motiveren.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de hoeve als ensemble, als bouwkundig geheel, in casu de volledige hoeve bestaande uit de boerenwoning, aansluitende stal en de schuur, volgens ongewijzigde historische constellatie gelegen op een onverhard erf, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte hoevegebouwen op zich buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde verbouwingen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de hoeve aantasten, aangezien het geheel een grote herkenbaarheid bewaarde.

De bepalende erfgoedwaarde van deze hoeve is de historische waarde. De hoeve heeft een hoge historische waarde omdat de hoevenaam verwijst naar het Brugse begijnhof "Ten Wijngaerde": vanaf 1517 wordt de hoeve in Varsenare vermeld in de jaarrekeningen van dit begijnhof. De geschiedenis van deze hoevesite gaat terug tot begin 16de eeuw, waardoor het een zeldzame architecturale getuige is van de zeer ver teruggaande geschiedenis van Jabbeke. Uit talrijke archiefstukken die bewaard zijn over deze hoeve, kan afgeleid worden dat de opstelling van de hoevegebouwen sinds de 17de eeuw niet meer gewijzigd is, en dat de kern van het huidige boerenhuis waarschijnlijk dateert van 1647. Hoewel de huidige hoevegebouwen doorheen de eeuwen sterk zijn aangepast, markeert de hoeve in haar historische opstelling op het erf nog steeds op een herkenbare manier een zeer oude, historisch belangrijke hoevesite in de streek.

Het ensemble van hoeve met aansluitende stal en haaks daarop staande schuur, behield na aanpassingen in de opeenvolgende eeuwen, erfgoedelementen en erfgoedkenmerken die ook de architecturale waarde motiveren. Het betreft een representatief en herkenbaar voorbeeld van de West-Vlaamse historische, traditionele hoevebouw. Typerende elementen die de architecturale waarde illustreren zijn het gebruik van rode baksteen, met witgekalkte gevels op gepekte plint, gevat onder rode pannen daken. Vaste hoevegebouwen op een historische West-Vlaamse hoeve zijn boerenhuis, stal en schuur, waarbij het bij elkaar aansluitende boerenhuis en stalgedeelte een zeer representatief architecturaal kenmerk is. Hoewel de gevels van de schuur grotendeels herbouwd werden in 20ste-eeuwse baksteen, is de inplanting sinds eeuwen ongewijzigd gebleven, en gaan we ervan uit dat het historische schuurvolume niet sterk gewijzigd is, waardoor het gebouw nog steeds herkenbaar is als een schuur deel uitmakend van een historische hoevesite.

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige bedrijfsvoering vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000287: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 153755/erfgoedid 51176), Bruggestraat 142, Ingelmunster

Een particulier dient een bezwaar in, in verband met een openbaar onderzoek over de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed betreffend object ID 51176 - Bruggestraat 142, 8770 Ingelmunster & omliggende bouwgronden - kadastraal. 36007B0497/00N0021.

Aansluitend op de infovergadering ten stadhuize op donderdag 27/4/23 laat bezwaarindiener zijn grieven horen betreffende een gebouw dat volgens hem enkel goed voor de sloop is.
Bezwaarindiener verwijst naar eerdere correspondentie, waar hij tot op heden geen antwoord op heeft ontvangen. Niettegenstaande dat hem in 2018 beloofd werd dat dit binnen de 3 maanden beantwoord zou worden.
Zoals ook aangegeven in zijn schrijven in 2018, is bezwaarindiener nog steeds in geen geval vragende partij om dit gebouw/gronden Bruggestraat nr 142 te laten klasseren. Zoals blijkt uit de e-mail van gemeente Ingelmunster van d.d. 28/4/2023 (toegevoegd als bijlage) is de A/B/C klassering voor deze site Bruggestraat 142 nog niet aan de orde en zijn er ook nog geen documenten, indelingen, voorwaarden of andere voorhanden. In de e-mail wordt gesproken over NOG niet aan de orde en NOG geen documenten voor handen.
Bezwaarindiener vraagt om duidelijkheid over deze erfgoedfeiten en dit binnen een redelijke termijn, vb. tegen 30/12/2023 ten laatste.
In bovengenoemde e-mail aan bezwaarindiener wordt gesproken over een vaststelling van de inventaris en waarbij een openbaar onderzoek loopt om te kijken welke panden er geschrapt kunnen worden. In geval van een positieve erfgoedbeslissing had bezwaarindiener graag de modaliteiten met definitie van deze vaststelling ontvangen.
Wat de bouwmogelijkheden zijn / waren, wil bezwaarindiener erop wijzen dat deze gelijk zijn aan deze van de Bruggestraat nr 134 en dit tot en met Bruggestraat nr 146. Bij een bezoek in 2018 op het gemeentehuis, werd bezwaarindiener beloofd dat het realistisch was dat het sloop zou worden voor dit bouwvallig gebouw, ook gezien de nieuwe bouwmodaliteiten, enz, enz.
Bezwaarindiener benadrukt nogmaals geen vragende partij te zijn voor bouwkundig erfgoed en volgt tot op vandaag de visie om een aangepast bouwproject neer te poten en dit conform de noden en plichten van de Gemeente Ingelmunster. Bezwaarindiener verwijst hierbij naar een persoonlijk onderhoud dd. 12/09/2018 met een contactpersoon bij de gemeente.
Het gebouw Bruggestraat 142 (ook nr 138) is verhuurd en doet dienst als magazijn/filiaal.
Gebreken aan gebouw die volgens bezwaarindiener aantonen dat gebouw enkel goed is voor de sloop:

- Voorgevel (straatkant) helt ongeveer 6 à 12 cm over naar buiten/binnen toe en in stroken
- Zijgevel rechts, staat bol zowel in de lengte als in de hoogte en helt naar buiten/binnen toe tot ongeveer 15 cm
- Achtergevel idem maar in mindere mate en in stroken over de lengte tot ongeveer 5 à 8 cm maximum
- Zijgevel links staat lichtjes bol en helt naar binnen/buiten toe tot ongeveer 10 cm maximum aan dak veust/nok
- Gemetseld in volle muur met roggemeel zonder spouw en later hervoegd met een kalk combinatie (het roggemeelspecie is totaal verpoederd en voegwerk brokkelt uit, met staal van de mesterspecie als bijlage)
- Serieuze barsten in de zijgevel rechts en links en achtergevel
- Gemetst in volle muur, geen isolatie mogelijk zonder schimmelvorming en opstijgend vocht
- Geen asfaltpapier boven funderingsmetselwerk, alle binnen- en buitenmuren staan vochtig
- Kelder onder voute van ongeveer 1.60 m hoogte gemetst en niet waterdicht
- Doorvalwc met beerput onder gebouw, gemetst en met waterdicht met luik aan zijgevel rechts om te ledigen en plafond beerput niet stabiel en is gesitueerd onder gebouw.
- Gemetste en labiele funderingen die de toekomst van het gebouw ondermijnen, het gebouw gaat open naar buiten toe (maat grond ten opzichte van maat dakgoot/nok)
- Zie 1/3 summier plan gebouw met maten en indeling en deuropeningen/poortje
- Voute en momenteel magazijn- bureel- vloer is met stabiel genoeg met dit oud metselwerk. Als er een zwaar gewicht op komt, durft het trillen
- Enz, enz,

- Zie foto's als bijlage, in totaal 46 pagina's met afbeeldingen

Boerenarbeiderswoning, wat moet bezwaarindiener zich daarbij voorstellen? In 2018 spraken ze van een arbeiderswoning en nu opeens van een boerenarbeiderswoning?
Om een dergelijk oud gebouw aan te passen conform de nieuwe noden anno 2023 en om geschikt te zijn voor bewoning en ook nog verkoopbaar zijn:

- Moet het gebouw volledig vochtvrij zijn of kunnen gemaakt worden
- Moet er +/-15 cm isolatie in de spouw en ook onder de vloer voorzien worden, minstens
- Voldoende solarpanelen op het dak voorzien worden, enz.
- Hoe esthetisch zoiets conform instaleren op zo'n gebouw dan
- Hoe rationeel zoiets installeren,...
- Enz, enz

In geval van klassering,...
Het gemeentebestuur van Ingelmunster gaf bezwaarindiener mee tijdens het bezoek van 13/9/2018 dat er betrekkelijk hoogbouw mocht gebouwd worden van 3 etages met dak, zoals in de lijn ervoor naar het centrum toe.
Bezwaarindiener vraagt zich af of zo'n geklasseerd laag gebouw daar dan wel op zijn plaats staat? En welk zicht zal zoiets ertussen geven dan?
Door bezwaarindiener ter bewijsvoering bijlagen toe:

A. Zie plan gebouw / 1 pag.(handgeschreven)
B. kopie brief d.d. 13/9/2018 / 3 pag.
C. staal voegwerk en metselspecie in pvc zakje
D. mailverkeer d.d. 28/4/23 / 1 pag.
E. Foto's boerenarbeiderswoning, 46 pagina's met de verschillende problematieken aangetoond

Onweerlegbare feiten:
Niet te herstellen volle muur metselwerk. Gans het gebouw is gemetst met een verpoederde specie van oude cementvariant (waarvan staal als bijlage) en waarbij alle stenen +/- los op elkaar gestapeld liggen op heden. Dat wil zeggen dat de stenen in de muur over elkaar schuiven en de muur daardoor geen enkel houvast meer heeft in zijn geheel. De muur werkt zoals een accordeon, hij schuift open/ toe om in evenwicht te komen met de stabiliteit van de gemetselde funderingen en met de dragende dakgebinten / (openduwen) enz. Ook gezien het feit dat het is gesitueerd langs een drukke baan met zwaar verkeer en die daardoor veel trillingen met zich teweeg brengt en daardoor de stabiliteit van het gebouw verder ondermijnt (zie uiteengaan van de buitenmuren).
Niet aan de orde bij deze, maar toch vrij belangrijk!
In geval van een positieve erfgoedbeslissing, zijn er tal van minwaarden op het goed en de site (bouwgrond), ook gezien het feit dat de actuele isolatie en energievoorschriften er niet kunnen nageleefd worden. (Zware meerkosten in verbruik, en over een lange periode!)
Ook het feit dat dit pand met site is aangekocht voor vrij en onbelast (notarieel).

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit. Bezwaarindiener verzet zich tegen het klasseren van het pand. Het doel van de vaststelling is niet de bescherming, wel de vaststelling als bouwkundig erfgoed. Dit bezwaar wordt verder behandeld in het kader van de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed.

1) Doelstelling en modaliteiten vaststelling
De vaststelling van een inventaris heeft als doel het behoud van onroerend erfgoed te stimuleren. Voor steden en gemeenten is de vastgestelde inventaris het vertrekpunt om een eigen erfgoedbeleid uit te stippelen. Het is een juridisch minder zwaar en minder verregaand alternatief voor een bescherming. Een onroerend goed kan worden opgenomen in een vastgestelde inventaris als het erfgoedwaarde heeft en voldoende goed bewaard is. De vertrekbasis voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen is de wetenschappelijke inventaris van het onroerend erfgoed. Geïnventariseerde goederen staan immers in de wetenschappelijke inventaris omdat ze erfgoedwaarde hebben. De erfgoedonderzoekers gebruiken een uniforme methode om te

bepalen of een onroerend goed voldoende erfgoedwaarde heeft voor opname in de wetenschappelijke inventaris van het onroerend erfgoed. Deze methodologieën zijn vastgesteld in ministeriële besluiten en kunnen geraadpleegd worden via de website https://www.onroerenderfgoed.be/de-vaststellingsmethodologie. Voor eigenaars en beheerders biedt een vaststelling voordelen en zekerheid. De vrij beperkte juridische gevolgen bij vastgesteld erfgoed zijn generiek voor alle bouwkundig erfgoed in Vlaanderen en kunnen op de webpagina https://www.onroerenderfgoed.be/juridische-gevolgen-van-een-vaststelling nagelezen worden.

2) De erfgoedwaarden van de boerenarbeiderswoning
Het object, in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en in de vastgestelde lijst steeds met boerenarbeiderswoning aangeduid, wordt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken omschreven als een laag, vrijstaand boerenarbeidershuis uit de tweede helft van de 19de eeuw. In de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject wordt daaraan toegevoegd dat het object bestaat uit vijf huistraveeën in dubbelhuisopstand en twee staltraveeën onder zadeldak, belegd met Vlaamse pannen. Verankerde baksteenbouw. Getoogde muuropeningen. Staldeur en stalvensters in de rechter zijgevel. Bewaard houtwerk, onder meer luiken.
Enkel de luiken zijn vandaag niet meer aanwezig. De luiken worden niet vermeld in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, wel in de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject. Omwille van de duidelijkheid wordt in de rubriek "aanvullende informatie" bij het erfgoedobject toegevoegd dat de luiken niet meer aanwezig zijn.
De andere, vrij sobere erfgoedelementen en erfgoedkenmerken zijn nog steeds bewaard en van toepassing. Het is op basis van deze erfgoedelementen en erfgoedkenmerken dat de woning voor opname in de inventaris werd geselecteerd tijdens de geografische inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in Ingelmunster in 2001. De woning is namelijk een herkenbaar en representatief voorbeeld van een boerenarbeiderswoning uit de tweede helft van de 19de eeuw in landelijk gebied, bestaande uit een woongedeelte met aanpalend stalgedeelte. De woning getuigt van een historische woonvorm in het 19de-eeuwse rurale Vlaanderen waar naast hoeves ook kleinere landelijke woningen werden opgetrokken voor de huisvesting van landarbeiders. Typerend is dat dergelijke kleine woningen een bijgebouw bevatten voor stalling van goederen of dieren. Hierdoor genereert het goed een historische erfgoedwaarde. Het goed heeft architecturale waarde omdat het een representatieve en herkenbare getuige is van de landelijke architectuur in West-Vlaanderen in de 19de eeuw. Typerend is de bruinrode baksteenbouw onder pannen zadeldak en getoogde muuropeningen. De lage, vrij bescheiden woning is in een langgestrekt verband gecombineerd met een stal, wat een representatieve samenstelling is voor een boerenarbeiderswoning. De historische materialen en volumes zijn herkenbaar bewaard, waardoor de gebouwen herkenbaar zijn als landelijke architectuur uit de tweede helft van de 19de eeuw. Ook het historisch schrijnwerk is nog deels bewaard, wat zeldzaam geworden is.

3) Bewaringstoestand
In het bezwaarschrift worden bouwfysische gebreken opgesomd en met foto's geïllustreerd, die volgens de bezwaarindiener aantonen dat het gebouw enkel goed is voor sloop. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan echter niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van het goed zou herbouwd moeten worden.
De boerenarbeiderswoning bezit nog steeds de erfgoedwaarden, zoals beschreven in de inventaris bouwkundig erfgoed en is voldoende gaaf en herkenbaar bewaard gebleven. Daarmee is aan de twee voorwaarden uit het Onroerenderfgoedbesluit (artikel 4.1.1) voldaan om een goed op te nemen in de vastgestelde inventaris. Er wordt bijgevolg geen gevolg gegeven aan de vraag om de boerenarbeiderswoning niet langer op te nemen in de vastgestelde lijst van het bouwkundig erfgoed.

4) Niet-ontvankelijke argumenten
Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten.
De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan dus geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging gebeuren en motivering die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.
Er wordt in het bezwaarschrift verwezen naar een informatievergadering en eerdere correspondentie tussen bezwaarindiener en de GECORO Ingelmunster, een A/B/C/klassering en beloftes inzake bouwmogelijkheden of sloop. Dit zijn initiatieven die op lokaal niveau worden genomen, maar die geen voorwerp uitmaken van de vaststellingsprocedure.
Een gewijzigde functie, in het bezwaarschrift is er sprake van de functie als magazijn of filiaal, heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit aangezien het de erfgoedwaarden niet heeft gewijzigd. We vertrekken van de oorspronkelijke of belangrijkste functie van een object.
Dat het niet meer mogelijk zou zijn om het goed aan te passen aan de nieuwe noden anno 2023, om het geschikt te maken voor bewoning of om het nog verkoopbaar te krijgen, is eveneens niet-ontvankelijk. Financiële argumenten of het vermeende gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Daarenboven speelt één van de rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed net in op de soms moeilijke balans tussen de EPB-eisen en de erfgoedwaarden. Voor gebouwen uit de vastgestelde lijst kan een afwijking gevraagd worden van de normen voor energieprestatie en binnenklimaat als dat nodig is om de erfgoedwaarde van het pand in stand te houden (het Energiedecreet van 8 mei 2009). Meer informatie is te vinden op de website Energiesparen.be.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000295: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 165668/erfgoedid 85235), Amersveldestraat 45, Hooglede

Particulieren wensen bezwaar aan te tekenen tegen de opname van het object ID 85235, Amersveldestraat 45, 8830 Hooglede, in de inventaris bouwkundig erfgoed provincie West-Vlaanderen.
De brief met de bekendmaking van het openbaar onderzoek draagt de datum van 6 april 2023. Het openbaar onderzoek loopt van 1 april tot en met 30 mei 2023. In die zin is het bezwaar tijdig ingediend.
1. Ligging van het object:
Bezwaarindiener voegt luchtfoto toe ter verduidelijking van de ligging van het object.
2. Beschrijving van het object:
Bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris.
Het erfgoedobject is een voormalige hoeve. Er zijn geen recente gebouwen aanwezig. De gebouwen zijn niet meer bruikbaar voor de hedendaagse landbouw. De muren van stallingen en schuur, vertonen meerdere verbouwingswerken (gewijzigd metselwerk). De woning is een vochtige versleten woning, die destijds gecementeerd werd aan de

buitenkant om te beschermen tegen de inslaande regen. De tuin aan de voorzijde werd grotendeels ingenomen door onteigening, voor de aanleg van een rondonde (sic) bij de kruising van de Amersveldestraat en de Delaeystraat. Volgens bezwaarindiener is de "schoonheid" van het goed volledig teniet gedaan.
3. Motivatie van het bezwaar:
Er zijn volgens bezwaarindiener diverse redenen om de opname in de inventaris in twijfel te trekken:

- Functionaliteit van het gebouw
- Bouwfysische toestand
- Erfgoedwaarde
- Kostprijs renovatie

3.1 Functionaliteit:
Het geheel is een voormalige hoeve, bestaande uit een stalling, schuur en woning. Alle gebouwen hebben een laag plafond, lage poortopeningen en deuren. Deze gebouwen kunnen geenszins nog dienst doen als landbouwgebouw. De machines zijn 3,5 tot 4 m hoog en kunnen niet meer in de huidige gebouwenstructuur gestald worden. De stallingen hebben een laag plafond. Hierdoor kunnen ook geenszins nog dieren gestald worden, rekening houdend met de huidige wetten en vereisten omtrent dierenwelzijn.
Kortom: deze gebouwen zijn volgens bezwaarindiener van generlei functionele waarde meer.
3.2 Bouwfysische toestand:
Bezwaarindiener stelt dat de stal en schuur bouwkundig in verval zijn. Het dak is op vele plaatsen rot. De gebinten vertonen overal tekenen van schade door de houtworm. Het komt erop neer, dat de volledige dakconstructie moet vernieuwd worden om het gebouw in stand te houden. Deze investeringskost is niet te verantwoorden en niet te dragen door het bedrijf. Daar bovenop komt dat het gebouw op zijn geheel niet functioneel meer is.
De woning is een oud gebouw met een EPC-waarde F. De woning heeft een laag plafond en is niet geïsoleerd. Evenals bij de muren en dak ontbreekt de isolatie. De ramen zijn niet voorzien van dubbele beglazing.
Dit betekent dat de woning bij verkoop volledig moet gerenoveerd worden, zo niet gesloopt. Dit betekent ook dat "gecementeerde gevels met schijnvoegen", de zogezegde erfgoedwaarden, zullen moeten wijken om van deze woning een gezonde en klimaatvriendelijke woning te maken.
3.3 Erfgoedwaarde:
De hoeve wordt omschreven als een hoeve met losse, lage bestanddelen van verankerde, rode baksteen onder overkragende, pannen zadeldaken rond een deels begraasd en deels betonnen erf, aan de straatzijde afgezet met betonnen paaltjes en toegankelijk via ijzeren hek.
Deze beschrijving klopt volgens bezwaarindiener geenszins meer met de huidige toestand van de hoeve. De losse bestanddelen zijn nog aanwezig.
Maar, de muren van stallingen en schuur, vertonen meerdere verbouwingswerken (gewijzigd metselwerk). Het oorspronkelijk metselwerk is bijna volledig verdwenen.
Ook de betonnen paaltjes aan de straatzijde staan er niet meer en zijn vervangen door eigentijdse afsluiting. Het binnenerf is ook veranderd en verkleind door de aanleg van de rotonde. Er is geen sprake meer van de begrazing op het binnenerf.
Hierdoor is de uitstraling van het goed volledig verdwenen.
3.4 Kostprijs:
De renovatie van deze hoeve tot de creatie van een functionele woning met bijgebouwen, conform aan de wettelijke woonvereisten van een hedendaagse woning én rekening houdend met de erfgoedwaarden, zou volgens bezwaarindiener ettelijke honderdduizenden euro's kosten. Dit is niet haalbaar. De extra kosten om de erfgoedwaarden in stand te houden, dragen niet bij tot een meerwaarde.
Bezwaarindieners vragen de schrapping van de opname van het object in de inventaris voor bouwkundig erfgoed. Er is volgens bezwaarindieners geen erfgoedkundige meerwaarde meer. De uitstraling van de hoeve is door de ingreep van de aanleg van de rotonde, volledig verdwenen. De gebouwen zijn oud en versleten. Renovatie is een onhaalbare kaart.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoevegebouwen zijn voldoende goed bewaard en hebben erfgoedwaarde, waarmee ze voldoen aan de twee voorwaarden om te worden opgenomen in het vaststellingsbesluit.

De argumenten van bezwaarindiener worden besproken en weerlegd.

1. Functionaliteit:
De wijzigende functie van de hoeve en het feit dat de gebouwen niet meer beantwoorden aan de eisen van de huidige landbouwbedrijfsvoering maken geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en hebben geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

2. Bouwfysische toestand:
Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de opgesomde bouwfysische gebreken aan schuur en stal op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de schuur en stal zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de schuur en de stal is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond in het bezwaarschrift.
Het feit dat de boerenwoning niet voldoet aan de huidige energieprestatienormen vormt geen motiveringsgrond om de opname van het goed in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Daarenboven speelt één van de rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed net in op de soms moeilijke balans tussen de EPB-eisen en de erfgoedwaarden. Voor gebouwen uit de vastgestelde lijst kan je een afwijking vragen van de normen voor energieprestatie en binnenklimaat als dat nodig is om de erfgoedwaarde van het pand in stand te houden (het Energiedecreet van 8 mei 2009). Meer informatie is te vinden op de website Energiesparen.be. Ook stelt de bezwaarindiener dat de woning bij verkoop volledig gerenoveerd of zelfs gesloopt moet worden. Sinds 2023 moeten alle eengezinswoningen en appartementen met EPC-label E of F verplicht gerenoveerd worden naar label D of beter, binnen de 5 jaar na aankoop. Voor geïnventariseerd bouwkundig erfgoed geldt echter een vrijstelling van bepaalde eisen uit deze renovatieverplichting, zie ook https://www.vlaanderen.be/een-woning-kopen/renovatieverplichting-voor-residentiele-gebouwen.
De eventuele sloop en de eventuele aanpassingen die in de toekomst nodig zouden zijn, kunnen nu nog niet in rekening worden gebracht voor de bepaling van de erfgoedwaarde van de hoevegebouwen, omdat deze werken nog niet zijn uitgevoerd of aangevraagd.

3. Erfgoedwaarde:
Bezwaarindiener stuurt geen foto's mee van de huidige toestand van de gebouwen. De beelden op Google Streetview van oktober 2021, werden vergeleken met de beschrijving en foto's gemaakt van de hoeve bij inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in de gemeente Hooglede in 2001.

- Afgaande op de beelden, zijn tussen 2001 en 2021 geen wijzigingen uitgevoerd aan het metselwerk van stallen en schuur. Latere wijzigingen zijn ons niet bekend of niet meegedeeld. Daarenboven werden de aanpassingen aan de schuur reeds bij de inventarisatie in 2001 geregistreerd en meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van de hoeve, cf. beschrijving 'Ten oosten, sterk verbouwde 19de-eeuwse schuurvleugel en ten zuiden stalvleugel van 1945.' Het feit dat de 18de-eeuwse boerenwoning aangevuld werd met een schuur in de 19de eeuw, en een stal in 1945, en dat deze bijgebouwen wijzigingen ondergingen, getuigt net van de typische bouwhistoriek van landbouwbedrijven, waarbij de gebouwen zich steeds aanpassen aan de wijzigende landbouwuitbating door de eeuwen heen.

- De in 2001 beschreven afsluiting met betonnen paaltjes aan de voorzijde van het erf en het kleine ijzeren hek tot de woning zijn inderdaad niet meer aanwezig. Het grote ijzeren hek tussen hardstenen hekpijlers is wel nog bewaard. Het deels begraasd en deels betonnen erf werd geregistreerd bij inventarisatie in 2001 en is qua aanleg niet wezenlijk veranderd; de tuinzone voor de woning is door de aanleg van de rotonde inderdaad ingeperkt.

Gelet op het feit dat paaltjes, hek en erf niet vermeld worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van aanduidingsobject 165668, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd vastgesteld. Temeer dat het vrij recente, weinig waardevolle elementen betreft, is de impact op de erfgoedwaarde van de hoeve, gering.
Deze wijzigingen worden wel geregistreerd bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris: "Sinds de inventarisatie in 2001 werd een deel van de tuinzone voor de woning ingenomen voor de aanleg van een rotonde. De afsluiting met betonnen paaltjes en het kleine ijzeren hek tot de woning zijn hierdoor niet langer aanwezig. De toegang tot het verharde erf via een groter ijzeren hek tussen hardstenen hekpijlers is wel nog bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

De hoeve heeft wel degelijk erfgoedwaarde. De historische waarde van de hoeve bestaat erin dat ze een representatief en herkenbaar voorbeeld is van de historische bebouwing in Hooglede. De Amersveldestraat is de hoofdstraat van het gehucht De Geite, en heeft een basisbebouwing van eind 19de-eeuwse en begin-20ste-eeuwse dorpswoningen. Deze hoeve is een van de oudste woningen in de dorpskom, die getypeerd wordt door heel dicht bij de gehuchtskern aansluitende hoevebouw. De 18de-eeuwse boerenwoning, vormt samen met de in de 19de en in de 20ste eeuw toegevoegde losse bestanddelen, een van de getuigen van het historische, volledig landelijke karakter van de gemeente. De uit verschillende eeuwen stammende, bakstenen hoevegebouwen vormen samen een sterk ensemble als representatief en herkenbaar voorbeeld van een Vlaamse hoeve met losse bestanddelen.

4. Kostprijs:
De financiële argumenten, de tegenwerpingen over de mogelijkheden tot aanpassing of vervanging van de gebouwen handelen niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000297: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153643/erfgoedid 51032), Torhoutstraat 33, Hooglede

Een particulier dient een bezwaar in tegen de opname van het object in de inventaris bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.

1) Bezwaarindiener wijst op de heel slechte toestand van deze hoeve, waarvan de dakconstructie totaal onstabiel is door houtworm en de constructie zelf meerdere gebreken vertoont.
2) Tevens is het onmogelijk om deze gebouwen ooit te verbouwen en aan te passen aan de steeds strengere bouwnormen, opgelegd door de Federale regering (EPC waarden).
3) Op heden wordt er op deze site geen enkele landbouwactiviteit meer uitgeoefend, waardoor de betreffende gebouwen totaal nutteloos zijn en is deze zone trouwens volledig in woongebied gelegen.
4) Bezwaarindiener stelt dat na verschillende voor- en najaarsstormen, met telkens enorme schade aan de gebouwen en dakconstructie als gevolg, de verzekeringmaatschappij deze gebouwen niet verder wil verzekeren.

5) Ook zijn de 2 hoogstammige fruitbomen die vermeld staan op de inventaris door de laatste storm van dit voorjaar geveld (zie foto's in bijlage).
6) Afbraak en realiseren van nieuwbouw is hierbij de enige oplossing.

Daarom vraagt bezwaarindiener beleefd doch met aandrang het object te schrappen als erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoevegebouwen zijn voldoende goed bewaard en hebben historische en architecturale erfgoedwaarde. De historische waarde bestaat er in dat ze een voorbeeld is van een historische hoeve in West-Vlaanderen, teruggaand tot de 18de en 19de eeuw, met losse bakstenen bestanddelen die doorheen de eeuwen werden aangepast en uitgebreid naargelang de noden van de uitbating. Daarmee vormt ze een representatieve en herkenbare getuige van de historische landbouwbedrijvigheid in Vlaanderen, gericht op zowel landbouw als op veeteelt. Daarbij is de ast een vrij zeldzaam geworden voorbeeld van een typische streekgebonden landbouwnijverheid in Hooglede. De architecturale waarde van de hoeve bestaat erin dat het materiaalgebruik, de opstelling en de verhoudingen van de hoevegebouwen getuigen van een traditionele, functionele bouwmethode in Vlaanderen. De bescheiden, maar verzorgde sierelementen aan de gevels van de gebouwen getuigen van de architecturale waarde van deze functionele architectuur. Architecturale details zoals de waterlijst en spiegels in de gevel van de boerenwoning, en de sierlijke bliksemafleider en dakruitertje op het dak zijn waardevolle erfgoedelementen.

1) Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de opgesomde bouwfysische gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de hoeve is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond in het bezwaarschrift.

2) Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Daarenboven speelt één van de rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed net in op de soms moeilijke balans tussen de EPB-eisen en de erfgoedwaarden. Voor gebouwen uit de vastgestelde lijst kan je een afwijking vragen van de normen voor energieprestatie en binnenklimaat als dat nodig is om de erfgoedwaarde van het pand in stand te houden (het Energiedecreet van 8 mei 2009). Meer informatie is te vinden op de website Energiesparen.be.

3) De wijzigende functie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Daarenboven geeft één van de rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed net meer mogelijkheden voor functiewijzigingen bij zonevreemde gebouwen, zoals bij deze hoeve het geval is. Zonevreemde gebouwen uit de vastgestelde lijst kunnen gemakkelijker een nieuwe functie krijgen indien de herbestemming de erfgoedwaarde behoudt of versterkt. Zo is het mogelijk dat een hoeve in agrarisch gebied een functie krijgt die niet agrarisch is (Besluit van 28 november 2003, artikel 10).

4) Het probleem met de verzekeringsmogelijkheden van de hoeve vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

5) De fruitbomen zijn inderdaad vermeld in de beschrijving van het erf in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 51032. Gelet op het feit dat deze bomen landschappelijke elementen zijn die niet mee worden vastgesteld met de inventaris bouwkundig erfgoed, doet het eigenlijk verlies van de bomen geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. In de wetenschappelijke inventaris wordt het verlies van de fruitbomen wel vermeld in aanvullende informatie bij erfgoedobject 51032: "In het voorjaar van 2023 waaiden 2 hoogstammige fruitbomen om bij een storm.
   - Informatie verkregen bij het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

6) De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor of sloop van het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging en motivering die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.1.2.3 Het object blijft vastgesteld maar met aangepaste gegevens

Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping in deze bezwaarschriften. De aangeleverde informatie wordt evenwel gebruikt om de informatie in het besluit te actualiseren. Zowel het erfgoedobject als het aanduidingsobject worden daartoe aangepast.

B_000001: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 157061/erfgoedid 58786), Pepersstraat 9, Knokke-Heist.

Een particulier haalt aan dat het gebouwtje sinds de aankoop in 1931 (grootvader) geen dienst meer deed als woonhuis. Het wijzigde van autostandplaats tot bureeltje tot opslagruimte en verkeert volgens bezwaarindiener in slechte staat:
- zadeldak doorgezakt, gebinte rot en lekt
- luiken verwijderd
- voordeur vervangen rond ‘70
- ramen deels gebroken en chassis rot
- muren achterzijde vervangen circa 1960
- verbouwd voor kantoorruimte.
- voorgevel: opstijgend vocht, plakwerk gevel meermaals hersteld, (barsten), facademuur staat gebogen.

Reeds jaren kan het gebouwtje niet meer verzekerd worden wegens te bouwvallig, enkel tegen derden.
Bezwaarindiener voegt bijlagen toe met foto’s.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener vraagt het goed te schrappen uit de vastgestelde inventaris omdat het in slechte staat verkeert. Het bezwaarschrift toont echter niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van het gebouw zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de woning is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond en niet geldt als argument om het goed te schrappen uit de inventaris.

Bezwaarindiener haalt aan dat het goed niet meer in gebruik is als woning. De karakterisering van dit goed in de inventaris als dorpswoning gaat echter over de oorspronkelijke functie van het goed. Het huidige pand is nog steeds herkenbaar als dorpswoning: de lage baksteenbouw van drie traveeën met een pannen zadeldak is een zeldzaam geworden, representatief voorbeeld van de historische 19de-eeuwse dorpsbebouwing in het centrum van Knokke.
Van de in de beschrijving van het erfgoedobject 58786 vermelde erfgoedelementen zijn enkel de luiken verwijderd, waarbij de luikduimen bewaard bleven. De Vlaamse pannen, de witgeschilderde, gecementeerde gevel met gepekte plint en het houtwerk van de ramen zijn wel nog aanwezig. Dit zijn voldoende erfgoedelementen om de erfgoedwaarde van deze dorpswoning te motiveren.
Zowel in het erfgoedobject als in het aanduidingsobject wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast, om het verlies van de luiken en behoud van luiken en ramen duidelijk te maken: "Lage 19de-eeuwse dorpswoning van drie traveeën onder zadeldak (nok parallel aan de straat) met Vlaamse pannen. Witgeschilderde, gecementeerde gevel met gepekte plint. Houtwerk van de ramen en luikduimen bewaard."
Daarenboven worden deze verduidelijkingen in aanvullende informatie bij het erfgoedobject vermeld:
"De luiken zijn verdwenen, maar de luikduimen bleven bewaard. Het oorspronkelijke houtwerk van de ramen is nog aanwezig.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Dorpswoning (aanduidingsid 157061/erfgoedid 58786), Pepersstraat 9, Knokke-Heist wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze wordt: "Lage 19de-eeuwse dorpswoning van drie traveeën onder zadeldak (nok parallel aan de straat) met Vlaamse pannen. Witgeschilderde, gecementeerde gevel met gepekte plint. Houtwerk van de ramen en luikduimen bewaard."

B_000003: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuizen (aanduidingsid 150425/erfgoedid 24178), Marktstraat 2-4, 12, Moorslede

Een lokaal bestuur meldt dat huisnummers 2-4 gesloopt zijn en dat huisnummer 12 nog bewaard is. Bezwaarindiener sluit afbeeldingen uit Google Streetview bij ter illustratie.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
De opmerking van bezwaarindiener is correct. Wij gaan in op de vraag tot schrapping van huisnummers 2-4.
Oorspronkelijk ging het om twee tweewoonsten. De eerste tweewoonst met huisnummer 12 was reeds omgevormd tot één woning met behoud van erfgoedwaarde. De tweede tweewoonst met huisnummer 2-4 is inderdaad gesloopt en moet geschrapt worden uit de vaststelling.
De huisnummers 2 en 4 worden verwijderd en de afbakening wordt beperkt tot nummer 12 in erfgoed- en aanduidingsobject.
In de beschrijving wordt duidelijk gemaakt dat de vaststelling enkel het nummer 12 betreft.
De huidige beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken is: "Thans één woning. Lage tweewoonsten in ommuurde, oplopende voortuintjes. Gekoppelde smalle enkelhuizen in spiegelbeeldschema, onder afgewolfde zadeldaken (nok parallel aan de straat, mechanische pannen, klimmende dakvensters), uit de jaren 1920." De nieuwe beschrijving wordt: "Gekoppelde smalle enkelhuizen in spiegelbeeldschema onder afgewolfde zadeldaken uit de jaren 1920, heden omgevormd tot één woning, in ommuurde, oplopende voortuintjes."
Aan de beschrijving van het erfgoedobject 24178 wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de sloop van de tweewoonst met nummers 2-4 te duiden:

"Oorspronkelijk ensemble van twee gelijkaardige tweewoonsten; heden is nummer 2-4 gesloopt en blijft alleen nog nummer 12 bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Burgerhuizen (aanduidingsid 150425/erfgoedid 24178), Marktstraat 2-4, 12, Moorslede, wordt vastgesteld met een aangepaste afbakening, locatie en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij deze nieuwe afbakening wordt het perceel 103C2 (Moorslede, 1ste afdeling, sectie F) verwijderd en bij de locatie worden huisnummers 2-4 geschrapt. De nieuwe beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Gekoppelde smalle enkelhuizen in spiegelbeeldschema onder afgewolfde zadeldaken uit de jaren 1920, heden omgevormd tot één woning, in ommuurde, oplopende voortuintjes."

B_000013: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis ontworpen door Valère Duyvewaardt (aanduidingsid 150116/erfgoedid 23813), Diksmuidsesteenweg 28-34, Roeselare

Een particulier meldt dat dit is verbouwd tot appartementsgebouw, met behoud van de straatgevel. Bezwaarindiener stelt dat dit wel mooi is, maar vindt dat dit niet op de lijst of inventaris van bouwkundig erfgoed moet komen. Het is geen huis meer, maar een gevel.

Behandeling van het bezwaar:
Bij de opname van het erfgoedobject 23813 in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 1999 was het pand nog een eengezinswoning en dus duidelijk herkenbaar als eclectisch burgerhuis. Bij de opname van het goed in de huidige vaststellingsprocedure was de verbouwing gekend, cf. registratie bij erfgoedobject 23813 als aanvullende informatie d.d. 28/04/2020: "De woning werd geïntegreerd in een grootschalig nieuwbouwproject met appartementen, waarbij enkel de voorgevel behouden en gerestaureerd werd." Bij de selectie van dit goed voor de nieuwe vaststelling in 2023-2024, is deze verbouwing in rekening genomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van de bewaarde gevel. Er werd geëvalueerd dat de bewaarde gevel goed genoeg is bewaard en erfgoedwaarde bezit, waarmee deze kan worden opgenomen in de vastgestelde inventaris.

De bewaarde en gerestaureerde gevel vormt de basis van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken waarmee het goed is opgenomen in de wetenschappelijke en de vastgestelde inventaris. Alle beschreven elementen van die gevel zijn gerestaureerd en bewaard, zowel de materialen als de decoratieve elementen. Bij de verbouwing werd het originele houtwerk van ramen en deur verwijderd. De andere elementen van de gevel hebben echter voldoende erfgoedwaarde om een opname in de vaststelling te motiveren: de gevel is een herkenbaar en representatief voorbeeld van een rijk aangeklede eclectische gevel van een burgerhuis uit het interbellum in de stad Roeselare.

Om de erfgoedwaarde van de bewaarde gevel duidelijker te maken in het vaststellingsdossier, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast bij erfgoedobject 23813 en aanduidingsobject 150116:

- De beschrijving wordt: "Gevel van een burgerhuis in eclectische stijl van 1921 vermoedelijk naar ontwerp van Valère Duyvewaardt. Lijstgevel volledig bekleed met lichtgrijze natuursteen op arduinen sokkel. Neoclassicistische invloed in de versiering."

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij erfgoedobject 23813 in aanvullende informatie toegevoegd dat het houtwerk is verwijderd:
"Tijdens de verbouwing werd het oorspronkelijke houtwerk van ramen en deur verwijderd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Burgerhuis ontworpen door Valère Duyvewaardt (aanduidingsid 150116/erfgoedid 23813), Diksmuidsesteenweg 28-34, Roeselare wordt vastgesteld met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt "Gevel van een burgerhuis in eclectische stijl van 1921 vermoedelijk naar ontwerp van Valère Duyvewaardt (Roeselare). Lijstgevel volledig bekleed met lichtgrijze natuursteen op arduinen sokkel. Neoclassicistische invloed in de versiering."

B_000020: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Neoclassicistisch burgerhuis met bijgebouw (aanduidingsid 169495/erfgoedid 91527), Heulsestraat 29, Lendelede

Een particulier meldt dat perceel 0264/H in december 2022 wijzigde van eigendomsstructuur. Het perceel bevat een neoclassicistisch burgerhuis. Het vermelde/opgenomen bijgebouw werd reeds jaren geleden gesloopt door eigenaar met medeweten van de gemeente. Op de kadastrale legger is te zien dat enkel de losstaande garages nog overeind staan maar deze hebben absoluut geen erfgoedwaarde. Bezwaarindiener meent dat enkel de woning op de inventaris kan blijven staan als neoclassicistisch burgerhuis en dat het bijgebouw dient geschrapt te worden. Andere percelen binnen het vastgesteld erfgoedobject (waaronder de vooroorlogse ommuring) behoren toe aan een lokaal bestuur, dat hiervoor een sloopvergunning heeft.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om het bijgebouw te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat het bijgebouw langs de Kuurnsestraat reeds jaren geleden gesloopt is. Ook de lage stalvleugel tussen het woonhuis en het bijgebouw is verdwenen. De losstaande garages hebben inderdaad geen erfgoedwaarde. In de aanvullende informatie van eind 2002 bij het erfgoedobject 91527 wordt dit ook zo aangegeven. In de benaming moet wel "met bijgebouw" geschrapt worden. De benaming van zowel het aanduidingsobject 169495 als het erfgoedobject 91527 wordt bijgevolg "Neoclassicistisch burgerhuis".

De afbakening blijft ongewijzigd. Bij de vaststelling worden in principe steeds volledige percelen afgebakend. Zo omvat de afbakening de volledige historische site, inclusief eventuele gebouwen zonder erfgoedwaarde, zoals hier de garages. De afbakening omvat het perceel waarop het burgerhuis zich bevindt, evenals het tuinperceel met omheiningsmuur aan de straatkant. Dat er percelen binnen het aanduidingsobject, waaronder de vooroorlogse ommuring, nu toebehoren aan een lokaal bestuur, is van geen belang voor de afbakening van het aanduidingsobject. Gezien de ommuring oorspronkelijk ook tot de site van het burgerhuis behoorde, als afscheiding tussen straat en boomgaard en gezien deze tuinmuur op het moment van het openbaar onderzoek nog aanwezig is in voldoende goede toestand, blijft deze mee opgenomen in de afbakening en als erfgoedkenmerk van het aanduidingsobject. Voor de volledigheid wordt de tuinmuur ook toegevoegd aan de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze wordt aangepast tot: "Neoclassicistisch burgerhuis uit het begin van de 20ste eeuw. Dubbelhuis van twee bouwlagen en drie traveeën onder mansardedak, met een roodbakstenen lijstgevel met sierankers, op tweede bouwlaag het jaartal "1912" vormend. Het tuinperceel ten zuiden van de woning wordt van de straat gescheiden door een lange tuinmuur in donkerrode baksteenbouw." Dat er plannen waren om de tuinmuur te slopen, zoals gesuggereerd in het bezwaarschrift, kon niet bevestigd worden. In het Ruimtelijk Uitvoeringsplan 11.1 WUG Bergkapel, gedateerd 24 maart 2016, is er aandacht voor de tuinmuur en de integratie ervan in het inrichtingsplan van de site.

Bezwaarindiener meldt dat perceel 264H in december 2022 wijzigde van eigendomsstructuur. De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen

voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Neoclassicistisch burgerhuis met bijgebouw (aanduidingsid 169495/erfgoedid 91527) Heulsestraat 29, Lendelede wordt vastgesteld met een aangepaste benaming en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De nieuwe benaming wordt "Neoclassicistisch burgerhuis". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Neoclassicistisch burgerhuis uit het begin van de 20ste eeuw. Dubbelhuis van twee bouwlagen en drie traveeën onder mansardedak, met een roodbakstenen lijstgevel met sierankers, op tweede bouwlaag het jaartal "1912" vormend. Het tuinperceel ten zuiden van de woning wordt van de straat gescheiden door een lange tuinmuur in donkerrode baksteenbouw."

B_000022: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve uit 1781 (aanduidingsid 167776/erfgoedid 88916), Ettelgemstraat 20, Jabbeke

Een particulier haalt aan dat dat de vaststelling niet correct is en verwijst naar de afbakening zoals voorliggend tijdens het openbaar onderzoek. De hoeve onderdeel van de vaststelling, is gelegen op het kadastraal perceelnummer Jabbeke, 1e afdeling, sectie A, nummer 850X P0000. Echter zijn meerdere kadastrale percelen opgenomen in deze vaststelling, waaronder de gehele nieuwe verkaveling achterliggende de hoeve in kwestie en de woning grenzende aan de hoeve aan de rechterzijde.
Op heden zijn deze percelen grond reeds verkaveld, bebouwd en verkocht aan de nieuwe eigenaars. Dit is ook duidelijk te zien op bovenstaande foto en op het kadaster. Bijgevolg kregen de eigenaars van de woningen achter de hoeve de melding dat hun woning ook wordt opgenomen in het openbaar onderzoek van deze vaststelling, wat niet correct is.
Bij de aankoop van bovenvermelde hoeve, onderdeel van deze vaststelling, werd dit perceel gesplitst van de naastliggende woning met huisnummer 20, die hier bijgevolg ook geen deel uitmaakt van het openbaar onderzoek. Op heden heeft de hoeve, die thans als schuur wordt aanzien, geen nieuwe huisnummering toegekend van de gemeente Jabbeke.
Daarbijkomend haalt bezwaarindiener de complexe eigendomsstructuur aan van deze hoeve met de aanpalende woning met huisnummer 20. Op het opmetingsplan/splitsingsplan dd. 05/07/2021 (in bijlage bij bezwaar), opgemaakt door een beëdigd landmeter, is te zien dat deze deels gelegen is op het kadastrale perceelnummer 850Y P0000, zijnde de voormelde woning met huisnummer 20. Dit houdt in dat de hoeve in mede-eigendom is van verschillende eigenaars. Het beheer en onderhoud van deze hoeve wordt hierdoor vermoeilijkt.
Wegens bovenvermelde redenen dient deze particulier bezwaar in tegen de vaststelling en de eventuele verzwaring die hiermee gepaard kan gaan.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de hoeve te schrappen uit de vaststeling.
Bezwaarindiener geeft wel terecht aan dat de afbakening van het aanduidingsobject niet correct is. De afbakening, zoals voorgelegd tijdens het openbaar onderzoek, is achterhaald en was gebaseerd op de vroegere toestand van de hoevesite, die toen veel groter was en tot één groot perceel behoorde. Er was bij inventarisatie nog geen sprake van een verkaveling ten noorden van de hoeve. Een actualisatie van de afbakening is inderdaad noodzakelijk, conform de huidige perceelsgrenzen van het GRB (Grootschalig Referentiebestand) en rekening houdend met de recente verkaveling, die uit de afbakening wordt geschrapt.
Bezwaarindiener wil ook dat huisnummer 20 uit de vaststelling gehouden wordt en wijst erop dat een deel van de hoeve op het aanpalende perceel ligt, wat de eigendomsstructuur complexer maakt. De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. De essentie van het aanduidingsobject is de hoeve uit 1781. Omdat de afbakening van aanduidingsobjecten op

perceelsniveau gebeurt en omwille van de kleine overlap met het naburig perceel 850Y, blijft ook dit perceel 850Y mee in de afbakening van het aanduidingsobject behouden. Dit betekent niet dat de woning op adres Ettelgemstraat 20 mee vastgesteld wordt. Deze woning wordt niet vermeld in de benaming, in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken of in de erfgoedkenmerken zelf: het is op die manier duidelijk dat deze woning niet mee vastgesteld wordt. Aangezien de historische hoeve momenteel zelf geen huisnummer heeft, en huisnummer 20 betrekking heeft op de woning die geen deel uitmaakt van de vaststelling, wordt huisnummer 20 wel geschrapt bij de adresgegevens.
Bezwaarindiener wil omwille van bovenstaande redenen de hoeve uit de vaststelling houden. De erfgoedwaarden en erfgoedkenmerken van de hoeve worden door de bezwaarindiener niet in vraag gesteld en zijn duidelijk nog aanwezig, waardoor er geen reden is om deze hoeve uit het vaststellingsbesluit te schrappen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve uit 1781 (aanduidingsid 167776/erfgoedid 88916) Ettelgemstraat 20 Jabbeke, wordt met gewijzigde afbakening en gewijzigd adres vastgesteld. De afbakening wordt beperkt tot de percelen 850X en 850Y. In de adresgegevens wordt huisnummer 20 geschrapt.

B_000023, **B_000100**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Borenwoning (aanduidingsid 149716/erfgoedid 23301), Koekuitstraat 33, Roeselare

B_000023: Een particulier vraagt schrapping Koekuitstraat 33 uit het register van bouwkundig erfgoed West-Vlaanderen omdat het geen 19de-eeuwse hoeve is; zie kadaster in bijlage: het gebouw dateert van de periode 1919-1930.

B_000100: Een particulier stelt dat de erfgoedwaarde niet aanwezig lijkt te zijn en dat ze onvoldoende bewaard is. De schuur is niet meer aanwezig, de woning werd vernieuwd en het gebouw nabij de straat bestaat deels uit nieuwe bakstenen. Er is geen putvaalt meer voor de schuur aanwezig. Er zijn geen vensters meer met diefijzers, maar PVC ramen, PVC rolluiken en andere deuren. Ook heeft de woning nu zinkijzeren hanggoten (geen bakgoten). Er wordt een document met fotomateriaal bijgevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de Boerenwoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De boerenwoning is voldoende goed bewaard en heeft erfgoedwaarde. Er wordt evenwel rekening gehouden met de opmerkingen uit het bezwaar, die verwerkt worden in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

De benaming bevat een schrijffout en moet aangepast worden naar "Boerenwoning".

Uit de gegevens van het kadaster die bezwaarindiener aanreikt, blijkt dat de woning is gebouwd in de jaren 1920, wat ook overeenkomt met de architecturale kenmerken van de woning. Deze informatie moet verwerkt worden. Verder vermeldt bezwaarindiener dat het houtwerk van de vensters is vervangen, evenals de dakgoot en het traliewerk. Gelet op het feit dat deze elementen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. Het traliewerk wordt wel vermeld in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris, dus het verdwijnen van dit element wordt daar geregistreerd.

- In de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed wordt de aanvullende informatie uitgebreid met deze gegevens: "De boerenwoning werd gebouwd in de jaren 1920. Het traliewerk aan het opkamervenster in de voorgevel en aan de vensters in de achtergevel is verwijderd.
    - Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

- De erfgoedkenmerken worden aangepast: 19de eeuw wordt vervangen door interbellum.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast: "Boerenhuis uit de jaren 1920, gebouwd op een hoevesite die reeds aangegeven is op de Atlas der Buurtwegen van 1843. Langgestrekt type met stalgedeelte rechts + woongedeelte van vijf traveeën + één opkamertravee links en een kelderdeur. Onze-Lieve-Vrouwebeeld boven de deur en handpomp voor de gevel. Erf toegankelijk via ijzeren toegangshek."

Bezwaarindiener merkt terecht op dat van de hoeve enkel het boerenhuis, de armpomp en het hek is bewaard; de 19de-eeuwse schuur is gesloopt, de putvaalt is er niet meer. Die informatie werd al verwerkt in de wetenschappelijke inventaris in augustus 2022, bij de voorbereiding van het vaststellingsdossier. Toen werd geoordeeld dat de boerenwoning op zich voldoende erfgoedwaarde heeft om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De boerenwoning ligt voor in het openbaar onderzoek op basis van de historische, architecturale en artistieke waarde.

- De boerenwoning heeft historische waarde omdat het een representatieve en herkenbare getuige is van een boerenwoning uit het interbellum, ingeplant op een 19de-eeuwse hoevesite, die nu nog getypeerd wordt door representatieve, historische erfgoedelementen als het ijzeren toegangshek tot het erf, de armpomp tegen de gevel en het Mariabeeldje boven de deur. De aanwezigheid van een armpomp is zeldzaam, waardoor dit element bijdraagt aan de historische waarde: het getuigt immers van de historische woonsituatie in landelijk gebied, waar stromend water niet aanwezig was, en de hoeve werd bevoorraad door putwater.
- De architecturale waarde van deze hoeve bestaat er in dat het een herkenbaar en representatief voorbeeld is van een hoeve gebouwd in het interbellum, opgetrokken in rode baksteenbouw volgens een voor de streek typerende langgestrekte opbouw die wonen en stallen combineert. Typerende erfgoedelementen van de zeer eenvoudige, landelijke en traditionele architectuur in West-Vlaanderen zijn onder meer de opkamertravee met daaronder de kelderdeur en de getoogde muuropeningen. Het geknikte zadeldak is een herkenbaar architecturaal element uit de landelijke architectuur tijdens het interbellum.
- De artistieke waarde is onterecht toegekend in dit dossier; aan het eenvoudige, bescheiden en vrij recente Mariabeeldje hoort niet de artistieke maar de volkskundige waarde te worden toegekend. Het is immers een herkenbare en representatieve getuige van de volksdevotie voor Maria.

<u>Conclusie:</u>
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Borenwoning (aanduidingsid 149716/erfgoedid 23301), Koekuitstraat 33, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden. De benaming wordt "Boerenwoning". Bij de erfgoedkenmerken wordt "19de eeuw" vervangen door "interbellum". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Boerenhuis uit de jaren 1920, gebouwd op een hoevesite die reeds aangegeven is op de Atlas der Buurtwegen van 1843. Langgestrekt type met stalgedeelte rechts + woongedeelte van vijf traveeën + één opkamertravee links en een kelderdeur. Onze-Lieve-Vrouwebeeld boven de deur en handpomp voor de gevel. Erf toegankelijk via ijzeren toegangshek." De artistieke waarde wordt vervangen door de volkskundige waarde.

B_000025: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hof ter Schaegen (aanduidingsid 163461/erfgoedid 81471), Schaagstraat 86, Anzegem

Een particulier meldt dat deze hoeve nagenoeg niet meer is bewaard.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>

Er wordt niet ingegaan op het bezwaar. De hoeve is nog bewaard en de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed wordt vastgesteld, zijn nog aanwezig. Er moet wel een aanpassing gebeuren van de gegevens in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.

Bezwaarindiener meldt enkel dat de hoeve "nagenoeg niet meer is bewaard", maar omschrijft of documenteert dit niet. De gebrekkige bewaringstoestand van het object is bijgevolg niet aangetoond, noch wordt er gemotiveerd dat door de huidige bewaringstoestand de erfgoedwaarden verloren zouden zijn gegaan.

Op het moment van inventarisatie in 2006 waren nog alle losstaande hoevegebouwen bewaard, namelijk een woonhuis en kleine stal ten noorden, schuur ten zuidoosten, stal ten zuiden en wagenhuis aan de erfoprit. Het ensemble omvatte eveneens een grotendeels bewaarde omwalling, deels aangegeven door knotbomen. Sinds de laatste vaststelling van de inventaris in 2014 en tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de huidige vaststellingsprocedure van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd opgemerkt dat er hoevegebouwen verdwenen. Dit werd geregistreerd in de wetenschappelijke inventaris in een aanvullende informatie: "De schuur/stal werd gesloopt na instorting tijdens een storm. Ook het wagenhuis is niet langer bewaard." Er werd geëvalueerd dat de bewaarde erfgoedkenmerken en -elementen nog voldoende de erfgoedwaarden motiveren. De wijzigingen aan het gebouwenbestand werden doorvertaald in het vaststellingsdossier, namelijk de erfgoedtypes die verwezen naar de gesloopte gebouwen werden geschrapt uit de erfgoedkenmerken.

Naar aanleiding van dit bezwaarschrift werd de recente toestand van de hoeve vergeleken met de foto's die in 2004 bij inventarisatie werden gemaakt. Hieruit blijkt dat er meer hoevegebouwen bewaard zijn dan dat geregistreerd werd in 2022. Behalve het woonhuis is ook de kleine stal naast de woning en de schuur ten zuidoosten integraal bewaard. De stal ten zuiden bevindt zich in ruïneuze toestand, aangezien het dak en de zijpuntgevels verdwenen. Het wagenhuis is inderdaad gesloopt. Op basis van deze gegevens moet een aanpassing doorgevoerd worden in het aanduidingsobject en erfgoedobject:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "In kern 18de-eeuwse hoeve, vermeld in het landboek van de gemeente van 1782. Heden hoeve met grotendeels bewaarde omwalling en losstaande, deels gewitte bakstenen bestanddelen onder zadeldaken. Boerenwoning met zijpuntgevels met aandaken en vlechtingen en een bewaarde deuromlijsting gedateerd 1779, ernaast een kleine stal en ten zuidoosten schuur met bewaarde kapconstructie."
- In de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "schuren" en "stallen" toegevoegd.

De aanvullende informatie in de wetenschappelijke inventaris wordt vervangen door: "In vergelijking met de toestand bij inventarisatie werd het wagenhuis aan de oprit gesloopt. De stal ten zuiden van het erf bevindt zich in ruïneuze toestand, aangezien het dak en de zijpuntgevels verdwenen. De ensemblewaarde en herkenbaarheid van de hoeve blijft behouden gezien de aanwezigheid van de boerenwoning, de kleine stal ernaast, de schuur ten zuidoosten en de omwalling. De omwalling is niet langer met knotbomen aangegeven.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).

De gedeeltelijke sloop van de hoevegebouwen heeft de erfgoedwaarde niet teniet gedaan. De historische waarde is ontegensprekelijk. Het Hof ter Schaegen of 't goed van Schaegen heeft een 18de-eeuwse kern en was een belangrijk achterleen van de heerlijkheid Vichte en eigendom van de Heer van Schaegen. Historische kaarten documenteren de historische evolutie van het gebouwenbestand en van de site als een hof met opper- en neerhofstructuur. De hoeve is een zeldzaam geworden voorbeeld van een hoeve met 18de-eeuwse kern met walgracht. De architecturale waarde wordt versterkt door de ensemblewaarde van de bewaarde boerenwoning, kleine stal, schuur en omwalling. De hoeve is sinds inventarisatie iets minder gaaf bewaard, maar is nog steeds herkenbaar als een 18de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen met bewaarde walgracht.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hof ter Schaegen (aanduidingsid 163461/erfgoedid 81471), Schaagstraat 86, Anzegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. In de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "schuren" en "stallen" toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "In kern 18de-eeuwse hoeve, vermeld in het landboek van de gemeente van 1782. Heden hoeve met grotendeels bewaarde omwalling en losstaande, deels gewitte bakstenen bestanddelen onder zadeldaken. Boerenwoning met zijpuntgevels met aandaken en vlechtingen en een bewaarde deuromlijsting gedateerd 1779, ernaast een kleine stal en ten zuidoosten schuur met bewaarde kapconstructie."

B_000027: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 153797/erfgoedid 51240), Oostrozebekestraat 67, Ingelmunster

Een particulier meldt dat de erfgoedwaarde van het beschreven pand minimaal tot onbestaande is (beschrijving dateert blijkbaar van 2001):

- de deurplaat met opschrift" Joz. Vandekerckhove burgerlijk ingenieur beton en bouwwerken"(sic! lijkt taalkundig niet correct) is verdwenen. Het ertegenover gelegen bedrijf heet nu "group Monument"
- de architecturale waarde lijkt ons banaal: de omschrijving als "dubbelhuis" is ook niet correct: links van de voordeur (die aan vervanging toe is) zijn er 2 ramen, rechts slechts een.

Dit pand dient volgens bezwaarindiener niet op de erfgoedlijst te blijven.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is goed bewaard en heeft historische en architecturale waarde.
Bezwaarindiener merkt terecht op dat de deurplaat is verdwenen. Het opschrift, dat de naam weergaf van een voormalige bewoner van de woning en daarmee de historische link aanduidde met het tegenovergelegen bedrijf, gaf relevante informatie mee over de historiek van deze woning. Het erfgoedelement is anno 2023 niet meer aanwezig. Deze correctie moeten geregistreerd worden in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.
Bezwaarindiener stelt daarnaast dat de typering als dubbelhuis hier niet accuraat is. De term 'dubbelhuis' verwijst echter naar een type grondplan van een woning, waarbij de kamers uitgeven op een centrale doorgang. Bij een oneven aantal traveeën zal deze indeling meestal aanleiding geven tot een symmetrische gevelopbouw, maar dat zal niet zo zijn bij een even aantal traveeën, zoals hier het geval is. Het al dan niet symmetrisch zijn van een gevel, staat los van de aanduiding als 'dubbelhuis'. Het huis is dus correct benoemd.
Het verdwijnen van de deurplaat wordt als volgt verwerkt:

- In de wetenschappelijke inventaris wordt bij erfgoedobject 51240 volgende aanvullende informatie toegevoegd: "De deurplaat met opschrift is verdwenen.
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast: "Halfvrijstaand burgerhuis met jaarsteen "1894" in cementtegels. Dubbelhuis van vier traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak in rode baksteenbouw verlevendigd met arduin. Volgens de oorspronkelijke deurplaat was het de woonplaats van "Joz. Vandekerckhove burgerlijk ingenieur beton en bouwwerken", die tegenover de woning zijn bedrijf had."

Echter, de andere erfgoedelementen en erfgoedkenmerken op basis waarvan dit burgerhuis werd geselecteerd voor opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed zijn wel nog allemaal aanwezig, namelijk de jaarsteen 1894, het volume onder zadeldak, de originele bouwmaterialen en bouwdetails in de twee zichtbare gevels, met name: de rode baksteenbouw, de arduinen plinten, onderdorpels en

sluistenen, de friezen met cementtegels, origineel hout- en smeedwerk bij vensters en deur en het heiligennisje. Daarmee is deze woning een gaaf bewaard voorbeeld van een burgerwoning gebouwd op het einde van de 19de eeuw. De woning heeft historische waarde omdat het een representatief voorbeeld is van een ruime burgerwoning die past bij de status van de voormalige bewoner burgerlijk ingenieur J. Vandekerckhove, die tegenover zijn eigen woning zijn bedrijf had gevestigd. De woning heeft architecturale waarde omdat het een tot in de bouwdetails goed bewaard en representatief voorbeeld is van hoe rond 1900 burgerwoningen werden gebouwd. Het betreft een ruime, half vrijstaande woning, met een klassieke, regelmatig opgebouwde lijstgevel, wat overeenkomt met de burgerwoningen die toen het meest gangbaar waren. Typisch voor deze bouwperiode is het feit dat de rode bakstenen gevel niet is bepleisterd, en is versierd met arduinen lijsten en sluitstenen, en met kleurrijke friezen in cementtegels. Omdat eind-19de-eeuws schrijn- en smeedwerk steeds zeldzamer wordt in het straatbeeld, dragen die elementen bij aan de architecturale waarde van deze woning.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 153797/erfgoedid 51240), Oostrozebekestraat 67, Ingelmunster, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Halfvrijstaand burgerhuis met jaarsteen "1894" in cementtegels. Dubbelhuis van vier traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak in rode baksteenbouw verlevendigd met arduin. Volgens de oorspronkelijke deurplaat was het de woonplaats van "Joz. Vandekerckhove burgerlijk ingenieur beton en bouwwerken", die tegenover de woning zijn bedrijf had."

B_000033: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Klooster en volksdispensarium (aanduidingsid 165685/erfgoedid 85744), Arme-Klarenstraat 75, Roeselare

Een particulier stelt dat het voormalige klooster in de Arme-Klarenstraat 75 te Roeselare in de loop van 2018 helemaal afgebroken en herbouwd is als school (CVO CREO). De elementen die aanwezig waren, zijn dus nu niet meer aanwezig.

Behandeling van het bezwaar:
1. Klooster en kapel
In het object "Klooster en volksdispensarium" zijn twee onderdelen van het complex geïnventariseerd en vastgesteld: het klooster en de aansluitende kapel. Het bezwaar haalt enkel de heropbouw van het klooster aan. De kapel bleef bij de aangehaalde werken van 2018 dus ongemoeid.
De kapel bewaarde dus in elk geval haar erfgoedwaarde en is voldoende goed bewaard om opgenomen te worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De erfgoedwaarde en status van de rest van het klooster wordt behandeld hieronder.

2. Registratie van de heropbouw van het volume van het klooster in de wetenschappelijke inventaris
Bij de opname van het erfgoedobject 85744 in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed in 1999 was het pand nog niet gerenoveerd en werd het klooster beschreven met de originele elementen zowel in de gevels als het interieur: "Vier vleugels van twee bouwlagen onder pannen zadeldaken; oranje baksteenbouw op gecementeerde plint; open pandgang aan de zuidoostzijde van het binnenhof. Plattegrond grosso modo bewaard, en interieur gedeeltelijk onder meer muurkasten voormalige apotheek."
Bij de opname van het goed in de huidige vaststellingsprocedure waren de aanpassingen aan de gevels geregistreerd, cf. registratie bij erfgoedobject 85744 als aanvullende informatie d.d. 13/02/2023: "De gebouwen werden witgeschilderd en kregen nieuw schrijnwerk." Echter, bij deze nieuwe evaluatie begin 2023 was de heropbouw van het complex achter de gevels niet geregistreerd, en niet mee opgenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde van het complex.

Beelden van Google Streetview geven duidelijk de heropbouw van het kloostervolume weer, waarbij zichtbaar is dat de straatgevels werden bewaard. Een beeld van juli 2017 laat zien dat de kapel behouden is, en dat de buitengevels van het klooster bewaard zijn en gestut worden voor integratie in de achterliggende nieuwbouw. Orthofoto's van 2017 tonen hetzelfde: de kapel is volledig bewaard; van het volledige kloostergedeelte zijn de vier buitengevels bewaard en werden de achterliggende volumes afgebroken. Het beeld op Google Streetview van juni 2019 laat de situatie na heropbouw van het achterliggende volume zien, waarbij de bestaande bakstenen gevels wit zijn geschilderd, en in de bestaande muuropeningen nieuw schrijnwerk is geplaatst. De orthofoto's vanaf 2019 geven weer dat bij de heropbouw gekozen is voor een herneming van de historische structuur van vier vleugels rond een binnenhof. Deze wijzigingen worden aangevuld bij het erfgoedobject 85744: "De bakstenen buitengevels van klooster en kapel werden in 2018 witgeschilderd en voorzien van nieuw schrijnwerk. De kapel werd bewaard. De andere kloostervleugels werden heropgebouwd in een structuur van vier vleugels rondom een binnenhof, waarbij de originele buitengevels werden geïntegreerd in de nieuwbouw.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

3. Evaluatie van de erfgoedwaarde van het complex na de verbouwingen van 2018
Om opgenomen te kunnen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed moet het goed aan twee voorwaarden voldoen. Vooreerst moet het goed voldoende goed bewaard zijn. Het is duidelijk dat dit kloostercomplex na renovatiewerken in 2018 in zeer goede bouwfysische toestand verkeert.

De bepaling van de erfgoedwaarde na de grootschalige werken in 2018 moet gebeuren. Bij de selectie van dit goed voor de nieuwe vaststelling in 2023-2024, zijn enkel de aanpassingen van de gevels in rekening genomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van het complex. De heropbouw van de achter de bewaarde gevels liggende kloostervleugels werden niet meegenomen in de bepaling van de erfgoedwaarde van het complex. Het goed wordt vastgesteld omwille van de historische en architecturale waarde.

Na evaluatie wordt beslist dat, ook na de werken van 2018, het complex van kapel en klooster de historische en architecturale waarde heeft behouden. Ook na witschildering van de bewaarde gevels zijn kapel en klooster herkenbaar als een kloostercomplex uit het interbellum, dat opgetrokken is in een historiserende bouwstijl verwijzend naar de 19de-eeuwse kloosterarchitectuur. De twee belangrijkste elementen, namelijk kapel en kloostergebouwen, zijn er nog steeds, in ongewijzigde opstelling en verhoudingen. De ensemblewaarde van dit complex blijft dus aanwezig. De belangrijkste beschreven erfgoedelementen van de straatgevels van het klooster zijn nog steeds bewaard zoals beschreven in de wetenschappelijke inventaris: Lijstgevels geritmeerd door middel van lisenen en afgelijnd met tandfries. Getoogde vensters op arduinen onderdorpel. Het complex van kapel en klooster is nog steeds een duidelijk herkenbaar en beeldbepalend punt in het centrum van Roeselare, waar het een representatief voorbeeld is van een typisch publiek gebouw in stedelijke context. Belangrijk voor de bepaling van de architecturale waarde is dat men de interne structuur van de nieuwe vleugels afstemde op de bewaarde originele buitengevels en dat men de historische structuur van vier vleugels rondom een binnenhof heeft hernomen. Het verlies van het houtwerk in de buitengevels en van de interieurelementen en binnenstructuur van het klooster heeft de erfgoedwaarde natuurlijk verminderd. De bewaarde erfgoedelementen zijn echter van dien aard dat ze de architecturale en historische waarde van het complex voldoende motiveren.

Om de erfgoedwaarde van het huidige complex accurater te duiden in de vastgestelde inventaris wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast bij aanduidingsobject en erfgoedobject. De beschrijving wordt: "Voormalig klooster en volksdispensarium, gebouwd in 1920 met de steun van het Engelse en het Amerikaanse Rode Kruis, zie gedenksteen "L. COL. KNOWLTON MIXER 25 FEB. 1923". Klooster van vier vleugels van twee bouwlagen onder zadeldaken rondom een binnenhof. Kapel in de

oostvleugel bewaard. Van de andere vleugels werden de originele bakstenen buitengevels geïntegreerd in een nieuwbouw. Lijstgevels geritmeerd door middel van lisenen en afgelijnd met tandfries."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Klooster en volksdispensarium (aanduidingsid 165685/erfgoedid 85744), Arme-Klarenstraat 75, Roeselare, wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Voormalig klooster en volksdispensarium, gebouwd in 1920 met de steun van het Engelse en het Amerikaanse Rode Kruis, zie gedenksteen "L. COL. KNOWLTON MIXER 25 FEB. 1923". Klooster van vier vleugels van twee bouwlagen onder zadeldaken rondom een binnenhof. Kapel in de oostvleugel bewaard. Van de andere vleugels werden de originele bakstenen buitengevels geïntegreerd in een nieuwbouw. Lijstgevels geritmeerd door middel van lisenen en afgelijnd met tandfries."

B_000044: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Café De Gouden Leeuw (aanduidingsid 150552/erfgoedid 24352), Rollegemstraat 42-48, Ledegem

Een particulier merkt op dat in het document met vast te stellen panden een omschrijving staat van nr. 48 (het effectieve café van vroeger die langs de straat ligt). Van de woning op nr. 46 staat er nergens een beschrijving in. Bezwaarindiener stelt niet te weten wat er van de woning vastgesteld zou worden, en dient daarom bezwaar in. Daarnaast is de woning niet langs de openbare weg gelegen en ook niet zichtbaar vanaf de openbare weg, maar is de woning enkel bereikbaar via een privé steegje met erfdienstbaarheid. Hierdoor draagt de woning ook niet bij tot de erfgoedwaarde van de gemeente. Graag zou bezwaarindiener om deze redenen de woning geschrapt zien van de lijst.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de woning op nummer 46 te schrappen uit de vastgestelde inventaris.

De afbakening en de adressen van het aanduidingsobject 150553 geven aan dat alle gebouwen gelegen op de percelen Rollegemstraat 42 tot en met 48 opgenomen zijn in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Ook de erfgoedkenmerken geven aan dat zowel het café als de achterliggende arbeiderswoningen opgenomen zijn in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Deze feitelijkheden zijn een correcte doorvertaling in het vaststellingsdossier van het erfgoedobject 24352, zoals opgenomen in de wetenschappelijke inventaris in 1999. Daarin worden zowel het voormalige café De Gouden Leeuw als de achterliggende arbeidershuizen in de steeg naast het café geregistreerd en beschreven. Nummer 46 wordt daarbij impliciet omschreven als één van de twee aansluitende 19de-eeuwse woningen. De woning is inderdaad niet zichtbaar vanop de openbare weg, omdat ze gelegen is in de steeg. Net die ligging in de steeg vormt de basis voor de historische en architecturale waarde van deze woning, die net als de andere twee woningen in de steeg, een representatief en herkenbaar voorbeeld is van historische 19de-eeuwse bebouwing, waarbij bescheiden bakstenen arbeiderswoningen werden ingeplant op een inpandig terrein, bereikbaar via een doorgang tussen de bebouwing aan de straatzijde. Het hoekpand met café markeert dit ensemble vanaf de openbare weg. Dit ensemble van 19de-eeuwse hoekwoning en drie kleinschalige woningen onder zadeldak gelegen in de achterliggende steeg, is nog steeds bewaard zoals omschreven in 1999, toen het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris werd geregistreerd. Echter, ondertussen is de gevel van de woning op nummer 44 vernieuwd, waarbij het kleinschalige volume onder zadeldak werd behouden. De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek, hebben betrekking op het bouwkundig ensemble, in casu de hoekwoning met drie achterliggende woningen in een steeg, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar

onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. De verbouwingen van nummer 44 zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van het ensemble aantastten, aangezien het geheel een grote ensemblewaarde en contextwaarde behield.

Bezwaarindiener merkt evenwel terecht op dat de benaming en de beschrijving van het aanduidingsobject 150553 enkel het voormalige café aanhalen. Uit de afbakening, adressen, de erfgoedkenmerken en de link naar de wetenschappelijke inventaris kan afgeleid worden dat dit een administratieve fout betreft, die gecorrigeerd moet worden, om eenduidig afleesbaar te maken dat café en woningen de steeg zijn vastgesteld. In het aanduidingsobject en erfgoedobject worden volgende aanpassingen doorgevoerd:

- De benaming wordt "Café De Gouden Leeuw en steeg met arbeidershuizen".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Voormalig café, daterend uit de tweede helft van de 19de eeuw. Diephuis onder zadeldak (mechanische pannen), drie traveeën aan de straatzijde, vier aan haaks op de straat gelegen steeg. Verankerde, donkere baksteenbouw op gecementeerde plint. In de steeg, aansluitende huizen uit de 19de eeuw."
- In de erfgoedkenmerken wordt "19de eeuw" als datering toegekend.

Bij het erfgoedobject wordt een aanvullende informatie toegevoegd: "De gevel van nummer 44 is vernieuwd, met behoud van het lage 19de-eeuwse volume onder zadeldak.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Café De Gouden Leeuw (aanduidingsid 150552/erfgoedid 24352), Rollegemstraat 42-48, Ledegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Café De Gouden Leeuw en steeg met arbeidershuizen". In de erfgoedkenmerken wordt "19de eeuw" als datering toegekend. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Voormalig café, daterend uit de tweede helft van de 19de eeuw. Diephuis onder zadeldak (mechanische pannen), drie traveeën aan de straatzijde, vier aan haaks op de straat gelegen steeg. Verankerde, donkere baksteenbouw op gecementeerde plint. In de steeg, aansluitende huizen uit de 19de eeuw."

B_000048: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 171265/erfgoedid 207935), Meulebeeksestraat 24, Ardooie

Een particulier geeft aan de hoeve te willen laten schrappen uit de inventaris omdat de historische/architecturale waarde nihil geworden is door verbouwingen. Op de hoeve werden er veel gebouwen afgebroken en werden nieuwe bedrijfsgebouwen gebouwd (varkensstallen, loodsen). Ook het woonhuis werd hervoegd en heeft dus een ander uitzicht gekregen. Het dak werd ook volledig vernieuwd met andere (niet geglazuurde) pannen. Ten einde te kunnen voldoen aan de EPC waarde gaat men bovendien het huis moeten laten isoleren met crepie aan de buitenzijde.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De hoeve is goed bewaard en behield de erfgoedwaarden op basis waarvan ze werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De afbakening wordt wel ingeperkt, zodat een deel van de nieuwe gebouwen niet meer binnen de afbakening valt.

De erfgoedwaarde van de hoeve werd in 2010 geëvalueerd. Om de huidige erfgoedwaarde te beoordelen, wordt de huidige situatie vergeleken met de gegevens uit 2010.

Bezwaarindiener haalt terecht aan dat er op deze hoevesite hoevegebouwen werden afgebroken en dat er nieuwe werden gebouwd. Dit gebeurde echter al voor 2010 en is ook zo omschreven in de inventaris bij erfgoedobject 207935, waar de sloop en vervanging door nieuwbouw doorheen de eeuwen expliciet deel uitmaakt van de historiek van de hoeve. Het historisch en architecturaal waardevolle ensemble van boerenhuis en stal, opgetrokken in 1936 op een oudere hoevesite, was in 2010 al aangevuld met nieuwe varkensstallen. Enkel het boerenhuis en de stal uit 1936 worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De nieuwere gebouwen zijn niet vastgesteld omdat ze geen erfgoedwaarde hebben. Om dit beter te verduidelijken wordt de afbakening van de hoeve aangepast: het perceel 542F wordt geschrapt uit de afbakening omdat op dit perceel enkel recente stalgebouwen staan zonder erfgoedwaarde (Ardooie, Afdeling 1, Sectie C, perceel 542F - Capakey: 36001C0542/00F000). Ook het perceeltje 549L (Ardooie, Afdeling 1, Sectie C, perceel 549L - Capakey: 36001C0549/00L000) wordt uit de afbakening geknipt, aangezien dit een elektriciteitscabine betreft. De afbakening wordt zo gereduceerd tot de actuele contouren van perceel 543K (Ardooie, Afdeling 1, Sectie C).

Gezien vanop de openbare weg vormen stal en boerenhuis, in L-vorm naast elkaar gelegen aan weerszijden van de erftoegang, nog steeds een duidelijk herkenbaar en representatief voorbeeld van een interbellumhoeve, wat hun historische waarde motiveert. De twee hoevegebouwen werden in 1936 gebouwd op een oudere hoevesite, en getuigen van de bouwevolutie van een typisch landbouwbedrijf in West-Vlaanderen, een streek die sinds eeuwen en nog steeds getypeerd wordt door landbouw en waar heel vaak verder gewerkt wordt op historische hoevesites. De hoeve heeft architecturale waarde door de combinatie van een boerenhuis in een verzorgde, eigentijdse bouwstijl en een stal in een traditionele baksteenbouw. Voor het moderne, grote boerenhuis koos men voor eigentijdse vormgeving en materialen. Het betreft een grote woning, met een L-vormige plattegrond, waarvan het hoofdvolume twee bouwlagen hoog is, en afgewisseld wordt met lagere aanbouwen, gevat onder een gecombineerd dak. De voorgevel wordt gemarkeerd door een doorlopende driezijdige erker, een typisch interbellumelement. De materiaalkeuze is eigentijds: het betreft een donkerrode baksteenbouw gecombineerd met gekiezelde betonlateien en met zwart- en roodgeglazuurde mechanische pannen op de bedaking. Het schrijnwerk was in 2010 al nieuw. Nu is ook de bedaking vernieuwd, maar de kleur en afwerking van de pannen hebben geen impact op de globale evaluatie van de erfgoedwaarden. Aangezien de pannen wel vermeld werden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, wordt deze aangepast in het aanduidingsobject en erfgoedobject: "Hoeve uit het interbellum, op oudere site. In 1935 laat eigenaar Michaël Vandeputte-Lambrecht de oude landgebouwen afbreken en nieuwe landgebouwen optrekken. Ten noorden van het erf het boerenhuis in donkerrode baksteenbouw onder zadel- en schilddak, op L-vormig grondplan. Ten oosten bakstenen stalvolume." Deze wijziging wordt ook verwerkt in een aanvullende informatie bij erfgoedobject 207935: "De geglazuurde pannen zijn vervangen door rode, niet geglazuurde pannen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Dat het pand is hervoegd, doet evenmin afbreuk aan de erfgoedwaarde, en draagt enkel bij tot het goede onderhoud van het pand. De andere, doorslaggevende erfgoedelementen van het boerenhuis zijn nog steeds aanwezig.
Voor de stal koos men een traditionele opbouw, geïnspireerd op de oudere, 19de-eeuwse stallen. Het is een lang volume onder pannen zadeldak, haaks ingeplant op het boerenhuis. De bouwmaterialen, namelijk de oranje baksteen en de betonlateien boven de muuropeningen, zijn herkenbare interbellumelementen. Boerenhuis en stal vormen samen een gaaf interbellumhoeve-ensemble, dat vanop de openbare weg visueel duidelijk herkenbaar en te appreciëren is, omdat de nieuwere gebouwen achter het ensemble zijn ingeplant. Er dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig geheel, in casu de hoeve bestaande uit L-vormig tegenover elkaar ingeplante boerenhuis en stal, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen op zich buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde

verbouwingen van het boerenhuis zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de hoeve aantasten, aangezien het geheel een grote ensemblewaarde en herkenbaarheid bewaarde.

Bezwaarindiener haalt aan de woning aan buitenzijde te willen bekleden met isolatie. Voor dergelijke werken dient men een omgevingsvergunning aan te vragen. Dergelijke vergunning is een totaal andere procedure, die los staat van de vaststellingsprocedure. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. De vergunningverlenende overheid moet binnen een toekomstige omgevingsaanvraag steeds een individuele afweging en motivering maken van de aanvraag, die rekening houdt met onder meer de erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 171265/erfgoedid 207935), Meulebeeksestraat 24, Ardooie, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste afbakening en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening wordt ingeperkt tot de actuele contouren van perceel 543K (Ardooie, afdeling 1, sectie C). De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Hoeve uit het interbellum, op oudere site. In 1935 laat eigenaar Michaël Vandeputte-Lambrecht de oude landgebouwen afbreken en nieuwe landgebouwen optrekken. Ten noorden van het erf het boerenhuis in donkerrode baksteenbouw onder zadel- en schilddak, op L-vormig grondplan. Ten oosten bakstenen stalvolume."

B_000050: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153701/erfgoedid 51108), Ondankstraat 15, 22, Staden

Een particulier dient een bezwaar in tegen de vaststelling van de woning gelegen in de Ondankstraat 22 8840 Staden, kadastraal gekend 2°Afdeling (Oostnieuwkere), sectie B nr 3379X, 0379P,0379Y, 0379T.
Bezwaarindiener haalt aan dat het huis niet zo speciaal is en temeer precies hetzelfde huis, in onze gemeente Oostnieuwkerke, zelfde bouwjaar en architect is verwijderd geweest om er een industrieterrein te bouwen, site Rootputten.
Het huisnummer 22 is afzonderlijk van het huisnummer 15 dat van een andere eigenaar is.
Het huis op nummer 22 is reeds omgeven door nieuwe loodsen waardoor het geheel niet meer zo'n waardevol erfgoed kan zijn.
Het is ook een belemmering voor uitvoeren van renovatiewerken die de overheid nu stimuleert voor energie zuinig te wonen.
Bezwaarindiener vraagt om nummer 22 te schrappen van het bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de woning gelegen in de Ondankstraat 22 te schrappen uit het vaststellingsbesluit.

Het boerenhuis van de hoeve op nummer 22 wordt opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een na de Eerste Wereldoorlog wederopgebouwd boerenburgerhuis, met bij de wederopbouw gewijzigde oriëntatie. De typische architecturale elementen van de wederopbouwhoeves uit de jaren 1920 vinden we terug in de woning: het is een bakstenen dubbelhuis van vijf traveeën, met in de voorgevel aflijnende lisenen en baksteenfries, en getoogde muuropeningen. Net de representativiteit van deze woning bepaalt het karakter van deze woning, die inderdaad niet 'speciaal' of zeldzaam is, maar net typerend voor de interbellumperiode in deze streek. Doordat

gelijkaardige voorbeelden verdwijnen, bv. het in het bezwaar aangehaalde boerenhuis dat werd gesloopt, is het belangrijk om goed bewaarde, representatieve voorbeelden van wederopgebouwde boerenhuizen op te nemen in de vastgestelde inventaris.

Van de hoeve op nummer 22 zijn de boerenwoning uit de jaren 1920 en de schuur uit de tweede helft van de 19de eeuw opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Reeds bij de opname in de wetenschappelijke inventaris in 2001, maakten de "nieuwe loodsen met landbouwhandel" deel uit van de site en werden ze dus meegenomen bij de evaluatie van de erfgoedwaarde. Aan deze recente loodsen wordt geen erfgoedwaarde toegekend en deze worden dus niet mee opgenomen in de vastgestelde inventaris. Er wordt opgemerkt dat "opslagplaatsen" dus onterecht deel uitmaakt van de erfgoedkenmerken van het aanduidingsobject en erfgoedobject. Dit moet rechtgezet worden in functie van de eenduidigheid: erfgoedtype "opslagplaatsen" wordt geschrapt uit de erfgoedkenmerken.
Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten.

Het feit dat er naast en achter de vastgestelde hoevegebouwen nieuwe gebouwen zonder erfgoedwaarde aanwezig zijn, doet de erfgoedwaarde van het boerenhuis en de schuur niet teniet. Samen vormen ze een ensemble van een hoeve met losse bakstenen bestanddelen, waarvan de 19de-eeuwse schuur is bewaard en het boerenhuis in de wederopbouwperiode werd vernieuwd. Deze bouwevolutie is typerend voor de hoeves in deze streek, die tijdens de Eerste Wereldoorlog vaak werden beschadigd en gedeeltelijk wederopgebouwd. De ensemblewaarde van de hoeve op nummer 22 wordt nog versterkt door het feit dat aan de overzijde van de straat, op nummer 15, de gebouwen van een maalderij zijn bewaard, ooit ook deel uitmakende van dit hoevebedrijf, en samen getuigend van een historisch en zeldzaam wordend agrarisch ensemble van hoeve en maalderij. Ook de maalderij gaat terug tot de 19de eeuw; op een oudere molensite werd begin 20ste eeuw een maalderij gebouwd, die doorheen de 20ste eeuw werd aangepast. De sporen van de oudste gebouwen en van de vernieuwingen zijn afleesbaar in de materialen en de structuren en bepalen mee de historische waarde van de maalderij.

Om de belangrijke ensemblewaarde van de historische gebouwen op beide huisnummers beter te belichten, wordt de benaming en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast.

- De benaming wordt "Hoeve en maalderij".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Ensemble van hoeve en maalderij. Hoeve met losse, lage bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rondom een geasfalteerd erf. In de jaren 1920 wederopgebouwd boerenburgerhuis en schuur uit de tweede helft van de 19de eeuw. Aan de overzijde van de straat, ooit bij de hoeve horende mechanische maalderij ter vervanging van de circa 1902 gesloopte "Ondankmolen". In het oudste gedeelte enkele bewaarde installaties van de maalderij."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153701/erfgoedid 51108), Ondankstraat 15, 22, Staden, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Hoeve en maalderij". Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "opslagplaatsen" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Ensemble van hoeve en maalderij. Hoeve met losse, lage bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rondom een geasfalteerd erf. In de jaren 1920 wederopgebouwd boerenburgerhuis en schuur uit de tweede helft van de 19de eeuw. Aan

de overzijde van de straat, ooit bij de hoeve horende mechanische maalderij ter vervanging van de circa 1902 gesloopte "Ondankmolen". In het oudste gedeelte enkel bewaarde installaties van de maalderij."

B_000065: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Gekoppelde dorpswoningen (aanduidingsid 167500/erfgoedid 88240), Sijslostraat 75-77, Oostkamp

Een particulier meldt dat de omschrijving bij de koppelwoning het volgende vermeldt: "achter nummer 75, werkplaats met hoge bakstenen schoorsteen". Oorspronkelijk waren percelen op nummer 73 en 75 1 geheel (voormalige melkerij). Tijdens de verkoop in 2003 werden deze percelen opgesplitst. De werkplaats met hoge bakstenen schoorsteen behoort sindsdien bij het perceel van nummer 73. De werkplaats werd afgebroken tijdens de bouwwerkzaamheden, conform de bouwvergunning. De schoorsteen is wel nog terug te vinden op het perceel nr. 73. Maar de schoorsteen is doorheen de jaren voor een groot deel afgebroken (11 meter volgens buurman) en verstevigd met ijzeren banden. Deze werkzaamheden zouden gebeurd zijn na het stilleggen van de melkerij in de jaren '60 (volgens mondelinge bron)?
De schoorsteen is echter niet in zo'n goede staat, dit bleek ook tijdens laatste grote storm. Het metselwerk vertoont barsten en breuken en de ijzeren banden vertonen duidelijk zwakke schakels. (zie foto's bijlage).
Gelet op de staat (en deels afbraak doorheen de tijd) van deze schoorsteen en de beperkte historische waarde, lijkt het aannemelijk om dit niet verder in de inventaris op te nemen.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schoorsteen te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Deze schoorsteen is goed genoeg bewaard en heeft industrieel-archeologische waarde omdat ze getuigt van de activiteiten als melkerij die hier in het interbellum plaatsvonden. Deze nijverheid is typerend voor landelijke gemeenten zoals Oostkamp tijdens het interbellum. De schoorsteen vormt een ensemble met de twee woningen op 75 en 77. Dit ensemble heeft historische waarde omdat het in de jaren 1930 werden gebouwd door de lokale handelaars Antoine Vandewalle-Lonneville en Auguste Baele-Lonneville. Naast de woning op nummer 75 werd door dezelfde opdrachtgevers een melkerij met schoorsteen opgetrokken; van dit industriële complex blijft nu nog de schoorsteen over, als getuige van de historische activiteit op deze plek. De melkerij, later werkplaats, werd in tegenstelling tot de gegevens uit het bezwaarschrift niet gesloopt, maar wel ingrijpend, onherkenbaar verbouwd, zie de resterend zijgevel langs de perceelsgrens met nummer 71. De architecturale waarde is bewaard in het ensemble van de huizen en schoorsteen, opgetrokken in het interbellum in Oostkamp en verwijzend naar de lokale nijverheid. De architectuur is bescheiden en verwijst in materiaalgebruik en in vormgeving van de muuropeningen (erkers, betonnen lateien, verdiepte inkom) op een eenvoudige manier naar de toen heersende bouwstijl van de art deco. Deze architectuur is een typische lokale vertaling van een eerder stedelijke bouwstijl. De woningen vormen een typisch voorbeeld van burgerwoningen gebouwd in het interbellum door lokale handelaars, die op dezelfde site ook hun nijverheidsgebouwen inplantten, waarvan de bakstenen schoorsteen nog getuigt.

Bezwaarindiener schrijft dat de bakstenen schoorsteen voor een groot deel is afgebroken na het stilleggen van de activiteiten in de jaren 1960 en dat deze is omringd met ijzeren banden. Afgaande op het fotomateriaal genomen tijdens de inventarisatie van de site door de Vlaamse Overheid in 2006, bevindt de schoorsteen zich anno 2023 in net dezelfde toestand als toen. Deze aanpassingen waren bij inventarisatie in 2006 al een feit. Ook na verkorting is deze schoorsteen een waardevolle getuige van het industriële verleden van deze site, door zijn hoogte nog steeds zichtbaar in het huidige straatbeeld.

Bezwaarindiener schrijft dat de schoorsteen "niet in zo'n goede staat is" en illustreert dat met drie foto's die tonen dat er barsten in het metselwerk zijn en dat de ijzeren banden niet helemaal intact zijn. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de schoorsteen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de schoorsteen is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.
De schoorsteen blijft dus behouden als vast te stellen erfgoedelement binnen het vaststellingsbesluit.

Naar aanleiding van de gegevens in het bezwaarschrift, worden de gegevens over de melkerij/werkplaats geactualiseerd. De melkerij/werkplaats is verbouwd met verlies van erfgoedwaarde, waarachter de schoorsteen is bewaard.

- Dit perceel, inclusief schoorsteen, kreeg het huisnummer 73, wat aan het adres moet worden toegevoegd.
- De melkerij/werkplaats is niet langer herkenbaar aanwezig, dus moet erfgoedtype "zuivelfabrieken" geschrapt worden bij de erfgoedkenmerken.
- Het erfgoedtype "dorpswoningen" geeft niet accuraat de beschrijving en historiek weer en wordt vervangen door "burgerhuizen", wat meer past bij interbellumwoningen opgetrokken door nijveraars.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken moet worden aangepast aan de actuele toestand: "Gekoppelde woningen daterend uit de jaren 1930. Bruine baksteenbouw met typisch parement van oranje baksteen getypeerd door erkervormige uitbouwen doorgetrokken over beide bouwlagen. Achter nummer 73 herinnert een bakstenen schoorsteen aan de melkerij die bij deze woningen hoorde."
- De benaming wordt aangevuld om ook daar duidelijk te maken dat de schoorsteen mee wordt vastgesteld: "Ensemble van burgerhuizen en schoorsteen", en om optimaal aan te sluiten bij de afbakening van woningen met schoorsteen.

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject de actuele toestand verduidelijkt in aanvullende informatie: "De melkerij/werkplaats (nu nummer 73) is niet langer herkenbaar sinds de ingrijpende verbouwingswerken op het moment van inventarisatie. De achterliggende bakstenen schoorsteen bleef wel bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Gekoppelde dorpswoningen (aanduidingsid 167500/erfgoedid 88240), Sijslostraat 75-77, Oostkamp, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste locatie, benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Het adres wordt Sijslostraat 73-77, Oostkamp. De benaming wordt "Ensemble van burgerhuizen en schoorsteen". Bij de erfgoedkenmerken wordt erfgoedtype "zuivelfabrieken" geschrapt en wordt erfgoedtype "dorpswoningen" vervangen door "burgerhuizen". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Gekoppelde woningen daterend uit de jaren 1930. Bruine baksteenbouw met typisch parement van oranje baksteen getypeerd door erkervormige uitbouwen doorgetrokken over beide bouwlagen. Achter nummer 73 herinnert een bakstenen schoorsteen aan de melkerij die bij deze woningen hoorde."

B_000069: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Weverij Moerman (aanduidingsid 165665/erfgoedid 85203), Rondekomstraat 20, 20A, Roeselare

Een particulier verwijst naar het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris (erfgoedid 85203) en naar de brief van Stad Roeselare de dato 31/03/2023 waarbij gemeld werd dat het onroerend goed gelegen in de Rondekomstraat 20, 20A deel uitmaakt van het openbaar onderzoek over de vaststelling van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
Bezwaarindiener verwijst naar het plan en de aanduiding van de site op kaart en wenst te verduidelijken dat het goed Stationsdreef 45, gekadastreerd eerste afdeling, sectie A, nummer 0332A8P0000, geen deel uitmaakt van de adressering Rondekomstraat 20, 20A. Bezwaarindiener voegt een kaartje bij waarop het goed Stationsdreef 45 in groen wordt aangeduid. Deze aanduiding op het plan geeft duidelijk weer dat slechts een deel van dit goed in het gebied valt dat deel uitmaakt van het openbaar onderzoek.
Bewaarindiener citeert de beschrijving van het object in de wetenschappelijke inventaris.
Bezwaarindiener meldt dat met betrekking tot het vermelde goed twee omgevingsvergunningen afgeleverd werden door Stad Roeselare, met name:

- Dos.nr. omgevingsloket OMV-2021093422 – Gemeentelijk dos.nr. 2021/686: goedgekeurd op 14/03/2022 voor het bouwen van 4 meergezinswoningen na sloop bebouwing. In de beoordeling van de adviezen werd door de intergemeentelijk erfgoeddienst Radar een gunstig advies uitgebracht.
    - In deze vergunning wordt verwezen naar archeologienota met referentienummer 19708.
        - In de archeologienota wordt verwezen naar een het noordelijk terreindeel en meer bepaald naar de oostelijke loods, deze krijgt een nieuwe bestemming. De bestaande muren van dit gebouw blijven behouden.
        - De lage schoorsteen waar naar verwezen wordt in de beschrijving van het openbaar onderzoek wordt bewaard en waar nodig hersteld.
    - In bijlage wordt een plan toegevoegd van het volledige projectgebied. In het bezwaarschrift worden op een plan de oostelijk gelegen loods (blauw omcirkeld) en de schoorsteen (rood vierkant) aangeduid:
        - In bijlage worden foto's toegevoegd van de in het rapport opgenomen oostelijk gelegen loods (blauw omcirkeld) in zijn huidige toestand. In bijlage is er ook een bijkomende duiding bij het fotomateriaal voorzien. Alle aanpalende bebouwing aan deze loods werd gesloopt, de gevels worden hersteld en netjes gezet. Echter, zoals uit de foto's beoordeeld kan worden, heeft dit gebouwtje geen erfgoedwaarde meer. Bezwaarindiener verzoekt vriendelijk om het pand niet op te nemen in het definitieve vaststellingsbesluit.
        - In bijlage zijn ook foto's toegevoegd van de lage schoorsteen; deze is behouden. Bezwaarindiener laat het aan het oordeel van de administratie over om deze al dan niet op te nemen in het definitieve vaststellingsbesluit.
- Dos.nr. omgevingsloket OMV-2022032839 – Gemeentelijk dos.nr. 2022/130: goedgekeurd op 13/06/2022 voor het slopen en heropbouw van het erfgoed gebouw (blok d) – kantoor. In deze vergunning wordt eveneens verwezen naar archeologienota met referentienummer 19708. In de archeologienota wordt verwezen naar een het noordelijk terreindeel en meer bepaald naar het westelijk gebouw dat wordt ingericht als kantoorgebouw.
    - Bezwaarindiener citeert de relevante informatie uit de vergunning:
        - Beoordeling GOA: "De aanvraag voorziet de herbouw en uitbreiding van een erfgoedpand die zich langs de Rondekomstraat situeert. Het pand zal een invulling als kantoorruimte krijgen. De herbouw is ingegeven vanuit de slechte bouwfysische staat van het pand. De voorziene uitbreiding zal een passend hedendaags contrast vormen met de erfgoedgevels. Met deze ingreep worden de belangrijkste cultuurhistorische waarden op de site bewaard. Door het (sic) actieve invulling van het pand en de integratie in het ruimere reconversieproject site Van Marcke, zal de erfgoedwaarde versterkt

worden in het straatbeeld. De aanvraag past functioneel in de ruimere omgeving. Bijgevolg is de aanvraag in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening."
        - Beoordeling adviezen: De intergemeentelijk erfgoeddienst RADAR bracht een gunstig advies uit.
    - Het gebouw werd derhalve gesloopt, de werken voor de heropbouw worden dit jaar nog gestart. Ter voorbereiding van het uitvoeringsdossier voor dit gebouw werd een afspraak ter plaatse gemaakt met mevrouw Elien Vernackt, Erfgoedconsulent bij IOED RADAR, waarbij de sloop bevestigd werd, de bezwaarindiener bevestigde de voormalige structuren van het gebouw te behouden en de gevelsteen zo dicht mogelijk te kiezen bij de voormalige gevelsteen. Uit de foto's in bijlage kan opgemaakt worden dat het gebouw, conform de vergunning volledig gesloopt werd; de voormalige locatie wordt duidelijker gemaakt in het bestand in bijlage. Bezwaarindiener verzoekt vriendelijk het pand niet op te nemen in het definitieve vaststellingsbesluit.

De beide vergunningen zijn te zware bestanden om als bijlage te bezorgen via het digitaal formulier. Bezwaarindiener is bereid om de vergunningen achteraf nog te bezorgen.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt ingegaan op de vraag in het bezwaarschrift om de afbakening van de Weverij Moerman in het vaststellingsbesluit sterk in te perken.

Na vergelijking van de huidige situatie met de beschrijving en foto's op basis waarvan de weverij Moerman werd opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed, blijkt dat enkel de fabrieksschoorsteen op het perceel van Rondekomstraat 18, 18A en Stationsdreef 43A, 45, 45A-B, nog kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De andere gebouwen, percelen en constructies op het vroegere terrein van de weverij Moerman zijn gesloopt of hebben geen erfgoedwaarde. Behalve de schoorsteen, die oorspronkelijk behoorde tot de weverij Vanderhaeghen-Facon, is er nog een gebouw op Rondekomstraat 20-20A aanwezig. Aan dit gebouw is echter geen erfgoedwaarde toegekend bij inventarisatie. In de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt het enkel zijdelings vermeld als "de ernaast gelegen zaak". De in de beschrijving opgenomen gebouwen met erfgoedwaarde zijn allemaal gesloopt. De schoorsteen is de enige overgebleven, beeldbepalende en goed herkenbare getuige van de vroegere historische weverijsite op deze plaats.

Dit wordt verwerkt in het aanduidingsobject en erfgoedobject:
- De benaming wordt: 'Schoorsteen van weverij Vanderhaeghe-Facon'. 'Weverij Moerman' wordt opgenomen als alternatieve naam.
- De afbakening wordt beperkt tot het kunstwerk (Knw) van de schoorsteen, zoals opgenomen in de Basiskaart Vlaanderen (GRB).
- Het adres wordt aangepast tot Rondekomstraat 18, 18A en Stationsdreef 43A, 45, 45A-B.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt herschreven om duidelijk te maken wat het bewaarde erfgoedelement is: "Van de voormalige weverij Vanderhaeghen-Facon (1890-1950), later overgenomen door weverij Moerman, resteert enkel een lage bakstenen fabrieksschoorsteen."
- Omdat enkel de schoorsteen bewaard is en het weverijgebouw naar ontwerp van Duyvewaardt uit 1920 is gesloopt, worden bij de erfgoedkenmerken het erfgoedtype "weverijen" en de datering 'interbellum' geschrapt.

Bij het erfgoedobject wordt de sloop van de andere gebouwen op de site geduid in aanvullende informatie: "Van de voormalige weverij Moerman is enkel een lage schoorsteen bewaard, gelegen ten noorden van de Vlasstraat en oorspronkelijk horend bij de weverij Vanderhaeghen-Facon. Het gebouw met gevels van 1920 naar ontwerp van

Valère Duyvewaardt, is gesloopt. Aan het gebouw op Rondekomstraat 20-20A wordt geen erfgoedwaarde toegekend.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Weverij Moerman (aanduidingsid 165665/erfgoedid 85203), Rondekomstraat 20, 20A, Roeselare, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen met aangepaste afbakening, adres, benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening wordt beperkt tot het kunstwerk (Knw) van de schoorsteen. Het adres wordt Rondekomstraat 18, 18A en Stationsdreef 43A, 45, 45A-B. De benaming wordt: "Schoorsteen van weverij Vanderhaeghe-Facon"; "Weverij Moerman" wordt als alternatieve naam toegekend. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Van de voormalige weverij Vanderhaeghen-Facon (1890-1950), later overgenomen door weverij Moerman, resteert enkel een lage bakstenen fabrieksschoorsteen." Bij de erfgoedkenmerken worden het erfgoedtype "weverijen" en de datering 'interbellum' geschrapt.

B_000075: Bezwaar tegen de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163498/erfgoedid 81523), Fonteinstraat 2, Anzegem

Een particulier tekent bezwaar aan tegen de vaststelling omdat het huis, sinds 1989 een aantal verbouwingswerken heeft ondergaan en daardoor zijn erfgoedwaarde heeft verloren. Op de bijgevoegde foto's is te zien dat de gele sierbaksteen door de verbouwing ter hoogte van de voordeur werd onderbroken. Bovendien wordt de rondboog op de rechtergevel gedeeltelijk bedekt door het dak van de garage.
Bezwaarindiener merkt op dat in de omschrijving staat dat het huis een laat-19de-eeuws diephuis is. Dit klopt niet helemaal want in de verkoopakte van het huis staat dat het huis in 1929 (20e eeuw) werd gebouwd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag dit object te schrappen te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat de erfgoedwaarden bewaard zijn. Er wordt wel rekening gehouden met de opmerking over de bouwdatum, die verwerkt wordt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.

De aanpassingen die bezwaarindiener aanhaalt, waren al gekend en geregistreerd op het moment dat het pand in 2005-2006 werd gefotografeerd en beschreven voor de opname van het pand in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Op de foto die tijdens dit project werd genomen zijn de onderbreking van de sierlijst en de bedekking van de rondboog al te zien: https://beeldbank.onroerenderfgoed.be/images/31509. Ook met deze wijzigingen wordt geoordeeld dat het pand voldoende erfgoedelementen bewaart om te worden opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Wat de bouwperiode van de woning betreft, heeft bezwaarindiener gelijk: het pand is niet laat-19de-eeuws, maar gebouwd in het interbellum. De erfgoedelementen komen overeen met de door bezwaarindiener aangegeven bouwdatum van 1929. Tijdens het interbellum werd voor veel woningen teruggegrepen naar een baksteenarchitectuur die sinds 1900 populair was, en elementen uit de cottagestijl verwerkte. De combinatie van rode baksteen met gele baksteen voor sierelementen, het zichtbare rookkanaal in de zijgevel, de verspringende gecombineerde bedaking en de driezijdige bovenafwerking van de muuropeningen zijn elementen die getuigen van deze zeer eenvoudige, sinds 1900 populaire interpretatie van de cottage-architectuur. Deze elementen bepalen de historische en architecturale waarde van deze woning.

Het erfgoedkenmerk 'datering' moet gewijzigd worden naar 'interbellum'. Ook de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast: "Burgerhuis gebouwd in 1929 gelegen in de knik van de straat. Enkelhuis van één smalle en lagere deurtravee en één brede venstertravee. Baksteenbouw verfraaid door het gebruik van gele sierbaksteen. Afgewolfd leien zadeldak. Zijgevel gemarkeerd door rondboog."

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij erfgoedobject 81523 een aanvullende informatie toegevoegd met de nieuwe datering: "De woning werd gebouwd in 1929, in een baksteenarchitectuur die sinds 1900 populair was, en elementen uit de cottagestijl verwerkt.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 163498/erfgoedid 81523), Fonteinstraat 2, Anzegem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De datering wordt "interbellum". De beschrijving wordt "Burgerhuis gebouwd in 1929 gelegen in de knik van de straat. Enkelhuis van één smalle en lagere deurtravee en één brede venstertravee. Baksteenbouw verfraaid door het gebruik van gele sierbaksteen. Afgewolfd leien zadeldak. Zijgevel gemarkeerd door rondboog."

B_000084: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Tweegezinswoning (aanduidingsid 153767/erfgoedid 51196), Heirweg-Noord 3-5, Ingelmunster

Een particulier meldt dat bij de woning op nummer 5 de laatste jaren de voordeur verplaatst is, volledig wit geschilderd, zonnepanelen toegevoegd. Nieuwe ramen en deur. De erfgoedwaarde is volgens bezwaarindiener waarschijnlijk niet meer van toepassing.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener heeft gelijk: door de aanpassingen is de erfgoedwaarde van de woning op nummer 5 niet meer aanwezig en moet deze woning geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris.
Al op het moment van inventarisatie in 2001 werden verbouwingen van dit pand geregistreerd en was de erfgoedwaarde dus al aangetast. Van de twee woningen, toen nog gekend als nummers 1 (nu 5) en 3 (nu nog steeds 3), stelt de beschrijving van 2001 dat nummer 1 verbouwd werd in 1998. Door de bijkomende, recente aanpassingen is er voor de huidige nummer 5 zeker geen sprake meer van erfgoedwaarde en moet dit deel van het vroegere ensemble geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Daartoe dienen volgende aanpassingen te gebeuren aan aanduidingsobject en erfgoedobject:

- De afbakening en het adres worden beperkt tot Heirweg-Noord 3: perceel 40B (Ingelmunster, sectie B, Capakey: 36007B0040/00B000) en huisnummer 5 moeten uit de locatie geschrapt worden.
- De benaming wordt "Dorpswoning".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Dorpswoning uit het tweede kwart van de 19de eeuw, oorspronkelijk deel uitmakend van een samenstel van twee identieke woningen. Dubbelhuis van drie traveeën onder pannen zadeldak, met aanpalende linkertravee onder lessenaarsdak en achteraan vrijstaand nutsgebouw onder zadeldak."
- De datering in de erfgoedkenmerken wordt afgestemd op de beschrijving, namelijk "tweede kwart 19de eeuw" in plaats van tweede helft 19de eeuw.

Bij het erfgoedobject worden de oude huisnummers in de beschrijving van 2001 geactualiseerd en wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd:

"Van het oorspronkelijke ensemble (nummers 3-5) is enkel nummer 3 herkenbaar bewaard. Nummer 5 werd ondertussen bijkomend verbouwd, onder andere met aangepaste gevelafwerking en muuropeningen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Tweegezinswoning (aanduidingsid 153767/erfgoedid 51196), Heirweg-Noord 3-5, Ingelmunster wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste afbakening, adres, benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening en het adres worden beperkt tot Heirweg-Noord 3: perceel 40B (Capakey: 36007B0040/00B000) en huisnummer 5 moeten uit de locatie geschrapt worden. De benaming wordt "Dorpswoning". In de erfgoedkenmerken wordt de datering aangepast tot "tweede kwart 19de eeuw". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Dorpswoning uit het tweede kwart van de 19de eeuw, oorspronkelijk deel uitmakend van een samenstel van twee identieke woningen. Dubbelhuis van drie traveeën onder pannen zadeldak, met aanpalende linkertravee onder lessenaarsdak en achteraan vrijstaand nutsgebouw onder zadeldak."

B_000088: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bakstenen bestanddelen (aanduidingsid 167681/erfgoedid 88797), Zandweg naar Aartrijke 2, Jabbeke

Een lokaal bestuur laat weten dat deze hoeve zeer ingrijpend wordt verbouwd waardoor de belangrijkste erfgoedwaarden en kenmerken van het 18de-eeuws woonstalhuis zijn verdwenen:

- sloop bakhuis
- supprimeren moer- en kinderbalken
- supprimeren voute met tongewelf
- verwijderen oorspronkelijk dakgebinte en nieuwe dakconstructie met een atypische volumewerking
- wijzigen dagopeningen in de voorgevel: voorzien groot raampartij met nieuw metselwerk centraal het gebouw, verlagen vensters voute, dichten staldeur
- volledige transformatie achtergevel: meer dan de helft van de achtergevel is een nieuwbouw met centraal een grote raampartij

In bijlage recent beeldmateriaal en het advies van Raakvlak betreffende de omgevingsvergunning waarin de werken die in uitvoering zijn in detail worden opgelijst en de impact van deze werken op de erfgoedwaarde.
De naastliggende dwarsschuur is nog behouden.

Behandeling van het bezwaar:
Na afweging van de argumenten in het bezwaarschrift en in het advies van Raakvlak, en na vergelijking van de huidige situatie met het tekst- en beeldmateriaal uit de periode van inventarisatie (2007), wordt beslist dat de hoeve voldoende erfgoedwaarden bewaart om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De hoeve werd voorgelegd in het openbaar onderzoek met volgende beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Hoeve met losse bakstenen bestanddelen op een deels gekasseid erf, van de straat afgescheiden door een haag en knotwilgen. Parallelle hoofdvolumes haaks op de straat, met ten zuiden het langgestrekte volume van boerenhuis en stal, en ten noorden de schuur. Ten oosten van beide volumes, een kleine stal."
Afgaande op de informatie van de huidige toestand van de hoeve tijdens de werken, blijkt dat op dit moment de erfgoedkenmerken zoals beschreven in de vastgestelde inventaris nog aanwezig zijn, met uitzondering van het kleine volume stal/bakhuis. De laatste zin moet dus geschrapt worden uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, zowel bij het erfgoedobject als bij het aanduidingsobject. Bij de erfgoedkenmerken dient het erfgoedtype bakhuizen geschrapt te worden.

De werken die aan de gang zijn hebben inderdaad impact op de erfgoedwaarde van het langgestrekte volume met woonhuis en stal. Op moment van behandeling van het bezwaar wordt echter geëvalueerd dat de historische en architecturale waarde van de hoeve nog steeds aanwezig is, ondanks de aanpassingen aan het interieur van dit volume en van de voor- en achtergevel. De hoeve is nog steeds herkenbaar als een in kern eind-18de- of begin-19de-eeuwse hoeve met twee parallelle hoofdbestanddelen in baksteen met pannen zadeldaken. Ze vormt nog steeds een herkenbare en representatieve getuige van de historische landbouw in het "Vloethemveld", een historisch heidegebied dat sinds de 13de eeuw werd ontgonnen.
In de wetenschappelijke inventaris worden de werken bij erfgoedobject 88797 toegelicht in aanvullende informatie: "Anno 2023 zijn er verbouwingswerken aan de gang. Het bakhuis werd gesloopt. Het langgestrekte volume van woning en stal werd intern aangepast, waarbij de dakstructuur en de achtergevels volledig vernieuwd zijn. In de erfgevel werden een aantal muuropeningen gewijzigd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bakstenen bestanddelen (aanduidingsid 167681/erfgoedid 88797), Zandweg naar Aartrijke 2, Jabbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met gewijzigde erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Hoeve met losse bakstenen bestanddelen op een deels gekasseid erf, van de straat afgescheiden door een haag en knotwilgen. Parallelle hoofdvolumes haaks op de straat, met ten zuiden het langgestrekte volume van boerenhuis en stal, en ten noorden de schuur." Het erfgoedkenmerk bakhuizen wordt geschrapt.

B_000089: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hof ter Walle (aanduidingsid 158302/erfgoedid 60426), Wolvendreef 20, Kortrijk

Een particulier dient bezwaar in tegen het behoud van dit pand op de lijst van bouwkundig erfgoed. Dit huis werd in de beschrijving namelijk onterecht gelinkt aan het bestaan van een vroegere hoeve op deze plaats. Dit klopt niet.

- Het huis werd in 1944 gebouwd op toenmalig weiland.
- Het was toen volledige nieuwbouw, geen verbouwing.
- De stijl is een villa in Engelse stijl, zonder enig architecturaal element dat naar een hoeve verwijst.
- De naam "Hof ter Walle" is een fantasienaam, zonder de bedoeling te verwijzen naar een hoeve.

Het behoud van dit huis als "Hoeve Hof ter Walle" op de erfgoedlijst lijkt bezwaarindiener dus onterecht.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om dit object te schrappen uit het vaststellingsbesluit. Inhoudelijke argumenten uit het bezwaarschrift worden wel verwerkt in het vaststellingsbesluit.

Bezwaarindiener wijst terecht op fouten in de typering en beschrijving van dit object. De voormalige hoeve "de Walle" of "Goed ter Walle" bevond zich ten oosten van het gehucht Walle, zoals vermeld en weergegeven op historische kaarten, zie de laat-18de-eeuwse Ferrariskaart en de midden-19de-eeuwse Vandermaelenkaart. Zoals bezwaarindiener aanhaalt, betreft het huidige object dus geen verbouwing van een voormalige hoeve. Het perceel waarop de voorliggende villa gelegen is, was onbebouwd op 19de-eeuwse historische kaarten en topografische kaarten uit de vroege 20ste eeuw. Het ontwerp van Pierre en Jacques Viérin uit 1944 betreft dus inderdaad een nieuwbouw, gebouwd als villa en zonder enig verband met een hoeve.

De historiek en de erfgoedtypering als 'hoeve' moeten rechtgezet worden in het aanduidings- en erfgoedobject.

- De benaming wordt "Villa Hof ter Walle".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot "Villa in regionalistische stijl, gebouwd in opdracht van J. De Stoop (textiel) naar een ontwerp van 1944 van Pierre en Jacques Viérin (Kortrijk)".
- Bij de erfgoedkenmerken wordt "hoeven" vervangen door "villa's" en wordt "regionalisme" als stijl toegekend.

Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd:
"De historiek uit de inventarisbeschrijving van 2005 is gedeeltelijk fout. Het ontwerp van 1944 van de broers Viérin betrof een nieuwbouwvilla. Deze villa, ontworpen in regionalistische stijl, houdt dus geen verband met de voormalige hoeve "de Walle" of "Goed ter Walle". Deze hoeve bevond zich ten oosten van het gehucht Walle. De naamgeving van de villa als Hof ter Walle staat hier los van.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

De foutieve typering en historiek omtrent de bouw ondermijnt de erfgoedwaarde niet. Al bij inventarisatie werd opgemerkt dat "het authentieke hoeve-uitzicht verdween". Het al dan niet herkenbaar zijn van het pand als hoeve vormde dus geen selectiecriterium voor de opname in de inventaris. De villa heeft nog steeds architecturale waarde als een herkenbaar voorbeeld van een villa in een landelijke stijl naar ontwerp van de gebroeders Viérin. De regionalistische stijlkeuze verwijst naar een belangrijke stroming tijdens de eerste helft van de 20ste eeuw, die zich uitte in een traditioneel geïnspireerde vormgeving en materiaalkeuze, en zich onderscheidde van de voorkeur voor moderne stijlen en woningen geïnspireerd op vooruitstrevende Amerikaanse voorbeelden. West-Vlaamse bedrijfsleiders verkozen de traditionele bouwstijl omdat ze hiermee beter hun verworven status en imago konden uitstralen. De Viérins waren gespecialiseerd in deze bouwstijl en zo vormt de villa een representatief voorbeeld binnen hun oeuvre. De contextwaarde van de tijdens de Tweede Wereldoorlog ontworpen villa, wordt bovendien versterkt door de op het aangrenzende perceel gelegen villa, eveneens naar ontwerp van Jacques Viérin uit 1951 met omringende tuin naar ontwerp van de landschapsarchitecten Russell Page en Jacques Wirtz met tuinhuis/badhuis naar ontwerp van Jacques en Christian Viérin. De villa Hof ter Walle is gelegen in een ruime tuin. Een opvallende bakstenen toegangspoort markeert de oprit. Zo heeft de woning ook historische waarde als getuige van de rijkere, ruimere woonhuizen die in deze wijk gebouwd werden in de 20ste eeuw, zoals ook de naastgelegen villa. Er vestigden zich ook meer gegoede burgers in Walle, zoals bedrijfsleiders, actief in Kortrijk dat een belangrijk industriecentrum vormde. De villa is een herkenbare en representatieve getuige van een villa met een ruime omliggende tuin in een voor die periode kenmerkende stijl.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Hof ter Walle (aanduidingsid 158302/erfgoedid 60426), Wolvendreef 20, Kortrijk wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Villa Hof ter Walle". Bij de erfgoedkenmerken wordt "hoeven" vervangen door "villa's" en wordt "regionalisme" als stijl toegekend. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Villa in regionalistische stijl, gebouwd in opdracht van J. De Stoop (textiel) naar een ontwerp van 1944 van Pierre en Jacques Viérin (Kortrijk)".

B_000104: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 152412/erfgoedid 31331), Provenplein 69, Poperinge

Een onderneming wenst gebruik te maken van het recht om aanvullende informatie en bezwaar in te dienen tegen deze opname in de inventaris. Deze hoeve kan niet aanzien

worden als bouwkundig erfgoed, aangezien alle gebouwen werden opgetrokken na de Tweede Wereldoorlog met uitzondering van de woning. Bezwaarindiener is van mening dat enkel de woning kan opgenomen worden in de lijst van bouwkundig erfgoed en rest van de hoeve geen enkele erfgoedwaarde bezit. Dit blijkt volgens de bezwaarindiener duidelijk uit de bijgevoegde foto's en de hierna gemaakte beschrijving van de gebouwen.
Op basis van een genummerd grondplan en foto's maakt men de volgende beschrijving:

- Nummer 1: woonhuis. Geen opmerkingen op beschrijving zoals opgenomen
- Nummer 2: Loods gebouwd in 1947 en bijgebouwen opgetrokken in 1971. De muren zijn opgetrokken in baksteen en volledig bedekt met golfplaten.
- Nummer 3: Nieuwbouwloodsen gebouwd in 1980 en 2000. Deze loodsen zijn opgetrokken in betonpanelen en bedekt met golfplaten. Loodsen type Valcke. De loodsen worden gebruikt als opslag voor landbouwproducten waaronder ook aardappelen en machineloods.
- Nummer 4: Nieuwbouwloods gebouwd in 2004. Deze loods is opgetrokken in betonpanelen en bedekt met golfplaten. Loods type Valcke. Deze loods wordt gebruikt voor huisvesting rundvee.
- Nummer 5: Nieuwbouwloods gebouwd deels in 1973 en verder uitgebreid in 1994 en 2008. Deze loodsen zijn gebouwd voor de verwerking/stockering van hop en deels als openfrontstal voor de huisvesting van rundvee. Een laatste deel wordt gebruikt als ontvangstruimte. De gebouwen werden ook gebouwd met betonpanelen en bedekt met golfplaten.

Uit voorgaande beschrijving is duidelijk dat in de opgenomen beschrijving in het openbaar onderzoek de 'dwarsschuur' niet langer bestaat en ook de 'hopast' niet meer bestaat. Deze gebouwen zijn totaal niet meer aanwezig op de site. Bezwaarindiener rekent erop dat er met deze informatie rekening gehouden wordt en de nodige aanpassingen/schrappingen door gevoerd worden.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
De bezwaarindiener heeft gelijk. Alleen de boerenwoning heeft nog erfgoedwaarde. De vaststelling van de hoeve wordt bijgevolg beperkt tot dit hoevegebouw.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris werd al opgemerkt dat de dwarsschuur niet langer bewaard is, zie de vermelding in aanvullende informatie bij het erfgoedobject. "Schuren" werd niet langer opgenomen als erfgoedkenmerk. Op basis van het bezwaar blijkt dat ook de ast niet langer aanwezig is en wordt bevestigd dat de overige gebouwen - met uitzondering van het woonhuis - geen erfgoedwaarde hebben.
Bezwaarindiener bevestigt dat de beschrijving van de woning nog steeds actueel is en de woning nog erfgoedwaarde heeft. De historische waarde van de woning ligt in de oude-18de-eeuwse kern ervan. Ondanks latere aanpassingen is de woning nog steeds een representatief en herkenbaar voorbeeld van een boerenwoning van het langgestrekte type met stalgedeelte, wat ook de architecturale waarde motiveert. Verschillende bewaarde en beschreven erfgoedelementen en -kenmerken ondersteunen de erfgoedwaarden van dit hoevegebouw, namelijk de aanwezigheid van een opkamer, de kozijnconstructies en het historische baksteenmetselwerk met verankering. Ondanks de aantasting van de ensemblewaarde door de sloop en vernieuwing van de andere losse bestanddelen bewaart de woning met stal op zichzelf dus zeker voldoende erfgoedwaarde.
Aanduidingsobject en erfgoedobject worden aangepast en beperkt tot de boerenwoning met aansluitende stal:

- De beschrijving wordt aangepast tot: "Boerenwoning van een in de dorpskom ten zuidoosten van de kerk gelegen hoeve met losse bestanddelen. Boerenwoning van het langgestrekte type, met waarschijnlijk een oude 18de-eeuwse kern, zichtbaar op de Ferrariskaart."
- De benaming wordt "Boerenwoning".
- In de erfgoedkenmerken wordt "asten" en "hoeven met losse bestanddelen" geschrapt. Enkel het erfgoedtype "boerenwoningen" blijft behouden, wat wordt aangevuld met "stallen" omwille van het langgestrekte type.

De aanvullende info bij het erfgoedobject 31331 wordt uitgebreid om de wijzigingen te duiden: "Ook de ast is niet langer aanwezig. Van de oorspronkelijke hoeve met losse bestanddelen blijft alleen de boerenwoning met aansluitende stal herkenbaar bewaard. Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 152412/erfgoedid 31331), Provenplein 69, Poperinge, wordt vastgesteld met een aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Boerenwoning". De types "asten" en "hoeven met lossen bestanddelen" worden uit de erfgoedkenmerken verwijderd en "stallen" wordt toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Boerenwoning van een in de dorpskom ten zuidoosten van de kerk gelegen hoeve met losse bestanddelen. Boerenwoning van het langgestrekte type, met waarschijnlijk een oude 18de-eeuwse kern, zichtbaar op de Ferrariskaart."

B_000105: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Betonnen vlasroterij met vier rootputten (aanduidingsid 163478/erfgoedid 81498), Vichtsesteenweg zonder nummer, Anzegem

Een particulier wijst erop dat de bewaarde ronde bakstenen schoorsteen waarover wordt gesproken, reeds is verwijderd in 2016, volgens de vergunning B/2016/192. De betonnen constructie van de roterij is reeds zwaar verstorven en er is water doorsijpeling. Door ophoging van de voorliggende bouwgrond stroomt er bij hevige regen regelmatig overtollig water binnen. Bezwaarindiener vraagt zich af hoe dit verder moet en of men hiervoor iets moet ondernemen.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener merkt terecht op dat de schoorsteen is verdwenen. De gegevens in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed moeten aangepast worden, om de fabrieksschoorsteen uit de vaststelling te schrappen.

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: Betonnen vlasroterij met vier rootputten.
- Uit de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype fabrieksschoorstenen geschrapt.

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject een aanvullende informatie toegevoegd, om de sloop van de schoorsteen te duiden:
"In 2016 werd de fabrieksschoorsteen gesloopt.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

De betonnen vlasroterij met vier rootputten bewaart ook zonder de fabrieksschoorsteen voldoende industrieel-archeologische en historische waarde. De site is een voorbeeld van de vlasnijverheid waarvoor deze streek historisch bekend is. De betonnen constructie en de vier bijhorende rootputten zijn een herkenbare en een zeldzaam geworden getuige van hoe vroeger het vlas werd geroot in de streek.

Bezwaarindiener haalt aan dat de roterij niet meer in goede bouwfysische staat is en vraagt hoe dit aan te pakken. We verwijzen graag door naar IOED Leiedal, die bezwaarindiener hierin kan adviseren: https://www.leiedal.be/contact. De slechte bouwfysische staat wordt niet gestaafd in het bezwaarschrift. Er wordt dus van uit gegaan dat de gebreken aan de roterij op te lossen zijn met hedendaagse renovatietechnieken en dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te vernielen.

Er wordt geoordeeld dat de site voldoende goed bewaard is, en de industrieel-archeologische en historische waarde heeft behouden, waardoor ze wordt opgenomen in

de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, echter zonder de gesloopte fabrieksschoorsteen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Betonnen vlasroterij met vier rootputten (aanduidingsid 163478/erfgoedid 81498), Vichtsesteenweg zonder nummer, Anzegem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en met aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Betonnen vlasroterij met vier rootputten." Uit de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "fabrieksschoorstenen" geschrapt.

B_000109 en **B_000128**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Eenheidsbebouwing van stadswoningen (aanduidingsid 158777/erfgoedid 60984), Rekkemsestraat 172-178, Kortrijk

B_000109: Een particulier wenst **Rekkemsestraat 172** van de lijst te laten schrappen. Als redenen worden meegegeven:
- geschilderde voorgevel;
- rechthoekig raam;
- geen gekleurd glas boven ramen en deur;
- geen originele voordeur;
- rolluiken boven en onder;
- dak uitbekleding is ook niet meer origineel in hout maar in plastiek.

Dit alles is reeds meer dan 60 jaar zo.
Bezwaarindiener wijst er ook op dat men niet wist van het bestaan van deze lijst.

B_000128: Particulieren dienen bezwaar in om het huis gelegen in de **Rekkemsestraat 174** als erfgoed te klasseren. Dit omwille van de vele veranderingen die gebeurd zijn.
- Er zit geen vitroglas meer in maar dubbelglas en andere ramen.
- In plaats van het dakkapelletje, zit er een velux.
- Er is onderaan een boord geplaatst met steenstrips in plaats van betonboord.
- Gevel geschilderd geweest.
- En bij de buur is het zelfs al een rechthoekig raam.
- En recent nog een nieuwe schoorsteen.

Bezwaarindieners merken op zelfs geen weet te hebben van dat het al van 2009 op de erfgoedlijst stond. Dus vragen ze dit huis te schrappen.

Behandeling van de bezwaren:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de nummers 172 en 174, deel uitmakend van de Eenheidsbebouwing van stadswoningen, te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Kennisgeving
Bij de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed maakt de persoonlijke kennisgeving van eigenaars of bewoners inderdaad geen deel uit van de procedure. De vaststellingsbesluiten van 2009 tot en met 2014 werden bekend gemaakt via publicatie in het Belgisch Staatsblad. De nieuwe procedure opgestart voor West-Vlaanderen voldoet aan de voorschriften rond kennisgeving van een vaststellingsprocedure met openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek werd bekend gemaakt via publicatie in het Belgisch Staatsblad en in drie afzonderlijke dagbladen. De aankondiging van het openbaar onderzoek werd eveneens geafficheerd in de gemeente en bekend gemaakt op de website van de gemeente. Daarenboven was alle informatie beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed. Daarmee is voldaan aan alle voorwaarden zoals opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

Erfgoedwaarde

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig geheel, in casu de volledige eenheidsbebouwing van vier woningen (nummers 172, 174, 176 en 178), en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte woningen op zich buiten beschouwing gelaten.

De vier woningen werden in 2006 opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed op basis van volgende beschrijving van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken: Eenheidsbebouwing van vier enkelhuizen geïnspireerd door de cottage-architectuur. Baksteenbouw van circa 1900, verfraaid door geschilderde muurbanden en rollaag van de ontlastingsbogen. Bovenbouw geritmeerd door lisenen. Gedrukte spitsboogvormige muuropeningen; bovenlichten met gekleurd glas.
Op basis van de in 2003 genomen foto van het ensemble (https://id.erfgoed.net/afbeeldingen/10580), gekoppeld aan erfgoedobject 60984, stellen we vast dat op dat moment al volgende wijzigingen waren aangebracht aan de woningen:

- het schrijnwerk, inclusief de bovenlichten met gekleurd glas, was toen al niet aanwezig bij nummers 172-174.
- het benedenvenster van 172 was toen al verlaagd naar een rechthoekig venster.
- de dakkapel bij nummer 174 is vervangen door een vlak dakvenster.
- daklijst van nummers 172-174 is in kunststof.

Bij de evaluatie van de erfgoedwaarden van dit ensemble van vier woningen werd dus al rekening gehouden met deze aanpassingen. Er werd geoordeeld dat deze eenheidsbebouwing van vier woningen voldoende erfgoedelementen heeft om de opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris te motiveren. De eenheidsbebouwing heeft historische waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van kleinschalige reeksbouw uit de periode circa 1900. Het betreft representatieve en herkenbare getuigen van stadswoningen uit die periode, bestaande uit rood bakstenen rijwoningen met een enkelhuisstructuur, twee aan twee in spiegelend schema opgetrokken. De architecturale waarde van deze woningen ligt erin dat ze een herkenbaar en representatief voorbeeld vormen van een eenheidsbebouwing van vier stadswoningen van circa 1900, in een eigentijdse bouwstijl, geïnspireerd op de cottagestijl. Typerende elementen zijn rode bakstenen parementen, verlevendigd met geschilderde muurlijsten, de lisenen die de bovenbouw ritmeren, de door een dakkapel verhoogde brede traveeën en de muuropeningen met een eigentijdse gedrukte spitsboog, waarvan er slechts één is verlaagd, en de met gekleurd glas ingevulde bovenlichten van de muuropeningen.

Op basis van de foto's van de huidige situatie, meegestuurd met het bezwaar B_000128, kan de vergelijking gemaakt worden met de situatie in 2003/2006:

- Het rood gekaleid baksteenmetselwerk met wit getrokken voegen bij de nummers 172-174 is ongewijzigd sinds het moment van inventarisatie.
- Bij nummers 172-174 is de plint sindsdien bekleed met steenstrips. Deze worden echter niet vermeld in de beschrijving.
- Bij nummers 176-178 is het originele schrijnwerk met gekleurde bovenlichten enkel bewaard bij de voordeur van 176. De rest is vervangen.

Van de beschreven erfgoedelementen en erfgoedkenmerken is dus in feite alles bewaard gebleven, behalve de met gekleurd glas ingevulde bovenlichten. Dit moet aangepast worden in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Eenheidsbebouwing van vier enkelhuizen geïnspireerd door de cottage-architectuur. Baksteenbouw van circa 1900, verfraaid door geschilderde muurbanden en rollaag van de ontlastingsbogen. Bovenbouw geritmeerd door lisenen. Gedrukte spitsboogvormige muuropeningen; nummer 176 bewaart de oorspronkelijke deur met bovenlicht met gekleurd glas."

Bij het erfgoedobject worden de wijzigingen vermeld in aanvullende informatie: "In vergelijking met de situatie beschreven in 2006, bewaart enkel nummer 176 een deur met gekleurd bovenlicht.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

De aangehaalde aanpassingen van de nummers 172, 174 en 178 zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de eenheidsbebouwing aantasten, aangezien het ensemble een grote homogeniteit, herkenbaarheid en representativiteit bewaarde.

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Eenheidsbebouwing van stadswoningen (aanduidingsid 158777/erfgoedid 60984), Rekkemsestraat 172-178, Kortrijk, wordt opgenomen in de vaststelling met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Eenheidsbebouwing van vier enkelhuizen geïnspireerd door de cottage-architectuur. Baksteenbouw van circa 1900, verfraaid door geschilderde muurbanden en rollaag van de ontlastingsbogen. Bovenbouw geritmeerd door lisenen. Gedrukte spitsboogvormige muuropeningen; nummer 176 bewaart de oorspronkelijke deur met bovenlicht met gekleurd glas."

B_000110: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met Mariakapel (aanduidingsid 152424/erfgoedid 31351), Driegoenstraat 9, Poperinge

Een particulier wenst bezwaar in te dienen voor de Driegoenstraat 9, 8970 Reningelst. Door de recente bouw van een nieuwe woning met garage ging de erfgoedwaarde hier verloren. De bezwaarindiener wijst ook op de bouwvergunning voor een nieuwe loods, bij de straat: hierdoor zal de erfgoedwaarde (nogmaals) verloren gaan. In bijlage wordt een recente foto van de nieuwbouw toegevoegd, waarop te zien is dat er hierbij geen sprake meer is van erfgoed, evenals een plan van de goedgekeurde bouwvergunning.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de hoeve te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De Mariakapel blijft evenwel opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat ze erfgoedwaarde heeft en voldoende goed bewaard is.

Van de bakstenen hoevegebouwen, oorspronkelijk aan drie zijden van het erf geschikt, is enkel de boerenwoning nog bewaard, deels verbouwd. We gaan akkoord met bezwaarindiener dat door het verdwijnen van de andere hoevegebouwen en door de nieuwbouwvolumes op het erf, de ensemblewaarde is vernield. De huidige gebouwen zijn niet meer herkenbaar als een hoeve met losse bestanddelen uit de wederopbouwperiode in neotraditionele trant. Daarom wordt ze geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

De Mariakapel aan straatzijde echter, is voldoende goed bewaard en heeft historische, volkskundige en architecturale waarde. Het betreft een typisch voorbeeld van een kapel ingeplant aan de erfoprit van een hoeve, doorgaans gewijd aan Maria, een element van volksdevotie dat zeer kenmerkend is voor de historische hoevebouw in de Westhoek. De Mariakapel is opgetrokken in rode baksteenbouw, in een historiserende stijl met elementen uit de neogotiek, waarmee ze een herkenbare en representatieve getuige is van de wederopbouwarchitectuur in de Westhoek.

In de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris worden de gegevens aangepast, zodat duidelijk wordt dat enkel de Mariakapel erfgoedwaarde heeft en voldoende goed is bewaard.

- De benaming wordt "Mariakapel".
- Bij de locatie wordt het huisnummer 9 geschrapt.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Neogotische Mariakapel aan de erftoegang van een voormalige wederopbouwhoeve."

- Uit de erfgoedkenmerken worden volgende erfgoedtypes geschrapt: "boerenwoningen" en "hoeven met losse bestanddelen".
- De afbakening wordt beperkt tot de kapel: enkel het kunstwerk (Knw) van de kapel zoals opgenomen op de GRB-laag wordt afgebakend.

Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de actuele toestand geduid in aanvullende informatie:
"Van de hoevegebouwen bleef enkel de boerenwoning bewaard, deels verbouwd. Door de sloop van de andere gebouwen uit de wederopbouwperiode, en de nieuwbouw op het erf, ging de erfgoedwaarde van de hoeve verloren. De Mariakapel aan de erftoegang behield wel haar erfgoedwaarde.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met Mariakapel (aanduidingsid 152424/erfgoedid 31351), Driegoenstraat 9, Poperinge, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, locatie, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, erfgoedkenmerken, en afbakening. De benaming wordt "Mariakapel". Bij de locatie wordt huisnummer 9 geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Neogotische Mariakapel aan de erftoegang van een voormalige wederopbouwhoeve." Uit de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "boerenwoningen" en "hoeven met losse bestanddelen" geschrapt. De afbakening wordt beperkt tot de kapel, meer bepaald het kunstwerk (Knw) van de kapel zoals opgenomen op de GRB-laag.

B_000112: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Stadswoning van 1888 (aanduidingsid 150281/erfgoedid 24007), Meensesteenweg 159, Roeselare

Een particulier wijst erop dat dit huis sinds 1996 geen woonhuis meer is, maar verbouwd is als winkelpand, met een vernieuwde voorgevel! De oorspronkelijke vensters zijn vergroot om als etalage te dienen. Daarom wordt een bezwaar ingediend tegen het klasseren onder "Stadswoning als beschermd erfgoed".

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener verzet zich tegen het klasseren van het pand als beschermd erfgoed. Het doel van de vaststelling is niet de bescherming, wel de vaststelling als bouwkundig erfgoed. Dit bezwaar wordt verder behandeld in het kader van de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed. Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van het pand uit de vastgestelde inventaris, omdat de erfgoedwaarden behouden zijn.

Het pand was oorspronkelijk opgetrokken als een woning. De herbestemming als winkel gebeurde volgens de bezwaarindiener al in 1996. Dit klopt niet met de foto die genomen werd tijdens de inventarisatie op 31 augustus 1998 en met de daarmee overeenkomstige beschrijving in de inventaris. Op dat moment was het pand nog niet aangepast als winkelpand.

Sinds de inventarisatie gebeurden er inderdaad enkele aanpassingen aan de gevel zoals bezwaarindiener stelt: de vensteropeningen zijn aangepast, de bossage plint is verdwenen, evenals de T-ramen met kleine roedeverdeling in geel glas. De kenmerken, op basis waarvan de woning werd geselecteerd bij inventarisatie, zijn echter grotendeels behouden: het betreft nog steeds een verankerde, bepleisterde lijstgevel met imitatiebanden op de begane grond en schijnvoegen op de bovenverdieping. De gevel wordt nog steeds horizontaal gemarkeerd door middel van een doorgetrokken waterlijst en onderdorpels. De getoogde vensters zitten nog steeds vervat in een geriemde omlijsting met decoratieve sluitsteen. Door deze behouden erfgoedkenmerken en erfgoedelementen is de gevel nog steeds representatief en herkenbaar als een gevel van een laat-19de-eeuwse stadswoning. Er zijn met andere woorden voldoende erfgoedkenmerken en -elementen aanwezig om de

architecturale en historische waarde te motiveren. De getoogde muurnis met kapelletje op de bovenverdieping verleent de gevel ook een volkskundige waarde.

Dat de functie ondertussen veranderd is, heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit. We kennen in de inventaris het erfgoedtype steeds toe op basis van de oorspronkelijke of belangrijkste functie van een erfgoedobject. Dit pand is daarenboven ook met de nieuwe functie nog steeds herkenbaar als woning. Het erfgoedtype blijft dus ongewijzigd; de nieuwe functie als winkel wordt wel als aanvullende informatie toegevoegd bij het erfgoedID 24007.
In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt zowel bij het aanduidingsobject 150281 als bij het erfgoedobject 24007 "op bossage plint" weggelaten, aangezien deze niet meer aanwezig is als erfgoedelement. De aanpassingen aan de gevel worden ook vermeld bij de aanvullende informatie bij het erfgoedobject. Deze aanvullende informatie luidt: "Het dubbelhuis is nu ingericht als winkel. Er gebeurden aanpassingen aan de vensteropeningen op de begane grond. Ook de bossage plint is verdwenen, evenals de T-ramen met kleine roedeverdeling in geel glas.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaarschrift heeft invloed op het ministerieel besluit. De Stadswoning van 1888 (aanduidingsid 150281/erfgoedid 24007) wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze aangepaste beschrijving wordt: "Dieper gelegen dubbelhuis van vijf traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak van 1888, zie cartouche. Verankerde, bepleisterde lijstgevel met imitatiebanden op begane grond en schijnvoegen op bovenverdieping. Horizontaal gemarkeerd door middel van doorgetrokken waterlijst en onderdorpels. Kapelletje in muurnis."

B_000113: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg 't Kuipje (aanduidingsid 157362/erfgoedid 59400), Brugsestraat 30, Kortrijk

Een onderneming wijst op de volledige renovatie van dit pand in 2016-2017. Dit was voordien een pitazaak. Historische waarde is er volgens de bezwaarindiener niet aan deze woning. Momenteel zijn er bureaus gevestigd en boven is er een appartement. Bezwaarindiener vraagt hoe men van de lijst onroerend erfgoed geschrapt kan worden. In bijlage worden een aantal foto's van het interieur en exterieur toegevoegd.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden bewaard zijn.

Het pand is inderdaad grondig gerenoveerd in 2016-2017, maar de oude kern van de herberg is nog steeds heel herkenbaar. De dakhelling en het aandak zijn namelijk behouden. De aanwezigheid van een oude kern wordt bevestigd door de bewaarde balken van het houten gebint zoals te zien op de meegestuurde foto’s van het interieur. De historische en architecturale waarden van deze herberg liggen net in deze erfgoedelementen: ze getuigen van de oude oorsprong van de herberg en van de bouwkunst in het verleden.

Gezien de nieuwe renovatie wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij het aanduidingsobject 157362 en erfgoedobject 59400 aangepast. De nieuwe beschrijving laat het achterhaalde stukje tekst "met aangepast parement uit het begin van de 20ste eeuw" vallen en wordt: “Breedhuis met bewaarde oude kern, zie onder meer dakhelling, aandak met vlechtingen links en bewaarde balken van het houten gebint. Links, poorttravee, leidend naar beluikje "Vercruysses poortje".”
Bij het erfgoedobject 59400 wordt de aanvullende informatie toegevoegd:

"De woning werd in de periode 2016-2017 gerenoveerd, met behoud van de oude kern. In het interieur zijn er balken van het oude houten gebint bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Herberg 't Kuipje (aanduidingsid 157362/erfgoedid 59400), Brugsestraat 30, Kortrijk, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Breedhuis met bewaarde oude kern, zie onder meer dakhelling, aandak met vlechtingen links en bewaarde balken van het houten gebint. Links, poorttravee, leidend naar beluikje "Vercruysses poortje"."

B_000114: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Brouwerij De Toekomst (aanduidingsid 150207/erfgoedid 23923), Hugo Verrieststraat 92, 96, 100, Roeselare

Een particulier tekent bezwaar in om Brouwerij De Toekomst op te nemen in de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen omwille van grondige bouwkundige veranderingen sedert de aankoop van dit onroerend goed en vandaag (zie hieronder). De bezwaarindiener voegt in bijlage foto's toe van de situatie van dit onroerend goed op vandaag zowel aan de buiten- als aan de binnenzijde. Men geeft ook informatie over de huidige toestand van de site:

1. Oorspronkelijke inrijpoort werd bij de bouw in 1964 van huis nummer 100 volledig afgebroken, breedte en hoogte poort werden aangepast en het oorspronkelijk huis (in aanvang herberg) werd afgebroken.
2. De vroegere woning van de bestuurder werd verbouwd tot inkom van de burelen op eerste verdieping. De kelder van de woning werd geïntegreerd in de kelders van de bedrijfssite.
3. De oorspronkelijke moutzolder werd in 1986 omgebouwd tot een modern landschapsbureel.
4. Een oorspronkelijk afdak en technische werkplaats op de kassei binnenkoer werden begin 1960 afgebroken en de koer werd geasfalteerd in de jaren 1970.
5. Van 1955 tot op vandaag werd de oorspronkelijke brouwerijsite ingesloten door 4 nieuw aangebouwde bedrijfsruimtes -loodsen.
6. De oorspronkelijke onderkelderde brouwerij onderging grondige verbouwingen. De bakstenen vloer in de kelders werd uitgebroken, er werd 40 cm uitgegraven en overal kwam er een polybeton. Tijdens de renovatiewerken in 1998 waarbij de industriële ruimtes werden omgevormd in één grote wijnwinkel werd de noordwestelijke gevel van de oude brouwerijsite grondig aangepakt.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om Brouwerij De Toekomst te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Alle aanpassingen en verbouwingen aan de brouwerij die bezwaarindiener aanhaalt waren uitgevoerd lang voordat het pand in 1999 door de Vlaamse overheid werd geëvalueerd op haar erfgoedwaarde voor opname in de inventaris bouwkundig erfgoed. Deze aanpassingen werden dus toen al in rekening genomen bij de bepaling van de erfgoedwaarde en werden daarenboven beschreven in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedid 23923. We overlopen de verschillende onderdelen van het brouwerij-ensemble:

Woning van de bestuurder en stal
In de inventarisbeschrijving van 1999 wordt de nadruk gelegd op de twee oorspronkelijke brouwerijgebouwen op de binnenkoer, namelijk de vroegere woning van de bestuurder en de voormalige stal, die beide toen al aangepast waren. Deze twee gebouwen zijn anno 2023 nog steeds aanwezig zoals beschreven in de inventaris in 1999: "Voormalige stal van 1903, heden aangepast tot degustatiezaal. Twee bouwlagen en vier traveeën; verankerde baksteenbouw onder pannen zadeldak (nok parallel aan de straat). Steekbogige

muuropeningen op begane grond, laadluiken onder I-balken op bovenverdieping. Onderkelderde bestuurderswoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw van twee bouwlagen en vier traveeën. Baksteenbouw onder uitzwenkend zadeldak. Heden aanpassing van muuropeningen, onder meer keldergaten en laadluik. Kelders, onder meer van 1905, onder troggewelven tussen I-balken op gietijzeren zuilen."

Poort en herbergen
De beschrijving haalt verder de poort aan de straatzijde aan, met de twee flankerende herbergen. Van deze elementen vermeldt de beschrijving dat ze na de Tweede Wereldoorlog zijn afgebroken; de poort werd niet vervangen, de herbergen wel. Ook deze informatie stemt overeen met de informatie uit het bezwaarschrift. De beschrijving luidt: Aan straatzijde oorspronkelijk poort geflankeerd door twee herbergen; na de Tweede Wereldoorlog afbraak ten voordele van bebouwing van 1950 naar ontwerp van Adriaan Decan. In het bezwaarschrift wordt deze informatie nog aangevuld en verfijnd: volgens bezwaarindiener is nummer 100 in 1964 gebouwd; de informatie over de bebouwing van 1950 door A. Decan betreft de woning op nummer 92. Dit wordt verwerkt in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris: "De wederopbouwwoning van 1950 naar ontwerp van Adriaan Decan betreft het pand rechts van de poort (nummer 92); de woning links (nummer 100) dateert samen met de huidige poort van 1964.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Ook met de aanpassingen en vervangingen van de oorspronkelijke brouwerijgebouwen heeft dit ensemble erfgoedwaarde die de opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed motiveert. Vooreerst moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het ensemble, in casu de volledige brouwerij, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde verbouwingen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de brouwerij hebben aangetast, aangezien het geheel een grote ensemblewaarde en herkenbaarheid bewaarde. Op basis van de criteria ensemblewaarde en herkenbaarheid werd dit ensemble voorgelegd in het openbaar onderzoek met architecturale, historische en industrieel-archeologische waarde. De brouwerij heeft historische waarde omdat ze een herkenbare getuige is van de Samenwerkende Maatschappij "Brouwerij De Toekomst", gesticht in 1903, die een rol heeft gespeeld in de economische geschiedenis van Roeselare. De herbestemming van deze brouwerij na de Tweede Wereldoorlog, gepaard gaande met aanpassingen en vervangbouw, maakt integraal deel uit van de geschiedenis van de site. Het is architecturaal interessant dat deze evolutie af te lezen is aan de verschillende bouwstijlen van de gebouwen. De architecturale waarde wordt bepaald door de erfgoedelementen die de verschillende gebouwen typeren. De voormalige woning en stal zijn herkenbaar en representatief als rood bakstenen brouwerijgebouwen uit 1903, geschikt rondom de oorspronkelijke binnenkoer. De gebouwen aan straatzijde, daterend van de overname in de tweede helft van de 20ste eeuw, zijn herkenbaar en representatief als gebouwen uit deze tijdsspanne, met een eenvoudige, maar representatieve architectuur. Ze maken nog steeds deel uit van het ensemble, waardoor hun historische link met de evolutie van het brouwerijcomplex naar wijnhandel ook nu nog bestaat. Er wordt voorgesteld de industrieel-archeologische waarde te schrappen uit het vaststellingsbesluit. Bezwaarindiener merkt terecht op dat al in 1999 de brouwerij-installaties niet meer aanwezig waren, waardoor deze erfgoedwaarde onterecht was opgenomen voor dit object.

Er wordt opgemerkt dat niet alle gegevens op elkaar zijn afgestemd in het vaststellingsdossier. Om optimaal afleesbaar te maken welke elementen worden vastgesteld, worden zowel de afbakening als de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken aangepast. Uit de gegevens die voorlagen in openbaar onderzoek, zijnde de beschrijving, de adressen bij de locatie (Hugo Verrieststraat

92, 96, 100, Roeselare), de titel en de erfgoedkenmerken (brouwerijen, directeurswoningen, herbergen, stallen, winkels) kan afgeleid worden dat voormalige woning en stal, en beide gebouwen aan weerszijden van de poortdoorgang zijn opgenomen in de vaststelling. Dit wordt met een aanvulling in de beschrijving en in de afbakening eenduidig gemaakt in het dossier, zodat duidelijk is dat deze vier elementen van het brouwerij-ensemble worden opgenomen in het besluit.

- De beschrijving wordt: "Voormalige Samenwerkende Maatschappij "Brouwerij De Toekomst", gesticht in 1903, na de Tweede Wereldoorlog overgenomen door wijnhandel Vandenbulcke. Aan straatzijde oorspronkelijk poort geflankeerd door twee herbergen; na de Tweede Wereldoorlog afbraak ten voordele van rechts bebouwing van 1950 naar ontwerp van Adriaan Decan en links een woning van 1964. De huidige poort komt uit op een koer met bewaarde vroeg-20ste-eeuwse brouwerijgebouwen, namelijk de vroegere woning van de bestuurder ten noordoosten en de voormalige stal ten zuidwesten."
- Omdat "winkels" niet teruggaat tot de oorspronkelijke functie van de vastgestelde gebouwen, wordt deze term geschrapt uit de erfgoedkenmerken. Ook "herbergen" wordt geschrapt omdat dit verwijst naar gebouwen die werden gesloopt.
- De afbakening wordt uitgebreid met het perceel van nummer 92, namelijk Roeselare Afdeling 1, Sectie A, perceel 324B7. (Capakey: 36015A0324/00B007). Het meenemen van dit nieuw perceel in het vaststellingsbesluit is mogelijk omdat uit de andere, tijdens het openbaar onderzoek voorliggende feitelijkheden duidelijk blijkt dat ook deze woning deel uitmaakt van het brouwerij-ensemble. De goederen op nummers 92 en 96 zijn in handen van dezelfde familie, waardoor er de garantie is dat de zakelijkrechthouders van dit aan het dossier toegevoegde perceel, op de hoogte was van de intentie tot vaststelling van hun eigendom tijdens de lopende vaststellingsprocedure. Voor de volledigheid merken we op dat binnen de afbakening ook gebouwen staan zonder erfgoedwaarde. Bij de vaststelling worden in principe de volledige percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. De nieuw aangebouwde bedrijfsruimtes, waarnaar bezwaarindiener verwijst, doen geen afbreuk aan de erfgoedwaarden op basis waarvan de site geïnventariseerd werd en wordt vastgesteld.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Brouwerij De Toekomst (aanduidingsid 150207/erfgoedid 23923), Hugo Verrieststraat 92, 96, 100, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste afbakening, erfgoedkenmerken, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden. De afbakening wordt uitgebreid met het perceel Roeselare Afdeling 1, Sectie A, perceel 324B7. De beschrijving wordt: "Voormalige Samenwerkende Maatschappij "Brouwerij De Toekomst", gesticht in 1903, na de Tweede Wereldoorlog overgenomen door wijnhandel Vandenbulcke. Aan straatzijde oorspronkelijk poort geflankeerd door twee herbergen; na de Tweede Wereldoorlog afbraak ten voordele van rechts bebouwing van 1950 naar ontwerp van Adriaan Decan en links een woning van 1964. De huidige poort komt uit op een koer met bewaarde vroeg-20ste-eeuwse brouwerijgebouwen, namelijk de vroegere woning van de bestuurder ten noordoosten en de voormalige stal ten zuidwesten." De erfgoedtypes "winkels" en "herbergen" wordt geschrapt uit de erfgoedkenmerken. "Industrieel-archeologische waarde" wordt geschrapt bij de erfgoedwaarden.

B_000126: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met bunker (aanduidingsid 172043/erfgoedid 209435), Torhoutsesteenweg 100, Zedelgem

Een particulier meldt dat het woonhuis en de schuur van deze hoeve helemaal niet meer in oorspronkelijke staat zijn. Via diverse aanbouwen (garage, stallen, melkhuis, opslagplaatsen, mesthoop, ...) en verbouwingen die de voorbije decennia aan beide gebouwen zijn aangebracht is het authentiek karakter ervan helemaal verstoord en niet

meer te herstellen. Bv in zijmuur van de schuur zijn er poutrellen voor de zijaanbouw en achteraan is een koeienstal aangebouwd; aan het oude huis is aan de ene kant een stal aangebouwd en aan de andere kant een bunker; ook aan de bunker zijn poutrellen aangebracht voor een bijbouw.
Om deze redenen stelt bezwaarindiener de erfgoedwaarde van deze hoeve in vraag en wenst bij deze een aanvraag in te dienen om dit goed op de lijst te schrappen. Er zitten foto's van de huidige toestand in bijlage.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping. Wel worden de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast.

Dat een aantal elementen doorheen de jaren zouden zijn aangepast of dat er gebouwen of constructies zijn toegevoegd aan de hoevesite, hoeft geen afbreuk te doen aan de erfgoedwaarden van de hoeve met bunker. De voornaamste erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, zoals beschreven in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, zijn behouden. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken blijkt dat vooral de boerenwoning, die teruggaat tot de 18de eeuw, de aangebouwde bunker uit de Eerste Wereldoorlog en de monumentale dwarsschuur waardevolle erfgoedelementen vormen van deze hoevesite: zij liggen aan de basis van de historische en architecturale waarde die aan de hoevesite wordt toegekend.
Op het moment van inventarisatie op 29 oktober 2008 waren er reeds diverse aanbouwen op de hoevesite aanwezig. Op het moment van inventarisatie werd geoordeeld dat de boerenwoning, monumentale schuur en bunker ondanks deze aanbouwen een herkenbaar ensemble vormen en een opname in de inventaris motiveren. De foto’s bij het bezwaar tonen niet aan dat er wezenlijke aanpassingen zijn gebeurd in vergelijking met de foto’s die genomen zijn op het moment van inventarisatie op 29 oktober 2008. Ook luchtfoto’s tussen 2005 en 2022, zoals bijvoorbeeld te raadplegen op het Geoportaal, tonen geen substantiële veranderingen aan.
Dat de authenticiteit van deze waardevolle elementen wezenlijk is aangetast, wordt in het bezwaarschrift helemaal niet aangetoond. De schuur bijvoorbeeld wordt in de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris omschreven als een monumentale dwarsschuur, gedateerd 1907, gedeeltelijk met houten beplanking boven een bakstenen sokkel. Aangebrachte balken in de zijmuur van de schuur of de aanbouw van een stal aan de achterzijde van de schuur betekenen niet dat de schuur niet langer representatief en herkenbaar zou zijn als een schuur uit 1907 met deels houten beplanking op een bakstenen sokkel. Dat er aan de ene zijde van de boerenwoning een stal zou zijn aangebouwd en aan de andere zijde een bunker, betekent niet dat de boerenwoning niet langer herkenbaar en representatief zou zijn als boerenwoning die teruggaat op de 18de eeuw. In de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt de boerenwoning omschreven als witgeschilderde, verankerde baksteenbouw onder zadeldak (mechanische pannen) en boven een gepekte plint. Rechthoekige deur en getoogde en beluikte vensters, bewaard schrijnwerk met schuiframen met grote roedeverdeling. Interieur met moer- en kinderbalken met geprofileerde balksleutels en gesculpteerde versiering onder meer in hartvorm en bewaarde deur. Dergelijke elementen versterken de authenticiteit van de boerenwoning. De bunker op zich is een heel waardevol en authentiek element, die getuigt van de Duitse bezetting van de hoeve tijdens de Eerste Wereldoorlog. De balken die aan de bunker zijn aangebracht, zijn niet van dien aard dat ze de authenticiteit of de herkenbaarheid van de betonnen bunker helemaal aantasten.

Uit het bezwaarschrift en de meegestuurde foto’s blijkt evenmin dat de bouwfysische toestand van de erfgoedelementen van dien aard is, dat werken die nodig zouden zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zouden zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden.

Naar aanleiding van dit bezwaarschrift werd opgemerkt dat het hek, dat beschreven wordt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, niet is opgenomen in de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken wordt “hekken” toegevoegd.

Aangezien er geen sprake meer is van een aarden oprit wordt dit geschrapt uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Zodoende wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast naar: "Achterin gelegen hoeve met losse bestanddelen rond een erf. Versierde, metalen hekken uit het interbellum. Boerenhuis ten noorden van het erf, teruggaand tot de 18de eeuw. Tegen deze woning is tijdens de Eerste Wereldoorlog een bunker opgetrokken. Monumentale dwarsschuur ten oosten van het erf, gedeeltelijk met houten beplanking boven een bakstenen sokkel."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met bunker (aanduidingsid 172043/erfgoedid 209435), Torhoutsesteenweg 100, Zedelgem, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met aangepaste erfgoedkenmerken en een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Achterin gelegen hoeve met losse bestanddelen rond een erf. Versierde, metalen hekken uit het interbellum. Boerenhuis ten noorden van het erf, teruggaand tot de 18de eeuw. Tegen deze woning is tijdens de Eerste Wereldoorlog een bunker opgetrokken. Monumentale dwarsschuur ten oosten van het erf, gedeeltelijk met houten beplanking boven een bakstenen sokkel." Bij de erfgoedkenmerken wordt "hekken" toegevoegd.

B_000134: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoningen (aanduidingsid 153642/erfgoedid 51028), Theresia Vancanneytstraat 3, 1B, Hooglede

Een particulier meldt dat de omschrijving niet (meer) correct is en bijgevolg deze woningen geen erfgoedwaarde meer hebben en/of kunnen opgenomen worden in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Graag wil bezwaarindiener hiervoor dan ook bezwaar aantekenen tegen de opname of vermelding in de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen van ID op inventaris 51028, Gits, Theresia Vancanneytstraat 3, 1B.
Om volgende redenen:

1) Zoals je kan zien op de foto's op jullie website is er geen omhaagde voortuin meer en ook geen handpomp. Ik meen dat door de onteigeningswerken, jaren geleden, voor verbreding van de straat deze moesten verwijderd worden.
2) In het kader van woonkwaliteit werden de oorspronkelijke houten ramen en deuren door de gebruikers ook vervangen (heden bijvoorbeeld witte PVC ramen) en is de vermelding "originele ramen voor nummer 1B, beluikte vensters, deur met bovenlicht" op de inventaris niet meer relevant.
3) De afzonderlijke stalling achteraan is een gewoon bakstenen gebouw waar de gebruikers openingen, veranderingen, verbouwingen en houten tussenschotten geplaatst hebben. Als men deze houten tussenschotten wegneemt is het een gewoon gemetst gebouw met houten dakconstructie en pannen zonder meer.
4) Rond, aan of in de woonhuizen is geen enkel object of aanduiding aanwezig die aan bouwkundig erfgoed zou kunnen gerelateerd worden. Gezien de sloop van mogelijke erfgoedwaarde door bijvoorbeeld de onteigeningswerken en aanpassingen, verbouwingen in het kader van woonkwaliteit door de jaren heen meent bezwaarindiener dat dat er voor deze 2 woningen geen enkel argument is om deze als bouwkundig erfgoed te behouden of in de inventaris van het bouwkundig erfgoedgoed op te nemen. Ook niet omwille van historische, architecturale en stedenbouwkundige waarde. Van dergelijke gebouwen zijn er 1001 gebouwen, gewone bakstenen gebouwen met gelijkvloers en zolder, voorzien van houten dak structuur met pannen, zonder bijzondere uiterlijke of innerlijke kenmerken aan het verleden, zonder bijzondere historiek, te vinden in Vlaanderen en is er geen enkel kenmerk die heden deze gebouwen als waardevol onroerend bouwkundig erfgoed zou kunnen klasseren of beschermen.

Dank om bezwaar te onderzoeken en hopend positief gevolg aan te geven.

Behandeling van het bezwaar:

Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit pand uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

1) Het klopt inderdaad dat de omhaagde voortuin en de handpomp niet meer aanwezig zijn. Zowel bij het erfgoedobject als bij het aanduidingsobject moeten deze erfgoedkenmerken geschrapt worden uit de beschrijving; de term waterpompen moet geschrapt worden bij de erfgoedkenmerken. De voortuin en pomp waren elementen die deel uitmaakten van de erfgoedwaarde van deze woningen. Het verlies ervan verlaagt de erfgoedwaarde weliswaar licht, maar doet die geenszins teniet.
2) Het klopt inderdaad dat houtwerk van ramen en deuren in de voorgevels niet meer aanwezig is. Gelet op het feit dat het schrijnwerk in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. Omdat het schrijnwerk wel wordt vermeld bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris, wordt het verlies van dit aspect daar vermeld in aanvullende informatie.
3) Op basis van de beschikbare informatie en de gegevens uit het bezwaarschrift wordt afgeleid dat de stalling achter de woningen nog steeds bewaard is met dezelfde erfgoedkenmerken als waarmee dit gebouw werd opgenomen in de wetenschappelijke en de vastgestelde inventaris. Het betreft inderdaad een functionele, eenvoudige baksteenbouw onder pannen zadeldak. Daarmee is het een herkenbaar en representatief voorbeeld van een bijgebouw gelegen achter boerenarbeiderswoningen, die de typerende landelijke basisbebouwing vormen in Vlaanderen eind 19de en begin 20ste eeuw.
4) Het is inderdaad zo dat deze woningen geen zeldzaamheid of uitzonderlijk type vormen binnen het gebouwde patrimonium in Vlaanderen. Deze woningen werden net geselecteerd omwille van hun representatief karakter. Ze halen hun historische waarde omdat ze getuigen van de bescheiden, landelijke woonvorm die Vlaanderen zo typeerde eind 19de en begin 20ste eeuw. Hun architectuur getuigt van de bescheidenheid en functionaliteit waarmee de dorpswoningen in die tijd werden gebouwd, gebruik makende van traditionele materialen zoals hout, baksteen en pannen, en voortbouwende op een traditionele manier van bouwen, namelijk lage dubbelhuizen onder zadeldaken, gelegen parallel met de straat, voorzien van een functionele achterliggende stal.

Deze boerenarbeiderswoningen worden vastgesteld omwille van hun architecturale en historische waarde, zoals omschreven bij punt 4. De voortuin, het schrijnwerk en de handpomp verdwenen; deze erfgoedelementen waren waardevolle details als typerende onderdelen van eenvoudige boerenarbeiderswoningen in landelijke context. De impact van het verlies van deze elementen is echter niet bepalend. De andere erfgoedelementen en -kenmerken op basis waarvan de woningen werden opgenomen in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris zijn nog aanwezig, zijnde de combinatie met de achterliggende stal, de lage baksteenbouw onder pannen zadeldaken, de dubbelhuisstructuur, de afwerking met een gecementeerde plint, de steekbogige muuropeningen. Deze erfgoedelementen maken de woningen herkenbare en representatieve voorbeelden van de typische bescheiden landelijke bebouwing voor boerenarbeiders in Vlaanderen.

In erfgoedobject en aanduidingsobject wordt het verdwijnen van voortuin en pomp verwerkt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze wordt: "Boerenarbeiderswoningen met achterliggende stal; rode baksteenbouw van één bouwlaag onder pannen zadeldaken." Bij de erfgoedkenmerken wordt "waterpompen" geschrapt.

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject een aanvullende informatie toegevoegd om de aanpassingen te duiden: "In vergelijking met de situatie bij inventarisatie in 2001 zijn volgende erfgoedelementen verdwenen: de omhaagde voortuin met handpomp en het houten schrijnwerk van ramen en deuren.

- Informatie verkregen bij het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenarbeiderswoningen (aanduidingsid 153642/erfgoedid 51028), Theresia Vancanneytstraat 3, 1B, Hooglede, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. "Waterpompen" wordt geschrapt als erfgoedkenmerk. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Boerenarbeiderswoningen met achterliggende stal; rode baksteenbouw van één bouwlaag onder pannen zadeldaken."

B_000135: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Arbeiderswoning (aanduidingsid 158390/erfgoedid 60527), Doornikserijksweg 4, Kortrijk

Een particulier stelt dat volgende eigendom mag geschrapt worden uit de inventaris bouwkundig erfgoed gezien dit onroerend goed geen enkele erfgoedwaarde meer heeft en al zeker geen dubbelhuistype meer is. Vroeger werd deze eigendom inderdaad gebruikt als tweewoonst (studentenkamers en privé gedeelte) maar dit is al jarenlang niet meer zo. Werd volgens bezwaarindiener zelfs ook nooit gebruikt als arbeiderswoning maar hebben telkens de eigenaars van deze eigendom erin gewoond zonder dat de meehelpende arbeiders er gewoond hebben.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om dit goed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener stelt dat deze woning geen dubbelhuis meer is. Er wordt opgemerkt dat in de inventaris bouwkundig erfgoed de term 'dubbelhuis' niets te maken heeft met het gebruik als meergezinswoning. De term 'dubbelhuis' verwijst immers naar een type grondplan van een woning, waarbij de kamers uitgeven op een centrale doorgang. Vaak zal deze indeling aanleiding geven tot een symmetrische gevelopbouw met centraal de toegangsdeur. In de inventaris wordt aangehaald dat de wooneenheid rechts in het gebouw, vijf traveeën tellende, volgens een dubbelhuisstructuur is opgebouwd. Dat is nog steeds zo. Het feit dat het gebouw nu niet meer als meergezinswoning wordt gebruikt doet bij deze typering niet ter zake.

Bezwaarindiener merkt wel terecht op dat dit geen arbeiderswoning is. Op basis van deze opmerking worden benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast:

- De benaming wordt "Dorpswoning".
- Bij de erfgoedkenmerken wordt "arbeiderswoningen" vervangen door "dorpswoningen".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Dorpswoning met een gecementeerde lijstgevel van één bouwlaag met aanpalende werkplaats/loods of schuur en haakse uitbouw op achtergevel."

Er wordt gekozen voor de algemene typering als dorpswoning, omdat dit een bescheiden woonhuis in een dorpscontext betreft. Typerend voor 19de-eeuwse woningen in landelijke dorpscontext, is dat er behalve de woonfunctie, ook bijgebouwen aanwezig zijn die gebruikt werden als werkplaats, voor opslag of als stalling van dieren, zoals ook hier het geval is.

Dit goed heeft historische en architecturale waarde die gemotiveerd wordt op basis van de criteria herkenbaarheid en representativiteit. Het betreft een herkenbare en representatieve dorpswoning uit de tweede helft van de 19de eeuw, gekenmerkt door een lage baksteenbouw onder zadeldak, waarbij ook onderdelen aanwezig zijn voor opslag of werkplaats. De woning getuigt hiermee van de historische, 19de-eeuwse manier van wonen in een landelijke dorpscontext in West-Vlaanderen. De woning heeft architecturale waarde omdat er erfgoedelementen bewaard zijn op basis waarvan het gebouw kan herkend worden als historische dorpswoning in West-Vlaanderen: de verankerde gecementeerde lijstgevel met schijnvoegen, de getoogde muuropeningen en de grote

rechthoekige poort, zijn representatief voor dit type gebouw in deze streek. Het feit dat er oorspronkelijk houtwerk is bewaard, verhoogt de herkenbaarheid van deze dorpswoning.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Arbeiderswoning (aanduidingsid 158390/erfgoedid 60527), Doornikserijksweg 4, Kortrijk, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Dorpswoning". Bij de erfgoedkenmerken wordt "arbeiderswoningen" vervangen door "dorpswoningen". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Dorpswoning met een gecementeerde lijstgevel van één bouwlaag met aanpalende werkplaats/loods of schuur en haakse uitbouw op achtergevel."

B_000154: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Brouwerij Sint-Jozef (aanduidingsid 154143/erfgoedid 51758), Koolskampstraat 9-11, Lichtervelde

Een advocaat tekent voor cliënten bezwaar aan tegen de inschrijving van het pand op de inventaris. Het openbaar onderzoek loopt tot 30 mei 2023 zodat het bezwaar tijdig werd ingediend. Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is (art. 4.1.1 Onroerenderfgoed besluit).
1/ Het pand in de Koolskampstraat 9-11 te Lichtervelde werd ingeschreven in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed en is gekend onder ID51758 (https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/51758). Het pand is geen beschermd monument. Het wordt als volgt omschreven in de inventaris: bezwaarindiener citeert de beschrijving.
2/ Verder krijgt het pand volgende erfgoedwaarden toegeschreven: industrieel-archeologische waarde en historische waarde.
3/ Het perceel is volgens het Gewestplan Roeselare-Tielt gelegen in woongebied. Daarnaast is de site volgens het BPA Koolskampstraat 1984 gedeeltelijk gelegen in woongebied, een bedrijvenzone en een zone non aedificandi (https://www.lichtervelde.be/File/Download/570/D22E85B5ABB2E255503B98879B2C1C13). Het BPA bevat geen bijzondere voorschriften inzake erfgoed.
4/ Bezwaarindiener stelt vast dat het huisnummer 11 nu expliciet mee wordt opgenomen in de Inventaris. De woning wordt op heden gebruikt als privéwoning. Destijds was dit de conciërgewoning van de Brouwerij want er kon dag en nacht controle zijn van de Douane en Accijnzen die onbeperkt toegang had tot de brouwerij tijdstip eender. Een onroerend goed heeft industrieel-archeologische waarde als het getuigt van een ambachtelijk of industrieel verleden. Een onroerend goed heeft historische waarde als het getuigt van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens.
De woning dateert van na WOII en is dus niet zo oud als de Brouwerij zelf. Hier hebben nooit activiteiten van de Brouwerij plaatsgevonden. Deze heeft dan ook geen industrieel-archeologische waarde of historische waarde, en dient aldus uit de Inventaris geschrapt te worden.
5/ Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het voldoende goed bewaard is. De Brouwerij zelf wordt op heden niet meer gebruikt. Het schrijnwerk is in slechte staat evenals het dak en de dakgoten. De voorgevel zelf werd reeds gewijzigd doordat verschillende (raam)openingen werden dichtgemetst. Bijgevolg is het pand niet meer in een voldoende goede bewaarde staat.
Bezwaarindiener vraagt namens cliënten om het bezwaar gegrond te verklaren en de panden (Koolskampstraat 9 - 11) niet langer op te nemen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de Brouwerij Sint-Jozef te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De panden van de brouwerij zijn goed genoeg

bewaard en hebben erfgoedwaarde, waarmee is voldaan aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Erfgoedwaarde nummer 11
Bezwaarindiener brengt informatie aan over deze woning die interessant is voor de historiek van de brouwerij. Het klopt echter niet dat de woning op nummer 11 pas na de Tweede Wereldoorlog werd gebouwd. De zijgevels van het huis hebben een baksteenparement in kruisverband dat aansluit bij de uitvoering van de brouwerijgebouwen. Enkel het parement van de voorgevel werd vernieuwd en gelijktijdig werd de woning rechts uitgebreid met een garage. De vernieuwing van het parement wordt expliciet vermeld in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Op moment van inventarisatie in 2001 werd bij de evaluatie van de erfgoedwaarden van het ensemble dus al rekening gehouden met deze aanpassing. Op basis van de uitwerking van de voorgevel, kan de aanpassing gedateerd worden tijdens het interbellum of tijdens de jaren 1940-1950. Beeldmateriaal in de Erfgoedbank Midwest (https://erfgoedbankmidwest.be/Gallery/85) toont het uitzicht van de gebouwen onder Hector Bevernagie, die de brouwerij in 1921 overnam van zijn vader Henri en tot zijn overlijden in 1959 leidde. De woning was de brouwerswoning van Hector Bevernagie en zijn echtgenote Zulma Danis, en hoogstwaarschijnlijk dus ook van hun voorgangers. Het toen aanwezige schrijnwerk met typische T-profielen op de bovenverdieping wijst op de 19de-eeuwse kern van het pand. De historische gegevens in de Erfgoedbank verwijzen ook naar de bezetting van de brouwerswoning tijdens de Tweede Wereldoorlog door Duitse militairen. Een bouwdatum na de Tweede Wereldoorlog kan op basis van deze gegevens worden weerlegd.

Deze gegevens bevestigen bovendien de onlosmakelijke band tussen de woning en de bedrijfsgebouwen. De ensemblewaarde van de voormalige brouwerswoning en de aanpalende brouwerijgebouwen is een essentieel onderdeel in de motivering van de erfgoedwaarden. In tegenstelling tot de gegevens in het bezwaarschrift, doet de functie van de woning als conciërgewoning geen afbreuk aan de historische waarde die toegekend is aan deze woning. Oorspronkelijk als brouwerswoning, later als conciërgewoning, maakt het pand deel uit van het historische gebruik van de site als brouwerij, namelijk in eerste instantie als woonhuis van de brouwersfamilie die in de bedrijfsgebouwen actief was, later als conciërgewoning in functie van de nood om de brouwerij te allen tijde toegankelijk te maken voor de administratie Douane en Accijnzen. De woning getuigt van de historische evolutie van de in oorsprong 19de-eeuwse brouwerij, die tot ver in de 20ste eeuw actief bleef en op die manier een rol speelde in de industriële geschiedenis van Lichtervelde. Het hedendaagse gebruik als privéwoning doet geen afbreuk aan de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken van het pand, dat de beschreven erfgoedelementen en erfgoedkenmerken heeft bewaard.

De nieuwe bouwhistorische informatie wordt ook verduidelijkt in de erfgoedkenmerken en in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in aanduidingsobject en erfgoedobject:

- Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "brouwerswoningen" toegevoegd.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Voormalige brouwerij "Sint-Jozef" van de familie Bevernagie, gesticht vóór 1888, gestopt in 1980. Herkenbaar ensemble van rechts de voormalige brouwerswoning, later conciërgewoning, en links de voormalige 19de-eeuwse brouwerijgebouwen. Woning opgevat als een onderkelderd dubbelhuis van vijf traveeën en twee bouwlagen onder pannen schilddak met eind-19de-eeuwse kern, maar waarvan het parement van de voorgevel in de 20ste eeuw werd vernieuwd. Links aanpalend bedrijfsgebouw, gekenmerkt door houten luiken en 19de-eeuws houtwerk."

In de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd bij erfgoedobject 51758: "De woning op nummer 11 vormt een herkenbaar ensemble met de eind-19de-eeuwse brouwerijgebouwen. In kern klimt het huis ook op tot eind 19de eeuw

en het deed dienst als brouwerswoning van de familie Bevernagie. Het parement van de voorgevel werd waarschijnlijk tijdens het interbellum of jaren 1940-50 vernieuwd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het huis bezet door Duitse militairen. Later deed het pand dienst als conciërgewoning, zodat de brouwerij te allen tijde toegankelijk was voor de administratie Douane en Accijnzen.

- S.N. s.d.: *Expo: Drankenhandel Bevernagie, Lichtervelde* [online], https://erfgoedbankmidwest.be/Gallery/85 (geraadpleegd op 13 september 2023).
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Gebreken brouwerijgebouw
Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de opgesomde gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de brouwerijgebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de brouwerij is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Brouwerij Sint-Jozef (aanduidingsid 154143/erfgoedid 51758), Koolskampstraat 9-11, Lichtervelde wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "brouwerswoningen" toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Voormalige brouwerij "Sint-Jozef" van de familie Bevernagie, gesticht vóór 1888, gestopt in 1980. Herkenbaar ensemble van rechts de voormalige brouwerswoning, later conciërgewoning, en links de voormalige 19de-eeuwse brouwerijgebouwen. Woning opgevat als een onderkelderd dubbelhuis van vijf traveeën en twee bouwlagen onder pannen schilddak met eind-19de-eeuwse kern, maar waarvan het parement van de voorgevel in de 20ste eeuw werd vernieuwd. Links aanpalend bedrijfsgebouw, gekenmerkt door houten luiken en 19de-eeuws houtwerk."

B_000155: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoekpand (aanduidingsid 171108/erfgoedid 207709), Vijfseweg 11, Waregem

Een advocaat dient voor een cliënt bezwaar in tegen de inschrijving van het pand op de inventaris. Het openbaar onderzoek loopt tot 30 mei 2023 zodat het bezwaar tijdig werd ingediend.
Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is (art. 4.1.1 Onroerenderfgoedbesluit).
De woning is thans reeds ingeschreven in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed en is gekend onder 28389.
Het pand wordt in de inventaris beschreven als volgt: Bezwaarindiener citeert de beschrijving.
Verder krijgt het pand volgende erfgoedwaarden toegeschreven: industrieel-archeologische waarde, architecturale waarde, historische waarde.
Vooreerst moet vastgesteld worden dat de woning niet meer in originele staat is, aangezien het reeds grondig werd verbouwd. Er zijn ook geen werkplaatsen meer aanwezig.
Verder heeft de woning geen enkele historische waarde. In de omschrijving wordt verwezen naar een zekere Ivo Vanden Broecke, doch hierover is niets terug te vinden. Deze persoon had dan ook geen bijzondere historische betekenis.
Een onroerend goed heeft industrieel-archeologische waarde als het getuigt van een ambachtelijk of industrieel verleden. Ook hier hebben we er het raden naar wat dit ambachtelijk of industrieel verleden is. Er is enkel sprake van een werkhuis, doch de activiteit zelf is niet gekend.

Het gebrek aan erfgoedwaarde blijkt ook uit het feit dat er recent een nieuw gemeentelijk RUP is. Volgens het RUP Stationsomgeving van 5 oktober 2021 ligt het pand in een 'zone voor gemengde functies' (https://www.waregem.be/RUP). Er zijn geen bijzondere voorschriften opgenomen die betrekking hebben op het behoud van het (geïnventariseerd) onroerend erfgoed.
Niet alleen heeft het RUP geen voorschriften tot behoud opgenomen, de stad Waregem heeft ook reeds het gebrek aan erfgoedwaarde bevestigd op 5 januari 2016 en gesteld dat een nieuwbouwproject mogelijk is (zie bijlage):
Vijfseweg 11: de archiefdienst is ongunstig. Bij beoordeling op het intern dienstoverleg is echter de opvatting dat het pand geen sterke geschiedkundige of beeldbepalende waarde heeft behalve de hoeklocatie. Gezien links in de Vijfseweg reeds een plat dak en nieuw groot bouwblok is opgericht, net als in de Vandewoestijnelaan, kan hier wel een nieuwbouwproject overwogen worden. (...)
De advocaat vraagt namens de cliënt om het bezwaar gegrond te verklaren en de woning niet langer op te nemen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om dit hoekpand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Er gebeurt wel een aanpassing van de gegevens in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.

Bezwaarindiener stelt dat de woning niet meer in originele staat is en al grondig werd verbouwd. Deze stelling wordt niet gedocumenteerd of verder gemotiveerd. Het bezwaar wordt enkel geïllustreerd met de inventarisfoto van het pand uit 2009, opgenomen in de Beeldbank van het agentschap. Vanuit het bezwaarschrift is het dus niet duidelijk welke verbouwingen worden bedoeld en wordt een eventuele gebrekkige bewaringstoestand van het pand niet aangetoond.
Bij de behandeling van het bezwaar wordt een vergelijking gemaakt met de referentietoestand van de woning bij opname in de inventaris in 2010. De actuele toestand is ongewijzigd sinds het moment van inventarisatie. Al bij opname in de inventaris werden verbouwingen geregistreerd, namelijk de herbouw van de werkplaats in de tweede helft van de 20ste eeuw. Deze aanpassing werd toen dus al meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde van de woning.

De opmerking van bezwaarindiener over het afwezig zijn van werkplaatsen wordt wel gevolgd. Aangezien de oorspronkelijke werkplaatsen niet langer bewaard zijn en de herbouw uit de latere 20ste eeuw geen erfgoedwaarde heeft, moet dit onderdeel geschrapt worden uit het vaststellingsdossier. Dit leidt tot volgende aanpassingen in aanduidingsobject en erfgoedobject:

- In de erfgoedkenmerken worden het erfgoedtype "werkplaatsen" en de datering "tweede helft 20ste eeuw" geschrapt.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Hoekhuis, opgetrokken in 1910 (registratie in 1911) in opdracht van handelaar Ivo Vanden Broecke. De woning is gebouwd in een eclectische stijl, gekenmerkt door een spel van materialen, zie de combinatie van een natuurstenen plint, kleurrijk baksteenparement op de begane grond en een met imitatievoegen afgewerkte bovenverdieping en bijgebouw."

In het aanduidingsobject wordt bij de erfgoedwaarden de industrieel-archeologische waarde geschrapt, omdat deze waarde inderdaad niet van toepassing is. Het pand wordt enkel vastgesteld omwille van de historische en architecturale waarde.

Bezwaarindiener trekt de historische waarde van het pand in twijfel. De historische waarde wordt echter niet gemotiveerd door de historische betekenis van de bouwheer. De erfgoedwaarde van deze woning ligt net in de representativiteit: deze burgerwoning is een typisch voorbeeld van een stedelijke woning die een bemiddelde burger in de vroege 20ste eeuw liet bouwen. Het is - ondanks de latere aanpassing van de werkplaats - een herkenbare getuige van de toenmalige basisbebouwing in het segment van ruime

burgerhuizen, hier oorspronkelijk met werkplaats, verwijzend naar de functie en status van de bouwheer. De schaal en verzorgde uitwerking van de handelaarswoning versterken de architecturale waarde. Het vormt een markant hoekhuis in een eclectische stijl, gekenmerkt door gevarieerde materiaalkeuzes en typische vormelementen zoals de erker en het mansardedak. Ook het bewaarde houten schrijnwerk, op de begane grond voorzien van glas in lood, versterkt de architecturale waarde van deze woning, aangezien oorspronkelijk houtwerk steeds zeldzamer wordt in het straatbeeld.

Dat er in het RUP Stationsomgeving geen voorwaarden werden opgenomen voor dit object, staat los van de huidige vaststellingsprocedure en de evaluatie van de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris. De voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris worden bepaald in artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit: "Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is."
Er werd hierboven al aangetoond dat het pand vandaag nog steeds architecturale en historische waarde heeft, en voldoende goed bewaard is. Het preadvies, verleend door de dienst Stedenbouw van de stad Waregem in 2016, vormt dus eveneens geen motiveringsgrond om de opname van het bouwkundig object in de vastgestelde inventaris aan te vechten. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van dit onroerend goed in de vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. De vergunningverlenende overheid kan dus nog steeds in de toekomst een (sloop)vergunning toekennen voor dit object, mits een individuele afweging en motivering die rekening houdt met de erfgoedwaarde.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoekpand (aanduidingsid 171108/erfgoedid 207709), Vijfseweg 11, Waregem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste erfgoedkenmerken, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden. In de erfgoedkenmerken worden het erfgoedtype "werkplaatsen" en de datering "tweede helft 20ste eeuw" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Hoekhuis, opgetrokken in 1910 (registratie in 1911) in opdracht van handelaar Ivo Vanden Broecke. De woning is gebouwd in een eclectische stijl, gekenmerkt door een spel van materialen, zie de combinatie van een natuurstenen plint, kleurrijk baksteenparement op de begane grond en een met imitatievoegen afgewerkte bovenverdieping en bijgebouw." Bij de erfgoedwaarden wordt de industrieel-archeologische waarde geschrapt.

B_000162: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Winkel-woonhuizen (aanduidingsid 158546/erfgoedid 60704), Heuleplaats 6-8, Kortrijk

Een particulier wijst erop dat redelijk wat elementen zijn verdwenen van de vaststelling uit 2009. Gezien de woningen lang hebben leeggestaan en niet goed werden verzorgd, waren aanpassingen nodig. Bezwaarindiener wenst dat het pand niet meer op de lijst van bouwkundig erfgoed staat. In bijlage zijn twee foto's toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping. De gevels van de winkel-woonhuizen zijn inderdaad gerestaureerd, maar deze aanpassingen doen geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de panden. Integendeel, na de verwijdering van de verf en restauratie wordt de ensemblewaarde van de woningen en hun opmerkelijke baksteenarchitectuur versterkt en komen de beschreven erfgoedkenmerken en erfgoedelementen beter tot hun recht. Er gebeurden ook andere aanpassingen, maar deze hebben geen invloed op de beschreven erfgoedkenmerken en erfgoedelementen.

De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij zowel het erfgoedobject 60704 als bij het aanduidingsobject 158546 wordt, gezien de verwijdering van de verf, lichtjes aangepast: "Twee winkel-woonhuizen uit het begin van de 20ste eeuw. Bakstenen lijstgevel, verfraaid door druiplijsten. De typerende pilasters en deuromlijsting met entablement (nummer 8) verwijzen naar de 18de-eeuwse burgerarchitectuur." Bij het erfgoedobject wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd: "De gevels zijn niet langer beschilderd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De winkel-woonhuizen (aanduidingsid 158546/erfgoedid 60704), Heuleplaats 6-8, Kortrijk, worden in het vaststellingsbesluit opgenomen met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Twee winkel-woonhuizen uit het begin van de 20ste eeuw. Bakstenen lijstgevel, verfraaid door druiplijsten. De typerende pilasters en deuromlijsting met entablement (nummer 8) verwijzen naar de 18de-eeuwse burgerarchitectuur."

B_000167, **B_000226**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 150036/erfgoedid 23711), Zilverbergstraat 101, Roeselare

Particulieren dienen twee grotendeels identieke bezwaren in tegen de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het argument hiervoor is dat bepaalde elementen niet meer aanwezig zijn zoals vermeld op de vaststelling.

- Het hek aan de straat is niet meer met de oorspronkelijke gemetste pijlers met heiligennisjes, maar werd vervangen door een gewoon metalen hek.
- De dakkapellen van het woonhuis en de stal werden aangepast en bevatten niet meer het "getrapte" uitzicht.
- De toestand van het bakhuis is in bouwvallige staat.

Bij elk bezwaar worden in bijlage drie foto's toegevoegd, in totaal gaat dit om vijf unieke beelden. Deze beelden illustreren de vernieuwde afsluiting, de bouwvallige staat van het bakhuis (oversteek + dak en muren) en de verbouwing van de kapellen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping. Wel worden de erfgoedkenmerken aangepast, zodat deze de huidige toestand accuraat weergeven.

Het hek
Het gietijzeren hek tussen pijlers met heiligennisjes is inderdaad verdwenen. De erfgoedkenmerken "hekpijlers" en "kapellen (klein erfgoed)" zullen uit de kenmerkengroep gehaald worden bij het aanduidingsobject 150036 en erfgoedobject 23711. Tegelijk wordt een aanvullende info toegevoegd bij het erfgoedobject 23711: "Het gietijzeren hek tussen hekpijlers met heiligennisjes is verdwenen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Dakkapellen
Dat de dakkapellen oorspronkelijk getrapt waren, en nu niet meer, is mogelijk, maar dit betreft een aanpassing die niet doorslaggevend is bij de bepaling van de erfgoedwaarde van de hoeve. Op de foto's, genomen ten tijde van de inventarisatie in september 1998 als basis voor de opname van de hoeve in de inventaris, zijn dezelfde dakkapellen te zien als nu, zonder getrapte afwerking; ook de beschrijving maakt van een getrapte afwerking geen melding. Deze eventuele aanpassingen aan de oorspronkelijke dakkapellen werd dus al meegenomen bij de bepaling van de erfgoedwaarden van deze hoeve.

De verwijdering van het hek, en de eventuele aanpassing van de dakkapellen, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de hoeve. De voornaamste erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, zoals beschreven in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, zijn behouden. Deze hoeve is nog steeds herkenbaar en representatief als een wederopbouwhoeve teruggaand op de regionale hoevebouw, met U-vormige opstelling van de losse hoevegebouwen: het boerenhuis met aanpalende stal met wagenhuis, het achterliggende volume gekend als bakhuis, en de schuur met wagenhuis. Zoals beschreven in de wetenschappelijke inventaris betreft het rode verankerde baksteenbouw onder zadeldaken, deels met overstekende dakrand, deels voorzien van dakkapellen en korfboogopeningen. Voor de volledigheid voegen we 'interbellum' toe als datering bij de erfgoedkenmerken, gezien het een wederopbouwhoeve betreft.

Toestand van het 'bakhuis'
Het hoevegebouw gekend als 'bakhuis' maakt deel uit van de vast te stellen erfgoedelementen van deze hoeve. De meegestuurde foto's tonen aan dat er aandacht moet besteed worden aan de toestand van de dakoversteek. De foto's bewijzen echter niet dat de bouwfysische toestand van dit bakhuis bouwvallig zou zijn of dat het dak en de muren in een dergelijke slechte toestand zouden verkeren, dat opname in het vaststellingsbesluit onmogelijk zou zijn. Noch het beschikbare beeldmateriaal noch het bezwaarschrift tonen aan dat de werken die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel zou betekenen dat het bakhuis zou herbouwd moet worden. Er wordt daarom geoordeeld dat het als bakhuis gekende hoevegebouw nog voldoende goed bewaard is voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De hoeve (aanduidingsid 150036/erfgoedid 23711), Zilverbergstraat 101, Roeselare wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met aangepaste erfgoedkenmerken. "Hekpijlers" en "kapellen (klein erfgoed)" worden geschrapt uit de erfgoedkenmerken. "Interbellum" wordt toegevoegd bij de erfgoedkenmerken.

B_000168: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163623/erfgoedid 81686), Schernaai 3, Anzegem

Een particulier dient een bezwaar in tegen het opnemen van dit pand in de inventaris. De beschreven erfgoedelementen bestaan al lang niet meer zijnde het ijzeren hek en het poortje tussen de twee imitatieboomstammen. De imitatieboomstammen waren typerend voor Tiegem en terug te vinden in onder andere het geklasseerde Sint-Arnolduspark en de uitkijktoren. Gezien deze elementen er niet meer zijn, is de reden om deze kleine hoeve op te nemen in de inventaris ook verdwenen. Bovendien kan men deze kleine hoeve niet omschrijven als een burgerhuis en was het ook geen dubbelhuis. De andere elementen van de boerderij, zoals de afzonderlijke bakoven, zijn er ook al lang niet meer. Daarnaast is de achterkant door de jaren heen verschillende keren verbouwd waardoor er bijna niets van de oorspronkelijke woning meer over blijft.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het pand is goed bewaard en heeft nog steeds historische en architecturale erfgoedwaarde.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat het hek en het poortje niet meer bewaard zijn. Deze erfgoedelementen moeten dus verwijderd worden uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, die zich moet beperken tot de erfgoedkenmerken van de woning zelf: "Vroeg-19de-eeuws dubbelhuis, volume aangeduid op de Atlas der Buurtwegen (circa 1846). Breedhuis van vijf traveeën en één bouwlaag onder geknikt zadeldak. Achtergevel gemarkeerd door dwars geplaatst nutsgebouw." Bij de erfgoedkenmerken wordt "hekken"

geschrapt. Het verlies van deze erfgoedelementen wordt daarenboven verwerkt in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris. Het hek tussen twee imitatieboomstammen was relevant voor de bepaling van de erfgoedwaarde van de woning, aangezien dit een voorbeeld was van een voor de streek zeer typerend materiaalgebruik.

Een tweede terechte opmerking van bezwaarindiener betreft de benaming en erfgoedtypering van dit woonhuis. Er werd de foutieve benaming 'Burgerhuis' gegeven, die ook overgenomen werd bij de toekenning van het erfgoedtype, terwijl dit inderdaad een boerenwoning met achterliggend nutsgebouwtje betreft. In de inventarisbeschrijving van deze woning is geen sprake van een burgerhuis; deze fouten gebeurden bij verwerking in de inventaristoepassing en moeten rechtgezet worden. De benaming wordt 'Boerenwoning'; het erfgoedtype wordt 'boerenwoningen'.

De opmerking die bezwaarindiener maakt over 'dubbelhuis' is niet correct. Deze woning is wel degelijk een dubbelhuis. De term 'dubbelhuis' verwijst immers naar een type grondplan van een woning, waarbij de kamers uitgeven op een centrale doorgang. Bij een oneven aantal traveeën, zoals hier het geval is, geeft deze indeling aanleiding tot een symmetrische gevelopbouw. Het huis is dus correct benoemd.

Ondanks het verlies van het zeer typerende en waardevolle hekwerk en poortje, blijven er voldoende erfgoedelementen bewaard om historische en architecturale erfgoedwaarde aan deze woning toe te kennen. Het betreft een herkenbaar en representatief boerenhuis van begin 19de eeuw, gekenmerkt door een verzorgde opbouw en afwerking van de voorgevel die de architecturale waarde motiveert. Het betreft een dubbelhuis in een baksteenbouw van vijf traveeën, gevat onder een zadeldak dat getypeerd is door gedetailleerd uitgewerkte dakvensters. De voorgevel kreeg een decoratieve cementering; de vensters en centrale deur zijn met een ijzeren I-balk afgewerkt. Dit boerenhuis met achterliggend, aansluitend nutsgebouw is een herkenbare en representatieve getuige van een historische hoeve op deze plek, die reeds afgebeeld is op de Atlas der Buurtwegen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 163623/erfgoedid 81686), Schernaai 3, Anzegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt 'Boerenwoning'. Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype 'boerenwoningen'; de erfgoedtypes 'burgerhuizen' en 'hekken' worden geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Vroeg-19de-eeuws dubbelhuis, volume aangeduid op de Atlas der Buurtwegen (circa 1846). Breedhuis van vijf traveeën en één bouwlaag onder geknikt zadeldak. Achtergevel gemarkeerd door dwars geplaatst nutsgebouw."

B_000171: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boterhalle (aanduidingsid 161314/erfgoedid 78029), Grote Markt 28, Diksmuide

Een lokaal bestuur dient een bezwaar in voor dit erfgoedobject aangezien er een deel recent is gesloopt. De markthal is gesloopt dus dit erfgoedelement is verdwenen. De portierswoning, de poorttravee en de achtzijdige toren, zijn als erfgoedelementen wel bewaard. In bijlage zijn twee foto's toegevoegd, namelijk één van de bewaarde elementen en de andere is een foto van het gesloopte deel. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De markthal is gesloopt en wordt niet langer vastgesteld. De als monument beschermde elementen namelijk de portierswoning, de achtzijdige toren en de poorttravee zijn wel nog bewaard en worden vastgesteld.

De sloop van de markthal wordt verwerkt in het aanduidingsobject en erfgoedobject:

- De huidige benaming "Boterhalle" wordt gewijzigd in "Portierswoning met toren en poort van Boterhalle".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot: "Complex bestaande uit de portierswoning van de heden gesloopte Boterhalle, geïntegreerde achtzijdige toren en rechts aansluitende poorttravee, gebouwd circa 1928 naar ontwerp van architecten Jozef Viérin en Lucien Coppé."
- Uit de erfgoedkenmerken wordt "hallen" geschrapt.

Aan de beschrijving van het erfgoedobject 78029 wordt een aanvullende informatie toegevoegd: "De achterin gelegen markthal is gesloopt. De portierswoning met geïntegreerde achtzijdige toren en de poortdoorrit bleven bewaard."

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).

Bij de behandeling van dit bezwaar werd opgemerkt dat de afbakening van de site onvolledig is en de poort ontbreekt binnen de afbakening. De feitelijkheden die voorlagen binnen het openbaar onderzoek bevestigen dat de intentie tot vaststelling het volledige complex betrof, inclusief toren en poort. Bovendien kent een opname in de vaststelling geen rechtsgevolgen toe die niet reeds gekoppeld zijn aan de bescherming als monument en de ligging in het beschermde stadsgezicht. De afbakening daarom kan zowel in het aanduidings- als erfgoedobject aangepast worden. De afbakening wordt aangepast conform het beschermd monument zodat ook de poort binnen deze afbakening valt.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Boterhalle (aanduidingsid 161314/erfgoedid 78029), Grote Markt 28, Diksmuide, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, erfgoedkenmerken en afbakening. De benaming wordt "Portierswoning met toren en poort van Boterhalle". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot: "Complex bestaande uit de portierswoning van de heden gesloopte Boterhalle, geïntegreerde achtzijdige toren en rechts aansluitende poorttravee, gebouwd circa 1928 naar ontwerp van architecten Jozef Viérin en Lucien Coppé." Uit de erfgoedkenmerken wordt "hallen" geschrapt. De afbakening wordt aangepast conform de afbakening van het beschermd monument.

B_000199, **B_000264**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Brasserie Centrale (aanduidingsid 153654/erfgoedid 51043), de Carninstraat 25-27, Staden

B_000199: Een advocaat dient voor een cliënt bezwaar in tegen de opname van het onroerend goed gelegen aan de Carninstraat 21-25-27 te Staden. Er zijn plannen om op deze gronden een bouwproject te realiseren waarvoor al een sloopvergunning is verkregen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Staden op 27 mei 2021 (zie bijlage). In een beroepsprocedure bij de deputatie werd afstand gedaan van de aanvraag nu het project naar aantal bouwlagen toe wat herwerkt zal worden. Evenwel zal een nieuwe aanvraag hiertoe snel ingediend worden. De overwegingen uit het collegebesluit aangaande de erfgoedwaarde zijn thans nog bijzonder relevant en luiden als volgt:

> "Het bouwkundig erfgoed omvat het geheel van de voormalige brouwerij met bijhorende kantoren en conciërgewoning. Ruim de helft van de voormalige brouwerij, inclusief de achterliggende koer in kasseien, is reeds in 2003 gesloopt. Het resterende deel van de voormalige brouwerij is in 1984 verbouwd tot brandweerkazerne. De brandweerkazerne is een tweetal jaar terug verhuisd naar een nieuw gebouw in het centrum. De voormalige kantoren en conciërgewoning zijn omgevormd tot twee huurwoningen met koer. De twee woningen zin bouwfysisch in slechte staat.
> Door de sloop en de verbouwing tot brandweerkazerne is de erfgoedwaarde van het oorspronkelijk geheel verloren gegaan en slechts nog fragmentarisch aanwezig.

De leegstaande brandweerkazerne is niet functioneel voor een andere bestemming en niet geschikt voor een woonfunctie. Ook hier dringt zich een grondige renovatie op.
Gelet op de verloren erfgoedwaarde en gelet op de bouwfysische toestand van de resterende gebouwen is het niet langer wenselijk om de relicten van het bouwkundig erfgoed te bewaren. Een sloop met het oog op een nieuwe invulling in functie van wonen kan aanvaard worden en is zelfs wenselijk."

Bezwaarindiener kan namens cliënt deze motivering volledig bijtreden.
De bezwaarindiener vraagt met dit bezwaarschrift rekening te houden en aldus deze panden niet op te nemen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

B_000264: Een particulier wenst erop te wijzen dat de leegstaande woning gelegen De Carninstraat 25-27 in zeer slechte toestand verkeert en het niet mogelijk is om naar schatting bijna vierhonderdduizend euro aan verschillende saneringsingrepen alsook de talrijke herstel - en renovatiewerken te bekostigen om het pand enigszins droog, veilig, gezond, energiezuinig en leefbaar te maken. Daarom vraagt de bezwaarindiener bij dezen om dit pand dat onderdeel uitmaakt van erfgoedobject 51043 van de inventaris vastgesteld bouwkundig erfgoed te schrappen. Dit erfgoedobject met ID 51043 bestaat enerzijds uit de voormalige brouwerijwoning en anderzijds uit de eigenlijke brouwerijgebouwen welke oorspronkelijk één geheel vormden als brouwerij en woning met burelen. In 1966 werd de voormalige brouwerijwoning verkocht. Dezelfde Brasserie Centrale verkocht in 1968 de brouwerijgebouwen aan de gemeente Staden die tot 2018 het laatste overgebleven gedeelte van het gebouw als brandweerkazerne in gebruik had. Bezwaarindiener meent dat gedurende deze vijftig jaar het gemeentebestuur van Staden de erfgoedwaarde van dit statige gebouw volledig heeft verwoest door veelvuldig ongepaste verbouwingen en sloopwerken uit te voeren met gevolg dat zelfs bij het laatste overgebleven gedeelte van de voormalige Brasserie Centrale alle erfgoedwaarde compleet verdwenen is waardoor men, zelfs ook op de website onroerend erfgoed Vlaanderen, reeds jaren onterecht verwijst naar de voormalige brouwerijwoning als het enige erfgoedobject van de vroegere Brasserie Centrale.
Bezwaarindiener stelt dat enig beeld van de vroegere Brasserie Centrale compleet onbestaande is op de website erfgoed Vlaanderen waarbij men de indruk krijgt dat de woning met alle fout vermelde erfgoedtypes zoals waterreservoirs, brouwerijen en brandweerkazernes een voormalige brouwerij voorstelt en eigendom van de gemeente Staden zou zijn, moet wel als verkeerde openbare info gezien worden.
De gemeente Staden verkocht dan in 2018 hun volledig verloederde brouwerijsite aan een projectontwikkelaar, die ook het aanpalende eigendom wou bij kopen om het vooropgestelde project maximaal te kunnen uitvoeren. Gelet op de reeds eerder aangehaalde zeer slechte staat van de leegstaande woning als ook de hoge kosten om het pand enigszins bewoonbaar te krijgen werd beslist om de woning met bijhorende grond te verkopen. Op 28 augustus 2018 werd door een notaris te Hooglede de verkoopovereenkomst opgemaakt voor de woning De Carninstraat 25/27 aan onder de opschortende voorwaarde van het bekomen van een omgevingsvergunning. Hoewel er voor het project onverwijld een omgevingsvergunning van de gemeente Staden kan bekomen worden, zijn er tot op heden andere obstakels die zorgen voor een aanzienlijke vertraging op de definitieve verkoop van de woning alsook de uitvoering van het project. Zo zijn er de steeds terugkerende bezwaren van enkele buurtbewoners tegen de hoogte op één bepaalde hoek van het te realiseren nieuwbouwproject alsook de verschillende bodemonderzoeken welke nu uiteindelijk hebben uitgewezen dat de grond vervuild is met PFAS waardoor men de vroegere brouwerijsite inclusief de grond rond onze woning zal dienen te saneren. Tot slot zou bezwaarindiener willen vragen om alle hierbij gevoegde bijlagen uit eigen archief van de voormalige brouwerij en voormalige brouwerijwoning m.b.t. historiek en huidige slechte toestand van deze panden te willen doornemen.
Bewaarindiener situeert in bijlage de ligging van de brouwerij en brouwerijwoning. Vervolgens gaan de bijlages in op de historiek van de Brasserie Centrale en de brouwerijwoning.
Omtrent de bouwgeschiedenis:

- 1922: Bouw van het eerste gedeelte van de brouwerij.
- 1925: Bouw van de mouterij en brouwerijwoning voorzien van paardenstallen en burelen.
- 1940: Bij eventuele luchtaanvallen tijdens W.O. II was er in de kelder van de Centrale Brouwerij plaats voor 250 personen en was daarmee de grootste schuilplaats van de gemeente.
- 1969: Verbouwing van het linker gedeelte van de brouwerij tot tijdelijk schoolgebouw.
- 1979: Grote verbouwingswerken aan de brouwerijwoning.
- 1985: Verbouwing rechter gedeelte brouwerijgebouw tot brandweerkazerne.
- 2003: Sloop van het linker gedeelte brouwerijgebouw.
- 2015: Graafwerken voor de uitvoering van gescheiden riolering rond de woning. Sedertdien constant zeer veel water in de kelder.
- 2018: Einde van de brandweerkazerne.

Bezwaarindiener voegt blauwdruk toe, in 1922 getekend door architect Valère Duyvewaardt uit Roeselare voor de bouw van de Centrale Brouwerij van Staden. Voor dit gebouw werd niet gekozen. De brouwers vonden het ontwerp van architect Alfons Van Coillie blijkbaar beter want de volledige Centrale Brouwerij werd zowel in 1922 als in 1925 gebouwd naar zijn ontwerpen.
Bezwaarindiener voegt afbeelding en foto Brasserie Centrale toe naar de ontwerpen van architect Alfons Van Coillie.
Bij nazicht op de website inventaris.onroerenderfgoed.be merkt bezwaarindiener bij de typologie van de Brasserie Centrale brouwerijen, waterreservoirs, brandweerkazernes, kantoorgebouwen en conciërgewoningen op, waarbij telkens dezelfde, door bezwaarindiener bijgevoegde, foto van de vroegere brouwerijwoning verschijnt. De woning is volgens bezwaarindiener absoluut geen brouwerij, waterreservoir of brandweerkazerne.
Bezwaarindiener citeert beschrijving Brasserie Centrale inventaris en merkt op dat de beschrijving niet gaat over de woning maar wel over het brouwerijgebouw. De laatste aanpassing dateert blijkbaar van 2009 waar toch nog in de beschrijving sprake is van het linker gedeelte hoewel dit reeds werd gesloopt in 2003. Deze beschrijving in combinatie met een verkeerde foto zorgt voor heel wat verwarring en onjuiste info.
Enkel het onderste stukje tekst in de beschrijving van het erfgoedobject beschrijft volgens bezwaarindiener de afgebeelde voormalige brouwerijwoning. De geciteerde tekst (rode kader) geeft een beschrijving van de eigenlijke Brasserie Centrale. Er dient hierbij dan zeker ook een afbeelding van het gebouw te staan en niet enkel van de woning, wat nu zorgt voor complete onduidelijkheid.
Bezwaarindiener voegt foto toe van het eerste gedeelte van de brouwerij dat werd gebouwd in 1922 -1923. Vanaf de straat gezien dus de linkerkant. Met uitzondering van de hoge schoorsteen die reeds halfweg de jaren ’60 werd afgebroken toont dit beeld exact het gedeelte dat in opdracht van het gemeentebestuur van Staden in 2003 werd gesloopt. Alles wat op de foto te zien is werd volledig verwijderd en bestaat dus niet meer.
Bezwaarindiener voegt foto toe met zicht op de volledige brouwerij en mouterij (1930). De mouterij (rechtergedeelte) werd bijgebouwd in het jaar 1925. De inrichting van de mouterij gebeurde eveneens in 1925 door het Franse bedrijf C.I.C.B. uit Parijs. In 1960 moest de brouwerij noodgedwongen ophouden te produceren door het steeds slechter wordende grondwater waardoor het bier reeds na enkele dagen troebel en ondrinkbaar werd. Het gebouw werd dan door de eigenaar nog een aantal jaren gebruikt als depot voor bieren van de brouwerij Three Stars Leopold uit Brussel. Kort daarna in 1968 werd het gebouw verkocht aan de gemeente Staden.
Bezwaarindiener voegt foto toe van een reclamebord uit 1932 waarop exact en in detail te zien is hoe de Centrale Brouwerij van Staden er toen uitzag.
Bezwaarindiener voegt foto toe uit 1972 en beschrijft: De grote poort vooraan werd gemaakt in 1960 toen het gebouw door de toenmalige eigenaar brouwer dienst deed als bierdepot. De poort werd voorzien om met de vrachtwagen in en uit te rijden langs de straatkant. Deze toestand bleef zo tot dit rechtse gedeelte werd verbouwd tot brandweerkazerne in 1985.

Bezwaarindiener voegt foto toe van straatgevel uit de periode 1970-1985. Het linkse gedeelte was reeds verbouwd tot school en werd nadien ook nog gebruikt door verschillende gemeentelijke diensten. Het rechtse gedeelte was hier nog in zijn (bijna) originele staat maar werd in de loop van 1985 tot brandweerkazerne verbouwd waarbij het gebouw toen ook alle historische en architecturale waarde verloor.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de toestand van 1972 met aanduiding van het deel dat in 2003 werd gesloopt en beschrijft: Eind jaren '60 kocht het gemeentebestuur van Staden de voormalige brouwerij. Er werd beslist de gemeentelijke schoolgebouwen gelegen in de leperstraat te Staden, welke ook werden gebouwd na WOI dus in het begin jaren '20, af te breken om daar op dezelfde plaats nieuwe schoolgebouwen op te trekken. Deze werken zouden enkele jaren in beslag nemen en in allerijl werd het linker gedeelte van het brouwerijgebouw volledig omgebouwd tot tijdelijke gemeenteschool. De oorspronkelijke kleine openingen werden grote ramen voor de klaslokalen. Dit was een eerste ingreep die er voor zorgde dat de historische en architecturale waarden van het toen nog prachtige gebouw sterk werden aangetast. Na een drietal jaar was de nieuwe school langs de leperstraat afgewerkt en werd het brouwerijgebouw vanaf 1974 gebruikt als bibliotheek, gemeentelijke diensten en jeugdcentrum. In 2003 werd dit linker gedeelte van het gebouw met de grond gelijkgemaakt. (zie ook het bijgevoegde krantenartikel van 4 juli 2002).
Bezwaarindiener voegt blauwdruk toe van het originele plan getekend door architect Alfons Van Coillie van 1925 voor de bouw van de mouterij (nog bestaande rechtse gedeelte). Zo werd het gebouw volgens bezwaarindiener ook exact opgetrokken.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de huidige toestand en beschrijft: Het beeld toont t.o.v. bovenstaand plan de grote wijzigingen en afbraakwerken die aan het gebouw gebeurden sedert 1985 om dit om te vormen tot brandweerkazerne. Sedert 2018 staat dit volledig gewijzigde en leegstaande gebouw met de grote poorten en vensters verder te verkrotten en heeft het door een reeks drastische ingrepen zelfs alle architecturale en historische waarden compleet verloren. Met de opening van de nieuwe brandweerkazerne in 2018 langs de leperstraat heeft het gemeentebestuur van Staden in hetzelfde jaar deze verkrotte en verwaarloosde site verkocht aan een projectontwikkelaar voor een realisatie van appartementen.
Bezwaarindiener voegt afbeelding toe van het 1e blad van een akte, opgemaakt door een notaris te Staden met betrekking tot de aankoop van voormalige woning van de Centrale Brouwerij op 26/2/1966.
Bezwaarindiener voegt afbeelding toe met brouwerijhuis in de oorspronkelijke staat zoals het gebouwd werd in 1925. Bezwaarindiener beschrijft welke elementen in de loop der tijd zijn verdwenen door verbouwingen en sloop.
Bezwaarindiener voegt foto toe van het huidige uitzicht van de woning in de Carninstraat nr. 25/27 na de verbouwingen van 1979-1980. Bezwaarindiener markeert op foto huidige uitzicht van de woning wijzigingen t.o.v. oorspronkelijke staat van 1925.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de woning in oorspronkelijke staat.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van de woning tijdens de verbouwingsweken in 1979 en 1980. Het brouwerijhuis met paardenstallen en burelen werd omgebouwd; muuropeningen werden aangepast. De oorspronkelijke voorgevel uit 1925 is samen met dorpels, vloeren en kasseien verdwenen.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de woning gemaakt korte tijd na de verbouwingen. Het nieuwe houtwerk was toen nog niet wit geschilderd.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de woning in 2018.
Bezwaarindiener voegt foto toe van een deel van de straatgevel van de Centrale Brouwerij in 2000, gesloopt in 2003.
Bezwaarindiener voegt foto toe, genomen vanuit dezelfde hoek als voorgaande foto, van huidige toestand (2023).
Bezwaarindiener voegt recente foto’s toe van de omgeving van de voormalige Brasserie Centrale.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van werken rond de woning i.v.m. verplichte gescheiden riolering (oktober 2015). Bezwaarindiener merkt op dat na deze ingreep er voortdurend zeer veel grondwater de kelder binnenstroomt.

Bezwaarindiener voegt document kadaster en foto’s toe met scheidingsmuur langs de kant van de woning. De nog bestaande scheidingsmuur is in 1969 door de gemeente geplaatst tijdens de verbouwing van de brouwerij naar schoolgebouw ter afsluiting eigendom van de speelkoer.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe waarop is te zien dat de woning voor een groot gedeelte met leien werd bezet om vochtproblemen te verminderen. De laatste ingrepen werden zo'n vijfendertig jaar geleden uitgevoerd maar de asbest houdende leien die te zien zijn langs de rechterkant van de achtergevel zijn veel ouder. Op alle muren van de woning stelt zich eveneens het probleem van opstijgend grondvocht. Ook zijn alle ramen van de woning nog in enkele beglazing.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van de toestand van de buitenkant van de woning Carninstraat 25/27 op 22 april 2023. Veel betonrot aanwezig, het gebogen fronton vertoont verschillende barsten langs de kant van het dak.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe waarop te zien is dat de buitenmuren van de woning werden opgetrokken in kruisverband. Dit zijn muren van een volle steen dikte zonder spouw wat zorgt voor vocht langs binnen. Er werd toen gewerkt met zavelmortel waardoor de diepe en vergevorderde verpulvering van de slechte specie tussen de stenen nu goed zichtbaar is.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe om vochtproblemen in de woning aan te tonen in alle ruimten van de woning (kelder, plafonds, muren).
Bezwaarindiener voegt afbeeldingen nieuwsbericht van 27/04/2018 toe over verkoop brandweerkazerne in de Carninstraat door het gemeentebestuur.
Bezwaarindiener voegt printscreen toe van de afbakening van woonhuis en erf nrs. 25/27 met een totale oppervlakte van 3,62 are zoals afgebeeld op de website van onroerend erfgoed.
Bezwaarindiener voegt luchtfoto toe met een overzicht van de totale oppervlakte van de brouwerijsite en met aanduiding van de zone die verkocht werd aan een projectontwikkelaar.
Wat betreft de huidige toestand rond de voormalige Brasserie Centrale te Staden, wijst bezwaarindiener erop dat verschillende bodemonderzoeken hebben uitgewezen dat de omgeving van de voormalige brouwerij en brandweerkazerne ook met inbegrip van alle grond rond de voormalige brouwerijwoning door PFAS is vervuild en zal moeten gesaneerd worden.
Bezwaarindiener voegt foto van mei 2023 toe van brouwerijhuis (leegstaand), het in 2003 gesloopte gedeelte van de Brasserie Centrale, het overblijvend rechtse gedeelte van de Brasserie Centrale en de voormalige brandweerkazerne (leegstaand).
Bezwaarindiener voegt foto van Brandweerkazerne de Carninstraat, in gebruik van 1985 tot 2018.
Bezwaarindiener voegt foto van nieuwe Brandweerkazerne Ieperstraat, in gebruik sedert 2018.
Bezwaarindiener voegt foto van het overblijvend rechtse gedeelte van de voormalige Centrale Brouwerij dat in 1985 in opdracht van het gemeentebestuur Staden werd omgebouwd tot brandweerkazerne en in gebruik was tot 2018.
Bezwaarindiener voegt foto van het braakliggend terrein (PFAS vervuiling), met zicht op de aanbouw van het magazijn brandweer in 1985 en de zijgevel van de brandweerkazerne.
Bezwaarindiener voegt foto toe van achterkant van de voormalige Brasserie Centrale als brandweerkazerne met ook het zicht op de lagere uitbouw van 1985 (foto genomen langs toegangsweg woonblok). Achter de haag rechts is de tuin van De Carninstraat nr. 29 gelegen.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van achterkant van de vroegere brandweerkazerne.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van poorten en ingang voormalige brandweerkazerne De Carninstraat.
Bezwaarindiener voegt foto’s toe van gedeeltelijk binnenzicht voormalige brandweerkazerne.
Bezwaarindiener hoopt met de aangebrachte informatie toch een betrekkelijk duidelijk beeld van de voormalige brouwerij en woning te hebben geschetst. Mochten er hierover toch nog bijkomende vragen zijn, dan is bezwaarindiener steeds bereikbaar.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag Brasserie Centrale te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Op basis van de informatie aangeleverd in de bezwaarschriften worden de gegevens in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris wel geactualiseerd.

Toekomstplannen en vergunning
Er wordt aangehaald dat er toekomstplannen zijn voor de site. Volgens bezwaarschrift B_000199 werd in beroepsprocedure afstand gedaan van de aanvraag en zal een nieuwe vergunningsaanvraag voor sloop en nieuwbouw ingediend worden. Bij sluiting van de vaststellingsprocedure zijn de geplande werken dus nog niet uitgevoerd en kan geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van het goed. Het goed blijft ongewijzigd opgenomen in het vaststellingsdossier.
In bezwaar B_000264 wordt melding gemaakt over problemen bij de omgevingsvergunningsprocedure en in verband met de vervuiling van de site. Deze argumenten zijn niet ontvankelijk, aangezien ze over een vergunningsprocedure en milieuwetgeving gaan. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat, mits dit verder geconcretiseerd wordt. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten. Deze argumenten binnen het bezwaar handelen niet over de feitelijkheden.

Bouwfysische toestand
Er worden voor beide gebouwen gebreken opgesomd en foto's bijgesloten. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de gebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Correcties aan bouwhistoriek en feitelijkheden
Bezwaarschrift B_000264 draagt elementen aan die relevant zijn voor de bouwhistoriek en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van de Brasserie Centrale. Die worden verwerkt in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris:

- De erfgoedkenmerken worden geactualiseerd. Bij erfgoedtypes worden volgende termen geschrapt: brandweerkazernes, waterreservoirs, kantoorgebouwen. Bij de dateringen moet "vanaf 1975" geschrapt worden.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt geactualiseerd: "Voormalige Brasserie Centrale, gebouwd omstreeks 1922-1925 naar ontwerp van architect A. Van Coillie (Roeselare), een gezamenlijk initiatief van de eigenaars van de tijdens de Eerste Wereldoorlog vernietigde brouwerijen van Staden en Zarren. Het rechtergedeelte van het brouwerijgebouw en de voormalige woning van de huisbewaarders, beide gebouwd in 1925, zijn bewaard."

In de wetenschappelijke inventaris wordt in aanvullende informatie gezorgd voor de correctie en aanvulling van de beschrijving bij erfgoedobject 51043:
"De inventaristekst van 2001 kan aangevuld en gecorrigeerd worden. Van de voormalige brouwerij zijn anno 2023 twee gebouwen bewaard. Het betreft het rechter gedeelte van het brouwerijgebouw (mouterij) en de woning van de huisbewaarders.
Er is een niet uitgevoerd ontwerp uit 1922 gekend door architect Valère Duyvewaardt. De bouw van de brouwerij gebeurde echter volgens plannen van architect Van Coillie en startte

al in 1922 met het linkse - heden gesloopte - gedeelte van de brouwerij. In 1925 vond de bouw van de mouterij rechts ervan en de brouwerswoning met paardenstallen en burelen ten oosten plaats.
Na de verkoop aan de gemeente in 1968, volgden aanpassingen en herbestemmingen aan de gebouwen.

- In 1969 werd het linkergedeelte van het brouwerijgebouw omgevormd tot tijdelijk schoolgebouw. Vanaf 1974 werd het gebruikt als bibliotheek, gemeentelijke diensten en jeugdcentrum. In 2003 werd dit linkergedeelte van het brouwerijgebouw gesloopt.
- In 1979 verbouwde men de woning van de huisbewaarders tot twee woningen. Bij de bouw in 1925 werden in het linkergedeelte paardenstallen voorzien, en achteraan enkele burelen. De burelen werden afgebroken; de paardenstallen werden aangepast tot woning, met aanpassing van de muuropeningen.
- In 1985 verbouwde men het rechtergedeelte van het brouwerijgebouw, waar de mouterij was gevestigd, tot brandweerkazerne. Daarbij werden grote poorten in de voorgevel aangebracht.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Uit de beschrijving van de brouwerijsite blijkt duidelijk dat beide gebouwen worden opgenomen in het vaststellingsbesluit, zijnde de woning van de huisbewaarders en het overgebleven gedeelte van het brouwerijgebouw. Om alle gegevens eenduidig en met elkaar in overeenstemming te brengen, worden de locatiegegevens aangevuld:

- De Carninstraat 21 wordt toegevoegd als adres.
- Perceel 1214K3 (Staden, 1ste afdeling, sectie 1) wordt meegenomen in de afbakening.

Bezwaarindiener merkt op dat er geen foto van het brouwerijgebouw aanwezig is in de wetenschappelijk inventaris. Hoewel deze opmerking niet over feitelijkheden gaat, willen we graag meedelen dat het agentschap Onroerend Erfgoed in 2023 inzet op het aanvullen van de Beeldbank met de archieffoto’s uit West-Vlaanderen, waarbij ook deze fiche zal aangevuld worden.

Erfgoedwaarde
Ondanks de sloop van een deel van de oorspronkelijke brouwerijgebouwen en ondanks de verbouwingen aan de twee overgebleven gebouwen, zijn de architecturale, historische en industrieel-archeologische waarde van deze gebouwen aanwezig. Het overgebleven deel van het brouwerijgebouw (mouterij) en de woning van de huisbewaarders vormen samen een herkenbare en representatieve getuige van een brouwerij uit het interbellum. De brouwerij is een belangrijke getuige van de 20ste-eeuwse geschiedenis van de gemeente Staden, waarbij de historische brouwerijen van Staden en Zarren werden vernield tijdens de Eerste Wereldoorlog en op deze plaats opnieuw werden opgericht. Het ensemble van deze twee overgebleven gebouwen getuigt van het brouwerijbedrijf tijdens het interbellum, waarbij zowel de mouterij als de conciërgewoning nog herkenbaar zijn bewaard en nog visueel met elkaar verbonden zijn. De gebouwen hebben architecturale waarde omdat ze gebouwd zijn in een verzorgde baksteenarchitectuur, naar ontwerp van de Roeselaarse architect A. Van Coillie, die lokaal zeer actief was betrokken bij de wederopbouw na de Eerste Wereldoorlog. Hij ontwierp de conciërgewoning in een verzorgde, historiserende baksteenarchitectuur, met lisenen, baksteenfries en gebogen pseudo-fronton boven het middenrisaliet. Dit teruggrijpen naar de vooroorlogse, 19de-eeuwse vormentaal is typerend voor de wederopbouwarchitectuur. Het brouwerijgebouw dat hij tekende, geeft blijk van een meer eigentijdse en functionele stijl, met platte bedaking en een strakke, meer eigentijdse opdeling van de lange straatgevel, die ondanks de verbouwingen eind 20ste eeuw nog afleesbaar zijn. Het ensemble heeft industrieel-archeologische waarde als getuige van een historische nijverheid in Staden.

Er wordt geconcludeerd dat deze gebouwen nog voldoende goed bewaard zijn en hun erfgoedwaarde behielden, waarmee ze voldoen aan de voorwaarden om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Er wordt echter benadrukt dat de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat niet als motivering voor een weigering; er moet steeds een individuele afweging en motivering gegeven worden die rekening houdt met de feitelijkheden.

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Brasserie Centrale (aanduidingsid 153654/erfgoedid 51043), de Carninstraat 25-27, Staden, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste locatie, afbakening, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Aan de adressen wordt de Carninstraat 21 toegevoegd. De afbakening wordt uitgebreid met een perceel: Staden, 1ste afdeling, sectie A, perceel 1214K3 (Capakey: 36019A1214/00K003). Bij de erfgoedkenmerken worden volgende erfgoedtypes geschrapt: "brandweerkazernes", "waterreservoirs", "kantoorgebouwen". Ook de datering "vanaf 1975" wordt geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Voormalige Brasserie Centrale, gebouwd omstreeks 1922-1925 naar ontwerp van architect A. Van Coillie (Roeselare), een gezamenlijk initiatief van de eigenaars van de tijdens de Eerste Wereldoorlog vernietigde brouwerijen van Staden en Zarren. Het rechtergedeelte van het brouwerijgebouw en de voormalige woning van de huisbewaarders, beide gebouwd in 1925, zijn bewaard."

B_000203: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Klooster- en schoolgebouw (aanduidingsid 149800/erfgoedid 23433), Schoolstraat 11-13, Roeselare

Een advocaat tekent voor cliënten bezwaar aan tegen de heropname van het pand op de inventaris.
Bezwaarindiener heeft kennis genomen van de heropname van het klooster- en schoolgebouw, heden Vrije Basisschool De Bever aan de Schoolstraat 11- 13 te Beveren, op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.
Bezwaarindiener wenst tijdens het openbaar onderzoek opmerkingen te formuleren ten aanzien van de voorgenomen heropname in de inventaris van het schoolgebouw. Er dringt zich immers een actualisatie op nu er vaste plannen zijn voor een gedeeltelijke sloop en verbouwing van de site.

I. Situering
1. Bezwaarindiener situeert schoolsite aan de hand van een luchtfoto en voegt een foto van de straatgevel toe.
2. Het oude klooster- en schoolgebouw is sinds 24 september 2009 opgenomen op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/27381. Dit ging toen niet met een openbaar onderzoek gepaard. Het pand is geen beschermd monument.
3. Op de site van het Agentschap Onroerend Erfgoed staat vandaag het volgende te lezen over het pand: bezwaarindiener citeert de beschrijving van de "Vastgestelde Inventaris" en "Wetenschappelijke Inventaris".
De wetenschappelijk beschrijving (met verwijzing naar de nis en het dakruitertje) is zoals bekend louter beschrijvend en niet evaluerend of juridisch bindend. De informatie maakt geen deel uit van de eigenlijk vaststelling.
4. Bezwaarindiener heeft nu kennis genomen van het voornemen om het volledige gebouwencomplex opnieuw op te nemen in de inventaris en dit omwille van "volkskundige, architecturale en historische waarde", dit dan met volgende beschrijving (zie p. 1619 van de vaststellingslijst – aanduidingsnummer 149800). Dit zal echter eerlang niet meer accuraat zijn en noopt tot bijstelling van de inventaris. Dit wordt nader toegelicht als volgt.

II. Opmerkingen/bezwaren
5. Recent werd een omgevingsvergunningsaanvraag ingediend voor een grondige hertekening van de volledige schoolsite. De plattegrond van de site ziet er nu nog als volgt uit (met aan de zijde van de Schoolstraat het oude gebouw dat op plan hieronder zwart staat ingekleurd): bezwaarindiener voegt een inplantingsplan van de bestaande toestand toe.
6. In het ontwerp van de scholengroep wordt voorzien om het grootste gedeelte van de bestaande schoolgebouwen volledig af te breken. Hiertegen bestaat geen bezwaar.

- De bestaande schoolgebouwen intern op de site (lichtgrijs op plan) worden afgebroken om plaats te maken voor een grote schooltuin/belevingstuin;
- Het bestaande gebouw aan de Schoolstraat wordt aan de linker- en rechterzijde ten dele ingekort en er worden nieuwe gevelopeningen in gemaakt;
- Er wordt een volledige nieuwbouw voorzien achter en naast het gebouw aan de Schoolstraat (onder andere een grote sporthal met bovenliggende lokalen).

Bezwaarindiener voegt een inplantingsplan van de nieuwe toestand toe en een afbeelding met te realiseren frontzicht op de sporthal.
Het voorwerp van de bouwaanvraag dat momenteel voor beoordeling bij de stad Roeselare voorligt luidt woordelijk als volgt:

> *De aanvraag heelt betrekking op volgende stedenbouwkundige handelingen met adres Schoolstraat n 11 en 13 te Roeselare-Beveren:*
> *SH01 - Slopen schoolgebouwen en bijhorende omgevingsaanleg met uitzondering van :*
> *- schoolgebouw gebouwd in 1908 parallel en grenzend aan de straatzijde*
> *- kloostergebouw gebouwd in 1849 parallel en grenzend aan de straatzijde*
> *- kapelletje in de voormalige kloostertuin*
> *SH02 - Renovatie school + uitbreiding: het renoveren van het te behouden school - en kloostergebouw*
> *SH03 - Fietsenstalling: bouw van en overdekte fietsenstalling met geïntegreerde buitenberging*
> *SH04 - Overdekte speelplaats: bouw van en overdekte speelplaats*
> *SH05 - Heraanleg speelplaats: nieuwe omgevingsaanleg voor volledige schoolsite*
> *SH06 - Middenspanningscabine: bouw van en middenspanningscabine*

7. De stad Roeselare beschikt over een "kwaliteitskamer" die advies geeft over bouwaanvragen. De kwaliteitskamer gaf in het voortraject aan dat het gebouw eerder "emotionele waarde" heeft dan intrinsieke waarde. Bezwaarindiener stelt dat de voorgevel geen bijzondere verfijning in gevelmetselwerk of raamindelingen bevat. Bezwaarindiener illustreert dit met een foto van de straatgevel.
In de nieuwe toestand komen daarenboven nieuwe raampartijen die travée-overschrijvend zijn en vrij overheersend. Bezwaarindiener illustreert dit met een afbeelding van de te realiseren toestand van de straatgevel.
Ook wordt een blinde gevel aan de zijkant open gemaakt met ramen die niet historisch typisch zijn aan het gebouwen, maar uiteraard wel passen uiteraard binnen in de schooldoelstellingen van het gebouw.
Bezwaarindiener is niet gekant tegen de voorziene sloop en de teloorgang van de erfgoedwaarde, maar wijst erop dat het niet correct is dat na deze ingrepen het gebouw nog op de erfgoedlijst zou staan.
8. De ingrepen die gesteld worden kunnen niet verantwoorden dat het gebouw nog opgenomen blijft (de aanvraagnota spreekt ook nergens die ambitie uit). Zie verklarende nota van de bouwaanvraag (p. 6-7):

- "De bestaande gebouwen bestaan uit roodbruin genuanceerde baksteen met zwarte dakpannen. De gevelsteen blijft mits reiniging behouden. De dakpannen worden vervangen door gelijkaardige licht golvende zwarte dakpannen."
- "In de bestaande gevel worden enkele nieuwe raamopeningen gemaakt die noodzakelijk zijn voor de achterliggende functie en die ook welbepaalde doorzichten mogelijk maken doorheen het schoolgebouw. Deze raamopeningen worden afgewerkt met een minimalistisch staalkader dat in contrast staat met de

bestaande gevel. De detaillering rond deze ramen wordt zorgvuldig uitgewerkt (…) waarbij het buitenschrijnwerk en het kader wit zullen zijn. Daarnaast wordt in deze ramen op welbepaalde plaatsen ook een speels silhouet van een kind uitgewerkt in hetzelfde materiaal. (…)"

- "Het buitenschrijnwerk in de bestaande gebouwen wordt volledig vervangen door wit aluminium buitenschrijnwerk, dat ook terugkeert in de nieuwe bouwvolumes."

Na deze geplande ingrepen verzwakt de erfgoedwaarde dusdanig of wordt zij dermate relatief dat het niet meer aangewezen is de inventarisatie te behouden. De nieuwe inventarisatie dreigt hier bij voorbaat dus achterhaald te zijn. Bezwaarindiener verzoekt dat het Agentschap de schrapping van de ganse site zou overwegen.
Een schrapping belet volgens bezwaarindiener niet dat de nis en de dakruiter met klokje behouden blijven. Dit kan in de wetenschappelijk inventaris blijven staan. Het kan echter niet verantwoorden waarom het gebouw, na de voorziene ingrepen, nog zou worden opgenomen in de juridisch her vast te stellen inventaris. De nieuwe inventarisatie dreigt hier bij voorbaat dus achterhaald te zijn. Dit lijkt volgens bezwaarindiener buitenproportioneel mochten er in de toekomst nieuwe ingrepen aan het gebouw moeten gebeuren.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden nog aanwezig zijn. Omdat er nieuwe informatie is in verband met de datering, worden er wel aanpassingen doorgevoerd aan het vaststellingsbesluit.

Bij een vaststelling wordt uitgegaan van de actuele toestand. De omgevingsvergunning werd bij sluiting van de vaststellingsprocedure nog niet uitgevoerd. Het goed is dus bij opmaak van het vaststellingsbesluit goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde, aangezien de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris nauwelijks gewijzigd zijn. Op basis van een nog niet uitgevoerde sloopvergunning/bouwvergunning kan dus geen gevolg gegeven worden aan de vraag tot schrapping van het goed. Het goed blijft dus opgenomen in het vaststellingsdossier.

Uit de omgevingsvergunning, die ook deels overgenomen is in het bezwaarschrift, blijkt dat de klooster- en schoolgebouwen parallel en grenzend aan straatzijde respectievelijk in 1849 en 1908 zijn opgetrokken. Dit betekent dat de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in die zin moet aangepast worden, evenals de erfgoedkenmerken zelf. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast naar "Klooster- en schoolgebouw van de 'Zusters van de H. Josephus Calasansius', kloostergemeenschap te Beveren gesticht in 1792. In de 19de eeuw armenschool, later vrije basisschool. Huidig gebouwencomplex uit de 19de en begin 20ste eeuw." De datering wordt aangepast naar "19de eeuw" en "voor WO I". Er wordt eveneens een aanvullende informatie toegevoegd bij het erfgoedobject: "De klooster- en schoolgebouwen parallel en grenzend aan de straatzijde zijn respectievelijk opgetrokken in 1849 en 1908.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Het object wordt vastgesteld op basis van de volkskundige, architecturale en historische waarde. Het object heeft historische waarde als een herkenbaar en representatief voorbeeld van een klooster- en schoolgebouw uit de 19de en begin 20ste eeuw, dat door een kloostergemeenschap was opgericht als armenschool. De heiligennissen met onder meer een Heilig Hartbeeld refereren naar de religieuze achtergrond van de kloostergemeenschap en de school en liggen aan de basis van de motivatie van de volkskundige waarde. Hoewel het vrij sobere erfgoedelementen en erfgoedkenmerken betreft, hebben de schoolgebouwen ook een architecturale waarde. De bakstenen vleugel met 27 + 1 traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak met dakruiter met klokje, met verankerde bakstenen lijstgevel met getoogde vensters en korf- en spitsbogige deuren onder heiligennissen van het schoolgebouw aan de straatzijde en de rondboogvensters van

de parallelle klassenvleugel getuigen van de manier waarop klooster- en schoolgebouwen architecturaal vormgegeven werden doorheen de 19de eeuw en begin 20ste eeuw.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Klooster- en schoolgebouw (aanduidingsid 149800/erfgoedid 23433), Schoolstraat 11-13, Roeselare, wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en met aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast naar: "Klooster- en schoolgebouw van de 'Zusters van de H. Josephus Calasansius', kloostergemeenschap te Beveren gesticht in 1792. In de 19de eeuw armenschool, later vrije basisschool. Huidig gebouwencomplex uit de 19de en begin 20ste eeuw." De datering wordt aangepast naar "19de eeuw" en "vóór WO I".

B_000212: Bezwaar bij de vaststelling van één object: School Heilig Hart (aanduidingsid 149992/erfgoedid 23661), Stokerijstraat 9-11, Roeselare

Een vzw dient volgend bezwaar in over deze site:
- L-vormig gebouw 1913: er wordt, in overleg met de kwaliteitskamer van Roeselare, één vleugel van dit gebouw afgebroken in het kader van de realisatie van een masterplan om deze locatie om te bouwen tot een toekomstgerichte onderwijssite. Enkel het kloostergebouw blijft behouden.
- Kapel 1967: deze werd recent afgebroken.
- Gebouw 1974 (J. Delie): Dit gebouw wordt in de toekomst grondig gerenoveerd (gedeeltelijke sloop) zodat het visueel verbonden wordt met een nieuwe vleugel in de Doorgangstraat en een cruciaal onderdeel wordt van de algemene toegankelijkheid van de site Barnum. Dit werd reeds afgetoetst met de kwaliteitskamer. Bezwaarindiener stelt de erfgoedwaarde van dit gebouw in vraag.

De ondersteunende foto's werden afzonderlijk ingediend.

Behandeling van het bezwaar:
De gegevens uit het bezwaarschrift vragen om een actualisatie van het object, waarbij de sloop van de kapel wordt verwerkt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.

Bezwaarindiener vraagt niet om een integrale schrapping van het goed uit de vastgestelde inventaris, maar bezorgt gegevens over de actuele toestand van de site, namelijk de sloop van de kapel, en over de toekomstplannen met betrekking tot het L-vormig gebouw van 1913 en het gebouw van architect Delie van 1974. Er moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de school als ensemble, in casu de volledige schoolsite die zich hier ontwikkelde vanaf 1913 met een L-vormig gebouw in neogotische stijl en waarvan de latere gebouwen getuigen van meerdere uitbreidingen van het gebouwenbestand, namelijk in het interbellum met een internaat (1931) en in de naoorlogse periode met een kleuterafdeling (1964), kapel (1967) en klassencomplex naar ontwerp van architect Delie (1974). In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte schoolgebouwen op zich buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde en geplande werken zijn niet van dien aard dat ze de historische en architecturale waarde van de school aantasten, aangezien het geheel herkenbaar bewaard blijft als een historisch gegroeid, 20ste-eeuws schoolcomplex.

Bezwaarindiener verwijst naar de geplande sloop van de klassenvleugel die deel uitmaakt van het L-vormig gebouw van 1913 en de toekomstige grondige renovatie (gedeeltelijke sloop) van het gebouw van architect Delie. Deze werken werden bij sluiting van de vaststellingsprocedure nog niet uitgevoerd. Het goed is dus bij opmaak van het vaststellingsbesluit goed genoeg bewaard en heeft erfgoedwaarde, aangezien de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris ongewijzigd zijn, zoals ook blijkt op de door bezwaarindiener aangeleverde foto's van de huidige toestand. Op basis van een nog niet uitgevoerd masterplan kan geen gedeeltelijke schrapping van een goed uit de vaststelling gebeuren.

De gegevens uit het bezwaarschrift en actueel beeldmateriaal van de site bevestigen wel de sloop van de kapel naar ontwerp van A. Deryckere en J. Van Coillie (Roeselare) van 1967. Dit moet verwerkt worden in het aanduidingsobject en erfgoedobject. Uit de erfgoedkenmerken wordt "kapellen (gebouwen en structuren)" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast zodat hierin beter de aanwezige erfgoedkenmerken en -elementen worden omschreven: "Bisschoppelijk Lyceum van de Grauwe Zusters, opgericht in 1913 onder de benaming "School van het Heilig Hart". Oorspronkelijke gebouwen in neogotisch getinte stijl van 1913 op L-vormige plattegrond met voorliggende speelplaats aan de Stokerijstraat. De "Barnumschool" breidde zich verder uit binnen het stratenblok tot een gevarieerd 20ste-eeuws gebouwenensemble, namelijk met een internaat (1931), kleuterafdeling (1964) en klassencomplex naar ontwerp van architect Delie (1974)."
De sloop van de kapel wordt ook verduidelijkt in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris: "De kapel aan de Doorgangsstraat naar ontwerp van A. Deryckere en J. Van Coillie van 1967 is gesloopt.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object School Heilig Hart (aanduidingsid 149992/erfgoedid 23661), Stokerijstraat 9-11, Roeselare wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Uit de erfgoedkenmerken wordt "kapellen (gebouwen en structuren)" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Bisschoppelijk Lyceum van de Grauwe Zusters, opgericht in 1913 onder de benaming "School van het Heilig Hart". Oorspronkelijke gebouwen in neogotisch getinte stijl van 1913 op L-vormige plattegrond met voorliggende speelplaats aan de Stokerijstraat. De "Barnumschool" breidde zich verder uit binnen het stratenblok tot een gevarieerd 20ste-eeuws gebouwenensemble, namelijk met een internaat (1931), kleuterafdeling (1964) en klassencomplex naar ontwerp van architect Delie (1974)."

B_000215: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Klein Seminarie en kerk (aanduidingsid 150040/erfgoedid 23715), Zuidstraat 25-27, 33, Roeselare

Een vzw stelt de erfgoedwaarde in vraag van de landbouwschool 1922, de aansluitende klassenvleugel 1950 en de voormalige speelzaal + kapel 1929. De voormalige landbouwschool en aansluitende klassenvleugel zijn volgens de perceptie van de bezwaarindiener 'standaard' schoolgebouwen zonder maatschappelijk waardevolle erfgoedwaarde. Deze gebouwen zijn momenteel in gebruik voor basisonderwijs en eerste graad secundair onderwijs. De voormalige speelzaal en voormalige kapel werden in de jaren 1970 verbouwd tot klaslokalen/ studiezaal. Ook hier kan dus de erfgoedwaarde in vraag gesteld worden, gezien het gebouw al decennialang niet meer in oorspronkelijke staat verkeert.
Toekomstgericht is dit gebouw ook niet meer te renoveren tot duurzaam hedendaags schoolgebouw.
Dit alles in tegenstelling tot de overige vastgestelde en beschermde gebouwen die zich links van de dreef bevinden (kloosterpand en augustijnenkerk, eet- en slaapzaal 1816 en P-hoek). Deze gebouwen hebben maatschappelijk zeker waardevolle erfgoedwaarde en de school deed de voorbije jaren veel inspanningen om deze gebouwen te onderhouden/renoveren met en uit respect voor deze erfgoedwaarde.
De ondersteunende foto's werden afzonderlijk ingediend.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de landbouwschool 1922, de aansluitende klassenvleugel uit 1950 en de voormalige speelzaal en kapel uit 1929 niet mee op te nemen in het vaststellingsbesluit.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het ensemble, op het bouwkundig geheel dat de site van het Klein Seminarie en de kerk vormt, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart buiten beschouwing gelaten. De ensemblewaarde geldt voor ensembles zoals scholen en kloosters als een doorslaggevend criterium bij de evaluatie van de erfgoedwaarden.

Bezwaarindiener haalt terecht aan dat de historische gebouwen op de site, ten noorden van de Collegedreef, een hogere inherente historische en architecturale erfgoedwaarde hebben dan de schoolgebouwen ten zuiden, zoals ook blijkt uit de beschrijving van die onderdelen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Toch wijzen de beschrijving en het fotomateriaal in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed ook op de beeldbepalende, historische en architecturale waarde van de schoolgebouwen ten zuiden, waaronder de landbouwschool uit 1922, als essentieel onderdeel van de geschiedenis van deze site van het Klein Seminarie. De verschillende in de inventaris bouwkundig erfgoed geregistreerde schoolgebouwen maken inherent deel uit van de historische en architecturale waarde van de schoolsite, elk met hun eigen erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, overeenkomstig hun bouwgeschiedenis. De Landbouwschool en de achterliggende klassenvleugel, speelzaal en kapel, bleven bovendien herkenbaar bewaard sinds hun opname in de wetenschappelijke inventaris in 1999. In het bezwaarschrift wordt verwezen naar de verbouwing van de kapel tot klaslokalen in de jaren 1970. Deze herbestemming werd al geregistreerd in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris en dus ook meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde van dit volume en bij uitbreiding de volledige site. Er is dan ook geen impact op de evaluatie van de erfgoedwaarde van het ensemble.

We merken op dat de opname van deze schoolgebouwen als onderdeel van het bouwkundig object Klein Seminarie en kerk niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden binnen dit ensemble te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering. Er moet op dat moment steeds een individuele afweging en motivering opgemaakt worden die rekening houdt met de erfgoedkenmerken binnen het geheel. Een opname in de vastgestelde lijst van het bouwkundig erfgoed betekent dus niet dat een onderdeel niet aangepast kan worden aan nieuwe functies of moderne vereisten.

Naar aanleiding van het bezwaarschrift werd opgemerkt dat de afbakening niet helemaal overeenstemt met de beschrijving van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken. De huidige afbakening omvat twee aparte polygonen, waardoor het gedeelte van de Collegedreef dat vermeld wordt in de beschrijving, onterecht uit de afbakening gevallen: "Centrale as is de in 1898-1902 overwelfde Mandelbeek en de zogenaamde "Collegedreef"". Conform de algemene afspraken over het afbakenen van objecten in de inventaris en in functie van eenduidigheid van alle feitelijkheden wordt de afbakening aangevuld met perceel 228B2 (Roeselare, afdeling 2, sectie B) en een deel van het openbaar domein tot één aansluitende polygoon die alle beschreven erfgoedkenmerken en -elementen van de schoolsite omvat.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Klein Seminarie en kerk (aanduidingsid 150040/erfgoedid 23715), Zuidstraat 25-27, 33, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met een aangepaste afbakening. De afbakening wordt uitgebreid tot één aansluitende polygoon zonder gaten, namelijk met toevoeging van het perceel Roeselare, afdeling 2, sectie B, 228B2 en een gedeelte van het openbaar domein ter hoogte van de Collegedreef tussen de schoolgebouwen in.

B_000217: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 172012/erfgoedid 209376), Pilsestraat 32, Zedelgem

Een particulier dient bezwaar in tegen de opname van de woning "Boerenarbeiderswoning", Zedelgem, Pilsestraat 32, in de inventaris "Vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed" omwille van volgende argumenten.
Een boerenarbeiderswoning situeert zich visueel in een agrarisch gebied. Dit impliceert een visueel harmonisch samengaan met landbouwgebied. De elektriciteitspyloon in de onmiddellijke nabijheid van de woning (30 meter!) en het te verwachten Ventilus-traject (verzwaring van de bestaande pyloon) betekent een ernstige visuele vervuiling; niet enkel voor het landschap maar ook voor de bestaande boerenarbeiderswoning waarvan wij de intrinsieke erfgoedwaarden niet kunnen onderschrijven.

- Architecturale waarde: het onroerend goed heeft geen bijzondere exclusieve architecturale waarde dat getuigt van een fase of aspect van de geschiedenis van de bouwkunst of de tuin- of de landschapsarchitectuur.
- Historische waarde: een onroerend goed heeft historische waarde als het getuigt van gebeurtenissen en ontwikkelingen uit het verleden van de mens, van figuren of instellingen die de geschiedenis mee bepaalden of van historisch landgebruik. Het gebouw heeft geen enkele exclusieve, uitzonderlijke relatie met het verleden van de mens, van figuren of instellingen die de geschiedenis mee bepaalden of van historisch landgebruik.

De drie kleine kotjes aan de linkerkant van het gebouw zijn herbouwd & omgevormd (jaren 80) naar een garage met nieuwe/moderne bakstenen en een kantelpoort; hierdoor is de architecturale en historische waarde verloren gegaan van deze woning. Tevens is dan ook een schoorsteen met nieuwe/moderne bakstenen heropgetrokken en werd er aan de achterkant een groot schuifraam geplaatst.
Met andere woorden veel architecturale en historische waarde is al verloren gegaan aan de woning. Verder heeft het object geen enkele archeologische, artistieke, culturele, esthetische, technische, ruimtelijk structureel, sociale, volkskundige, stedenbouwkundige of wetenschappelijke waarde.
Verder is het huis in een slechte toestand, de volumes zijn klein en het huis kan niet heringericht worden volgens de nieuwe behoeften/standaarden. Het betreft een enkele muur waar desgevallend isolatie van binnenuit moet aangebracht worden, waardoor de ruimtes nog kleiner zullen worden.
Aan de achterkant en rechterkant van het perceel waarop de woning staat is er een verhoogde berm (van 0,5 tot 1,5 m) aangelegd in het kader van het aangelegde GOG Plaatsebeek Zedelgem. Het visueel harmonisch samengaan met landbouwgebied is hierdoor volledig tenietgedaan.
De woning is momenteel bereikbaar vanaf de Pilsestraat via een rechte, onverharde & oprit en is in slechte staat. De lange rechte oprit behoort toe aan een andere eigenaar dan die van de woning.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de boerenarbeiderswoning te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De woning is voldoende goed bewaard en heeft historische en architecturale waarde.

Gewijzigde context
De nabije elektriciteitspyloon en de verhoogde berm aan de perceelsgrens zijn elementen die de historische context inderdaad hebben gewijzigd. Gelet op het feit dat de contextwaarde in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet de wijziging ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. Het goed is nog steeds "achterin gelegen en bereikbaar vanaf de Pilsestraat via een rechte, onverharde oprit", zoals in de beschrijving van het erfgoedobject vermeld. Aan de beschreven context op basis waarvan het goed werd opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed is dus niets gewijzigd.

Daarenboven maakt deze oprit geen deel uit van de erfgoedkenmerken op basis waarvan de hoeve wordt vastgesteld. De oprit is louter beschrijvend toegevoegd in de wetenschappelijke inventaris, maar bevat an sich geen erfgoedwaarde. Dat is af te leiden uit de afbakening, die de oprit niet omvat, en enkel het perceel van de woning omhelst. Om duidelijk te maken dat de oprit niet mee wordt vastgesteld, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken afgestemd op de afbakening en wordt de oprit daaruit verwijderd: "Achterin gelegen boerenarbeiderswoning met aangebouwde schuur, volgens kadastergegevens daterend van circa 1872. Opgetrokken in bruine, verankerde baksteen onder zadeldak met witgeschilderde voorgevel boven een gepekte plint."

De eigendomssituatie van de oprit maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed, temeer omdat de oprit geen deel uitmaakt van de vastgestelde feitelijkheden.

Architecturale en historische waarde
Het goed wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit omwille van de historische en architecturale waarde, en omdat het voldoet aan de criteria representativiteit en herkenbaarheid. Het is niet omdat de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk verwijst naar de waarden en criteria dat niet uit de beschrijving af te leiden valt dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en een of meer van de erfgoedwaarden heeft.

De boerenarbeiderswoning met aangebouwde schuur heeft historische waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een 19de-eeuwse, afgelegen boerenarbeiderswoning in landelijk gebied. Het is een getuige van een historische woonvorm in het 19de-eeuwse landelijke Vlaanderen, waar naast hoeves ook kleinere landelijke woningen werden gebouwd, voor de huisvesting van landarbeiders. Typerend is dat dergelijke kleine woningen ook een bijgebouw bevatten voor stalling van goederen of dieren; hier betreft het een schuur die in langgestrekt verband aan de woning is gebouwd. Het goed heeft architecturale waarde omdat het een representatieve en herkenbare getuige is van de landelijke architectuur in West-Vlaanderen in de 19de eeuw. Typerend voor de landelijke architectuur in die streek is de bruinrode baksteenbouw onder pannen zadeldaken, waarbij de gevels een gepekte plint hebben en muuropeningen onder lateien zijn gevat. De lage, bescheiden woning is in langgestrekt verband gecombineerd met een schuur, wat een representatieve samenstelling is voor een boerenarbeiderswoning. De historische materialen en volumes zijn herkenbaar bewaard, waardoor de gebouwen herkenbaar zijn als landelijke architectuur uit het derde kwart van de 19de eeuw. Ook van het historische schrijnwerk zijn nog enkele elementen bewaard, wat steeds zeldzamer wordt.

Bezwaarindiener haalt aan dat in de achtergevel een groot venster werd ingebracht. Deze "aangepaste tuingevel" werd al geregistreerd en letterlijk beschreven bij de opname van het pand in de wetenschappelijke inventaris in 2010. Deze aanpassingen werden toen al meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarde van de woning.

Bijkomend haalt bezwaarindiener aan dat drie bijgebouwen werden vervangen door een garage en dat de schoorsteen is vernieuwd. Gelet op het feit dat deze elementen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De wel nog overblijvende, beschreven erfgoedelementen zijn van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van het goed motiveren.

Bezwaarindiener stelt terecht dat het goed geen archeologische, artistieke, culturele, esthetische, technische, ruimtelijk structureel, sociale, volkskundige, stedenbouwkundige of wetenschappelijke waarde heeft. Deze waarden worden daarom ook niet aangehaald in

het vaststellingsdossier voor dit pand, dat enkel omwille van de historische en architecturale waarde wordt opgenomen. Voor de opname in de inventaris hoeft een goed niet te voldoen aan alle decretale waarden, zoals bepaald in de door de minister vastgestelde inventarismethodologie voor bouwkundig erfgoed: "Een onroerend goed moet minstens één van deze erfgoedwaarden bezitten om opgenomen te worden in de inventaris."

Slechte toestand
De vermeende gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond of gestaafd in het bezwaarschrift en bewijst dus geenszins dat het pand niet voldoende goed bewaard zou zijn voor opname in het vaststellingsbesluit. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen of woonnormen vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 172012/erfgoedid 209376), Pilsestraat 32, Zedelgem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Achterin gelegen boerenarbeiderswoning met aangebouwde schuur, volgens kadastergegevens daterend van circa 1872. Opgetrokken in bruine, verankerde baksteen onder zadeldak met witgeschilderde voorgevel boven een gepekte plint."

B_000230: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 158613/erfgoedid 60793), Steenstraat 9-11, 17, Kortrijk

Een particulier meldt dat - zonder hiervan op de hoogte te zijn - drie delen van dit goed vermeld worden als erfgoed.
Bezwaarindiener kan dit van het molenhuis nog enigszins begrijpen, maar het woonhuis heeft niks meer van een zogenaamde hoeve (zoals vermeld). Het is verschillende keren verbouwd.
De zogenaamde vlasschuur als derde erfgoedonderdeel is maar na de Eerste Wereldoorlog geplaatst. Het gebouw is bedekt met schadelijke asbestplaten, op vele plaatsen gescheurd en in de midden zeker 20 cm doorgezakt (er werden een drietal extra afvoeren gemonteerd om het water weg te krijgen), verschillende hoofdbalken zijn gebroken en de dakgoot wordt geschoord door schoren op rekken (die spoedig zullen verdwijnen). In bijlage zijn vijf foto's toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de hoeve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De gebouwen voldoen aan de twee voorwaarden om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed: ze hebben erfgoedwaarde en zijn voldoende goed bewaard.

Bezwaarindiener haalt aan dat het woonhuis geen erfgoedwaarde meer heeft. Er dient echter opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig ensemble, in casu de hoeve bestaande uit verschillende bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken, U-vormig gegroepeerd rondom een verhard erf en de bijhorende vlasschuur, en niet op de respectievelijke aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze aparte onderdelen buiten beschouwing gelaten. De erfgoedwaarde van het woonhuis wordt dus niet an sich beschouwd, maar als deel van het ensemble van deze hoevesite. Het ensemble van voormalige hoevegebouwen en vlasschuur heeft historische waarde omdat het een tastbare, herkenbare getuige is van een 19de-eeuwse hoevesite met bijhorende, ondertussen verdwenen molen. De verschillende onderdelen van de site getuigen daarenboven van de historische, kleinschalige eind-19de-eeuwse vlasnijverheid in de streek. Het geheel van gebouwen

heeft architecturale waarde omdat het een representatieve getuige is van eind-19de-eeuwse hoevegebouwen in de streek, opgetrokken in de traditionele bouwstijl, en bestaande uit verankerde bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken. Het gebouw aan straatzijde, met laaddeur, en de verderop gelegen vlasschuur, zijn herkenbaar als representatieve getuigen van de vlasnijverheid die vroeger plaats vond op deze site. Typerend voor de functionele, traditionele architectuur van een vlasschuur in deze streek zijn de drie parallelle beuken onder zadeldak, de centrale, opgehangen schuifpoort en het centrale beeldnisje.
De aangehaalde verbouwingen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van dit hoeve-ensemble vernielden, aangezien het geheel een grote ensemblewaarde, contextwaarde en herkenbaarheid bewaarde.

Bezwaarindiener haalt aan dat de vlasschuur bouwfysische problemen heeft, somt die op en illustreert met foto's. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de vlasschuur zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de vlasschuur is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Om de vast te stellen erfgoedelementen, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden eenduidig en duidelijk weer te geven in alle feitelijkheden, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedwaarden aangepast: "Voormalige laat-19de-eeuwse hoeve, bestaande uit verankerde bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken, U-vormig gegroepeerd rondom een verhard erf. Verderop gelegen voormalige vlasschuur van drie parallelle beuken onder zadeldak."
Daarnaast wordt een administratieve correctie doorgevoerd in de afbakening en locatie. De afbakening is immers te ruim. Steenstraat 17 (Kortrijk, 8ste afdeling (Heule), sectie A, perceel 677R2) maakt onterecht deel uit van de afbakening: dit perceel bevat geen beschreven erfgoedkenmerken en -elementen. De afbakening van aanduidings- en erfgoedobject wordt aangepast en beperkt tot de percelen 677V2 en 677L2 (Kortrijk, 8ste afdeling (Heule), sectie A). De locatie wordt afgestemd op de correcte afbakening. Er wordt hierbij opgemerkt dat het huisnummer 9 niet langer bestaat. Zowel de huisnummers 17 als 9 worden dus geschrapt; enkel nummer 11 blijft behouden.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 158613/erfgoedid 60793), Steenstraat 9-11, 17, Kortrijk, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, locatie en afbakening. De beschrijving wordt: "Voormalige laat-19de-eeuwse hoeve, bestaande uit verankerde bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken, U-vormig gegroepeerd rondom een verhard erf. Verderop gelegen voormalige vlasschuur van drie parallelle beuken onder zadeldak." Bij het adres worden de nummers 9 en 17 geschrapt. Uit de afbakening wordt het perceel van Steenstraat 17 (Kortrijk, 8ste afdeling (Heule), sectie A, perceel 677R2) geschrapt.

B_000239: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Kasteeldomein Emmaüs (aanduidingsid 172157/erfgoedid 209874), Emmaüsdreef 6, Rolleweg zonder nummer, Zedelgem

Een advocaat tekent voor cliënten bezwaar aan tegen de vaststelling van – de opname van het pand aan de Kasteeldreef 14 te Loppem (kadastraal gekend onder Zedelgem (Loppem), 2e afdeling, sectie E, nummer 626a en 626d Zedelgem) als onderdeel van het zgn. kasteeldomein Emmaüs in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen (vaststellingsnummer 172157). Dit bezwaarschrift is tijdig ingediend.

I. Situering
I.1. Ruimtelijke situering
Bezwaarindiener voegt luchtfoto's toe van de ruimere omgeving van het perceel, de onmiddellijke omgeving van het perceel en een detail van de onmiddellijke omgeving.
Op het terrein bevindt zich een oude hoeve en een aantal bijgebouwen. Het perceel staat op zichzelf, heeft enkel een inrit langs de Kasteeldreef en geen enkele ruimtelijke of functionele verbinding met (het kasteel aan) de Emmaüsdreef. Het gebrek aan relatie wordt benadrukt door een (hoge) tuinmuur.
Bezwaarindiener voegt luchtfoto toe met een detail van het perceel, een kadasterplan (met aanduiding perceelsnummers) en een impressie van de bestaande toestand (Google Streetview).
I.2 Juridisch-Planologische context
Het perceel is, overeenkomstig de voorschriften van het bij KB van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Brugge-Oostkust deels in een woonpark-, deels in een agrarisch gebied en deels in een natuurgebied gelegen.
Bezwaarindiener voegt uittreksel gewestplan toe.
Het deel van het perceel dat in woonparkgebied is gelegen, is ook begrepen binnen de perimeter van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkavelingsvergunning (van 14 maart 2017, met een bijstelling in 2019).
Bezwaarindiener voegt uittreksel verkavelingsplan toe.
Voor het overige zijn er geen relevante bestemmingsvoorschriften van toepassing (geen (relevant) gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk RUP, BPA, APA of verkaveling).
I.3 Inventaris van het bouwkundig erfgoed
De bezwaarindieners stelden in 2021 – tot hun verbazing (zie hierna) – vast dat dit perceel expliciet werd opgenomen in de (wetenschappelijke) inventaris van het bouwkundig erfgoed. Meer specifiek zou het perceel deel uitmaken van het zgn. 'kasteeldomein Emmaüs' dat werd geïnventariseerd.
Het zgn. 'kasteeldomein Emmaüs', met adres aan de Emmaüsdreef 6, werd opgenomen met de volgende omschrijving: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris.

II. Belang
De bezwaarindieners hebben een voldoende en rechtmatig belang bij het indienen van dit bezwaarschrift. De precieze ligging van het goed werd reeds aangetoond aan de hand van kaartmateriaal. Het pand zou opgenomen worden in de vast te stellen inventaris van het bouwkundig erfgoed, zoals blijkt uit de hoger opgenomen verwijzing (vaststellingsnummer 172157). Op het ogenblik van aankoop gebeurde geen inlichting over de inventarisatie van dit goed. Bezwaarindieners worden momenteel geconfronteerd met de beperkingen en negatieve impact die deze inventarisatie met zich meebrengt, terwijl zij dat een aantal jaren geleden onmogelijk konden inschatten (zie ook verder). Bovendien wordt het pand erfgoedwaardige karakteristieken toegedicht die niet steunen op de wetenschappelijke inventarisatie, maar op eigen interpretaties en veronderstellingen… Dat kunnen zij niet aanvaarden.

III. Ten gronde: bezwaren, opmerkingen & aandachtspunten
III.1 Beknopte historiek / achtergrond
Op het ogenblik van verkoop (begin 2020) gebeurde geen inlichting over de opname van het goed in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Dit bleek niet uit de publiciteit die werd gevoerd (door de eigenaar en de vastgoedmakelaar). Dit bleek ook niet uit de stedenbouwkundige inlichtingen die door de notaris werden ingewonnen (stuk 1). Reeds eerder, op het ogenblik van de verkaveling van het voorliggende deel van het terrein werden hierover geen opmerkingen geformuleerd (vergunning 2017 + bijstelling 2019). Dat hoeft ook niet te verwonderen: de hoeve en de omliggende bijgebouwen hebben geen bijzondere karakteristieken en/of erfgoedwaarden. Dit blijkt duidelijk uit de hoger geciteerde overwegingen uit de wetenschappelijke inventaris van het bouwkundig erfgoed: de hoeve wordt hooguit vermeld, maar er worden geen bijzondere, erfgoedwaardige

karakteristieken aan toegedicht. Het is pas op het ogenblik dat er, in 2021, een effectieve vergunningsaanvraag werd ingediend door de bezwaarindieners dat de gemeente(diensten) de bezwaarindieners wezen op de opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en zodoende een advies inwonnen bij Raakvlak. Dat was opmerkelijk, omdat dit in eerste instantie niet nodig bleek en pas gebeurde na toepassing van een administratieve lus. Des te opmerkelijker (en in lijn met eerdere opwerpingen), is dat er ook in de verschillende voorbesprekingen niet op werden gewezen. Na beroep van het Departement Omgeving tegen de door het schepencollege van Zedelgem verleende omgevingsvergunning van 1 maart 2022 werd finaal beslist om te verzaken aan de vergunningsaanvraag. Sindsdien én als gevolg van deze inventarisatie werd (tijdelijk) van de bouwplannen voor het pand afgezien. De bezwaarindieners begrijpen niet dat het goed wordt 'belast' met deze inventarisatie, die nooit werd gecommuniceerd én niet op een wetenschappelijk onderbouwde manier werd vastgesteld, maar voortvloeit uit interpretaties en veronderstellingen die het goed onterecht hypothekeren.

III.2. Bezwaar tegen inventarisatie

De bezwaarindieners wijzen op 2 zaken:

1) het goed is niet expliciet opgenomen op het adres Kasteeldreef 14 te Loppem (Zedelgem);
2) het goed bevat geen specifieke karakteristieken en/of erfgoedwaarden die een – afzonderlijke – inventarisatie zou verantwoorden.

Ingaand op voornoemde punten verduidelijken de bezwaarindieners dat het perceel geen 'zelfstandige' inventarisatie kent. Dat hoeft ook niet te verwonderen: de hoeve heeft, zoals ondertussen een aantal keren herhaald, geen specifieke karakteristieken en/of erfgoedwaarden die een inventarisatie zouden verantwoorden. De huidige 'integratie' bij het zgn. kasteeldomein Emmaüs zou pas recent zijn doorgevoerd (zie stuk 1 vs. stuk 2).

In die optiek betwisten de bezwaarindieners ook de vaststellingen in het advies van Raakvlak (stuk 2), dat werd uitgebracht naar aanleiding van de vergunningsaanvraag voor het perceel aan de Kasteeldreef 14 te Loppem (met referentie OMV_2021118180). In dit advies worden 'opeens' een hele resem vermeende erfgoedkwaliteiten aan het pand toegeschreven die niet aanwezig zijn of niet van dien aard zijn de huidige vaststelling te behouden. Immers, uit de loutere vermelding van het 'neerhof' – waarvan wordt beweerd dat het zou gaan om het pand aan de Kasteeldreef 14 – werd tijdens de doorlooptijd van de vergunningsprocedure klaarblijkelijk – en zonder medeweten van de bezwaarindieners – een plaatsbezoek georganiseerd waarbij verschillende vaststellingen worden gedaan die niet kunnen worden gesteund op de opname in de (wetenschappelijke) inventaris van het bouwkundig erfgoed. Naar het oordeel van de bezwaarindieners wordt de vermeende link met het voormalige kasteeldomein misbruikt om het pand aan de Kasteeldreef 14 te beperken in haar ontwikkelingspotentieel. Dat voelt des te wranger omdat dit bij verkoop door noch de voormalige eigenaar/verkoper (eigenaar van het kasteeldomein), noch door de notaris werd vermeld, en bij de uitwerking van de bouwaanvraag voor het terrein evenmin door de gemeente.

Bezwaarindieners wijzen op de volgende elementen, die ook reeds in de vergunningsprocedure werden aangevoerd én waaruit blijkt dat een opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed niet kan worden verantwoord:

- *Het klopt dat de hoeve voor de verkoop van het terrein tot het kasteeldomein behoorde. Op dat ogenblik was er nog sprake van een zekere ensemblewaarde, die zich niet enkel ruimtelijk maar ook op eigendomsrechtelijk vlak manifesteerde.*
- *Deze situatie staat wel in schril contrast met de huidige toestand. Dit zowel op eigendomsrechtelijk vlak, maar ook ruimtelijk (in tegenstelling tot wat Raakvlak in haar advies voorhoudt).*
- *Er kan worden gewezen op de volgende elementen, die*
    - *een antwoord / tegenargumentatie vormen op de standpunten ingenomen door Raakvlak*
    - *hebben meegespeeld bij de uitwerking van het huidige ontwerp (op basis van de ontvangen informatie, de ruimtelijke potenties van de bouwplek en - ook niet onbelangrijk - het beschikbare (ver)bouwbudget)*

- *De hoeve werd afgesplitst van het kasteeldomein. Het is - op dit ogenblik en binnen het korte tijdsbestek waarbinnen dit onderzoek gevoerd diende te worden - niet duidelijk wanneer dit precies gebeurde. Hoe dan ook was deze situatie zeker in 2019 al gerealiseerd; getuige daarvan de informatie die ter beschikking werd gesteld ten tijde van de verkoop van het goed. Belangrijk is dat een dergelijke afsplitsing - die geen verkavelingsvergunningsplicht inhield - steeds aan de gemeente moet worden betekend. De gemeente heeft dan de mogelijkheid om opmerkingen en/of aandachtspunten te formuleren. In dit geval gebeurde dat, voor zover men daar zicht op heeft, niet. Er werd dus ook toen niet gewezen op de erfgoedwaarde van o.m. de kasteelhoeve en het feit dat er door de eigendomsrechtelijke opsplitsing van het kasteeldomein afbreuk zou kunnen gedaan worden aan de zgn. ensemblewaarde.*
- *Ook een aangrenzend goed in het woonpark werd verkaveld (verkaveling 2017 en bijstelling in 2019). Ook hier werd op geen enkel ogenblik gewezen op de verkaveling van het (voormalige) kasteeldomein en de relatie die de bebouwing erop onderling had.*
- *Zo werd gezorgd voor een versnippering van het kasteeldomein, zonder daarin tegengewerkt/tegengesproken te worden door de gemeente(diensten). In de mate dat er al sprake was van een bewaarde ensemblewaarde werd die eigendomsrechtelijk teniet gedaan.*
- *Ook op ruimtelijk vlak impliceerde deze versnippering van het kasteeldomein een aantasting van de onderlinge ruimtelijke relatie tussen de oorspronkelijke bebouwing op het kasteeldomein. Merk bijvoorbeeld op dat het koetshuis (illegaal ?) werd omgevormd tot woonhuis, maar dat de ramen (op de 1e verdieping) die uitkijken op het goed mat gemaakt moesten worden. De visuele relatie werd hierdoor alvast beperkt. Bovendien zorgt een tuinmuur ook voor een ruimtelijke barrière tussen kasteel, koetshuis en hoeve; samen met het niet-verbonden karakter van het 'wegenispatroon' op het kasteeldomein (geen rechtstreekse link met hoeve - zie zeker ook historische luchtfoto's via Geopunt). Een noodzakelijke erfdienstbaarheid om toegang te nemen tot de Kasteeldreef versterkt het voorgaande. De 'directe en visuele connectie' uit het advies van Raakvlak moet dus sterk genuanceerd worden.*
- *Opmerkelijk is trouwens dat een 'search' in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed geen resultaten oplevert op het adres van de hoeve (Kasteeldreef 14). - De inventarisatie gebeurde blijkbaar op verzoek van de gemeente en dit in 2011. De inventarisatie gebeurde voor het kasteel (op het adres Emmaüsdreef 6). Uit de omschrijving in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed - zoals geciteerd in het advies 16 van Raakvlak - wordt melding gemaakt van de hoeve. Dat kan niet worden ontkend. Niettemin worden er geen specifieke overwegingen gewijd aan de hoeve. Het advies van Raakvlak gaat dus heel wat verder dan de daadwerkelijke bewoordingen van de inventarisatie en voegt er dus zaken aan toe die er niet toe behoren (bv. over het interieur, over de bouwwijze, over de relatie met het kasteel, …). De erfgoedwaarde van de hoeve wordt dus op een niet-geoorloofde manier uitgebreid in een louter advies (dat juridisch geen bindende waarde heeft).*
    - *bv. het bakhuis is niet het oorspronkelijke bakhuis*
    - *bv. de focus ligt op het kasteel en het kasteeldomein - de hoeve is daar sinds geruime tijd - ruimtelijk, visueel en eigendomsrechtelijk - van losgekoppeld*
    - *de hoeve zelf wordt niet uitgebreid vermeld in de inventaris*
    - *de kasteeldreef blijft behouden (zie ook aandacht voor behoud waardevolle bomen)*
    - *de visuele relatie tussen hoeve, koetshuis en kasteel wordt overroepen, want zij is in de praktijk niet zo prominent aanwezig als voorgehouden wordt (ook: afzonderlijke toegang !)*
    - *er is geen functiewijziging (woonhuis blijft woonhuis), zodat ook de bewering over het behoud / de versterking van de erfgoedwaarden geen hout snijdt*
    - *de parkaanleg - voor zover aanwezig op het terrein van het goed - wordt door het huidige ontwerp niet aangetast*

- *Bij de verkoop van het terrein werden er door de gemeente stedenbouwkundige inlichtingen afgeleverd (op 1 oktober 2019), waarin er geen melding werd gemaakt van de inventarisatie.*
- *Ook in de compromis / aankoopakte werd geen melding gemaakt van een eventuele inventarisatie. Opmerkelijk hierbij is dat het goed rechtstreeks door de oorspronkelijke eigenaar werd verkocht. Dus, in de mate dat hij er zelf van op de hoogte zou zijn geweest, werd deze informatie niet meegedeeld.*
- *Na aankoop werden een aantal architecten aangesproken met de vraag een eerste ontwerp / idee over de invulling van het goed te geven, zowel wat betreft de hoeve, als lot 1 van de verkaveling in woonparkgebied. Welnu, geen enkele architect schonk aandacht aan de vermeende erfgoedwaarden van de hoeve. Huidige architect sprong er met zijn benadering van het dossier tussenuit, omwille van het feit dat er een verhoogde aandacht was voor de natuurwaarden op het terrein. Meer specifiek werd ervoor geopteerd de bestaande (eeuwenoude) eiken op het terrein te bewaren (zie bouwplannen !) en de woning in woonpark te supprimeren tot een conciërgewoning en het wonen toch te organiseren op de plaats van de hoeve (die reeds 'aangetast' was door een amalgaan aan bebouwing en dus geen natuurwaarden). Het is dus een bewuste ontwerpkeuze geweest om de huidige bouwaanvraag op deze manier uit te werken, met een verhoogde/maximale aandacht voor de natuurwaarden.*
- *Tijdens de verschillende voorbesprekingen werd er door de gemeente(diensten) nooit een opmerking gemaakt over de afbraak van de bestaande bebouwing en de manier waarop huidige aanvraag werd uitgewerkt. Wel integendeel, het ontwerp werd positief onthaald omwille van de clustering van de bebouwing, het beperken van de verhardingen en de maximale integratie van het bestaande groen / natuurwaarden op het terrein. Er werd al helemaal niet gewezen op de inventarisatie van de hoeve en het - volgens Raakvlak noodzakelijke - behoud van de hoeve.*
- *Ook na het indienen van het huidige aanvraagdossier kwamen de erfgoedwaarden in eerste instantie niet aan bod. Het is voor de bezwaarindiener niet duidelijk hoe de inventarisatie opeens aan de oppervlakte kwam? Wel werd de lopende aanvraagprocedure verlengd, door middel van een administratieve lus, waarbij een advies werd ingewonnen bij Raakvlak. Het is voorliggend ongunstig advies dat nu bij de gemeente(diensten) zorgt voor een zekere terughoudendheid in de behandeling van het dossier. De huidige situatie voelt niet erg comfortabel aan: gedragen (ontwerp)inspanningen worden op basis van nieuwe informatie klaarblijkelijk aan de kant geschoven, zonder dat ernstige ruimtelijke motieven voorhanden zijn.*

Gelet op voorgaande kan de bezwaarindiener niet verweten worden lichtzinnig te zijn omgegaan met het goed. Op basis van de voorhanden zijnde informatie, de potentie van de plek en het beschikbare budget werd een evenwichtig ontwerp uitgewerkt, waarvan men meent dat het voor vergunningverlening in aanmerking komt.

Het spreekt voor zich dat de bezwaarindieners zich niet van de indruk kunnen ontdoen dat dit goed 'en cours de route' werd 'geïntegreerd' bij het zgn. kasteeldomein Emmaüs om op die manier een beweerdelijke ensemblewaarde te behouden die ondertussen reeds vele jaren teniet werd gedaan. Dat kunnen zij evident niet aanvaarden. Zij vragen dan ook de huidige inventarisatie te schrappen.

IV. Besluit

De bezwaarindieners verzetten zich principieel tegen de opname van het pand aan de Kasteeldreef 14 te Loppem (kadastraal gekend onder Zedelgem (Loppem), 2e afdeling, sectie E, nummer 626a en 626d) in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen. De informatieplicht bij verkoop gebeurde niet. Het goed wordt niet 'zelfstandig' opgenomen, maar 'geïntegreerd' bij het zgn. kasteeldomein Emmaüs. Hierdoor wordt het goed nu karakteristieken toegedicht die het niet heeft. De bezwaarindieners wensen het goed geschrapt te zien uit de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen. De bezwaarindieners wensen op de hoogte gehouden te worden van het gevolg dat aan dit bezwaarschrift zal worden gegeven.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het goed gelegen aan de Kasteeldreef 14 in Loppem, kadastraal gekend onder Zedelgem (Loppem), 1e afdeling, sectie E, nummer 626a en 626d Zedelgem, te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Deze hoeve heeft als onderdeel van het kasteeldomein Emmaüs ontegensprekelijk historische waarde op basis van een hoge ensemble- en contextwaarde van het geheel binnen de historische opperhof-neerhofstructuur.

Ruimtelijke situering
De hoeve Kasteeldreef 14 maakt historisch gezien ontegensprekelijk en essentieel deel uit van het kasteeldomein Emmaüs. Op alle historische kaarten en archiefstukken is visueel meteen duidelijk dat het de kasteelhoeve betreft. Al op een schets van 1665 wordt "Emmaus" afgebeeld met zowel het opperhof als het neerhof. De benaming van het kasteel is op historisch kaartmateriaal zo gesitueerd dat zowel het kasteel, het park, als de kasteelhoeve aangeduid worden (bv. ook Ferrariskaart, Poppkaart, kaart Vandermaelen). De huidige Kasteeldreef waaraan deze hoeve gelegen is, was de vroegere dreef tot het kasteeldomein, dus deze hoeve maakt op dit moment nog steeds ruimtelijk-structurerend deel uit van het grote, historische kasteeldomein. Het domein is ondertussen gedeeltelijk verkaveld, maar is door de dreef, de beplanting en de vijvers, nog steeds visueel en ruimtelijk afleesbaar als kader voor de verschillende gebouwen en constructies van kasteel en kasteelhoeve.

Juridisch-planologische context
De juridisch-planologische context van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Dit deel van het bezwaarschrift is bijgevolg niet ontvankelijk.

Opname van de hoeve in de vastgestelde inventaris: verkoop, verkavelingsvergunning
Sinds het vaststellingsbesluit van 19 november 2011 is het goed opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, als onderdeel van het Kasteeldomein Emmaüs. Het betreft een fout van de notaris en van de vorige eigenaar dat zij de nieuwe eigenaars bij een verkoop in 2020 niet op de hoogte brachten. Zij zijn daartoe inderdaad verplicht: https://www.onroerenderfgoed.be/mijn-eigendom-staat-een-vastgestelde-inventaris.

Er wordt hierbij opgemerkt dat deze fout betreffende de meldingsplicht bij verkoop geen gegeven is dat binnen het openbaar onderzoek voor deze vaststellingsprocedure kan behandeld worden. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten. Dit deel van het bezwaar handelt niet over de feitelijkheden, maar over een fout in de toepassing van een rechtsgevolg.

Hetzelfde geldt voor de verschillende opmerkingen in het bezwaarschrift betreffende de verkavelingsvergunningen van 2017/2019. Het feit dat de opname van het goed in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed volgens bezwaarindiener toen niet werd meegenomen in de vergunningsprocedure, is binnen de vaststellingsprocedure geen ontvankelijk argument. Ook de verkavelingsvergunning voor een aangrenzend woonpark is geen ontvankelijk argument binnen de vaststellingsprocedure.

Ontwikkelingsmogelijkheden van Kasteeldreef 14

Naar het oordeel van de bezwaarindieners wordt de vermeende link met het voormalige kasteeldomein misbruikt om het pand aan de Kasteeldreef 14 te beperken in haar ontwikkelingspotentieel. Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden vormt geen motiveringsgrond om de opname van het goed in de vastgestelde inventaris aan te vechten. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering. Er moet door de vergunningverlenende overheid steeds een individuele afweging en motivering gemaakt worden die rekening houdt met de erfgoedkenmerken. Het is in dat kader van het advies van IOED Raakvlak werd opgemaakt; het is dus binnen de omgevingsvergunningsprocedure dat men hiertegen bezwaar dient aan te tekenen en niet binnen de lopende vaststellingsprocedure.

Eigendomstoestand
De eigendomssituatie van de verschillende percelen en gebouwen binnen het voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Dit deel van het bezwaarschrift is bijgevolg niet ontvankelijk.

Erfgoedwaarde van de hoeve Kasteeldreef 14
Bezwaarindiener stelt dat de hoeve Kasteeldreef 14 geen erfgoedwaarde heeft. Dat wordt weerlegd. Deze hoeve heeft erfgoedwaarde omdat ze deel uitmaakt van het Kasteeldomein Emmaüs, bestaande uit een ensemble van verschillende gebouwen en constructies van het kasteel, het kasteelpark en de kasteelhoeve, die als ensemble zijn opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van de architecturale, historische en volkskundige waarde is. Het is vrij zeldzaam in Vlaanderen dat deze typische historische samenstelling van een kasteeldomein nog zo duidelijk en volledig afleesbaar is als hier, waar zowel het kasteel met bijhorende gebouwen als de kasteelhoeve met al haar elementen, nog aanwezig zijn binnen een hedendaagse verkaveling.
Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het ensemble, in casu het integrale Kasteeldomein Emmaüs, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart buiten beschouwing gelaten. Alle bewaarde gebouwen, constructies en kleine bouwkundige elementen van het kasteeldomein, zowel op het vroegere opperhof als op het neerhof, vormen samen een geheel met een hoge ensemble- en contextwaarde. Het domein heeft bovendien een hoge herkenbaarheid en representativiteit als 17de-eeuws kasteeldomein dat doorheen de 18de en 19de eeuw heringericht werd met ingrepen en nieuwe elementen van hoge architecturale kwaliteit. De gekende, en in de inventaris van 2010 inderdaad beschreven 20ste-eeuwse verbouwingen aan de hoevegebouwen Kasteeldreef 14, de in het bezwaar aangehaalde aanpassingen aan onder meer het koetshuis en de verkaveling van een aantal percelen van het oorspronkelijke domein, zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van dit uitzonderlijk volledige ensemble van kasteel en hoeve hebben vernield.

In het bezwaarschrift gaat bezwaarindiener in tegen een aantal punten in het inhoudelijk advies van IOED Raakvlak, die de erfgoedwaarde van de hoeve op Kasteeldreef 14 met nieuwe elementen belichten. Er wordt opgemerkt dat dit advies geen deel uitmaakt van de feitelijkheden die voorliggen in de huidige vaststellingsprocedure. De elementen die daarover door bezwaarindiener aangedragen worden zijn niet ontvankelijk omdat ze niet over de feitelijkheden gaan die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek. Daardoor hebben deze gegevens geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Adres Kasteeldreef 14 is niet vermeld

Bezwaarindiener merkt terecht op dat in het aanduidingsobject dat voorlag tijdens het openbaar onderzoek het adres "Kasteeldreef 14" niet in de adreslocatie was weergegeven. Deze administratieve fout zal rechtgezet worden in het vaststellingsbesluit. Omdat het adres geen deel uitmaakt van de feitelijkheden die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek, heeft deze opmerking geen feitelijke invloed op het vaststellingsbesluit. De adressen zijn enkel ter informatie toegevoegd bij de afbakening op de kaart, die wel een feitelijkheid is en de basis vormt van de opname van het goed in het vaststellingsbesluit.
Binnen die afbakening is de hoeve Kasteeldreef 14 duidelijk opgenomen.
Ook alle andere, in het dossier opgenomen feitelijkheden maken duidelijk dat de hoeve Kasteeldreef 14 opgenomen is in de inventaris:

- De benaming 'Kasteel**domein** Emmaüs" maakt duidelijk dat alle gebouwen in het ruime, historische kasteeldomein worden opgenomen.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken omvat de volledige hoeve, met alle onderdelen: "Kasteelsite Emmaüs, oorspronkelijk met opperhof-**neerhof**structuur. Het landhuis is een volume op rechthoekige plattegrond, van twee bouwlagen onder schilddak, met een uitzicht hoofdzakelijk van circa 1869 en 1957, maar eventueel in kern opklimmend tot de vroegste 17de of 18de-eeuwse bouwfase. Domein toegankelijk via de Emmaüsdreef, een dubbele eikendreef tot aan de toegang tussen hardstenen pijlers. Het landhuis is gelegen binnen een ruim park, gekenmerkt door twee waterpartijen met daarrond enkele markante bomen, open graslanden afgezoomd door een parkbos en een ijskelder. Het domein omvat eveneens een Lourdesgrot en kapel, oranjerie, ommuurde moestuin, **hoeve** en koetshuis."
- De erfgoedkenmerken zijn: hekpijlers, ijskelders, **kasteelhoeven**, koetshuizen, landhuizen, Mariagrotten, ommuurde moestuinen, oranjeries, pijlerkapellen, schuren, serres, stallen, tuinpaviljoenen, vijvers

Natuurlijk is het heel belangrijk dat alle gegevens overeenstemmen en eenduidig zijn; daarom wordt Kasteeldreef 14 toegevoegd bij het erfgoedobject en het aanduidingsobject.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Kasteeldomein Emmaüs (aanduidingsid 172157/erfgoedid 209874), Emmaüsdreef 6, Rolleweg zonder nummer, Zedelgem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met een bijkomend adres: Kasteeldreef 14, Zedelgem.

B_000242: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herenhuis (aanduidingsid 153699/erfgoedid 51103), Lepelstraat 10-14, Staden

Een particulier deelt mee dat de oude woning, Lepelstraat 12 8840 Staden, in 2016 gesloopt werd en dat er een nieuwe woning werd opgetrokken. Ook de aanpalende oude woningen Lepelstraat 8 en 10 werden in 2016 gesloopt en vervangen door een nieuwe woning. Deze drie woningen kunnen dus uit de inventaris gehaald worden.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
De bezwaarindiener heeft gelijk dat de woningen met huisnummer 10 en 12 gesloopt zijn. Deze worden geschrapt uit de vaststelling. De gesloopte woning met huisnummer nummer 8 maakt geen deel uit van dit object en de sloopmelding heeft dan ook geen invloed op de vaststelling. Het herenhuis met huisnummer 14 is bewaard en wordt opnieuw vastgesteld. De erfgoedwaarden van dit huis zijn immers ongewijzigd aanwezig. Het herenhuis is een representatief, herkenbaar dubbelhuis uit de tweede helft 19de eeuw met een gevelafwerking met cementering uit de vroege 20ste eeuw.
De huisnummers 10 en 12 worden verwijderd en de afbakening wordt beperkt tot het perceel van nummer 14 in aanduidings- en erfgoedobject.
De huidige beschrijving "Herenhuis uit de tweede helft van de 19de eeuw van vijf traveeën met dubbelhuisopstand + poorttravee en twee bouwlagen onder pannen zadeldak." is correct en blijft behouden. Ook de titel "Herenhuis" blijft ongewijzigd.

Aan de beschrijving van het erfgoedobject 51103 wordt een aanvullende informatie toegevoegd om de sloop van de twee woningen (nummers 10-12) te duiden: "De woningen met huisnummers 10-12 werden gesloopt. Alleen het herenhuis met huisnummer 14 is behouden.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Herenhuis (aanduidingsid 153699/erfgoedid 51103), Lepelstraat 10-14, Staden, wordt vastgesteld met een aangepaste afbakening en adres. De afbakening wordt beperkt tot het perceel 0510/00G000 (Staden, 2de afdeling / Oostnieuwkerke / sectie D) en de huisnummers 10 en 12 worden geschrapt.

B_000243/01: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve (aanduidingsid 168291/erfgoedid 89635), Rijksweg zonder nummer, Wielsbeke

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Elektriciteitscentrale 150 kV station Sint-Baafs-Vijve - Rijksweg Wielsbeke (ID 168291):
Op percelen die kadastraal gekend zijn als afdeling 3, sectie B, perceelnummer 592X8 (CaPaKey 37014B0592/00X008) en als afdeling 3, sectie B, perceelnummer 592H7 (CaPaKey 37014B0592/00H007) is de hoogspanningssite van Sint-Baafs-Vijve gelegen. Op de site, die volledig dient voor het transport van elektriciteit op hoogspanningsniveau, bevinden zich ook 7 hoogspanningspylonen. De percelen waarop de hoogspanningssite aanwezig is, zijn opgenomen binnen de afbakening van de 'elektriciteitscentrale 150 kV station Sint-Baafs-Vijve', welke is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 89635.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris zijn de percelen en de zich daarop bevindende hoogspanningspost ('transformatiepost') en hoogspanningspylonen opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de elektriciteitscentrale. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 168291.
Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als industrieel-archeologisch en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een ambachtelijk of industrieel verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. De site is bovendien gelegen in het gemeentelijk RUP De Vlaschaard: bezwaarindiener sluit bestemmingsplan gemeentelijk RUP De Vlaschaard en bijhorend verordenend deel van het RUP bij.
Het richtinggevend onderdeel van de voorschriften van het RUP stelt dat met een letteraanduiding gespecifieerd wordt of het item bewaard moet blijven dan wel vervangbouw mits behoud van bepaalde kwaliteiten of volledige afbraak mogelijk is. Voor het bouwkundig erfgoed aangeduid met letter C geldt dat de erfgoedwaarde laag is en

andere factoren primeren, waardoor deze gebouwen overeenkomstig de bepalingen van het RUP afgebroken kunnen worden. Voor deze site is er reeds een project opgestart met het doel de hele site te moderniseren. Er is hierover reeds overleg met de gemeente Wielsbeke, alsook met gewestelijke administraties. De beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris maakt duidelijk dat de opname in de inventaris is ingegeven door de industriële erfgoedwaarde van de elektriciteitscentrale en meer specifiek het gebouw in baksteen: bezwaarindiener citeert de beschrijving.
Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspost en -pylonen.
Bezwaarindiener wijst daarom op artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat bepaalt dat een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is. Omgekeerd bepaalt artikel 4.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat een onroerend goed geschrapt wordt uit de inventaris als het niet langer erfgoedwaarde bezit of als het niet langer voldoende bewaard is.
Het is in deze evident dat de hoogspanningspost en -pylonen geen enkele erfgoedwaarde hebben en aldus niet het voorwerp uitmaken – en ook niet kunnen uitmaken – van de beoogde vaststelling in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Dit wordt bevestigd door het RUP van de gemeente Wielsbeke, dat bepaalt dat de erfgoedwaarde dermate laag is dat de gebouwen afgebroken kunnen worden. Daarom verzoekt bezwaarindiener het Agentschap om het erfgoedobject 'Elektriciteitscentrale 150 kV station Sint-Baafs-Vijve' en dus de hoogspanningspost ('transformatiepost') en - pylonen niet op te nemen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
Bezwaarindiener vraagt het Agentschap om bij haar afweging ook rekening te willen houden met de werking van artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet. Dit artikel bepaalt dat voor de vergunningsplichtige sloop van een onroerend goed opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, de vergunningverlenende overheid haar beslissing dient te motiveren en dient aan te geven hoe ze de erfgoedwaarden in acht heeft genomen.
Voor zover de vergunningverlenende overheid van oordeel zou zijn dat artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet zou moeten worden toegepast op een voorkomende vergunningsaanvraag voor de sloop van de installaties behorend tot de hoogspanningspost ('transformatiepost') en/of betreffende hoogspanningspylonen indien de 'Elektriciteitscentrale 150 kV station Sint-Baafs-Vijve' opgenomen zou zijn in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, zou dit onnodige en onwenselijke moeilijkheden kunnen meebrengen voor een eventuele toekomstige sloop van de hoogspanningspost en -pylonen.
Het voorgaande geldt des te meer, nu de betrokken hoogspanningspost het voorwerp van een project ter modernisering uitmaakt. Hoewel geen afbraak van het gebouw voorzien wordt, kan de toekomstige evolutie van de elektrische noden van het net en van de omliggende streek een herschikking van de site, met eventuele afbraak van het gebouw, noodzaken. Voor zover deze werken door het behoud van de opname van de vroegere elektriciteitscentrale in de inventaris van het bouwkundig erfgoed onmogelijk dan wel ernstig belemmerd zouden worden, verzoekt bezwaarindiener om de Elektriciteitscentrale 150 kV station Sint-Baafs-Vijve te schrappen uit de inventaris.
Bezwaarindiener dankt het agentschap om bij de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen rekening te houden met haar bezwaren en opmerkingen. Bezwaarindiener dankt de administratie tevens om hem in kennis te willen stellen van de beslissing met betrekking tot de erfgoedobjecten waarop de bezwaren en opmerkingen van de cliënt betrekking hebben. Voor zover als nodig verwijst bezwaarindiener daarvoor naar het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. Huidig bezwaarschrift wordt ingediend onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkentenis.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig

erfgoed. Ook worden de hoogspanningspost en zeven hoogspanningspylonen niet verwijderd uit de afbakening van dit bouwkundig object.

1) *Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve wordt niet geschrapt uit het vaststellingsbesluit*

Bezwaarindiener haalt gegevens uit het RUP aan waaruit blijkt dat de gemeente het object een lage erfgoedwaarde toekent en dat de gebouwen op basis van die klassering kunnen gesloopt worden. Bezwaarindiener haalt ook aan dat er in overleg met de gemeente al een project opgestart is. Bezwaarindiener vraagt om die redenen het goed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Vooreerst wordt verduidelijkt dat de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van dit onroerend goed in de vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. De vergunningverlenende overheid kan dus nog steeds een sloopvergunning toekennen voor de vastgestelde goederen op deze site, mits een individuele afweging en motivering die rekening houdt met de erfgoedwaarde.
De in het RUP toegekende 'lage erfgoedwaarde' met cijfer C gebeurde binnen het kader van het te evalueren erfgoed binnen dat RUP en is niet van toepassing op de evaluatie van de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de vastgestelde inventaris. De voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris worden bepaald in artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit: "Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het **een of meer erfgoedwaarden bezit** en voldoende goed bewaard is." Daarin wordt enkel bepaald dat het goed een of meer erfgoedwaarden moet bezitten; de 'hoogte' van die erfgoedwaarden wordt niet bepaald. De inventarismethodologie, vastgesteld door de minister op 17 juli 2015, stelt dat het goed aan minstens één erfgoedwaarde en minstens één selectiecriterium moet voldoen. Deze site is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een tijdens het interbellum opgerichte elektriciteitscentrale in West-Vlaanderen. De site heeft historische waarde omdat het getuigt van de Belgische geschiedenis van elektriciteitsbevoorrading, waarbij deze centrale in 1924 werd opgericht in opdracht van de "Société d'Electricité de l'ouest de la Belgique". De industrieel-archeologische waarde ligt in het feit dat deze centrale een representatief voorbeeld is van een lokale centrale die doorheen de 20ste eeuw werd uitgebouwd en gemoderniseerd, en waarbij een bakstenen gebouw van 1953 aan de straatkant de centrale vertegenwoordigt.

2) De pylonen en hoogspanningspost worden niet geschrapt uit de afbakening

Bezwaarindiener stelt terecht dat pylonen en hoogspanningspost niet vastgesteld moeten worden omdat deze geen erfgoedwaarde hebben. Uit de beschrijving van erfgoedobject 89635 blijkt dat bij de opname van de centrale in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan het gebouw aan straatzijde, gebouwd in 1953. De andere op de site aanwezige gebouwen en constructies krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden niet opgenomen in het vaststellingsbesluit.
Om dit eenduidig te maken, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast.
De beschrijving wordt: "Rood bakstenen gebouw uit 1953, gebouwd aan straatzijde van de elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve die hier werd opgericht in 1924. Rode éénlaagse baksteenbouw onder zadeldak; horizontaliserend karakter onder meer door grote, brede ramen tussen doorlopende boven- en onderdorpel."
Bij de erfgoedkenmerken worden de dateringen geschrapt die niet op dit vast te stellen gebouw betrekking hebben, namelijk "interbellum" en "WO II".
Op basis van de aangepaste feitelijkheden waarmee object Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris

bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen, zal duidelijk af te lezen zijn dat de hoogspanningspost en de pylonen niet als erfgoedelement worden aangeduid in het vaststellingsvoorstel.
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de afbakening van dit bouwkundig object te verkleinen. Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site. Daarbij worden in principe altijd de volledige historische percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde, ook als die op later gevormde aparte, ingesloten percelen zijn gelegen. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris dienen steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld te worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid zijn als erfgoedelement of -kenmerk wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve (aanduidingsid 168291/erfgoedid 89635), Rijksweg zonder nummer, Wielsbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Rood bakstenen gebouw uit 1953, gebouwd aan straatzijde van de elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve die hier werd opgericht in 1924. Rode éénlaagse baksteenbouw onder zadeldak; horizontaliserend karakter onder meer door grote, brede ramen tussen doorlopende boven- en onderdorpel." Bij de erfgoedkenmerken worden de dateringen "interbellum" en "WO II" geschrapt.

B_000243/03: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Zeepreventorium (aanduidingsid 154517/erfgoedid 54482), Koninklijke Baan 5, De Haan.

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Zeepreventorium – Koninklijke Baan 5 De Haan (ID 154517):
Op een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 1, sectie A, perceelnummer 4X8 (CaPaKey 35007A0004/00X008) zijn 2 transfo-logetten gelegen. Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van het Zeepreventorium dat is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 54482.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van het Zeepreventorium. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 154517. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris. De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van

een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de post. Er is enkel een beschrijving van de gebouwen op de site opgenomen: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de transfo-logetten op het perceel 4X8 geen erfgoedwaarde worden toegedicht en als dusdanig geen deel dienen uit te maken maakt de beoogde bescherming door de inventaris. In het kader van de aanpassingen aan het 36 kV net rondom Zeebrugge zal de post, ten gevolge van de aangekondigde bouw van een nieuwe zeesluis, moeten worden gerenoveerd.
Bezwaarindiener wijst op artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat bepaalt dat een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan opgenomen worden in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed als het een of meer erfgoedwaarden bezit en voldoende goed bewaard is. Omgekeerd bepaalt artikel 4.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit dat een onroerend goed geschrapt wordt uit de inventaris als het niet langer erfgoedwaarde bezig of als het niet langer voldoende bewaard is. Het is in deze evident dat de transfo-logetten geen enkele erfgoedwaarde hebben en aldus niet het voorwerp uitmaken – en ook niet kunnen uitmaken – van de beoogde vaststelling in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Daarom verzoekt bezwaarindiener om het perceelnummer 4X8 en de erop voorkomende transfo-logetten niet op te nemen binnen de afbakening van het erfgoedobject 'Zeepreventorium' in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Dit kan op eenvoudige wijze gebeuren, vermits de transfo-logetten zijn ingeplant op een klein, afzonderlijk kadastraal perceel dat zich aan de rand van het afgebakende erfgoedobject bevindt. Gelet op deze ligging aan de rand en de ligging in een duinbosje draagt dit perceel niet bij tot het behoud van de erfgoedwaarde van het Zeepreventorium. Het volstaat dan ook om dit kadastraal perceel uit te sluiten van de afbakening van het erfgoedobject. De uitsluiting van het perceel en de 13 transfo-logetten uit de beoogde afbakening doet op geen enkele manier afbreuk aan de erkenning van de erfgoedwaarden van het Zeepreventorium in de inventaris van het bouwkundig erfgoed dat gesitueerd is op andere kadastrale percelen. Bezwaarindiener vraagt het agentschap om bij haar afweging ook rekening te willen houden met de werking van artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet. Dit artikel bepaalt dat voor de vergunningsplichtige sloop van een onroerend goed opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, de vergunningverlenende overheid haar beslissing dient te motiveren en dient aan te geven hoe ze de erfgoedwaarden in acht heeft genomen. Voor zover de vergunningverlenende overheid van oordeel zou zijn dat artikel 4.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet zou moeten worden toegepast op een voorkomende vergunningsaanvraag voor de sloop van de betreffende transfo-logetten indien het perceel en de post opgenomen zijn in de afbakening van het Zeepreventorium in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, zou dit onnodige en onwenselijke moeilijkheden kunnen meebrengen voor een eventuele toekomstige sloop van de transfo-logetten. Dit kan niet de bedoeling zijn, nu het perceel en de post als dusdanig niet het voorwerp van de beoogde vaststelling uitmaken. Bezwaarindiener verzoekt dan ook om dit perceel en zich daarop bevindende transfo-logetten te schrappen uit de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
Bezwaarindiener dankt het agentschap om bij de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen rekening te houden met zijn bezwaren en opmerkingen. Bezwaarindiener dankt de administratie tevens om hem in kennis te willen stellen van de beslissing met betrekking tot de erfgoedobjecten waarop de bezwaren en opmerkingen van de cliënt betrekking hebben. Voor zover als nodig verwijst bezwaarindiener daarvoor naar het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. Huidig bezwaarschrift wordt ingediend onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkentenis.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Bezwaarindiener stelt vast dat binnen de afbakening van het bouwkundig object Zeepreventorium twee transfo-logetten gelegen zijn op het perceel 4X8. Bezwaarindiener tekent bezwaar aan tegen de opname van deze elementen in de afbakening van

voorliggend object. Er wordt ingegaan op de vraag het perceel uit de afbakening weg te halen.

Bezwaarindiener stelt terecht dat deze transfo-logetten niet vastgesteld dienen te worden. Uit de beschrijving van erfgoedobject 54482 blijkt inderdaad dat bij de opname van het Zeepreventorium in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan de gebouwen en constructie van het Zeepreventorium. De transfo-logetten worden niet vermeld in de beschrijving, krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden daarom niet opgenomen in het vaststellingsbesluit. Om dat duidelijk te maken in het vaststellingsbesluit, wordt het perceel 4X8 waarop deze constructies gelegen zijn, geschrapt uit de afbakening van het Zeepreventorium. Het betreft een klein perceel aan de rand van de polygoon waarmee het Zeepreventorium wordt afgebakend, en kan daarom overeenkomstig de afspraken voor de afbakeningen van het vastgesteld bouwkundig erfgoed, worden weggeknipt van de polygoon.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Zeepreventorium (aanduidingsid 154517/erfgoedid 54482), Koninklijke Baan 5, De Haan, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste afbakening op het plan. Het perceel dat kadastraal gekend is als De Haan, afdeling 1 (Klemskerke), sectie A, perceelnummer 4X8 (Capakey 35007A0004/00X008) wordt uit de afbakening geknipt.

B_000243/06: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 170066/erfgoedid 205273), Zwevegemsestraat 140, Harelbeke

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten in waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.
In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Hoeve met losse bestanddelen – Zwevegemsestraat 140 Harelbeke (ID 170066):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 2, sectie C, perceelnummer 595F (CaPaKey 34322C0595/00F000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P4 – IW216) gelegen die behoort tot de lijn 70.521/70.527. Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van 'Hoeve met losse bestanddelen' die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 205273. Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de hoeve met losse bestanddelen. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 170066. Bewaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. De beschrijving handelt immers over het erf in het algemeen en de gebouwen erop: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.

Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat het perceel 595F perceel en zich daarop bevindende hoogspanningspyloon op geen erfgoedwaarde wordt toegedicht en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de hoogspanningspyloon uit te sluiten uit de afbakening van dit bouwkundig object.

Bezwaarindiener stelt terecht dat de pyloon niet vastgesteld moet worden. Uit de beschrijving van erfgoedobject 205273 blijkt dat bij de opname van de hoeve in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan de begin-20ste-eeuwse hoevegebouwen, zijnde de boerenwoning, het hek met hekpijlers, de schuur en de stal. De andere op de site aanwezige gebouwen en constructies krijgen geen erfgoedwaarde toegekend en worden niet opgenomen in het vaststellingsbesluit.
Om dit eenduidig te maken, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast. De beschrijving wordt: "Hoeve met losse bestanddelen in verankerde baksteenbouw, volgens het kadaster herbouwd in 1905. Erftoegang met hek tussen bakstenen pijlers. Deels gerenoveerd boerenhuis ten noorden van het erf, dwarsschuur met centrale doorrit aan oostzijde van het erf, stal aan westzijde van het erf."
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de afbakening van dit bouwkundig object te verkleinen. Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site. Daarbij worden in principe altijd de volledige historische percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde, ook als die op later gevormde aparte, ingesloten percelen zijn gelegen. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris dienen steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld te worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid zijn als erfgoedelement of -kenmerk, wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.
Op basis van de aangepaste feitelijkheden waarmee object Hoeve met losse bestanddelen wordt voorgelegd voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen, zal duidelijk af te lezen zijn dat de hoogspanningspyloon niet als erfgoedelement wordt aangeduid in het vaststellingsvoorstel.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 170066/erfgoedid 205273), Zwevegemsestraat 140, Harelbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Hoeve met losse bestanddelen in verankerde baksteenbouw, volgens het kadaster herbouwd in 1905. Erftoegang met hek tussen bakstenen pijlers. Deels gerenoveerd boerenhuis ten noorden van het erf, dwarsschuur met centrale doorrit aan oostzijde van het erf, stal aan westzijde van het erf."

B_000243/07: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 162744/erfgoedid 79750), Zeelaan 1, Brugge.

Dit bezwaar maakt deel uit van B_000243, een bezwaarschrift bij de vaststelling van twaalf objecten waarbij binnen de afbakening hoogspanningsposten en/of -pylonen gesitueerd zijn. Een advocaat bezorgt, met toepassing van artikel 4.1.3, derde alinea, 3° van het Onroerenderfgoeddecreet, namens cliënt zijn opmerkingen en bezwaren over de vast te stellen inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen.

In het bijzonder blijkt dat binnen de afbakening van verscheidene reeds in de inventaris vastgestelde erfgoedobjecten hoogspanningsposten of -pylonen gesitueerd zijn en dat het klaarblijkelijk de bedoeling is dat dit tevens het geval zal zijn in de nieuw vast te stellen inventaris.
Voor elk van deze beoogde vaststellingen in de inventaris worden de bezwaren en opmerkingen van bezwaarindiener toegelicht.

Hoeve met losse bestanddelen – Zeelaan 1 Brugge (ID 162744):
Betreft een perceel dat kadastraal gekend is als afdeling 10, sectie N, perceelnummer 1064E (CaPaKey 31810N1064/00E000). Op dit perceel is een hoogspanningspyloon (P16 – EV218) gelegen die behoort tot de lijn 150.285/150.286. Het perceel is opgenomen binnen de afbakening van 'Hoeve met losse bestanddelen' die is opgenomen in de huidige inventaris van de provincie West-Vlaanderen. Daarin heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 79750.
Bezwaarindiener voegt een kaart en luchtfoto met eigen aanduidingen toe aan bezwaarschrift.
Ook in de vast te stellen inventaris is het perceel opgenomen in de afbakening van het erfgoedobject van de hoeve met losse bestanddelen. In de vast te stellen inventaris heeft dit erfgoedobject het ID-nummer 162744. Bezwaarindiener citeert de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken in de nieuwe inventaris.
De erfgoedwaarden worden geclassificeerd als architecturaal en historisch. Dit houdt in dat het goed getuigt van een fase of aspect van de (landschaps)architectuur of de bouwkunst in het verleden en van een (maatschappelijke) ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Nergens wordt in de beschrijving van het erfgoedobject in de huidige inventaris verwezen naar de aanwezigheid van de hoogspanningspyloon. De beschrijving bespreekt enkel de gebouwen: bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject.
Uit de omschrijving blijkt duidelijk dat de hoogspanningspyloon op het perceel 1064N (sic) geen erfgoedwaarde heeft en als dusdanig geen deel dient uit te maken van de beoogde bescherming door de inventaris. Gezien de ligging van de pyloon aan de rand van het afgebakende erfgoedobject zonder directe aansluiting bij de hoeve en direct aansluitend bij een op- en afrittencomplex kan het perceel en zich daarop bevindende pyloon ook eenvoudig uit de afbakening gehaald worden en dit zonder afbreuk te doen aan de erfgoedwaarde van de hoeve.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Bezwaarindiener stelt vast dat binnen de afbakening van het bouwkundig object Hoeve met losse bestanddelen een hoogspanningspyloon gelegen is op het perceel 1064E. Bezwaarindiener tekent bezwaar aan tegen de opname van deze constructie in de afbakening van voorliggend object. Er wordt ingegaan op de vraag het perceel uit de afbakening weg te halen.

Bezwaarindiener stelt terecht dat deze hoogspanningspyloon niet vastgesteld dient te worden. Uit de beschrijving van erfgoedobject 79750 blijkt inderdaad dat bij de opname van de hoeve in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed enkel erfgoedwaarde is toegekend aan de hoevegebouwen uit het begin van de 19de eeuw, zijnde het boerenhuis met geïntegreerde stal en de vrijstaande stalvleugel. De hoogspanningspyloon wordt niet vermeld in de beschrijving, krijgt geen erfgoedwaarde toegekend en wordt daarom niet opgenomen in het vaststellingsbesluit. Om dat duidelijk te maken in het vaststellingsbesluit, wordt het perceel 1064E waarop deze constructie gelegen is, geschrapt uit de afbakening van de hoeve. Het betreft een klein perceel aan de rand van de polygoon waarmee de hoeve wordt afgebakend, en kan daarom overeenkomstig de afspraken voor de afbakeningen van het vastgesteld bouwkundig erfgoed, worden weggeknipt van de polygoon.

Daarenboven wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast, zodat deze eenduidig weergeeft welke erfgoedelementen worden opgenomen in de vastgestelde

inventaris. De beschrijving wordt: "Hoeve bestaande uit losse bakstenen bestanddelen, grosso modo met huidige gebouwenconfiguratie weergegeven op het primitief kadasterplan van circa 1835. Boerenhuis met L-vormige plattegrond met geïntegreerde stalvleugel, opgevat als een verankerde, witgeschilderde baksteenbouw van één bouwlaag. Vrijstaande stal met asymmetrisch zadeldak en gevels geritmeerd door steunberen."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 162744/erfgoedid 79750), Zeelaan 1, Brugge, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste afbakening en aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Uit de afbakening wordt volgend perceel weggeknipt: afdeling 10, sectie N, perceelnummer 1064E (Capakey 31810N1064/00E000). De beschrijving wordt: "Hoeve bestaande uit losse bakstenen bestanddelen, grosso modo met huidige gebouwenconfiguratie weergegeven op het primitief kadasterplan van circa 1835. Boerenhuis met L-vormige plattegrond met geïntegreerde stalvleugel, opgevat als een verankerde, witgeschilderde baksteenbouw van één bouwlaag. Vrijstaande stal met asymmetrisch zadeldak en gevels geritmeerd door steunberen."

B_000247: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herberg en suikerijfabriek (aanduidingsid 153607/erfgoedid 50986), Grijspeerdstraat 1-3, Leenbosstraat 3, Hooglede

Een lokaal bestuur merkt op dat dit item enkel nog Grijspeerdstraat 1 beslaat, de rest werd recentelijk gesloopt. Ook de aangeduide contour klopt bijgevolg niet meer. In bijlage zijn drie foto's en een aanduiding van de gewijzigde contour toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Alleen het hoekgebouw met adres Grijspeerdstraat 1 is bewaard. De omliggende gebouwen van de suikerijfabriek (Grijspeerdstraat 3 en Leenbosstraat 3) zijn gesloopt en moeten geschrapt worden uit de vaststelling.
Op de aangeleverde foto’s is zichtbaar dat het hoekpand momenteel gerenoveerd wordt. Aangezien de werken nog in uitvoering zijn, kan het eindresultaat en de effectieve impact op de erfgoedwaarde nog niet volledig geëvalueerd worden. Momenteel wordt het goed dus vastgesteld maar dit sluit niet uit dat na afronding van de werken een andere evaluatie kan worden gemaakt omtrent de erfgoedwaarde.
Het is nodig dat het aanduidingsobject en erfgoedobject geactualiseerd worden naar de huidige toestand. De adressen Grijspeerdstraat 3 en Leenbosstraat 3 worden verwijderd en de afbakening wordt beperkt tot het gebouw aan de grond van Grijspeerdstraat 1. De benaming wordt aangepast van “Herberg en suikerijfabriek” naar “Herberg”. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot: “ Vanaf 1922 heropgebouwde hoekherberg "Gasthuis Den Engel". De plannen voor de heropbouw werden opgemaakt door architect-expert Henri Buytaert-Reynaert.“ In de erfgoedkenmerken wordt “asten” en “chicoreifabrieken” geschrapt.
Aan de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd: “Alleen de herberg, nu in renovatie, is bewaard. De omliggende gebouwen van de suikerfabriek zijn gesloopt en worden vervangen door nieuwbouw.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herberg en suikerijfabriek (aanduidingsid 153607/erfgoedid 50986), Grijspeerdstraat 1-3, Leenbosstraat 3, Hooglede, wordt vastgesteld met aangepast adres, afbakening, benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Het adres wordt Grijspeerdstraat 1, Hooglede. De afbakening wordt beperkt tot het gebouw aan de grond van het hoekpand. De benaming wordt “Herberg”. In de erfgoedkenmerken worden “asten”

en “chicoreifabrieken” geschrapt. De nieuwe beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: “Vanaf 1922 heropgebouwde hoekherberg "Gasthuis Den Engel". De plannen voor de heropbouw werden opgemaakt door architect-expert Henri Buytaert-Reynaert.”

B_000250/08: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw (aanduidingsid 160655/erfgoedid 77146), Pastoor Verhaegheplein 1, Brugge. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed meldt dat enkel het hoekhuis is bewaard; de oudere, 19de-eeuwse aanbouw is gesloopt. Dat ligt buiten de afbakening, nu nummer 2. Dit object moet dus aangepast worden, zodat het eenduidig is dat de 19de-eeuwse aanbouw niet meer mee vastgesteld is.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Alleen het hoekgebouw met adres Pastoor Verhaegheplein 1 is bewaard. De lage 19de-eeuwse aanbouw (heden met huisnummer 2) is gesloopt en vervangen door nieuwbouw.
Het is nodig dat het aanduidingsobject en erfgoedobject geactualiseerd worden naar de huidige toestand. De benaming wordt gewijzigd in "Dorpswoning". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot “Dorpswoning uit de jaren 1930. Halfvrijstaand dubbelhuis met gecementeerde plint.” In de erfgoedkenmerken wordt “19de eeuw” en “boomgaarden” geschrapt. De locatie en de afbakening zijn correct.
Aan de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd: “Alleen het hoekhuis is bewaard. De lage 19de-eeuwse aanbouw is gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Het hoekhuis is geschilderd en het schrijnwerk is vervangen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw (aanduidingsid 160655/erfgoedid 77146), Pastoor Verhaegheplein 1, Brugge, wordt vastgesteld met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Dorpswoning”. In de erfgoedkenmerken wordt “19de eeuw” en “boomgaarden” geschrapt. De nieuwe beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: “Hoekhuis met de Kerklaan uit de jaren 1930. Halfvrijstaand dubbelhuis met gecementeerde plint.”

B_000252: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 149754/erfgoedid 23359), Sint-Petrus en Paulusstraat 22, Roeselare

Particulieren dienen een bezwaarschrift in tijdens het openbaar onderzoek over vaststelling van de inventaris erfgoed in West-Vlaanderen over het object met adres Sint-Petrus en Paulusstraat 22 (Roeselare).
Architect De Bruycker heeft een aantal mooie realisaties uitgevoerd die terecht behoren tot erfgoedwaarde, maar deze villa die uiteindelijk gebouwd is na de 2de WO, heeft niet de echte karakteristieken van een jaren 30-villa van een interbellumwoning.
De villa werd uiteindelijk na de 2de WO met een mindere kwaliteit van materialen uitgevoerd.
Er werd reeds aan de villa uitbreidingswerken vergund in 2006 (ref. gemeente 2006/285) en uitgevoerd waardoor de woning niet meer origineel is van zijn tijd.
De karakteristieken op de lijst van opgesomde erfgoedwaarden van deze woning zijn beperkt of niet meer aanwezig waaronder de ijzeren hekdeurtjes. De pergola is in slechte staat, betonnen kolommen gebarsten. De wortels van de blauwe regen die de begroeiing

van pergola uitmaken, verstoppen het rioleringssystem, waardoor er bijna continue verstoppingproblemen zijn.
Bezwaarindieners menen dat er echter andere gelijkaardige villa's van dezelfde periode bewaard gebleven zijn, ontworpen door architect De Bruycker, die authentieker zijn, zelf ook qua interieur en die nog steeds in een passende omgeving staan. (niet omringd door appartementen en hoogbouw die de privacy schenden) zoals de villa in de Sint-Petrus en Paulusstraat 22 te Rumbeke.
Bezwaarindieners zijn van oordeel dat de opgesomde erfgoedwaarden niet van dien aard zijn om de woning definitief te laten opnemen op de lijst "De inventaris van het bouwkundig erfgoed".

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit. Er dienen wel aanpassingen te gebeuren aan de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf.

De stijl van architect Joseph De Bruycker maakte een ganse evolutie door. Het bouwplan voor de villa werd opgemaakt in 1937, op een moment dat De Bruycker een minder modernistische stijl hanteerde. Dit betekent niet dat deze villa op architecturaal vlak minder interessant zou zijn. Volgens ASPESLAGH P. 2008: Architect Joseph de Bruycker 1891-1942 oeuvrelijst, Bouwen in Roeselare, Roeselare, 48 sluit de villa op adres Sint-Petrus en Paulusstraat 22 aan bij het meer classicistische werk van J. De Bruycker. De villa is een representatief voorbeeld van het latere werk van De Bruycker en heeft zo een belangrijke architecturale waarde. Dat de woning pas na de Tweede Wereldoorlog zou zijn opgetrokken zoals bezwaarindiener meent, doet geen afbreuk aan deze architecturale waarde. Het bouwplan dateert van 1937. Hoewel de villa bij het meer classicistische werk van De Bruycker aansluit, is de woning onmiskenbaar een product van het interbellum. Het begin van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast naar: “Vrijstaande villa gebouwd naar een ontwerp uit 1937 van Joseph De Bruycker.”

Dat de villa zou zijn uitgevoerd met bouwmaterialen van mindere kwaliteit is niet waar te nemen op de beschikbare foto’s en viewers en wordt ook niet verder verduidelijkt in het bezwaar. Ook in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris is geen sprake van eventuele minder kwalitatieve materialen. De villa werd bij inventarisatie in 1999 geëvalueerd op basis van de gerealiseerde toestand; de gebruikte materialen werden dus meegenomen in de evaluatie van de erfgoedwaarden. Met dit argument kan bijgevolg geen rekening gehouden worden.

In het bezwaarschrift wordt aangehaald dat er uitbreidingswerken aan de woning zijn gebeurd. Het is niet duidelijk wat deze uitbreidingswerken specifiek inhielden. In ieder geval hebben ze, voor zover zichtbaar op de beschikbare foto’s, viewers en luchtfoto’s, de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen niet of nauwelijks aangetast. De meeste erfgoedkenmerken en -elementen, zoals aangehaald in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, zijn behouden: het betreft nog steeds een vrijstaande villa, aan de straat afgezet door bakstenen muurtjes met plantenbakken. Dubbelhuis van drie brede traveeën, souterrain met garage en twee bouwlagen onder schilddak. Bakstenen lijstgevel met karakteristieke pergola. Horizontale vensters met bewaard houtwerk, oorspronkelijke zwart-wit beschildering. Rechthoekige vleugeldeur met bordestrap. De ijzeren hekdeurtjes zijn inderdaad verwijderd en worden uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken gehaald, evenals uit de erfgoedkenmerken zelf. De gegevens uit het bezwaarschrift worden in het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris verwerkt als een aanvullende informatie: "Het bouwplan van de woning, van de hand van Jozef De Bruycker, dateert van 1937. De woning zelf zou pas na de Tweede Wereldoorlog zijn opgetrokken. De ijzeren hekken zijn verdwenen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

In het bezwaarschrift wordt aangegeven dat er elementen, waaronder de pergola, in een slechte staat verkeren. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook geenszins aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden.

Bezwaarindieners menen dat er andere gelijkaardige villa's van dezelfde periode bewaard gebleven zijn, ontworpen door De Bruycker, die authentieker bewaard zouden zijn en nog steeds in een passende omgeving staan. Er wordt helemaal niet aangetoond welke villa's dit dan zijn, in welk opzicht de authenticiteit van deze villa's groter zou zijn of in welk opzicht onderhavige villa niet zo authentiek bewaard zou zijn. De woning werd geïnventariseerd binnen een geografisch inventarisatieproject waarin het bouwkundig erfgoed in het arrondissement Roeselare in zijn totaliteit werd geëvalueerd. De villa werd dus afgetoetst ten opzichte van andere realisaties van architect De Bruycker en werd beschouwd als een herkenbaar en representatief voorbeeld binnen zijn oeuvre. Zoals hierboven aangehaald, wordt dit bevestigd in de recentere monografie over de architect. Wat betreft de opmerking omtrent de minder passende omgeving rond de villa moet opgemerkt worden dat de contextwaarde in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt en dat een wijziging ervan geen afbreuk doet aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De vermeende hoogbouw en de schending van de privacy vormen dus geen geldige argumenten, omdat ze geen impact hebben op de beschreven erfgoedwaarden van de nog steeds vrijstaande villa.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Villa (aanduidingsid 149754, erfgoedid 23359), Sint-Petrus en Paulusstraat 22, Roeselare wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt als volgt aangepast: "Vrijstaande villa gebouwd naar een ontwerp uit 1937 van Joseph De Bruycker, aan de straat afgezet door bakstenen muurtje met plantenbakken. Dubbelhuis van drie brede traveeën, souterrain met garage en twee bouwlagen onder schilddak. Bakstenen lijstgevel met karakteristieke pergola. Horizontale vensters met bewaard houtwerk, oorspronkelijke zwart-witbeschildering. Rechthoekige vleugeldeur met bordestrap." Het erfgoedkenmerk "hekken" wordt geschrapt.

B_000253: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153681/erfgoedid 51075), Renaat Desmedtstraat 8, Staden

Een particulier wenst bezwaar in te dienen tegen de vaststelling van de inventaris van bouwkundig erfgoed voor de hoeve gelegen in de Renaat Desmedtstraat 8 te Staden.
Bezwaarindiener citeert de beschrijving uit de wetenschappelijke inventaris.
Middels dit bezwaar wenst bezwaarindiener enkele wijzigingen mee te delen. Bezwaarindiener voegt luchtfoto toe van Geopunt dd. 22/05/2006 met eigen aanduidingen. Ondertussen werd de woning vervangen door een nieuwe woning (2012). Ook de kleine schuur (3) werd vervangen door een nieuwe loods (2008). De enige gebouwen die nog resteren zijn een oude varkensstal (2), grote schuur (4) en de ast (5). Aan de oude varkensstal (2) werd een stal aangebouwd. Aan de grote schuur (4) werd een rundveestal gebouwd.
Bezwaarindiener voegt luchtfoto toe van Geopunt dd. 27/02/2022 met eigen aanduidingen, huidige toestand.
Via dit bezwaar wenst bezwaarindiener de toestand te actualiseren. Bezwaarindiener vraagt om de (oude) woning en schuur te schrappen, gezien deze gebouwen er op vandaag niet meer zijn. Doordat reeds enkele gebouwen er niet meer zijn en door de grondige verbouwingen van de resterende gebouwen is de erfgoedwaarde hier volledig verloren gegaan. De oorspronkelijke U-vorm van de hoeve is volledig verdwenen. Ook zijn de

resterende gebouwen in een zeer slechte toestand. Vandaar wenst bezwaarindiener een schrapping aan te vragen van de volledige site, ook voor de resterende gebouwen. Bezwaarindiener voegt foto's toe die de slechte toestand van de resterende gebouwen en de verloren erfgoedwaarde aantonen:

- Ast > Verkeert in zeer slechte toestand.
- Schuur (4) > erfgoedwaarde is verloren gegaan door de aanbouw van de rundveestal.
- Varkensstal (2) > erfgoedwaarde is verloren gegaan door aanbouw van stal.
- Nieuwe woning.
- Nieuwe loods.

Bezwaarindiener hoopt dat de administratie rekening zal houden met bovenstaande argumenten en de betreffende site te kunnen schrappen uit de inventaris "bouwkundig erfgoed".

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt grotendeels ingegaan op de vraag om de hoevesite te schrappen uit de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. Met uitzondering van de ast worden alle hoevegebouwen geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De ast heeft namelijk nog voldoende erfgoedwaarde en is voldoende goed bewaard, waarmee het voldoet aan de voorwaarden voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Het klopt dat het woonhuis is vervangen door nieuwbouw rond 2012. Luchtfoto's bevestigen dit. De 19de-eeuwse stallingen en dwarsschuur waren op het moment van inventarisatie al sterk verbouwd, zoals ook te lezen in de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject: "De 19de-eeuwse stallingen - naar verluidt jaartal "1881" in het gebint - en dwarsschuur zijn sterk verbouwd." Wat wel nog bewaard is, is de 19de-eeuwse ast. In de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject wordt deze ast omschreven als: "Dichter bij de straat voormalige cichorei-ast uit het vierde kwart van de 19de eeuw – eerste kwart van de 20ste eeuw van twee bouwlagen onder zadeldak (Vlaamse pannen, nok parallel aan de straat)." Deze omschrijving klopt nog steeds. Een foto in het bezwaarschrift toont hoe de ast deels overgroeid is.

In het bezwaar wordt aangegeven dat de ast in zeer slechte toestand verkeert, maar deze slechte toestand wordt verder niet gemotiveerd. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn de mogelijke gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont ook niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de ast herbouwd zou moeten worden.

Bij opname in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris primeerde de ensemblewaarde van de hoeve als criterium om de architecturale en historische waarde toe te kennen. Om één resterend hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit als zelfstandig object voldoende erfgoedwaarde te hebben. Dit is hier effectief het geval voor de ast: de cichorei-ast heeft een belangrijke historische en architecturale erfgoedwaarde. De streek rond Roeselare ontwikkelde zich in de 19de eeuw tot het centrum van de cichoreiteelt in België. Cichorei was een heel belangrijke agrarische nijverheid in de 19de en 20ste eeuw en overal doken er in de streek rond Roeselare cichorei-asten op. Deze bakstenen ast is bijgevolg een representatieve en zeldzaam wordende getuige van de massale teelt van cichorei in deze streek en is nog steeds goed herkenbaar bewaard. Omdat de ast een getuige is van een bloeiende plattelandsnijverheid in deze regio, wordt ook de industrieel-archeologische erfgoedwaarde toegevoegd.

Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, ook al omvat deze gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de benaming, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf kan er steeds afgeleid worden welke

onderdelen er effectief vastgesteld worden. In dit geval blijft dus de ganse hoevesite afgebakend, maar de onderdelen zonder erfgoedwaarde worden niet langer meegenomen in het aanduidings- en erfgoedobject:

- De benaming wordt "Chicorei-ast".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Cichorei-ast uit het vierde kwart van de 19de eeuw – eerste kwart van de 20ste eeuw, bestaande uit twee bouwlagen onder zadeldak."
- De erfgoedkenmerken worden aangepast en beperkt tot het erfgoedtype "asten" met datering "vierde kwart 19de eeuw" en "eerste helft 20ste eeuw".

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject een aanvullende info toegevoegd: "De boerenwoning werd gesloopt en vervangen door nieuwbouw. De 19de-eeuwse stallingen en dwarsschuur waren op het moment van inventarisatie al sterk verbouwd. De chicorei-ast bleef wel herkenbaar bewaard als erfgoedelement met historische, artistieke en industrieel-archeologische waarde.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153681/erfgoedid 51075), Renaat Desmedtstraat 8, Staden, wordt vastgesteld met een aangepaste benaming, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden. De benaming wordt gewijzigd naar "Cichorei-ast". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Cichorei-ast uit het vierde kwart van de 19de eeuw – eerste kwart van de 20ste eeuw, bestaande uit twee bouwlagen onder zadeldak." De erfgoedkenmerken worden beperkt tot het erfgoedtype "asten" en dateringen "vierde kwart 19de eeuw" en "eerste helft 20ste eeuw". De erfgoedwaarde "industrieel-archeologische waarde" wordt toegevoegd.

B_000254: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 149866/erfgoedid 23519), Ooststraat 44, Roeselare

Een advocaat dient voor cliënten een bezwaar in bij de vaststelling van dit goed. Het betreft een voormalige gezinswoning, waarin in de jaren '60 de juwelenwinkel "Het Gulden Schip" gevestigd was. Nadien, begin jaren '80, is het pand aansluitend verhuurd geweest aan diverse handelaars. De laatste 27 jaar is het pand verhuurd aan een retailmerk. Het thans handelspand is reeds meer dan 40 jaar niet meer bewoond op de bovenverdiepingen en heeft op het gelijkvloers een ingrijpende renovatie doorstaan om het geschikt te maken als handelspand. Indien dit handelspand behouden blijft als bouwkundig erfgoed, dan zouden de cliënten financiële verplichtingen worden opgelegd om te voldoen aan de voorschriften en vereisten voor het behoud van het vermeend erfgoed die niet in verhouding staan met de bestaande en sterk gewijzigde toestand van het oorspronkelijk burgerhuis. Het pand is reeds meer dan 30 jaar geleden verbouwd om het geschikt te maken als handelspand en heeft sindsdien haar kwalificatie als burgerhuis verloren. Bovendien beperkt de opname op de inventaris van bouwkundig erfgoed eigenaars en huurders de ontwikkeling en het gebruik van het handelspand hetgeen problematisch is bij aanpassing van het handelspand aan nieuwe functies of moderne vereisten. Bovendien heeft het pand doorheen de jaren nieuwe ramen en deuren gekregen die niet meer representatief zijn voor het historisch uitzicht van weleer. Vandaar dat er ernstige vragen gesteld worden bij de opname van dit handelspand (destijds burgerhuis) op de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen. In bijlage zijn twee foto's toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag tot schrapping van dit object uit het vaststellingsbesluit, omdat de erfgoedwaarden voldoende bewaard zijn.

1) Functie

Bezwaarindiener haalt aan dat het pand zijn kwalificatie als burgerhuis verloren is door de inrichting als handelspand. Conform algemene afspraken bij de inventarisinvoer wordt bij de naamgeving en toekenning van de erfgoedkenmerken uitgegaan van de oorspronkelijke functie van een object, in dit geval dus een burgerhuis. Een gewijzigde functie betekent niet dat het pand niet langer erfgoedwaarde zou hebben. Een gewijzigde functie betekent evenmin dat er verwacht wordt dat de oorspronkelijke functie van het pand hersteld zou worden. In de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt overigens aangegeven dat het object nu fungeert als winkelhuis, met gewijzigde begane grond.

2) Vermeende verplichtingen
Daarnaast wijst de bezwaarindiener op de financiële verplichtingen die samengaan met het voldoen aan de voorschriften en vereisten voor het behoud van dit erfgoed. Bij een opname in een vastgestelde inventaris geldt er geen actief behoudsbeginsel ten aanzien van een zakelijkrechthouder. De vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn, die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken. Een opname in de vastgestelde lijst van het bouwkundig erfgoed betekent niet dat het pand niet aangepast kan worden aan nieuwe functies of moderne vereisten.

3) Aanpassingen
In het bezwaarschrift wordt aangegeven dat er in het pand doorheen de jaren nieuw schrijnwerk aangebracht is, die niet meer representatief is voor het historische uitzicht. Er gebeurden sinds het moment van inventarisatie in 1999 inderdaad aanpassingen aan het pand: de dakkapellen zijn verdwenen evenals de houten erker uit 1971, en het schrijnwerk van de ramen is vernieuwd. Gelet op het feit dat de erker en het schrijnwerk in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De dakkapellen worden hierin wel vermeld, maar deze zijn allerminst bepalend voor de erfgoedwaarde van het huis. Ondanks de aanpassingen blijven er immers nog voldoende architecturaal kwalitatieve elementen behouden, die ook vermeld worden in de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris: de witte sierbakstenen bekleding met boogvelden met wapenschilden en diamantkoppen van witte natuursteen, het gebruik van arduin voor waterlijsten, steunzuil en basis van hoekbalkon, de deurrisaliet met tuitgevel en deurvenster waarboven een boogveld met de initialen “V.L.”, verwijzend naar de bouwheer Vanden Berghe-Loontjes, de versierde muurankers. Door deze elementen blijft het pand herkenbaar en representatief als een pand uit het begin van de 20ste eeuw en heeft het object met andere woorden nog steeds een historische en architecturale waarde.

De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van het aanduidings- en erfgoedobject wordt naar aanleiding van dit bezwaarschrift geactualiseerd zodat deze beter de erfgoedkenmerken en -elementen omschrijft: "Voormalig woonhuis uit begin 20ste eeuw, gebouwd in opdracht van bouwheer Vanden Berghe-Loontjes, zie initialen "V.L." in boogveld van de tuitgevel ter hoogte van het deurrisaliet. Hoekhuis van drie traveeën + drie traveeën en twee bouwlagen onder mansardedak. Lijstgevel met witte sierbakstenen bekleding, decoratief verlevendigd met arduinen en witte natuurstenen elementen."

De aanpassingen ten opzichte van de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris, worden geduid in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject: "Het huis is herkenbaar behouden, maar er gebeurden wel enkele aanpassingen ten opzichte van het moment van inventarisatie: het mansardedak is nu bekleed met pannen en de dakkapellen werden verwijderd, evenals de houten erker.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 149866/erfgoedid 23519), Ooststraat 44, Roeselare, wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze wordt: "Voormalig woonhuis uit begin 20ste eeuw, gebouwd in opdracht van bouwheer Vanden Berghe-Loontjes, zie initialen "V.L." in boogveld van de tuitgevel ter hoogte van het deurrisaliet. Hoekhuis van drie traveeën + drie traveeën en twee bouwlagen onder mansardedak. Lijstgevel met witte sierbakstenen bekleding, decoratief verlevendigd met arduinen en witte natuurstenen elementen."

B_000261: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve (aanduidingsid 163447/erfgoedid 81456), Landergemstraat 34-36, zonder nummer, Anzegem

Een advocaat dient namens cliënten opmerkingen in over het onroerend goed gelegen te Anzegem, Landergemstraat 34, kadastraal gekend als 1ste afdeling, sectie F, nr. 30/A en 18/B. Deze goederen maken deel uit het van het voorstel tot opname in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen, zoals dat momenteel aan het openbaar onderzoek is onderworpen.

- Het perceel 1ste afdeling, sectie F, nr. 18/B

Op dit perceel is de molen met bijgebouw gelegen. De molen zelf is reeds beschermd als monument bij besluit van 4 april 1944. Het bijgebouw is buiten de bescherming gelaten.
Dit bijgebouw wordt nu in de inventarisatie als volgt omschreven: "Aan de rand van de molenberg staat een klein bakstenen bedrijfsgebouw onder pannen zadeldak. Hierin werd in 1901 een stoommachine geplaatst waardoor men ook bij windstilte kon malen. De schoorsteen werd afgebroken. Mogelijk was in het gebouw ook als mechanische maalderij ingericht."
Bezwaarindiener wijst erop dat het bakstenen gebouw geen enkele installatie meer bevat. De stoommachine die in de inventarisatie is vermeld is niet aanwezig, en heeft bezwaarindiener evenmin aanwezig geweten.
Minstens dient de inventarisatie op dit punt te worden aangepast, aangezien de omschrijving verkeerdelijk de indruk wekt dat deze machine wel nog aanwezig is.
In de mate de inventarisatie het gevolg is van deze vermeende aanwezigheid van een stoommachine is deze inventarisatie bovendien verkeerd, en gebaseerd op een niet bestaande feitelijke grondslag. Indien het niet deze stoommachine is die de inventarisatie verantwoordt, dan blijkt uit de omschrijving op geen enkele wijze waarom dit bakstenen gebouw enige erfgoedwaarde zou hebben de inventarisatie verantwoordt.
Om die reden wordt verzocht om dit gebouw uit de inventarisatie te halen.

- Het perceel 1ste afdeling, sectie F, nr. 30/A

Op dit perceel is een gebouw aanwezig dat in de inventarisatie is omschreven als de tweede molenaarswoning.
Ook voor dit gebouw is het onduidelijk waarom deze mee is geïnventariseerd. De omschrijving zoals deze is opgenomen wijst op een eerder doorsnee landelijk gebouw uit de 19de eeuw, dat verbouwd werd in de 20ste eeuw. Buiten de ligging in de nabijheid van een molen is er aan dit gebouw geen enkel gegeven dat als bijzonder of opmerkelijk kan worden beschouwd. De woning is ook niet de historische molenaarswoning. Deze bevindt zich aan de oostzijde.
Ook om die reden wordt verzocht om dit gebouw uit de inventarisatie te halen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het bijgebouw bij de molen (gelegen op perceel 18B) en de woning ten noordoosten (Landergemstraat 34, perceel 30A) te schrappen uit

de vaststeling. De gegevens in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris worden wel aangepast.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de molensite als een bouwkundig ensemble, in casu het geheel van de als monument beschermde Landergemmolen met bijhorend maalderijgebouw en de hoeves ten westen en noordoosten, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van de aparte onderdelen op zich buiten beschouwing gelaten.
De ensemble- en contextwaarde vormen de doorslaggevende selectiecriteria voor opname van deze site in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris. De omliggende gebouwen houden verband met de molen en dragen zo bij tot de herkenbaarheid van de molenbiotoop. De bezwaren over twee van de onderdelen van deze site wordt afzonderlijk behandeld.

1) Bijgebouw bij de molen (perceel 18B)
Bezwaarindiener wijst erop dat dit gebouw geen enkele installatie meer bevat en dat men nooit heeft geweten van de aanwezigheid van een stoommachine, hoewel in de wetenschappelijke inventaris wordt beschreven dat er sinds de vroege 20ste eeuw een stoommachine werd geplaatst in het gebouw. In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, die deel uitmaakt van het vaststellingsdossier, wordt enkel naar dit gebouw verwezen als "een kleine mechanische maalderij". Gelet op het feit dat de stoommachine in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet de afwezigheid ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. De volgende stelling uit het bezwaarschrift kan dus worden weerlegd: "In de mate de inventarisatie het gevolg is van deze vermeende aanwezigheid van een stoommachine is deze inventarisatie bovendien verkeerd, en gebaseerd op een niet bestaande feitelijke grondslag." Het al dan niet aanwezig zijn van de stoommachine heeft geen impact op de erfgoedwaarde van voorliggend object. Het gebouw houdt ontegensprekelijk verband met de molen en ondersteunt zo de historische waarde van de site. Het gebouw is immers representatief voor een ontwikkeling binnen de windmolenbouw in de vroege 20ste eeuw, waarbij men steeds vaker een hulpmaalderij (met een mechanische krachtbron) installeerde bij een molen, om ook in het geval van windstilte werkzaam te kunnen blijven en beter te kunnen concurreren met de mechanische en (semi-)industriële maalderijen. Dat er in 1901 een aanvraag werd ingediend bij de provincie om een stoommachine in het gebouwtje te plaatsen, is gebaseerd op archiefonderzoek, zie ook de fiche over de molen op de website Molenecho's, https://www.molenechos.org/molen.php?nummer=805. Aangezien het bezwaarschrift wel nieuwe informatie aanlevert over de actuele toestand van het interieur van het gebouwtje, wordt dit meegenomen in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris (zie verder).

2) Woning ten noordoosten van de molen (Landergemstraat 34, perceel 30A)
Bij de recente herinventarisatie van de molensite in 2021 werd de woning expliciet benoemd als "(tweede) molenaarswoning". Bezwaarindiener wijst erop dat dit niet de historische molenaarswoning is en slechts een doorsnee landelijk gebouw is, waarvan de reden voor inventarisatie onduidelijk is.
De opmerking over de oorspronkelijke functie van dit gebouw is terecht. Er gebeurde op dit moment nog onvoldoende onderzoek naar de oorspronkelijke functie, eigenaars en bewoners van dit pand om te motiveren dat deze woning effectief gebouwd is of in gebruik is geweest als molenaarswoning. Er zou bijkomend archivalisch onderzoek moeten gebeuren om dit te achterhalen. Het onzeker zijn van de oorspronkelijke functie van het pand doet echter geen afbreuk aan de vaststelling van voorliggend object. De intrinsieke erfgoedwaarde van dit gebouw is inderdaad lager dan de andere gebouwen, maar zoals hierboven al gesteld gaat het bij de vaststelling van deze site om de erfgoedwaarden van het geheel. Zoals correct geduid in de wetenschappelijke inventaris betreft het een landelijke woning met 19de-eeuwse kern, maar verbouwd in de 20ste eeuw. De opname

van deze woning binnen de afbakening in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris wordt voornamelijk gemotiveerd vanuit de contextwaarde tot de andere onderdelen van de molensite. Los van de oorspronkelijke functie ondersteunt het pand de erfgoedwaarden van het ensemble.

Aanpassingen in aanduidingsobject en erfgoedobject
De gegevens uit het bezwaarschrift leiden wel tot een aanpassing van de gegevens in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris, zodat de erfgoedwaarden beter worden geduid en de historische gegevens worden rechtgezet.

- De benaming wordt aangepast tot "Site Landergemmolen", zodat het duidelijker is dat voorliggend object het ensemble betreft en de erfgoedwaarden betrekking hebben op dit geheel.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot: "Site van de Landergemmolen, een houten windmolen die reeds in 1418 vermeld wordt als een staakmolen voor het malen van graan, maar werd heropgericht in het begin van de 17de eeuw. In 1780 of 1781 werd de molen grotendeels vernieuwd. De molensite omvat het ensemble van de houten staakmolen op een molenberg met een klein bakstenen bedrijfsgebouw, dat vanaf de vroege 20ste eeuw bij windstilte dienstdeed als mechanische maalderij, en twee landelijke woningen ten westen en noordoosten, waarvan de westelijke de oorspronkelijke molenaarshoeve met 19de-eeuwse kern betreft en eveneens een ast omvat."
- Bij de erfgoedkenmerken wordt "boerenwoningen" toegevoegd als verwijzing naar de woning op nummer 34. Ook "maalderijen" wordt toegevoegd aangezien dit onderdeel ontbrak in de erfgoedkenmerken.

Bij het erfgoedobject wordt een aanvullende informatie voorzien waarin de inventarisbeschrijving wordt geactualiseerd en gecorrigeerd: "Het kleine bakstenen maalderijgebouw bij de molen bewaart geen enkele installatie en dus ook geen stoommachine. Daarnaast is het onzeker of de landelijke woning ten noordoosten (Landergemstraat 34) effectief dienst deed als molenaarswoning. De oorspronkelijke molenaarshoeve bevindt zich ten westen (Landergemstraat 36). De woning op nummer 34 sluit desalniettemin als boerenwoning met 19de-eeuwse kern, verbouwd in de 20ste eeuw, aan bij de context rond de windmolen. Om de oorspronkelijke functie en het eventuele gebruik als molenaarswoning te achterhalen, is archivalisch onderzoek nodig.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve (aanduidingsid 163447/erfgoedid 81456), Landergemstraat 34-36, zonder nummer, Anzegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Site Landergemmolen". Bij de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "boerenwoningen" en "maalderijen" toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Site van de Landergemmolen, een houten windmolen die reeds in 1418 vermeld wordt als een staakmolen voor het malen van graan, maar werd heropgericht in het begin van de 17de eeuw. In 1780 of 1781 werd de molen grotendeels vernieuwd. De molensite omvat het ensemble van de houten staakmolen op een molenberg met een klein bakstenen bedrijfsgebouw, dat vanaf de vroege 20ste eeuw bij windstilte dienstdeed als mechanische maalderij, en twee landelijke woningen ten westen en noordoosten, waarvan de westelijke de oorspronkelijke molenaarshoeve met 19de-eeuwse kern betreft en eveneens een ast omvat."

B_000269/12: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 172764/erfgoedid 212178), Wielewaalstraat 25, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur vraagt dit object te schrappen; voormalige woning is gesloopt alsook een deel van bijgebouwen; nog één schuur met erfgoedwaarde.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om enkel de overgebleven schuur op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De gesloopte hoevegebouwen worden geschrapt.

Om een hoevegebouw als een schuur als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit als zelfstandig object voldoende erfgoedwaarde te hebben. Het is immers zo dat bij erfgoedtypes als een hoeve steeds de ensemblewaarde primeert als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen. Dit was ook hier het geval bij opname van de hoeve in de wetenschappelijke inventaris. Deze hoeve werd in 2010 opgenomen in de wetenschappelijke inventaris omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld was van een West-Vlaamse 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen opgetrokken op een oudere site. De hoeve behaalde haar erfgoedwaarde uit het ensemble van een boerenhuis van 1832, een schuur met geïncorporeerd wagenhuis van 1883 en tussenin een aardappelkelder. Typerend was de L-vormige opstelling rondom een verhard erf.

Omdat op deze site boerenhuis en aardappelkelder zijn verdwenen, is de ensemblewaarde niet langer van toepassing, evenals de contextwaarde. De schuur bleef echter met alle bouwdetails bewaard, en behield alle in 2010 geregistreerde erfgoedelementen. Daarom scoort deze schuur hoog op de criteria herkenbaarheid en representativiteit. De ten zuiden op het erf ingeplante schuur vormt nog steeds een beeldbepalend element, zowel door haar volume als door haar inplanting en hoge graad van authenticiteit. De jaartalsteen "1883" in de oostelijke zijpuntgevel vormt een waardevol erfgoedelement. Het betreft een dwarsschuur in donkerrode baksteenbouw, onder golfplaten zadeldak waaronder de originele gebinten zijn bewaard. De originele getoogde deuren en stalvensters zijn eveneens nog bewaard, hoewel deze aan erfzijde deels vernieuwd zijn met betonlateien. Imposante rechte schuurpoort, aan zuidzijde nog in korfboogopening. Representatief voor de hoevebouw in West-Vlaanderen, is de incorporatie van een wagenhuisgedeelte, met een wageninrit waarboven beplanking met een laadluik is bewaard. Ze heeft architecturale waarde omdat ze een uitzonderlijk goed bewaard voorbeeld is van een West-Vlaamse dwarsschuur uit vierde kwart 19de eeuw, met geïncorporeerd wagenhuis. De schuur heeft historische waarde omdat ze getuigt van een 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen, opgetrokken op een oudere hoevesite. De schuur duidt als beeldbepalend element in het straatbeeld deze historische hoevesite duidelijk aan.

Omdat enkel de schuur is bewaard, dienen de gegevens in erfgoedobject en aanduidingsobject aangepast te worden.

- Benaming: Schuur met wagenhuis
- Beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Schuur met geïncorporeerd wagenhuis, opgetrokken in 1883 op een oudere hoevesite. Roodbakstenen dwarsschuur onder golfplaten zadeldak. De oorspronkelijke deuren, stalvensters en poorten bleven grotendeels bewaard, evenals de beplanking met laadluik boven de wageninrit en de jaartalsteen '1883' in de oostelijke zijpuntgevel."
- Erfgoedkenmerken:
    - Bij de erfgoedtypes worden geschrapt: aardappelkelders, boerenwoningen, hoeven met losse bestanddelen.
    - Bij de datering wordt tweede kwart 19de eeuw geschrapt.

In de wetenschappelijke inventaris wordt de huidige situatie geduid met een aanvullende informatie bij het erfgoedobject: "Het boerenhuis en de aardappelkelder zijn gesloopt. De schuur met geïntegreerd wagenhuis is bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 172764/erfgoedid 212178), Wielewaalstraat 25, Pittem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Schuur met wagenhuis". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Schuur met geïncorporeerd wagenhuis, opgetrokken in 1883 op een oudere hoevesite. Roodbakstenen dwarsschuur onder golfplaten zadeldak. De oorspronkelijke deuren, stalvensters en poorten bleven grotendeels bewaard, evenals de beplanking met laadluik boven de wageninrit en de jaartalsteen '1883' in de oostelijke zijpuntgevel." Bij de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "aardappelkelders", "boerenwoningen" en "hoeven met losse bestanddelen" geschrapt, evenals de datering "tweede kwart 19de eeuw".

B_000274: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Neoclassicistisch herenhuis (aanduidingsid 149885/erfgoedid 23541), Polenplein 14, Roeselare

Een particulier wil een opmerking formuleren betreffende de woning, die nu opgenomen is in het ontwerp van inventaris bouwkundig erfgoed. Bezwaarindiener meent dat deze woning, alhoewel het een woning betreft met mooie gevel, toch niet in deze mate waardevol is om opgenomen te worden in de inventaris. Er zijn trouwens in Roeselare nog wel meerdere woningen met een dergelijke gevel. Ook zijn er onlangs nog werken uitgevoerd aan de oorspronkelijke dakkapel en werd deze vervangen door een kleiner exemplaar en waarbij de drie oeil-de-boeufs verwijderd werden.
Bezwaarindiener heeft, ondanks de informatie die hem verstrekt werd, toch wel nog heel wat vragen over de gevolgen van opname in de inventaris. Bezwaarindiener vreest dat de minder positieve gevolgen daarvan niet voldoende verantwoord worden door de waarde van de gevel en de woning. Hij stelt deze opname dan ook in vraag en maakt voorbehoud ertegen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het neoclassicistische herenhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Deze woning is goed bewaard en heeft historische en architecturale waarde.

Bezwaarindiener heeft gelijk dat er in Roeselare nog gelijkaardig bouwkundig erfgoed is bewaard. Dat doet echter geen afbreuk aan de erfgoedwaarde van deze woning. De herenwoning heeft historische waarde omdat het samen met de naastgelegen brandweerkazerne een representatieve en herkenbare getuige is van de vroegere bebouwing van het Polenplein. Gelegen naast het Arsenaal, is ook deze herenwoning een representatief en herkenbaar voorbeeld van de statige historische bebouwing aan het Roeselaarse plein. De omvang van de statige woning, de hardstenen gevelbekleding en de neoclassicistische ornamentiek van de gevel getuigen van de hoge sociale status die de eind-19de-eeuwse bouwheer had. Het pand heeft architecturale waarde omdat het een stijlzuiver voorbeeld is van een eind-19de-eeuwse statige woning in stedelijke context, waarbij de neoclassicistische lijstgevel bekleed is met een hardstenen parement met typerende, horizontaliserende belijning. Typerend voor neoclassicistische burger- en herenwoningen in de stad zijn de geprofileerde kroonlijst op klossen en de segmentbogige muuropeningen, regelmatig in de traveeën geplaatst en voorzien van een geriemde omlijsting met sluitsteen. Een waardevol element is het deurrisaliet met balkon en dubbele deur met bewaard houtwerk. Het leien mansardedak is eveneens een element dat bijdraagt tot de architecturale waarde van het pand, daar het materiaal een uiting is van de hoge sociale klasse van de opdrachtgever. Het verwijderen van de oeil-de-boeufs en het verkleinen van de dakkapel, greep in op de omschreven erfgoedwaarde. Echter, omdat de andere elementen op basis waarvan de erfgoedwaarde werd toegekend nog bewaard zijn, heeft deze woning zijn hoge erfgoedwaarde behouden.

Het verdwijnen van de oeil-de-boeufs en verkleining van de dakkapel worden verwerkt in de inventaris:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van het aanduidingsobject en erfgoedobject wordt aangepast: "Eind-19de-eeuws neoclassicistisch herenhuis van vier traveeën en twee bouwlagen met arduinen gevelparement onder mansardedak."
- Bij het erfgoedobject wordt dit in aanvullende informatie toegevoegd: "De oeil-de-boeufs zijn verwijderd en de dakkapel is verkleind.
    - Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Alle informatie over de gevolgen van de opname van het pand in de vastgestelde inventaris is te vinden op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed: https://www.onroerenderfgoed.be/juridische-gevolgen-van-een-vaststelling.
Bezwaarindiener vreest negatieve gevolgen van de vaststelling. Echter, de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Neoclassicistisch herenhuis (aanduidingsid 149885/erfgoedid 23541), Polenplein 14, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze wordt: "Eind-19de-eeuws neoclassicistisch herenhuis van vier traveeën en twee bouwlagen met arduinen gevelparement onder mansardedak."

B_000279: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Pijlerkapel (aanduidingsid 163597/erfgoedid 81655), Hollendries 8, Anzegem

Particulieren melden totaal niet akkoord te gaan met de opname in de inventaris onroerend erfgoed. Bezwaarindieners zien geen enkele reden waarom dit zou moeten gebeuren:
het betreft een recente woning, hoofdgebouw en bijgebouw tussen 25 en 15 jaar.
geen speciale elementen aangebracht, geen uitzonderlijke bouwstijl.
past in omgeving en staat in de schaduw tav grotere optrekjes hier in de buurt.
Bezwaarindieners vragen hiermee rekening te houden, en hen ten minste te laten weten waarom de administratie een opname in het register zou in overweging nemen.

Behandeling van het bezwaar:
De vaststelling van het object op dit perceel betreft de pijlerkapel aan de hoek met de Bassegembosstraat. De afbakening van het onroerend goed is beperkt tot een bolpolygoon ter hoogte van de kapel en omvat dus niet het volledige perceel van Hollendries 8. De andere bebouwing op dit perceel behoort bijgevolg niet tot de erfgoedkenmerken en -elementen die deel uitmaken van het vaststellingsdossier en lagen niet voor in het openbaar onderzoek.
Het adres van aanduidings- en erfgoedobject is momenteel wel aangeduid als Hollendries 8. Aangezien het object een klein erfgoedelement betreft dat losstaat van de bebouwing op nummer 8 is het duidelijker dat het adres van het aanduidings- en erfgoedobject wordt aangepast: huisnummer 8 wordt geschrapt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Pijlerkapel (aanduidingsid 163597/erfgoedid 81655), Hollendries 8, Anzegem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigd adres. Huisnummer 8 wordt geschrapt.

B_000290: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 150271/erfgoedid 23996), Mandellaan 337, Roeselare

Particulieren zien zich genoodzaakt bezwaar in te dienen tegen een verdere vaststelling in de inventaris bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen, op grond van volgende opmerkingen.
In de voorbereidende werkzaamheden, meer bepaald de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende het onroerend erfgoed [Vlaams Parlement stuk 1901 (2012-2013) Nr. 1 ingediend op 04/02/2013 (2012-2013] vinden bezwaarindieners de volgende definitie van erfgoed: "Erfgoed is een collectief bezit, dat wij hebben gekregen van de generaties van gisteren en eergisteren. Wij zijn er vandaag rentmeester van en het is onze plicht het aan de generaties van morgen en overmorgen door te geven."
Bezwaarindiener stelt: HET IS DUS EEN COLLECTIEF BEZIT; Wanneer de rechten collectief zijn, moet ook de plichten, de verplichtingen, de nadelen, de lasten collectief worden gedragen.
Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden wanneer men de negatieve aspecten verbonden aan dit collectieve bezit afwentelt op de toevallige particuliere eigenaar van dit onroerend goed. Het gelijkheidsbeginsel en het verbod van discriminatie worden ook geschonden door een verschillende behandeling tussen de respectievelijke eigenaars van beschermd onroerend erfgoed en eigenaars van in de inventaris van het bouwkundig erfgoed vastgestelde onroerend erfgoed dat niet beschermd wordt en dus ook niet voor subsidiëring in aanmerking komt.
Een materieel gelijke behandeling betekent niet alleen dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden, maar tevens dat ongelijke gevallen ongelijk worden behandeld naar de mate van hun ongelijkheid. M.a.w. het onderscheid in de behandeling moet pertinent zijn en in verhouding met de nadelige effecten van de bescherming of de vaststelling.
Alhoewel het nadeel voor de eigenaar van vastgesteld onroerend erfgoed (enkel eigenaar op papier, in rechte, maar niet in feite, aangezien de gemeenschap er zich heer en meester over maakt) ook aanzienlijk is, en de paar zogezegde toegevingen op energetisch vlak veranderen daar niets aan. Wat baten enkele hypothetische toegevingen -afwijking van de normen voor energieprestatie en binnenklimaat (èn indien aangevraagd èn indien de beoordelende instantie erkent dat dat nodig is om de erfgoedwaarde in stand te houden) en vrijstelling van de renovatieverplichting- als je daarmee de bewoonbaarheid en de verhuurbaarheid voor de toekomst in het gedrang brengt? Gelieve ook te noteren dat in 2012 nog geen of veel minder sprake was van thema's als opwarming van de aarde, verbod op fossiele brandstoffen, quasi-verbod op CO-uitstoot etc.
De foto van de voorgevel die bij het bouwkundig onroerend object BURGERHUIS Mandellaan 337 hoort bevat volgens bezwaarindiener zowel een gedeelte dat hoort bij de Mandellaan 337, namelijk de voordeur en twee ramen op het gelijkvloers kant Rumbeke met daarboven een overkapt balkon, en een gedeelte dat hoort bij de eigendom Mandellaan 335, namelijk het grote raam op het gelijkvloers kant Ardooisesteenweg met erboven 3 ramen afgescheiden met een kolom in witsteen. De eigendomssituatie van beide panden is niet identiek. Het blauw ingekleurde deel van huis nr 337 van het plan dat bij het ID. hoort, het kadastraal perceel Roeselare 2 AFD sectie B perceel 1576 k^3, heeft slechts een breedte van 637 cm terwijl de foto ook 403 cm gevel toont van kadastraal perceel Roeselare 2 AFD sectie B perceel 1576 x^2. Bezwaarindiener schetst vervolgens de eigendomssituatie en -historiek van beide percelen.
Ook de erfgoedwaarden zijn volgens bezwaarindiener omzeggens niet meer aanwezig.
Het totale herenhuis was vroeger een soort kasteeltje in landelijk gebied; de Mandellaan was slechts een smalle kasseiweg en lag meer naar de overkant van de huidige brede Mandellaan; voor het herenhuis was nog een grote voortuin met cipressen aan de straatkant; ook achteraan was er een golvende Engelse landschapstuin en een boomgaard van meer dan een hectare; aan de westkant (kant Ardooisesteenweg) zaten ramen en een zijdeur en was er medegaande grond met een breedte van 7,26 m, en aan oostkant was er nog veel meer grond waarop later woning nr 339 werd gebouwd en verder nog een olieslagerij met tredmolen. Wanneer men een 'herenwoning' totaal uit zijn verband haalt en degradeert tot een gewone rijwoning, dan gaat de 'grandeur' die de vroegere woning kenmerkte teloor.

De voorgevel werd volgens bezwaarindiener zo goed mogelijk in stand gehouden, met inachtneming van de toenmalige normen; maar er zijn stukken natuursteen in verwerkt die na meer dan 100 jaar (woning draagt bouwjaar 1921, nadat de vorige woning bij de inval van de Duitsers op Schuwe Maandag in oktober 1914 was vernield) de tand des tijds vertonen; de opvulpartijen met baksteen zijn zachte bakstenen uit de lokale baksteenindustrie die kort na WO I overbevraagd en niet van de beste kwaliteit was; ze zijn éénmaal ca 1990 gewaterstraald en behandeld met xyloxanen om de poreusheid en te remediëren en de vuilopname te reduceren, maar niets garandeert dat ze een tweede dergelijke behandeling kunnen doorstaan; de witstenen elementen, -zandsteen is een uiteraard zachtere natuursteensoort-, werd toen ook gewaterstraald omdat zandstralen te nefast zou zijn geweest, maar toch zijn al veel fijne details in het sculptuurwerk verdwenen; de open balkon met metalen balustrades tussen de witstenen kolommen die compleet doorgeroest waren werd omgeturnd tot een overdekte en in de slaapkamer geïntegreerde erker om de houdbaarheid te verlengen, maar het spreekt vanzelf dat dergelijk bouwsel geenszins de actueel gewenste energienormen kan halen.
Vroeger stond de woning volgens bezwaarindiener een beetje hoger en had een eigen voetpad rondom om; bij de aanleg van de vernieuwde Mandellaan, kwam het trottoir op het straatniveau en moesten de onderste arduinen plakketten uitgecimenteerd, wat opnieuw de erfgoedwaarde deed dalen.
Ook het zware verkeer dat de gemeenschap dicht tegen het herenhuis laat voorbijrazen doet volgens bezwaarindiener af aan de duurzaamheid van een naar ontwerp landelijke herenwoning; de Mandellaan maakt er een bocht en het zwaar verkeer moet een uitwaartse druk uitoefenen op de voorgevel waardoor de vloer in de voorplaats omhoog stoot. Ook werken door de overheid met onvoldoende voorzorg uitgevoerd hebben de stevigheid en intrensieke (sic) waarde van het bouwkundig erfgoed nadelig beïnvloed: de kelder was droog tot de Mandellaan her aan werd gelegd met diepe riolen middenin tussen de rijstroken; toen werden zware metalen profielplaten in de grond geheid en kwamen er haarscheurtjes in de kelderwanden en was er waterinsijpeling; er werd toen contact genomen met stad Roeselare, maar toen gaf de collectiviteit niet thuis.
Door de buitenwaartse druk van het dak op voor- en achtergevel diende de zolder onderstut en ook de sierpanelen in zandsteen boven de voorgevel die begonnen naar buiten over te hellen dienden extra verstevigd.
De oorspronkelijke kaduke dakkapellen in het dak werden toen ook vervangen door veluxramen.
Het is volgens bezwaarindiener dus niet dat de eigenaars hun best niet hebben gedaan, maar de tijden zijn veranderd: de eigenaars zijn verouderd en horen niet meer tot de beroepsactieve klassen, wat een invloed heeft op hun inkomen; maar ook de vereisten, èn de overheidsbemoeinissen èn de uurlonen zijn dusdanig geëvolueerd dat onderhoud en instandhouding van een steeds ouder wordend bouwkundig erfgoed geen spek meer is voor de bek van zelfs goedmenende individuen.
Toen bezwaarindiener voor het eerst geconfronteerd werd met het register bouwkundig erfgoed, dat in de aanvang niet meer was dan een uitgave in boekvorm door een bankinstelling met toen nog te veel financiële middelen, waren er in de Mandellaan over bijna 4 kilometer slecht 4 'objecten' weerhouden;

1) in Rumbeke op Mandellaan 546 de Cadzandmolen (ID. 23314), die nog steeds bestaat maar bijna volledig aan het gezicht is onttrokken, verborgen achter een metalen graanmagazijn, en dus totaal waardeloos als molenlandschap;
2) in Roeselare op Mandellaan 170 de Broederschool (ID. 23995): de school is er nog maar niets herinnert nog zichtbaar aan de kloosterschool in de Fabrieksstraat die zichtbaar was vanuit de doodlopende Mandellaan; onlangs passeerde op internet nog een foto van de toestand toen: zalige herinnering!
3) in Roeselare op Mandellaan nabij nr 182 op de hoek met de Ardooisesteenweg NW-kant een kruisbeeld genaamd Kalvarie (ID. 23994); waar dit beland is is voor elke goedgelovige Roeselarenaar een vraagteken, maar het staat geboekt als geen erfgoedwaarde meer hebbende tengevolge sloop of verdwijning;
4) in Roeselare op Mandellaan 337 herenhuis (ID. 23996): het voorwerp van dit schrijven.

In de onmiddellijke omgeving kan bezwaarindiener nog andere voorbeelden opsommen: het Christusbeeld in de Kachtemstraat tegen de muur van de vooruitspringende rij woningen.
Tenslotte kan bezwaarindiener het voorbeeld aanhalen van Stad Roeselare dat een parel aan erfgoed aankoopt op Krottegem dat typerend is voor dit stadsdeel van kleine hofstedekes en landelijke woningen met veel thuisarbeid; de hofstede 'Ten Elsberghe'; die laten ze jarenlang verkommeren en oordelen dan dat terug opbouwen of restaureren ondoenbaar is en verloren of alleszins slecht besteed geld zodat enkel het besluit tot sloop overblijft. Dan luidt het verdict: verlies van erfgoedwaarde tengevolge van sloop.
Wanneer Mandellaan 337 zou worden gesloopt al of niet in het kader van een ruimer project, stelt bezwaarindiener de eerste te zijn om elementen die nog waardevol zijn te gebruiken als losse elementen in het project maar niet als mogelijkhedenbeperkende dwang; bouwen wordt zo al haast onbetaalbaar, zodat het niet past dat een overheid die zelf het slechte voorbeeld geeft het bouwen compleet onmogelijk en onbetaalbaar maakt. Bezwaarindiener stelt ook gaarne elementen die de administratie kunnen interesseren ter hare beschikking, zonder dat die perse ter plaatse volledig buiten de oorspronkelijke context moeten worden geïntegreerd.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag het object Burgerhuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De verschillende argumenten worden hieronder weerlegd.

Gelijkheidsbeginsel
Dit gedeelte van het bezwaar handelt niet over de feitelijkheden die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek. Daarom is dit argument tegen de opname van het pand in de inventaris van het bouwkundig erfgoed niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat, wat in voorkomend geval moet geconcretiseerd worden. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten.

Mandellaan 335 en 337
Bezwaarindiener merkt terecht op dat het burgerhuis zoals het beschreven is in de inventaris bouwkundig erfgoed en gefotografeerd bij inventarisatie in 1999 het historische burgerhuis betreft, zijnde een dubbelhuis van drie traveeën onder zadeldak. Het klopt inderdaad dat de eigendomstoestand op dit moment niet meer overeenkomt met de historische eenheid van deze burgerwoning. Momenteel maakt de helft van de historische burgerwoning deel uit van het eigendom met huisnummer 335. Door die complexe eigendomssituatie en perceelverdeling, is een administratieve fout gemaakt en is onterecht slechts de helft van de historische eenheid van de burgerwoning ingetekend. Omdat uit de andere feitelijkheden uit het vaststellingsdossier, zijnde de benaming en de beschrijving, duidelijk valt af te leiden dat de volledige historische woning wordt vastgesteld, wordt tijdens de vaststellingsprocedure de afbakening aangevuld met het gedeelte van het perceel 1576X2 (Roeselare, Afdeling 1, Sectie B, perceel 1576/00X002, Capakey: 36502B1576/00X002) dat tot het originele burgerhuis behoort. Daartoe wordt het gebouw aan de grond ingetekend.
De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Het burgerhuis is immers, ondanks de opdeling in verschillende eigendommen, ongewijzigd herkenbaar als een burgerhuis met dubbelhuisstructuur uit 1921. Alle erfgoedelementen en erfgoedkenmerken op basis waarvan het huis werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris zijn nog aanwezig.

Erfgoedwaarden

Bezwaarindiener merkt terecht op dat de context van deze burgerwoning gewijzigd is sinds de bouw in 1921. Echter, de oorspronkelijke context bestond niet meer toen de woning in 1999 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris; geen van de door bezwaarindiener vermelde aspecten was toen nog aanwezig, deze aspecten werden niet aangehaald als erfgoedelementen om de erfgoedwaarde van het goed te motiveren. Gelet op het feit dat de omgevende tuin, de beplanting in de straat en de landelijke omgeving in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld worden, doet het eigenlijke verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld.
De reinigingswerken aan de gevel, het omvormen van balkon tot erker en de vervanging van dakkapellen door veluxramen, waren al een feit toen de woning in 1999 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris. De woning werd dus geëvalueerd op haar erfgoedwaarde met deze vervaagde decoratieve elementen en gewijzigd balkon. De nog aanwezige erfgoedelementen en erfgoedkenmerken motiveren de historische en architecturale waarde van deze woning.

Gebreken aan de woning
Bezwaarindiener haalt aan dat er waterinsijpeling is in de kelder, dat de zolder moet worden gestut, dat de vloer omhoog komt, en dat de zandstenen sierpanelen verstevigd moeten worden. Zonder een gemotiveerd en gedetailleerd verslag als basis, kan niet worden aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de burgerwoning zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken is onvoldoende gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.
Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden aan de huidige energieprestatienormen en de financiële argumenten vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.

Bouwkundig erfgoed in Roeselare
Bezwaarindiener haalt vier objecten aan in de Mandellaan die in 1999 werden opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed van Roeselare tijdens het grootschalige project van de Vlaamse overheid "Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen". Bezwaarindiener haalt aan dat er in deze straat nog meer erfgoed aanwezig is dat niet in de inventaris opgenomen is, en dat het Christusbeeld in de Kachtemsestraat toen over het hoofd werd gezien. De samenstelling van de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed van Roeselare maakt geen deel uit van de huidige vaststellingsprocedure. Het is niet mogelijk om tijdens de lopende procedure onroerende goederen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen. Een aanvraag om een goed op te nemen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed kan evenmin in het kader van het openbaar onderzoek van een vaststellingsprocedure gebeuren. Sinds het kerntakenplan van de Vlaamse Overheid, zoals goedgekeurd op 17 juli 2015, is de Vlaamse overheid immers niet meer verantwoordelijk voor de opmaak en aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed op geografische basis. Bezwaarindiener dient een verzoek voor aanvulling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de stad Roeselare.
Bezwaarindiener haalt aan niet akkoord te zijn met de manier waarop de stad Roeselare is omgegaan met hofstede Ten Elsberghe. De sloop van dit goed maakt geen deel uit van het vaststellingsdossier, waardoor dit aspect van het bezwaar niet ontvankelijk is.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 150271/erfgoedid 23996), Mandellaan 337, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste afbakening. De afbakening aangevuld met het gedeelte van het perceel 1576X2 (Roeselare, Afdeling 1, Sectie B, perceel 1576/00X002,

Capakey: 36502B1576/00X002) dat tot het originele burgerhuis behoort. Daartoe wordt het gebouw aan de grond ingetekend.

B_000292: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Burgerhuis en schoolvleugel (aanduidingsid 163518/erfgoedid 81550), Ingooigemplaats 60, Anzegem

Een vzw tekent bezwaar aan tegen de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig Erfgoed. Bezwaarindieners ontvingen op 26 april 2023 een brief vanwege gemeente Anzegem. Hoewel de brief niet vermeldt om welk onroerend goed het gaat, vermoeden bezwaarindieners dat het de woning is Ingooigemplaats 60, 8570 Anzegem. Het huis staat midden in de school.
De beschreven erfwaarde (sic) is alleszins al heel beperkt op de inventaris van het onroerenderfgoed. Bezwaarindiener citeert de beschrijving van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris.
De opname op de inventaris erfgoedobjecten gebeurde op 01-01-2006. De laatste vaststelling dateert van 24-09-2009. Maar de foto die toendertijd genomen werd (https://beeldbank.onroerenderfgoed.be/images/43158), geeft niet de actuele toestand weer. Inmiddels zijn al (noodzakelijke) werken uitgevoerd. Het toen vastgestelde schrijnwerk is inmiddels deels vervangen (zie de foto op streetview genomen in mei 2021; bezwaarindiener voegt een link in die geen juist resultaat oplevert). Er zijn baren aangebracht aan de deurtravee. Dat alles heeft de erfgoedwaarde nog meer doen afnemen. Het gebouw staat midden in de school en is in erfpacht gegeven. Dit veronderstelt natuurlijk een voortdurende renovatie - zeker in huidige tijden - om het gebouw aan te passen opdat het gebouw aan zijn functie blijft beantwoorden. Een opname zal dergelijke inspanningen buitenproportioneel belemmeren. Te meer gezien de toch al bij al beperkte erfgoedwaarde.
Om die redenen tekenen bezwaarindieners bezwaar aan tegen de vaststelling en opname van het pand Ingooigemplaats 60 8570 Ingooigem op het inventaris als erfgoed. Bezwaarindieners zijn steeds bereid tot nadere toelichting en nadere informatie mocht dat nodig zijn.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het pand te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Bezwaarindiener haalt aan dat het pand weinig erfgoedwaarde heeft, omdat het schrijnwerk is vervangen en dat wijzigingen gebeurden aan de deur. Deze opmerkingen hebben geen invloed op de erfgoedwaarde zoals bepaald door de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken op basis waarvan het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het vernieuwd schrijnwerk werd immers al letterlijk vermeld in de beschrijving die opgemaakt werd in 2006 bij opname van het goed in de inventaris. De buizen toegevoegd aan de deur doen geen afbreuk aan de beschreven erfgoedelementen.
Het pand heeft wel degelijk erfgoedwaarde. Het heeft historische waarde omdat het als kloosterhuis van de 19de-eeuwse vrije basisschool getuigt van de 19de-eeuwse geschiedenis van Ingooigem, waarbij de Sint-Vincentiusorde het lager onderwijs organiseerde in het dorp. Het kloosterhuis is een beeldbepalend element in het dorp, herinnerend aan de 19de-eeuwse samenleving, en vormt nog steeds een beeldbepalend historisch element in de huidige lagere school. Het pand heeft architecturale waarde omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een 19de-eeuws kloosterhuis bij een lagere school, met typerende architecturale elementen zoals de dubbelhuisstructuur, de klokkenstoel en de heiligennis. Behalve het vernieuwde schrijnwerk, zijn alle erfgoedelementen van dit kloosterhuis bewaard.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat het pand midden in een schoolcontext staat. We merken daarbij op dat enkel het kloosterhuis aan straatzijde wordt vastgesteld, en niet de achter- of naastgelegen schoolgebouwen van de vrije basisschool. Deze zijn gelegen op de

site die historisch gezien de Sint-Vincentiussschool was; enkel het kloosterhuis heeft echter historische en architecturale waarde. De afbakening geeft dit alvast correct weer. Om dit eenduidig te maken in alle feitelijkheden in het vaststellingsdossier worden de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast. De benaming wordt 'Kloosterhuis'. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: 'Kloosterhuis van de vrije basisschool, daterend uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis met gecementeerde lijstgevel. Kenmerkende elementen zijn het klokkentorentje en de beeldnis met Heilig Hartbeeld.' Bij de erfgoedkenmerken wordt "burgerhuizen" vervangen door "kloosters".

Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden van het gebouw in functie van de schoolcontext vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. Daarenboven heeft de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering gebeuren die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis en schoolvleugel (aanduidingsid 163518/erfgoedid 81550), Ingooigemplaats 60, Anzegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste benaming, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, en erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Kloosterhuis". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Kloosterhuis van de vrije basisschool, daterend uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis met gecementeerde lijstgevel. Kenmerkende elementen zijn het klokkentorentje en de beeldnis met Heilig Hartbeeld." Bij de erfgoedkenmerken wordt "burgerhuizen" vervangen door "kloosters".

B_000293: Bezwaar bij de vaststelling van één object: N.V. Blanchisserie de Courtrai (aanduidingsid 157867/erfgoedid 59943), Meensesteenweg 85, Kortrijk

Een particulier wenst een bewaar in te dienen tegen de bestendiging/opname van het onroerend goed Blekerij Kortrijk, Meensesteenweg 85 te 8500 Kortrijk, op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
De vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed gelegen in de provincie West-Vlaanderen ligt van 1 april 2023 tot en met 30 mei 2023 in openbaar onderzoek. Voorliggend bezwaar is dus alleszins tijdig.
Voorliggend bezwaar duidt dat **(I) de voorgestelde opname** van het onroerend goed **op de inventaris van bouwkundig erfgoed niet in overeenstemming is met de geldende regelgeving**. Eveneens blijkt uit voorliggend bezwaar dat **(II)** de **in *concreto* toetsing** van het onroerend goed **aan het vastgestelde afwegingskader** duidt dat het onroerend goed **niet over** de vereiste **actuele erfgoedwaarden beschikt** om opgenomen te kunnen worden op de inventaris van bouwkundig erfgoed.

Beschrijving bouwkundig erfgoed – relict
De NV Blancisserie de Courtrai (https://id.erfgoed.net/aanduidingsobiecten/23950) bevindt zich op het terrein gelegen aan de Meensesteenweg 85 te Kortrijk.
Bezwaarindiener voegt kaart toe met aanduiding voorwerp van openbaar onderzoek.
Het desbetreffend pand stond reeds opgelijst als bouwkundig erfgoed 24 september 2009. De Vlaamse Regering wenst het onroerend goed nu opnieuw vast te stellen als bouwkundig erfgoed - relict in een nieuwe lijst, waarvoor nu voor het eerst een voorafgaand openbaar onderzoek wordt georganiseerd.

Inhoudelijke argumentatie

I. Voorgestelde opname van het onroerend goed op de inventaris van bouwkundig erfgoed is niet in overeenstemming met de geldende regelgeving.
Het Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed (hierna 'Onroerenderfgoeddecreet') en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 (hierna 'Onroerenderfgoedbesluit') regelen het wetgevend kader voor de opname van een onroerend goed op één van de 5 verschillende inventarissen. Het gaat onder meer om de landschapsatlas, de inventaris van archeologische zones, de inventaris van het bouwkundig erfgoed, de inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde en de inventaris van historische tuinen en parken.
Artikel 4.1.1., 3° van het Onroerenderfgoeddecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering gehouden is de inventaris van bouwkundig erfgoed geheel of gedeeltelijk vast te stellen. De Vlaamse regering heeft, conform art 4.1.2. van het Onroerenderfgoeddecreet, in art 4.1.1. e v van het Onroerenderfgoedbesluit de criteria vastgelegd voor de opname en schrapping van een onroerend goed in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
Artikel 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit bepaalt dat een **onroerend goed** of een geheel van onroerende goederen **pas kan worden opgenomen in een vastgestelde inventaris als het betreffende onroerend goed (a) één of meer erfgoedwaarden bezit**, én **(b) voldoende bewaard** is. Deze voorwaarden zijn cumulatief.
Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat de voorgestelde opname van het onroerend goed op de inventaris van bouwkundig erfgoed niet in overeenstemming is met de geldende regelgeving. De inventarisatie is niet gebeurd conform de verplichtingen uit het Onroerenderfgoeddecreet, het Onroerenderfgoedbesluit en het Ministerieel Besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed (hierna Vaststellingsbesluit betreffende de inventarismethodologie).
De voorgestelde opname van het betreffende onroerend goed op de inventaris van het bouwkundig erfgoed zoals onderworpen aan huidig openbaar onderzoek, kan niet op rechtmatige wijze leiden tot effectieve opname op de inventaris van het bouwkundig erfgoed. **De (a) afweging van de erfgoedwaarde, noch (b) de controle dat deze erfgoedwaarden voldoende bewaard zijn, is afdoende gebeurd**. Bovendien moet in voorliggend geval worden vastgesteld dat het betreffende onroerend goed geen afdoende actuele erfgoedwaarden meer heeft (zie daarvoor deel II).

a) Beschrijving en afweging erfgoedwaarden
Overeenkomstig art 4.1.1., 3° en 4.1.2. Onroerenderfgoeddecreet stelt de Vlaamse Regering de inventaris van bouwkundig erfgoed geheel of gedeeltelijk vast en bepaalt zij de criteria voor het opnemen en schrappen van een onroerend goed in die inventaris, die in art 4 11 Onroerenderfgoedbesluit worden opgelijst.
Opdat een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen kan worden opgenomen op de vastgestelde inventaris moet het desbetreffend goed in eerste instantie één of meer erfgoedwaarden bezitten. Om na te gaan of een goed effectief erfgoedwaarden bezit wordt conform art 4.1.5. Onroerenderfgoedbesluit gebruik gemaakt van de inventarismethodologie, die door de minister wordt vastgesteld
In uitvoering van art 4.1.5. Onroerenderfgoedbesluit werd bij Ministerieel Besluit van 17 juli 2015 de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed vastgesteld. De betreffende inventarismethodologie dient overeenkomstig art 4.1.5. Onroerenderfgoedbesluit en de bijlage bij het Ministerieel Besluit van 17 juli 2015 de volgende elementen te bevatten
1) Een korte beschrijving van de inventaris,
2) De wijze van beschrijving van de erfgoedwaarden (zie hieronder, punt i),
3) Het afwegingskader dat gehanteerd wordt om het onroerend erfgoed te waarderen, bestaande uit a) erfgoedwaarden en b) selectiecriteria (zie hieronder, punt ii).
Noch de wijze van beschrijving (i), noch het *in concreto* gehanteerde afwegingskader (ii) zijn voor het betreffende onroerend goed, zoals op heden onderworpen aan een openbaar onderzoek, conform de vereisten uit voormeld ministerieel besluit.

i. De wijze van beschrijving van de erfgoedwaarden
Het Ministerieel Besluit van 17 juni 2015 betreffende de vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed stelt dat bij het onderzoek voor opname van een onroerend goed in een inventaris de informatie op basis van verschillende soorten bronnen wordt verzameld en kritisch getoetst. Dit onderzoek heeft immers tot doel om voldoende kennis te vergaren om de erfgoedwaarde van het onroerend goed te kunnen duiden.
In casu wordt voor de NV Blanchisserie de Courtrai, zoals aangegeven op de fiche die in openbaar onderzoek ligt, slechts een nietszeggende en zeer algemene beschrijving gegeven van de beweerde erfgoedwaarden. Zo wordt het volgende opgenomen: bezwaarindiener voegt een printscreen toe van de beschrijving en aanvullende informatie in de wetenschappelijke inventaris.
Uit de inventaris blijkt nergens dat er een afdoende en grondig onderzoek werd gedaan om met voldoende kennis van zaken de erfgoedwaarde van het goed te kunnen beoordelen. In voorliggend geval wordt slechts verwezen naar één enkele literaire bron, die overigens al 18 jaar oud is en die niet is uitgegeven noch consulteerbaar is. Er zijn voor het overige geen andere bronnen opgenomen, zoals eventuele cartografische bronnen, informatie op andere inventarissen en databanken, iconografische bronnen, mondelinge bronnen,... zodat een kritische toetsing onmogelijk is. De vereiste kritische toetsing, zoals opgelegd in voormeld ministerieel besluit van 17 juli 2015, werd niet doorgevoerd. Dit wordt nog versterkt doordat er letterlijk gesteld wordt dat een groot deel gesloopt is. Is er dan nog sprake van een gebouwencomplex, wat immers de enige reden van inventarisatie is.
De gehanteerde beschrijving van de vermeende erfgoedwaarde is volgens bezwaarindiener niet conform voormeld Ministerieel Besluit, en kan in ieder geval niet leiden tot inventarisatie.

ii. Het afwegingskader
Zoals hierboven reeds geduid moet conform voormeld ministerieel besluit van 17 juli 2015 een afwegingskader worden gehanteerd om het onroerend goed te waarderen, om een gedegen afweging te kunnen maken of het onroerend goed kan worden opgenomen in de inventaris. Hierbij moet worden rekening gehouden met (a) de **erfgoedwaarden** en (b) de **selectiecriteria**.
Aangaande de vereiste **erfgoedwaarden**, verwijst het Ministerieel Besluit naar de dertien erfgoedwaarden die werden gedefinieerd in art. 2.1., 26° van het Onroerenderfgoeddecreet. Om te worden opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed volstaat het dat een onroerend goed één van de dertien decretaal vastgestelde erfgoedwaarden bezit. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in de inventaris voor het betreffende onroerend goed louter wordt verwezen naar een blekerij en gebouwencomplex. Deze bestaan echter niet meer, laat staan dat er sprake is van een vermeende 'historische waarde' en 'architecturale waarde', zonder nadere specificering. Zo wordt nergens verduidelijkt waarom het goed vandaag nog een historische waarde zou hebben.
Het Ministerieel Besluit stelt dat een architecturale waarde kan worden vastgesteld als het onroerend goed zou getuigen van een maatschappelijke ontwikkeling, gebeurtenis, figuur, instelling of landgebruik uit het verleden van de mens. Geen enkele motivering daaromtrent is terug te vinden in de documenten die in openbaar onderzoek worden gelegd. Evenmin wordt toegelicht welke architecturale waarde het pand zou omvatten. Uit de inventaris kan op geen enkele manier worden afgeleid waarom er erfgoedwaarde aan het desbetreffend pand zou kunnen worden toegekend, zeker gezien de gebouwen allemaal grotendeels gesloopt zijn.

Het ministerieel besluit legt verder 5 **selectiecriteria** vast. Het Onroerenderfgoedbesluit bepaalt in art. 4.1.5., 2de lid uitdrukkelijk dat voor de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de inventarisatiemethodologie minstens de selectiecriteria 'zeldzaamheid', 'herkenbaarheid', 'representativiteit', 'ensemblewaarde' en 'contextwaarde' moeten worden opgenomen. Er moet worden vastgesteld dat voor het betreffende onroerend goed in de inventaris geen enkele verwijzing is terug te vinden naar één van de 5 selectiecriteria. De toetsing aan de selectiecriteria wordt op geen enkele manier gemotiveerd.
Bovendien moet worden opgemerkt dat **voorliggend voorstel tot opname** van het onroerend goed op de inventaris van het bouwkundig erfgoed **een één-op-één overname is van** de vaststelling van het onroerend goed op de inventaris sinds **de vaststelling van 24 september 2009**. De vorige opname op de inventaris dateert dus van voor het Onroerenderfgoeddecreet, van voor het Onroerenderfgoedbesluit en dus zeker ook van voor het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed. **De vaststelling van 2009 houdt zodoende geen rekening met de opgelegde inventarisatiemethodologie, waardoor het louter overnemen van de bestaande vaststellingslijst niet toelaatbaar**.
Uit het bovenvermelde blijkt dat voor het betreffende onroerend goed niet op rechtmatige wijze kan worden overgegaan tot inventarisatie van het onroerend goed op de inventaris van bouwkundig erfgoed. De gehanteerde werkwijze is manifest in strijd met de vastgelegde inventarisatiemethodologie. Het vooropgestelde afwegingskader werd niet gehanteerd, waardoor op geen enkele wijze een gedegen afweging kan gemaakt worden om het pand al dan niet op te nemen in de inventaris van bouwkundig erfgoed.
Minstens moet worden vastgesteld dat de voorgestelde inventarisatie van het betreffende onroerend goed manifest in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De loutere verwijzing naar het bestaan van historische en architecturale waarde zonder nadere detaillering en omschrijving van die waarden en het totale gebrek aan selectiecriteria in de inventaris vormt een duidelijke **schending** van het **zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel**. De voorgestelde opname op de inventaris is duidelijk gebeurd zonder passende en voldoende motivering omtrent de erfgoedwaarde die het pand in kwestie zouden bezitten en zonder na te gaan aan welke selectiecriteria het goed voldoet om te worden opgenomen. **Er is daarbij geen enkele motivering noch impactbeoordeling van het gegeven dat er van een gebouwencomplex geen sprake meer is. Alle gebouwen zijn immers in hoofdzaak gesloopt en van een blekerij is geen sprake meer**.
Van een bestuur kan worden verwacht dat zij op een zorgvuldige wijze haar beslissingen voorbereidt. De eigenaar blijft in deze echter in het ongewisse omtrent de motieven voor de opname van haar pand op de inventaris bouwkundig erfgoed. Bovendien, gelet op de zeer beperkte doch vooral gedateerde bronnen die werden geraadpleegd om de erfgoedwaarde te kunnen beoordelen, kan niet anders dan worden besloten dat de juridische en feitelijke aspecten van het dossier niet deugdelijk werden geïnventariseerd en gecontroleerd. De beslissing tot opname werd niet gesteund op een behoorlijk onderzoek van de zaak en het is genomen zonder kennis van alle relevante feitelijke gegevens van het dossier. Er ligt op heden geen afdoende informatie voor dat de opname in de inventaris wettig is.

b) Onvoldoende bewaard - Gebrek aan actuele beoordeling
Naast het bestaan van één of meer erfgoedwaarden, dient conform art. 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit ook te worden onderzocht of het onroerend goed dat

dat men wenst te inventariseren wel voldoende bewaard is. In dit kader dringt zich een actuele beoordeling op.
Het pand werd niet bezocht. De actuele stand van zaken van het onroerend goed en zijn omgeving zijn in functie van de erfgoedwaarde niet bekeken, noch nader onderzocht of beoordeeld.
Het Onroerenderfgoeddecreet stelt in art. 4.1.5. echter een actieve onderzoeksplicht voorop voor ambtenaren die worden aangewezen voor het onderzoek naar de erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken. De onderzoeksplicht geldt zelfs in die mate dat de ambtenaren bij decreet worden gemachtigd om toegang te hebben tot de onroerende goederen die opgenomen zijn op een inventaris of in aanmerking komen voor opname. Een uitzondering hierop zijn de particuliere woningen en bedrijfslokalen. Evenwel verhindert dat de ambtenaren die zijn gelast met onderzoek niet om aan de betreffende eigenaars de vraag te stellen om onderzoek te mogen uitvoeren naar het interieur van het pand door het pand te betreden, ten einde een gedegen onderzoek te kunnen voeren. In voorliggend geval werd geen verzoek tot toegang gericht aan de eigenaar zodat er geen nadere controle van de actuele situatie heeft plaatsgevonden. Artikel 4.1.5. van het Onroerenderfgoeddecreet omschrijft immers de vereiste van een grondig onderzoek. In de memorie van toelichting van het betreffende artikel wordt uitdrukkelijk gesteld (MvT, Pari St VI Pari 2012-13, nr 1901, 1, p 37): "*Onroerend erfgoed is niet zomaar een ruimtelijk decor Monumenten, archeologische sites, landschappen of stads- en dorpsgezichten zijn veel meer dan een gevel, muur of perceelsgrens. Achter de muren van monumenten of binnen grote percelen bevinden zich vaak waardevolle elementen die integraal deel uitmaken van het onroerend goed in kwestie. Bij het inventariseren van onroerend erfgoed is het dus essentieel dat deze elementen ook mee in rekening kunnen worden gebracht (…)*"
Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat op geen enkele wijze een actuele beoordeling werd uitgevoerd. Niet van het interieur, en zelfs niet van het exterieur Een één op één overname van wat reeds op de inventaris middels vaststellingsbesluit van 2009 was opgenomen, zonder enige controle ter plaatse en bijkomend onderzoek getuigt geenszins van behoorlijk bestuur en betreft in ieder geval geen actuele beoordeling. Dit geldt eens te meer daar het vaststellingsbesluit van 2009 werd goedgekeurd zonder de voorafgaande organisatie van een openbaar onderzoek. Bezwaarindienende partij heeft nooit eerder haar opmerkingen kunnen formuleren tegen de eerdere opname van haar pand als bouwkundig erfgoed.
Het staat vast dat zonder verificatie van het pand onmogelijk kan worden nagegaan of het goed voldoende bewaard is, wat overigens uitdrukkelijk wordt voorschreven in art 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit Een actuele beoordeling werd niet worden uitgevoerd. De voorgestelde opname van voorliggend pand op de inventaris bouwkundig erfgoed, zonder actuele beoordeling, is aldus duidelijk in strijd met art 4.1.1. Onroerenderfgoedbesluit.
De gehanteerde werkwijze betreft eveneens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Op grond van voorgaand beginsel is het bestuur ertoe verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te nemen. Het zorgvuldig voorbereiden van een beslissing impliceert dat het bestuur, alvorens een beslissing te nemen, erover moet waken dat het beschikt over alle feitelijke en juridische gegevens. De juridische en feitelijke aspecten van het dossier moeten deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden. In die optiek had aldus duidelijk een actuele beoordeling moeten plaatsvinden, wat in deze niet gebeurd is. Enkel op die manier kon met kennis van zaken worden beslist. Zonder de controle ter plaatse is de overheid niet volledig ingelicht over een belangrijk gegeven dat de beslissing kan beïnvloeden. Aangezien de beslissing tot opname niet gesteund is op een behoorlijk onderzoek van de zaak en is genomen zonder kennis van alle relevante feitelijke gegevens van het dossier, is het zorgvuldigheidsbeginsel duidelijk geschonden.
Aangezien voor het betreffende pand geen actuele controle werd uitgevoerd om na te gaan of er erfgoedwaarden zijn en of deze nog wel

voldoende goed bewaard zijn, kan het betreffende onroerend goed niet worden opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

II. De in concreto toetsing van het onroerend goed aan het vastgestelde afwegingskader duidt dat het onroerend goed niet over actuele erfgoedwaarden beschikt
Hoewel het de verantwoordelijkheid is van de overheid om op een zorgvuldige en afdoende wijze een inventaris op te maken en de rechtsonderhorige daarbij geen feiten moet aanreiken, wenst bezwaarindiener duidelijk te maken dat de site op heden geen afdoende erfgoedwaarde meer heeft, en een opname op de inventaris bouwkundig erfgoed zich bijgevolg dan ook niet opdringt.
Bezwaarindiener verwijst naar **de vergunning verleend door de Stad Kortrijk dd. 9 september 2019 met als voorwerp het slopen van de blekerijsite** (in bijlage toegevoegd). De gebouwen werden grotendeels gesloopt en van een gebouwencomplex, laat staan van een blekerij, is geen sprake meer. Bijgevolg blijkt dat er geen afdoende erfgoedwaarden zijn die de inventarisatie kunnen verantwoorden.

Conclusie: geen opname pand in inventaris, wel schrapping uit inventaris
De hierboven uiteengezette argumentatie duidt dat de voorgestelde opname van het pand op de inventaris manifest onwettig is. De *in concreto* beoordeling zoals aangereikt door bezwaarindiener toont verder duidelijk aan dat de site geen actuele afdoende erfgoedwaarde meer bezit. Het pand kan om die reden dan ook niet op wettige wijze worden vastgesteld als bouwkundig erfgoed - relict in het vaststellingsbesluit.
Gelet op hetgeen hoger werd geduid dient het onroerend goed volgens bezwaarindiener te worden geschrapt van de inventaris van bouwkundig erfgoed in navolging van huidig openbaar onderzoek. Gelet op het voorgaande verzoekt bezwaarindienende partij de administratie om kennis te nemen van voorliggend bezwaar, het betreffend pand niet opnieuw op te nemen op de inventaris bouwkundig erfgoed maar het onroerend goed te schrappen uit de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het goed te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De argumenten uit het bezwaarschrift worden weerlegd.

I. Opname niet in overeenstemming met de geldende regelgeving.
Bezwaarindiener wenst aan te tonen dat de afweging van de erfgoedwaarde en de controle of deze erfgoedwaarden voldoende bewaard zijn, onvoldoende gebeurd is.

a) De beschrijving en afweging van de erfgoedwaarde

De N.V. Blanchisserie de Courtrai werd opgenomen in de inventaris bij de geografische inventarisatie van Kortrijk, die uitgevoerd werd tussen 2000 en 2006. Zoals omschreven in de gebeurtenisfiche over deze inventarisatie, zie https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/443, volgt deze inventaris de basisprincipes van de inventarismethodologie van het project Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen (https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/103). Veldwerk vanop de openbare weg vormde de basis voor de evaluatie en de selectie van het bouwkundig erfgoed. Registratie van deze visuele waarnemingen op een veldwerkfiche en fotografische opnamen vulden elkaar aan. De beschrijving van een object in de inventaris is dus ook in eerste instantie gebaseerd op deze visuele evaluatie en screening van het erfgoed ter plaatse. De vastgestelde inventarismethodologie somt bronnen op die gebruikt kunnen worden bij de beschrijving van de erfgoedwaarden, maar verplicht niet tot het gebruik van deze bronnen. Zo vulden de onderzoekers de inventaris van Kortrijk en deelgemeenten, waar mogelijk, aan op basis van beschikbare literatuur en archiefonderzoek. De uitvoerigheid van het onderzoek werd bepaald door de beschikbaarheid van het bronnenmateriaal en de tijd die beschikbaar was voor bijkomend onderzoek.

Dat er voor dit object geen bijkomende bronnen vermeld worden, betekent allerminst dat er geen kritische toetsing zou gebeurd zijn of het onderzoek niet grondig werd gevoerd. Al het erfgoed werd afgetoetst binnen het geografisch kader van het inventarisproject en geëvalueerd op basis van de belangrijkste bron, namelijk het onroerend goed zelf. De inventarisatie van het goed gebeurde dus wel volgens de toenmalige inventarismethodologie.

Bovendien hoeft de vastgestelde inventaris niet uitdrukkelijk te verwijzen naar de waarden en selectiecriteria die de erfgoedwaarde van een goed bepalen, om uit de beschrijving te kunnen afleiden dat het onroerend goed aan één of meer van de selectiecriteria voldoet en één of meer van de erfgoedwaarden heeft. Ook in https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/443 wordt het afwegingskader en de selectie van het erfgoed verduidelijkt. De opname van een object wordt telkens afgewogen aan de waarden en criteria uit de inventarismethodologie voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Om een gedegen afweging te maken of een onroerend goed kan worden opgenomen in de inventaris, wordt telkens rekening gehouden met de erfgoedwaarden, de selectiecriteria en de bewaringstoestand. Die waarden en criteria worden niet afzonderlijk beschouwd, maar de totale beoordeling vormt het uitgangspunt voor de evaluatie. Voor de opname in de inventaris wordt rekening gehouden met de geografische of de thematische context, en wordt de relevantie voor Vlaanderen voor ogen gehouden. Bovendien werd er bij het onderzoek beroep gedaan op een specialist industrieel erfgoed, die het inventaristeam bijstond in hun selectie. Op die manier kon het industrieel erfgoed in Kortrijk afgetoetst worden ten opzichte van het industrieel erfgoed in de regio en ruimer in Vlaanderen.
De N.V. Blanchisserie de Courtrai werd geselecteerd omwille van de industrieel-archeologische en historische waarde. De site is een herkenbaar voorbeeld van een blekerij, die hier sinds 1920 werd opgericht op de vroegere weide van blekerij Vercruysse. De erfgoedelementen zijn zo representatief voor de continue aanwezigheid van textielindustrie op deze locatie sinds de late 19de eeuw. De blekerij verwijst naar industriële activiteiten langs de Meensesteenweg en de historische evolutie van de blekerijnijverheid, namelijk van een openluchtblekerij tot een gemechaniseerd proces, veruitwendigd in het gebouwenbestand. De erfgoedwaarden bij opname hadden betrekking op de volledige site: de ensemblewaarde was dus een heel belangrijk selectiecriterium. Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd de gedeeltelijke sloop van de site geregistreerd en werd de resterende erfgoedwaarde geëvalueerd. Om de resterende elementen als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, moeten deze als zelfstandig object voldoende erfgoedwaarde hebben. Dit is hier effectief het geval. Er is nog steeds sprake van een herkenbaar ensemble van de hoge blinde bakstenen afsluitingsmuur langs de Meensesteenweg en het bewaarde bedrijfsgebouw ten noordoosten van de site, namelijk het voormalige kantoorgebouw, heropgebouwd na de Tweede Wereldoorlog. Dankzij deze bewaarde elementen is de oorspronkelijke functie als nijverheidssite nog steeds afleesbaar. De historische en industrieel-archeologische waarde blijven zo gemotiveerd. Dat er sprake zou zijn van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsbeginsel, kan aldus weerlegd worden.
In het bezwaarschrift wordt gesteld dat er niet kan afgeleid waarom er architecturale waarde aan het object wordt toegekend. Het object wordt echter niet vastgesteld omwille van de architecturale waarde. Dit argument is dus niet ontvankelijk.

Bezwaarindiener wijst erop dat de huidige opname van het onroerend goed in de vastgestelde inventaris een identieke overname is van de eerdere vaststelling sinds 2009. Dit is niet correct. Er gebeurde een administratieve controle, evaluatie en actualisatie van het object, zie de aanvullende informatie van begin 2023 in de wetenschappelijke inventaris. In de huidige vaststellingsprocedure met openbaar onderzoek wordt een object vastgesteld op basis van de volgende feitelijkheden: een benaming, afbakening op kaart, erfgoedkenmerken, beschrijving van de erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden. De benaming van het goed bleef ongewijzigd aangezien "N.V. Blanchisserie de Courtrai" nog steeds de site goed aanduidt en verwijst naar de historische benaming en het erfgoedtype.

Voor de afbakening geldt de algemene afspraak dat volledige percelen worden afgebakend, inclusief eventuele onderdelen zonder erfgoedwaarde. De afbakening omvat dus terecht de percelen waarop de resterende muur en gebouw zich bevinden. Er wordt wel ingegaan op de opmerking uit het bezwaar dat nu in de erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt verwezen naar de volledige blekerijsite en het oorspronkelijke gebouwencomplex. De gegevens in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris worden aangepast zodat de erfgoedwaarden en selectiecriteria beter worden geduid:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Beeldbepalend bakstenen ensemble representatief voor de historische blekerijsite op deze locatie, bestaande uit een lange, blinde straatgevel van de voormalige fabrieksgebouwen uit het interbellum en aansluitend kantoorgebouw, heropgebouwd na de Tweede Wereldoorlog. De terreinen van de oude openluchtblekerij Vercruysse-De Pantin werden vanaf 1920 ingenomen en uitgebouwd door de N.V. Blanchisserie de Courtrai."
- Bij de erfgoedkenmerken wordt "omheiningsmuren" toegevoegd als verwijzing naar de resterende muur. Het erfgoedtype "blekerijen" wordt geschrapt omdat de effectieve nijverheidsgebouwen gesloopt werden. Om het bewaarde bedrijfsgebouw te capteren, wordt wel het erfgoedtype "kantoorgebouwen" en de datering "na WO II" toegevoegd.

De aanvullende informatie in de wetenschappelijke inventaris wordt geherformuleerd tot: "Van de blekerijsite bleef langs de Meensesteenweg enkel het bakstenen ensemble van de hoge, blinde bakstenen afsluitingsmuur van de voormalige fabrieksgebouwen uit het interbellum en het bedrijfsgebouw ten noordoosten van de site bewaard. Het bedrijfsgebouw betreft het voormalige kantoorgebouw van de blekerij, heropgebouwd na de Tweede Wereldoorlog. Ondanks de sloop van de magazijnen, fabriekshallen en schoorsteen, vormen de bewaarde erfgoedelementen een herkenbare getuige van de historische blekerijsite.

- Informatie verkregen van de Intergemeentelijke Onroerenderfgoeddienst Leiedal (30 december 2022).
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

c) Onvoldoende bewaard - Gebrek aan actuele beoordeling

Bezwaarindiener wijst er daarnaast op dat de actuele stand van zaken van het onroerend goed niet nader werd onderzocht en dat voorbij gegaan werd aan 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit en artikel 4.1.5. van het Onroerenderfgoeddecreet. Zoals hierboven verduidelijkt, gebeurde er wel een actuele beoordeling van de bewaringstoestand en erfgoedwaarde van het goed. Er waren zonder bezoek ter plaatse voldoende bronnen voorhanden om een grondige evaluatie te maken van de resterende erfgoedelementen. Het al dan niet bewaard zijn van interieurelementen staat los van de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed geïnventariseerd werd en vastgesteld wordt. De inventarisatie beperkte zich immers tot de vanop de openbare weg zichtbare erfgoedelementen en -kenmerken.

Bezwaarindiener stelt correct dat er in 2009 geen mogelijkheid was om een bezwaar in te dienen tegen de opname van het object in de vastgestelde inventaris. Pas vanaf het Onroerenderfgoeddecreet van 2015 maakt een openbaar onderzoek deel uit van de vaststellingsprocedure. Het gebrek aan inspraak werd op die manier gecorrigeerd. Voor de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen werd in 2023 voor het eerst een vaststellingsprocedure met openbaar onderzoek opgestart, zodat iedereen een bezwaar of opmerking kan indienen bij de vast te stellen inventaris. Er werd voldaan aan alle voorwaarden van de vaststellingsprocedure, zoals opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

II. Onvoldoende actuele erfgoedwaarden voor opname

Bezwaarindiener wenst aan te tonen dat de site vandaag onvoldoende erfgoedwaarde bezit. In de behandeling hierboven werd al in detail aangetoond dat de resterende erfgoedelementen de historische en industrieel-archeologische waarde motiveren. Ondanks de wijzigingen van de site sinds de bouw en sinds de opname in de inventaris, is er nog steeds erfgoedwaarde aanwezig en is de opname in de vastgestelde inventaris gegrond.
Er wordt verwezen naar de vergunning uitgereikt door de stad Kortrijk in 2019, die de sloop van de site betrof. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. In het geval van een (sloop)vergunningsaanvraag moet er steeds een individuele afweging gebeuren en motiveert de vergunningverlenende overheid haar beslissing, rekening houdend met bijvoorbeeld de erfgoedkenmerken en bewaringstoestand. Een afgeleverde vergunning vormt geen grond om over te gaan tot schrapping van een goed uit de vastgestelde inventaris. Er wordt steeds geëvalueerd op basis van de actuele toestand na uitvoering van de werken, zie onder punt I. Bovendien wordt in de vergunning ook expliciet bevestigd dat het de intentie was de muur langs de Meensesteenweg in stand te houden en te integreren in toekomstige ontwikkelingen, zoals ook opgenomen in het ruimtelijk uitvoeringsplan, waarvan de site deel uitmaakt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object N.V. Blanchisserie de Courtrai (aanduidingsid 157867/erfgoedid 59943), Meensesteenweg 85, Kortrijk, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. In de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "blekerijen" geschrapt, worden de erfgoedtypes "omheiningsmuren", "kantoorgebouwen" toegevoegd, evenals de datering "na WO II". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Beeldbepalend bakstenen ensemble representatief voor de historische blekerijsite op deze locatie, bestaande uit een lange, blinde straatgevel van de voormalige fabrieksgebouwen uit het interbellum en aansluitend kantoorgebouw, heropgebouwd na de Tweede Wereldoorlog. De terreinen van de oude openluchtblekerij Vercruysse-De Pantin werden vanaf 1920 ingenomen en uitgebouwd door de N.V. Blanchisserie de Courtrai."

1.2 Bezwaren tegen de (gedeeltelijke) schrapping van een object uit de vaststelling

In deze bezwaarschriften vraagt de bezwaarindiener een object of deel van een object niet te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het gaat in totaal om 59 bezwaren. In deze bezwaren wordt het gebrek aan erfgoedwaarde van de te schrappen panden in twijfel getrokken of wordt aangetoond dat het object voldoende goed bewaard is.
Voor acht bezwaren blijft het goed toch opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Voor de overige 53 bezwaren wordt er niet ingegaan op de vraag. In drie gevallen hiervan is er wel een impact op de gegevens in het vaststellingsdossier, bijvoorbeeld door een aanpassing van de reden voor schrapping. Bij de andere bezwaren blijven de gegevens uit het vaststellingsdossier ongewijzigd.

1.2.1 Het object blijft toch vastgesteld (geen schrapping)

Er wordt ingegaan op de vraag in deze acht bezwaren om het object niet te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Zeven objecten blijven op die manier opgenomen in het vaststellingsbesluit van 2014. De bezwaarschriften tonen immers aan dat de objecten nog erfgoedwaarde hebben of bewaard zijn.

B_000099/03, **B_000269/06**: Bezwaren bij de schrapping van één object: Steenbakkerij Ampe (aanduidingsid 82977/erfgoedid 212228), Brugsesteenweg 170-172,

Pittem. Bezwaren maken deel uit van B_000099, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor drie objecten in Ichtegem, Tielt en Pittem, en van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

B_000099/03: Een lokaal bestuur stelt vast dat de Steenbakkerij Ampe met ID 82977, Brugsesteenweg 170-172 in Pittem volledig wordt geschrapt van de inventaris. Gelet op de erfgoedwaarde van de droogloods, die specifiek wordt uitgelicht in het PRUP Kleiput Egem en omgeving en die volgens de voorschriften van dat PRUP maximaal behouden dient te blijven, wordt voorgesteld om te overwegen minstens dit deel te behouden op de inventaris.

B_000269/06: Een lokaal bestuur wenst dit object te behouden op de inventaris. De droogloods blijft behouden. Dit staat ook opgenomen in het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Kleiput Egem.

Behandeling van het bezwaar:
Uit het RUP Kleiput Egem en omgeving blijkt inderdaad dat de site Steenbakkerij Ampe erfgoedelementen bevat die voldoende goed zijn bewaard en erfgoedwaarde hebben. Er wordt ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om het erfgoedobject niet te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Steenbakkerij Ampe (aanduidingsid 82977/erfgoedid 212228), Brugsesteenweg 170-172, Pittem, wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000133/02: Bezwaar bij de schrapping van één object: Gedenksteen Willy Coppens (aanduidingsid 22942/erfgoedid 79528), Smissestraat zonder nummer, Houthulst. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000133, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor twee objecten in Houthulst.

Een lokaal besluit dient bezwaar in tegen een geval dat onterecht op de te schrappen lijst staan. Het gaat over: Gedenksteen Willy Coppens: Smissestraat zonder nummer (Houthulst) > de gedenksteen staat er nog.

Behandeling van het bezwaar:
De vraag tot opheffing van de schrapping van dit object is terecht. Er werd bij het vaststellingsvoorstel vanuit gegaan dat de gedenksteen verwijderd was. Dat klopt niet: deze is nog steeds aanwezig. De gedenksteen wordt daarom niet geschrapt en blijft vastgesteld met het besluit van 2014.
Uit Google Streetview van mei 2022 blijkt inderdaad dat de gedenksteen is ingeplant onder een boom op de noordoostelijke hoek van het W. Coppensplein. Het gedenkteken heeft nog steeds de erfgoedwaarden waarmee het werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris en is voldoende goed bewaard. Daarmee is voldaan aan de voorwaarden om het object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De schrapping is dus onterecht en wordt opgeheven.
Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de status van de erfgoedwaarde aangepast naar 'aanwezig' en de fysieke status naar ‘bewaard’.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De gedenksteen Willy Coppens (aanduidingsid 22942/erfgoedid 79528), Smissestraat, Houthulst wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het

vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000164/05: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 78719/erfgoedid 90233), Spillebosstraat 1, Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke.
De beschrijving van een object opgenomen op de inventaris van het Onroerend Erfgoed bevat vaak verschillende onderdelen, die samen een geheel vormen. Dit geldt in het bijzonder voor hoevegebouwen, waar naast het woonhuis, stalling(en), bijgebouwen, bakhuis, aardappelkelder, … toe behoren.
Het volledig schrappen van het object omdat één of enkele delen van het geheel gesloopt of verbouwd werden en waarbij losse onderdelen bewaard zijn gebleven houdt geen rekening van de intrinsieke erfgoedwaarden die de resterende delen blijven hebben.
Dit geldt in het bijzonder ook voor het object Spillebosstraat 1, Meulebeke, ID 78719, Hoeve, dat niet als integraal gesloopt of verbouwd kan worden beschouwd omdat delen van het geheel bewaard zijn gebleven: Woonhuis, schuurstalvleugel, **bakhuis**, gietijzeren waterpomp, **aardappelkelder**.
Dit item kan in zijn geheel niet worden geschrapt uit de Inventaris omdat onderdelen met erfgoedwaarde gebleven zijn en een deel van het geheel blijven uitmaken. De bewaard gebleven delen dienen als nieuwe en aparte objecten opgenomen op de Inventaris.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt ingegaan op de vraag om de schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen. Van de hoeve zijn inderdaad twee erfgoedelementen bewaard die de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed motiveren: het bakhuis en de constructie die door bezwaarindiener wordt aangeduid als een aardappelkelder.

Het bakhuis is een klein element, dat volgens artikel 13.2 van de Codex (Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van [stedenbouwkundige] handelingen waarvoor geen [omgevingsvergunning] nodig is) van belang is voor de kwaliteit van de leefomgeving, een volkskundige, historische of esthetische waarde heeft, als referentie dient voor de bevolking van een buurt of wijk, of bijdraagt tot het gevoel van een plaatselijke bevolking tot een bepaalde plek te behoren. Het bakhuis op Spillebosstraat 1 heeft historische waarde omdat het herinnert aan de historische hoeve op deze plaats. Representatief voor historische hoeves in Vlaanderen is het bakhuis, dat als los element steeds deel uitmaakte van het hoeve-ensemble. In dit geval is het een representatief en gaaf bewaard voorbeeld van een historisch bakhuis in Vlaanderen.
Bezwaarindiener merkt ook op dat de aardappelkelder bewaard is op het erf. Het betreft een ronde, koepelvormige constructie die prominent op het erf is bewaard, overgroeid met gras en met een bakstenen toegangsdeur aan erfzijde. Op de bouwvergunning voor de nieuwbouw van de hoevegebouwen wordt deze constructie als 'bunker' aangeduid. Uit het bezwaarschrift en uit de geraadpleegde literatuur kan niet uitgemaakt worden tot welk van deze twee erfgoedtypes deze constructie behoort. Sowieso betreft het een zeldzaam en opmerkelijk element dat de historische waarde van de hoeve onderstreept.
Een bijkomend erfgoedelement dat de erfgoedwaarde van deze hoevesite onderstreept, is het boomkapelletje aan de linde, dat zich tegen de haag van het erf bevindt. Dit element wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit onder aanduidingsid 168704. De boomkapel, het bakhuis en de ronde, koepelvormige constructie aardappelkelder/bunker hebben samen een hoge ensemblewaarde en contextwaarde, die de historische en volkskundige waarde van de overgebleven hoeve-elementen onderstrepen.

Op basis daarvan wordt de hoeve niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de status van de erfgoedwaarde aangepast naar 'aanwezig' en de fysieke status naar 'bewaard'.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 78719/erfgoedid 90233), Spillebosstraat 1, Meulebeke, wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000241/11: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 22672/erfgoedid 16964), Doornstraat 6, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Zeker behouden. Deze hoeve was goed bewaard en onderhouden. Bouwhistorisch, historisch en cultureel belang. Authentiek en landschappelijk belang.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener heeft gelijk: de boerenwoning is nog bewaard gebleven. De hoevesite dient toch nog vastgesteld te blijven.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd geregistreerd dat de boerenwoning gesloopt was en dat er een nieuwe woning was opgetrokken op een andere plaats. Op 24 juni 2023 kon ter plaatse vastgesteld worden dat er inderdaad een nieuwe woning is opgetrokken, maar dat de boerenwoning met aanpalend gebouw niet werd gesloopt en nog voldoende goed bewaard is.
Daarbij werd geëvalueerd dat de erfgoedwaarde van de boerenwoning nog aanwezig is. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken luidt: "Oorspronkelijk omwalde (?) hoeve met losse, bakstenen bestanddelen van één bouwlaag onder zadeldaken rondom verhard erf met verharde oprit." In de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt de klemtoon vooral gelegd op de erfgoedwaarde van het boerenhuis, met het lager aanbouwsel. De erfgoedwaarde van de site is dus vooral gebaseerd op de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen van het boerenhuis met aanpalend gebouw: deze zijn bewaard. Andere hoevegebouwen ten zuiden en oosten worden gewoon vermeld, "zonder verdere noemenswaardigheden". Hoewel enkele van deze gebouwen inmiddels gesloopt zijn, is er nog steeds sprake van een hoeve met losse, bakstenen bestanddelen van één bouwlaag onder zadeldaken rondom verhard erf met verharde oprit. De ensemblewaarde en de herkenbaarheid van de hoevesite is met andere woorden behouden.
Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de status van de erfgoedwaarde aangepast naar 'aanwezig'.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 22672/erfgoedid 16964), Doornstraat 6 te Veurne wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000269/05: Bezwaar bij de schrapping van één object: Sculptuur Feniks (aanduidingsid 75764/erfgoedid 211744), Kauwstraat zonder nummer, Pittem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur wenst dit object te behouden in de inventaris. De sculptuur is TIJDELIJK verhuisd naar een magazijn wegens het herbouwen van een aanpalend pand, maar wordt nadien [teruggeplaatst].

Behandeling van het bezwaar:
Omdat de terugplaatsing op dezelfde plek zal gebeuren en voorzien is voor het einde van de vaststellingsprocedure, wordt de schrapping van dit object uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed opgeheven.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Sculptuur Feniks (aanduidingsid 75764/erfgoedid 211744), Kauwstraat zonder nummer, Pittem, wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000275/04: Bezwaar bij de schrapping van één object: Watermolen Slypemolen (aanduidingsid 29346/erfgoedid 81033), Stedestraat zonder nummer, Zwevegem

Een adviesraad heeft de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed" gescreend en beaamt het merendeel van de opgesomde elementen, die gesloopt, vervallen of te sterk verbouwd zijn. De praktijkervaring leert inderdaad dat de inventaris aan screening toe is. Bezwaarindiener dient bezwaren in die gaan over vijf elementen die voorkomen op de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed". Het gaat om elementen waarvan bezwaarindiener meent dat ze wel degelijk nog een relevante erfgoedwaarde bezitten. Sommige elementen worden geschrapt omdat de erfgoedwaarde verdwenen zou zijn door verbouwingen. Bewaarindiener meent dat sommige verbouwingen derwijze kwalitatief zijn dat ze het erfgoedkarakter een nieuw elan geven. Andere elementen zijn inderdaad wat ongelukkig aangepakt maar zijn daarom nog niet "erfgoed-waardeloos".
Bezwaarindiener vraagt om volgend object alsnog te behouden op de "lijst van het vast te stellen bouwkundig erfgoed": Slypemolen. De watermolen op de slypemolen is een oud en bijzonder restant, dat aangeduid is op de "Frickx-kaart", en reeds vermeld werd in 1628. Het gebouw is verdwenen, maar de funderingen en een deel van de baksteenbodem in de beekbedding zijn nog bewaard. Gezien het belang en de zeldzaamheid van dergelijke resten, en gezien de geringe impact op mogelijke bouw- of infrastructuurprojecten, meent de bezwaarindiener dat deze restanten behouden moeten blijven op de inventaris van de vastgestelde bouwkundige erfgoedelementen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de schrapping van de Watermolen Slypemolen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
Bezwaarindiener heeft gelijk dat de in 2006 geregistreerde erfgoedelementen van deze historisch waardevolle site nog steeds aanwezig zijn. De beschrijving uit 2006 bij erfgoedobject 81033 is "Vandaag blijft enkel de ruïne van het voormalig werkhuis over en de afdamming in de beek. De resten van de gevel aan het water zijn onderaan versterkt in natuursteen." Bezwaarindiener merkt terecht op dat deze resten nog steeds bewaard zijn, dat ze zeldzaam zijn en een hoge historische waarde hebben voor Zwevegem als getuigen van een 17de-eeuwse molensite langs de Slypebeek.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Watermolen Slypemolen (aanduidingsid 29346/erfgoedid 81033), Stedestraat zonder nummer, Zwevegem, wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het object blijft opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het

bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000282: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 31261/erfgoedid 88823), Paddegatstraat 3, Jabbeke

Een lokaal bestuur meldt dat op de hoevesite Paddegatstraat 3 te 8490 Stalhille - Jabbeke (https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/31261) nog steeds een belangrijk erfgoedobject aanwezig is onder de vorm van een ronde rosmolen zoals ook blijkt uit de in bijlage bijgevoegde recente foto's. Gezien dergelijk molenerfgoed tegenwoordig erg zeldzaam is - eerder verdween ook al te Jabbeke de rosmolen bij hoeve Het Kaproenken (Nachtegaalstraat 29) - verdient dit erfgoedobject met duidelijk aantoonbare historische en industriële waarde om verder te worden opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen. Zie ook de beschrijving van dit erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris: "Ten noorden van het erf, ronde rosmolen uit 1854. Opgetrokken in gele baksteen onder zeszijdig pannen tentdak, met buitenwerks een diameter van zes meter. Aan de voorzijde is een ingang, aan de achterzijde drie luikopeningen. De rosmolen heeft gewerkt tot in 1930. Het laatste technische onderdeel van de molen, zijnde de galg met beugels, werd in 1976 door de Provincie aangekocht voor de rosmolen in het Provinciaal Domein Tillegembos." Zoals met het bouwkundig erfgoed gelegen Gistelsteenweg 206 te Snellegem is gebeurd, alwaar van de verdwenen hoevesite enkel nog de tabaksast als afzonderlijk erfgoedobject zal worden vastgesteld, kan in het geval van voormelde hoeve in Stalhille dus ook worden beslist om nog enkel de aldaar bewaarde rosmolen uit 1854 als bouwkundig erfgoed vast te stellen. Bezwaarindiener wil er verder op wijzen dat omtrent deze rosmolen heel wat wetenschappelijke informatie voorhanden is (zie in dat verband volgende fiche in de molendatabase van Molenzorg Vlaanderen vzw - https://www.molenechos.org/molen.php?nummer=1196). De erfgoedwaarde van de andere gebouwen op de hoevesite Paddegatstraat 3 is sinds de renovatie (met nieuwbouw) van deze hoeve inderdaad volledig verdwenen: voorliggend bezwaar handelt dus enkel over het voorstel om deze 19de-eeuwse rosmolen definitief te schrappen als bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar is terecht: de rosmolen is nog steeds aanwezig op deze voormalige hoevesite. De schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris moet opgeheven worden. Het object blijft opgenomen in het besluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 31261/erfgoedid 88823), Paddegatstraat 3, Jabbeke, wordt niet geschrapt uit de vastgestelde inventaris. Het object blijft opgenomen in het besluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

1.2.2 De gegevens uit het vaststellingsdossier worden aangepast

B_000164/02: Bezwaar bij de schrapping van één object: Gemeentepark (aanduidingsid 32682/erfgoedid 90186), 'T Park zonder nummer (Meulebeke), Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke. In de richtlijn "Beoordelen van sloopaanvragen van gebouwen opgenomen in de vastgestelde

Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed 15.02.2018" (I. DEBACKER) geeft het agentschap Onroerend Erfgoed melding van 4 statussen: bewaard, deels bewaard, verbouwd of gesloopt.
Erfgoedwaarden worden op basis van verschillende criteria toegekend. Verbouwd zou betekenen dat de oorspronkelijke erfgoedwaarden hierdoor volledig zouden verloren zijn. Dit is een zeer lastige interpretatie omdat een verbouwing altijd betekent dat de aanpassing gebeurd is vertrekkend vanuit het oorspronkelijk concept en waarbij men altijd delen heeft bewaard.
Naar mening van de bezwaarindiener kan niet worden besloten dat automatisch alle verbouwde items opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed hierdoor hun erfgoedwaarde verliezen. Dit dient per item nauwgezet te worden afgewogen ten overstaan van de oorspronkelijke erfgoedwaarden.
Voor het object ’t Park (zonder nummer), Meulebeke, ID 32682, dat voorgesteld wordt om te worden geschrapt van de lijst van de objecten opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed, tekent de bezwaarindiener uitdrukkelijk bezwaar aan omdat bezwaarindiener van mening is dat de erfgoedwaarden niet fundamenteel zijn aangepast, ook al werd een omgevingsvergunning toegekend om ingrepen te doen op het object.
Gemeentepark. Parkje met grasperken, afgezoomd door lage aanplantingen en voorzien van verspreide bomen (…); omlopende padenstructuur in betonstraatstenen. Parking aan de noord- en oostzijde.
In 2022-23 gebeurt een heraanleg van de omgeving van de Markt van Meulebeke waartoe dit Gemeentepark behoort.
Behoudens een herinrichting van de parkings en de padenstructuur van dit Gemeentepark is hier geen enkele wijziging gebeurd tegenover de oorspronkelijke erfgoedwaarde zoals vastgesteld in juni 2007-2008. Dit object heeft haar volledige erfgoedwaarde behouden en kan niet worden geschrapt.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het Gemeentepark uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
Bezwaarindiener heeft wel gelijk dat het Gemeentepark niet kan geschrapt worden omwille van 'geen erfgoedwaarde meer: verbouwd'. Dit is een administratieve fout in het vaststellingsbesluit, die wordt rechtgezet. Het gemeentepark wordt immers geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het geen bouwkundig maar landschappelijk erfgoed is. De beschrijving van het park uit 2008 in de wetenschappelijke inventaris bevat geen enkel bouwkundig element en is dus onterecht opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. De discipline van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris moet gecorrigeerd worden naar "landschappelijk" in plaats van "bouwkundig". In 2022 evalueerde het agentschap Onroerend Erfgoed tuinen en parken, die opgenomen zijn in de inventaris onroerend erfgoed. Binnen dat project werd geëvalueerd dat het gemeentepark van Meulebeke geen erfgoedwaarde heeft als landschappelijk element.
Het Gemeentepark dient dus geschrapt te worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het geen bouwkundig maar landschappelijk erfgoed is. Ook als landschappelijk element werd daarenboven in 2022 geoordeeld dat dit park geen erfgoedwaarde meer heeft.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Gemeentepark (aanduidingsid 32682/erfgoedid 90186), 'T Park zonder nummer (Meulebeke), Meulebeke, wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met een andere motivering, namelijk omdat het geen bouwkundig erfgoed is.

B_000241/09: Bezwaar bij de schrapping van één object: Heldenhuldezerkjes op kerkhof Avekapelle (aanduidingsid 30002/erfgoedid 16916), Kerkstraat zonder nummer, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van dit object Heldenhuldezerkjes op kerkhof Avekapelle. Dubbel in administratie? Met welk nummer in de lijst met 'vast te stellen erfgoed' zou het dan overlappen, 172920? Het gaat hier om zerkjes van Vlaamse helden, uniek in hun soort. Ze verwijzen naar WOI en zijn een icoon van de eerste bedevaart. Belang als blijvende hulde. Het gaat om het collectieve geheugen van WOI.

Behandeling van het bezwaar:
Dit bezwaar heeft invloed op het vaststellingsbesluit, meer bepaald op de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij aanduidingsobject 149538.
De heldenhuldezerkjes zijn sinds 2011 vastgesteld bouwkundig erfgoed (zie aanduidingsid 30002) en worden ook nu voorgedragen voor de vaststelling, namelijk als onderdeel van Parochiekerk Sint-Michiel met kerkhof (aanduidingsid 149538). Het voorheen afzonderlijke erfgoedobject voor de heldenhuldezerkjes is namelijk geïntegreerd in het erfgoedobject van de parochiekerk Sint-Michiel met kerkhof. Het erfgoedkenmerk heldenhuldezerken is toegevoegd, dus worden de heldenhuldezerken als onderdeel van het kerkhof mee vastgesteld.
Omwille van de duidelijkheid wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van het aanduidingsobject 149538 en erfgoedobject 16916 aangevuld, zodat alle erfgoedkenmerken worden vermeld en er expliciet verwezen wordt naar de heldenhuldezerkjes. De nieuwe beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Georiënteerde kerk ingeplant ten zuiden van de dorpskom, met omringend kerkhof met oude linde, afzomende dubbele rij linden waartussen voetpad, Sint-Apolloniakapelletje uit de eerste helft van de 20ste eeuw, toegangshek en roepsteen. Een oorlogsgedenkteken, heldenhuldezerkjes en een graf voor een Britse piloot herinneren aan beide wereldoorlogen. Laatgotische kerk gebouwd eind 16de eeuw na vernieling van de vroegere kerk in 1593 tijdens de godsdienstberoerten. De kerk raakte zwaar beschadigd tijdens de Eerste Wereldoorlog en werd circa 1920 hersteld naar oorspronkelijk patroon onder leiding van architect J. Viérin. 18de-eeuwse calvarie tegen te toren."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Parochiekerk Sint-Michiel met kerkhof (aanduidingsid 149538/erfgoedid 16916), Kerkstraat zonder nummer, Veurne, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt als volgt aangepast: "Georiënteerde kerk ingeplant ten zuiden van de dorpskom, met omringend kerkhof met oude linde, afzomende dubbele rij linden waartussen voetpad, Sint-Apolloniakapelletje uit de eerste helft van de 20ste eeuw, toegangshek en roepsteen. Een oorlogsgedenkteken, heldenhuldezerkjes en een graf voor een Britse piloot herinneren aan beide wereldoorlogen. Laat-gotische kerk gebouwd eind 16de eeuw na vernieling van de vroegere kerk in 1593 tijdens de godsdienstberoerten. De kerk raakte zwaar beschadigd tijdens de Eerste Wereldoorlog en werd circa 1920 hersteld naar oorspronkelijk patroon onder leiding van architect J. Viérin. 18de-eeuwse calvarie tegen te toren."

B_000244/03: Bezwaar bij de schrapping van één object: Boerenarbeidershuis (aanduidingsid 44056/erfgoedid 81803), Stientjesstraat 30, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning niet gesloopt is. Ze werd enkel tussen eind 2021 en begin 2022 verbouwd met behoud van de erfgoedwaarden. Er is ook geen andere reden voorhanden om die te schrappen van de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het boerenarbeidershuis uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen. De schrapping betreft hier immers niet de woning in de Stientjesstraat 30, maar de woning gelegen op nummer 42.

De arbeiderswoning gelegen op het adres Stientjesstraat 30 wordt wel degelijk opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen, maar onder een ander id, namelijk Arbeidershuis (aanduidingsid 163474/erfgoedid 81489).

Het Boerenarbeidershuis geregistreerd in de vastgestelde inventaris met aanduidingsid 44056 en in de wetenschappelijke inventaris met erfgoedid 81803, betreft de woning die in 2005-2006 gelegen was op Stientjesstraat 42. De foto in de beeldbank (https://id.erfgoed.net/afbeeldingen/42712) en de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris, laten duidelijk zien dat men de woning toen fout lokaliseerde ter hoogte van nummer 30. In de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed van 2014 werd het geïnventariseerde boerenarbeidershuis dan ook met het foute adres en dus op een foute locatie opgenomen, namelijk op Stientjesstraat 30 in Anzegem. Dit is een administratieve fout in het vaststellingsbesluit, die wordt rechtgezet. De reden voor schrapping is dus de foute locatie van het object. Het is echter niet mogelijk om de woning nu nog op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het bedoelde boerenarbeidershuis op nummer 42, dat in 2005-2006 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed als dwars op de straat ingeplant boerenarbeidershuis uit het laatste kwart van de 19de eeuw, is ondertussen gesloopt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenarbeidershuis (aanduidingsid 44056/erfgoedid 81803), Stientjesstraat 30, Anzegem, wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met een andere motivering, namelijk omdat het fout gelokaliseerd was.

1.2.3 Het vaststellingsdossier blijft ongewijzigd

B_000133/01: Bezwaar bij de schrapping van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 54914/erfgoedid 308436), Smissestraat 31, 35, Houthulst. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000133, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor twee objecten in Houthulst.

Een lokaal bestuur dient bezwaar in tegen een geval dat onterecht op de te schrappen lijst staan. Het gaat over: Burgerhuis Smissestraat 31, Houthulst: nr. 31 is nog intact. Zie collegebesluit van de gemeente Houthulst.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de woning op nummer 31 is nog bewaard. Om die reden ligt dit huis als een apart bouwkundig object voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in het voorstel onder een nieuwe ID, namelijk Burgerhuis (aanduidingsid 162556/erfgoedid 79536), Smissestraat 31, Houthulst.

Het te schrappen aanduidingsobject 54914 omvat zowel nummer 31 en 35. Dit object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit, omdat nummer 35 gesloopt is, en omdat nummer 31 met een apart object wordt voorgelegd voor opname in het vaststellingsbesluit. Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000140: Bezwaar bij de schrapping uit de vaststelling van één object: Tabaksfabriek Vermeulen (aanduidingsid 29090/erfgoedid 51228), Bruggestraat 74, Meulebekestraat 4-6, Ingelmunster

Een particulier stelt dat de voormalige tabaksfabriek Vermeulen, Bruggestraat 74, Meulebekestraat 4 NIET werd afgebroken of verbouwd en op de lijst van vaststelling van

de Inventaris Bouwkundig Erfgoed geplaatst kan worden door oa historische erfgoedwaarde. De voormalige fabriek Bruggestraat 74, is nog steeds zoals ze voorheen was en is nog volledig intact. Zie foto in bijlage.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het object niet te schrappen uit het vaststellingsbesluit.
Bezwaarindiener stelt dat de voormalige tabaksfabriek Vermeulen op adres Bruggestraat 74, Meulebekestraat 4 niet werd afgebroken of verbouwd, maar dit klopt niet. De meegestuurde foto toont de villa op adres Bruggestraat 74, die inderdaad nog aanwezig is. Erfgoedobject 51228 handelt echter uitsluitend over de tabaksfabriek langs de Meulebekestraat. Deze tabaksfabriek, reeds deels verbouwd tot garages bij de inventarisatie in 2001, werd definitief afgebroken tussen juni 2019 en april 2021 confer streetview.
Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief gebouwen waaraan geen erfgoedwaarde wordt toegekend. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan worden afgeleid welke gebouwen op dit perceel worden meegenomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten. Momenteel maakt de villa deel uit van het perceel waarop de tabaksfabriek gelegen was, maar de villa zelf werd niet geregistreerd en niet beschreven in de inventaris bouwkundig erfgoed. Aan de villa wordt dus geen erfgoedwaarde toegekend.
De tabaksfabriek is dus terecht opgenomen in de lijst met te schrappen objecten van de provincie West-Vlaanderen. Omwille van de duidelijkheid wordt het adres Bruggestraat 74 geschrapt uit de fiche van erfgoedobject 51228 en wordt de foto van de villa er weggehaald.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000164/01: Bezwaar bij de schrapping van één object: Half vrijstaand ensemble van twee woonhuizen (aanduidingsid 81427/erfgoedid 90085), Kasteelstraat 60-62, Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke. In de richtlijn "Beoordelen van sloopaanvragen van gebouwen opgenomen in de vastgestelde Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed 15.02.2018" (I. DEBACKER) geeft het agentschap Onroerend Erfgoed melding van 4 statussen: bewaard, deels bewaard, verbouwd of gesloopt.
Erfgoedwaarden worden op basis van verschillende criteria toegekend. Verbouwd zou betekenen dat de oorspronkelijke erfgoedwaarden hierdoor volledig zouden verloren zijn. Dit is een zeer lastige interpretatie omdat een verbouwing altijd betekent dat de aanpassing gebeurd is vertrekkend vanuit het oorspronkelijk concept en waarbij men altijd delen heeft bewaard.
Naar mening van de bezwaarindiener kan niet worden besloten dat automatisch alle verbouwde items opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed hierdoor hun erfgoedwaarde verliezen. Dit dient per item nauwgezet te worden afgewogen ten overstaan van de oorspronkelijke erfgoedwaarden.
Voor het object Kasteelstraat 60-62, Meulebeke, ID 81427, dat voorgesteld wordt om te worden geschrapt van de lijst van de objecten opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed, tekent de bezwaarindiener uitdrukkelijk bezwaar aan omdat bezwaarindiener van mening is dat de erfgoedwaarden niet fundamenteel zijn aangepast, ook al werd een omgevingsvergunning toegekend om ingrepen te doen op het object.

Half vrijstaand ensemble van twee woonhuizen. Neoclassicistisch breedhuis van zes traveeën onder zadeldak. Gecementeerde lijstgevel met rechthoekige muuropeningen in geschilderde vlakke omlijstingen.
De verbouwing die gebeurd is heeft het geheel van de erfgoedwaarden van dit object niet onomkeerbaar aangetast of laten verdwijnen. Zowel concept als indelingen zijn gehouden gebleven. Onverminderd delen van de algemene inrichting van deze omgeving (vroegere brouwerswoning).
Dit object heeft erfgoedwaarden en is minstens 'deels bewaard' en dient te worden behouden op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het Half vrijstaand ensemble van twee woonhuizen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
Elk bouwkundig object dat ter schrapping wordt voorgelegd tijdens deze vaststellingsprocedure kreeg een afweging van de huidige toestand tegenover de oorspronkelijke erfgoedwaarden op basis waarvan het werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Daarbij vormen de beschrijving en de foto's die van het object werden gemaakt bij de opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed het referentiemateriaal. Voor dit ensemble dateert dit referentiemateriaal van 2008 en is het te vinden bij erfgoedobject 90085: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/90085.
In augustus 2022, tijdens de voorbereiding van het vaststellingsdossier, maakte het agentschap Onroerend Erfgoed de vergelijking van de huidige toestand van dit pand met de erfgoedelementen, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden waarmee het ensemble in 2008 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Het ensemble werd opgenomen omdat het een herkenbaar en representatief voorbeeld was van een in oorsprong zes traveeën brede woning met neoclassicistische gevel, opgetrokken in het midden van de 19de eeuw voor een lokale olieslager. Daarmee was het een representatieve getuige van de midden-19de-eeuwse bebouwing in de straat, en breder ook van de midden-19de-eeuwse dorpsbebouwing in Vlaanderen. De in 2008 beschreven en gefotografeerde erfgoedelementen op basis waarvan de woning haar erfgoedwaarden kreeg, waren de volgende: Gecementeerde lijstgevel met rechthoekige muuropeningen in geschilderde vlakke omlijstingen. Natuurstenen onderdorpels, doorlopend op begane grond. Nummer 60 met schuif- en T-ramen en driedelige poort met dito bovenlicht. Nummer 62 met verankerde bakstenen zijgevel, vernieuwd schrijnwerk, ijzeren voetschraper, natuurstenen schamppaaltje en ijzeren hek naar achterliggende tuin.
Uit de vergelijking van de huidige toestand met het referentiemateriaal uit 2008 blijkt dat de muuropeningen geen geschilderde vlakke omlijstingen meer hebben, dat de muuropeningen aangepast werden waarbij de deur vervangen werd door een venster, dat de natuurstenen onderdorpels niet meer doorlopen over het ensemble, dat al het schrijnwerk is vernieuwd, dat beide gevels een nieuwe, vlakke afwerking kregen, dat de ijzeren voetschraper, het schamppaaltje en het ijzeren hek is verdwenen. Daaruit blijkt dat enkel het bouwvolume van deze woningen nog is bewaard: alle beschreven erfgoedelementen die de woning herkenbaar maakten als een midden-19de-eeuwse woning, zijn vernield en vervangen door begin-21ste-eeuwse materialen en afwerkingstechnieken. De erfgoedwaarden zijn bijgevolg sterk aangetast, waardoor het object terecht geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000164/03: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 63403/erfgoedid 90102), Maeneghemstraat 5, Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke.
De beschrijving van een object opgenomen op de inventaris van het Onroerend Erfgoed bevat vaak verschillende onderdelen, die samen een geheel vormen. Dit geldt in het bijzonder voor hoevegebouwen, waar naast het woonhuis, stalling(en), bijgebouwen, bakhuis, aardappelkelder, … toe behoren.
Het volledig schrappen van het object omdat één of enkele delen van het geheel gesloopt of verbouwd werden en waarbij losse onderdelen bewaard zijn gebleven houdt geen rekening van de intrinsieke erfgoedwaarden die de resterende delen blijven hebben.
Dit geldt in het bijzonder ook voor het object Maeneghemstraat 5, Meulebeke, ID 63403, Hoeve, dat niet als integraal gesloopt of verbouwd kan worden beschouwd omdat een deel van het geheel bewaard is gebleven: **Woonhuis**, aan zuid- en westzijde verankerde bakstenen stal en schuur.
Dit item kan in zijn geheel niet worden geschrapt uit de Inventaris omdat een onderdeel met erfgoedwaarde gebleven is en een deel van het geheel blijft uitmaken. Het bewaard gebleven deel dient als nieuw en apart object opgenomen op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.

Elk bouwkundig object dat ter schrapping wordt voorgelegd tijdens deze vaststellingsprocedure kreeg een afweging van de huidige toestand tegenover de oorspronkelijke erfgoedwaarden op basis waarvan het werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Daarbij vormen de beschrijving en de foto's die van het object werden gemaakt bij de opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed het referentiemateriaal. Voor deze hoeve dateert dit referentiemateriaal van 2008 en is het te vinden bij erfgoedobject 90102: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/90102.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die toegekend worden aan een hoeve betrekking hebben op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart in principe buiten beschouwing gelaten. Bij erfgoedtypes als een hoeve primeert steeds de ensemblewaarde als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen. Om een apart hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit, zoals bezwaarindiener ook opmerkt, als zelfstandig object erfgoedwaarde te hebben.

In augustus 2022, tijdens de voorbereiding van het vaststellingsdossier, maakte het agentschap Onroerend Erfgoed de vergelijking van de huidige toestand van dit pand met de erfgoedelementen, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden waarmee de hoeve in 2008 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed.
In 2008 werd de hoeve opgenomen omdat het een hoeve was bestaande uit 19de- en 20ste-eeuwse losse bestanddelen op een site die opklimt tot minimaal de tweede helft van de 17de eeuw. De hoevegebouwen die als erfgoedelementen de erfgoedwaarde van het ensemble bepaalden waren het boerenhuis, toen al met nieuw parement en nieuw schrijnwerk, en de gaaf bewaarde stal en schuur in verankerde baksteenbouw onder zadeldak met dakoverstek en Vlaamse pannen, waarvan expliciet de bewaarde deuren, poorten en muuropeningen werden beschreven. Beschrijving en foto's geven een herkenbare en representatieve hoevecontext weer, met een moestuin en deels begraasd, onverhard erf waarrond de hoevegebouwen zijn geschikt.

In 2022 wordt geregistreerd dat de schuur en de stal, de twee gebouwen waarvan alle erfgoedelementen in 2008 bewaard waren, zijn gesloopt. Ook het erf is gewijzigd: het is volledig verhard; de moestuin is verdwenen. Enkel het boerenhuis is van de in 2008

beschreven erfgoedelementen nog bewaard. Dit was in 2008 echter al voorzien van een nieuw parement en nieuw schrijnwerk, waardoor het een element was dat minder dan de andere gebouwen bijdroeg tot de herkenbaarheid van de 19de-eeuwse hoevesite. Als enige overgebleven element van de hoeve, waarvan tevens de 19de-eeuwse gevelafwerking en schrijnwerk zijn vervangen, is dit gebouw geen representatieve en herkenbare getuige van een 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen rondom een erf. Door de vernielde ensemblewaarde en contextwaarde kan aan dit gebouw geen erfgoedwaarde gekoppeld worden om de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed te motiveren.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000164/04: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 30219/erfgoedid 90103), Maeneghemstraat 6, Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke.
De beschrijving van een object opgenomen op de inventaris van het Onroerend Erfgoed bevat vaak verschillende onderdelen, die samen een geheel vormen. Dit geldt in het bijzonder voor hoevegebouwen, waar naast het woonhuis, stalling(en), bijgebouwen, bakhuis, aardappelkelder, … toe behoren.
Het volledig schrappen van het object omdat één of enkele delen van het geheel gesloopt of verbouwd werden en waarbij losse onderdelen bewaard zijn gebleven houdt geen rekening van de intrinsieke erfgoedwaarden die de resterende delen blijven hebben.
Dit geldt in het bijzonder ook voor het object Maenegehemstraat 6, Meulebeke, ID 30219, Hoeve, dat niet als integraal gesloopt of verbouwd kan worden beschouwd omdat een deel van het geheel bewaard is gebleven: **Eenlagig woonhuis**, zuid- en westzijde respectievelijk imposante haakse schuur-en parallelle stalvleugel.
Dit item kan in zijn geheel niet worden geschrapt uit de Inventaris omdat een onderdeel met erfgoedwaarde gebleven is en een deel van het geheel blijft uitmaken. Het bewaard gebleven deel dient als nieuw en apart object opgenomen op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.

Elk bouwkundig object dat ter schrapping wordt voorgelegd tijdens deze vaststellingsprocedure kreeg een afweging van de huidige toestand tegenover de oorspronkelijke erfgoedwaarden op basis waarvan het werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Daarbij vormen de beschrijving en de foto's die van het object werden gemaakt bij de opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed het referentiemateriaal. Voor deze hoeve dateert dit referentiemateriaal van 2008 en is het te vinden bij erfgoedobject 90103: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/90103.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die toegekend worden aan een hoeve betrekking hebben op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart in principe buiten beschouwing gelaten. Bij erfgoedtypes als een hoeve primeert steeds de ensemblewaarde als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen. Om een apart hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit, zoals bezwaarindiener ook opmerkt, als zelfstandig object erfgoedwaarde te hebben.

In augustus 2022, tijdens de voorbereiding van het vaststellingsdossier, maakte het agentschap Onroerend Erfgoed de vergelijking van de huidige toestand van deze site met de erfgoedelementen, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden waarmee de hoeve in 2008 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. In 2008 werd de hoeve opgenomen omdat het een hoeve was met imposante 19de-eeuwse bijgebouwen en een 20ste-eeuws woonhuis op een site die opklimt tot minimaal de tweede helft van de 17de eeuw. De hoevegebouwen die als erfgoedelementen de erfgoedwaarde van het ensemble bepaalden waren de imposante schuurvleugel en stalvleugel, die samen met het vernieuwde langgestrekte, éénlagige woonhuis omheen het verharde erf met centraal grasperk waren geschikt.

In 2022 wordt geregistreerd dat de schuur en de stal, de twee gebouwen die in 2008 grotendeels de erfgoedwaarde van de hoeve bepaalden, zijn gesloopt. De 20ste-eeuwse woning is als enige element van de hoeve nog bewaard. Deze boerenwoning werd in 2008 echter enkel opgenomen omwille van de ensemblewaarde met de historische en architecturaal waardevolle schuur en stal. Als enige overgebleven element van de hoeve, in de 20ste eeuw gebouwd ter vervanging van het historische boerenhuis, is dit gebouw geen representatieve en herkenbare getuige van een 19de-eeuwse hoeve met losse bestanddelen rondom een erf. Door de vernielde ensemblewaarde en contextwaarde kan aan dit gebouw geen erfgoedwaarde gekoppeld worden om de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed te motiveren.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000164/06: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 51126/erfgoedid 90282), Vuilputstraat 80, Meulebeke. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000164, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor zes objecten in Meulebeke.

Een particulier dient een bezwaar in bij de voorgestelde schrapping van dit object, opgenomen op de Inventaris van het Onroerend Erfgoed – gemeente Meulebeke.
De beschrijving van een object opgenomen op de inventaris van het Onroerend Erfgoed bevat vaak verschillende onderdelen, die samen een geheel vormen. Dit geldt in het bijzonder voor hoevegebouwen, waar naast het woonhuis, stalling(en), bijgebouwen, bakhuis, aardappelkelder, … toe behoren.
Het volledig schrappen van het object omdat één of enkele delen van het geheel gesloopt of verbouwd werden en waarbij losse onderdelen bewaard zijn gebleven houdt geen rekening van de intrinsieke erfgoedwaarden die de resterende delen blijven hebben.
Dit geldt in het bijzonder ook voor het object Vuilputstraat 80, Meulebeke, ID 51126, Hoeve (vanop straat niet zichtbaar op datum mei 2023), dat niet als integraal gesloopt of verbouwd kan worden beschouwd omdat delen van het geheel bewaard zijn gebleven: woonhuis met oudere kern, stal, dubbele dwarsschuur, kleiner stalgebouw.
Dit item kan in zijn geheel niet worden geschrapt uit de Inventaris omdat onderdelen met erfgoedwaarde gebleven zijn en een deel van het geheel blijven uitmaken. De bewaard gebleven delen dienen als nieuwe en aparte objecten opgenomen op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.

Elk bouwkundig object dat ter schrapping wordt voorgelegd tijdens deze vaststellingsprocedure kreeg een afweging van de huidige toestand tegenover de oorspronkelijke erfgoedwaarden op basis waarvan het werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Daarbij vormen de beschrijving en de foto's die van het object werden gemaakt bij de opname in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed het referentiemateriaal. Voor deze hoeve dateert dit

referentiemateriaal van 2008 en is het te vinden bij erfgoedobject 90282: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/90282.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die toegekend worden aan een hoeve betrekking hebben op het ensemble, in casu de volledige hoeve met alle hoevegebouwen en het erf, en niet op de respectievelijke, aparte onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen apart in principe buiten beschouwing gelaten. Bij erfgoedtypes als een hoeve primeert steeds de ensemblewaarde als criterium om erfgoedwaarden toe te kennen.

In 2021-2022, tijdens de voorbereiding van het vaststellingsdossier, maakte het agentschap Onroerend Erfgoed de vergelijking van de huidige toestand van dit pand met de erfgoedelementen, erfgoedkenmerken en erfgoedwaarden waarmee de hoeve in 2008 werd opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. In 2008 werd de hoeve opgenomen omdat het een hoeve was op een historische, oorspronkelijk omwalde hoevesite die minimaal tot de tweede helft van de 17de eeuw opklimt, met losse bakstenen bestanddelen. De hoevegebouwen die als erfgoedelementen de erfgoedwaarde van het ensemble bepaalden waren het boerenhuis ten westen van het erf, waar een oudere kern was in bewaard, en de drie hoevegebouwen uit 1895 zijnde aan zuidzijde de stal, en aan westzijde de dubbele dwarsschuur en een kleinere stal. Dit zijn de typische onderdelen van de traditionele hoeves met losse bestanddelen die we in West-Vlaanderen terug vinden. In 2021-2022 wordt geregistreerd dat het boerenhuis en de twee stallen, dus drie van de vier gebouwen die in 2008 grotendeels de erfgoedwaarde van de hoeve bepaalden, ofwel zijn gesloopt ofwel onherkenbaar zijn gewijzigd (gevels met wit parement; bedaking gewijzigd). Daarmee is de ensemblewaarde, als doorslaggevend selectiecriterium bij hoeves, verloren gegaan. De dubbele dwarsschuur uit 1895 is als enige element van de hoeve nog ongewijzigd bewaard, zijnde een rood bakstenen dwarsschuur onder pannen zadeldak. Om een apart hoevegebouw als apart object op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, dient dit, zoals bezwaarindiener ook opmerkt, als zelfstandig object erfgoedwaarden te hebben. Dit betreft een doorsnee eind-19de-eeuwse roodbakstenen schuur, waarvan er in West-Vlaanderen nog veel zijn bewaard. De schuur werd enkel geselecteerd voor opname in de inventaris, omdat ze deel uitmaakte van een representatief en herkenbaar ensemble van losse bakstenen hoevegebouwen op een historisch erf. Nu de contextwaarde en ensemblewaarde zijn verdwenen, wordt de erfgoedwaarde van het gebouw laag ingeschat, waardoor het niet in aanmerking komt voor opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000204: Bezwaar bij de schrapping van één object: Twee herenhuizen naar ontwerp van H. Buytaert-Reynaert (aanduidingsid 62476/erfgoedid 23434), Schoolstraat 45-47, Roeselare

Een advocaat tekent voor cliënten bezwaar aan tegen het voornemen tot schrapping van het pand uit de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.

I. Situering
1. Op heden ziet deze woning er aan de staatzijde uit als volgt: bezwaarindiener voegt twee foto's van de straatgevel van de woning toe (november 2013, na de sloop van de woning aan nr. 47 - juli 2009, voor de sloop van de woning aan nr. 47).
Het pand dat opgericht werd in 1922 is de oude directeurswoning van het constructiebedrijf voor autobussen Jonckheere (thans metaalbedrijf VDL). Het bedrijf zelf was/is gevestigd aan de overkant van de straat. Naast het woonhuis met nummer 45 stond vroeger een tweede woning, de woning met huisnummer nr. 47. De woningen 45 en 47 gaven de

aanblik van een ruimtelijke eenheid, opgetrokken in eenzelfde architectuur, maar ze fungeerden steeds als volledig afzonderlijke woningen (twee huisnummers).
2. In 2004 was de woning met nr. 47 al vele jaren volledig aan haar lot overgelaten en zowel binnen als buiten totaal verloederd. Bezwaarindiener illustreert dit met twee foto's van de binnentoestand.
3. In 2009 is een verbouwing doorgevoerd en daarbij is de radicale keuze gemaakt om het huisnummer 47 te slopen ten einde een ommuurde tuin te hebben. Bezwaarindiener voegt de legende van de bouwtekeningen toe.
De aanvraag werd vergund door de Stad Roeselare op 25 april 2010. In de vergunning werd nimmer opgeworpen dat door het slopen van de woning met nummer 47 de erfgoedwaarde van de woning 45 zou worden aangetast. Sedert de sloop en de verbouwing vormt alles één ruimtelijk en functioneel aaneengesloten geheel: bezwaarindiener voegt luchtfoto uit 2022 toe.
4. Het woonhuis nr. 45 staat, samen met een inmiddels gesloopte tweede pand nr. 47, sinds 24 september 2009 opgenomen op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed: Het woonhuis Schoolstraat 45 wordt er aangeduid als zijnde op zich een "dubbelhuis"; het inmiddels gesloopte pand 47 als een "enkelhuis". De woningen worden samen als één vaststellingsobject opgenomen op de inventaris. – Bezwaarindiener citeert de "Vastgestelde Inventaris", de "Wetenschappelijke Inventaris" en de actualisatie van augustus 2022.
5. Op vandaag staat in de "wetenschappelijke inventaris" vermeld dat het pand geen erfgoedwaarde meer zou hebben omdat de erfgoedwaarden waarom het pand werd opgenomen in de inventaris "niet meer aanwezig zouden zijn". Het goed zou niet meer opnieuw worden opgenomen in de vastgestelde inventaris, wegens "verbouwd" (zie p. 30 van de lijst van "te schrappen objecten"). Bezwaarindiener is het hiermee niet eens.

II. Opmerkingen/bezwaren
6. Bezwaarindiener betwist dat het pand nr. 45 op heden "geen enkele erfgoedwaarde meer zou hebben" en vraagt het agentschap om de schrapping niet door te voeren. Het vaststellingsobject uit 2009 spreekt van een 'samenstel' van de woning nr. 45 en woning nr. 47. De woningen hebben echter elk op zich ook hun waarde. Het feit dat het voormalige pand nr. 47 werd gesloopt, belet niet dat er van de woning nr. 45 nog voldoende erfgoedelementen aanwezig zijn om het als vaststellingsobject te blijven aanmerken. Bezwaarindiener voegt foto toe van de straatgevel van nr. 45.
7. Een deel van het ensemble werd afgebroken en de gevel werd voorzien van nieuw schrijnwerk (zonder onderverdelingen), maar de determinerende kenmerken voor opname op lijst bouwkundig erfgoed zijn nog blijvend aanwezig: vijf traveeën en twee bouwlagen onder een pannen zadeldak, met boven de deur uitkragende halfronde erker op consoles. Het geheel staat ten opzichte van de rooilijn nog steeds achteruit zoals in de inventaris vermeld en heeft ook nog steeds een (groene) voortuin. Alle dagopeningen blijven geëerbiedigd en er werden geen nieuwe vreemde elementen geïntroduceerd. Bezwaarindiener voegt foto toe van de straatgevel van nr. 45.
De rode baksteen en de simili-natuursteek van de omlijstingen werden weliswaar overschilderd maar de oorspronkelijke materialen en voegindeling blijven daarbij goed leesbaar: bezwaarindiener toont dit aan met een foto.
Door de balusterleuningen met conische vormgeving ter hoogte van de ramen van de eerste verdieping behoudt het geheel ook een oorspronkelijke frivole toets.
8. Gegeven dit alles wenst de bezwaarindiener dat nr. 47 opgenomen blijft in de inventaris. De aangebrachte wijzigingen gebeurden doordacht en komen neer op een eigentijdse herinterpretatie van een statig herenhuis door een architect met faam (Coussee en Goris, Gent). Het geheel oogt weliswaar soberder en stiller dan voorheen, maar het gebouw is nog steeds statig en prominent in de straat aanwezig. Het pand blijft kenmerkend voor het straatbeeld en de historiek van de Schoolstraat (een buurt die gegroeid is rond de werkhuizen van Jonckheere en dus ook de historische directiewoning van cliënten). Er werd enkel als het ware een nieuwe "erfgoedlaag/architectuurlaag" op het oude erfgoed gelegd. Het blijft waardevol het pand geïnventariseerd te houden.

9. Bezwaarindiener vraagt het agentschap namens cliënten dus om bij de definitieve vaststelling van de lijst bouwkundig erfgoed met bovenstaande opmerkingen rekening te willen houden en het individuele pand aan de Schoolstraat nr. 45 wel degelijk op de wetenschappelijke én de vastgesteld inventaris te behouden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit het vaststellingsbesluit ongedaan te maken.
Het herenhuis op adres Schoolstraat 45 maakte deel uit van een samenstel van twee herenhuizen, gebouwd in 1922 naar ontwerp van architect H. Buytaert-Reynaert. Het betrof breedhuizen van vijf traveeën en twee bouwlagen onder pannen zadeldaken met verschillende nokhoogte. Het herenhuis met nummer 45 springt in ten opzichte van de rooilijn met een smalle, door middel van muurtje en hekwerk afgezette voortuin.
De uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris gaat dieper in op de aanwezige erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden: beide herenhuizen waren opgetrokken in rode baksteenbouw boven een met schijnvoegen gecementeerde sokkel en gebruik van simili-natuursteen voor omlijstingen en sierelementen. Bij nummer 45 werd verder nog aangehaald dat het een dubbelhuis betreft met een boven de deur uitkragende halfronde erker op consoles. Voor beide herenhuizen gold een horizontale gevelgeleding door middel van balusterleuningen van de bovenvensters en kroonlijst op consoles. Rechthoekige muuropeningen in een geblokte omlijsting. Bewaard houtwerk, onder meer bovenlichten met kleine roedeverdeling.
In deze uitgebreide beschrijving worden de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen van het herenhuis op het huisnummer 47 eveneens nog verder besproken. Zoals beschreven in het bezwaarschrift werd huisnummer 47 echter afgebroken in 2010. Bij opname in de inventarisatie vormde de ensemblewaarde van beide woningen een heel belangrijk criterium. Dit criterium werd volledig teniet gedaan door de sloop van een deel van het ensemble.
Zoals in het bezwaarschrift beschreven betreft huisnummer 45 inderdaad nog steeds een herenhuis van vijf traveeën en twee bouwlagen onder een pannen zadeldak, met boven de deur uitkragende halfronde erker op consoles. Het geheel staat ten opzichte van de rooilijn nog steeds achteruit zoals in de inventaris gemeld en heeft ook nog steeds een (groene) voortuin. Alle dagopeningen zijn geëerbiedigd gebleven, de balusterleuningen met conische vormgeving ter hoogte van de ramen van de eerste verdieping zijn behouden. Deze eigenschappen alleen zijn echter onvoldoende om de historische en architecturale erfgoedwaarden van het object te motiveren.
Het uitzicht van het herenhuis met huisnummer 45 wijzigde namelijk drastisch: niet alleen werd het schrijnwerk en de kroonlijst op consoles vervangen en verdwenen het muurtje en het hekwerk bij het voortuintje. Vooral de schildering van de gevel in één kleur is erg ingrijpend. In tegenstelling tot wat beweerd wordt, zijn hierdoor de verschillende materialen en voegindelingen nauwelijks nog op afstand waarneembaar zoals de met schijnvoegen gecementeerde sokkel en de simili-natuursteen voor de geblokte omlijstingen van de muuropeningen en voor sierelementen zoals de balusterleuningen. Het waren deze elementen die mee bepalend waren voor de architecturale waarde van de herenhuizen.
De nieuwe afwerking, in het bezwaarschrift omschreven als een eigentijdse herinterpretatie van een statig herenhuis door een architect met faam, heeft de historische en architecturale erfgoedwaarde heel sterk aangetast: het herenhuis is door deze ingrepen nog moeilijk herkenbaar en representatief als een herenhuis uit het interbellum of als een herenhuis naar ontwerp van architect H. Buytaert-Reynaert. Een deel van een voormalig ensemble kan vastgesteld worden indien het op zichzelf nog voldoende erfgoedwaarde heeft. Er is geëvalueerd dat er te weinig erfgoedwaarde resteert om de vaststelling te motiveren. Hierdoor blijft het object geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/10: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 31996/erfgoedid 16959), Palinghoekstraat 9, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Deze hoeve moet zeker bewaard blijven. Uniek qua bouwhistorisch belang en architecturale kenmerken. Is volledig (kop-nek-romp hoeve) + inplanting in het landschap.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op dit bezwaar, omdat de erfgoedwaarden van deze hoevesite volledig verloren gegaan zijn.
In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt de hoevesite getypeerd aan de hand van de specifieke kenmerken van de boerenwoning en stal. Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd de renovatie van de hoeve geregistreerd. Er werd toen geoordeeld dat de waardevolle erfgoedelementen verdwenen zijn. Een vergelijking van orthofoto's, bijvoorbeeld te raadplegen via het geoportaal, bevestigt dit: in de periode 2008-2009 is de stal verdwenen, in de jaren 2015-2016 is de woning vervangen door een totaal nieuw volume met andere oriëntatie. Een vergelijking van beelden van 9 februari 2022 met beelden van 6 maart 2015 op Street Smart beaamt dit: hierop is te zien hoe het volume van het woonhuis totaal vernieuwd is, met nieuwe gevel en daken. Volgens deze luchtfoto's en Street Smart zijn de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen dus volledig verloren gegaan. De hoeve is bijgevolg niet meer representatief of herkenbaar als een historische hoevesite. In tegenstelling tot wat er in het bezwaarschrift wordt beweerd, heeft de hoeve niet langer een bouwhistorisch of architecturaal belang. Er is helemaal geen sprake meer van een kop-nek-romp stramien, zoals in het bezwaarschrift wordt aangehaald.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoevesite te zeer zijn aangetast, waardoor de hoevesite geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/12: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 72831/erfgoedid 16981), Goemoetestraat 3, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Hoeve. Plattelandsgezicht op de grens met Frankrijk nabij Hondschoote.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het object niet te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De hoeve wordt effectief geschrapt uit de inventaris, omdat de belangrijkste erfgoedkenmerken en erfgoedelementen verloren zijn gegaan.
De uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris maakt duidelijk dat de erfgoedwaarde van deze hoeve hoofdzakelijk gemotiveerd was vanuit de 19de-eeuwse dwarsschuur, opgetrokken met stijl- en regelwerk met horizontale plankenbeschieting op bakstenen voeting. Deze dwarsschuur, die nog volledig zichtbaar was op de orthofoto's van 1979-1990 en ten dele op luchtfoto's van 2000-2003, is op latere luchtfoto's verdwenen. Maar ook de andere hoevegebouwen zijn grondig aangepast: het boerenhuis is sterk verbouwd, zoals geregistreerd werd tijdens de administratieve voorbereiding in

functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen. Dit is ook te zien op de foto van 13 juli 2010, zoals te raadplegen in de beeldbank. Het resterende stalgebouw verloor door aangepaste muuropeningen en een vernieuwd dak zijn erfgoedwaarde, zoals te zien op de foto van 13 juli 2010.
Door het verdwijnen van of de sterke aanpassingen aan de resterende hoevegebouwen is de authenticiteit en herkenbaarheid van de hoevesite verloren gegaan. De erfgoedkenmerken en erfgoedelementen die aan de basis lagen van de motivatie voor de erfgoedwaarden en dus van de selectie van de hoevesite, zijn grotendeels weg.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoevesite te zeer zijn aangetast, waardoor de hoevesite geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/13: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 21765/erfgoedid 16989), Hondschootebaan 15, Veurne

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Hoeve met oorlogsverleden met hospitaal en moederhuis verderop. Zeker behouden voor toerisme. Geheel losse hoeve met veel historiek en bouwhistorisch zeer belangrijk. Mooie setting in het landschap.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit het vaststellingsbesluit op te heffen.

Uit de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject, die aan de basis lag voor de motivatie van de erfgoedwaarden, kan worden opgemaakt dat deze hoeve met losse bestanddelen vooral waardevol was omwille van de 18de-eeuwse boerenwoning en de dwarsschuur.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd de sloop van de kenmerkende schuur gesignaleerd evenals de grondige verbouwing van de boerenwoning. Zo werd onder meer de erfgevel van de boerenwoning in 2012-2013 ontmanteld en heropgebouwd. Het oorspronkelijke schrijnwerk werd vervangen. Er werd een nieuwe uitbreiding aan de achterzijde toegevoegd, evenals twee nieuwe klimmende dakvensters aan erfzijde in plaats van het laadluik. Zodoende heeft de boerenwoning een belangrijk deel van haar authenticiteit en herkenbaarheid verloren. Door de sloop van de kenmerkende dwarsschuur in 2017-2018 heeft de hoeve bovendien sterk ingeboet op vlak van ensemblewaarde en is ze niet langer representatief als hoeve met losse, 18de-eeuwse bestanddelen.

Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geoordeeld dat de erfgoedwaarden van deze hoevesite te zeer zijn aangetast, waardoor de hoevesite geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/15: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve losse bestanddelen (aanduidingsid 69588/erfgoedid 17005), Oostmoerstraat 3, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Deze hoeve moet bewaard blijven.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het object niet te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De hoeve wordt effectief geschrapt uit de vastgestelde inventaris, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris worden de erfgoedelementen beschreven, die aan de basis lagen van de selectie van de hoevesite. De meeste van deze erfgoedelementen blijken ondertussen verdwenen te zijn.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd geregistreerd dat de boerenwoning rond 2016 is afgebrand en ondertussen is herbouwd. Dit wordt bevestigd via orthofoto's en Google Streetview. Het bakstenen stalgebouw achter het woonhuis en de dwarsschuur ten zuidoosten zijn gesloopt in de periode 2000-2007, zoals te zien op orthofoto's. Het schuurgedeelte van de dwarsschuur ten noordwesten is sterk verbouwd of gesloopt, zoals onder meer te zien op Google Streetview. Zodoende zijn de meeste erfgoedkenmerken en erfgoedelementen die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden, niet langer aanwezig. De ensemblewaarde van de historische hoevegebouwen is sterk aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoevesite te zeer zijn aangetast, waardoor de hoevesite geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/16: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoevegebouwen (aanduidingsid 29553/erfgoedid 17014), Sikkelstraat 7, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen bezwaar in bij de schrapping van deze hoeve en stellen zich vragen bij de reden voor schrapping als 'verbouwd'. Hoeve in de Sikkelstraat in Houtem. Is gelegen naast oude tramlijn Veurne-Poperinge. Belangrijk ijkpunt historische infrastructuur WO I.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de Hoevegebouwen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
In 1982 werd de hoeve opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed als hoeve met losse bestanddelen met een historische kern teruggaande tot de 18de eeuw. De hoevegebouwen die toen werden geregistreerd omwille van hun erfgoedwaarde waren het boerenhuis, de stal, de schuur, het wagenhuis, de paardenstal en het bakhuis. Samen vormden ze een herkenbaar en representatief voorbeeld van een historische hoeve in West-Vlaanderen, bestaande uit bakstenen gebouwen onder zadeldaken, waarvan sommige gebouwen bouwsporen hadden die verwijzen naar de 18de eeuw en details bevatten die getuigden van de traditionele landelijke architectuur uit de streek in de 18de en 19de eeuw. Sindsdien is de samenstelling van deze historische hoeve sterk gewijzigd. De stal links van het boerenhuis werd reeds kort na de inventarisatie in 1982 gesloopt. Het boerenhuis en het bakhuis werden gesloopt rond 2012. Slechts één volume, namelijk de schuur met aanleunend wagenhuis en paardenstal, is nog aanwezig, zij het in zichtbaar slechte bouwfysische toestand, onder meer gedeeltelijk zonder bedaking.
Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die toegekend werden aan deze hoeve betrekking hebben op de hoeve als ensemble, als bouwkundig geheel, in casu de verschillende losse hoevegebouwen samen geplaatst op het boerenerf, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel apart. Van dit ensemble blijft anno 2023 maar één volume over, zijnde de schuur met aangebouwd wagenhuis en paardenstal. Om dit gebouw an sich te kunnen opnemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed,

dient het te voldoen aan twee decretaal bepaalde criteria: het moet voldoende goed bewaard zijn en het moet erfgoedwaarde bezitten. Gezien de overgebleven constructie zichtbaar in slechte bouwfysische toestand is, voldoet dit niet aan deze voorwaarden. Daarenboven is de erfgoedwaarde gekoppeld aan deze hoevegebouwen eerder gering, gezien de andere hoevegebouwen zijn gesloopt en de ensemblewaarde daarmee is vernietigd.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/01: Bezwaar bij de schrapping van één object: Kerk Sint-Jan-Baptist en Eligius (Orgel parochiekerk Sint-Jan-Baptist) (aanduidingsid 62124/erfgoedid 92250), Dorpsplein zonder nummer, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze kerk is afgebrand, maar de muren staan nog overeind en inmiddels is de toren gerestaureerd. Dat het gebouw gesloopt zou zijn klopt geenszins. Minstens al omwille van de oude muren en hun erfgoedwaarde, is het behoud van deze kerk op de Inventaris meer dan aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
De schrapping uit de vaststelling betreft enkel het orgel van de parochiekerk (aanduidingsid 62124/erfgoedid 92250). Bij de brand gingen veel interieurelementen verloren, waaronder het orgel. Aangezien het orgel niet langer bewaard is, ligt het object terecht voor in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De bezwaarindiener merkt terecht op dat de als monument beschermde Parochiekerk Sint-Jan-Baptist en Eligius zwaar beschadigd raakte door een brand, maar de erfgoedwaarden bewaard bleven. Het gebouw werd inderdaad ondertussen gedeeltelijk heropgebouwd en gerestaureerd. Aangezien de erfgoedwaarden bewaard bleven en de kerk voldoende goed bewaard is, wordt deze kerk wel degelijk vastgesteld, maar onder een ander object, namelijk als Parochiekerk Sint-Jan-Baptist en Eligius (aanduidingsid 16340/erfgoedid 81393).
De opmerking van de bezwaarindiener kan gezien worden als een bevestiging van de gegevens uit het openbaar onderzoek en heeft bijgevolg geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/02: Bezwaar bij de schrapping van één object: Winkel-woonhuis (aanduidingsid 28825/erfgoedid 81422), Kerkstraat 7, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de verbouwing van dit pand niet dermate is dat een herstel van de erfgoedwaarden niet meer mogelijk zou zijn. De verbouwer heeft de bakstenen egaal gekleurd, maar dit later nog steeds te verwijderen of herstellen. Om die reden is behoud van dit pand op de Inventaris aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van dit pand uit de vastgestelde inventaris op te heffen.

Door de aangepaste begane grond en het vernieuwd schrijnwerk was de herkenbaarheid van dit pand als een winkel-woonhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw reeds bij de inventarisatie in 2006 laag. Het pand werd toen toch nog geselecteerd voor opname in de

wetenschappelijke inventaris omwille van de rode bakstenen lijstgevel die op de verdieping nog bewaard was, verlevendigd met witte sierbaksteen en geritmeerd door lisenen, waarmee het een representatief voorbeeld was van de begin-20ste-eeuwse eenvoudige rijwoningen in het centrum van Anzegem, waar wonen en handel steeds was gecombineerd.
Deze bescheiden architectuur verloor haar reeds lage erfgoedwaarde door de verdere aanpassing van de gevel met houten bekleding en de beschildering van het rode baksteenmetselwerk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/04: Bezwaar bij de schrapping van één object: Twee dorpswoningen (aanduidingsid 25757/erfgoedid 81492), Stientjesstraat 82-84, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de verbouwing van deze woningen niet dermate is dat alle op de Inventaris beschreven erfgoedwaarden verloren zouden zijn gegaan. Het loutere feit dat er nieuw schrijnwerk is en dat een raam gewijzigd is voor een garagepoort is te licht om een schrapping op de Inventaris te verantwoorden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken worden de dorpswoningen getypeerd als twee dubbelhuisjes uit het tweede kwart van de 20ste eeuw. In de uitgebreidere beschrijving in de wetenschappelijke inventaris worden de erfgoedelementen verder uitgewerkt, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden: het betreft lijstgevels van rode baksteen met aflijnende fries met venstertraveeën gemarkeerd door lisenen, muuropeningen onder granito lateien bij nummer 84 en bewaard schrijnwerk met geometrische roedeverdeling in de bovenlichten.
Er gebeurden grondige aanpassingen aan de erfgoedelementen op basis waarvan de dorpswoningen werden geselecteerd. Behalve het schilderen van de gevel van huisnummer 84, leidde het inbrengen van een garagepoort op de plaats van een vensteropening en de vervanging van het schrijnwerk tot een grondige aantasting van de erfgoedwaarden. Ook bij huisnummer 82 werd het schrijnwerk vervangen. De erfgoedelementen van de twee dorpswoningen zijn door deze aanpassingen te zeer aangetast, waardoor ze niet langer herkenbaar zijn als lage dubbelhuisjes uit het tweede kwart van de 20ste eeuw en dus geen architecturale en historische erfgoedwaarde meer hebben. De dorpswoningen vormen niet langer een waardevol ensemble.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze dorpswoningen te zeer zijn aangetast, waardoor de dorpswoningen geschrapt worden uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/05: Bezwaar bij de schrapping van één object: Samenstel van twee arbeiderswoningen (aanduidingsid 41798/erfgoedid 81538), Heirbaan 94-96, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de verbouwing van deze woningen is niet dermate dat de erfgoedkenmerken verloren zijn gegaan. De openingen in de voorgevel zijn nog identiek (ook al zijn de deuren vervangen door ramen). Behoud op de Inventaris is aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het object wordt in de inventaris als volgt getypeerd: Samenstel van een enkel- en een dubbelhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Lage arbeiderswoningen met lijstgevel van witgeschilderde baksteen. Lichtgetoogde muuropeningen met bewaard houtwerk.
Omwille van deze sobere, maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en erfgoedelementen was dit object geselecteerd als een herkenbaar en representatief voorbeeld van een samenstel van twee arbeiderswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Deze herkenbaarheid is fel aangetast omwille van de aanpassingen aan de erfgoedkenmerken en -elementen die aan de basis lagen van de motivatie van de erfgoedwaarden. Het houtwerk is niet langer bewaard, de gevel is niet langer witgeschilderd. De woning is bovendien eengemaakt: de licht getoogde muuropeningen zijn weliswaar behouden, maar in één muuropening is een raam geplaatst ter vervanging van een deur. Zodoende is de woning niet langer herkenbaar als een samenstel van een enkel- en een dubbelhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Maar ook door het nieuwe dak belegd met een hedendaagse dakpan, zonder schoorstenen en voorzien van een grote dakkapel is de voormalige tweewoonst haar historische uitstraling kwijt. De woning is met andere woorden haar historische en architecturale erfgoedwaarde verloren.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van dit samenstel van twee arbeiderswoningen te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/06: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 38770/erfgoedid 81574), Schellebellestraat 23, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de verbouwing (met onder andere een aanbouw naar noorden toe) van deze woning en stalletje niet dermate zijn dat de erfgoedwaarden in de kern verloren zouden zijn gegaan.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Bij de inventarisatie in 2006 werd het object getypeerd als een dieper in gelegen hoevetje met laat-19de-eeuws uitzicht bestaande uit een woonhuis (ten noorden) en stalvleugel (ten westen) van witgeschilderde baksteen onder pannen zadeldak. Woonhuis met rechthoekige muuropeningen onder ijzeren I-balken met bewaard schrijnwerk.
Omwille van de sobere maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en erfgoedelementen was het object een representatief en herkenbaar voorbeeld van een hoevetje met laat-19de-eeuws uitzicht. Sinds de inventarisatie in 2006 gebeurden er grondige aanpassingen. Het woonhuis is niet alleen vergroot naar achteren toe, zoals een vergelijking van orthofoto's uit de winter van 2005-2007 met orthofoto's uit de winter van 2008-2011 toont. De woning kreeg ook een volledig nieuw dak met een andere vorm (nu geknikt en overkragend zadeldak) en een nieuw gevelparement, zoals te zien op foto's van mobile mapping uit 2018. De beschreven erfgoedelementen inzake het zadeldak, de gevel, de muuropeningen en het schrijnwerk zijn hierbij verloren gegaan. Het woonhuis is bijgevolg helemaal niet meer herkenbaar als en representatief voor een boerenwoning met laat-19de-eeuws uitzicht.
De stalvleugel op zich heeft onvoldoende erfgoedwaarde. De ensemblewaarde is immers volledig teniet gedaan. De architecturale en historische waarde op basis waarvan de hoeve

werd opgenomen in de inventaris, had betrekking op het geheel van erfgoedkenmerken en -elementen, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel apart. Enkel indien één van de onderdelen een hoge erfgoedwaarde heeft an sich, door een zeldzaam erfgoedkenmerk, kan het hoevegebouw op zich worden vastgesteld, ondanks de verloren ensemblewaarde en context van de hoeve. Voor deze stal is dit niet het geval: enkel samen met de boerenwoning in haar oorspronkelijke vorm had dit gebouw voldoende erfgoedwaarde om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoeve te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/07: Bezwaar bij de schrapping van één object: Half vrijstaande burgerwoning (aanduidingsid 62957/erfgoedid 81583), Stijn Streuvelsstraat 16, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning niet dermate verbouwd is dat de erfgoedwaarden allemaal verdwenen zouden zijn.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het burgerhuis wordt in de inventaris getypeerd als een burgerwoning uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Dubbelhuis met lijstgevel van rode baksteen. Rechthoekige muuropeningen met bewaard houtwerk met kleine roedeverdeling in de bovenlichten.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werden aanpassingen aan de burgerwoning geregistreerd, met name dat het schrijnwerk werd vernieuwd met verlies aan erfgoedwaarde. Het was net dat schrijnwerk dat aan de basis lag van de architecturale waarde van het burgerhuis en dus van de selectie van de burgerwoning bij de inventarisatie. In deze voor de rest zeer bescheiden, doorsnee woning, vormde het verzorgde schrijnwerk een zeldzaam historisch erfgoedelement, dat in de meeste gevallen is vervangen door nieuw schrijnwerk. Door het vervangen van dit waardevolle historische schrijnwerk is de architecturale waarde van het burgerhuis vernield. Wat resteert aan erfgoedkenmerken en erfgoedelementen is te weinig om het pand nog langer als bouwkundig erfgoed vast te stellen.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze burgerwoning te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/08: Bezwaar bij de schrapping van één object: Kasseiweg Varentstraat (aanduidingsid 22594/erfgoedid 200643), Varentstraat zonder nummer, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat kasseiwegen niet geschrapt kunnen worden omdat ze geen bouwkundig erfgoed zouden vormen. In de Inventaris wordt heel vaak melding gemaakt van het type oprit, binnenplaats,... als onderdeel van de erfgoedkenmerken van

een erfgoeditem op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed. Die opritten, plaatsen,... kunnen bestaan uit een verharding, kiezelstenen enzovoort. Die horen, net als kasseiwegen, thuis bij het Bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de kasseiweg Varentstraat uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
Binnen de inventaris onroerend erfgoed beheerd door het agentschap Onroerend Erfgoed, worden kasseiwegen geïnventariseerd als een landschappelijk element. Alle geregistreerde kasseiwegen met erfgoedwaarde maken deel uit van de inventaris landschappelijk erfgoed. Voor meer informatie over inventariseren en beschermen van historische kasseiwegen als landschappelijk erfgoed, is concrete informatie te vinden op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed:

- https://www.onroerenderfgoed.be/inventariseren-van-landschappelijk-erfgoed
- Publicatie op OAR 'Handleiding voor het inventariseren en waarderen van wegen met erfgoedwaarde': https://oar.onroerenderfgoed.be/item/2559
- https://www.onroerenderfgoed.be/landschappelijke-beschermingsthemas

Het object Kasseiweg Varentstraat (aanduidingsid 22594/erfgoedid 200643) is een landschappelijk element dat onterecht was opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Omdat landschappelijke elementen zoals kasseiwegen niet kunnen worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, wordt de kasseiweg Varentstraat hieruit geschrapt. Omdat deze kasseiweg beschermd is als monument, wijzigt deze schrapping niets aan de rechtsgevolgen of aan de erkenning van de erfgoedwaarde van dit waardevolle landschappelijke element.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/09: Bezwaar bij de schrapping van één object: L-vormige hoeve (aanduidingsid 30240/erfgoedid 81623), Neerbeekstraat 9, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat een deel van de oude stallen en de unieke inrijpoort/poortgebouw werd geïntegreerd in de nieuwbouw. Behoud op de Inventaris is daarom aangewezen. Bovendien staan het hier verkeerdelijk als de hoeve op nummer 9 terwijl op de Inventaris nummer 7 staat vermeld (nummer 9 staat/stond niet op de Inventaris).

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De hoeve die voorligt voor schrapping, is wel degelijk de hoeve gelegen op adres Neerbeekstraat 9. De hoeve op adres Neerbeekstraat 7, waarvan sprake in het bezwaarschrift, was in 2013 al geschrapt uit de inventaris en lag dus helemaal niet meer voor tijdens het openbaar onderzoek van 2023. De hoeve op nummer 7 is te vinden in de inventaris onder erfgoedid 81622, en was tot 2013 vastgesteld met aanduidingsid 67939.
Bezwaarindiener verwijst naar het behoud van een uniek poortgebouw. Dit erfgoedkenmerk behoort tot de hoeve op nummer 7; bij nummer 9 is helemaal geen sprake van een inrijpoort of poortgebouw. Hoewel bij nummer 7 het poortgebouw en enkele hoevegebouwen gedeeltelijk behouden bleven en geïntegreerd werden in recente constructies, ging de erfgoedwaarde van deze hoeve verloren door de aantasting van de ensemblewaarde en de sloop van het historische boerenhuis. Deze hoeve werd dus terecht in 2013 geschrapt uit de inventaris.
De hoeve op adres Neerbeekstraat 9 betrof, zoals beschreven in de inventaris, een 19de-eeuwse hoeve met L-vormige opstelling, met ten noorden het boerenhuis met typisch gewitte gevel op gepikte plint en groen geschilderd schrijnwerk en met ten westen de

schuur. Een vergelijking van de beelden van Street Smart van 21 oktober 2009 met beelden van 30 maart 2022 toont duidelijk aan dat alle gebouwen van de 19de-eeuwse hoeve vervangen zijn: de woning is ofwel nieuwbouw, ofwel heel erg grondig verbouwd, in ieder geval met nieuw gevelparement, opgetrokken voorgevel, nieuw schrijnwerk en nieuw dak. De schuur is gesloopt en vervangen door een nieuwe loods. Alle erfgoedkenmerken en erfgoedelementen waarop de motivatie van de erfgoedwaarden gestoeld was, zijn met andere woorden verloren gegaan. De ensemblewaarde en herkenbaarheid zijn volledig aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoevesite verloren zijn gegaan, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/10: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve Hof ter Linden (aanduidingsid 36160/erfgoedid 81645), Bergstraat 14, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat het grootste deel van de muren van de verbouwde schuur en stal bewaard zijn gebleven. De meeste van die muren zijn louter hervoegd. Het dakgebinte is wel vernieuwd. Er zijn derhalve nog voldoende erfgoedwaarden aanwezig om te pleiten voor het behoud van dit hoevecomplex op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de Hoeve Hof ter Linden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen. Hoewel bij de renovatie van de hoeve de opstelling en de volumewerking van de historische gebouwen werd herhaald, is er niet meer voldoende erfgoedwaarde in de bestaande gebouwen om de opname in de vastgestelde inventaris te motiveren.

In 2006 werd de hoeve opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed als hoeve met losse bestanddelen waarvan de inplanting teruggaat tot de 18de eeuw. De hoevegebouwen die toen werden geregistreerd omwille van hun erfgoedwaarde waren het boerenhuis, de dwarsschuur met poortgebouw, de stalvleugel met schuur, een stalvleugel met wagenhuis en de ast, allemaal geschikt rondom een vierkant gekasseid erf. Samen vormden ze een herkenbaar en representatief voorbeeld van een historische hoeve in West-Vlaanderen, bestaande uit een ensemble van bakstenen gebouwen onder zadeldaken, waarvan de gebouwen details bevatten die getuigden van de traditionele landelijke architectuur uit de streek.

Sindsdien is de samenstelling van deze historische hoeve gewijzigd. De boerenwoning is in 2022 volledig afgebroken en vervangen door nieuwbouw. Van de andere drie vleugels rondom het erf werden de buitengevels herhaald, wellicht deels met behoud van het oorspronkelijke materiaal, maar werd de houten dakstructuur volledig verwijderd. De muuropeningen van deze schuur- en stalvolumes werden grosso modo herhaald. De binnenstructuur van de bijgebouwen is volledig weggehaald; het exterieur werd sterk vernieuwd, zowel qua parement als qua muuropeningen, waardoor de aanblik van deze hoeve niet meer als representatief kan worden beschouwd voor de traditionele, historische hoeves in de streek. De herkenbaarheid van de traditionele architectuur werd geschonden bij de renovatie. De ensemblewerking ging verloren door de sloop van het boerenhuis. De beschreven erfgoedelementen en erfgoedkenmerken zijn dus niet meer aanwezig; de erfgoedwaarde op basis waarvan de hoeve werd opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed, is anno 2022-2023 verloren gegaan.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/11: Bezwaar bij de schrapping van één object: Arbeiderswoning (aanduidingsid 66988/erfgoedid 81738), Deerlijkstraat 41, Anzegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat aan deze woning vele elementen vernieuwd zijn (dak, schrijnwerk) bij de verbouwing (2019-2020) maar ze heeft haar (erfgoed)karakter hiermee zeker niet verloren. Het is onterecht om deze woning te schrappen van de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De arbeiderswoning wordt in de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris getypeerd als een half vrijstaande arbeiderswoning uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis van witgeschilderde baksteen met aflijnende tandlijst. Licht getoogde muuropeningen met bewaard houtwerk.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werden aanpassingen aan de arbeiderswoning geregistreerd, met verlies aan erfgoedwaarde. Muuropeningen werden gewijzigd wat wijst op een gewijzigde indeling in het interieur en waardoor er niet langer sprake is van een dubbelhuis. Ook het schrijnwerk werd vervangen.
Arbeiderswoningen uit het laatste kwart van de 19de eeuw vormen een bescheiden en vaak voorkomend erfgoedtype dat enkel wordt geselecteerd als het in hoge mate gaaf en herkenbaar bewaard is, met veel authentieke details. De herkenbaarheid en authenticiteit zijn in dit geval sterk aangetast, ten gevolge van de aanpassingen. Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze arbeiderswoning te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/12: Bezwaar bij de schrapping van één object: 19de-eeuwse dorpswoningen met aangrenzende stalletjes (aanduidingsid 28028/erfgoedid 79078), Bosstraat 72, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat in de kern de oorspronkelijke erfgoedkenmerken bewaard gebleven zijn, ook al is er hier een nieuwe gevelsteen geplaatst voor dit gebouw.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het object werd in de inventaris getypeerd als dwars op de straat ingeplante 19de-eeuwse dorpswoningen met aangrenzende stalletjes. Rechthoekige muuropeningen met deels bewaard schrijnwerk. Zijgevels getypeerd door vlechtingen.
Deze sobere erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zorgden er voor dat de dorpswoningen met aangrenzende stalletjes herkenbaar en representatief waren als dorpswoningen uit de 19de eeuw. Op het moment van inventarisatie in 2004 was de ensemblewaarde sterk door de architecturale eenheid.
Uit een vergelijking van een foto uit 2004 met de actuele toestand zoals bijvoorbeeld de beelden te zien op Street Smart van 18 maart 2022, blijkt niet alleen dat het samenstel van twee dorpswoningen een nieuw gevelparement gekregen heeft, maar dat de woningen

ook werden samengevoegd tot één woning met een totaal nieuwe indeling en nieuwe muuropeningen tot gevolg. Van de twee flankerende stalletjes is er op de beelden van 18 maart 2022 slechts één behouden. De ensemblewerking is met andere woorden heel sterk aangetast, het object is door deze wijzigingen totaal niet meer herkenbaar als een samenstel van dorpswoningen uit de 19de eeuw.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze dorpswoningen te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/13: Bezwaar bij de schrapping van één object: Lage arbeiderswoning (aanduidingsid 25560/erfgoedid 79197), Neerstraat 48, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) vermoedt dat de oude elementen in deze woning nog aanwezig en bewaard zijn gebleven; daarom lijkt een schrapping ervan niet aan de orde.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het betreft volgens de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken een lage arbeiderswoning uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis van beschilderde baksteen met aflijnende getrapte fries. Deels bewaard schrijnwerk.
De arbeiderswoning maakt deel uit van een reeks arbeiderswoningen. Deze woning werd specifiek geselecteerd omwille van de hogere herkenbaarheid en authenticiteit, voornamelijk omwille van het deels bewaarde schrijnwerk. Door de volledige vervanging van dit schrijnwerk, evenals van de dorpels is de authenticiteit en herkenbaarheid van de arbeiderswoning sterk aangetast.
Arbeiderswoningen uit het laatste kwart van de 19de eeuw vormen een bescheiden en vaak voorkomend erfgoedtype dat enkel wordt geselecteerd als het in hoge mate gaaf en herkenbaar bewaard is, met veel authentieke details. De herkenbaarheid en authenticiteit zijn in dit geval sterk aangetast, ten gevolge van de aanpassingen. Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze arbeiderswoning te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/14: Bezwaar bij de schrapping van één object: Rij van winkel-woonhuizen (aanduidingsid 28518/erfgoedid 79243), Stationsstraat 9-13, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat bij deze huizen heel wat oude erfgoedelementen aanwezig zijn aan de buitenzijde. Een schrapping is niet aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Uit de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris kan afgeleid worden dat het object Rij van winkel-woonhuizen was opgenomen in de inventaris omwille van

erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die een architecturale en historische waarde genereerden en de onderlinge ensemblewaarde tussen de drie panden versterkten. De drie gevels waren namelijk lijstgevels van rode baksteen met aflijnende fries, verfraaid door het gebruik van sierbaksteen voor onder meer muurbanden en ontlastingsbogen. Bij huisnummer 13 werd nog eens de linkertravee aangehaald, oplopend in een versneden puntgevel, het casement omlijnd door gele sierbaksteen en de begane grond, in 1947 aangepast naar ontwerp van R. Charles. Door deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen waren de drie panden representatief en herkenbaar als een rij woon-winkelhuizen uit het begin van de 20ste eeuw.
Door bijkomende aanpassingen, waaronder beschildering van de gevel van huisnummer 11 is de ensemblewaarde helemaal niet meer gaaf. De aflijnende fries en de sierbaksteen voor onder meer muurbanden en ontlastingsbogen kunnen bij huisnummer 11 nauwelijks nog ontwaard worden. Deze geschilderde gevel verstoort de ensemblewaarde tussen de drie panden sterk.
De begane grond is bij de drie panden sinds de inventarisatie in 2004 bovendien heel sterk aangepast. Bij huisnummer 13 is deze begane grond, in 1947 aangepast naar ontwerp van R. Charles, omgebouwd tot twee garages, bij nummer 11 tot één deur en één garage, bij nummer 9 is het schrijnwerk van de voormalige winkelpui vervangen. Door deze aanpassingen kan het erfgoedkenmerk 'winkels' niet langer toegepast worden. De gebouwen zijn met andere woorden niet langer herkenbaar als een rij van winkel-woonhuizen uit het begin van de 20ste eeuw. De historische en architecturale erfgoedwaarden zijn heel fel aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze rij van winkel-woonhuizen te zeer zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/15: Bezwaar bij de schrapping van één object: Maalderij Molens 't Kind (aanduidingsid 25384/erfgoedid 79266), Kaaistraat 18, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) stelt dat het gebouw als relict van de voormalige industriële activiteit nog een belangrijke erfgoedwaarde heeft, ook al zijn er aanpassingen gebeurd (raamopeningen dicht gemaakt).

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De maalderij uit het tweede kwart van de 20ste eeuw wordt in de inventaris getypeerd aan de hand van de twee parallelle beuken onder pannen zadeldak en lijstgevel doorbroken door centrale puntgevel met laadluik. Contrast tussen bakstenen begane grond en gecementeerde bovenverdieping. Rechthoekige vensters met behouden schrijnwerk. Door deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden, was het gebouw herkenbaar en representatief als een maalderij uit het tweede kwart van de 20ste eeuw.
Een vergelijking tussen een foto genomen op het moment van inventarisatie met de actuele toestand, zoals onder meer te zien op beelden van Street Smart (16 maart 2022) leert dat de gevel nu volledig effen afgewerkt en beschilderd is, waarbij de rechthoekige vensters met schrijnwerk zijn verdwenen en er helemaal geen sprake meer is van een contrast tussen een bakstenen begane grond en gecementeerde bovenverdieping. Door het inbrengen van een hedendaagse garagepoort is het pand heel moeilijk herkenbaar geworden als een maalderij uit het tweede kwart van de 20ste eeuw. De architecturale en historische erfgoedwaarde zijn met andere woorden verloren gegaan.

Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze maalderij te fel zijn aangetast, waardoor het object wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/16: Bezwaar bij de schrapping van één object: Boerenarbeidershuis (aanduidingsid 27866/erfgoedid 79268), Krevelstraat 6, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat dit huis hoegenaamd niet gesloopt is. Het is uitgebreid en verbouwd. Er zijn nog voldoende oude erfgoedwaarden aanwezig die behoud van dit huis op de Inventaris verantwoorden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het object werd in de inventaris getypeerd als een aan de straat gelegen aangepast 19de-eeuws boerenarbeidershuis aangeduid op de Atlas der Buurtwegen (circa 1843). Gewitte baksteenbouw. Vlechtingen in de zijgevel. Aan de erfgevel behouden handpomp. Hoewel al aangepast, was het boerenarbeidershuis op moment van inventarisatie in 2004-2005 dus nog voldoende representatief en herkenbaar als een 19de-eeuwse boerenarbeiderswoning uit witte baksteenbouw met vlechtingen in de zijgevel.
Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de selectie, zijn nu echter volledig verdwenen. In tegenstelling tot wat in het bezwaarschrift wordt beweerd, is de boerenarbeiderswoning namelijk niet enkel uitgebreid en verbouwd, maar bijna helemaal vernieuwd. Dit blijkt niet alleen uit de vergelijking van foto's ten tijde van de inventarisatie (2004) met beelden van Street Smart, de dato 20 maart 2022, maar ook uit nog recentere foto's van 13 februari 2023, bekomen tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen.
Op de beelden van 20 maart 2022 is te zien hoe de meest noordoostelijke travee met aanpalend stalletje volledig is vernieuwd: dit deel is verhoogd en voorzien van minimum een nieuw dak, een nieuw gevelparement en nieuwe muuropeningen. Op de foto's van 13 februari 2023 is te zien hoe ook de andere delen van de boerenwoning helemaal worden vervangen door nieuwbouw. Het oude deel van de boerenarbeiderswoning is eenvoudigweg verdwenen. De erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden, zijn volledig verdwenen. Er zijn helemaal geen erfgoedwaarden meer behouden, die een behoud in de vastgestelde lijst verantwoorden.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze boerenarbeiderswoning te zeer zijn aangetast, waardoor de woning geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/17: Bezwaar bij de schrapping van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 25691/erfgoedid 79364), Oudenaardsesteenweg 397, Avelgem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat bij de verbouwing van deze woning het schrijnwerk werd vernieuwd. Dit lijkt onvoldoende als motief om deze woning te schrappen op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris werd het pand getypeerd als een dubbelhuis van circa 1900 met eenvoudige bakstenen lijstgevel afgelijnd door de fries met uitgelengd dropmotief. Getoogde vensters met behouden schrijnwerk.
Deze sobere erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zorgden er voor dat het pand herkenbaar en representatief was als een woning van rond 1900 en lagen aan de basis van de selectie.
Uit actuele beelden, zoals bijvoorbeeld te raadplegen op Street Smart (17 maart 2022), blijkt dat het uitgelengd dropmotief niet langer afleesbaar is. De muuropeningen zijn aangepast, waarbij de dorpels zijn verwijderd, lateien zijn ingebracht en het schrijnwerk is vervangen. Door deze aanpassingen zijn de oorspronkelijke erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden, verloren gegaan.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze woning te zeer zijn aangetast, waardoor de woning geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/18: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve (aanduidingsid 53596/erfgoedid 207855), Gravenland 24, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat dit hoevetje/zwingelarij bij verbouwing enkel voorzien werd van een nieuwe gevelsteen. In de kern omvat ze nog steeds de oude elementen en is behoud op de Inventaris daarom aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris wordt de hoeve getypeerd als een begin-20ste-eeuwse hoeve met zwingelarij. Woning met landgebouw van wit beschilderde, verankerde baksteen onder pannen zadeldak. De woning heeft een bepleisterde voorgevel met rechthoekige openingen en straatpuntgevel met getoogd zoldervenster. De voormalige zwingelarij is tegen de rechterzijgevel van de woning aangebouwd.
Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen lagen aan de basis van de selectie. Ze zorgden ervoor dat de hoeve herkenbaar en representatief was als een begin-20ste-eeuwse hoeve met zwingelarij. Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd de renovatie van de hoeve gesignaleerd. Er werd toen geoordeeld dat de waardevolle erfgoedelementen verdwenen zijn. Uit beelden genomen in augustus 2022 blijkt namelijk dat de zwingelarij gesloopt is en de woning grondig verbouwd, met een nieuw dak en nieuw gevelparement. Alle muuropeningen van de woning zijn gewijzigd, wat ook een gewijzigde indeling suggereert. Dit betekent dat nagenoeg alle erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, waarop de erfgoedwaarden gebaseerd waren, verdwenen zijn.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoeve te zeer zijn aangetast, waardoor de hoeve geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/19: Bezwaar bij de schrapping van één object: Herberg (aanduidingsid 22885/erfgoedid 208441), Sint-Jansstraat 44, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat een deel van de straatgevel een nieuwe gevelsteen gekregen heeft, maar een ander deel nog de oorspronkelijke uitstraling heeft.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De voormalige herberg wordt in de inventaris getypeerd als een eind-19de-eeuwse herberg met gevelopschrift "ST-JAN". Hoekhuis van anderhalve bouwlaag met afgeschuinde hoektravee, verankerde baksteenbouw, onder een pannen dak. Bepleisterde gevel aan de Sint-Jansstraat en afgeschuinde travee, voorzien van imitatievoegen en wit geschilderd. Gecementeerde en grijs geschilderde plint met imitatievoegen. Aangepaste vensteropeningen onder latei op begane grond, licht getoogde deuropening en vensters op de halve verdieping.
Door deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen was het pand herkenbaar en representatief als een herberg uit het einde van de 19de eeuw. Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen lagen tijdens de inventarisatie aan de basis van de selectie.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd de renovatie van de herberg geregistreerd. Er werd toen geoordeeld dat de waardevolle erfgoedelementen verdwenen zijn. Aan de zijde van de Sint-Jansstraat en de hoektravee werd namelijk een nieuw gevelparement aangebracht, waardoor de bepleistering, voorzien van imitatievoegen, verloren is gegaan, evenals het gevelopschrift boven de deur. Ook de muuropeningen aan de zijde van de Sint-Jansstraat en de hoektravee zijn aangepast. Zodoende is het pand nog moeilijk herkenbaar als een 19de-eeuwse herberg en zeker geen representatief voorbeeld meer van een herberg uit die periode. Door de aanpassingen is de erfgoedwaarde sterk aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze herberg te zeer zijn aangetast, waardoor de herberg geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/20: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoekhuis (aanduidingsid 69030/erfgoedid 208465), Sprietestraat 54, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de bakstenen aan de gevel werden geverfd. Dit alleen kan geen deugdelijke reden zijn om dit pand te schrappen op de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Zoals te lezen in de inventaris, betreft het pand een enkelhuis uit bruine baksteen onder pannen zadeldak, met rechthoekige openingen onder betonnen lateien, opgericht in 1933. Uit de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris kan worden opgemaakt dat de

woning tijdens de inventarisatie geselecteerd werd omwille van het fraai bewaarde schrijnwerk met bovenlichten met fijne roedeverdeling en gekleurd glas. Het is dat typerende schrijnwerk, dat steeds zeldzamer wordt in het straatbeeld, dat bepalend was voor de erfgoedwaarde van dit pand. Dit schrijnwerk is nog te zien op de foto die genomen werd tijdens de inventarisatie op 21 april 2009, maar is op latere beelden verdwenen. Zonder dit originele schrijnwerk heeft dit pand onvoldoende erfgoedwaarde.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze woning te zeer zijn aangetast, waardoor de woning geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/22: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 58748/erfgoedid 208530), Leemputstraat 40, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat er nog een authentieke stal/schuur (achter de woning en evenwijdig met die woning; achter en links van die stal/schuur werden verschillende stukken nieuwbouw aangebouwd) aanwezig is van deze hoeve waardoor het zeker de moeite is om die te behouden op de Inventaris mede gelet op de ouderdom van de hoeve. Bij het bezwaar is een beeld van Google Streetview toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van de hoeve uit de vastgestelde inventaris ongedaan te maken. De overgebleven schuur heeft onvoldoende erfgoedwaarde om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De hoeve werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van 19de-eeuwse losstaande hoeves in West-Vlaanderen. Kenmerkend is dat zo'n hoeve bestaat uit een ensemble van vaste elementen op het erf, waarvan de meest voorkomende het boerenhuis, de schuur en de stal zijn. Ook deze hoeve was een herkenbaar en representatief voorbeeld van een hoeve bestaande uit deze drie losse hoevegebouwen, opgetrokken in eenvoudige baksteenbouw, onder zadeldaken. Die ensemblewaarde is voor het erfgoedtype hoeves vaak doorslaggevend. De architecturale en historische waarde op basis waarvan de hoeve wordt opgenomen in de inventaris, hebben daarbij betrekking op het geheel van deze erfgoedelementen, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel apart. Enkel indien één van de onderdelen een hoge erfgoedwaarde heeft an sich, door een zeldzaam erfgoedkenmerk, kan het hoevegebouw op zich worden vastgesteld, ondanks de verloren ensemblewaarde en context van de hoeve. Boerenhuis en stal werden gesloopt; de erftoegang werd gewijzigd. Anno 2023 blijft enkel de schuur over; op het erf zijn verder geen erfgoedelementen meer bewaard. Deze schuur is een doorsnee voorbeeld van een 19de-eeuwse schuur, zonder bijzondere erfgoedelementen en erfgoedkenmerken. Enkel samen met de twee andere hoevegebouwen had dit gebouw voldoende erfgoedwaarde om te worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/23: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve Ter Keijsere (aanduidingsid 22032/erfgoedid 208531), Leemputstraat 93, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de hoevewoning niet dermate verbouwd lijkt dat er een reden is om ze te schrappen van de Inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De hoevesite had een grote historische waarde, zoals blijkt uit de historische beschrijving in de wetenschappelijke inventaris. Deze historische waarde lag aan de basis van de selectie van de hoeve, ondanks het feit dat er op het moment van inventarisatie al niet veel erfgoedkenmerken en erfgoedelementen behouden waren, die de erfgoedwaarde van de hoevesite motiveerden. Vandaag is er echter nauwelijks nog een erfgoedkenmerk of erfgoedelement behouden, die refereert naar de historische hoevesite.
In de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt reeds aangegeven dat de 18de-eeuwse schuur op het moment van de inventarisatie tot puin was herleid, maar deze is nu helemaal verdwenen. De cichorei-ast uit het interbellum en de landgebouwen aan zuidoostelijke zijde van het erf zijn vervangen door een nieuwe loods. Verder is er in de inventaristekst nog sprake van recente stallen en moderne loodsen.
Het enige bouwkundige element dat anno 2023 rest van de beschreven hoevesite is de boerenwoning. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de hoeve als ensemble, als bouwkundig geheel, in casu de volledige hoeve op het erf, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel apart. De ensemblewaarde is bij de evaluatie van de erfgoedwaarde van een hoeve doorgaans doorslaggevend. Een enkel hoevegebouw dat nog overblijft van een volledige hoeve, kan enkel vastgesteld worden indien het op zich erfgoedwaarde heeft. Dat is meestal enkel het geval als het overgebleven hoevegebouw zeer specifieke, vaak zeldzame erfgoedkenmerken heeft zoals een hele oude, materieel herkenbare kern, of bijzondere architecturale of bouwhistorische details.
De ensemblewaarde en de herkenbaarheid van de historische hoeve zijn vernield bij de afbraak van alle hoevegebouwen behalve de boerenwoning. Wat rest is helemaal niet meer representatief voor een historische hoeve met al haar onderdelen.
De intrinsieke erfgoedwaarde van de bewaarde boerenwoning is heel laag. Op het moment van inventarisatie was de boerenwoning al "vrij grondig verbouwd", aldus de inventaristekst. "Vrij grondig verbouwd" wijst er op dat er niet veel erfgoedkenmerken en erfgoedelementen behouden zijn, die een historische of architecturale waarde van de boerenwoning kunnen ondersteunen. De erfgoedkenmerken en erfgoedelementen die genoteerd werden ten tijde van de inventarisatie, zijn dan ook erg beperkt: verankerde baksteenbouw onder pannen zadeldak met bewaarde klokkenstoel op de nok. Rechthoekige beluikte vensters. Uitbreiding tegen achtergevel onder pannen lessenaarsdak. De boerenwoning haalde haar erfgoedwaarde grotendeels uit het feit dat ze deel uitmaakte van een historisch hoeve-ensemble. Op basis van deze erfgoedkenmerken of erfgoedelementen kan de boerenwoning op zich niet als een representatief of herkenbaar voorbeeld van een historische boerenwoning getypeerd worden.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat een essentieel deel van de hoeve niet meer is bewaard en dat de erfgoedwaarden van het overgebleven boerenhuis laag zijn, waardoor de hoeve geen erfgoedwaarde meer heeft. Daarom wordt het object geschrapt uit de vaststelling.

B_000244/24: Bezwaar bij de schrapping van één object: Arbeiderswoning met zwingelarij (aanduidingsid 22570/erfgoedid 208596), Nieuwstraat 75, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning enkel een extra/nieuwe gevelsteen gekregen heeft. Doorheen de grote poortopening is het oude metselwerk nog zichtbaar. Dit gebouw heeft nog zijn erfgoedwaarde.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris wordt de arbeiderswoning met zwingelarij uit 1914 getypeerd als een dubbelhuis van anderhalve bouwlaag met rechts de voormalige zwingelarij, zie grote poortopening. Verankerde baksteenbouw onder een gemeenschappelijk pannen zadeldak. Gecementeerde en beschilderde plint met imitatievoegen. Rechthoekige openingen onder felrode bakstenen strekken (vernieuwd houtwerk). Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen lagen aan de basis van de opname in de inventaris.
De woning kreeg een nieuw gevelparement, waardoor er niet langer sprake is van anderhalve bouwlaag, verankerde baksteenbouw, gecementeerde en beschilderde plint met imitatievoegen en felrode bakstenen strekken. De gevelhoge poortopening naar de voormalige zwingelarij is verlaagd. Dat het oude metselwerk nog zichtbaar is doorheen de grote poortopening, is onvoldoende. Door de aanpassingen is het object niet langer representatief en herkenbaar als een arbeiderswoning met zwingelarij uit 1914.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze arbeiderswoning met zwingelarij te zeer zijn aangetast, waardoor het object geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/25: Bezwaar bij de schrapping van één object: Herberg (aanduidingsid 45859/erfgoedid 208641), Sprietestraat 162, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de oude herberg enkel weggemoffeld zit achter een nieuwe gevelbekleding. Het is zonder veel moeite mogelijk om de oude toestand te herstellen. Schrappen op de Inventaris is niet aangewezen want de erfgoedwaarden zijn niet verdwenen, ze zijn gewoon (tijdelijk) niet meer zichtbaar.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris werd de herberg getypeerd als een gedeeltelijk verbouwde, voormalige herberg uit de tweede helft van de 19de eeuw. Hoekwoning met wit beschilderde en verankerde baksteenbouw met imitatievoegen op een grijs beschilderde plint en onder een pannen zadeldak. Bewaard opschrift "A LA SALLE D'ATTENTE" op één van de gevels. Afgeschuinde hoektravee op de begane grond met verdiepte inkom. Rechthoekige openingen met vernieuwd houtwerk. Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zorgden er voor dat het pand nog voldoende herkenbaar was als een herberg uit de 19de eeuw, hoewel het ook al deels verbouwd was ten tijde van de inventarisatie in 2009-2010. Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werden verbouwingswerken geregistreerd. Het uitzicht van het pand is drastisch gewijzigd na het aanbrengen van een nieuwe gevelbekleding. Hierdoor zijn de bakstenen muren op gecementeerde plint en het opschrift helemaal niet meer zichtbaar. Het hoekhuis is hierdoor totaal niet meer herkenbaar als een 19de-eeuwse herberg.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze herberg te zeer zijn aangetast, waardoor de herberg geschrapt wordt uit de vaststelling.
In het bezwaarschrift wordt gesteld dat het zonder veel moeite mogelijk is om de oude toestand te herstellen en dat de erfgoedwaarden gewoon (tijdelijk) niet meer zichtbaar

zijn. Bij een eventuele herstelling naar de oorspronkelijke toestand kan de lokale overheid de erfgoedwaarden opnieuw evalueren en indien wenselijk het pand opnemen in het lokale onroerenderfgoedbeleid.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/26: Bezwaar bij de schrapping van één object: Herberg De Posterij (aanduidingsid 82098/erfgoedid 207800), Gentseweg 709, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat dit hoekpand niet dermate verbouwd is dat herstel van de oorspronkelijke toestand niet meer mogelijk zou zijn. Om die reden is behoud op de Inventaris aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De herberg uit 1941 wordt in de inventaris getypeerd als baksteenbouw met beperkte kenmerken van de interbellumarchitectuur door het materiaalgebruik (combinatie oranje baksteen met beschilderde lateien), de afgeschuinde en afgeronde ingangstravee en deels bewaard schrijnwerk met smalle roedeverdelingen. Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen lagen aan de basis van de selectie. Door de recente aanpassingen is het uitzicht van het pand ingrijpend gewijzigd en is er niet langer sprake van oranje baksteenbouw met beschilderde lateien. Ook het schrijnwerk is integraal vernieuwd. Het pand is niet langer herkenbaar als een herberg met kenmerken uit de interbellumarchitectuur.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze herberg te zeer zijn aangetast, waardoor de herberg geschrapt wordt uit de vaststelling.
In het bezwaarschrift wordt herstel van de oorspronkelijke toestand als een mogelijkheid geopperd. Bij een eventueel herstel naar de oorspronkelijke toestand kan de gemeente de erfgoedwaarden van het pand opnieuw evalueren en indien wenselijk het pand opnemen in het lokale onroerenderfgoedbeleid.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/27: Bezwaar bij de schrapping van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 36307/erfgoedid 207795), Gentseweg 603, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat dit pand bij hun weten niet gesloopt is.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken.
Tijdens de administratieve voorbereiding in functie van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van West-Vlaanderen werd geregistreerd dat de dorpswoning gesloopt is. Dit werd ter plaatse vastgesteld op 24 augustus 2022.
Gezien de sloop blijft het object geschrapt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/28: Bezwaar bij de schrapping van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 24873/erfgoedid 207825), Renthuisstraat 100, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning werd uitgebreid (en bakstenen werden geschilderd), maar nog de oude elementen omvat waardoor behoud op de Inventaris aangewezen is.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris wordt het pand getypeerd als een 18de-eeuwse boerenarbeiderswoning, bestaande uit verankerde baksteenbouw van vier traveeën onder pannen zadeldak. Straatgevel met rechthoekige openingen onder betonnen lateien. Lagere aanbouw onder pannen lessenaarsdak tegen linkerzijgevel.
De woning is na de inventarisatie in 2009 sterk uitgebreid, met een nieuwbouw aan oostelijke zijde. Het volume is hierbij dubbel zo groot geworden, het dak is vernieuwd en voorzien van een hedendaagse dakkapel die over het oude en nieuwe deel doorloopt, muuropeningen van de oorspronkelijke boerenarbeiderswoning zijn aangepast. Ondanks het feit dat een aantal oude elementen van de boerenarbeiderswoning nog behouden zijn, hebben de ingrepen de herkenbaarheid van de oorspronkelijke woning als boerenarbeiderswoning uit de 18de eeuw sterk aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze boerenarbeiderswoning te zeer zijn aangetast, waardoor de boerenarbeiderswoning geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/29: Bezwaar bij de schrapping van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 60958/erfgoedid 207173), Blauwe-Zwaanstraat 80-82, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woningen een nieuwe gevelsteen kregen. De kern is nog steeds heel oud. Net omwille van die hoge ouderdom is behoud ervan op de Inventaris aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
In de inventaris wordt het pand getypeerd als een woonhuis uit het einde van de 18de eeuw, gesplitst in twee wooneenheden in 1919. Langgerekt eenlaagshuis, afgedekt met mechanische pannen. Verankerde en wit beschilderde baksteenbouw op deels zwart gepekte plint. Onregelmatige rechthoekige openingen. Rechterzijgevel met datering 1786. Deze sobere erfgoedkenmerken en erfgoedelementen zorgden er voor dat de woning herkenbaar en representatief was als een dorpswoning uit het einde van de 18de eeuw met aanpassingen uit het begin van de 20ste eeuw.
Het uitzicht van de woning is na de inventarisatie in 2009-2010 ingrijpend gewijzigd. Vooral het nieuw aangebrachte gevelparement zorgt ervoor dat het pand niet langer herkenbaar is als een dorpswoning uit het einde van de 18de eeuw.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden

van deze dorpswoning te zeer zijn aangetast, waardoor de woning geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/30: Bezwaar bij de schrapping van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 29617/erfgoedid 207297), Gaverkestraat 14, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat dit in de kern nog steeds de heel oude kleine dieper ingeplante woning is. Schrapping is niet aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van dit object uit de vastgestelde inventaris op te heffen: het pand heeft effectief geen erfgoedwaarde meer.
Het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en in de vastgestelde inventaris omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld was van een dorpswoning uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Erfgoedelementen op basis waarvan het pand werd geselecteerd waren de afwijkende positie tegenover de huidige rooilijn, het lage volume van het dubbelhuistype, de bepleisterde lijstgevel, het pannen zadeldak en de bewaarde houten ramen en de luiken. Omdat het schrijnwerk van de ramen en de luiken verdween, en de gevel een nieuw parement kreeg, is dit lage volume niet meer herkenbaar als een 19de-eeuwse dorpswoning. Deze verdwenen erfgoedelementen bepaalden in belangrijke mate de architecturale waarde van de dorpswoning, temeer dat deze erfgoedelementen steeds zeldzamer worden.
Bezwaarindiener haalt aan dat de oude kern van de woning is bewaard, maar geeft niet aan om welke elementen of om welke kenmerken dit zou gaan. Op basis van het lage volume en de positionering in de straat alleen, kan deze woning niet meer beschouwd worden als een representatieve en herkenbare getuige van de eind-19de-eeuwse bebouwing in het dorp. De gevel en het schrijnwerk zijn immers aangebracht begin 21ste eeuw en bepalen het huidige uitzicht van de woning. De erfgoedkenmerken van deze woning zijn in grote mate vernield door de aanpassingen aan gevel en schrijnwerk. Omdat het huidige pand geen erfgoedwaarde meer heeft, wordt het geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/31: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve De Meerschbloem (aanduidingsid 47461/erfgoedid 207328), Hippodroomstraat 73, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de gebouwen behouden zijn gebleven in hun ruimtelijke configuratie waardoor behoud van deze unieke kleine hoeve op de Inventaris aangewezen is.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
De hoeve wordt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken getypeerd als een dwars op de weg geplaatst woonhuis, daterend uit de eerste helft van de 19de eeuw. Eenlaags dubbelhuis met haaks georiënteerde, vrijstaande schuur rondom een klein, gekasseid erf, afgesloten door een recent hek en een beukenhaag. In de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject worden nog de verankerde, bepleisterde en wit

beschilderde baksteenbouw onder pannen zadeldaken met mechanische pannen en bij het woonhuis vooraan met lichte knik aangehaald, evenals het deels bewaard schrijnwerk waaronder luiken.
De hoevegebouwen ondergingen sinds de inventarisatie in 2010 grondige wijzigingen. Er werd een ingangsportaal tussen beide hoevegebouwen toegevoegd waardoor de gebouwen niet langer vrijstaand zijn. Er gebeurden aanpassingen aan de muuropeningen van zowel schuur als woning. Dit verraadt, zeker in het geval van het woonhuis, een aangepaste interne indeling, waardoor er nu onder meer niet langer sprake is van een dubbelhuis. Daarnaast werden de gevels grijs geschilderd, werden de luiken verwijderd en is het dak vernieuwd zonder lichte knik in het geval van het woonhuis. Het hek was reeds vernieuwd. Deze aanpassingen hebben de authenticiteit van de hoevegebouwen sterk aangetast. Hoewel de configuratie van de hoevegebouwen bewaard is, vormen ze door de talrijke aanpassingen niet langer een herkenbaar en representatief voorbeeld van een kleine hoevesite met boerenwoning en schuurvleugel uit de eerste helft van de 19de eeuw.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze hoeve te zeer zijn aangetast, waardoor de hoeve geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/32: Bezwaar bij de schrapping van één object: Handelspand (aanduidingsid 39021/erfgoedid 207554), Oscar Verschuerestraat 36-38, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat de bakstenen aan de voorgevel geverfd zijn in een egale kleur. Dit wil geenszins zeggen dat de erfgoedwaarde daarmee vernietigd zou zijn; dit valt perfect te herstellen in de toekomst. Behoud op de Inventaris is daarom aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.
Het object wordt in de inventaris getypeerd als een winkel-woonhuis uit het interbellum, bestaande uit bruinrode baksteenbouw met gecementeerde (en beschilderde) plint onder pannen zadeldak; accenten van gele baksteen onder meer ter hoogte van de lateien en rondom twee opschriftbanden. Links puivenster met aparte inkom onder luifel, rechts drie rondboogopeningen. Houten kroonlijst op klossen van nummer 38. Op basis van deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen werd dit handelspand met bijhorende woning geselecteerd voor opname in de inventaris.
Zoals onder meer te zien op luchtfoto’s vanaf de winter van 2019 en op beelden van street smart van 5 maart 2022 is huisnummer 36 gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Eén deel van het ensemble winkel-woonhuis is dus verdwenen. De gevel van het andere deel op huisnummer 38 is geschilderd, waardoor onder meer de decoratieve uitwerking van de bakstenen gevel in verschillende kleuren helemaal teniet gedaan is. Ook de houten kroonlijst is er verdwenen. Nagenoeg alle erfgoedkenmerken en erfgoedelementen van het winkel-woonhuis zijn dus verdwenen, de ensemblewaarde en herkenbaarheid als handelspand met bijhorende woning uit het interbellum is volledig verloren.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van dit winkel-woonhuis te zeer zijn aangetast, waardoor het object geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000244/33: Bezwaar bij de schrapping van één object: Arbeiderswoningen (aanduidingsid 81288/erfgoedid 207712), Vijfseweg 25-27, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning zijn karakter en erfgoedwaarde als kleine woning behouden heeft, ook al is het schrijnwerk van woning nummer 25 vernieuwd. Behoud van woning nummer 25 op de Inventaris is aangewezen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag de schrapping uit de vastgestelde inventaris van de arbeiderswoningen op te heffen. Dit bouwkundig object heeft geen erfgoedwaarde meer.
Er moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het bouwkundig ensemble, in casu het samenstel van de twee identieke arbeiderswoningen uit begin 20ste eeuw, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel, zijnde de woningen apart. De ensemblewaarde was het doorslaggevend criterium bij de selectie van dit bescheiden bouwkundig erfgoed. Het ensemble van twee woningen werd namelijk geselecteerd op basis van de historische waarde, als een herkenbaar voorbeeld van de doorsnee kleinschalige reeksbouw waarmee investeerders begin 20ste eeuw meewerkten aan de arbeidershuisvesting in Vlaanderen. De architecturale waarde was bij opname van het pand in 2010 al laag, omdat het samenstel niet alle oorspronkelijke erfgoedelementen bewaarde.
Bezwaarindiener is het met de administratie eens dat nummer 27 geen erfgoedwaarde meer heeft: de gevel is bepleisterd, er is nieuw schrijnwerk, in de halve verdieping zit geen raamopening meer. De ensemblewaarde van dit samenstel van twee woningen is daarmee verdwenen. Daarenboven registreerde men bij de inventarisatie van dit samenstel in 2010 al dat een aantal erfgoedelementen niet meer oorspronkelijk waren, namelijk het vervangen schrijnwerk en de verlaagde oranje bakstenen latei van het benedenvenster. Dit bouwkundig object scoorde dus toen al laag op het criterium gaafheid/herkenbaarheid, waardoor de architecturale waarde laag was. Door het vernielen van de erfgoedwaarde van de helft van het samenstel, beantwoordt het bouwkundig object anno 2022-2023 dus ook niet meer aan het criterium herkenbaarheid, wat samen met de ensemblewaarde de kern vormde voor de historische waarde van het samenstel. Zeldzaamheid kan niet aangevoerd worden als criterium, aangezien dit type arbeiderswoningen, doorgaans gebouwd in samenstel of in reeksbouw, net alomtegenwoordig is als begin-20ste-eeuwse arbeidershuisvesting. Omdat slechts één van de twee woningen van het samenstel nog herkenbaar is als begin-20ste-eeuwse arbeiderswoning, en het samenstel dus niet meer herkenbaar is, is het object geen representatief voorbeeld van de reeksbouw waarmee kleine arbeiderswoningen doorgaans werden gebouwd begin 20ste eeuw. De erfgoedwaarde van dergelijke zeer bescheiden en representatieve vormen van architectura minor wordt bepaald door een hoge mate aan gaafheid van de bescheiden erfgoedelementen. Omdat dat bij de inventarisatie in 2010 daarop al niet hoog scoorde, is de erfgoedwaarde van het object na aanpassing van nummer 27, helemaal verdwenen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000246: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herenhuis (aanduidingsid 153821/erfgoedid 51268), Weststraat 5, Ingelmunster

Een advocaat laat namens cliënten opmerkingen en bezwaren gelden met betrekking tot: de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed voor de provincie West-Vlaanderen, meer concreet omtrent de schrapping van het pand gelegen aan de Weststraat 5 te 8770 Ingelmunster (aanduid id 153821).
Nu het openbaar onderzoek tot 30 mei 2023 loopt, is dit bezwaarschrift tijdig ingediend.

I. Situering

1. De woning aan de Weststraat 5 vormt samen met de aanpalende woning aan de Weststraat 3 een unieke dubbelwoonst die in 1840 werd opgericht in opdracht van de kasteelheer Charles de Montblanc. De woningen zijn tegelijk opgericht en vormen één geheel. Ze zijn slechts gescheiden door een binnenmuur bestaande uit één enkele steen en de daken worden geschoord door één gemeenschappelijke schoorsteen.
De unieke tweelingwoonst is de oudste privatieve dubbele herenwoning in Ingelmunster en vormt al bijna 200 jaar en belangrijke historische waarde in het dorpsgezicht van Ingelmunster.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de straatgevels van Weststraat 3 en 5.

2. De woning aan de Weststraat 5 is sinds 24 september 2009 samen met de aanpalende woning aan de Weststraat 3 opgenomen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed als "samenstel van herenhuizen" (ID 30290). Bezwaarindiener voegt screenshot van de inventaris toe.

3. De bezwaarindieners stellen vast dat in de voorliggende vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed binnen de provincie West-Vlaanderen, zonder enige motivering, enkele aanzienlijke aanpassing worden doorgevoerd aan het vastgesteld bouwkundig erfgoed "Samenstel van herenhuizen"
Meer concreet, wordt het plangebied beperkt tot enkel de Weststraat 5, wordt de titel van de Weststraat 5 gewijzigd naar "herenhuis" i.p.v. "samenstel van herenhuizen" en verdwijnt elke verwijzing naar het samenstel in de beschrijving: bezwaarindiener voegt screenshot toe van beschrijving.
Met deze aanpassingen wordt het beeldbepalend geheel van beide panden samen als "samenstel van herenhuizen" miskend en wordt afbreuk gedaan aan de architecturale en historische waarde waarover beide panden net samen beschikken als unieke tweelingwoonst. De Weststraat 3 wordt de facto geschrapt van de vastgestelde inventaris. Om deze redenen zien de bezwaarindieners zich genoodzaakt onderhavig bezwaarschrift in te dienen.

II. Bezwaren en opmerkingen
II.1. Weststraat 3 is niet vermeld in lijst te schrappen objecten

4. Zoals hierboven uiteengezet, zijn op vandaag de Weststraat 3 en de Weststraat 5 samen opgenomen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. De Weststraat 3 vormt dus op vandaag (samen met Weststraat 5) een volwaardig vastgesteld erfgoedobject, met alle rechtsgevolgen van dien.
Het vaststellingsbesluit dat momenteel in openbaar onderzoek ligt, voorziet enkel nog in de vaststelling van de Weststraat 5. De Weststraat 3 wordt dus geschrapt van de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. De bezwaarindieners merken echter op dat de Weststraat 3 niet is vermeld in de lijst met te schrappen objecten:
Bezwaarindiener voegt toe: uittreksel lijst met te schrappen objecten in Ingelmunster. Dit is volgens bezwaarindieners niet correct.

De Weststraat 3 is op vandaag opgenomen op de vastgestelde inventaris en zou dit bij de goedkeuring van het voorliggende vaststellingsbesluit niet meer zijn. **Dit impliceert een aanzienlijke wijziging in de rechtstoestand van de Weststraat 3** die niet langer wordt beschermd door de rechtsgevolgen die gepaard gaan met een opname op de vastgestelde inventaris (o.a. de bijzondere onroerenderfgoedtoets conform artikel 4.1.10 Onroerend Erfgoeddecreet). Er is dus wel degelijk sprake van een schrapping van en object.
Door de Weststraat 3 niet te vermelden bij de te schrappen objecten komt **niet alleen de rechtszekerheid in het gedrang,** maar wordt ook **de impact** van de voorgestelde aanpassingen aan de inventaris **ten onrechte geminimaliseerd**: niet alleen wordt de rechtstoestand van Weststraat 3 niet langer beschermd; meteen komt ook een einde aan de bescherming van "het samenstel".

II.2. Miskenning "Samenstel van herenhuizen"

5. Volgens het Ministerieel Besluit van 17 juli 2016 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed moet bij de afweging of een onroerend goed al dan niet kan worden opgenomen op de inventaris **rekening worden gehouden met de 1) erfgoedwaarden, 2) de selectiecriteria en 3) de bewaringstoestand**. Volgens het Ministerieel Besluit mogen deze waarden en criteria niet afzonderlijk worden beschouwd, maar moet er worden uitgegaan van een **totale beoordeling**. Hierbij moet ook **rekening worden gehouden met de geografische of de thematische context**.

6. Welnu, het voorliggende vaststellingsbesluit voert enkele aanzienlijke aanpassingen door aan het sinds 2009 vastgestelde erfgoedobject "Samenstel van herenhuizen" dat is gelegen aan de Weststraat 3 en Weststraat 5 te Ingelmunster.
Meer concreet, voorziet het vaststellingsbesluit enkel nog in de vaststelling van de woning aan de Weststraat 5, en dit onder de benaming "herenhuis" en met de volgende beschrijving en erfgoedwaarden: bezwaarindiener citeert de inventaris.
Zoals hierna uiteengezet, getuigen deze aanpassingen **niet van een rechtsgeldige en zorgvuldige toepassing van de inventarismethodologie** zoals bepaald in het MB van 17 juli 2016. Het plan (waarop de vaststelling als IBE wordt aangeduid) moet terug worden uitgebreid naar de Weststraat 3, de oorspronkelijke benaming "samenstel van herenhuizen" moet worden bevestigd en het samenstel moet worden vermeld en benadrukt in de beschrijving.
Met de voorgestelde aanpassingen wordt immers afbreuk gedaan aan de waarde van de Weststraat 5 en Weststraat 3 als unieke tweelingwoonst. Het is net de samenhang tussen beide woningen die resulteert in een (bijkomende) architecturale en historische erfgoedwaarde. De slechts gedeeltelijke opname van enkel nog de Weststraat 5 resulteert dan ook in een belangrijk verlies van erfgoedwaarde en kan niet worden aanvaard.
Bezwaarindiener licht dit hierna meer in detail toe:

a) De erfgoedwaarden

7. Volgens het voorliggende vaststellingsbesluit wordt de Weststraat 5 opgenomen vanwege haar **architecturale en historische waarde**.
In het Ministerieel Besluit van 17 juli 2016 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed worden deze erfgoedwaarden als volgt omschreven:

> *"Zoals gedefinieerd in het Onroerenderfgoeddecreet (hoofdstuk 2, artikel 2.1, 26°) zijn de erfgoedwaarden de volgende: "de archeologische, architecturale, artistieke, culturele, esthetische, historische, industrieel-archeologische, technische waarde, ruimtelijk-structurerende, sociale, stedenbouwkundige, volkskundige of wetenschappelijke waarde waaraan onroerende goederen en cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken hun huidige of toekomstige maatschappelijke betekenis ontlenen".*
> *Een onroerend goed moet **minstens één van deze erfgoedwaarden bezitten** om opgenomen te worden in de inventaris. Vaak gaat het echter om een combinatie van verschillende erfgoedwaarden die elkaar aanvullen. Op basis van het hierboven beschreven onderzoek wordt nagegaan aan welke erfgoedwaarde(n) het onroerend goed voldoet.*
> *(…)*
> *• Architecturale waarde*
> *Een onroerend goed heeft architecturale waarde als **het getuigt van een fase of aspect van de geschiedenis van de bouwkunst** of de tuin- of de landschapsarchitectuur.*
> *(...)*
> *• Historische waarde*

*Een onroerend goed heeft historische waarde als **het getuigt van gebeurtenissen en ontwikkelingen uit het verleden van de mens, van figuren of instellingen die de geschiedenis mee bepaalden of van historisch landgebruik**.*

8. Er moet niet alleen worden vastgesteld dat **de Weststraat 3 op vandaag wel degelijk ook over architecturale en historische waarde beschikt** (cf.. stuk 1), maar ook dat de beperking van de vaststelling van deze waardes tot enkel de Weststraat 5 **een ernstige verarming van de architecturale en historische waarde van dit onroerend goed** Weststraat 5 met zich mee brengt. Immers heeft het concept van de dubbelwoonst "op zich" een belangrijke architecturale en historische waarde. Door de Weststraat 3 van de inventaris te schrappen, dreigt de Weststraat 5 met andere woorden verweesd achter te blijven.

- Architecturale waarde

9. Vooreerst heeft ook de Weststraat 3 op zich architecturale waarde. Er zijn nog steeds effectief elementen aanwezig die verwijzen naar de **laatclassistische stijl** waarin het samenstel werd opgericht, zodat **de Weststraat 3 eveneens getuigt van een fase of aspect van de geschiedenis van de bouwkunst**.
Verschillende waardevolle elementen die zijn opgesomd in de omschrijving van de Weststraat 5 zijn ook nog steeds zichtbaar bij de Weststraat 3 (o.a. de traveeën en gabariet van twee bouwlagen onder en hellend dak, de aansluitende rij van 11 ramen). Bovendien zijn bijkomende elementen via zeer eenvoudige ingrepen terug herstelbaar.
Bezwaarindiener voegt foto toe van de straatgevel van Weststraat 3 en 5.

10. Meer concreet, wijs de bezwaarindiener op de volgende elementen die verwijzen naar en laatclassicistische inslag, alsook naar het "samenstel" dat wordt gevormd door beide herenhuizen:

- De **kroonlijsthoogte en nokhoogte is identiek**;
- De aanwezige ritmiek van de raamopeningen op het verdiep (**zes traveeën**);
- de nog aanwezige doorlopende boordsteen bij beide woningen;
- het aanwezige wapenschild over de beide gevels;
- De identieke niveaus in beide woningen;
- De nog aanwezige traveeën, **muurankers**;
- Het **gabariet** in zijn geheel;
- Binnenin: de nog aanwezige authentieke trap.

Daarnaast zijn een aantal elementen eenvoudig te herstellen:

- De **originele gevelsteen is nog waarneembar** aan de zij- en achtergevel en de verf op de voorgevel kan worden verwijderd;
- De kroonlijst kan desgevallend terug worden vervangen door een geprofileerde kroonlijst met sierklossen;
- Op het **gelijkvloers zijn de originele traveeën en muurankers nog aanwezig achter de gevelreclame**, zodat het winkelraam kan worden verwijderd en de ritmiek van de ramen ook op het gelijkvloers kan terugkeren (zie bijgevoegde detailfoto Weststraat 3);
- Het schrijnwerk van de ramen op de verdieping kan worden vervangen door schrijnwerk naar origineel model met roedeverdeling;
- **De gevel kan worden vrijgemaakt van (licht)reclame**;
- Verfresten kunnen gemakkelijk worden verwijderd;
- De luiken kunnen worden teruggeplaatst.

De architecturale waarde van de Weststraat 3 is met andere woorden **geenszins onherroepelijk verloren**, zodat een schrapping van dit pand van de inventaris niet kan worden verantwoord. Dit geldt te meer nu de toestand van de Weststraat 3 niet is gewijzigd sinds de opname in 2009 (zie ook verder m.b.t. de bewaringstoestand).

11. Ook de **samenhang "op zich"** tussen beide woningen heeft **architecturale waarde** en maakt dat de Weststraat 3 niet kan worden geschrapt. De **gelijktijdige optrekking**

van twee identieke woningen die één geheel vormen en slechts zijn gescheiden door een binnenmuur bestaande uit één enkele steen en waarbij de daken worden geschoord door één gemeenschappelijke schoorsteen **getuigt van en fase en aspect van de geschiedenis van de bouwkunst**.
Bij de vaststelling van de oorspronkelijke inventaris was men blijkbaar ook deze mening toegedaan en heeft men de Weststraat 3 en Weststraat 5 doelbewust samen opgenomen als "samenstel". Merk hierbij op dat de Weststraat 3 zich op dit ogenblik reeds in haar huidige toestand bevond. Zonder enige gedegen motivering wordt thans blijkbaar besloten dat het samenstel niet langer het beschermen waard is. Dit is volstrekt onbegrijpelijk en getuigt niet van en zorgvuldig en redelijk bestuur, noch van een correcte toepassing van de inventarismethodologie zoals bepaald in het MB van 17 juli 2016.

- Historische waarde

12. Ten tweede heeft ook de Weststraat 3 **historische waarde**, dit net omdat deze woning in **1840 gelijktijdig werd opgericht met de Weststraat 5 in opdracht van de kasteelheer Charles de Montblanc**. Deze historische waarde op zich is voldoende om te besluiten dat de Weststraat 3 nog steeds moet worden opgenomen op de vastgestelde inventaris en dat en schrapping ervan niet te verantwoorden is.

13. Te meer nu door de schrapping van de Weststraat 3 ook het element van de "dubbelwoonst" dreigt te verdwijnen, waardoor de Weststraat 5 verweesd zou achterblijven. **Het feit dat beide woningen samen een "samenstel" vormen, heeft net een belangrijke historische waarde**. De gezamenlijke oprichting getuigt van een gebeurtenis en ontwikkeling uit het verleden van de mens, van figuren of instellingen die de geschiedenis mee bepaalden of van historisch landgebruik.
Zoals vermeld, vormen beide herenhuizen samen **een unieke tweelingwoonst** die al bijna 200 jaar een belangrijke historische waarde vormt in het dorpsgezicht van Ingelmunster. Het is de oudste privatieve dubbele herenwoning in Ingelmunster. In dit verband verwijzen de bezwaarindieners naar het onderzoek van de bouwhistoricus Anneleen CASSISMAN waarin de ontstaansgeschiedenis van de dubbelwoonst is omschreven (bijlage 1).

14. **Uit de huidige vastgestelde inventaris blijkt dat de gelijktijdige oprichting en het aspect van het**
"samenstel" een belangrijke reden (zo niet dé reden) vormde om de Weststraat 3 en Weststraat 5 op te nemen. Zo is expliciet verwezen naar het "samenstel van herenhuizen", en dit niet alleen in de benaming van het erfgoed, maar ook bij de beschrijving.
Dit was **ook het geval bij de oorspronkelijke omschrijving op de wetenschappelijke inventaris** voor de opmerkelijke wijziging in 2019 (bijlage 2, zie ook verder):
Bezwaarindiener voegt uittreksel oorspronkelijke omschrijving wetenschappelijke inventaris toe.
Er valt niet in te zien waarom op vandaag het gegeven dat de woningen een "samenstel" vormen, niet langer historische waarde zou hebben en derhalve een schrapping van de Weststraat 3 en het verdwijnen van elke verwijzing naar het samenstel zou zijn verantwoord.

15. Ook in de reeks Bouwen door de Eeuwen heen in Vlaanderen (deel 17n2, 2001) is duidelijk belang gehecht aan het aspect "samenstel". Zo is de Wesstraat 3 ook te zien op de bijgevoegde foto, die zelfs expliciet het onderschrift "Weststraat nrs. 3-5" draagt.
Bezwaarindiener voegt uittreksel toe: Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen.
Bezwaarindiener merkt op dat uit deze foto blijkt dat de Weststraat 3 in haar huidige toestand werd opgenomen op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. Het gewijzigde schrijnwerk op de verdieping, de krantenwinkel met etalage op het gelijkvloers en de schilderde gevel zijn waarneembaar. Deze werken waren dan ook onmiskenbaar

reeds uitgevoerd in 2001 en dus zeker op het ogenblik van de opname in de vastgestelde inventaris in 2009.

16. Ook de **Raad voor Vergunningsbetwistingen** heeft in het kader van een vergunningsaanvraag voor de sloop van de Weststraat 3 **bevestigd dat de opname op de inventaris duidelijk steunt op het 'samenstel' van beide herenhuizen en niet enkel op de erfgoedwaarde van de Weststraat 5** (bijlage 3):

> *"**De opname in de inventaris <u>steunt op het 'samenstel'</u> van het te slopen pand met de woning van de verzoekende partijen**, ook al beperkt de beschrijving zich voor het overige, afgezien van het gemeenschappelijke wapenschild en de aanduiding van het jaartal 1840 op de scheiding, tot de intrinsieke kwaliteiten van de woning nr. 5."*

Dit werd naderhand bevestigd in de **herstelbeslissing van de Deputatie van West-Vlaanderen van 22 december 2020** (OMV_2018120722) na de vernietiging van de eerdere vergunningsbeslissing, waarbij de sloop van Weststraat nr. 3 toegestaan was (stuk 5):

> *"(...) Tenslotte kan men - zoals hoger reeds aangehaald - niet omheen het feit dat de opname berust op het samenstel van de woningen nr. 3 en 5. (Zie ook hoger aangehaald schorsingsarrest RVVb, 11 oktober 2019, p. 20, randnummer 4). Het feit dat de woningen nr. 7 en 9 zijn vervangen door nieuwbouw, doet daaraan geen afbreuk. (…)"*

17. In het kader van dezelfde vergunningsprocedure heeft ook de Intergemeentelijke Onroerend Erfgoeddienst RADAR in een advies van 29 januari 2019 bevestigd dat de erfgoedwaarde niet alleen de Weststraat 5 beslaan, maar ook het beeldbepalende aspect van het geheel, dus het "samenstel" (bijlage 4):

> *"De aanwezige erfgoedelementen beslaan voornamelijk het pand rechts dat nog in oorspronkelijke staat is, het gedeelde schild met datum, maar **ook het beeldbepalende aspect van het geheel**. De aard van de geplande werken, nl. het slopen van nr. 3 en het bouwen van een hogere meergezinswoning, doet bijgevolg afbreuk aan de lokale erfgoedwaarden. **Door het wijzigen van de bouwhoogte raakt nr. 5 visueel in verdrukking en verliest het op deze manier een belangrijk deel van zijn erfgoedwaarde**." (eigen vetdruk bezwaarindiener)*

18. Kortom, er kan niet worden ontkend dat het "samenstel" belangrijke historische waarde heeft en een belangrijke reden vormde om de Weststraat 3 en Weststraat 5 samen op te nemen op de vastgestelde inventaris. Er is op dit punt niets gewijzigd, zodat niet valt in te zien waarom plots elke verwijzing naar het "samenstel" zou moeten verdwijnen uit de inventaris.

Bovendien kan **de Weststraat 5 op zich of alleen niet getuigen van deze historische waarde**. Een enkele woning kan immers geen samenstel vormen. Enkel de bewaring van het schild op de scheidingslijn tussen beide panden is hiervoor eveneens onvoldoende. Het schild op zich maakt immers niet duidelijk dat op deze locatie gelijktijdig twee identieke woningen werden opgericht door de kasteelheer Charles de Montblanc. Hiervoor is de bescherming en het behoud van het gelijklopende gabarit van beide woningen vereist. Het is dit gabarit dat kenmerkend is voor het beeldbepalend aspect van het geheel, de samenhang tussen beide woningen. Merk op dat dit gelijklopende gabarit, en dus de samenhang, op vandaag nog steeds duidelijk zichtbaar is in het straatbeeld.

Om de historische waarde van de Weststraat 5 ten volle te bewaren, is de gezamenlijke opname met de Weststraat 3 vereist. Zo neen komt het samenstel te vervallen, wat een ernstige verarming van de erfgoedwaarden zou betekenen.

b) Selectiecriteria

19. In het MB van 17 juli 2016 worden de volgende mogelijke selectiecriteria opgesomd die bijkomend kunnen worden gebruikt om af te wegen of een onroerend goed al dan niet wordt opgenomen in de inventaris:
"De selectiecriteria worden bijkomend gebruikt om te wegen of een onroerend goed al dan niet wordt opgenomen in de inventaris. **Een onroerend goed kan geselecteerd worden voor opname als het aan verschillende criteria tegemoetkomt, maar het kan ook in aanmerking komen voor opname als het in hoge mate aan slechts één criterium tegemoetkomt**. Naast de hieronder opgesomde criteria kunnen steeds bijkomende criteria gebruikt worden bij het onderzoek, naargelang die voor een bepaalde context of bepaald type erfgoed relevant zin.

- Het selectiecriterium **zeldzaamheid** geeft aan in hoeverre het onroerend goed uitzonderlijk voorkomt in relatie met de geografische context, de historische context, het type of het oeuvre.
- Het selectiecriterium **representativiteit** geeft aan in hoeverre het onroerend goed typerend is voor een geografische of historische context of een welbepaald type of een bepaald oeuvre.
- Het selectiecriterium **herkenbaarheid** geeft aan in hoeverre het onroerend god een goed leesbare uitdrukking is van zijn oorspronkelijke functie, witzicht of vormgeving, of van een belangrijke fase in de latere ontwikkeling daarvan.
- Het selectiecriterium **context (contextwaarde)** geeft aan in hoeverre tussen het onroerend goed en zijn directe of ruimere omgeving een sterke visuele of inhoudelijke relatie is.
- Het selectiecriterium **ensemble (ensemblewaarde)** geeft aan in hoeverre het onroerend goed en sterke samenhang vertoont tussen de verschillende elementen."

In voorliggend geval scoort het **"samenstel van herenhuizen"**, dus de Weststraat 3 en Weststraat 5 samen, **hoog op deze selectiecriteria**. De **unieke tweelingwoonst** is **de oudste privatieve dubbele herenwoning in Ingelmunster** en vormt al bijna 200 jaar een belangrijke historische waarde in het dorpsgezicht van Ingelmunster.

c) Bewaringstoestand

20. Tot slot bepaalt het MB van 17 juli 2016 dat "een onroerend goed voldoende goed [moet] bewaard zijn voor de opname in de inventaris". Het feit dat het MB spreekt van een "voldoende goede" bewaringstoestand toont aan dat het goed niet meer in haar volledig oorspronkelijke toestand aanwezig moet zijn om te worden opgenomen op de inventaris.
Er moet worden uitgegaan van een totale beoordeling in combinatie met de erfgoedwaarden en de selectiecriteria, zodat volstaat dat de waarden nog voldoende zichtbaar en herkenbaar zin.

21. Zoals hierboven uiteengezet, is de toestand van **de Weststraat 3 niet wezenlijk gewijzigd sinds de opname op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in 2009**. Men is er toen vanuit gegaan dat de Weststraat 3 voldoende goed bewaard is om op te nemen op de inventaris, en heeft dit vervolgens jaarlijks bevestigd tot 2014. Dit is ook logisch aangezien, zoals hierboven uiteengezet verschillende waardevolle kenmerken nog steeds zichtbaar zijn en bovendien " afleesbaar" zijn aan de hand van de kenmerken van de identieke tweelingwoonst. Hierdoor is vooral het beeldbepalend aspect van het geheel nog steeds goed leesbaar is in het straatbeeld.
Aangezien er ook aan de bewaringstoestand van de Weststraat 3 sinds 2009 niets is gewijzigd (zoals ook expliciet vastgesteld door de Raad voor vergunningsbetwistingen (zie verder), valt niet in te zien waarom op vandaag plots de Weststraat 3 zou moeten worden geschrapt en elke verwijzing naar het samenstel zou moeten verdwijnen. De Weststraat 3 en het samenstel zijn nog steeds voldoende goed bewaard, zodat een opname nog steeds verantwoord is.

22. Hoewel de toestand van de Weststraat 3 niet is gewijzigd, werd evenwel op 26 november 2019 - plots en voor bezwaarindieners als en donderslag bij heldere hemel, en

zonder enige motivering noch inspraakmogelijkheid - de omschrijving op de wetenschappelijke inventaris gewijzigd en werd volgende passage toegevoegd omtrent de toestand van de Weststraat 3:
Aanvullende informatie
Van het oorspronkelijke ensemble (nummers 3-5) is de erfgoedwaarde van nummer 3 niet langer bewaard. Het vermelde schild en jaartal bevinden zich wel nog op de scheiding van de beide gevels.

Er moet worden opgemerkt dat de **timing van deze aanpassing zéér opmerkelijk was**. Deze aanpassing gebeurde namelijk lopende een administratieve procedure en meer bepaald op een ogenblik dat er door een bouwpromotor een vergunningsaanvraag lopende was voor de sloop (!) van de Weststraat 3 waartegen bezwaarindieners zicht verzetten. Meer concreet gebeurde de wijziging vlak nadat de Raad voor Vergunningsbetwistingen in en arrest van 11 oktober 2019 had vastgesteld dat de deputatie de erfgoedtoets ex. artikel 4.4.10 Onroerend Erfgoeddecreet op een foutieve wijze had toegepast m.b.t. de Weststraat 3 (bijlage 3). De deputatie had namelijk de erfgoedwaarde van de Weststraat 3 genegeerd en had hiermee ook de opname van dit pand op de vastgestelde inventaris miskend.

23. **Deze plotse, lopende en juridische procedure, ongefundeerde en niet-gemotiveerde aanvulling op de wetenschappelijke inventaris** als zou "de erfgoedwaarde van nummer 3 niet langer bewaard" zijn, lijkt op vandaag de enige motivering te zijn voor de voorgestelde aanpassingen van de vastgestelde inventaris. Deze tekstuele vermelding is immers het enige wat werd aangepast.
De schrapping van de Weststraat 3 en het weglaten van het "samenstel van herenhuizen" kan echter niet worden verantwoord op basis van enkel en vermeende gebrekkige bewaringstoestand van de Weststraat. Zoals hierboven uiteengezet, beschikken zowel de Weststraat 3, als het geheel van de Weststraat 3 en Weststraat 5 samen wel degelijk over erfgoedwaarde. De werken die zijn uitgevoerd aan de Weststraat 3 doen hier geen afbreuk aan. Verschillende waardevolle elementen zijn nog zichtbaar, en vooral ook het beeldbepalend aspect van het geheel is nog leesbaar in het straatbeeld.
Bovenstaande geldt te meer nu de ingrepen, die zijn uitgevoerd (voor de oorspronkelijke opname op de (inventaris in 2009!) aan de Weststraat 3**, via eenvoudige ingrepen terug te draaien** zijn. Er kan bezwaarlijk worden beweerd dat de erfgoedwaarde van een pand onherroepelijk verloren is gegaan door het vervangen van het schrijnwerk, het schilderen van de gevel en het aanbrengen van enkele reclamepanelen. Deze ingrepen vallen te onderscheiden van de situatie waarbij een pand ingrijpend wordt verbouwd en elke verwijzing naar de oorspronkelijke bouwstijl of historische context is verdwenen.
Net zoals conform de richtlijn van het Agentschap Onroerend Erfgoed voor de beoordeling van sloopaanvragen van en inventarispand en sloop alleen aan de orde kan zijn indien de erfgoedwaarden onherroepelijk verloren zijn en niet kunnen worden hersteld met een renovatie, kan ook alleen een schrapping van de inventaris van de het vastgesteld bouwkundig erfgoed in een dergelijk geval aan de orde zijn. In voorliggend geval zijn de waarden niet onherroepelijk verloren, zodat de voorgestelde aanpassingen niet te verantwoorden vallen.

In dit verband verwijzen de bezwaarindieners (naast de erfgoeddienst RADAR, de bevindingen van de
Deputatie en de Raad voor vergunningsbetwistingen) ten overvloede ook naar **de historische nota van de deskundige Anneleen CASSISMAN, waarin is benadrukt dat een renovatie van de Weststraat 3 te verkiezen is (zie p. 20 bijlage 1)**:

> *4. Conclusie*
> *Uit het bouwhistorisch onderzoek is duidelijk gebleken dat de panden Weststraat 3 en 5 samen gebouwd zijn als dubbelwoonst in 1840 in opdracht van de kasteelheer Charles de Montblanc. Het wapenschild met jaartal 1840 op de grens van beide woningen bevestigt dit. Dit toont het belang van de dubbelwoonst voor Ingelmunster aan.*

De woningen werden gerealiseerd voor het personeel van de baron en was vermoedelijk de woonplaats van de rentmeester (inner van de pachten) of ander belangrijk figuur.
Het bouwhistorisch onderzoek ter plaatse van de gevels van beide panden toont aan dat beide panden goed bewaard zijn gebleven, waarbij de gevel van het pand nr. 5 beter bewaard bleef dan de gevel van het pand nr. 3.
De 19°-eeuwse gevelindeling van het pand Weststraat nr. 3 blijft ondanks de 20ste-eeuwse verbouwingen duidelijk leesbaar en is voldoende gedocumenteerd via enerzijds historisch beeldmateriaal en anderzijds de koppelwoning Weststraat 5 om een herstel/reconstructie mogelijk te maken.
De sloop van het pand nr. 3 en het vervangen door een nieuwbouw zonder rekening te houden met het pand, in het bijzonder het gabariet en de gevelindeling van de dubbelwoonst is een aantasting van de lokale erfgoedwaarden. Het lokaal-historisch belang van beide panden voor Ingelmunster is voldoende aangetoond.
De sloop schendt tevens het beeldbepalend effect van de dubbelwoonst in de Weststraat. Het behoud en integratie van de woning in het nieuwbouwproject is wenselijk om de historische waarde van de dubbelwoning te behouden.
De resterende erfgoedwaarden in het pand nr. 3 zijn voldoende aanwezig om te pleiten voor een behoud, herstel en reconstructie van het pand, waarbij onder andere de reconstructie van de gevelopeningen ter hoogte van de gelijkvloerse verdieping en het behoud van de gevelindeling met doorlopende kroonlijst en cordonlijst, perfect uit te voeren zijn.
Omgekeerd betekent de sloop van Weststraat 3 en de vervanging van Weststraat 3 door een nieuwbouw met daarenboven een extra bouwlaag binnen dezelfde nokhoogte, de vernietiging van de horizontale geleding tussen beide panden. Dit is juist zo beeldbepalend voor beide panden. Er wordt in het nieuwbouwproject op geen enkele manier aansluiting gemaakt tussen beide panden, waardoor het pand Weststraat 5 in de verdrukking komt.
Met de eventuele sloop van Weststraat 3 verdwijnt onherroepelijk het karakter van de dubbelwoning en verliest het pand nr. 5 hierdoor een belangrijk deel van zijn erfgoedwaarde. Het behoud van het wapenschild in het nieuw project biedt hiervoor geen oplossing. Wat is immers de betekenis van het schild zonder zijn historische context en het gebouw waarvoor het bestemd is?
Ik kan derhalve het negatief advies van 29.01.2019 tot sloop van Weststraat 3 van de intergemeentelijke onroerend erfgoeddienst (RADAR) volledig onderschrijven.

24. Kortom, ook de bewaringstoestand van de Weststraat 3 en de Weststraat 5 is voldoende goed om nog steeds een opname op de vastgestelde inventaris van het bouwkundige erfgoed te verantwoorden als samenstel. Te meer nu er sinds de oorspronkelijke opname in 2009 niets gewijzigd is.
De voorgestelde aanpassingen van de inventaris met de schrapping van de Weststraat 3 en de verwijdering van elke verwijzing naar het samenstel van herenhuizen valt niet te rijmen met de inventarismethodologie zoals vastgelegd in het MB van 17 juli 2016.

Om deze redenen wordt gevraagd rekening te willen houden met bovenstaande opmerkingen en bezwaren bij de verdere beoordeling van het vaststellingsdossier m.b.t. het samenstel van herenhuizen gelegen aan de Weststraat 3 en Weststraat 5 te 8770 Ingelmunster (aanduid_id 153821) en de bezwaarindieners kennis te willen geven van het tussengekomen besluit.

BIJLAGEN
1. Bouwhistorisch onderzoek bouwhistoricus Anneleen CASSIMAN
2. Oorspronkelijk erfgoedobject ID 51268 'Samenstel van herenhuizen'
3. RwVb 11 oktober 2019, r. UDN/1920/0151
4. Advies van 29 januari 2016 van de Intergemeentelijke Onroerend Erfgoeddienst RADAR
5. Beslissing Deputatie West-Vlaanderen van 22 december 2020

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt bezwaar ingediend bij vaststelling van het Herenhuis, Weststraat 5 in Ingelmunster, maar inhoudelijk gaat het bezwaarschrift over de schrapping van nummer 3, die bezwaarindiener onterecht vindt. Er wordt niet ingegaan op vraag om de schrapping van de woning Weststraat 3 in Ingelmunster uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op te heffen.
De verschillende argumenten uit het bezwaarschrift worden hieronder weerlegd.

"Bescherming"
Vooreerst willen we voor de volledigheid het verschil aanhalen tussen de erfgoedstatuten van een vaststelling en een bescherming. Dit omdat bezwaarindiener de 'bescherming' aanhaalt van de betrokken panden. De lopende procedure echter gaat niet over de bescherming van het betrokken bouwkundig object als onroerend erfgoed. Het openbaar onderzoek en de lopende procedure betreffen de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen. Bezwaarindiener stelt dat "een einde [komt] aan de bescherming van "het samenstel"". Er moet benadrukt worden dat Weststraat 3 en Weststraat 5 nooit waren beschermd als onroerend erfgoed. Ze zijn opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, vastgesteld door de administrateur-generaal op 28 november 2014.

Weststraat 3 niet in lijst met te schrappen bouwkundige objecten
Het klopt dat het pand op Weststraat 3 in Ingelmunster tijdens deze procedure niet voorlag in de "lijst met te schrappen objecten", hoewel dit pand de erfgoedwaarde verloor en niet meer wordt opgenomen in het nieuwe vaststellingsbesluit voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Dit heeft te maken met de methodologie die het agentschap Onroerend Erfgoed hanteert om het verlies van erfgoedwaarde door sloop of aanpassing te verwerken in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De richtlijn voor administratieve correcties in de **wetenschappelijke** inventaris is beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed: https://www.onroerenderfgoed.be/sites/default/files/2022-09/Administratieve_correcties_handleiding_20220927.pdf. De vertaling van een schrapping naar de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed houdt rekening met het opzet van het ministerieel vaststellingsbesluit, dat in verschillende artikels de schrapping regelt.

Er worden verschillende manieren gehanteerd om bouwkundig erfgoed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, afhankelijk van twee factoren, namelijk de samenstelling van het bouwkundig object en de omvang van de wijziging (door sloop, aanpassing, administratieve fout) die moet worden verwerkt. In voorliggend geval is de tweede werkwijze van toepassing, namelijk het voorleggen van het bouwkundig object met aangepaste feitelijkheden.
De twee manieren van schrappen worden toegelicht:

1) De lijst met te schrappen objecten
Bouwkundige objecten worden tijdens het openbaar onderzoek opgenomen in de lijst met te schrappen objecten als die objecten integraal, helemaal moeten worden geschrapt.

- Een bouwkundig object betreft doorgaans één pand of constructie, gelegen op één adres. In deze gevallen is het eenvoudig: als het object moet worden geschrapt, wordt het op de 'lijst met te schrappen objecten' opgenomen.
- Een bouwkundig object kan ook bestaan uit verschillende panden en constructies, al dan niet gelegen op verschillende adressen. Enkel indien zo'n bouwkundig object integraal moet worden geschrapt, wordt het opgenomen in de lijst met te schrappen objecten.

In voorliggend geval kan deze eerste werkwijze niet worden toegepast: het aanduidingsobject 30290 dat het vaststellingsbesluit van 2014 weergeeft, betreft een 'Samenstel van herenhuizen', bestaande uit twee panden gelegen op twee adressen, zijnde Weststraat 3 en Weststraat 5 in Ingelmunster. Enkel Weststraat 3 heeft geen

erfgoedwaarde meer, en moet worden geschrapt. Weststraat nummer 5 heeft erfgoedwaarde en is goed bewaard, en mag niet geschrapt worden. Het aanduidingsobject 30290 kan dus niet integraal worden geschrapt, waardoor het niet voorlag tijdens het openbaar onderzoek in de lijst met te schrappen objecten.

2) Het vaststellen van bouwkundige objecten met aangepaste feitelijkheden

Voor bouwkundige objecten die bestaan uit verschillende panden en/of constructies, al dan niet gelegen op meerdere adressen, wordt gewerkt met de aanpassing van de feitelijkheden van het bouwkundig object.

Alle vast te stellen onderdelen of erfgoedelementen van een bouwkundig object, moeten duidelijk af te lezen zijn in de "feitelijkheden": uit de benaming, de afbakening en bijhorende adressen, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, moet blijken welke onderdelen worden vastgesteld. Als blijkt dat bepaalde onderdelen van dat bouwkundig object moeten geschrapt worden, dan worden deze uit de feitelijkheden verwijderd: alle gegevens met betrekking tot die panden of constructies worden geschrapt uit het erfgoedobject en uit het nieuwe aanduidingsobject dat voorligt tijdens het openbaar onderzoek. In de wetenschappelijke inventaris wordt daarenboven in aanvullende informatie bij het erfgoedobject omschreven welke delen werden geschrapt. Op die manier wordt het bouwkundige object in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris aangepast en gereduceerd tot die panden of constructies die wel nog erfgoedwaarde hebben. Eens het nieuwe vaststellingsbesluit van kracht is, worden de oude aanduidingsobjecten automatisch geschrapt uit de vastgestelde inventaris van 2014 (zie verder). Enkel het nieuwe vaststellingsbesluit, met gereduceerd en geactualiseerd aanduidingsobject, is vanaf dan geldig.

Deze werkwijze werd toegepast voor aanduidingsobject 30290. De feitelijkheden in het besluit van 2014 zijn:

- Benaming: 'Samenstel van herenhuizen'
- Locatie: gelegen op twee adressen, zijnde Weststraat 3 en Weststraat 5 in Ingelmunster

In de wetenschappelijke inventaris (erfgoedobject 51268) en in het voorstel voor het nieuwe vaststellingsbesluit voor de inventaris van West-Vlaanderen (aanduidingsobject 153821), zijn de feitelijkheden aangepast. Het pand op Weststraat 3 heeft geen erfgoedwaarde meer, en is uit alle feitelijkheden verwijderd.
De feitelijkheden voor erfgoedobject 51268 en aanduidingsobject 153821 zijn nu:

- Benaming: Herenhuis
- Locatie: Weststraat 5, Ingelmunster
- Afbakening: Capakey: 36007A1025/00L004
- Beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: Dubbelhuis met laatclassicistische inslag in de schaarse ornamenten; vijf traveeën en rechts een poorttravee en twee bouwlagen onder zadeldak, houten dakkapel met fronton. Naar verluidt destijds onder meer de rentenierswoning van de baronie zie aanduiding van jaartal "1840" en schild van de heren van Ingelmunster op de scheiding met het aanpalende pand links.
- De erfgoedkenmerken konden bewaard blijven: herenhuizen, tweede kwart 19de eeuw

Bij erfgoedobject 51268 is de aanpassing verduidelijkt in aanvullende informatie: "Van het oorspronkelijke ensemble (nummers 3-5) is de erfgoedwaarde van nummer 3 niet langer bewaard. Het vermelde schild en jaartal bevinden zich wel nog op de scheiding van de beide gevels."

Rechtszekerheid

Bezwaarindiener haalt aan dat door Weststraat 3 niet te vermelden bij de te schrappen objecten de rechtszekerheid in het gedrang komt, en de impact van de voorgestelde aanpassingen aan de inventaris wordt geminimaliseerd. Dit is niet correct. De tweeledige werkwijze van enerzijds schrappen van integrale objecten en anderzijds aanpassing van

deels behouden objecten, is in overeenstemming met de tweeledige opbouw van de schrapping in de ministeriële besluiten voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed.

Zolang de procedure niet is afgerond, en het besluit niet is getekend, is er inderdaad nog geen juridisch geldende beslissing genomen voor Weststraat 3:

- Het pand Weststraat 3 is dan nog samen met nummer 5 vastgesteld met het besluit van 2014.
- Het pand Weststraat 5 wordt voorgesteld voor opname in besluit van 2024, terwijl over het pand Weststraat 3 zolang de procedure loopt niet expliciet wordt gezegd dat dit wordt geschrapt.

Echter wordt dit wel duidelijk eens de vaststellingsprocedure is afgerond, nadat de bevoegde minister het nieuwe ministerieel besluit heeft ondertekend.

In het ministerieel besluit wordt volgende tweeledige passage opgenomen, die de schrapping regelt van zowel de panden uit de lijst met te schrappen objecten (= eerste punt) als de objecten die opnieuw worden vastgesteld, met de (al dan niet) geactualiseerde feitelijkheden (= tweede punt):

"De inventaris van het bouwkundig erfgoed, vastgesteld door de administrateurgeneraal op 28 november 2014 blijft behouden. Voor de provincie West-Vlaanderen worden de volgende onroerende goederen er uit geschrapt:

- *de onroerende goederen die opgenomen zijn in de bijlage 'IDbesluit_vaststelling_nietmeervastgesteld' bij dit besluit, omdat deze niet beantwoorden aan de definitie van bouwkundig erfgoed zoals opgenomen in de inventarismethodologie, omdat deze niet langer erfgoedwaarde bezitten of voldoende goed bewaard zijn, of omwille van een administratieve fout;*
- *de onroerende goederen die bij deze nieuwe vaststelling opgenomen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met openbaar onderzoek overeenkomstig artikel 4.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013."*

Met de passage bij het tweede punt worden de onroerende goederen in aanduidingsobject 30290 geschrapt uit de vastgestelde inventaris.
In art. 2 van het ministerieel besluit, wordt de tweede passage herhaald:
"Art. 2. De onroerende goederen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed vastgesteld overeenkomstig het besluit van de administrateur-generaal van 28 november 2014 houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed, vermeld in artikel 12.3.18, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gelegen in de provincie West-Vlaanderen worden geschrapt uit die inventaris."

Erfgoedwaarden en selectiecriteria Weststraat 3 en Weststraat 5
Bij de beoordeling van Weststraat 3 en Weststraat 5 zijn de selectiecriteria herkenbaarheid en representativiteit doorslaggevend om de historische en architecturale waarde te bepalen. Hieronder evalueren we de panden Weststraat 3 en Weststraat 5 op basis van deze erfgoedwaarden en criteria. Deze beoordeling gebeurde in overeenstemming met het Ministerieel Besluit van 17 juli 2016 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van bouwkundig erfgoed, waarbij alle beschikbare bronnen voor evaluatie van het bouwkundig erfgoed werden geconsulteerd.

Weststraat 3 wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris omdat het niet langer erfgoedwaarde bezit. Bezwaarindiener stelt dat Weststraat 3 wel degelijk nog erfgoedwaarde heeft die de opname in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed motiveren.

Wat betreft de controle van evaluatie van de erfgoedwaarde van ID 51268, vertrekken we altijd vanuit de beschrijving en aanwezige erfgoedwaarden en -kenmerken op het moment van inventarisatie. De fiche in de databank met ID 51268 had op dat moment volgende gegevens: Samenstel van herenhuizen, Weststraat 3-5, "Samenstel van herenhuizen, naar

verluidt destijds onder meer de rentenierswoning van de baronie zie aanduiding van jaartal "1840" en schild van de heren van Ingelmunster op de scheiding. Nr. 5 nog oorspronkelijk: dubbelhuis met laatclassicistische inslag in de schaarse ornamenten; vijf traveeën + rechts poorttravee en twee bouwlagen onder zadeldak (nok parallel aan de straat, mechanische pannen), houten dakkapel met fronton. Verankerde, donkere baksteenbouw op gepikte plint. Horizontale gevelgeleding door middel van de doorgetrokken onderdorpels en het hoofdgestel met fries, tandlijst, meandermotief en geprofileerde kroonlijst op sierlijke klossen. Licht getoogde vensters, boven de poort groot rondboogvenster. Rechthoekige deur in een arduinen omlijsting met hoofdgestel en tandlijst van gesinterde baksteen, poort geflankeerd door pseudo-pilasters van baksteen met decoratieve profielen en getande druiplijst van dunne helrode baksteentjes. Behouden ramen met grote roedeverdeling; persiennes. Vernieuwde deur en poort." In deze oorspronkelijke omschrijving (overgenomen uit Bouwen door de Eeuwen Heen 17N2, pagina 192-194) wordt inderdaad gesteld dat het om een 'samenstel van herenhuizen' gaat, waarvan enkel 'nummer 5 nog oorspronkelijk' is. De beschrijving betreft dan ook alleen nummer 5. In de publicatie wordt bij de beschrijving van het erfgoeditem enkel een foto getoond van de huidige nummer 5 (figuur 148, pagina 192), met een klein deeltje van nummer 3 zichtbaar, namelijk met het wapenschild op de scheiding tussen de panden.

Het klopt inderdaad dat bij de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in Ingelmunster in 2001 Weststraat 3 en 5 als samenstel van twee herenhuizen werden omschreven. In de beschrijving van het bouwkundig object werd aangehaald dat deze twee woningen "oorspronkelijk" een samenstel van twee herenhuizen was, met op de scheiding van de twee woningen een schild en jaartal is aangebracht. Echter, verder in de beschrijving wordt enkel nummer 5 opgenomen en uitgebreid beschreven als een oorspronkelijk dubbelhuis. Enkel aan nummer 5 werden dus bij inventarisatie in 2001 de criteria herkenbaarheid/authenticiteit en representativiteit gekoppeld, omdat deze woning op basis van de geregistreerde erfgoedelementen in de gevel duidelijk als herenhuis uit het tweede kwart van de 19de eeuw te herkennen is. De historische waarde van de woning op nummer 5 is gebaseerd op het feit dat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een statige herenwoning in Ingelmunster van 1840, die tevens rentenierswoning was van de baronie, waarvan het schild van de heren van Ingelmunster nog getuigt. De architecturale waarde van nummer 5 is hoog, aangezien het een grote, statige herenwoning betreft, waarvan de gevel in hoge mate de architecturale detaillering bewaart van 1840. Het betreft een sobere, bakstenen gevel met laatclassicistische inslag, waarbij tal van erfgoedelementen zijn bewaard zoals de houten dakkapel met fronton, de horizontale geleding van de gevel door doorgetrokken onderdorpels en een sterk uitgewerkt hoofdgestel, de in arduin omlijste muuropeningen, de bakstenen pseudopilasters aan de poort. Daarenboven was het schrijnwerk van de ramen bewaard, met grote roedeverdeling en persiennes, wat een zeldzaam geworden erfgoedelement betreft.
Deze architecturale elementen werden niet geregistreerd bij nummer 3, aangezien de gevel volledig was vernieuwd. Deze woning werd enkel beschreven vanuit de historische ensemblewaarde met nummer 5, maar zonder zelf architecturale waarde te hebben op basis van herkenbaarheid of representativiteit. Ook de historische waarde van deze woning wordt als laag beschouwd, aangezien de huidige gevel een 20ste-eeuwse aankleding heeft en daarenboven volledig verbouwd is op de begane grond; enkel de verhoudingen van het volume herinneren nog aan de 19de-eeuwse link met nummer 5. In de voorbereidingsfase voor de opstart van het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed, werd daarom de fiche in de wetenschappelijke inventaris op die manier aangepast: nummer 3 blijft bewaard in de beschrijving omwille van de documentaire waarde, maar aan die woning wordt geen erfgoedwaarde toegekend. Ook na de herevaluatie op basis van dit bezwaarschrift, wordt vast gehouden aan de intentie van de onderzoekers in 2001 om enkel aan nummer 5 erfgoedwaarde te koppelen, en aan nummer 3 documentaire waarde.

Het bouwhistorisch onderzoek dat bezwaarindiener bezorgde, wijzigt de evaluatie niet. De kadastergegevens bevestigen inderdaad dat de woningen gelijktijdig door dezelfde

bouwheer werden gebouwd. Het waren echter al bij aanvang twee afzonderlijke woningen. In het bezwaarschrift wordt gesteld dat het ensemble een unieke tweelingwoonst is, die de oudste privatieve dubbele herenwoning in Ingelmunster betreft: dit komt in de bouwhistorische nota niet aan bod en wordt evenmin gestaafd in het bezwaar. Ook uit de gegevens in de wetenschappelijke inventaris kan dit niet afgeleid worden. De bouwhistorische nota bevestigt dat nummer 3 verschillende verbouwingen onderging en dat vermoedelijk al rond 1959 de voorgevel werd aangepast. De winkelpui was er zeker al in 1976; de dakkapel werd na 2009 verwijderd. Vergelijking met historische foto's in het document van het bouwhistorisch onderzoek bevestigt de ingrijpende aanpassing van nummer 3. We ontkennen niet dat de kern van het pand nog bewaard is, en het door het volume en de schaal nog steeds afleesbaar is dat nummer 3-5 een geheel vormden. Dit bepaalt echter niet de erfgoedwaarde, die voldoende hoog moet zijn in alle onderdelen van het geheel.

Bij de bepaling van de erfgoedwaarde wordt daarenboven nooit een afweging gemaakt over de mogelijkheden tot reconstructie, maar wordt enkel rekening gehouden met de huidige situatie, waardoor deze elementen in het dossier van bezwaarindiener niet van toepassing zijn binnen de vaststelling. Bij een eventueel herstel van de woning Weststraat nummer 3 naar de oorspronkelijke toestand kan de gemeente de erfgoedwaarden van het pand opnieuw evalueren en indien wenselijk het pand opnemen in het lokale onroerenderfgoedbeleid.

Bewaringstoestand Weststraat 3
Bezwaarindiener stelt dat Weststraat 3 voldoende goed bewaard is. Omdat het pand wordt geschrapt omwille van afwezigheid van de erfgoedwaarde (cf. aanvullende informatie bij het erfgoedobject), doet dit argument niet ter zake. Het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, dat de voorwaarden voor opname en schrapping van een goed in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed bepaalt, stelt immers in artikel 4.1.2 dat "Een onroerend goed of een geheel van onroerende goederen wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris als het niet langer erfgoedwaarde bezit of als het niet langer voldoende goed bewaard is." Een van beide voorwaarden voor schrapping is voldoende om de schrapping te motiveren.

Volgorde of timing toevoegingen in inventaris bouwkundig erfgoed
De opmerkingen betreffende de timing van de toevoegingen van de aanvullende informatie aan de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed zijn niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat, wat desgevallend geconcretiseerd moet worden. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag gesteld worden op basis van argumenten.

Opmerkingen betreffende omgevingsvergunningen
Er wordt benadrukt dat het feit dat een onroerend goed niet (meer) in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed is opgenomen, niet automatisch betekent dat voor dat pand een sloopvergunning kan worden verkregen. De vergunningverlenende overheid dient bij de beoordeling van een sloopaanvraag altijd rekening te houden met alle aspecten uit het omgevingsrecht, onder meer de cultuurhistorische aspecten, ongeacht of het betrokken pand is vastgesteld.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000275/01: Bezwaar bij de schrapping van één object: Beeldbepalend hoekpand (aanduidingsid 78817/erfgoedid 80983), Otegemstraat 48, Zwevegem. Dit bezwaar maakt

deel uit van B_000275, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor vijf objecten in Zwevegem.

Een adviesraad heeft de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed" gescreend en beaamt het merendeel van de opgesomde elementen, die gesloopt, vervallen of te sterk verbouwd zijn. De praktijkervaring leert inderdaad dat de inventaris aan screening toe is. Bezwaarindiener dient wel bezwaren in die gaan over vijf elementen die voorkomen op de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed". Het gaat om elementen waarvan bezwaarindiener meent dat ze wel degelijk nog een relevante erfgoedwaarde bezitten. Sommige elementen worden geschrapt omdat de erfgoedwaarde verdwenen zou zijn door verbouwingen. Bewaarindiener meent dat sommige verbouwingen derwijze kwalitatief zijn dat ze het erfgoedkarakter een nieuw elan geven. Andere elementen zijn inderdaad wat ongelukkig aangepakt maar zijn daarom nog niet "erfgoed-waardeloos".
Bezwaarindiener vraagt om volgend object alsnog te behouden op de "lijst van het vast te stellen bouwkundig erfgoed": Otegemstraat 48 - https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/80983. Het hoekpand is met een zekere zorg gerenoveerd. Op basis van advies heeft de eigenaar de gevel niet gepleisterd, maar in zo goed als oorspronkelijke staat hersteld. Enkel het granito-pleisterwerk is vervangen door vlakke bepleistering. De schaal, de ritmiek en het overblijvende baksteenparament blijven een meerwaarde in een centrumstraat.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.

Het hoekpand wordt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken als volgt getypeerd: Beeldbepalend hoekpand uit 1935 met bakstenen lijstgevel en granito voor onder meer de muurbanden en tussenstijlen van de vensters. Opvallende afgeschuinde hoektravee gemarkeerd door polygonaal torentje onder leien spits.
De uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris gaat dieper in op de aanwezige erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis liggen van de erfgoedwaarden: behalve de afgeschuinde hoektravee, gemarkeerd door het polygonaal torentje wordt het rijkelijk gebruik van granito voor onder meer de muurbanden en tussenstijlen van de vensters aangehaald, evenals het fraai uitgewerkte portaal met afgeschuinde hoeken en bovenlicht met behouden horizontale roedeverdeling en glas in lood en het behouden schrijnwerk, met bovenlichten met horizontale roedeverdeling. De granito, het portaal en het schrijnwerk waren de erfgoedelementen bij uitstek die het interbellumkarakter van het hoekpand bepaalden: deze zijn bij de renovatie verloren gegaan. Door deze verloren erfgoedelementen is het hoekpand nog te weinig herkenbaar als een hoekpand uit het interbellum. De architecturale en historische erfgoedwaarden zijn met andere woorden te sterk geschonden ten gevolge van de renovatie.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van dit hoekpand te zeer zijn aangetast, waardoor het hoekpand geschrapt wordt uit de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000275/02: Bezwaar bij de schrapping van één object: Samenstel van twee boerenarbeidershuizen (aanduidingsid 52726/erfgoedid 81323), Moenstraat 39-41, Zwevegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000275, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor vijf objecten in Zwevegem.

Een adviesraad heeft de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed" gescreend en beaamt het merendeel van de opgesomde elementen, die gesloopt, vervallen

of te sterk verbouwd zijn. De praktijkervaring leert inderdaad dat de inventaris aan screening toe is. Bezwaarindiener dient bezwaren in die gaan over vijf elementen die voorkomen op de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed". Het gaat om elementen waarvan bezwaarindiener meent dat ze wel degelijk nog een relevante erfgoedwaarde bezitten. Sommige elementen worden geschrapt omdat de erfgoedwaarde verdwenen zou zijn door verbouwingen. Bewaarindiener meent dat sommige verbouwingen derwijze kwalitatief zijn dat ze het erfgoedkarakter een nieuw elan geven. Andere elementen zijn inderdaad wat ongelukkig aangepakt maar zijn daarom nog niet "erfgoed-waardeloos".
Bezwaarindiener vraagt om volgend object alsnog te behouden op de "lijst van het vast te stellen bouwkundig erfgoed": Moenstraat 39-41 - https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/81323. De koppelwoning bestaat nog en is nog aan renovatie toe. De woningen liggen wat ongelukkig langs een drukke weg, en de herbruikbaarheid is mogelijks problematisch. De locuswaarde werd laag ingeschat. Bezwaarindiener stelt voor dit ongewijzigd te behouden.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.

Het ensemble werd bij inventarisatie getypeerd als een samenstel van twee boerenarbeiderswoningen onder pannen zadeldak met verankerde en geschilderde lijstgevel. De segmentbogige muuropeningen onder strek met behouden T-ramen met roedeverdeling werden eveneens als erfgoedelement vermeld en ondersteunen de erfgoedwaarde op basis waarvan het goed geïnventariseerd werd.
Omwille van de sobere, maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en erfgoedelementen vormden de woningen een representatief en herkenbaar voorbeeld van een samenstel van twee boerenarbeiderswoningen. Aan de kant van huisnummer 39 zijn de muuropeningen evenwel grondig aangepast. Al bij inventarisatie in 2006 was links een rechthoekig venster ingebracht in de plaats van twee oorspronkelijke segmentbogige muuropeningen onder strek, zie ook https://id.erfgoed.net/afbeeldingen/36645. Recenter wijzigde de dubbelhuisindeling: de centrale deur werd aangepast tot venster en van de rechtse, oorspronkelijke vensteropening is een deuropening gemaakt. Deze aanpassingen zorgen ervoor dat de oorspronkelijke indeling en de architecturale eenheid van de gevel van de boerenarbeiderswoningen niet langer herkenbaar is. Ook het oorspronkelijk schrijnwerk is niet behouden. Er zijn met andere woorden te weinig erfgoedkenmerken en erfgoedelementen voldoende gaaf bewaard gebleven, die de erfgoedwaarden ondersteunen.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van dit samenstel van boerenarbeiderswoningen te zeer zijn aangetast, waardoor de boerenarbeiderswoningen worden geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000275/03: Bezwaar bij de schrapping van één object: Beeldbepalend hoekpand uit de jaren 1930 (aanduidingsid 45664/erfgoedid 80997), Otegemstraat 160, Zwevegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000275, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor vijf objecten in Zwevegem.

Een adviesraad heeft de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed" gescreend en beaamt het merendeel van de opgesomde elementen, die gesloopt, vervallen of te sterk verbouwd zijn. De praktijkervaring leert inderdaad dat de inventaris aan screening toe is. Bezwaarindiener dient bezwaren in die gaan over vijf elementen die voorkomen op de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed". Het gaat om elementen waarvan bezwaarindiener meent dat ze wel degelijk nog een relevante

erfgoedwaarde bezitten. Sommige elementen worden geschrapt omdat de erfgoedwaarde verdwenen zou zijn door verbouwingen. Bewaarindiener meent dat sommige verbouwingen derwijze kwalitatief zijn dat ze het erfgoedkarakter een nieuw elan geven. Andere elementen zijn inderdaad wat ongelukkig aangepakt maar zijn daarom nog niet "erfgoed-waardeloos".
Bezwaarindiener vraagt om volgend object alsnog te behouden op de "lijst van het vast te stellen bouwkundig erfgoed": Otegemstraat 160 - https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/80997. Het hoekpand is een beetje ongelukkig aangepakt bij de renovatie. Een deel van de erfgoedwaarden van de baksteengevel is aangetast door de bepleistering, maar daarom is dit beeldbepalend hoekpand nog niet erfgoed-waardeloos. De schaal, de ritmiek en het overblijvende baksteenparament blijven een meerwaarde in een centrumstraat.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.

De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken luidt: "Beeldbepalend hoekpand uit de jaren 1930 gebouwd als herberg met smidse. Nu winkel-woonhuis getypeerd door de afgeschuinde hoektravee met bakstenen lijstgevel met horizontaliserende druiplijstjes en pui bekleed met granito." Door aanpassingen, waaronder het aanbrengen van bepleistering, is er niet langer sprake van een bakstenen lijstgevel en zijn de horizontaliserende druiplijstjes verdwenen, evenals de met granito beklede pui. Het waren deze erfgoedelementen die het hoekpand een architecturale waarde verleenden. De bepleistering domineert de gevel, de geometrisch uitgewerkte pilasters of het resterende baksteenparement zijn te mager om nog van een typisch hoekpand uit het interbellum te kunnen spreken. Het hoekpand is door aanpassingen aan de benedenverdieping niet langer herkenbaar als een herberg met smidse uit het interbellum of als een winkel-woonhuis uit een latere fase. Ook de historische waarde is bijgevolg fel aangetast.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van dit hoekpand te zeer zijn aangetast, waardoor het hoekpand wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000275/05: Bezwaar bij de schrapping van één object: Vrijstaande burgerwoning (aanduidingsid 80387/erfgoedid 81183), Stationsstraat 151, Zwevegem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000275, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor vijf objecten in Zwevegem.

Een adviesraad heeft de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed" gescreend en beaamt het merendeel van de opgesomde elementen, die gesloopt, vervallen of te sterk verbouwd zijn. De praktijkervaring leert inderdaad dat de inventaris aan screening toe is. Bezwaarindiener dient bezwaren in die gaan over vijf elementen die voorkomen op de lijst van "niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed". Het gaat om elementen waarvan bezwaarindiener meent dat ze wel degelijk nog een relevante erfgoedwaarde bezitten. Sommige elementen worden geschrapt omdat de erfgoedwaarde verdwenen zou zijn door verbouwingen. Bewaarindiener meent dat sommige verbouwingen derwijze kwalitatief zijn dat ze het erfgoedkarakter een nieuw elan geven. Andere elementen zijn inderdaad wat ongelukkig aangepakt maar zijn daarom nog niet "erfgoed-waardeloos".
Bezwaarindiener vraagt om volgend object alsnog te behouden op de "lijst van het vast te stellen bouwkundig erfgoed": Moen Stationsstraat 151 - https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/81183. Vrijstaande burgerwoning: Deze woning is met smaak gerenoveerd en behoudt haar authentieke karakter. De tuinmuur op de linker

perceelsgrens is nog in vrij originele staat en de ingrepen ondersteunen het originele karakter van het geheel. Dit geldt ook voor het terras en de tuin die heel mooi op de woning aansluiten. Dit voorbeeld van slim hergebruik van Bouwkundig Erfgoed verdient aanmoediging en de bezwaarindiener vraagt om dit element te behouden op de lijst van de vastgestelde bouwkundige erfgoedelementen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de schrapping van het object uit de vaststelling ongedaan te maken, omdat de erfgoedwaarden te zeer zijn aangetast.

In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt de burgerwoning getypeerd als een burgerhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw met eenvoudige lijstgevel van rode baksteen, doorlopende onderdorpels bij de bovenvensters. Pannen zadeldak met dakschild aan de linkerzijde en bewaard houtwerk.
Omwille van de sobere, maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en -elementen was het pand een representatief en herkenbaar voorbeeld van een burgerwoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Deze erfgoedwaarden werden teniet gedaan door de grondige aanpassingen aan de erfgoedelementen op basis waarvan de woning werd geselecteerd. Niet alleen werden de muuropeningen gewijzigd en werd het schrijnwerk vervangen. Vooral de vervanging van het pannen zadeldak met dakschild door een extra bouwlaag onder schilddak uit een blauw bouwmateriaal heeft een zware impact op de erfgoedwaarden. Deze bouwlaag onder schilddak bepaalt het huidige uitzicht van de woning; de burgerwoning heeft hierdoor een volledig ander gabariet gekregen. Door de ophoging van de woning, de wijziging van de muuropeningen en het schrijnwerk is de woning anno 2023 niet meer herkenbaar als een begin-20ste-eeuwse burgerwoning.
In tegenstelling tot wat er wordt beweerd in het bezwaarschrift en ondanks het behoud van de tuinmuren vernielden deze ingrepen die erfgoedelementen die het herkenbare en representatieve karakter van deze woning bepaalden. De tuinmuur maakt bovendien geen deel uit van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.
Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is en/of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Er is geëvalueerd dat de erfgoedwaarden van deze vrijstaande burgerwoning te zeer zijn aangetast, waardoor de burgerwoning wordt geschrapt uit de inventaris.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.3 Opmerkingen bij de opname of schrapping van een goed in de vastgestelde inventaris

In 102 van de 393 opmerkingen en bezwaren worden opmerkingen gegeven over de feitelijkheden van het object, met de vraag deze aan te passen in het vaststellingsbesluit en/of in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. De opname in of de schrapping uit het vaststellingsbesluit wordt niet in vraag gesteld.

- In zeven gevallen heeft de opmerking tot schrapping uit het vaststellingsbesluit geleid.
- In 56 gevallen was er een aanpassing nodig aan de objecten in het vaststellingsbesluit. Op die manier werden 52 objecten aangepast.
- In de overige opmerkingen waren er geen elementen vermeld die invloed hadden op het vaststellingsbesluit. In negen gevallen gebeurt wel een aanpassing in de wetenschappelijke inventaris.

In acht bezwaren wordt een opmerking gegeven bij de schrapping van een onroerend goed uit de vaststelling. Zeven opmerkingen bevestigen louter de gegevens uit het openbaar onderzoek en wijzigen het vaststellingsbesluit dus niet. In één geval moet de reden van schrapping aangepast te worden.

1.3.1 De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit

1.3.1.1 Het object wordt geschrapt uit de vaststelling

B_000098: Opmerking bij de vaststelling van één object: Stadswoning (aanduidingsid 158139/erfgoedid 60232), Sint-Rochuslaan 75, Kortrijk

Een particulier meldt dat in 2006 een verbouwing is gebeurd waarbij de originele houten ramen in de voorgevel en achtergevel werden vervangen door plastic ramen inclusief de ramen in de erker in de voorgevel. De beschrijving klopt dus jammer genoeg niet meer.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener meldt dat het originele schrijnwerk niet behouden is, wat inderdaad blijkt te kloppen. Na evaluatie blijkt dat het object nog onvoldoende erfgoedwaarde heeft om vastgesteld te worden.
Het typerende schrijnwerk was bepalend voor de erfgoedwaarde van dit pand en verklaart waarom deze woning wel en bijvoorbeeld het naburige pand niet werd opgenomen in de inventaris. De woning werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris net omwille van het behoud van het originele schrijnwerk met gekleurd glas in de bovenlichten en glas in lood in het bovenlicht boven de deur. Dit zijn namelijk erfgoedelementen die steeds zeldzamer geworden zijn in het straatbeeld. Zonder dit originele schrijnwerk heeft dit pand onvoldoende erfgoedwaarde. Nu dit aspect verdwenen is, wordt het pand geschrapt uit de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed, omdat het pand niet langer erfgoedwaarde heeft. De status van het erfgoedobject 60232 in de wetenschappelijke inventaris wordt aangepast naar erfgoedwaarde afwezig.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Stadswoning (aanduidingsid 158139/erfgoedid 60232), Sint-Rochuslaan 75, Kortrijk, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde meer heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000186: Opmerking bij de vaststelling van één object: Dorpswoning met smidse (aanduidingsid 161612/erfgoedid 78365), Lappersfortstraat 30, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat deze woonst een aantal verbouwingen heeft gehad. Zo is de garage wat groter geworden waardoor het meest linkse raam is verdwenen, de voordeur is ook wat naar links verschoven en daardoor is er een raam bijgeplaatst aan de rechterzijde van de gevel. Ook het smeedijzeren embleem is verdwenen van de gevel. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:
Door verbouwingen zijn de erfgoedwaarden verloren gegaan, waardoor het pand geschrapt moet worden uit de vastgestelde lijst van bouwkundig erfgoed.
De muuropeningen in de gevel zijn grondig gewijzigd, waardoor de woning niet langer herkenbaar is als een dubbelhuis met geïncorporeerd atelier van twee traveeën. Ook een ander erfgoedelement, met name het smeedijzeren embleem met centraal hoefijzer dat verwees naar de oorspronkelijke functie als smidse, is verdwenen. Het bewaard houtwerk, waarvan sprake in de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris, is eveneens verloren. Deze erfgoedkenmerken en erfgoedelementen vormden de grondslag voor de opname in de vastgestelde inventaris.

Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning met smidse (aanduidingsid 161612/erfgoedid 78365), Lappersfortstraat 30, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000190: Opmerking bij de vaststelling van één object: Kapel (aanduidingsid 161785/erfgoedid 78556), Brugse Heerweg zonder nummer, Diksmuide

Een lokaal bestuur maakt de opmerking dat dit erfgoedobject niet correct aangeduid is op de kaart. In bijlage is een kaart van op de website toegevoegd: het rode kruisje is waar de kapel nu aangeduid staat, dus de foutieve aanduiding; het groen bolletje is waar dat het erfgoedobject effectief staat.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking is terecht: de kapel is inderdaad op het foute perceel ingetekend, op de plaats van een elektriciteitscabine. De juiste locatie bevindt zich aan de andere kant van de weg, op een ander perceel: Diksmuide, 7de afdeling (Vladslo), sectie B, perceel 344K (Capakey: 32024B0344/00K000).
De kapel kan op deze nieuwe locatie in deze vaststellingsprocedure niet worden opgenomen in het vaststellingsbesluit. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure nieuwe percelen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen in de procedure. De kapel wordt dus geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van een administratieve fout in de afbakening.
De afbakening van de kapel wordt wel gecorrigeerd in de wetenschappelijke inventaris, bij erfgoedobject 78556. Daarmee is in de wetenschappelijke inventaris geregistreerd dat de kapel op deze locatie erfgoedwaarde bezit. De afbakening op het plan wordt: Diksmuide, 7de afdeling (Vladslo), sectie B, perceel 344K (Capakey: 32024B0344/00K000).

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Kapel (aanduidingsid 161785/erfgoedid 78556), Brugse Heerweg zonder nummer, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omwille van een administratieve fout in de afbakening. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000192: Opmerking bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 161787/erfgoedid 78560), Gentweg 65, Diksmuide

Een lokaal bestuur merkt op dat er bij dit erfgoedobject twijfel is qua erfgoed. De T-indeling in de ramen zijn verdwenen en er zijn twee dakramen toegevoegd. De schoorstenen zijn ook verdwenen. Daarnaast is de poorttravee veranderd. In bijlage is een foto toegevoegd van de actuele staat. Indien de vergunning(en) gewenst zijn, kunnen deze aangevraagd worden. Het mailadres om dit aan te vragen wordt vermeld.

Behandeling van het bezwaar:

Het bezwaar is terecht. Door verbouwingen zijn de erfgoedwaarden verloren gegaan, waardoor het pand geschrapt moet worden uit de vastgestelde lijst van bouwkundig erfgoed.
In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt het object getypeerd als een boerenarbeiderswoning met voortuintje uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Verzorgde baksteenbouw met overhoekse baksteenfries, onder pannen zadeldak. Recentere poorttravee. Getoogde muuropeningen, bewaard houtwerk met T-indeling. Omwille van deze sobere, maar gaaf bewaarde erfgoedkenmerken en erfgoedelementen was het pand een representatief en herkenbaar voorbeeld van een boerenarbeiderswoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw.
De actuele toestand, gedocumenteerd in het bezwaarschrift, is vergeleken met de referentietoestand op het moment van inventarisatie in 2005. Volgende aanpassingen vallen hierbij op aan de erfgoedelementen: het dak is vernieuwd, de gevel is minstens deels vernieuwd, de muurankers zijn verdwenen, het schrijnwerk is vervangen. Hierdoor is de woning niet langer herkenbaar en representatief als een boerenarbeiderswoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Door deze aanpassingen aan de erfgoedelementen zijn de historische en architecturale erfgoedwaarden verloren gegaan.
Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 161787 / erfgoedid 78560), Gentweg 65, Diksmuide, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000221: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 158485/erfgoedid 60635), Meensesteenweg 108, Kortrijk

Een particulier meldt dat de beschrijving niet meer correct is: groene pannen en lekdrempels werden vervangen; bow window afwezig. In bijlage is een foto van de actuele toestand toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er gebeurden aanpassingen aan erfgoedelementen die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden. Het pand moet bijgevolg geschrapt worden uit het vaststellingsbesluit.
De actuele toestand, gedocumenteerd in het bezwaarschrift, wordt vergeleken met de referentietoestand op het moment van inventarisatie in 2006. Hieruit blijkt dat er inderdaad geen sprake is van een bow window. Vooral de vervanging van de karakteriserende groene pannen en groene lekdrempels, die contrasteerden met de gecementeerde gevel, leidde tot een sterke aantasting van de architecturale waarde. Het burgerhuis is hierdoor ook niet langer herkenbaar als een half vrijstaand woonhuis uit het interbellum en heeft bijgevolg ook geen historische waarde meer.
Aangezien de erfgoedwaarden zijn verloren gegaan, wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit en wordt het verlies aan erfgoedwaarde geregistreerd in het erfgoedobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het burgerhuis (aanduidingsid 158485/erfgoedid 60635), Meensesteenweg 108, Kortrijk, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling

van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000232: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 154113/erfgoedid 51713), Weststraat 56, 58A-B, Lichtervelde

Particulieren wijzen erop dat de objecten Weststraat 56 en Weststraat 58A-B twee verschillende eigenaren hebben en vragen of dit kan opgesplitst worden.

- Weststraat 56 beslaat de hoeve.
- Weststraat 58 A-B beslaat de ast.

De hoeve, Weststraat 56, werd gerenoveerd waarbij zoveel als mogelijk werd gerestaureerd naar originele staat, of waarbij ingrepen werden gedaan om de hoeve te behouden. De bezwaarindiener had de beschrijving graag in lijn gezien met de huidige staat van het gebouw.
De beschrijving zoals op "onroerenderfgoed.be" wordt geciteerd: "Hoeve van het vierde kwart van de 19de eeuw - eerste kwart van de 20ste eeuw bestaande uit lage aaneengesloten bestanddelen in U-vormige configuratie rondom begraasd en begrint erf met notelaar. Rode baksteenbouw onder pannen zadeldaken. Gekasseide stoepen."
Opmerkingen:

- De notelaar werd geïnspecteerd door een boomchirurg en kon elk moment omvallen, dus die is uit veiligheidsoverwegingen weggehaald. Er staat op dezelfde plaats nu een hopbeuk.
- De dakgoot werd gerestaureerd naar originele vorm.
- De voorkant werd met hout beslagen, (de stenen brokkelden af), alsook het huis zelf is geïnjecteerd tegen opstijgend vocht, en nu wit gekaleid/pastime.
- "Gekasseide stoepen" hebben hier niet gelegen en bezwaarindiener heeft geen idee op wat dit slaat. Er lag wel verharding en zoals op de foto van 2015 vanop de website kan zien liggen hier nu wel platines en kleiklinkers.

De beschrijving zoals op "onroerenderfgoed.be" wordt geciteerd: "Ten noorden boerenhuis van zeven traveeën, lijstgevel op gecementeerde plint, verfraaid met muizentandfries. Rechthoekige muuropeningen met arduinen latei onder rollaag; schuiframen. Ten oosten, onder uitzwenkend zadeldak met aansluitend dwarsschuur in L-vorm."
Opmerkingen:

- De ramen werden vervangen maar hebben exact dezelfde vorm als de oude. Dat is opnieuw met een arduinen latei, maar in de beschrijving op "onroerenderfgoed.be" staat er "schuiframen" maar bezwaarindiener heeft geen idee op wat dit slaat. Er hebben nooit schuiframen ingezeten, alle ramen waren altijd vaste ramen.

De beschrijving zoals op "onroerenderfgoed.be" wordt geciteerd: "Ten noorden nog in werking zijnde cichorei-ast van 1947; verankerde baksteenbouw van vier bouwlagen onder pannen zadeldak. Bouwnaad in zijgevel ter hoogte van aanzet dakhelling. Uitrusting onder meer weegbrug, was- en snijmachine."
Opmerkingen:

- Dit slaat op Weststraat 58A-B en dit heeft een andere eigenaar.

De beschrijving zoals op "onroerenderfgoed.be" wordt geciteerd: "Ten oosten van ast recente loods, ten noorden van ast villa."
Opmerkingen:

- Dit slaat op Weststraat 58 A-B, dit heeft een andere eigenaar.

Bezwaarindiener voegt een foto toe van de actuele toestand, die gebruikt kan worden in het dossier, en is bereid tot het verlenen van bijkomende informatie.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er gebeurden aanpassingen aan erfgoedelementen die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden. Het pand moet bijgevolg geschrapt worden uit het vaststellingsbesluit.

Zoals bezwaarindiener aangeeft, zijn er recent heel wat aanpassingen doorgevoerd, maar in die mate dat de erfgoedwaarden door de vele aanpassingen verloren zijn gegaan. De gevel aan straatzijde van de boerenwoning werd met hout beslagen, andere gevels werden

wit afgewerkt, het dak en het schrijnwerk werden vernieuwd. Weliswaar wordt in het bezwaarschrift aangegeven dat er getracht is om te renoveren naar historisch model zoals bij de dakgoot en het schrijnwerk, maar door de aanpassingen is de boerenwoning veel van zijn authenticiteit verloren en moeilijker herkenbaar geworden als een boerenwoning uit het vierde kwart van de 19de eeuw – eerste kwart van de 20ste eeuw.
Nog meer impact op de erfgoedwaarden zijn de aanpassingen aan de aansluitende stallingen. Onder meer door het nieuwe dak, de vernieuwde gevels met sterk aangepaste muuropeningen en het nieuwe schrijnwerk is de authenticiteit en herkenbaarheid van deze hoevegebouwen heel sterk aangetast. Hierdoor zijn de architecturale en historische waarden verloren gegaan en is de hoevesite niet langer herkenbaar als een hoeve uit het einde van de 19de of begin van de 20ste eeuw.
De cichorei-ast uit 1947 werd tussen 2014 en 2021 volledig verbouwd, met verlies aan erfgoedwaarde. Onder meer de sterk gewijzigde muuropeningen hebben de herkenbaarheid sterk aangetast.

Dat het voorliggend goed bestaat uit meerdere adressen, zijnde Weststraat 56 en Weststraat 58 A-B, en afzonderlijke eigenaren hebben, heeft sowieso geen invloed op het vaststellingsbesluit. De eigendomssituatie maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure. De hoeve en ast vormen historisch gezien één geheel en dienen bijgevolg samen behandeld te worden.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve (aanduidingsid 154113/erfgoedid 51713), Weststraat 56, 58A-B, Lichtervelde, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

B_000238/05: Opmerking bij de vaststelling van één object: IJzeren ophaalbrug (aanduidingsid 153462/erfgoedid 45597), Oostendsesteenweg zonder nummer, Oudenburg. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000238, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor vijf objecten in Avelgem, Brugge, Harelbeke, Kortrijk, Nieuwpoort, Oudenburg, Waregem, Wielsbeke, Zwevegem.

Een openbaar bestuur wijst erop dat de beschrijving van de voorliggende vaststelling niet correct is. Volgens de databank van de bezwaarindiener werd de Gistelbrug over het kanaal Plassendale-Nieuwpoort voorlopig opgeleverd in 1984.

Behandeling van het bezwaar:
Op basis van de opmerking wordt de ijzeren ophaalbrug geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Deze brug werd in de inventaris bouwkundig erfgoed onterecht als begin-20ste-eeuws geregistreerd. Typologisch gaat het om een brug (ophaalbrug) die vanaf het begin van de 20ste eeuw, voornamelijk omwille van het toenemende gemotoriseerd verkeer, veelvuldig werd gebouwd. Op basis van literatuur werd bij inventarisatie van de brug, verkeerdelijk aangenomen dat het een begin-20ste-eeuws voorbeeld was van dit type opbaalbrug. Terwijl het, zoals bezwaarindiener terecht aangeeft, een brug betreft uit de jaren 1980, die de vroegere, oudere brug op die plaats vervangt.

De erfgoedkenmerken op basis waarvan aan deze brug de historische en technische waarden werden toegekend, gelden dus niet. Omdat de brug op basis van foute erfgoedkenmerken werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, dient het object geschrapt te worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Om de huidige brug, die dateert uit 1984, te evalueren op de aanwezigheid van

erfgoedwaarde, dient verder archivalisch en vergelijkend onderzoek te gebeuren. Op basis van de door bezwaarindiener voorgelegde gegevens is niet duidelijk of en welke erfgoedwaarde aan de huidige brug kan toegekend worden.

In de wetenschappelijke inventaris wordt de erfgoedwaarde geschrapt en worden de erfgoedkenmerken aangepast: de datering 'voor WOI' wordt vervangen door 'vanaf 1975'. In aanvullende informatie wordt de foute datering geduid: 'Deze brug dateert niet van begin 20ste eeuw, maar werd opgeleverd in 1984. De huidige brug vervangt een oudere brug op dezelfde plaats. Om de huidige brug te evalueren op de aanwezigheid van erfgoedwaarde dient archivalisch en vergelijkend onderzoek te gebeuren.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen, 2023.'

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object IJzeren ophaalbrug (aanduidingsid 153462/erfgoedid 45597), Oostendsesteenweg zonder nummer, Oudenburg, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het geen erfgoedwaarde heeft. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

1.3.1.2 Het object wordt aangepast in het vaststellingsbesluit

B_000004: Opmerking bij de vaststelling van één object: Gekoppelde burgerhuizen (aanduidingsid 161171/erfgoedid 77862), Torhoutse Steenweg 348-350, Brugge

Een particulier meldt een correctie van de gegevens over deze woningen. De woningen 346-348-350 zijn niet van 1930. Ze zijn gebombardeerd tijdens ramrod op 28.05.1944. Huis nummer 346 is nooit heropgebouwd. Huizen 348 en 350 zijn heropgebouwd, nu met garages in 1947, vergunning december 1946. Bezwaarindiener sluit foto's in van de bouwaanvraag ter illustratie en staving van deze correcties.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de datering van de woningen aan te passen.
De bezwaarindiener stelt dat de bouwperiode niet 1930 maar 1947 moet zijn. Hij stuurt foto’s van twee documenten mee ter staving van zijn bezwaar.
De eerste betreft de bouwvergunning, afgeleverd op de zitting van het schepencollege van 20 december 1946, waarbij verwezen wordt naar het ministerie van wederopbouw. De tweede bijlage betreft een foto van een fragment van het bouwplan, gedateerd 2 september 1946. De ligging van de bouwaanvraag stemt overeen met de ligging van de gekoppelde burgerhuizen, die voorwerp zijn van het bezwaar.
Bezwaarindiener verwijst naar de bombardementen op 28 mei 1944, gekend als “Operatie Ramrod 934”. “Operatie Ramrod 934” behelsde een dubbele geallieerde raid op het kasteel Ter Linden, waar de Duitse bezetter tijdens de Tweede Wereldoorlog het “Marinepeilhauptstelle Brügge” geïnstalleerd had, een radiopeil- en decodeercentrum voor de Duitse marine. De bombardementen van 28 mei 1944 kaderden in de voorbereiding van de grootscheepse geallieerde landing in Normandië. “Operatie Ramrod 934” bestond in feite uit twee raids, waarbij ook de burgerbevolking hard getroffen werd (er is sprake van 40 doden onder de bevolking, naast vele gewonden). Bij deze geallieerde raids werden 202 vliegtuigen ingezet, waarbij 155 toestellen het doelwit bereikten en ongeveer 192 ton bommen afwierpen. Het geviseerde kasteel Ter Linden lag op zo’n 500 meter ten zuidwesten van de plaats waar de gekoppelde burgerhuizen gelegen zijn, en was omgeven door barakken, bunkers en 2,6 kilometer loopgraven.
Vele geallieerde bombardementen werden tijdens de Tweede Wereldoorlog onnauwkeurig uitgevoerd en troffen ook burgerinfrastructuur. Dat ook deze nabijgelegen woningen

getroffen werden bij de bombardementen op de Duitse basis in het kasteel Ter Linden, wordt dus beschouwd als correct.
Bij het aanduidingsobject 161171 wordt bijgevolg de datering aangepast van "interbellum" naar "na WO II". Ook wordt de ontwerper toegevoegd die de bouwplannen van 1946 ondertekende, namelijk L. Goormachtigh. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Koppelwoning, opgetrokken na de Tweede Wereldoorlog volgens plannen van Ludovicus Goormachtigh, met verhard voorland omgeven door muurtje met buisleuning."
Bij het erfgoedobject 77862 wordt behalve de bovenstaande aanpassingen ook een aanvullende informatie toegevoegd:
"De gekoppelde burgerhuizen werden niet opgetrokken tijdens de jaren 1930, zoals in de inventaristekst van 2005 weergegeven, maar in de periode 1946-1947. Het bouwplan van 1946 is ondertekend door architect Ludovicus Goormachtigh. De oorspronkelijke huizen waren namelijk tijdens de Tweede Wereldoorlog vernield ten gevolge van geallieerde bombardementen op 28 mei 1944 (Operatie Ramrod 934).

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Gekoppelde burgerhuizen (aanduidingsid 161171/erfgoedid 77862) Torhoutse Steenweg 348-350, Brugge, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken wordt de datering aangepast van "interbellum" naar "na WO II" en wordt Ludovicus Goormachtigh als ontwerper toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Koppelwoning, opgetrokken na de Tweede Wereldoorlog volgens plannen van Ludovicus Goormachtigh, met verhard voorland omgeven door muurtje met buisleuning."

B_000011: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve uit de 18de eeuw (aanduidingsid 167685/erfgoedid 88802), Cathilleweg 3, Jabbeke

Een particulier meldt dat het gebouw dateert uit 17e eeuw. In noordgevel zijn de cijfers 16.. zichtbaar. Later hier gebouw tegenaan gebouwd, waardoor laatste twee cijfers niet meer zichtbaar.

Behandeling van het bezwaar:
De informatie die bezwaarindiener aanreikt onderstreept de historische waarde van deze hoevesite. De informatie wordt verwerkt in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

- De benaming wordt: "Hoeve uit de 17de eeuw".
- De erfgoedkenmerken worden aangepast: de datering wordt "17de eeuw"; "eerste kwart 18de eeuw" en "tweede helft 20ste eeuw" worden gewist.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Gerenoveerde, tot villa omgebouwde 17de-eeuwse hoeve die tot 1975 een karakteristieke driebeukige bergschuur op het erf bezat. De hoeve heeft een eerste vermelding in een document van 1478. Op de noordgevel van de woning is een deels zichtbaar jaartal '16..' bewaard. Een kaart van 1723 geeft een goed zicht op het oorspronkelijke L-vormige volume van de hoeve. Bij de renovatie werden de losse bijgebouwen afgebroken."

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject 88802 de aanvullende informatie toegevoegd: "Op de noordgevel van de woning is een deels zichtbaar jaartal '16..' bewaard.

- Informatie verkregen tijdens op het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het openbaar onderzoek. Object Hoeve uit de 18de eeuw (aanduidingsid 167685/erfgoedid 88802), Cathilleweg 3, Jabbeke, wordt opgenomen in het

vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Hoeve uit de 17de eeuw". De erfgoedkenmerken worden aangepast, namelijk de datering wordt "17de eeuw". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Gerenoveerde, tot villa omgebouwde 17de-eeuwse hoeve die tot 1975 een karakteristieke driebeukige bergschuur op het erf bezat. De hoeve heeft een eerste vermelding in een document van 1478. Op de noordgevel van de woning is een deels zichtbaar jaartal '16..' bewaard. Een kaart van 1723 geeft een goed zicht op het oorspronkelijke L-vormige volume van de hoeve. Bij de renovatie werden de losse bijgebouwen afgebroken."

B_000014: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 167284/erfgoedid 87976), Lettenburgstraat 5, Oostkamp

Een particulier meldt dat bij de renovatie van de kapconstructie een inscriptie is gevonden. Er stond duidelijk op een balk in potlood geschreven: "Adolf Gelaude 1919 Timmerman Oostkamp". Dus niet vierde kwart 19de eeuw.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is van belang voor de datering van de woning en wordt verwerkt in het ministerieel besluit.
Bezwaarindiener merkt op dat bij de renovatie van de kapconstructie volgend opschrift in potlood is teruggevonden: “Adolf Gelaude 1919 Timmerman Oostkamp”. Twee foto’s van het opschrift moeten dit bevestigen. Bezwaarindiener leidt hieruit af dat de woning niet is opgetrokken in het vierde kwart van de 19de eeuw, maar na de Eerste Wereldoorlog.
De hoeve heeft een 19de-eeuws uitzicht, aldus de beschrijving. Het opschrift in potlood kan er echter op wijzen dat de hoeve pas na de Eerste Wereldoorlog is opgetrokken, maar zeker is dat niet. Het opschrift kan er namelijk later zijn aangebracht, bijvoorbeeld naar aanleiding van een herstelling. Bijkomend onderzoek, zoals kadasteronderzoek, zou uitsluitsel kunnen geven over de bouwdatum van de hoevewoning. Er werden geen andere foto’s van de kapconstructie meegestuurd.
Omdat er op basis van de gegevens niet met zekerheid kan bepaald worden of de woning in 1919 dan wel in de 19de eeuw werd opgetrokken, gaan we niet over tot wijziging van de datering, maar tot uitbreiding van de datering. Behalve eind 19de eeuw wordt ook 1919 meegenomen als mogelijke bouwdatum.
De mededeling van het opschrift heeft impact op het aanduidingsobject 167284.

- In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt de datering aangepast. De nieuwe beschrijving wordt: “Hoeve opgetrokken in de periode eind 19de eeuw of in het eerste kwart 20ste eeuw. Hoeve met losse bestanddelen onder meer het boerenhuis van drie traveeën en anderhalve bouwlaag aan de straatzijde en ten zuidwesten ervan een schuur/stalvolume, dwars op de weg geplaatst.”
- De datering “interbellum” wordt toegevoegd bij de erfgoedkenmerken.

Deze aanpassingen worden ook doorgevoerd in het erfgoedobject 87976.
Daarnaast wordt er een aanvullende info toegevoegd bij het erfgoedobject, om de uitbreiding van de mogelijke bouwperiode toe te lichten:
“Op een balk van de kapconstructie werd volgend opschrift in potlood teruggevonden: "Adolf Gelaude 1919 Timmerman Oostkamp". Dit kan er mogelijk op wijzen dat de boerenwoning niet eind 19de eeuw maar pas na de Eerste Wereldoorlog is opgetrokken. Het opschrift kan ook aangebracht zijn naar aanleiding van een herstelling van een eind-19de-eeuwse woning.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Hoeve (aanduidingsid 167284/erfgoedid 87976), Lettenburgstraat 5, Oostkamp, wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt “Hoeve

opgetrokken in de periode eind 19de eeuw – eerste kwart 20ste eeuw. Hoeve met losse bestanddelen onder meer het boerenhuis van drie traveeën en anderhalve bouwlaag aan de straatzijde en ten zuidwesten ervan een schuur/stalvolume, dwars op de weg geplaatst." De datering "interbellum" wordt toegevoegd bij de erfgoedkenmerken.

B_000031: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoekhuis (aanduidingsid 152408/erfgoedid 31323), Obterrestraat 15, Poperinge

Een particulier meldt dat het vermelde pand vroeger reeds is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en dat men de verlenging goed vindt. Bij de voordeur links staat de vermelding in loodverf "30 Men": dit is een aanduiding dat in de oorlog 14/18 hier 30 soldaten waren gehuisvest. Deze tekens kwamen vroeger veelvuldig voor in Proven maar worden nu zeldzaam. Daarom besliste de stad Poperinge in samenwerking met CO7 en erfgoed om deze tekens te beschermen. Bezwaarindiener ging hiermee akkoord. Het is de bezwaarindiener echter niet duidelijk welk statuut deze conservering heeft gezien er niets vermeld is hierover in het openbaar onderzoek dat heden lopende is.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener is akkoord dat het hoekhuis opnieuw wordt vastgesteld, maar merkt op dat het opschrift "30 men" aan de voordeur niet vermeld wordt in de beschrijving. Dat is een terechte opmerking die wordt verwerkt.
Dat er tijdens de Eerste Wereldoorlog op de voorgevels van huizen in Proven door Britse troepen schilderingen waren aangebracht die verwijzen naar het aantal officieren, manschappen of paarden die er konden ingekwartierd worden, was gekend via de brochure CHIELENS P. s.d.: De POP.Route. Fietsen achter het front, Poperinge. De Britse schilderingen waren geïnventariseerd in het kader van het inventarisatieproject van de relicten uit de Eerste Wereldoorlog in de Westhoek (2002-2006) en bijgevolg opgenomen in de voormalige databank van het erfgoed van de Eerste Wereldoorlog. Toen waren de schilderingen op adres Provenplein 4, 11, 12, 13, 15, 17, 18, 19 en de Obterrestraat 27, 43, 56 geïnventariseerd. Bij de integratie van de databank van de Eerste Wereldoorlog in de algemene inventaris van het onroerend erfgoed, werden de schilderingen vermeld in de aanvullende info van de straatinleiding van de Obterrestraat (https://id.erfgoed.net/themas/4035) en Provenplein (https://id.erfgoed.net/themas/4044) en in de achterliggende teksten. Enkel bij een pand met erfgoedwaarde kunnen inscripties als erfgoedelement mee worden vastgesteld.
Dat er bij Obterrestraat 15 ook een opschrift aanwezig was, was destijds niet geweten. Dit kan naar aanleiding van de vaststelling niettemin rechtgezet worden, aangezien het hoekhuis op adres Obterrestraat 15 voorligt als vastgesteld bouwkundig erfgoed omwille van de architecturale en historische waarde. Het opschrift kan als bijkomend erfgoedelement opgenomen worden. Hiertoe wordt bij het aanduidingsobject de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken uitgebreid met "met geschilderd opschrift uit de Eerste Wereldoorlog, dat verwijst naar Britse inkwartieringen in de woning". Er worden volgende erfgoedkenmerken toegevoegd: datering "Eerste Wereldoorlog" en thema "Erfgoed Eerste Wereldoorlog".
Bij het erfgoedobject worden dezelfde aanpassingen doorgevoerd. Bovendien wordt ook een aanvullende info toegevoegd:
"Op de voorgevel naast de voordeur is tijdens de Eerste Wereldoorlog het opschrift "30 men" geschilderd. Dit opschrift verwijst naar het aantal manschappen dat er in de woning ingekwartierd kon worden. Het is één van de vele opschriften die Britse eenheden aanbrachten naast de voordeuren van huizen langs het Provenplein en de Obterrestraat. Deze opschriften geven aan hoeveel en welke manschappen of paarden in de woning konden verblijven. Gedurende het grootste deel van de oorlog werd het dorp namelijk bezet door Britten en werd het dorp weinig of niet beschoten. Omdat het er relatief veilig was, werden veel troepen in Proven in het dorp zelf ingekwartierd. Logies werden opgevorderd bij de burgerbevolking.

- CHIELENS P. s.d.: De POP.Route. Fietsen achter het front, Poperinge.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Hoekhuis (aanduidingsid 152408/erfgoedid 31323), Obterrestraat 15, Poperinge wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Hoekhuis in doorsnee 19de-eeuwse architectuur bij de geasfalteerde weg naar nummer 13, met geschilderd opschrift uit de Eerste Wereldoorlog, dat verwijst naar Britse inkwartieringen in de woning". Bij de erfgoedkenmerken worden de datering "Eerste Wereldoorlog" en het thema "Erfgoed Eerste Wereldoorlog" toegevoegd.

B_000034: Opmerking bij de vaststelling van één object: Landhuis Santa Maria met park (aanduidingsid 167725/erfgoedid 88856), de Manlaan 11-13, Jabbeke

Een particulier reageert op de brief met kenmerk U/SJC/2023/611600. Bezwaarindiener wijst erop dat men hierin landhuis Santa Maria vermeldt, terwijl men altijd van kasteel(domein) Santa Maria spreekt, zie bijlage onder andere oude postkaart, proces verbaal van verkoop door notaris, beschrijving Wikipedia. Als men een woordenboek raadpleegt, is kasteel: "een groot historisch vrijstaand gebouw meestal omgeven door park en bos door adel indertijd opgericht". Bovenvermeld goed voldoet volgens bezwaarindiener aan al deze criteria. Bezwaarindiener denkt dat men dus beter naar historische correctheid de oorspronkelijke benaming gebruikt, namelijk Kasteel Santa Maria, en niet de indertijd veranderde benaming landhuis Santa Maria aanwendt.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om in de benaming van dit pand de term 'landhuis' te vervangen door 'kasteel' omdat Santa Maria gekend is onder die naam.
De benaming van het erfgoedobject en aanduidingsobject wordt: "Kasteeldomein Santa Maria".
Het erfgoedtype bij de erfgoedkenmerken en in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken blijft 'landhuizen', omdat dit kasteeltje volgens de thesaurus van de inventaris onroerend erfgoed aan deze scope note voldoet. Zie de thesaurus https://thesaurus.onroerenderfgoed.be/conceptschemes/ERFGOEDTYPES/c/262:
Landhuizen = Kastelen en 'kasteeltjes', gelegen buiten de stad, waarbij de nadruk ligt op de residentiële functie en minder op de verdedigende functie. Doorgaans gesitueerd in een groot park of een ruime tuin.
In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt de tikfout in de naam van de opdrachtgever gecorrigeerd: "Neoclassicistisch landhuis in park, grenzend aan de de Manlaan en de Zandstraat. Opgetrokken in 1939-1941 als "Santa Maria" naar ontwerp van architect Maurice Vermeersch (Brugge), in opdracht van Baron Jacques de Crom**b**rugghe de Looringhe-van Caloen de Basseghem, een Brugs advocaat die zich in Varsenare kwam vestigen. Het ontwerp is geïnspireerd op het eind-19de-eeuwse classicistisch kasteel in het Oost-Vlaamse Wippelgem, dat sinds begin 20ste eeuw eigendom was van de familie de Crombrugghe de Looringhe."

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Landhuis Santa Maria met park (aanduidingsid 167725/erfgoedid 88856), de Manlaan 11-13, Jabbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste benaming en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Kasteeldomein Santa Maria". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Neoclassicistisch landhuis in park, grenzend aan de de Manlaan en de Zandstraat. Opgetrokken in 1939-1941 als "Santa Maria" naar ontwerp van architect Maurice Vermeersch (Brugge), in opdracht van Baron Jacques de Crombrugghe de Looringhe-van Caloen de Basseghem, een Brugs advocaat die zich in Varsenare kwam vestigen. Het ontwerp is geïnspireerd op het

eind-19de-eeuwse classicistisch kasteel in het Oost-Vlaamse Wippelgem, dat sinds begin 20ste eeuw eigendom was van de familie de Crombrugghe de Looringhe."

B_000036: Opmerking bij de vaststelling van één object: Roterij met vlasschuur (aanduidingsid 168264/erfgoedid 89595), Wielsbeeksestraat 32, Wielsbeke

Een particulier meldt dat de roterij met 3 rootputten gebouwd is in 1949 door aannemer Despriet Maurice uit Hulste-Harelbeke en een ontwerp is van architect Louis Kindt uit Kortrijk; bouwheer: gebroeders Walcarius. Bezwaarindiener verwijst ter ondersteuning naar de bijlagen: plan, ligging, titelblad met gegevens.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener verfijnt de historische gegevens over deze roterij en wordt verwerkt in het ministerieel besluit.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt bij aanduidingsobject 168264 en erfgoedobject 89595 aangepast en uitgebreid: "Roterij opgetrokken in 1949 door aannemer Despriet Maurice uit Hulste (Harelbeke) in opdracht van de gebroeders Walcarius, naar ontwerp van architect Louis Kindt uit Kortrijk. Aanpalende vlasschuur ten oosten onder stomp zadeldak, met gevelkapel in de voorgevel."
Bij de erfgoedkenmerken wordt de datering aangepast naar "na WO II" en wordt Louis Kindt als ontwerper toegevoegd.
Bij erfgoedobject 89595 wordt de aanvullende informatie uitgebreid met: "De roterij werd in 1949 gebouwd door aannemer Despriet Maurice uit Hulste (Harelbeke) in opdracht van de gebroeders Walcarius, naar ontwerp van architect Louis Kindt uit Kortrijk.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Roterij met vlasschuur (aanduidingsid 168264/erfgoedid 89595), Wielsbeeksestraat 32, Wielsbeke wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Roterij opgetrokken in 1949 door aannemer Despriet Maurice uit Hulste (Harelbeke) in opdracht van de gebroeders Walcarius, naar ontwerp van architect Louis Kindt uit Kortrijk. Aanpalende vlasschuur ten oosten onder stomp zadeldak, met gevelkapel in de voorgevel." Bij de erfgoedkenmerken wordt "WO II" gewijzigd in "na WO II" en wordt Louis Kindt als ontwerper toegevoegd.

B_000042: Opmerking bij de vaststelling van één object: Moederklooster der zusters Sint-Vincentius à Paulo (aanduidingsid 153603/erfgoedid 50982), Gitsbergstraat 17, Hooglede

Een particulier vraagt de beschrijving van het object een update te geven en voegt daarbij verschillende bijlagen toe.
Dit jaar viert Gits 200 jaar zusters H Vincentius a Paulo 1822-2022. In 1822 werd een eerste school gestart. Door de jaren heen werd het klooster gebouwd en verbouwd. Hun taak was zending, onderwijs, zieken - en ouderenzorg. Zij hebben ons dorp onderwijs en zorg gegeven. De rijke geschiedenis van het klooster is terug te vinden in het enorme archief in het klooster zelf. Hierbij vindt u een brochure uit ca 1935 die de geschiedenis tot dan weergeeft. Het klooster is een imposant gebouw dat het dorpsbeeld van Gits bepaald en een grote erfgoed waard heeft. Dit wordt bewezen door een uitgebreid rapport RADAR midwest. In bijlage.
In 2019 besloten de zusters in samenwerking van het gemeentebestuur, een nieuw klooster te bouwen. Het oude prachtige gebouw moet plaats ruimen voor een nieuw schoolgebouw. Ondertussen (2023) werd de gemeente eigenaar van het klooster. Dus heeft de gemeente nu DE kans om het gebouw te bewaren en te integreren in het nieuw

schoolgebouw. De Nieuwe burgemeester is een oud-erfgoed specialist bij West Vlaanderen en zal dit zeker beamen.
Daarom vraag ik dan ook om het oude klooster te beschermen. Met respect voor de Zusters, de Gitsenaars, het dorpskarakter en het dorpszicht.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wijst op het belang van het klooster voor de gemeente en vraagt de bescherming van het klooster aan. Een dergelijke aanvraag kan niet behandeld worden tijdens de lopende vaststellingsprocedure, omdat dit losstaat van de procedures die bestaan om onroerend erfgoed te beschermen. Zoals onder meer aangegeven op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed moet een beschermingsaanvraag ingediend worden via het aanvraagformulier op deze pagina: https://www.onroerenderfgoed.be/ik-wil-laten-beschermen.
Bezwaarindiener vraagt eveneens een update van de beschrijving, wat leidt tot een aanpassing van het ministerieel besluit.
Bezwaarindiener heeft verschillende bijlages meegestuurd, waaronder een brochure over de geschiedenis van de congregatie uit circa 1935, een hedendaagse panoramafoto, het advies van de IOED Radar opgesteld naar aanleiding van een sloopaanvraag van het klooster en een luchtfoto van de site uit 2011.
Binnen de vaststellingsprocedure is het niet mogelijk om een nieuwe inventaristekst te maken voor het klooster.
Er kan dus niet ingegaan worden op de vraag om de historiek van de Zusters H. Vincentius à Paulo te herschrijven en aan te vullen. We stellen vast dat de meest relevante historische informatie, zoals terug te vinden in de brochure, al is verwerkt in de historische beschrijving in de wetenschappelijke inventaris. Meer details over historiek of over de bouwhistorische kenmerken van de gebouwen, kunnen via de gemeente aangevuld worden in de fiche van het erfgoedobject. Meer informatie over de bevoegdheid van de gemeente om de inventaris van hun gemeente aan te vullen is te vinden op de website van het agentschap: https://www.onroerenderfgoed.be/bewerken-van-bestaande-erfgoedobjecten.
Er wordt wel een update gemaakt van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, zodat in het vaststellingsbesluit de erfgoedwaarde van het klooster optimaal wordt beschreven. Een vaststelling van een erfgoedobject gebeurt op basis van de titel, de afbakening, een beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf, evenals op basis van erfgoedwaarden. In het geval van het Moederklooster zijn dit de volkskundige, architecturale en historische waarde.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan worden aangevuld om de erfgoedwaarden beter te motiveren: "Moederklooster van de congregatie der zusters van Sint-Vincentius à Paulo, opgetrokken in 1879. Na beschadigingen tijdens de Eerste Wereldoorlog vernieuwd in 1933 met behoud van een aantal oudere elementen. Klooster bestaande uit twee vleugels parallel aan de straat verbonden door twee haakse volumes. Kapel op kruisvormige plattegrond. Tuinmuur verfraaid met trapgeveltjes met heiligenbeelden. Statie van Onze-Lieve-Vrouw van de Zeven Weeën. Lourdesgrot."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Moederklooster der zusters Sint-Vincentius à Paulo (aanduidingsid 153603/erfgoedid 50982), Gitsbergstraat 17, Hooglede wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Moederklooster van de congregatie der zusters van Sint-Vincentius à Paulo, opgetrokken in 1879. Na beschadigingen tijdens de Eerste Wereldoorlog vernieuwd in 1933 met behoud van een aantal oudere elementen. Klooster bestaande uit twee vleugels parallel aan de straat verbonden door twee haakse volumes. Kapel op kruisvormige plattegrond. Tuinmuur verfraaid met trapgeveltjes met heiligenbeelden. Statie van Onze-Lieve-Vrouw van de Zeven Weeën. Lourdesgrot."

B_000043, B_000061, B_000091, B_000108: Opmerkingen bij de vaststelling van één object: Bataviawijk (aanduidingsid 169587/erfgoedid 120732), Ardooisesteenweg 178-202, Baasrodestraat 1-4, 6, Batavialaan 1-72, 73-115, Geelstraat 5-18, 19, Lierstraat 4-47, 48-58, Mandellaan 251-259, Schellebellestraat 1-30, 31-43, Wetterenstraat 1-14, Wichelenstraat 2-3, 4-24, Roeselare

B_000043: Een particulier merkt op dat het adres Schellebellestraat 39 te Roeselare door het stadsbestuur enkele jaren geleden veranderd is naar de Baasrodestraat 16. Dus dit bestaat niet meer.
B_000061: Een particulier merkt op dat enkele jaren geleden veel adressen in de Baasrodestraat veranderden. De Schellebellestraat 35 is Baasrodestraat 20 geworden. Er zijn veel buren met een ander adres. De adreslijst die jullie nog hebben met de Schellebellestraat is niet meer up to date.
B_000091: Een particulier meldt dat enkele jaren geleden de Schellebellestraat veranderd is van naam naar Baasrodestraat. Het adres is dus Baasrodestraat 12 te Roeselare en niet in Schellebellestraat.
B_000108: Een particulier meldt dat de volgende adressen niet kloppen: Schellebellestraat 33 heeft nu Baasrodestraat 22 als adres, Schellebellestraat 43 is nu Baasrodestraat 10. De hele Schellebellestraat is enkele jaren geleden veranderd in de Baasrodestraat.

Behandeling van het bezwaar:
Deze bezwaren worden samen behandeld aangezien ze allemaal betrekking hebben op recente adreswijzigingen in de Bataviawijk te Roeselare. Bezwaarindieners hebben gelijk dat de adressen aan de Schellebellestraat en Baasrodestraat gewijzigd zijn tot:

- Schellebellestraat 2-4, 5-20, 21;
- Baasrodestraat 1-6, 8-30, 1A.

De locatie van zowel het aanduidingsobject als erfgoedobject wordt aangepast naar de actuele adressen.

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. De adressen van het object Bataviawijk (aanduidingsid 169587/erfgoedid 120732) worden aangepast tot Ardooisesteenweg 178-202, Baasrodestraat 1-6, 8-30, 1A, Batavialaan 1-72, 73-115, Geelstraat 5-18, 19, Lierstraat 4-47, 48-58, Mandellaan 251-259, Schellebellestraat 2-4, 5-20, 21, Wetterenstraat 1-14, Wichelenstraat 2-3, 4-24, Roeselare.

B_000047: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 173394/erfgoedid 214268), Grotestraat 11, De Haan

Een particulier meldt dat volgens de aankoopakte de woning, destijds genoemd als villa Edith, gebouwd werd in 1947 naar plannen van architect Haeghebaert. De woning dient gedateerd te worden na WO II.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar heeft invloed op de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.

Uit het teruggevonden bouwplan blijkt dat de villa in oorsprong ontworpen is door architect Maurice Dinnewet en gedateerd is op 11 december 1947. Uit een vergelijking van dit bouwplan met het gerealiseerde resultaat blijkt dat de villa uiteindelijk met een bijkomende verdieping werd uitgevoerd, waarbij de meeste elementen uit het bouwplan van 11 december 1947 zijn overgenomen. Dat architect Maurice Haeghebaert nog aanpassingen aan het bouwplan van Maurice Dinnewet van 11 december 1947 zou hebben uitgevoerd, kon niet aangetoond worden. Wel zeker is dat Maurice Dinnewet aan de basis ligt van het ontwerp en dus moet toegevoegd worden aan de vaststellingsgegevens. Ook zeker is dat de villa in de inventaris foutief werd gedateerd.

Bij de erfgoedkenmerken wordt de datering "interbellum" vervangen door "na WO II" en wordt Maurice Dinnewet toegevoegd als ontwerper.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast naar: "Vrijstaande villa naar een ontwerp uit 1947 van Maurice Dinnewet, dwars op de straat georiënteerd. Gele baksteenbouw met verhoogde begane grond."
Bij het erfgoedobject wordt volgende aanvullende info toegevoegd: "De villa is niet tijdens het interbellum opgetrokken, maar na de Tweede Wereldoorlog, naar een ontwerp van Maurice Dinnewet uit 1947. Uit een vergelijking van dit bouwplan met de uiteindelijke realisatie blijkt dat de villa met een bijkomende verdieping werd uitgevoerd, waarbij de meeste elementen uit het bouwplan van Dinnewet uit 1947 zijn overgenomen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Villa (aanduidingsid 173394/erfgoedid 214268), Grotestraat 11, De Haan, wordt vastgesteld met aangepaste erfgoedkenmerken en een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken wordt de datering "interbellum" vervangen door "na WO II" en wordt Maurice Dinnewet toegevoegd als ontwerper. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast naar: "Vrijstaande villa naar een ontwerp uit 1947 van Maurice Dinnewet, dwars op de straat georiënteerd. Gele baksteenbouw met verhoogde begane grond."

B_000049: Opmerking bij de vaststelling van twee objecten: Stadswoning (aanduidingsid 174059/erfgoedid 308461), Gasthuisstraat 47, Poperinge en Huizen Johanna en Johan (aanduidingsid 150222/erfgoedid 23939), Iepersestraat 253-255, Roeselare

Een particulier meldt dat het huis in de Iepersestraat in Roeselare als huisnummer 257 heeft en niet 253-255 zoals in de brief stond.

Behandeling van het bezwaar:
Een particulier diende digitaal bezwaar in betreffende Stadswoning (aanduidingsid 174059/erfgoedid 308461), Gasthuisstraat 47 in Poperinge. Uit de inhoud van het bezwaarschrift blijkt dat de opmerking geen betrekking heeft op het aangeduide object, maar op een object gelegen in Roeselare, dat ook voorligt tijdens het openbaar onderzoek. Dit werd ook nog per e-mail bevestigd door bezwaarindiener. We behandelen dit bezwaarschrift daarom als een opmerking bij het object Huizen Johanna en Johan (aanduidingsid 150222/erfgoedid 23939), Iepersestraat 253-255, Roeselare.
De particulier meldt dat het correcte huisnummer 257 is in plaats van 253-255 maar dat is niet volledig. De correcte huisnummers zijn 255-257; het huis "Johanna" heeft nummer 255 en het huis "Johan" heeft nummer 257. De huisnummers worden aangepast in aanduidingsobject 150222 en erfgoedobject 23939.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Huizen Johanna en Johan (aanduidingsid 150222/erfgoedid 23939), Iepersestraat 253-255, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigd adres, namelijk Iepersestraat 255-257, Roeselare.

B_000056: Opmerking bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 167462/erfgoedid 88196), Kortrijksestraat 436, Oostkamp

Een particulier merkt op dat de tuin langs de straatkant afgesloten is door een hoge meidoornhaag (dus geen lage haag onderbroken door ijzeren hekken). De rest van de tuin is omzoomd met een hoge gemengde haag.

Behandeling van het bezwaar:

Bezwaarindiener meldt een wijziging van elementen die opgenomen zijn in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Aangezien de lage haag en het ijzeren hek verdwenen zijn, moeten deze erfgoedelementen uit de beschrijving geschrapt te worden. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van zowel het aanduidingsobject als erfgoedobject wordt: "Boerenarbeiderswoning gebouwd in 1902 ter vervanging van een kleinere constructie; mogelijk dus met bewaarde oudere kern. Eénlaagse, verankerde baksteenbouw van drie traveeën met centrale ingang, afgedekt door een zadeldak. Achteraan de omhaagde tuin is een oudere stal bewaard."
Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd die de wijziging van de bij inventarisatie beschreven erfgoedelementen verduidelijkt:
"Sinds het moment van inventarisatie is de tuin aan de straatkant niet langer afgesloten door een lage haag onderbroken door een ijzeren hek. De tuin is nu langs de straatkant afgesloten door een hoge meidoornhaag en de rest van de tuin is omzoomd met een hoge gemengde haag. De gebouwen ondergingen enkele aanpassingen. De dakbedekking van beide volumes werd vernieuwd, eveneens met pannen. De houten kroonlijst op klossen van de woning is niet langer aanwezig. Bij de stal werd het uitspringende volume in houten beplanking verwijderd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Boerenarbeiderswoning (aanduidingsid 167462/erfgoedid 88196), Kortrijksestraat 436, Oostkamp, wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wijzigt tot: “Boerenarbeiderswoning gebouwd in 1902 ter vervanging van een kleinere constructie; mogelijk dus met bewaarde oudere kern. Eénlaagse, verankerde baksteenbouw van drie traveeën met centrale ingang, afgedekt door een zadeldak. Achteraan de omhaagde tuin is een oudere stal bewaard.”

B_000059: Opmerking bij de vaststelling van één object: Architectenwoning Uylenburgh (aanduidingsid 149995/erfgoedid 23664), Uilstraat 30, Roeselare

Een particulier meldt een correctie voor de beschermde woning in de Uilstraat 30 te Roeselare. Bezwaarindiener haalt aan dat in de databank het huis staat vermeld als 'Uylenburgh', echter de naamsteen van het huis op de zijgevel leest: 'Uylenburg'. Dus zonder eind -h... Bezwaarindiener schrijft dat al enkele keren door te hebben gegeven en hoopt dat dat nu in deze stap aangepast zal worden.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener wijst terecht op een fout in de overname van het opschrift op de gevel. Dit opschrift vermeldt inderdaad "Uylenburg" in de plaats van "Uylenburgh". De benaming van het aanduidingsobject en het erfgoedobject worden bijgevolg aangepast tot "Architectenwoning Uylenburg".
Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de benaming ook in de beschrijving gecorrigeerd en wordt een aanvullende informatie toegevoegd die deze correctie verduidelijkt:
"In de inventaristekst van 1999 werd het opschrift genoteerd als "Uylenburgh". Deze schrijfwijze is echter foutief: het opschrift op de gevel vermeldt de huisnaam "Uylenburg". Deze tikfout werd gecorrigeerd in 2023-24.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Architectenwoning Uylenburgh (aanduidingsid 149995/erfgoedid 23664), Uilstraat 30, Roeselare, wordt met gewijzigde benaming opgenomen in het vaststellingsbesluit van de inventaris van het

bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen. De benaming wordt aangepast tot "Architectenwoning Uylenburg".

B_000064: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163679/erfgoedid 81759), Nieuwenhovestraat 8, Anzegem

Een particulier meldt dat het houtwerk voorgevel (ramen en voordeur) is vervangen (pvc kleur lichte eik, dubbele beglazing). Zonnepanelen op dak voorkant woning.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener meldt dat het houtwerk in de voorgevel vervangen is, wat blijkt te kloppen en dus wordt verwerkt.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van aanduidingsobject 163679 vermeldt "bewaard houtwerk". Dit dient geschrapt te worden. De andere beschreven erfgoedkenmerken zijn behouden, en ondervonden geen impact door de plaatsing van zonnepanelen. Er zijn voldoende erfgoedelementen en erfgoedkenmerken bewaard om het burgerhuis op te nemen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De nieuwe beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt zowel bij aanduidingsobject als erfgoedobject dus: "Half vrijstaande burgerwoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Enkelhuis van rode baksteen met aflijnende fries. Segmentbogige muuropeningen."
Bij erfgoedobject 81759 wordt een aanvullende informatie toegevoegd:
"Het houtwerk is niet langer bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Burgerhuis (aanduidingsid 163679/erfgoedid 81759), Nieuwenhovestraat 8, Anzegem, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De nieuwe beschrijving wordt "Half vrijstaande burgerwoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Enkelhuis van rode baksteen met aflijnende fries. Segmentbogige muuropeningen."

B_000068: Opmerking bij de vaststelling van één object: Wijkschool van de zusters maricolen (aanduidingsid 153662/erfgoedid 51051), Hogestraat 45, Staden

Een particulier meldt dat de beschrijving incorrect is: de nok van het zadeldak staat niet loodrecht op de straat.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener wijst op een wenselijke aanvulling van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en wordt verwerkt in het ministerieel besluit.
In tegenstelling tot wat de bezwaarindiener beweert, blijkt de nok van de klassenvleugel, afgewolfd aan straatzijde, wel loodrecht op de straat te liggen. De aanpalende directeurswoning daarentegen heeft een zadeldak, met een nok evenwijdig aan de straat, met een linker risaliet oplopend in een trapgevel. Het type en de richting van de daken worden weliswaar correct vermeld in de beschrijving van het erfgoedobject 51051, maar is niet volledig overgenomen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij het aanduidingsobject. Het is consequenter om dit aan te vullen.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij aanduidingsobject en erfgoedobject wordt aangepast naar: "Lage klassenvleugel onder afgewolfd pannen zadeldak (nok loodrecht op de straat). Rechts, aanpalende directeurswoning van vier traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak (nok evenwijdig met de straat) met linker risaliet oplopend in trapgevel."

Conclusie:

Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Wijkschool van de zusters maricolen (aanduidingsid 153662/erfgoedid 51051), Hogestraat 45, Staden, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. "Lage klassenvleugel onder afgewolfd pannen zadeldak (nok loodrecht op de straat). Rechts, aanpalende directeurswoning van vier traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak (nok evenwijdig met de straat) met linker risaliet oplopend in trapgevel."

B_000077: Opmerking bij de vaststelling van één object: Bronzen kunstwerk Zee-polder-zand (aanduidingsid 153450/erfgoedid 45582), Marktplein zonder nummer, Oudenburg

Een lokaal bestuur laat weten dat dit kunstwerk inmiddels verplaatst is. Het bevindt zich niet langer op het Marktplein. Huidige standplaats is Marktstraat 25 Oudenburg. (site Romains Archeologisch Museum - ipso facto - aan het voormalig abtsgebouw). Er wordt een inplantingskaartje bij het bezwaarschrift gevoegd, en twee afbeeldingen van de huidige toestand.

Behandeling van het bezwaar:
Zoals bezwaarindiener meldt, is het kunstwerk inderdaad verplaatst, waardoor de afbakening en locatie aangepast moeten worden.
Het kunstwerk is verplaatst van het Marktplein, dat geen perceel heeft en dus openbaar domein is, naar een perceel dat deel uitmaakt van een stedelijke site (museum + cultuurzaal). De nieuwe locatie van het kunstwerk is publiekelijk toegankelijk en heeft in se dus een openbaar karakter. Aangezien de huidige locatie van het kunstwerk eveneens voorlag tijdens het openbaar onderzoek, als zijnde de Abtswoning of prelatuur van Sint-Pietersabdij (aanduidingsid 153459/erfgoedid 45594) en de burger dus in het vaststellingsdossier kon zien dat dit betrokken was bij het vaststellingsbesluit, kan de nieuwe locatie van dit kunstwerk probleemloos aangepast worden.
Zowel bij het aanduidingsobject 153450 als het erfgoedobject 45582 wordt de afbakening van het kunstwerk aangepast naar de nieuwe locatie. Het adres wordt bij het erfgoedobject en aanduidingsobject aangepast naar Marktstraat 25. Bij het erfgoedobject wordt een aanvullende informatie toegevoegd over de verplaatsing van het kunstwerk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Bronzen kunstwerk Zee-polder-zand (aanduidingsid 153450/erfgoedid 45582), Marktplein zonder nummer, Oudenburg wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde afbakening en locatie. De afbakening wordt aangepast naar haar nieuwe locatie op het perceel Oudenburg, 1ste afdeling, sectie B, 386F2 (deel). Het adres wordt aangepast naar Marktstraat 25.

B_000079: Opmerking bij de vaststelling van één object: Arbeiderswoning (aanduidingsid 163681/erfgoedid 81763), Otegemstraat 109, Anzegem

Een particulier meldt het schrijven goed te hebben ontvangen en meldt dat er wordt verwezen naar de Otegemstraat 109, waarvan bezwaarindiener geen eigenaar is. Bezwaarindiener haalt aan eigenaar te zijn van de Otegemstraat 111, een pand dat ligt in het perceel van de 109. Bezwaarindiener vermoedt dan ook dat dit geen deel uitmaakt van bouwkundig erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wijst terecht op een onduidelijkheid in de afbakening van het bouwkundig object met adres Otegemstraat 109 (aanduidingsid 163681/erfgoedid 81763). De afbakening moet daarom aangepast worden in het ministerieel besluit.
Zoals bezwaarindiener aangeeft, wordt het perceel van Otegemstraat 111 (Anzegem, 6de afdeling (Vichte), sectie B, perceel 497F) volledig omringd door het perceel van Otegemstraat 109. Bij de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed worden over het algemeen steeds volledige en aansluitende percelen afgebakend, zonder uitsparingen of gaten ('donuts') te maken in de afbakening, en dus ook inclusief de gebouwen zonder

erfgoedwaarde. Het perceel van nummer 111 werd hierdoor niet geknipt uit de afbakening van het object Arbeiderswoning (Otegemstraat 109; aanduidingsid 163681/erfgoedid 81763) dat voorligt om vastgesteld te worden.
Het goed met adres Otegemstraat 111 betreft echter ook een afzonderlijk inventarisobject. Dit object Arbeiderswoning met aangrenzende stalvleugel (aanduidingsid 28162/erfgoedid 81764) maakt eveneens deel uit van het openbaar onderzoek, maar is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Door ingrijpende vernieuwing gingen de erfgoedwaarden van dit object verloren.
Aangezien het perceel van nummer 111 bij beide objecten is opgenomen, ontstaat onduidelijkheid over wat er nu precies wordt vastgesteld. De opmerking van de bezwaarindiener bevestigt zo dat er afbreuk gedaan wordt aan de vereiste van duidelijke afbakening, zie art. 4.1.6, 1° van het Onroerenderfgoeddecreet. Deze bepaling primeert boven de algemene regel om 'donuts' te vermijden. Er is in dit geval ook geen noodzaak om het geheel te bewaken.
De afbakeningen van aanduidingsobject 163681 en erfgoedobject 81763 moeten bijgevolg gedetailleerder gemaakt worden: het perceel van Otegemstraat 111 (Anzegem, 6de afdeling (Vichte), sectie B, perceel 497F) wordt uit de afbakening geknipt.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Arbeiderswoning (aanduidingsid 163681/erfgoedid 81763), Otegemstraat 109, Anzegem, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde afbakening. Het perceel van Otegemstraat 111 (Anzegem, 6de afdeling (Vichte), sectie B, perceel 497F) wordt uit de afbakening geknipt.

B_000090: Opmerking bij de vaststelling van één object: Huis In het Slagveld (aanduidingsid 157614/erfgoedid 59667), Guldensporenlaan 63, Kortrijk

Een particulier deelt mee dat er een kleine wijziging nodig is in de beschrijving van het dak van het huis. Er staat 'bedaking met gekleurde leien'. Intussen zijn alle gekleurde leien vervangen door zwarte leien (zie foto). De rest van de beschrijving klopt.

Behandeling van het bezwaar:
De gekleurde leien zijn ondertussen inderdaad vervangen door zwarte leien, zoals bezwaarindiener meldt. De leien worden bijgevolg niet langer vermeld in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bij het aanduidingsobject 157614 en erfgoedobject 59667.
De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt als volgt aangepast: “Opvallend eclectisch hoekpand, "In het slagveld", zie opschrift, met neorenaissance-elementen, zie speklagen. Opmerkelijke afgesnuite en doorgetrokken hoektravee onder ingesnoerd tentdak, voorts dakkapellen onder tentdak.”
Bij het erfgoedobject 59667 in de wetenschappelijke inventaris wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd: “De gekleurde leien op het dak zijn vervangen door zwarte leien.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Huis In het Slagveld (aanduidingsid 157614/erfgoedid 59667), Guldensporenlaan 63, Kortrijk wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: “Opvallend eclectisch hoekpand, "In het slagveld", zie opschrift, met neorenaissance-elementen, zie speklagen. Opmerkelijke afgesnuite en doorgetrokken hoektravee onder ingesnoerd tentdak, voorts dakkapellen onder tentdak.”

B_000106: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa Zonnenkracht (aanduidingsid 163705/erfgoedid 81796), Tiegemberg 56, Anzegem

Een particulier wijst erop dat als naam van het gebouw in de fiche "Villa Zonnenkracht" wordt opgegeven. De oorspronkelijke spelling (die ook op een van de poortpanelen stond) is echter Villa Zonnekracht (zonder de tussen-n). Ook volgens de huidige spellingregels worden samenstellingen met zon- zonder tussen-n geschreven, zie https://woordenlijst.org/leidraad/8/3, uitzondering 8E). Het verdient daarom aanbeveling om dit in de fiche te corrigeren, zowel in de titel als in de tekst.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking is terecht. De foute spelling wordt aangepast in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De benaming wordt: "Villa Zonnekracht".
In de wetenschappelijke inventaris wordt deze tikfout ook in de beschrijving gecorrigeerd.
In aanvullende informatie duiden we de correctie:
"In de inventaristekst van 2006 werd de naam van de villa fout gespeld. Het is niet 'Villa Zonne**n**kracht', maar 'Villa Zonnekracht'. Deze tikfout werd gecorrigeerd in 2023-24.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Villa Zonnenkracht (aanduidingsid 163705/erfgoedid 81796), Tiegemberg 56, Anzegem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigde benaming. De benaming wordt "Villa Zonnekracht".

B_000116: Opmerking bij de vaststelling van één object: Brouwerij Bockor (aanduidingsid 158411/erfgoedid 60551), Brouwtorenstraat 5, Kortrijk

Een onderneming wijst erop dat het hele perceel ambachtszone is en de volledige productieruimte van de brouwerij omvat. De laatste jaren zijn er grote wijzigingen gebeurd: bouw van warme kamers (2011), uitbreiding magazijn (2002), uitbreiding gistingskelder (2020), uitbreiding burelen (2000),... De oudere gedeeltes van de brouwerij langs de Brouwtorenstraat werden omgevormd tot een horecazaak en een bezoekerscentrum met sanitair blok. De brouwtoren werd in 2009 verbouwd tot labo, burelen en horecaruimte. De werkplaats en de schoorsteen zijn verdwenen. Er werd op die plaats een nieuwe brouwzaal gebouwd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de beschrijving van de brouwerij Bockor in de inventaris bouwkundig erfgoed te actualiseren. De afbakening blijft echter ongewijzigd.
Bij de vaststelling worden in principe steeds volledige percelen afgebakend, zodat de afbakening de volledige historische site omvat, inclusief gebouwen zonder erfgoedwaarde. In dit geval omvat de afbakening één administratief perceel, waarop de brouwerij gelegen is. Uit de feitelijkheden, zoals de erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, kan dan afgeleid worden welke onderdelen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling.
De wijzigingen die de bezwaarindiener aanhaalt, moeten verwerkt worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afgebroken werkplaats en schoorsteen werden hierin nog onterecht vermeld. De beschrijving wordt zowel in het aanduidings- als erfgoedobject: "Brouwerij Bockor (naamgeving aan bier van de jaren 1930). Voormalige "BRASSERIE O. VANDERGHINSTE", zie opschrift op ast. Brouwerij in 1875 gesticht door Felix Salembier en in 1892 overgenomen door de familie Vanderghinste. Sterk beeldbepalende brouwerij met onder meer ast."
Omdat de datering "na WO II" en het erfgoedtype "opslagplaatsen" geen gebouwen op de site met erfgoedwaarde betreffen, worden deze erfgoedkenmerken geschrapt uit de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.
De vervanging van de werkplaats door nieuwbouw werd al in 2022 geregistreerd bij het erfgoedobject 60551 als aanvullende informatie. De andere wijzigingen worden daaraan toegevoegd. De aanvullende informatie wordt: "De historische gedeeltes van de brouwerij

langs de Brouwtorenstraat werden omgevormd tot een horecazaak en een bezoekerscentrum. De brouwtoren werd in 2009 verbouwd tot labo, burelen en horecaruimte. De werkplaats onder sheddaken en de schoorsteen zijn verdwenen. Er werd op die plaats een nieuwe brouwzaal gebouwd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen, 2023."

Ook na deze wijzigingen blijft de erfgoedwaarde van de brouwerij intact. Nog steeds betreft het een sterk beeldbepalende brouwerij met onder meer ast, die van grote historische waarde is voor Kortrijk. De architecturale waarde van de historische gebouwen werd bij de aanpassingen gerespecteerd. De industrieel-archeologische waarde is aanwezig omdat in deze site het historische brouwerijproces geïllustreerd wordt in de nog bestaande gebouwen.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Brouwerij Bockor (aanduidingsid 158411/erfgoedid 60551), Brouwtorenstraat 5, Kortrijk, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Het erfgoedtype "opslagplaatsen" en de datering "na WO II" wordt geschrapt uit de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Brouwerij Bockor (naamgeving aan bier van de jaren 1930). Voormalige "BRASSERIE O. VANDERGHINSTE", zie opschrift op ast. Brouwerij in 1875 gesticht door Felix Salembier en in 1892 overgenomen door de familie Vanderghinste. Sterk beeldbepalende brouwerij met onder meer ast."

B_000122: Opmerking bij de vaststelling van één object: Kasteelhof (aanduidingsid 153084/erfgoedid 33205), Komenstraat 9, Zonnebeke

Een particulier meldt dat de huidige toestand gewijzigd zal worden. Er werd op 16 maart 2023, na een openbaar onderzoek, een sloop- en bouwvergunning toegekend door de gemeente Zonnebeke. Het dossiernummer op het omgevingsloket is 2022087125.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener heeft een impact op de beschrijving en erfgoedkenmerken van de hoeve en wordt dus verwerkt in het ministerieel besluit.

De vergunning waarnaar bezwaarindiener verwijst, betreft het bouwen van een stal na sloop van een bestaande stal, evenals enkele omgevingswerken. De nieuwe stal volgt gedeeltelijk de inplanting van de oudere stal; de toegang tot het erf wordt verbreed. Wat betreft het bouwkundig erfgoed op de site, hebben de huidige werken dus enkel impact op de stal, die zich links van de erftoegang bevindt. De stal is ondertussen gesloopt.
De beschrijving en de foto's gemaakt bij inventarisatie in 1991 worden afgetoetst aan de actuele situatie om de resterende erfgoedwaarde van de hoeve te evalueren. Uit deze vergelijking blijkt ook dat de tabaksdroogstelling, die zich volgens de beschrijving ten zuidwesten bevond, niet langer aanwezig is. Van de voorheen U-vormig opgestelde hoevegebouwen zijn nu dus enkel het boerenhuis aan de straat en de parallelle dwarsschuur met wagenhuis erachter bewaard. Deze gebouwen hebben nog steeds erfgoedwaarde, aangezien hun uitzicht van deze gebouwen grotendeels bewaard bleef sinds inventarisatie. Wel wijzigden er elementen die enkel in de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris werden vermeld, zoals vernieuwing van het oorspronkelijke houtwerk van de boerenwoning en wijziging van de schuurpoort. Gelet op het feit dat het schrijnwerk in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt, doet het eigenlijk verlies ervan geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan het object werd geïnventariseerd en vastgesteld. Bovendien moet opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op het volledige bouwkundige ensemble van de hoeve met losse bestanddelen, en niet op de respectievelijke onderdelen van de site. De hoeve is vandaag minder volledig en gaaf bewaard wat betreft de historische componenten, maar de aanpassingen zijn niet van dien

aard dat ze de erfgoedwaarde van het Kasteelhof teniet hebben gedaan. De site is nog steeds herkenbaar en representatief als een wederopbouwhoeve met losse bestanddelen uit het interbellum.

Het aanduidingsobject en erfgoedobject worden aangepast conform de actuele toestand:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot "Aan de straat gelegen wederopbouwhoeve uit het begin van de jaren 1920 grosso modo teruggaand op regionale hoevebouw. Losse, lage bestanddelen gegroepeerd rondom een licht verhard erf met resten van bakstenen stoepen en gietijzeren toegangshek tussen pilasters, met ten zuiden boerenhuis en ten noorden dwarsschuur."
- In de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes geschrapt die betrekking hadden op de verdwenen onderdelen: tabaksstellingen, stallen, bakhuizen, braskoten, gemakhuisjes en melkhuizen (agrarische gebouwen).

De afbakening blijft ongewijzigd en omvat het volledige perceel, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde moet bezitten.

De sloop van de stal en het verdwijnen van de tabaksdroogstelling wordt ook verduidelijkt als een aanvullende informatie bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris: "De stal, gelegen ten zuidwesten aan de straat, werd in 2023 gesloopt. De tabaksdroogstelling verdween al eerder. Het ensemble van de boerenwoning en schuur bleef wel herkenbaar bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Kasteelhof (aanduidingsid 153084/erfgoedid 33205), Komenstraat 9, Zonnebeke, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. In de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes tabaksstellingen, stallen, bakhuizen, braskoten, gemakhuisjes en melkhuizen (agrarische gebouwen) geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot "Aan de straat gelegen wederopbouwhoeve uit het begin van de jaren 1920 grosso modo teruggaand op regionale hoevebouw. Losse, lage bestanddelen gegroepeerd rondom een licht verhard erf met resten van bakstenen stoepen en gietijzeren toegangshek tussen pilasters, met ten zuiden boerenhuis en ten noorden dwarsschuur."

B_000144: Opmerking bij de vaststelling van één object: Vrijstaand herenhuis (aanduidingsid 161342/erfgoedid 78059), Ijzerlaan 79, Diksmuide

Een particulier meldt opmerkingen ivm pand Ijzerlaan 79 te Diksmuide

1) bouwjaar 1920 is fout, moet later zijn. Op de foto uit 1933 van de site is de woning nog niet gebouwd.
2) huisnummers vermeld op perceel is enkel 79, 79 a werd toegekend aan een appartementsgebouw in tweede lijn links van huisnummer 79 (perceel met nummer 3-4A)

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
De datering van de woning is inderdaad fout, waardoor de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast moet worden. Volgens VANDEWALLE C. & AUGUSTYN S. 2020: Diksmuide en de gemeenten aan de IJzer. Wederopbouw 1919-1929, Diksmuide, 174-175 is de foto die door de bezwaarindiener als bewijs werd meegestuurd en waarop te zien is dat de woning nog niet is opgetrokken, genomen in 1930. Op pagina 179 van hetzelfde werk worden foto’s getoond uit de periode 1930-1940, waarop de woning wel te zien is. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt bijgevolg aangepast

naar: “Vrijstaand herenhuis van de jaren 1930 naar ontwerp van architect E. Popelier (Brugge), zie gesigneerd in de plint. Eclectische baksteenbouw met gebruik van similisteen voor de horizontale banden, de vensteromlijstingen en de twee opvallende afgeronde erkers op de eerste bouwlaag. Op de erkers guirlandes en 'hoorn des overvloeds' als decoratie. Boven de deur, centraal paneeltje met guirlandes en het opschrift "JOSETTE ROBERT".” Er wordt tegelijk bij het erfgoedobject 78059 een aanvullende informatie toegevoegd: “De woning is niet tijdens de jaren 1920 opgetrokken, maar in de jaren 1930. VANDEWALLE C. & AUGUSTYN S. 2020: Diksmuide en de gemeenten aan de IJzer. Wederopbouw 1919-1929, Diksmuide, 174, 175, 179.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Huisnummer 79a wordt niet vermeld bij de adresgegevens, noch in de beschrijvingen bij het erfgoedobject 78059 en aanduidingsobject 161342. Enkel IJzerlaan 79 wordt er vermeld. Het agentschap baseert zich voor de adresgegevens op het Adressenregister. Dat op het Adressenregister beide huisnummers samen worden weergegeven, heeft geen invloed op de vaststelling.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Vrijstaand herenhuis (aanduidingsid 1161342/erfgoedid 78059), IJzerlaan 79, Diksmuide wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: “Vrijstaand herenhuis van de jaren 1930 naar ontwerp van architect E. Popelier (Brugge), zie gesigneerd in de plint. Eclectische baksteenbouw met gebruik van similisteen voor de horizontale banden, de vensteromlijstingen en de twee opvallende afgeronde erkers op de eerste bouwlaag. Op de erkers guirlandes en 'hoorn des overvloeds' als decoratie. Boven de deur, centraal paneeltje met guirlandes en het opschrift "JOSETTE ROBERT".”

B_000145: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herenhuis (aanduidingsid 161405/erfgoedid 78126), Stationsstraat 9, Diksmuide

Een particulier merkt op dat de perceelsgrens verkeerd ingetekend is.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van de bezwaarindiener wordt niet gevolgd.
Het agentschap gebruikt het GRB (Grootschalig Referentiebestand of Basiskaart Vlaanderen) als basis voor de afbakening van aanduidings- en erfgoedobjecten, en bakent af op perceelsniveau. De afbakening van dit onroerend goed op het plan stemt overeen met het administratieve perceel (Adp) van het Grootschalig Referentiebestand. Dat percelen op het kadaster en/of op het GRB niet correct zijn ingetekend, is niet de bevoegdheid van het agentschap Onroerend Erfgoed. Bezwaarindiener kan een fout of onvolledigheid melden bij de bevoegde instanties, respectievelijk de Federale Overheidsdiensten en Digitaal Vlaanderen. De afbakening van aanduidings- en erfgoedobject blijft momenteel ongewijzigd.
Bij de behandeling van het bezwaar werd wel een fout in de toegekende erfgoedkenmerken opgemerkt. Het erfgoedkenmerk "conciërgewoningen" moet geschrapt worden, aangezien dit volume verbouwd is, zoals ook blijkt uit het geografisch thema van de Montanusstraat (https://id.erfgoed.net/themas/9029). Het erfgoedtype "herenhuizen" ontbreekt en moet toegevoegd worden.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Herenhuis (aanduidingsid 161405/erfgoedid 78126), Stationsstraat 9, Diksmuide, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met aangepaste erfgoedkenmerken. Het erfgoedtype "conciërgewoningen" wordt geschrapt en "herenhuizen" wordt toegevoegd.

B_000148: Opmerking bij de vaststelling van één object: Sint-Jorishospitaal (aanduidingsid 155547/erfgoedid 56013), Rijselstraat 73, Menen

Een particulier merkt op dat het aangewezen lijkt om:
1) enkel de beschermde zone van het gebouw "Rijselstraat 73" met id. 155547 als grafische aanduiding mee te nemen: cf. de rode omlijning in de bijlage en
2) het adres van dit item te wijzigen naar Oude Leielaan 6 te Menen; het oude adres Rijselstraat 71-73 bestaat immers niet meer.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener suggereert om de afbakening in te perken tot de afbakening van het beschermde monument. Deze suggestie wordt gevolgd.
Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan dan worden afgeleid welke gebouwen op dit perceel worden meegenomen in de vaststelling. Indien er echter een beperkt deel van het perceel beschermd is, en de andere delen bezitten overduidelijk geen erfgoedwaarde (meer), dan kan de afbakening van het vast te stellen object ook beperkt worden tot de afbakening van dat monument. Dit is het geval bij het Sint-Jorishospitaal, waarvan in de beschrijving duidelijk wordt aangegeven dat enkel de oude 18de-eeuwse hospitaalvleugel behouden is. De afbakening van de bescherming kan hier inderdaad overgenomen worden bij het erfgoedobject 56013 en aanduidingsobject 155547. Aangezien enkel de hospitaalvleugel bewaard is, moeten ook de erfgoedkenmerken hierop afgestemd worden. De kapel en overige kloostervleugels werden gesloopt: de erfgoedtypes "kapellen (gebouwen en structuren)" en "kloosters" worden bijgevolg geschrapt.
Bezwaarindiener stelt ook dat de adresgegevens niet meer kloppen. Raadpleging van het Adressenregister leert inderdaad dat het oude adres niet meer bestaat. Conform de gegevens van het Adressenregister wordt het adres bij het erfgoedobject 56013 en aanduidingsobject 155547 gewijzigd naar Oude Leielaan 6, Menen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het Sint-Jorishospitaal (aanduidingsid 155547/erfgoedid 56013), Rijselstraat 73, Menen, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde afbakening, adres en erfgoedkenmerken. De afbakening wordt beperkt tot de afbakening van het beschermde monument, zijnde de 18de-eeuwse hospitaalvleugel. De locatie wordt gewijzigd naar Oude Leielaan 6, Menen. In de erfgoedkenmerken wordt "kapellen (gebouwen en structuren)" en "kloosters" geschrapt.

B_000149: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153557/erfgoedid 50927), Hillemolenstraat 6, Hooglede

Een particulier merkt op dat de omschrijving niet klopt. De hoeve staat NIET vermeld op de Ferrariskaart als omwald. De omwalde hoeve is het nummer 10. Dit werd reeds in 2011 door bezwaarindiener aangegeven. Dit werd in 2013 bevestigd en staat genoteerd als nota in de inventaris als volgt "Dat de hoeve als omwald staat aangeduid op de Ferrariskaart, klopt niet. De omwalde site is een beetje verder gelegen, namelijk op nummer 10. De hoeve op Hillemolen 6 staat wel op de Ferrariskaart maar 2 hoeven meer naar het oosten (rechts). Ook de tussenliggende hoeve (nummer 8) en de hoeve aan de overkant (ingesloten in de straten nummer 3) staat ook op de kaart en zijn eveneens referentiepunten die de vergissing bevestigen. Er staat wel een enorme linde (etagelinde) en een bruine beuk bij het nummer 6." Misschien tijd om het aan te passen.
Daarnaast nog dit: Ook de rode beuk waarvan sprake is gekapt nadat deze aangetast was door honingzwam en schorsverlies tot 2 meter had. Hij dreigde om te vallen op het huis van de buren en werd na advies van specialisten bij Stadslandschap West-Vlaamse hart Provincie West-Vlaanderen en Inverde veilig gesteld. Hij is herleid tot spechtenboom.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerkingen van de bezwaarindiener leiden tot een aanpassing van de feitelijkheden waarmee de hoeve wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Er dienen verschillende aspecten aangepast te worden in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en in de erfgoedkenmerken:

- De hoeve staat inderdaad niet vermeld op de Ferrariskaart. Zoals bezwaarindiener ook opmerkt, werd dit al vermeld in de aanvullende informatie in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 50927. In de wetenschappelijke inventaris wordt de uitgebreide beschrijving van het erfgoedobject immers nooit aangepast. Aanpassingen of correcties worden steeds weergegeven in de aanvullende informatie. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken moet wel aangepast worden: daar moet de verwijzing naar deze historische kaart verwijderd worden.
- De gekapte rode beuk wordt geschrapt uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken omdat deze gekapt is.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt zowel bij het erfgoedobject als bij het aanduidingsobject aangepast naar "Hoeve met grosso modo dezelfde opstelling op de Atlas der Buurtwegen (1843). Losse bestanddelen van rode baksteen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een begraasd erf met grote lindeboom."
- Omdat de stal sterk is vernieuwd en niet meer herkenbaar is als stal, worden aan dit hoeve-onderdeel geen erfgoedkenmerken meer toegekend. We schrappen 'stallen' uit de erfgoedkenmerken. Omdat de schuren ten zuiden van het hoeve-ensemble expliciet zijn vermeld als 'zonder noemenswaardigheden', worden ook deze 'schuren' geschrapt uit de erfgoedkenmerken.
- In de aanvullende informatie bij het erfgoedobject worden de aanpassingen geduid ten opzichte van de beschrijving uit 2001: "De rode beuk is niet langer bewaard en de stal is verbouwd.
    - Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

De aangehaalde aanpassingen (beuk, stal) zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de hoeve aantasten, aangezien het geheel ensemblewaarde, herkenbaarheid en representativiteit bewaarde. Daarbij dient opgemerkt te worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de hoeve als bouwkundig geheel, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. Bij de bepaling van de erfgoedwaarde van een hoeve is de ensemblewaarde doorslaggevend. In dit geval zijn de bakstenen hoevegebouwen met ongeveer dezelfde opstelling als op de Atlas der Buurtwegen (1843) bewaard, gegroepeerd rond een begraasd erf met grote lindeboom.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 153557/erfgoedid 50927), Hillemolenstraat 6, Hooglede wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en met gewijzigde erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Hoeve met grosso modo dezelfde opstelling op de Atlas der Buurtwegen (1843). Losse bestanddelen van rode baksteen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een begraasd erf met grote lindeboom." Erfgoedtypes 'stallen' en 'schuren' worden geschrapt uit de erfgoedkenmerken.

B_000151: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herberg Den Engel (aanduidingsid 154088/erfgoedid 51677), Neerstraat 1, Lichtervelde

Een particulier haalt aan dat het gaat om het volgende pand: Neerstraat 1, 8810 Lichtervelde. Het gaat niet over het hoekgebouw maar wel om het gebouw tussen de Neerstraat 1 en Kerkplein 1. Tussenin staat een gelijkvloers gebouw uit 1966. Voor dit gebouw dat ook ingekleurd staat bij de rest wenst bezwaarindiener bezwaar tegen te maken. In bijlage de foto van het gebouw.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener is niet akkoord dat het gebouw tussen Neerstraat 1 en Kerkplein 1 ook mee afgebakend is bij het aanduidingsobject 154088. Er wordt ingegaan op de vraag de afbakening in te perken: omwille van de duidelijkheid wordt de afbakening van het aanduidingsobject ingeperkt tot het gebouw aan de grond.
Het gebouw tussen Neerstraat 1 en Kerkplein 1 wordt niet vermeld in de benaming, in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken of in de erfgoedkenmerken zelf: het is op die manier duidelijk dat dit gebouw niet mee vastgesteld wordt.
Het perceel 207M is echter erg ruim en grillig van vorm, waardoor de afbakening niet eenduidig samen valt met de andere feitelijkheden. In dit geval is het mogelijk om de afbakening van het aanduidingsobject 154088 te beperken tot het gebouw aan de grond van de herberg, wat de duidelijkheid ten goede komt. De afbakening wordt in die zin aangepast bij erfgoedobject 51677 en aanduidingsobject 154088.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Herberg Den Engel (aanduidingsid 154088/erfgoedid 51677), Neerstraat 1, Lichtervelde, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met aangepaste afbakening op het plan. Daarbij wordt binnen het perceel 207M enkel het gebouw aan de grond afgebakend.

B_000156: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 160209/erfgoedid 74985), Koning Leopold III-laan 98, Brugge

Een particulier wijst er op dat op de site "inventaris.onroerenderfgoed.be", staat vermeld, dat de architect van deze woning, Dhr. Luc Vandenbogaerde is. Dit is echter een misverstand, die bezwaarindiener graag zo snel mogelijk zou willen rechtzetten. Deze woning is echter een ontwerp van wijlen Dhr. Vandenbogaerde Werner, architect te Brugge en overleden dd. 11/07/1986. Dhr. Werner Vandenbogaerde, heeft deze woning ontworpen in het jaar 1968. Architect Dhr. Luc Vandenbogaerde (zoon van wijlen Dhr. Werner Vandenbogaerde) is geboren op 25/01/1966, waardoor het vanzelfsprekend lijkt, dat dit ontwerp niet aan hem kan toegeschreven worden. Het verbaast bezwaarindiener dan ook ten zeerste dat uw bronnen en documentatie het ontwerp van deze woning toeschrijven aan zijn zoon Dhr. Luc Vandenbogaerde. Omdat het toch belangrijk is, dat de informatie die op de site "onroerend erfgoed.be" staat, correct moet zijn, voelt bezwaarindiener zich verplicht dit misverstand recht te laten zetten, en dit prachtige ontwerp toe te laten schrijven aan de juiste architect.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is terecht en wordt verwerkt in het vaststellingsbesluit.

De woning is inderdaad ontworpen door architect Werner Vandenbogaerde in de plaats van Luc Vandenbogaerde. Bovendien bouwde Vandenbogaerde deze woning voor zichzelf, inclusief architectenbureau.
Deze gegevens worden verwerkt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris:

- De benaming wordt "Architectenwoning Werner Vandenbogaerde".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Villa, ontworpen in 1968 door architect Werner Vandenbogaerde (Brugge) als eigen woning met architectenbureau, gelegen in een grote tuin. Strak, gesloten volume van twee bouwlagen, met blinde muur op de begane grond en haaks erboven geplaatste bovenbouw. Hoofdvolume opengewerkt met grote glaspartijen."

- Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "architectenwoningen" toegevoegd en wordt de ontwerper aangepast tot Werner Vandenbogaerde.

In de wetenschappelijke inventaris worden de gegevens over de architect toegevoegd aan zijn persoonsfiche (https://id.erfgoed.net/personen/5645) en wordt bij het erfgoedobject een aanvullende informatie voorzien: "In tegenstelling tot de gegevens uit de inventaristekst van 2005 is de woning een ontwerp van architect Werner Vandenbogaerde. Hij bouwde de villa in 1968 als architectenwoning. Zijn kantoor bevond zich aan de zijde van de Doornstraat, gelegen tussen twee ommuurde binnentuinen. Deze muren omvatten eveneens de garage, waardoor een lang, gesloten volume ontstaat. De leefruimte bevindt zich achteraan en heeft eveneens een door muren omsloten binnentuin, die zorgt voor privacy ten opzichte van de achterliggende dreef.

- ARCHIPEL 2021: *Woningen in de rand, Brugs modernisme een randgeval?*, Fietskaart op zoek naar modernisme in de Brugse rand [online], https://archipelvzw.be/en/agenda/679/steden-per-fiets-architecturaal-ontdekken (geraadpleegd op 13 november 2023).
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Villa (aanduidingsid 160209/erfgoedid 74985), Koning Leopold III-laan 98, Brugge, wordt vastgesteld met een aangepaste benaming, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Architectenwoning Werner Vandenbogaerde". Bij de erfgoedkenmerken wordt het erfgoedtype "architectenwoningen" toegevoegd en wordt de ontwerper aangepast tot Werner Vandenbogaerde. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt "Villa, ontworpen in 1968 door architect Werner Vandenbogaerde (Brugge) als eigen woning met architectenbureau, gelegen in een grote tuin. Strak, gesloten volume van twee bouwlagen, met blinde muur op de begane grond en haaks erboven geplaatste bovenbouw. Hoofdvolume opengewerkt met grote glaspartijen."

B_000159: Opmerking bij de vaststelling van één object: Winkel (aanduidingsid 161300/erfgoedid 78015), Grote Markt 12-13, Diksmuide

Een lokaal bestuur wil de opmerking geven in verband met de huisnummers van dit erfgoedobject namelijk is het enkel huisnummer 13. Het tweede huisnummer dus nummer 12 mag geschrapt worden van de site. Er wordt een screenshot van de kaart en het erfgoedobject bijgesloten.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het huisnummer 12 bestaat niet langer en wordt geschrapt uit de locatie. Het huisnummer wordt gewijzigd van 12-13 naar 13 in aanduidingsobject 161300 en erfgoedobject 78015.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Winkel (aanduidingsid 161300/erfgoedid 78015), Grote Markt 12-13, Diksmuide wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigd adres, namelijk Grote Markt 13, Diksmuide.

B_000172: Opmerking bij de vaststelling van één object: Samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 161427/erfgoedid 78151), Wilgendijk 42-43, Diksmuide

Een lokaal bestuur dient een opmerking in over de huisnummers. Op de site van onroerend erfgoed staat het adres op 42-43 Wilgendijk, maar op de kaart staat er 41-43. Dus dit zou moeten aangepast worden, aangezien huisnummer 42 een stuk verder ligt en alsook niet in dezelfde genre gebouwd is. In bijlage is een foto toegevoegd van de kaart.

Behandeling van het bezwaar:

De bezwaarindiener heeft gelijk en de opmerking wordt verwerkt in het vaststellingsbesluit. Het huisnummer 42 is niet correct; de huisnummers worden gewijzigd van 42-43 in 41-43 in aanduidingsobject 161427 en erfgoedobject 78151. In de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken zijn de huisnummers wel correct vermeld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 161427/erfgoedid 78151), Wilgendijk 42-43, Diksmuide, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigd adres, namelijk Wilgendijk 41-43, Diksmuide.

B_000175: Opmerking bij de vaststelling van één object: Directeurswoning (aanduidingsid 153604/erfgoedid 50983), Gitsbergstraat 24, Hooglede

Een lokaal bestuur wijst erop dat de aangeduide contour overeen komt met het huidige eigendomsperceel (dat een vreemde vorm heeft), maar niet helemaal overeen komt met het erfgoed. De ietwat vreemde uitsteeksels aan de noordelijke en noordoostelijke zijde horen niet bij het omschreven erfgoed en maken het nodeloos complex.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van de bezwaarindiener leidt tot een aanpassing van de afbakening conform het GRB.
In tegenstelling tot de gegevens in het bezwaarschrift komt de afbakening niet overeen met de huidige afbakening van het administratieve perceel volgens het GRB (Grootschalig Referentiebestand of Basiskaart Vlaanderen). Het agentschap gebruikt het GRB als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten, en bakent af op perceelsniveau. De aanduiding op het plan van aanduidingsobject en erfgoedobject moet dus aangepast worden naar de actuele contouren van perceel 347K (Hooglede, 2de afdeling (Gits), sectie C). Dit is een louter administratieve correctie, vermits het gaat om hetzelfde perceel, zonder inhoudelijke inkrimping of uitbreiding van het object. Omdat deze aanpassing louter administratief is, wordt ze niet beschouwd als een aanpassing van het vaststellingsdossier.

Het blijkt wel nodig om de benaming, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken eenduidig te laten samenvallen met de afbakening. Alle elementen met erfgoedwaarde die binnen de afbakening zijn opgenomen dienen duidelijk vermeld te zijn bij de beschrijving en bij de erfgoedkenmerken. Gebouwen of constructies zonder erfgoedwaarde horen daarentegen niet thuis bij de feitelijkheden, en dienen dus geschrapt te worden.

- De benaming wordt: "Directeurswoning en dorpswoningen".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Directeurswoning van azijn- en cichoreifabrikant Van Canneyt, met vereenvoudigd uitzicht uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis onder mansardedak met gecementeerde lijstgevel op arduinen plint. Deurrisaliet bekroond met driehoekig fronton. Interieurafwerking uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Links aansluitend voorheen azijnfabriek, nu twee dorpswoningen, waaronder een voormalige kantwinkel; enkelhuisplattegrond met in hal doorgeefluik naar bureel."
- Bij de erfgoedkenmerken worden asten, cichoreifabrieken en omheiningsmuren geschrapt omdat ze geen deel uitmaken van de erfgoedelementen die bewaard zijn en/of die erfgoedwaarde hebben. Winkels en dorpswoningen moeten aan de erfgoedkenmerken worden toegevoegd.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Directeurswoning (aanduidingsid 153604/erfgoedid 50983), Gitsbergstraat 24, Hooglede, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste benaming, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en erfgoedkenmerken. De benaming wordt "Directeurswoning en dorpswoningen". De beschrijving op basis van de

erfgoedkenmerken wordt "Directeurswoning van azijn- en cichoreifabrikant Van Canneyt, met vereenvoudigd uitzicht uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Dubbelhuis onder mansardedak met gecementeerde lijstgevel op arduinen plint. Deurrisaliet bekroond met driehoekig fronton. Interieurafwerking uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Links aansluitend voorheen azijnfabriek, nu twee dorpswoningen, waaronder een voormalige kantwinkel; enkelhuisplattegrond met in hal doorgeefluik naar bureel." Bij de erfgoedkenmerken worden asten, cichoreifabrieken en omheiningsmuren geschrapt. Winkels en dorpswoningen worden aan de erfgoedkenmerken toegevoegd.

B_000178: Opmerking bij de vaststelling van één object: Smidse (aanduidingsid 161519/erfgoedid 78255), Kaaskerkestraat zonder nummer, Diksmuide

Een particulier dient een opmerking in in het kader van het openbaar onderzoek van de vaststelling van de inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen, namelijk een verzoek tot toevoeging van panden aan de bestaande inventaris.
In de stad Diksmuide werden in het verleden reeds heel wat gebouwen vastgesteld als bouwkundig erfgoed. Heel wat gebouwen werden in het interbellum opgericht na de nagenoeg totale verwoesting van de stad tijdens de Eerste wereldoorlog. Heel wat architecten maakten bouwplannen voor de heropbouw van de stad.
Zo ook architect Raymond Brugraeve uit Gistel. Deze architect maakte meerdere ontwerpen van burgerwoningen die vandaag nog steeds bestaan en zorgen voor het interessante straatbeeld van de stad. In de bestaande vastgestelde inventaris komen er woningen voor van deze architect, onder andere project 161352 / Kasteelstraat nummer 7 (burgerwoning uit 1922), evenals project 161273 Generaal Baron Jacquesstraat 66. Ook de smidse op het grondgebied van Kaaskerke is van zijn hand (project 161519).
Merkwaardig is wel dat de gebouwen gelegen op de hoek van de Kaaskerkestraat en IJzerdijk niet zijn opgenomen in de inventaris, die eveneens dateren van de jaren 20. Deze panden hebben naast een bouwkundige waarde bovendien ook een aanzienlijke historische waarde. Deze geschiedenis is bewaard gebleven. Bezwaarindiener voegt bijlagen toe die dit bijkomend motiveren.
Het betreft de panden Kaaskerkestraat nummer 2 en IJzerdijk nummer 50. Bekend onder de naam ’t Fort. Ze palen aan de Hoge Brug over de IJzer en zijn van op grote afstand te zien. De panden Kaaskerkestraat nummer 4 en IJzerdijk nummer 49_0011 werden later bijgebouwd en hebben geen grote bouwkundige waarde.
Bezwaarindiener vraagt dat ook de panden nummers 2 en 50 worden opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de stad Diksmuide, omdat deze panden zowel een bouwkundige als historische waarde hebben en in dezelfde periode (interbellum) werden opgericht en ontworpen door een architect die later in Brussel enige bekendheid verwierf (meerdere gebouwen in Vorst en Elsene in art deco). Deze panden – samen met de bijhorende smidse – vormden ooit één geheel (een combinatie van gelagzaal en smidse), wat ook in de bijlagen wordt geduid. Het zou spijtig zijn mocht dit erfgoed verloren gaan. Reeds in 2021 werd een omgevingsaanvraag ingediend om deze gebouwen te slopen en te vervangen door appartementsgebouwen. Dit plan ging niet door. Een vergunning werd niet bekomen. Op een uittreksel van het kadasterplan en op een plan met een overzicht van het bouwkundig erfgoed worden de panden aangeduid.
Er wordt ook verwezen naar volgende referenties:

- Wederopbouw 1919-1929 / Diksmuide en de gemeenten aan de IJZER uitgegeven door de Stad Diksmuide / Chris Vandewalle en Simon Augustyn (2020), pagina 174.
- De IJzertoren en de nieuwe Vlaams benadering van de oorlog, Davidsfonds, 2014, pagina 132.
- Ruimte Diksmuide en Davidsfonds Diksmuide / Diksmuide en zijn wederopbouwerfgoed / Architectuurwandeling / Godfried Vandenberghe, 2022, pagina’s 51-52 (tekst- en fotogedeelte).
- Westhoek verbeeldt.be /zoekterm Diksmuide ’t Fort / 72 foto’s .

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>

Er wordt ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om de informatie over de smidse aan te vullen met de naam van de ontwerper, aangezien deze informatie de historische en architecturale waarde van de smidse ondersteunt.
Daarenboven wordt opgemerkt dat het oorspronkelijke schrijnwerk, vermeld als erfgoedelement in 2005, niet overal meer is bewaard. Ook dat aspect wordt verwerkt.
In het erfgoedobject en aanduidingsobject worden volgende aanpassingen gedaan:

- Bij de erfgoedkenmerken wordt Raymond Burgraeve toegevoegd als ontwerper.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Aan de straat gelegen smidse uit de jaren 1920, ontworpen door architect Raymond Burgraeve. Opschrift in het gevelveld "MR. JONCKHEERE ~ MEESTER ~ HOEFSMID". Gele baksteenbouw onder mansardedak met sierankers. Centrale korfbogige poort onder bakstenen waterlijst, geflankeerd door twee segmentbogige muuropeningen. In de topgevel laadluik onder ijzeren I-profiel. "

In de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd:
"De smidse werd ontworpen door de Gistelse architect Raymond Burgraeve. In vergelijking met de situatie in 2005 is het schrijnwerk niet meer overal bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Op de vraag om twee panden toe te voegen aan de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, kunnen we echter niet ingaan, ongeacht de erfgoedwaarde van de goederen. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure onroerende goederen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen. Een aanvraag om een goed op te nemen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed kan evenmin in het kader van het openbaar onderzoek van een vaststellingsprocedure gebeuren. Sinds het kerntakenplan van de Vlaamse Overheid, zoals goedgekeurd op 17 juli 2015, is de Vlaamse overheid immers niet meer verantwoordelijk voor de opmaak en aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed op geografische basis. Bezwaarindiener dient een verzoek voor aanvulling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de stad Diksmuide te richten tot de bevoegde diensten bij het lokaal bestuur, zijnde de dienst omgeving van de stad of de nieuw opgerichte IOED Hydra. Zij kunnen gebruik maken van het door bezwaarindiener opgemaakte inhoudelijke dossier om de inventaris van Diksmuide aan te vullen in functie van een lokaal erfgoedbeleid.

<u>Conclusie:</u>
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Smidse (aanduidingsid 161519/erfgoedid 78255), Kaaskerkestraat zonder nummer, Diksmuide, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij personen wordt Raymond Burgraeve toegevoegd als ontwerper. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Aan de straat gelegen smidse uit de jaren 1920, ontworpen door architect Raymond Burgraeve. Opschrift in het gevelveld "MR. JONCKHEERE ~ MEESTER ~ HOEFSMID". Gele baksteenbouw onder mansardedak met sierankers. Centrale korfbogige poort onder bakstenen waterlijst, geflankeerd door twee segmentbogige muuropeningen. In de topgevel laadluik onder ijzeren I-profiel."

B_000180: Opmerking bij de vaststelling van één object: Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool (aanduidingsid 149714/erfgoedid 23298), Kloosterstraat 1, Roeselare

Een lokaal bestuur meldt dat de contour groter is dan het perceel van de school. Ook het perceel van de aanpalende vzw Valckenburg zit mee in de contour, maar dit perceel bevat geen erfgoed.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
De afbakening is inderdaad te ruim en het object moet geactualiseerd worden conform de hedendaagse toestand.

De huidige afbakening van het object Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool omvat de volledige schoolsite, zoals geïnventariseerd in 1999. Bij de inventarisatie registreerde men toen de schoolvleugel van zes en dertien traveeën op de hoek met de Rumbeeksesteenweg, een aanpalende kloostervleugel van zeventien traveeën en een kapel van 1929. Een vergelijking tussen de inventarisfoto's van 1998 en actueel beeldmateriaal op viewers, toont aan dat de zes rechtertraveeën van de kloostervleugel en de aanpalende kapel werden gesloopt en vervangen door een nieuwbouw. Dit is al zichtbaar op de orthofoto van 2005-2007. Bezwaarindiener wijst er dus terecht op dat er vandaag geen gebouwen met erfgoedwaarde aanwezig zijn op perceel 333R (Roeselare, 8ste afdeling (Rumbeke, 2de afdeling)/sectie B) met adres Kloosterstraat 7. Hier bevonden zich immers de gesloopte klooster- en kapelgebouwen.
Zowel het aanduidingsobject als erfgoedobject moeten aangepast worden aan de actuele situatie:

- Perceel 333R wordt uit de afbakening geschrapt. Op perceel 2222A werd recent een nieuwbouw gerealiseerd; ook dit perceel wordt uit de afbakening geknipt. De afbakening wordt zo beperkt tot een aansluitend geheel van percelen waar zich gebouwen met erfgoedwaarde bevinden: 333W, 333L, 333V, 333S en 333T (Roeselare, 8ste afdeling (Rumbeke, 2de afdeling)/sectie B).
- Het adres wordt aangevuld met Kloosterstraat nummer 3.
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot "Klooster der zusters van liefde en Vrije basisschool, in oorsprong caritatieve instelling gesticht in 1756. De oude kloostergebouwen werden grotendeels afgebroken vanaf 1902 en vervangen door een nieuwbouw. In 1923 herstel en wederopbouw van de klassenvleugel en klooster, naar ontwerp van architect G. Verstraete. Bakstenen gebouwen van twee bouwlagen onder zadeldak, met op de hoek met de Rumbeeksesteenweg schoolvleugel van zes en dertien venstertraveeën, en aansluitend kloostervleugel, waarvan nu nog elf traveeën bewaard zijn."
- Omwille van de sloop van de kapel wordt het erfgoedtype "Kapellen (gebouwen en structuren)" geschrapt uit de erfgoedkenmerken.

De wijzigingen ten opzichte van het moment van inventarisatie worden geduid in een aanvullende informatie bij het erfgoedobject:
"Zoals al zichtbaar op orthofoto's van 2005-2007 werden de zes rechtertraveeën van de kloostervleugel en de kapel van 1929 gesloopt en vervangen door nieuwbouw. De schoolvleugel op de hoek met de Rumbeeksesteenweg is wel integraal bewaard, samen met de resterende elf traveeën van de aanpalende kloostervleugel.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool (aanduidingsid 149714/erfgoedid 23298), Kloosterstraat 1, Roeselare, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste afbakening, adres, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening wordt beperkt tot de percelen 333W, 333L, 333V, 333S en 333T (Roeselare, 8ste afdeling (Rumbeke, 2de afdeling)/sectie B); percelen 333R en 2222A worden geschrapt. Het adres wordt aangepast tot Kloosterstraat 1-3. In de erfgoedkenmerken wordt "Kapellen (gebouwen en structuren)" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot "Klooster der zusters van liefde en Vrije basisschool, in oorsprong caritatieve instelling gesticht in 1756. De oude kloostergebouwen werd grotendeels afgebroken vanaf 1902 en vervangen door een nieuwbouw. In 1923 herstel en wederopbouw van de klassenvleugel en klooster, naar ontwerp van architect G. Verstraete. Bakstenen gebouwen van twee bouwlagen onder zadeldak, met op de hoek met de Rumbeeksesteenweg schoolvleugel van zes en dertien venstertraveeën, en aansluitend kloostervleugel, waarvan nu nog elf traveeën bewaard zijn."

B_000185: Opmerking bij de vaststelling van één object: Boerenburgerhuis (aanduidingsid 153717/erfgoedid 51129), Veldstraat 23, Staden

Een lokaal bestuur meldt dat de aangeduide contour enkel het boerenburgerhuis en een bijgebouw bevat. Achteraan is de voormalige vlasroterij nog duidelijk te herkennen (zij het aan een nieuwe loods), maar deze zit niet (meer) in de contour. In bijlage is een foto en een aanduiding op de orthofoto toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wijst er terecht op dat de roterij ontbreekt in de afbakening. De afbakening kan enkel in de wetenschappelijke inventaris uitgebreid worden.
Uit de erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken blijkt de intentie om zowel het boerenburgerhuis als de vlasroterij vast te stellen. Dit komt echter niet overeen met de afbakening, die nu enkel het perceel met de woning bevat. Het perceel waarop de roterij gelegen is, perceel 238S (Staden, 2de afdeling (Oostnieuwkerke), sectie D), moet toegevoegd worden aan de afbakening. Deze aanpassing kan enkel doorgevoerd worden in de wetenschappelijke inventaris. Het is niet mogelijk om tijdens de lopende vaststellingsprocedure de afbakening van het aanduidingsobject uit te breiden. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen en de betrokken percelen die voorliggen tijdens het openbaar onderzoek. Het object wordt dus vastgesteld met een te kleine afbakening, een fout die tijdens de lopende procedure niet kan rechtgezet worden. De roterij wordt ook aangevuld in de benaming van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris; de benaming wijzigt tot "Boerenburgerhuis en vlasroterij".
De feitelijkheden moeten wel afgestemd worden op de actuele toestand van het goed. Uit vergelijking tussen de beschrijving, de foto's van op het moment van inventarisatie in 2001 en het beeldmateriaal van de actuele toestand blijkt immers dat de schoorsteen niet langer aanwezig is. Dit wordt verwerkt in het aanduidingsobject en erfgoedobject:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Boerenburgerhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Rechts, achterin gelegen vlasroterij van beton en baksteen, uit het interbellum."
- In de erfgoedkenmerken wordt "fabrieksschoorstenen" geschrapt.

In de wetenschappelijke inventaris wordt een aanvullende informatie toegevoegd die de aanpassing verduidelijkt:
"Het achterdeel van de roterij werd vervangen door een nieuwe loods; de ronde schoorsteen is niet langer aanwezig.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Boerenburgerhuis (aanduidingsid 153717/erfgoedid 51129), Veldstraat 23, Staden, wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. In de erfgoedkenmerken wordt "fabrieksschoorstenen" geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Boerenburgerhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Rechts, achterin gelegen vlasroterij van beton en baksteen, uit het interbellum."

B_000194: Opmerking bij de vaststelling van één object: Handelsgebouw (aanduidingsid 161815/erfgoedid 78593), Werkenstraat 18, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat bij dit object het huisnummer 16 ontbreekt. Op de kaart wordt nummer 16 ook aangeduid, maar bij adres staat er enkel huisnummer 18. In bijlage is er een foto toegevoegd van de kaart en het pand zelf voor wat meer duiding.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het huisnummer 16 ontbreekt. Het correcte adres is Werkenstraat 16-18, Diksmuide. Het nummer 16 wordt toegevoegd in aanduidingsobject 161815 en erfgoedobject 78593.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Handelsgebouw (aanduidingsid 161815/erfgoedid 78593), Werkenstraat 18, Diksmuide, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met gewijzigd adres, namelijk Werkenstraat 16-18, Diksmuide.

B_000195: Opmerking bij de vaststelling van één object: Schuilkelders (aanduidingsid 173158/erfgoedid 213593), Grote Markt zonder nummer, Diksmuide

Een lokaal bestuur meldt dat het venstertje op de markt is verdwenen. De schuilkelders zijn wel bewaard gebleven.

Behandeling van het bezwaar:
Bij de heraanleg van de Grote Markt is het venstertje inderdaad verdwenen, maar de schuilkelders zijn bewaard. Dit vereist een aanpassing van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Schuilkelders onder de markt van de Diksmuide, tijdens de Tweede Wereldoorlog opgetrokken ten behoeve van de burgerbevolking."
In een aanvullende informatie bij het erfgoedobject 213593 wordt volgende toegevoegd: "Sinds een recente heraanleg van de Grote Markt is de toegang tot één van de schuilkelders niet langer zichtbaar via een venstertje.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Schuilkelders (aanduidingsid 173158/erfgoedid 213593), Grote Markt, Diksmuide, wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: "Schuilkelders onder de markt van de Diksmuide, tijdens de Tweede Wereldoorlog opgetrokken ten behoeve van de burgerbevolking."

B_000198: Opmerking bij de vaststelling van één object: 't Nieuwenhove (aanduidingsid 156741/erfgoedid 58060), Blankenbergse Steenweg 23, Zuienkerke

Een particulier, tevens eigenaar van het goed, wenst deze hoeve te laten opnemen in de lijst, maar de hoeve is op een foutieve locatie gekend. Er is dus een foute afbakening. Het correcte adres is: Patentestraat 66, 8380 Lissewege. Het adres is NIET: Blankenbergse Steenweg 23, 8377 Zuienkerke; de toegang tot de hoeve is WEL: Blankenbergse Steenweg 23, 8377 Zuienkerke.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om 't Nieuwenhove met aangepaste afbakening en adres op te nemen in het vaststellingsbesluit. Het nieuwe adres wordt Patentestraat 66, 8380 Lissewege (hoeve) en Blankenbergse Steenweg zonder nummer, Zuienkerke (restanten van de bunker). Er komt een nieuwe afbakening, bestaande uit volgende percelen: Brugge, afdeling 14, sectie C, percelen 423K en 423N voor de hoeve en Zuienkerke, afdeling 1, sectie B, perceel 678 waarop de bunker met een bol wordt aangeduid. Het meenemen van deze nieuwe percelen in het vaststellingsbesluit is mogelijk omdat uit de andere, tijdens het openbaar onderzoek voorliggende feitelijkheden, duidelijk bleek dat het om de hoeve op Patentestraat 66 in Brugge ging, namelijk de benaming 't Nieuwenhove en de beschrijving van de hoeve, met de bijhorende bunker langs de erfoprit. Daarenboven is de eigenaar van deze drie percelen zelf vragende partij voor deze correctie, waardoor er de zekerheid is dat de zakelijkrechthouder van de nieuw aan het dossier toegevoegde percelen op de hoogte was van de intentie tot vaststelling van diens eigendom tijdens de lopende vaststellingsprocedure.
Om de benaming volledig eenduidig te laten overeenkomen met de andere feitelijkheden, wordt deze uitgebreid tot "Hoeve 't Nieuwenhove en bunker".

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object 't Nieuwenhove (aanduidingsid 156741/erfgoedid 58060), Blankenbergse Steenweg 23, Zuienkerke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste afbakening, aangepast adres en aangepaste benaming. De nieuwe afbakening bestaat uit volgende percelen: de volledige percelen 423K en 423N (Brugge, Afdeling 14, Sectie C) en een bolpolygoon op perceel 678 (Zuienkerke, afdeling 1, sectie B). Het nieuwe adres is Patentestraat 66, 8380 Lissewege en Blankenbergse Steenweg zonder nummer, Zuienkerke. De benaming wordt "Hoeve 't Nieuwenhove en bunker"

B_000201: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hotel du Louvre (aanduidingsid 155199/erfgoedid 55557), Karel Janssenslaan 12A, Oostende

Een advocaat wenst namens cliënten opmerkingen te formuleren ten aanzien van het vaststellingsdossier tijdens het openbaar onderzoek voor opname in het nieuwe vaststellingsbesluit, namelijk de heropname van het Hotel Du Louvre, aan de Karel Janssenslaan 12A, 8400 OOSTENDE.

I. Situering.
1. Het linker aanpalende pand, Restaurant & Hotel "Villa Ostinato" (Karel Janssenslaan 10), is eveneens opgenomen op de inventaris bouwkundig erfgoed met ID 33906 (blijft opgenomen in de nieuwe vaststellingsronde). Bezwaarindiener voegt kaart en afbeeldingen van straatgevel (Karel Janssenslaan 10, 2004 en 1995) uit inventaris toe.

2. "Villa Ostinato" aan Karel Janssenslaan 10 vormt één historisch geheel met het aangrenzende herenhuis "Hotel Du Louvre", voorwerp van dit bezwaarschrift. Bezwaarindiener voegt ter illustratie twee afbeeldingen van beide straatgevels toe en een luchtfoto waarop beide percelen zijn weergegeven.
Het Hotel du Louvre, is een Art-déco-getint breedhuis uit het interbellum, ontworpen door architect Albert-Victor Fobert uit Oostende en is sinds het vaststellingsbesluit van 24 september 2009 opgenomen op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed. Bezwaarindiener voegt kaart toe uit inventaris.
Zowel de voor- als de achtergevel van het gebouw bevinden zich integraal in originele staat wat betreft architectuur, vormgeving, opbouw en afwerking. Zowel voor- als achtergevel hebben erfgoedwaarde (zie verder).

3. Bezwaarindiener citeert de beschrijving in de "Vastgestelde Inventaris" en "Wetenschappelijke Inventaris".
Deze beschrijving beperkt zich in hoofdzaak tot een architecturale analyse van de voorgevel van het pand, terwijl bezwaarindiener van oordeel is dat ook de achtergevel erfgoedwaarde kent omwille van de architecturale en historische eigenheid daarvan. De hoger weergegeven omschrijving (van de voorgevel) is ook puur beschrijvend vanuit een bepaald historisch perspectief en heeft géén juridische waarde. De informatie maakt dan ook geen deel uit van de vaststelling.

4. Bezwaarindiener heeft kennis genomen van het gegeven dat het herenhuis "Hotel Du Louvre" omwille van de architecturale en historische waarde van het pand in de lopende vaststellingsronde opnieuw wordt aangemerkt voor vaststelling (zie p. 1438 van de vaststellingslijst), en citeert de korte beschrijving.

II. Opmerkingen
5. De cliënten zijn erfgoedgevoelig en zijn uiteraard tevreden met de heropname van het Hotel du Louvre bij de actualisatie van de inventaris. De panden vormen ook echt een bepaald ensemble. Bezwaarindiener voegt afbeelding toe van straatgevels Karel Janssenslaan 10, 12A en 12B.
De erfgoedwaarden van de twee panden zijn nog steeds aanwezig en het is belangrijk dat het 'erfgoedcluster' (dat naast pand 12A ook het naastgelegen pand 12B omvat en

beeldbepalend is voor de Karel Janssenslaan) geïnventariseerd blijft én geactualiseerd wordt, nu de achtergevel van het pand 12A wel degelijk ook een bepaalde erfgoedwaarde heeft (zie verder). Cliënten, die doorheen de jaren goed vertrouwd zijn geraakt met de erfgoedkwestie op het terrein, wensen op te merken dat de erfgoedwaarde zich veel verder uitstrekt dan enkel de rij straatgevels. In dat kader wordt verwezen naar de erfgoedstudie 'Erfgoedwaardering inventarispand bouwkundig erfgoed Hotel Du Louvre' die werd opgesteld door Erfgoedstudio in september 2022 (zie bijlage bij bezwaarschrift). Dat niet enkel de straatgevel bescherming verdient, werd reeds bevestigd in het Actieplan Bouwkundig Erfgoed van de Stad Oostende uit 2009 (zie p. 7 erfgoedstudie):

> *"In het actieplan wordt de Karel Janssenslaan als onderdeel van de 19de-eeuwse rasterstad als een kenmerkende stedelijke structuur omschreven omwille van haar verbindende rol als 'connector' op de oost-west as. Door de diversiteit en kwaliteit van het bouwkundig erfgoed in deze straat wordt ervoor gepleit om de erfgoedpanden hier grotendeels te behouden,* ***zowel wat betreft hun schaal (oppervlakte), als wat betreft de perceelsstructuur (grootte en vormgeving van het bouwterrein).*** *Het betreffende pand gelegen aan de Karel Janssenslaan 12A wordt in dit erfgoedplan een hoge erfgoedwaarde of locuswaarde toebedeeld.* ***In het Actieplan Bouwkundig Erfgoed werd zowel de voorbouw, de achterbouw, als het globale perceel met een hoge erfgoedwaarde ingekleurd. Het betreft hier dus niet alleen de erfgoedwaarde van de straatgevel, maar ook het geheel van de panden (daken en gevels van voor- en achterbouw) en het volledig perceel (historische achterpanden).*** *Zowel het gebouw, als de straat vormen een belangrijk historisch onderdeel van de 19de eeuwse stadsuitbreiding van Oostende. Een hoge locuswaarde geeft aan dat het pand dient bewaard te worden in zijn historische eigenheid en structuur."* (markering van de bezwaarindiener)

6. Gegeven dat het doel van de nieuwe "erfgoedronde" er in bestaat een actuele oplijsting te geven van voldoende goed bewaarde goederen met één of meer erfgoedwaarden, om de rechtszekerheid te maximaliseren, is het aangewezen de erfgoedwaardering voldoende precies door te voeren. Op heden ligt de nadruk in de beschrijving op de voorgevel. Bezwaarindiener is van oordeel dat het aangewezen is om in de nieuwe beschrijving ook uitdrukkelijk melding te maken van de waarde van de achtergevel, zowel in de beschrijving als in het vaststellingsbesluit op desbetreffende webpagina's van het Agentschap Onroerend Erfgoed.
Het kan immers niet worden betwist dat die achtergevel tot nog toe onderbelicht is gebleven. Mogelijk komt dit doordat de achtergevel zeer verloederd oogt, doch het geoefend oogt ziet daar door. De studie door Erfgoedstudie bracht het volgende aan het licht (p. 17-18):

> *"De achtergevel werd in de stijl van de voorgevel afgewerkt met een cementgebonden* ***pierresimili bepleistering****. Dergelijke afwerking loopt ook door in de achtergevel van het pand gelegen aan de Karel Janssenslaan 10. (…) In tegenstelling tot de voorgevel is de achtergevel strakker en soberder in een* ***neorenaissance stijl*** *afgewerkt; we vinden hier geen Art Deco accenten terug.(…) Links in de gevel zien we inpandige terrassen op elke verdieping. Op de eerste verdieping is dit terras nog afgewerkt met een balusterleuning met conische vormgeving; op de tweede verdieping is deze leuning verdwenen. De wanden in de inpandige terrassen zijn eveneens in een simili-pierre afgewerkt. Op de vloer zijn nog de origineel stenen tegels aanwezig.*
> *NB: Voor de gevelopeningen van deze inpandige terrassen werd recent een houten roostering met metalen gaaswerk aangebracht om te verhinderen dat vogels het pand zouden binnendringen; deze roostering heeft geen historische waarde*
> ***De waarde van de achtergevel zit vooral in de ruimtelijke architecturale opbouw en de wetenschappelijke waarde als voorbeeld van het functioneren van een hotel (met externe sanitaire ruimtes).*** *Via de houten vleugeldeuren en de inpandige terrassen konden de gasten de twee kleine toiletten*

aan de westelijke zijde van elk terras bereiken, alsook de badkamer aan de oostelijke zijde; hier zijn nog de originele gepaneelde houten deuren incl. origineel hang- en sluitwerk en deuromlijstingen aanwezig. Opvallend zijn ook de met structuurglas beglaasde bovenlichten met accoladebogen om daglicht binnen te brengen in de toiletten en badkamers. Een dergelijke ruimtelijke opbouw is bij veel gelijkaardige gebouwen uit dezelfde bouwperiode veelal verloren gegaan door het incorporeren van de terrassen bij de binnenruimte. Het feit dat dit nog hier aanwezig is, is vrij uniek te noemen." (markering van de bezwaarindiener)

Bezwaarindiener voegt foto's toe van de achtergevel.
Die pierre simili uitvoering, waarvan sprake, toont eveneens aan dat de achtergevel van nr. 12A afgestemd is op de achtergevel van nr. 10. De muurbepleistering is zelfs volledig dezelfde en werd indertijd samen aangebracht: bezwaarindiener voegt foto toe van overgang pierre simili tussen beide achtergevels.
Deze architecturale waarde is tot op heden aanwezig - de gevel is uitzonderlijk goed bewaard, wat ook in de erfgoedstudie wordt bevestigd (p. 17):

*"**Ook de achtergevel heeft nog integraal haar originele architectuur, vormgeving, opbouw en afwerking behouden wat op zich al vrij uitzonderlijk is**. Achtergevels die niet aansloten op publieke zones werden immers al snel aangepast aan nieuwe noden en hedendaagse architectuur en vormgeving. Met name waardevol zijn de nog integraal bewaarde grote inpandige terrassen die niet alleen een historische en architecturale waarde hebben, maar ook een getuige zijn van de werking van het gebouw als hotel waardoor ze ook ruimtelijk en structureel een wetenschappelijke waarde hebben."* (markering van de bezwaarindiener)

7. Bezwaarindiener verzoekt de administratie namens cliënten om bij de definitieve vaststelling van de lijst bouwkundig erfgoed met bovenstaande opmerkingen rekening te willen houden en deze bekommernissen mee te nemen bij de herinventarisatie. Het verdient aanbeveling om zowel in het vaststellingsbesluit als in de (uitgebreide) beschrijving van het erfgoedobject op de website van het Agentschap Onroerend Erfgoed ook melding te maken van de erfgoedwaarde van de achtergevel van het pand aan de Karel Janssenslaan 12A, 8400 OOSTENDE.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener brengt informatie aan over de achtergevel van het pand, die de historische en architecturale waarde van het pand aanvult. De informatie wordt verwerkt in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

Zowel in de vastgestelde als in de wetenschappelijke inventaris wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangevuld: "Art-decogetint breedhuis uit interbellum, gesigneerd architect A.V. Fobert in plint; drie en een halve bouwlaag, drie traveeën. Voor- en achtergevel behielden hun oorspronkelijke afwerking en indeling."

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij erfgoedobject 55557 volgende aanvullende informatie toegevoegd:
"Ook de achtergevel heeft nog integraal haar originele architectuur, vormgeving, opbouw en afwerking behouden. Kenmerkend zijn de bewaarde inpandige terrassen met toegang tot het sanitair voor de hotelkamers. De achtergevel is in de stijl van de voorgevel afgewerkt met een cementering met schijnvoegen. Het schrijnwerk en hang- en sluitwerk van deuren en ramen zijn bewaard.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bezwaarindiener haalt aan dat de woning samen met de naastgelegen woningen een erfgoedcluster vormt. Er wordt opgemerkt dat de vier woningen in dit deel van de straat, van nummers 8 tot en met 12B, worden opgenomen in de vastgestelde inventaris

bouwkundig erfgoed waarmee hun erfgoedwaarde wordt bevestigd en ze via dit erfgoedstatuut kunnen opgenomen worden in het stedelijke onroerenderfgoedbeleid.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hotel du Louvre (aanduidingsid 155199/erfgoedid 55557), Karel Janssenslaan 12A, Oostende, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Art-decogetint breedhuis uit interbellum, gesigneerd architect A.V. Fobert in plint; drie en een halve bouwlaag, drie traveeën. Voor- en achtergevel behielden hun oorspronkelijke afwerking en indeling."

B_000202: Opmerking bij de vaststelling van één object: Garage Kosmos (aanduidingsid 150083/erfgoedid 23771), Beversesteenweg 87-89, Roeselare

Een advocaat wenst voor cliënten opmerkingen te formuleren ten aanzien van het vaststellingsdossier tijdens het openbaar onderzoek voor opname in het nieuwe vaststellingsbesluit van het pand "Garage Kosmos" aan de Beversesteenweg 87-89 te 8800 Roeselare, een oude garage/stelplaats voor auto's van een rijschool.

I. Situering
1. Bezwaarindiener situeert het pand aan de hand van kaarten uit inventaris en voegt een foto van de straatgevel toe.

2. Het pand "Garage Kosmos" met oppervlakte 1.005 m² is sinds 24 september 2009 opgenomen op de Inventaris Bouwkundig Erfgoed. Bezwaarindiener voegt screenshot Geoportaal toe. Het pand is geen beschermd monument. In het pand is ook al vele tientallen jaren geen garageactiviteit (werkplaatsactiviteit) meer gevestigd.

3. Bezwaarindiener citeert beschrijving "Vastgestelde Inventaris" en "Wetenschappelijke Inventaris". Daarbij ligt de nadruk op de architecturale kenmerken van de voorgevel van het pand: "voorgebouw met poort – rode baksteenbouw met witte en/of beraapte elementen". Deze omschrijving is puur beschrijvend vanuit een bepaald historisch perspectief en heeft op zich géén juridische waarde. De informatie maakt dan ook geen deel uit van de vaststelling.

4. Bezwaarindiener werd er per post van in kennis gesteld dat Garage Kosmos omwille van de "architecturale en historische waarde" in de lopende vaststellingsronde opnieuw zou worden aangemerkt voor vaststelling (zie p. 1626 van de vaststellingslijst).

II. Opmerkingen/bezwaren
5. Bezwaarindiener verzet zich als dusdanig niet tegen een bepaalde heropname van het pand op de inventaris, voor zover daar later geen buitenproportionele gevolgen aan verbonden worden. Het is immers niet uit te sluiten dat vroeg of laat een gedeeltelijke of volledig herinvulling van de site aan de orde zal zijn. Het verdient dan aanbeveling om in de beschrijving van het aanduidingsobject te preciseren dat hoogstens de (sinds de vorige vaststellingsronde in 2009 ongewijzigde) voorgevel van Garage Kosmos enigszins een bepaalde erfgoedwaarde heeft.
De gevel sluit nog vrij goed aan bij de "originele gevel" al moet gezegd dat een aantal kenmerken reeds verdwenen zijn zoals

- de belettering "kosmos" aangebracht in bas-reliëf en met een typische typografie uit het interbellum;
- de poort met caissons (vervangen door sectionaalpoort);
- de horizontaliserende banden in de bovenste delen van de ramen.

Bezwaarindiener voegt ter illustratie een foto van de straatgevel uit de jaren 1930 toe. Daargelaten de opportuniteit om in afwachting van een definitieve herbestemming van het pand de voorgevel opnieuw te inventariseren kan het in ieder geval niet de bedoeling

zijn de binnenkant van de garage/loods eveneens aan te merken als bouwkundig waardevol.
Binnenin gaat het immers om een banale loods zoals er nog honderden te vinden zijn ("loods onder zadeldak met ijzeren dakspant, geflankeerd door platte daken en aanbouwen onder lessenaarsdaken (golfplaten). De ruimte is overspannen door middel van ijzeren I- en betonnen balken, rustend op betonnen pijlers en buitenmuren").
De binnenkant heeft ook geen enkele originaliteit. Op het dak liggen nog asbestplaten. De loods is na de desaffectatie als garage intern met functionele leslokalen ingekleed maar het gebouw zit vol vetuste bouwmaterialen, koude bruggen, etc. Het goed heeft zeker intern en achteraan geen erfgoedwaarden
Bezwaarindiener illustreert bovenstaande met recent beeldmateriaal van de achterzijde, het dak en het interieur van de loods.
Gegeven dat het doel van de nieuwe "erfgoedronde" er in bestaat om een actuele oplijsting
te geven van bepaalde goederen met nog één of meer erfgoedwaarden, is het aangewezen
de erfgoedwaardering zeker voldoende precies en zorgvuldig door te voeren.
Enkel wat nog enigszins erfgoedkarakter heeft dient volgens bezwaarindiener te worden opgenomen en beschreven. Bezwaarindiener meent dat de loods intern géén vast te stellen erfgoedwaarde heeft.

6. Bezwaarindiener verzoekt de administratie om bij de definitieve vaststelling van de lijst bouwkundig erfgoed met bovenstaande opmerkingen rekening te willen houden en deze bekommernissen mee te nemen bij de herinventarisatie.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar is terecht en heeft invloed op het vaststellingsbesluit, meer bepaald op de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf.

Garage Kosmos is geselecteerd als bouwkundig erfgoed omwille van het voorgebouw met poort en woongedeelte van vier traveeën en twee bouwlagen onder plat dak, naar ontwerp van Louis Verstraete (Izegem) van 1935. Zoals aangehaald in het bezwaarschrift zijn er enkele typische elementen aan de gevel verdwenen, waaronder de belettering in een typische typografie uit het interbellum en de poort met caissons. Deze elementen waren al verdwenen op het moment van inventarisatie. Toen werd niettemin geoordeeld dat de garage nog voldoende erfgoedwaarde had. In de uitgebreide beschrijving bij het erfgoedobject wordt dieper ingegaan op de aanwezige erfgoedkenmerken en erfgoedelementen, die aan de basis lagen van de erfgoedwaarden: "Rode baksteenbouw met witgeschilderde en/of beraapte elementen. Drie traveeën brede poort geflankeerd door gecanneleerde halfzuilen. Linker- en rechtertravee met erker. Rechter deurtravee met langwerpig raam ter hoogte van de traphal leidend naar de woonverdieping." Deze beschrijving klopt nog steeds. De gevel is nog steeds duidelijk herkenbaar als een gevel van een garage uit het interbellum. De historische en architecturale erfgoedwaarden zijn bij dit deel van Garage Kosmos nog steeds aanwezig.

Het is logisch dat een garage ook werkruimtes omvat. Uit de foto's, meegestuurd met het bezwaarschrift, blijkt inderdaad dat deze loods op zich weinig kenmerken en elementen bevat, die een erfgoedwaarde kunnen motiveren. De feitelijkheden waarover een vaststellingsdossier kan handelen, zijn de afbakening op plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Aangezien de loods onvoldoende intrinsieke erfgoedwaarde heeft, wordt de loods uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken geschrapt, evenals uit de erfgoedkenmerken zelf. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris aangepast tot "Voormalige garage "Kosmos" in opdracht van Firma Kosmos Tourisme, naar ontwerp van Louis Verstraete (Izegem) van 1935. Voorgebouw met poort en woongedeelte van vier traveeën en twee bouwlagen onder plat

dak.” Bij het erfgoedobject wordt in een aanvullende informatie toegevoegd dat de loods er nog is maar op zich geen uitgesproken erfgoedwaarde heeft.
De afbakening van het goed op kaart blijft ongewijzigd. Bij de vaststelling wordt immers in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel erfgoedwaarde hebben en dus meegenomen worden in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde dient te bezitten. Door de loods uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en uit de erfgoedkenmerken zelf te schrappen, wordt aangegeven dat enkel het voorgebouw erfgoedwaarde heeft. De aanvullende info die toegevoegd wordt bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris, benadrukt dit nogmaals.

De bezwaarindieners verzetten zich niet als dusdanig tegen de heropname van het voorgebouw in de vastgestelde inventaris, voor zover daar later geen buitenproportionele gevolgen aan verbonden worden. De vrij beperkte juridische gevolgen bij vastgesteld erfgoed zijn generiek voor alle bouwkundig erfgoed in Vlaanderen en kunnen op de webpagina https://www.onroerenderfgoed.be/juridische-gevolgen-van-een-vaststelling nagelezen worden. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering zijn die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Garage Kosmos (aanduidingsid 150083/erfgoedid23771), Beversesteenweg 87-89, Roeselare, wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en met aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: “Voormalige garage "Kosmos" in opdracht van Firma Kosmos Tourisme, naar ontwerp van Louis Verstraete (Izegem) van 1935. Voorgebouw met poort en woongedeelte van vier traveeën en twee bouwlagen onder plat dak.” De typologie “opslagplaatsen” wordt geschrapt uit de erfgoedkenmerken.

B_000223: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 163504/erfgoedid 81531), Groenstraat 44, Anzegem

Een particulier dient opmerkingen in rond het erfgoedobject, geïllustreerd met recente foto's.

A. Identificatie van het object

De bezwaarindiener voegt een printscreen toe van de pagina over dit aanduidingsobject op de website van het openbaar onderzoek en van het Geoportaal. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt geciteerd: "Aan de straat gelegen hoeve met 19de-eeuws uitzicht, bestaande uit losstaande bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een verhard erf. Volumes nog niet afgebeeld op de Atlas der Buurtwegen (circa 1845). Oostelijke erfoprit, ten noorden het woonhuis, lijstgevel met aflijnende getrapte fries, licht getoogde muuropeningen met deels vernieuwd schrijnwerk. Aangesloten stalletje, voormalig schuurtje, zie toegemaakte poortopening."
Bezwaarindiener neemt ook de foto en het plan met de afbakening op, zoals weergegeven op de website van het agentschap.

B. OPMERKINGEN met betrekking tot het object (alle bijgevoegde foto’s dateren van mei 2023)

1) De afbakening van de percelen is twijfelachtig daar een aantal constructies geen erfgoedwaarde heeft.

De foto op de website geeft de betonnen schuur niet aan die in het afbakeningsperceel bevat is. De betonnen schuur is links op een bijgevoegde foto te zien en evenals op een

tweede foto met een zicht vanuit het noorden. De schuur wordt aangeduid op kaart. Drie detailfoto's van de betonnen schuur in de afbakening worden bijgevoegd. Bezwaarindiener stelt dat dit volume zeer waarschijnlijk geen erfgoedwaarde heeft.
De afbakening van de percelen op de website bevat eveneens onstabiele gebouwen uit snelbouwsteen, glas, betonplaten, waarvan de erfgoedwaarde twijfelachtig is. Ook dit wordt geïllustreerd met foto's en gesitueerd op kaart. Een deel van de onstabiele gebouwen is ingestort. Een extra honden"kot" is bijgebouwd. Stallingen en opslagplaatsen zijn niet meer in gebruik.

2) De beschrijving van het object is onvolledig.

De tekst vermeldt: "ten noorden het woonhuis, lijstgevel met aflijnende getrapte fries, licht getoogde muuropeningen met deels vernieuwd schrijnwerk…"
Met foto's wijst de bezwaarindiener erop dat de "lijstgevel met afgelijnde getrapte fries" beperkt is aan de noordzijde. Ook de "Licht getoogde muuropeningen" zijn aan de noordzijde onbestaand.
Bezwaarindiener duidt ook aan dat het dak is ingezakt en wijst op een minder fraaie betonnen constructie aan de straatkant. De licht getoogde muuropeningen bestaan enkel (beperkt) aan de zuidzijde. De oude stallingen hebben geen getrapte fries en geen (op één na) getoogde muuropeningen.

3) Stallingen, schuren en bergplaatsen zijn in minder goede staat.

De architecturale erfgoedwaarde van het centrale gedeelte lijkt beperkt.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag om afbakening aan te passen. Wel wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast, om duidelijk te maken welke hoevegebouwen zijn vastgesteld en welke niet.

Voor de afbakening van de bouwkundige objecten wordt steeds uitgegaan van de volledige historische site. Daarbij worden in principe altijd volledige percelen afgebakend, inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Om uit te maken welke onderdelen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en bijgevolg voorliggen voor opname in de vastgestelde inventaris moeten steeds alle feitelijkheden uit het vaststellingsvoorstel samen beoordeeld worden, zijnde de afbakening op het plan, de benaming van het geïnventariseerde object, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf. Zo is het mogelijk dat binnen de afbakening van het vast te stellen bouwkundig erfgoed elementen gelegen zijn die vreemd zijn aan het erfgoed en bijgevolg geen erfgoedwaarde hebben. Indien deze elementen niet aangeduid zijn als erfgoedelement of -kenmerk wordt aangenomen dat deze geen erfgoedwaarde hebben en worden deze geacht niet mee vastgesteld te zijn.

Op basis van de beschrijving van deze hoeve bij erfgoedobject 81531 is het duidelijk dat er bij inventarisatie enkel erfgoedwaarde werd toegekend aan de twee parallelle, haaks op de straat ingeplante rood bakstenen hoevegebouwen met 19de-eeuwse uitzicht, zijnde ten noorden het boerenhuis met aansluitende stal/schuur, en ten zuiden de stalvleugel. De andere constructies die binnen de afbakening zijn gelegen, zijnde de betonnen schuur en de constructies in snelbouwsteen, glas en beton, maken dus geen deel uit van de erfgoedwaarden op basis waarvan het goed werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris. Om dat eenduidig afleesbaar te maken in het vaststellingsbesluit, wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast. De beschrijving wordt: "Aan de straat gelegen hoeve met 19de-eeuws uitzicht, bestaande uit twee losstaande bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken aan weerszijden van een verhard erf. Ten noorden het woonhuis, met aangesloten stalletje, voormalig schuurtje. Ten zuiden de stal met heiligennis in de oostelijke zijpuntgevel."

Bezwaarindiener meldt enkele onzorgvuldigheden in de beschrijving van de hoevegebouwen. De beschrijving in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris is echter nergens in tegenspraak met de opmerkingen in het bezwaar, waardoor correcties van de bestaande tekst in de wetenschappelijke inventaris niet nodig zijn.

Ten slotte haalt bezwaarindiener aan dat het dak van het noordelijke volume zou ingezakt zijn en dat de stallen en schuren zich in minder goede staat bevinden. Nergens echter wordt er aangetoond dat het niet mogelijk zou zijn deze gebreken op te lossen met hedendaagse renovatietechnieken. Het bezwaarschrift toont niet aan dat de werken, die nodig zijn om de gebreken te verhelpen, niet mogelijk zijn zonder de erfgoedwaarden te schaden of dat herstel de facto betekent dat het overgrote deel van de hoevegebouwen zou herbouwd moeten worden. De opsomming van de gebreken van de hoeve is niet gestaafd, waardoor de gebrekkige bewaringstoestand van het object niet is aangetoond.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 163504/erfgoedid 81531), Groenstraat 44, Anzegem, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Aan de straat gelegen hoeve met 19de-eeuws uitzicht, bestaande uit twee losstaande bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken aan weerszijden van een verhard erf. Ten noorden het woonhuis, met aangesloten stalletje, voormalig schuurtje. Ten zuiden de stal met heiligennis in de oostelijke zijpuntgevel."

B_000233: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis naar ontwerp van C. Wybo (aanduidingsid 149757/erfgoedid 23363), Vijfwegenstraat 310, Roeselare

Een particulier meldt dat deze woning (volgens de inventaris van erfgoed Vlaanderen) sinds 14/09/2009 op de lijst van bouwkundig erfgoed staat. Sinds die datum zijn er een aantal aanpassingen gebeurd aan het huis (zie bijlage met foto van het huis op 21/05/2023):

- grijs beschilderde plint: dit is ondertussen een wit beschilderde plint geworden.
- het behouden houtwerk: dit is vervangen door pvc (met uitzondering van de sierlijk uitgewerkte deur, deze is behouden gebleven).
- het originele glas van de ramen: dit is vervangen door geïsoleerd glas.
- de schoorsteen werd opnieuw gemetst (zie foto met detail schoorsteen).

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaarschrift haalt wijzigingen aan het pand aan, maar bevat nergens de vraag dit pand te schrappen uit het vaststellingsbesluit. De blijvende opname van het pand is terecht; de gewijzigde elementen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarden op basis waarvan het pand werd opgenomen in de wetenschappelijke en de vastgestelde inventaris hebben gewijzigd. De aangebrachte wijzigingen worden wel verwerkt in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, daar waar ze werden vermeld in de beschrijvingen van het pand.

De grijze beschildering van de plint wordt opgenomen in de beschrijving van het aanduidingsobject, waardoor deze wordt geactualiseerd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Enkelhuis opgetrokken in 1932, naar ontwerp van C. Wybo. Baksteenbouw met gebruik van simili-natuursteen voor muurbanden en lateien; geschilderde plint. Linker vensterrisaliet oplopend in afgeronde puntgevel met jaarsteen en medaillons. Driezijdige erker onder leien dak."
De andere aangehaalde wijzigingen, namelijk houtwerk, glas en schoorsteen hebben geen betrekking op de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken die voorligt tijdens het openbaar onderzoek.

Het oorspronkelijke houtwerk van de ramen wordt wel aangehaald als erfgoedelement in de wetenschappelijke inventaris. Daarom wordt aan de beschrijving van het erfgoedobject 23363 een aanvullende informatie toegevoegd: “Het houtwerk van de ramen werd vervangen door kunststof en de grijs beschilderde plint is heden witgeschilderd.”

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).

Het glas en de schoorsteen worden niet vermeld in de beschrijving van de wetenschappelijke inventaris waardoor deze wijzigingen niet opgenomen moeten worden in deze aanvullende informatie.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis naar ontwerp van C. Wybo (aanduidingsid 149757/erfgoedid 23363), Vijfwegenstraat 310, Roeselare wordt vastgesteld met een aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De aangepaste beschrijving wordt: "Enkelhuis opgetrokken in 1932, naar ontwerp van C. Wybo. Baksteenbouw met gebruik van simili-natuursteen voor muurbanden en lateien; geschilderde plint. Linker vensterrisaliet oplopend in afgeronde puntgevel met jaarsteen en medaillons. Driezijdige erker onder leien dak."

B_000238/02: Opmerking bij de vaststelling van één object: Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 171193/erfgoedid 207815), Leiesas zonder nummer, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000238, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor vijf objecten in Avelgem, Brugge, Harelbeke, Kortrijk, Nieuwpoort, Oudenburg, Waregem, Wielsbeke, Zwevegem.

Een openbaar bestuur wijst erop dat de beschrijving van de voorliggende vaststelling niet correct is.
Middels OMV/2020015254 worden momenteel werken uitgevoerd aan dit erfgoedobject. Hiertoe werd in dialoog gegaan met stad Waregem en gemeente Wielsbeke, die beiden gunstig advies verleenden bij de omgevingsvergunning.
De vispassage met toegevoegd debiet wordt gebouwd in de oude klasse I-sluis. Het bedieningsportiek zoals beschreven in de voorliggende vaststelling "machinekamer in bruine baksteen met beglaasde lichtstrook met roedeverdeling, omlopend looppad met balustrade en afgeronde hoeken" is op vraag van stad Waregem en gemeente Wielsbeke vervangen door een ontwerp dat beter aansluit bij het landschap. De betonnen kolommen die het portiek ondersteunen, worden vernieuwd maar hebben wel hetzelfde uitzicht als in de oude opstelling. De footprint van het stuwsluiscomplex blijft bijgevolg behouden, enkel de sluisdeuren - aangeduid in de voorliggende contour - zullen niet opnieuw aanwezig zijn, gezien de nieuwe functie als vispassage.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wijst terecht op de noodzakelijke actualisatie van de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van dit object. Dit wordt verwerkt in het vaststellingsbesluit.
De sluis wordt in het aanduidingsobject getypeerd als "Sluis op de Oude Leiearm, op de grens tussen Sint-Eloois-Vijve en Sint-Baafs-Vijve. Sluis met betonnen wanden, twee doorstroomopeningen van 12,5 meter breed, automatische schuiven en elektrische sluisdeuren. Machinekamer in bruine baksteen met beglaasde lichtstrook met roedeverdeling, omlopend looppad met balustrade en afgeronde hoeken."
Bezwaarindiener vraagt om een actualisatie van deze beschrijving, aangezien ze niet langer actueel is door werken die in uitvoering zijn, namelijk:

- de machinekamer is gesloopt en vervangen door een nieuw volume;
- de betonnen kolommen die dit volume ondersteunen, werden vernieuwd volgens het oorspronkelijke uitzicht;
- gezien de functie als vispassage komen de sluisdeuren niet terug.

Deze werken zijn ingrijpend, maar het concept van het sluizencomplex blijft herkenbaar bewaard. Bezwaarindiener bevestigt immers dat de footprint van het stuwsluiscomplex behouden blijft, met behoud van de sluis en met een nieuwe invulling ter vervanging van de machinekamer. De industrieel-archeologische en historische waarde van de sluis zijn bijgevolg nog steeds voldoende aanwezig. Het object blijft dus vastgesteld, maar de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt zowel bij het aanduidingsobject als erfgoedobject geactualiseerd tot "Sluis op de Oude Leiearm op de grens tussen Sint-Eloois-Vijve en Sint-Baafs-Vijve, gebouwd na de Tweede Wereldoorlog ter vervanging van een

oudere sluis. Sluis met betonnen wanden en twee doorstroomopeningen van 12,5 meter breed."
Bij het erfgoedobject wordt een aanvullende informatie toegevoegd die de actuele toestand verduidelijkt:
"De sluis is in 2022-2023 gerenoveerd. Bij deze werken werd de bakstenen machinekamer gesloopt en vervangen door een nieuw volume. Het ondersteunende portiek met betonnen kolommen werd vernieuwd naar het oorspronkelijke uitzicht. Het sluiscomplex blijft dus herkenbaar bewaard. Bij de renovatie werd een vispassage met toegevoegd debiet gebouwd in de sluis; hierdoor verdwenen de sluisdeuren.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bezwaarindiener wijst er ook op dat de sluisdeuren - die niet teruggeplaatst zullen worden - deel uitmaken van de afbakening van het object. De huidige contour is gebaseerd op het "kunstwerk" (Knw) van de sluis, zoals opgenomen in de Basiskaart Vlaanderen (GRB), die als onderlaag voor de afbakeningen in de inventaris wordt gebruikt. Als de contour van het kunstwerk op deze GRB-laag in de toekomst geactualiseerd wordt, kan de afbakening in de inventaris hierop afgestemd worden. Momenteel blijft de huidige afbakening echter behouden conform het actuele GRB. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken maakt duidelijk welke onderdelen mee genomen zijn in de vaststelling.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Object Sluis op de Oude Leiearm (aanduidingsid 171193/erfgoedid 207815), Leiesas zonder nummer, Waregem wordt vastgesteld met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt "Sluis op de Oude Leiearm op de grens tussen Sint-Eloois-Vijve en Sint-Baafs-Vijve, gebouwd na de Tweede Wereldoorlog ter vervanging van een oudere sluis. Sluis met betonnen wanden en twee doorstroomopeningen van 12,5 meter breed."

B_000238/03: Opmerking bij de vaststelling van één object: Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles (aanduidingsid 161188/erfgoedid 77882), Baron Ruzettelaan zonder nummer, Vaartdijkstraat 5, Brugge. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000238, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor vijf objecten in Avelgem, Brugge, Harelbeke, Kortrijk, Nieuwpoort, Oudenburg, Waregem, Wielsbeke, Zwevegem.

Een openbaar bestuur meldt dat de voorliggende contour niet correct is. Deze omvat de Bombardierbrug die momenteel wordt vernieuwd, na advies van stad Brugge. De brug die het agentschap Onroerend Erfgoed beoogt bestaat niet meer en ligt net ten zuiden van de recente brug. De landhoofden van de beoogde oude brug zijn nog zichtbaar in het landschap. Bezwaarindiener vraagt om de recente Bombardierbrug uit de contour te verwijderen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de afbakening in te perken.
De brug was opgenomen binnen de afbakening van het staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles (aanduidingsid 161188/erfgoedid 77882), omdat het als verbindingselement fungeert tussen de beschermde toegangspoort langs de Baron Ruzettelaan met aanpalende panden (aanduidingsid 160435/erfgoedid 76914) en de site van het staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles. De brug moet hierbij in de beschrijvingen niet als een erfgoedkenmerk worden geïnterpreteerd, maar als een contextueel gegeven waaraan verder geen erfgoedwaarde wordt toegekend.
Aangezien daarenboven de vermelde toegangspoort met aanpalende panden langs de Baron Ruzettelaan als een apart object wordt vastgesteld en omwille van de duidelijkheid wordt de afbakening van het object Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles ingeperkt, zodat de brug en de toegangspoort met aanpalende panden niet meer binnen de afbakening van het object Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles zitten.
Aangezien de verbinding tussen de industriële site en de toegangspoort niet meer wordt aangehouden in de afbakening, kunnen ook de percelen 169D, 106X2 en 168F uit de

afbakening worden gehouden. Op deze percelen staan namelijk geen gebouwen met erfgoedwaarde. De site wordt dus ingeperkt tot de percelen 106P2, 106V2 en 106Y2, die samen één aansluitend geheel vormen. Ook op deze percelen staan er gebouwen die geen erfgoedwaarde hebben. Bij een vaststelling gebeurt het vaak dat er gebouwen zonder erfgoedwaarde binnen een afbakening zijn meegenomen. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan normaal gezien voldoende afgeleid worden welke gebouwen binnen de afbakening worden meegenomen in de vaststelling. Niet elk gebouw binnen deze afbakening hoeft dus erfgoedwaarde te bezitten.
Deze inperking van het erfgoed- en aanduidingsobject betekent dat ook de adresgegevens moeten worden aangepast naar de adressen waarop er gebouwen met erfgoedwaarde staan: het adres wordt Vaartdijkstraat 5 en 17B te Brugge (Sint-Michiels).
"Bruggen" wordt geschrapt uit de erfgoedkenmerken, want dit type was onterecht toegekend aan het object Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles aangezien de brug nooit een erfgoedkenmerk vormde. Ook "poorten (bijgebouwen)" wordt uit de erfgoedkenmerken geschrapt, aangezien de toegangspoort met de aanpalende panden een afzonderlijk object vormt en uit de afbakening van het object wordt gehaald.
De toegangspoort wordt ook uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken gehaald. Deze beschrijving wordt dus als volgt aangepast: "Belangrijke industriële site van Staalconstructiebedrijf La Brugeoise et Nivelles, eertijds zogenaamd La Brugeoise, uitgebouwd in het begin van de 20ste eeuw. De site omvat onder meer de voormalige elektriciteitscentrale met compressoren en toebehoren, een portiersloge, een ontvangstgebouw en een gebouw van de personeelsdienst."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles (aanduidingsid 161188/erfgoedid 77882) wordt vastgesteld met aangepaste afbakening, adresgegevens, erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening wordt ingeperkt tot de percelen 106P2, 106V2 en 106Y2. De adresgegevens worden aangepast naar Vaartdijkstraat 5 en 17B te Brugge (Sint-Michiels). De erfgoedtypes "bruggen" en "poorten (bijgebouwen)" worden geschrapt uit de erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt als volgt aangepast: "Belangrijke industriële site van Staalconstructiebedrijf La Brugeoise et Nivelles, eertijds zogenaamd La Brugeoise, uitgebouwd in het begin van de 20ste eeuw. De site omvat onder meer de voormalige elektriciteitscentrale met compressoren en toebehoren, een portiersloge, een ontvangstgebouw en een gebouw van de personeelsdienst."

B_000241/07: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 149472/erfgoedid 16840), Zuidstraat 8, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren melden bijkomende informatie over dit object: dit hoekhuis heeft een 13de-eeuwse wenteltrap van de kelder tot en met de zolder.

Behandeling van het bezwaar:
De erfgoedwaarde van dit object, tevens beschermd als monument, wordt onderstreept door de gemelde opmerking. De informatie zal worden verwerkt.

Bezwaarindiener heeft gelijk dat deze wenteltrap niet wordt vermeld in de beschrijving van dit burgerhuis in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Deze is nochtans gekend als één van de waardevolle erfgoedelementen op basis waarvan deze woning in 2004 werd beschermd als monument: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/14163. De omschrijving van de historische waarde waarop de bescherming is gebaseerd vermeldt deze duidelijk: "Ook de interieurelementen zoals het dakspant, de overwelfde kelders en de **houten en bakstenen spiltrap** verwijzen naar de oudere kern." Bezwaarindiener heeft het over een

13de-eeuwse wenteltrap. Tijdens het onderzoek in het kader van het beschermingsdossier werd echter niet vermeld uit welke eeuw de trap dateert. Bezwaarindiener meldt dat de wenteltrap 13de-eeuws is maar geeft geen referentie naar onderzoeksresultaten, bibliografische bron of ander referentiemateriaal mee voor deze aanvulling. Binnen dit openbaar onderzoek is het niet mogelijk om de datering uit de 13de eeuw te controleren en verder af te toetsen op een wetenschappelijke manier, waardoor ze niet meegenomen wordt in de inventaris bouwkundig erfgoed.

De woning wordt in het beschermingsdossier gedateerd als 17de-eeuws. Ook dit aspect van de historische waarde wordt niet vermeld in de wetenschappelijke en de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, waar de woning als 18de-eeuws wordt getypeerd.

In het kader van deze opmerking wordt voorgesteld om de bouwhistorische gegevens over deze woning uit het beschermingsdossier over te nemen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, omdat deze gegevens de erfgoedwaarde van de woning nog sterker in de verf zetten.

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt overgenomen uit het beschermingsdossier: "Handelshuis, teruggaand tot een 17de-eeuws diephuis met behouden volume, zie de dakhelling en de schoudergevel. In de achtergevel wijst een rechthoekig venster in een geprofileerde korfboogomlijsting op de eerste bouwfase. Interieurelementen zoals het dakspant, de overwelfde kelders en de houten en bakstenen spiltrap verwijzen ook naar de oudere kern. De zichtbare straatgevels van het hoekhuis vertonen een voornamelijk 19de-eeuws uitzicht qua gevelafwerking en ordonnantie; gecementeerd gevelparement met imitatiebanden en geriemde vensteromlijstingen."
- Bij de erfgoedkenmerken wordt "18de eeuw" vervangen door "17de eeuw".

In de wetenschappelijke inventaris melden we bij het erfgoedobject in aanvullende informatie dat de extra gegevens uit het beschermingsdossier werden overgenomen:
"Tijdens het onderzoek in functie van de bescherming als monument in 2004 werd de burgerwoning als 17de-eeuws gedateerd, en werden ook interieurelementen geregistreerd die verwijzen naar de oudere kern, zoals het getelmerkte dakspant bestaande uit vier stapelgebinten, de tweebeukige kelder onder tongewelven, de bakstenen spiltrap tot de kelder en de houten spiltrap tot de verdiepingen.

- Onroerend Erfgoed, Digitaal beschermingsdossier DW002324, Veurne: 17de-eeuwse panden (S.N. 2004)."

<u>Conclusie:</u>
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 149472/erfgoedid 16840), Zuidstraat 8, Veurne, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en aangepaste erfgoedkenmerken. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Handelshuis, teruggaand tot een 17de-eeuws diephuis met behouden volume, zie de dakhelling en de schoudergevel. In de achtergevel wijst een rechthoekig venster in een geprofileerde korfboogomlijsting op de eerste bouwfase. Interieurelementen zoals het dakspant, de overwelfde kelders en de houten en bakstenen spiltrap verwijzen ook naar de oudere kern. De zichtbare straatgevels van het hoekhuis vertonen een voornamelijk 19de-eeuws uitzicht qua gevelafwerking en ordonnantie; gecementeerd gevelparement met imitatiebanden en geriemde vensteromlijstingen." Bij de erfgoedkenmerken wordt "18de eeuw" vervangen door "17de eeuw".

B_000241/08: Opmerking bij de vaststelling van één object: Classicistisch burgerhuis (aanduidingsid 149479/erfgoedid 16850), Zuidstraat 32, Veurne. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren melden bijkomende informatie over dit object:

- Lodewijk XIV-stijl;
- Links en rechts telkens datum '1779' subtiel gegraveerd in de baksteen.
- Gele baksteen met onzichtbare voeg uit die periode vrij uniek voor Veurne.

Behandeling van het bezwaar:
De erfgoedwaarde van dit object, tevens beschermd als monument, wordt onderstreept door de gemelde opmerkingen. De opmerking over de datering wordt verwerkt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris.

Lodewijk XIV-stijl
Deze opmerking wordt beschouwd als niet correct en wordt niet verwerkt. Volgens de thesaurus die gebruikt wordt voor toekenning van bouwstijlen in de inventaris onroerend erfgoed geldt deze stijl voor panden in classicerende barok uit de eerste helft van de 18de eeuw. De aan deze stijl gekoppelde omschrijving is niet van toepassing op het burgerhuis in de Zuidstraat 32. Meer informatie in de thesaurus: https://id.erfgoed.net/thesauri/stijlen_en_culturen/8.
Voor dit object is de toegekende bouwstijl 'classicisme' wel degelijk correct, en in overeenstemming met de thesaurus, die als alternatief Lodewijk XVI-stijl meegeeft: https://id.erfgoed.net/thesauri/stijlen_en_culturen/10.

Links en rechts telkens datum '1779' subtiel gegraveerd in de baksteen.
Deze opmerking is relevant, aangezien ze verwijst naar de datering van het huis in de tweede helft van de 18de eeuw. Aangezien de datum hoogstwaarschijnlijk verwijst naar de bouwdatum, kan de datering van de woning bijgesteld worden tot vierde kwart 18de eeuw. Dit wordt dus verwerkt in aanduidingsobject en erfgoedobject:
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Classicistisch breedhuis van twee traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak met deels gecementeerde aandaken. Uitzonderlijk voorbeeld van een bakstenen pilastergevel met geblokte pilasters, daterend uit het vierde kwart van de 18de eeuw, zie vermelding van het jaartal 1779 op de gevel."
- In de erfgoedkenmerken wordt de datering "derde kwart 18de eeuw" aangepast naar "vierde kwart 18de eeuw".

De informatie wordt in de wetenschappelijke inventaris verwerkt als een aanvullende informatie bij erfgoedobject 16850: "De datering van de woning kan bijgesteld worden tot vierde kwart 18de eeuw: in het baksteenmetselwerk is twee keer het jaartal 1779 gegraveerd.
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Gele baksteen met onzichtbare voeg uit die periode vrij uniek voor Veurne.
Deze opmerking wordt niet verwerkt aangezien er geen bron of referentiemateriaal voor deze opmerking wordt meegegeven door bezwaarindieners. Binnen dit openbaar onderzoek is het voor de administratie niet mogelijk om deze opmerking te controleren en verder af te toetsen op een wetenschappelijke manier, waardoor ze niet meegenomen wordt in de inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Classicistisch burgerhuis (aanduidingsid 149479/erfgoedid 16850), Zuidstraat 32, Veurne, wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. In de erfgoedkenmerken wordt de datering "derde kwart 18de eeuw" aangepast naar "vierde kwart 18de eeuw". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Classicistisch breedhuis van twee traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak met deels gecementeerde aandaken. Uitzonderlijk voorbeeld van een bakstenen pilastergevel met geblokte pilasters, daterend uit het vierde kwart van de 18de eeuw, zie vermelding van het jaartal 1779 op de gevel."

B_000244/21: Opmerking bij de schrapping van één object: Arbeiderswoning (aanduidingsid 29785/erfgoedid 208518), Hooistraat 64, Waregem. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000244, een bezwaarschrift dat bezwaren bevat voor 33 objecten in Anzegem, Avelgem en Waregem.

Een particulier (vzw) merkt op dat deze woning niet verbouwd is, maar gesloopt waarna een nieuwbouw gerealiseerd werd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener bevestigt de schrapping van dit object, maar de reden van schrapping van dit aanduidingsobject dient gewijzigd te worden.
Dit object ligt voor ter schrapping uit de vaststelling omwille van verbouwing met verlies van erfgoedwaarde. Dit klopt echter niet. De woning is niet verbouwd maar gesloopt.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Arbeiderswoning (aanduidingsid 29785/erfgoedid 208518), Hooistraat 64, Waregem, dient omwille van een andere reden geschrapt te worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, namelijk wegens 'geen erfgoedwaarde meer: gesloopt'.

B_000248: Opmerking bij de vaststelling van één object: Eenheidsbebouwing van arbeiderswoningen en café (aanduidingsid 165691/erfgoedid 85750), Weverijstraat 1-5, Roeselare

Een lokaal bestuur geeft de toevoeging van een adres door: Stationsplein 48 zit mee in de beschrijving en in de aangeduide contour, maar het adres wordt niet vermeld (enkel Weverijstraat 1-5). In bijlage is een foto en een aanduiding op de contour toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. Het café met adres Stationsplein 48 hoort bij het object en wordt duidelijk beschreven. Het pand is correct opgenomen in de afbakening maar wordt niet vermeld bij locatie. Het adres Stationsplein 48 moet toegevoegd worden in erfgoedobject en aanduidingsobject.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Eenheidsbebouwing van arbeiderswoningen en café (aanduidingsid 165691/erfgoedid 85750), Weverijstraat 1-5, Roeselare, wordt vastgesteld met een aangepaste locatie: het adres Stationsplein 48 wordt toegevoegd.

B_000250/03: Opmerking bij de vaststelling van één object: Stadswoning (aanduidingsid 157281/erfgoedid 59317), Beekstraat 29, Kortrijk. Deze opmerking maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat dit object verkeerdelijk is afgebakend met een bol, wat niet nauwkeurig is. Als afbakening dient het perceel 268V11 ingetekend te worden, namelijk het huis met de achtertuin.

Behandeling van het bezwaar:
De intekening met een bol, die meer dan enkel het betrokken perceel omvat, is niet conform de afspraken in verband met afbakeningen van vastgesteld bouwkundig erfgoed. Daarom is een correctie inderdaad nodig. Echter, het in bezwaar voorgestelde perceel 268V11 is niet het juiste perceel. De vast te stellen stadswoning is niet gelegen op dat perceel, maar op het naastgelegen perceel 268E15 (Kortrijk, 4de afdeling, sectie C; Capakey: 34354C0268/00E015). Dit perceel betreft een heel groot complex, dat uitkomt

in verschillende omliggende straten. Om zo duidelijk mogelijk het correcte pand vast te stellen, worden de gegevens in erfgoedobject en aanduidingsobject als volgt aangepast:

- De afbakening wordt beperkt tot het gebouw aan de grond op perceel 34354C0268/00E015.
- Het adres Beekstraat 29 bestaat niet in het Adressenregister en is dus niet correct. Het adres is: Oudenaardsesteenweg 168, 8500 Kortrijk.
- Aan de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt een passage toegevoegd waaruit blijkt dat de vaststelling enkel het pand aan de Beekstraat betreft. De beschrijving wordt: "Stadswoning, gelegen aan de westzijde van het perceel, die het hoekhuis vormt van een rijbebouwing in de Beekstraat. Enkelhuis uit de jaren 1920 met eenvoudige bakstenen lijstgevel op de bovenverdieping geaccentueerd door boven de kroonlijst doorgetrokken pilasters."
- De benaming wordt de meer sprekende term Hoekhuis.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Stadswoning (aanduidingsid 157281/erfgoedid 59317), Beekstraat 29, Kortrijk, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming, beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, afbakening op het plan en adres. De benaming wordt "Hoekhuis". De beschrijving wordt "Stadswoning, gelegen aan de westzijde van het perceel, die het hoekhuis vormt van een rijbebouwing in de Beekstraat. Enkelhuis uit de jaren 1920 met eenvoudige bakstenen lijstgevel op de bovenverdieping geaccentueerd door boven de kroonlijst doorgetrokken pilasters." De afbakening wordt het gebouw aan de grond op perceel 34354C0268/00E015. Het adres wordt Oudenaardsesteenweg 168, Kortrijk.

B_000250/04: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 159743/erfgoedid 71972), Noorweegse Kaai 85, Brugge. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat er een gaatje zit in de afbakening, waardoor het woonhuis niet volledig is ingetekend. Deze onzorgvuldigheid moet opgelost worden door het gat in de afbakening te corrigeren.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de afbakening te corrigeren en het volledige perceel in te tekenen, zonder de uitsparing.
De feitelijkheden die voor dit object voorlagen binnen het openbaar onderzoek, bevestigen ontegensprekelijk de intentie tot vaststelling van de hoeve met woonhuis. Het ontbreken van een deel van het woonhuis in de afbakening betreft een administratieve onnauwkeurigheid. Aangezien dit een rechtzetting betreft van een technische fout, kan de afbakening zowel in het erfgoed- als aanduidingsobject aangepast worden. De afbakening wordt uitgebreid met perceel 243D (Brugge, 17de afdeling (Koolkerke), sectie A).

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 159743/erfgoedid 71972), Noorweegse Kaai 85, Brugge, wordt vastgesteld met aangepaste afbakening. Perceel 243D (Brugge, 17de afdeling (Koolkerke), sectie A) wordt toegevoegd aan de afbakening.

B_000250/05: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hotel Atlanta en Residentie Porte Joie (aanduidingsid 165731/erfgoedid 85802), Holbeinlaan 2, Leopoldlaan 23, Maria-Hendrikalaan 20, De Haan. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat de afbakening niet correct is. Leopoldlaan 23 moet uit adres en afbakening want hoort niet bij de omschrijving van dit object. Het pand op Leopoldlaan 23 is opgenomen in de inventaris als een apart object (ID214374).

Behandeling van het bezwaar:
De gegevens in het bezwaar zijn correct. Het pand Villa Relais Saint-Raphaël met adres Leopoldlaan 23 hoort niet bij bovenvermeld object maar vormt een apart object (aanduidingsid 173467/erfgoedid 214374). Erfgoedobject 85802 en aanduidingsobject 165731 worden aangepast: het adres Leopoldlaan 23 wordt geschrapt uit locatie en het perceel 0003/00H021 (De Haan 1ste afdeling (Klemskerke), sectie A) wordt verwijderd uit de afbakening.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hotel Atlanta en Residentie Porte Joie (aanduidingsid 165731/erfgoedid 85802), Holbeinlaan 2, Leopoldlaan 23, Maria-Hendrikalaan 20, De Haan, wordt vastgesteld met een aangepaste locatie en afbakening. Het adres Leopoldlaan 23 wordt geschrapt uit locatie en het perceel 0003/00H021 (De Haan 1ste afdeling (Klemskerke), sectie A) wordt verwijderd uit de afbakening.

B_000259: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 157418/erfgoedid 59460), Doorniksesteenweg 199-201, Kortrijk

Particulieren hebben twijfels of de info omtrent de architect wel klopt, zie de oorspronkelijke plannen die in bijlage zijn toegevoegd. Op het plan staat geen naam van de architect, wel een handtekening waarin bezwaarindieners niet de naam van de architect Jaques Viérin zien. Het plan van de verbouwing vermeldt een architect Reyntjens. Bezwaarindieners merken ook op dat er, in tegenstelling tot wat normaal was in de periode (1947), nergens een natuurstenen referentie naar de architect te vinden is in de gevels. Het huis werd inderdaad oorspronkelijk gebouwd als een alleenstaande villa, maar eind jaren vijftig werd de villa in 2 wooneenheden gesplitst. Dan werd er een deel bijgebouwd (links van de villa). Dit veroorzaakte dat de villa aan een ander gebouw (café Chips) werd aangesloten. Dit vernielde het concept 'villa'. Dit wordt in bijlage geïllustreerd met foto's 8161 (concept villa verdwenen) en 8163 (aanbouw aan andere gebouw, café Chips). Bovendien werd de aanbouw in een andere gevelsteen uitgevoerd, die lijkt roze/rood, in vergelijking met de oorspronkelijke gele gevelsteen, en werd er een tweede (zelfs derde) voordeur bijgeplaatst, zie foto 8165 (aanbouw woning in roze/rode steen en derde voordeur) in bijlage.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindieners wijzen terecht op een foute toeschrijving aan architect Viérin, wat verwerkt wordt in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris. Ook de verduidelijking over de verbouwing van de oorspronkelijk vrijstaande villa wordt hierbij meegenomen.

Bij inventarisatie gebeurde de toeschrijving aan architect Jacques Viérin op basis van het bouwdossier 114/47, geraadpleegd in het Kortrijkse Stadsarchief. Dit dossier betreft echter nummer 206, zie ook het geografisch thema over de Doorniksesteenweg, https://id.erfgoed.net/themas/7412. Het bouwdossier dat overeenkomt met de villa op nummer 199-201 is nummer 1944/52. Uit dit bouwdossier blijkt dat de woning ontworpen is door de Kortrijkse architect Maurice-Georges Allaert in 1944. De signatuur op het bouwplan, toegevoegd bij het bezwaarschrift, bevestigt dit.
Bezwaarindieners merken op dat er geen natuurstenen vermelding van de architect aanwezig is in de gevel. In de loop van de 20ste eeuw werd het inderdaad gebruikelijker dat een architect een gevelsteen of signatuur liet aanbrengen op een realisatie als visitekaartje. Het is echter niet zo dat een architect hier altijd voor koos. Bij inventarisatie is er voor veel panden nood aan archiefstukken om de architect correct te identificeren, wat hier ook het geval is.

Bezwaarindiener stelt daarnaast de benaming en typering als "villa" in vraag. Het pand is inderdaad, door de latere verbouwing en uitbreiding, niet langer een vrijstaand woonhuis. Volgens algemene inventarisafspraken wordt bij de benaming en de toekenning van het erfgoedtype uitgegaan van de oorspronkelijke functie en voorkomen van het goed. Het pand is gebouwd als villa en is vandaag nog steeds herkenbaar als een aanzienlijk woonhuis met tuin, gelegen langs een belangrijke invalsweg naar het centrum van Kortrijk. De typering als "villa" houdt dus stand. De verduidelijking die de bezwaarindieners geven over de bouwhistoriek, namelijk over de uitbreiding door architect Reyntjens, is wel inhoudelijk relevant.

Bovenstaande opmerkingen worden als volgt verwerkt in het aanduidingsobject en erfgoedobject:

- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt aangepast tot: "Woonhuis met referenties naar de cottagestijl, gebouwd als vrijstaande villa naar ontwerp van de Kortrijkse architect Maurice-Georges Allaert van 1944. Eind jaren 1950 uitgebreid met een linkse travee tot een halfvrijstaande tweewoonst, naar ontwerp van architect Reyntjens."
- In de erfgoedkenmerken wordt de datering "na WOII" vervangen door "WOII" en wordt architect Viérin vervangen door architecten Maurice-Georges Allaert en Jan Baptist Reyntjens.

In de wetenschappelijke inventaris wordt bij het erfgoedobject een aanvullende informatie toegevoegd: "In tegenstelling tot de gegevens uit de inventaristekst van 2005 blijkt de woning ontworpen door de Kortrijkse architect Maurice-Georges Allaert in 1944. De villa was oorspronkelijk vrijstaand, maar werd eind jaren 1950 uitgebreid tot een tweewoonst, met toevoeging van een bijkomende travee links, naar ontwerp van architect Reyntjens.

- Stadsarchief Kortrijk, 1944/52.
- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Deze aanpassingen hebben geen impact op de erfgoedwaarden op basis waarvan de woning werd geïnventariseerd en wordt vastgesteld. Bezwaarindieners stellen de erfgoedwaarde van de villa ook niet expliciet in vraag. De villa is herkenbaar bewaard ten opzichte van het moment van inventarisatie en heeft architecturale en historische waarde. Het is een representatief voorbeeld van de typische Kortrijkse bebouwing uit de jaren 1940, die aansluit bij de interbellumarchitectuur die eerder eclectisch en historiserend was van karakter. De gekende Kortrijkse architect Allaert koos - aansluitend bij de tijdsgeest en context - voor een regionalistisch geïnspireerde bouwstijl met referenties naar de cottagestijl.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Villa (aanduidingsid 157418/erfgoedid 59460), Doorniksesteenweg 199-201, Kortrijk, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken wordt de datering "na WOII" vervangen door "WOII" en wordt architect Viérin vervangen door architecten Maurice-Georges Allaert en Jan Baptist Reyntjens. De beschrijving wordt: "Woonhuis met referenties naar de cottagestijl, gebouwd als vrijstaande villa naar ontwerp van de Kortrijkse architect Maurice-Georges Allaert van 1944. Eind jaren 1950 uitgebreid met een linkse travee tot een halfvrijstaande tweewoonst, naar ontwerp van architect Reyntjens."

B_000285: Opmerking bij de vaststelling van één object: Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog (aanduidingsid 167629/erfgoedid 88733), Duikerstraat zonder nummer, Jabbeke

Een lokaal bestuur meldt dat de afbakening op kaart van het erfgoedobject 'Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog' (

https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/31926), zoals dit wordt aangegeven in het kader van huidig openbaar onderzoek, niet correct is. Zoals uit bijgevoegde documenten (kadastraal uittreksel, afdruk luchtfoto, foto's) blijkt, maakt dit erfgoedobject geen deel uit van het perceelnummer 31012B0036/00M000, maar wel van het perceelnummer 31012B0036/00L000 (zie ook bijgevoegde perceelrapporten). Deze WOII-bunker is op voormelde plannen ook duidelijk ingetekend als een afzonderlijk bouwgeheel. Om helemaal exact te zijn, dient nog te worden vermeld dat 2 van voormelde betonnen blokken (voetstukken van verdwenen pylonen) respectievelijk gelegen zijn in de percelen B43a en B42b. Gelet op het voorgaande verzoekt de bezwaarindiener om dit erfgoedobject correct in te tekenen op plan.

Behandeling van het bezwaar:
De foutmeldingen over de locatie zijn terecht: De bunker en de drie betonnen blokken zijn gelegen op percelen 31012B0036/00L000, 31012B0043/00A000 en 31012B0042/00B000. Ze zijn niet gelegen op het perceel 31012B0036/00M000, dat voorlag tijdens het openbaar onderzoek voor opname in de vastgestelde inventaris.

Het aanduidingsobject 167629 is in het voorstel van vaststellingsbesluit opgenomen met een foute afbakening op kaart. Daarbij zijn twee problemen, die niet op dezelfde manier kunnen gecorrigeerd worden:

1) De afbakening van de betonnen bunker gebeurde op het verkeerde perceel.
Uit de feitelijkheden van het object blijkt de correcte situering van de bunker. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken bevat immers letterlijk: "Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog, gelegen in de tuin bij villa "Wildernis" (nummers 4-6), tussen het kanaal Brugge-Oostende en de spoorweg." Omdat de juiste locatie van de bunker een perceel betreft dat eveneens gelegen is in de grote tuin van de woning, kan de juiste locatie binnen deze vaststellingsprocedure worden gecorrigeerd. Uit de andere feitelijkheden gekoppeld aan dit bouwkundig object kan immers duidelijk afgeleid worden welke constructie wordt bedoeld. De beheerders of zakelijkrechthouders van de constructie konden op basis van de andere gegevens immers duidelijk afleiden welke constructie voorlag in het openbaar onderzoek. Bovendien betreft het een perceel binnen dezelfde tuin, dus zijn er geen andere zakelijkrechthouders betrokken. De afbakening van de grote bunker wordt gecorrigeerd in aanduidingsobject en erfgoedobject. Er wordt een bol ingekleurd ter hoogte van de aangeduide constructie van de bunker op perceel Jabbeke Afdeling 1 Sectie B percelen 36L (Capakey: 31012B0036/00L000).

2) De drie betonnen blokken zijn niet afgebakend in aanduidingsobject en erfgoedobject.
Deze drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog kunnen in deze vaststellingsprocedure niet alle drie worden opgenomen in het vaststellingsbesluit.

- Een betonblok is gelegen ten westen van de bunker, in de tuin bij de villa Wildernis. Deze kan meegenomen binnen de vaststellingsprocedure. Omdat de locatie van deze betonblok een perceel betreft dat eveneens gelegen is in de grote tuin van de woning, kan de juiste locatie binnen deze vaststellingsprocedure worden gecorrigeerd. Uit de andere feitelijkheden gekoppeld aan dit bouwkundig object kan immers duidelijk afgeleid worden dat deze betonblok vastgesteld moest worden en welke constructie wordt bedoeld. De beheerders of zakelijkrechthouders van de constructie konden op basis van de andere gegevens immers duidelijk afleiden welke constructie voorlag in het openbaar onderzoek. Bovendien betreft het een perceel binnen dezelfde tuin, dus zijn er geen andere zakelijkrechthouders betrokken. De afbakening van deze betonblok wordt gecorrigeerd in aanduidingsobject en erfgoedobject. Er wordt een bol ingekleurd ten westen van de aangeduide constructie van de bunker op perceel Jabbeke Afdeling 1 Sectie B percelen 36L (Capakey: 31012B0036/00L000).
- De twee andere betonblokken, gelegen ten noorden en ten zuidoosten van de grote bunker, zijn niet gelegen in de grote tuin, maar op de percelen naast die tuin. Het

is niet mogelijk om tijdens de lopende procedure nieuwe percelen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen in de procedure.

De ontbrekende afbakeningen van deze twee blokken worden wel gecorrigeerd in de wetenschappelijke inventaris, bij erfgoedobject 88733. Daarmee is in de wetenschappelijke inventaris geregistreerd dat de twee betonnen blokken op deze locaties erfgoedwaarde bezitten. De afbakening op het plan wordt: Jabbeke Afdeling 1 Sectie B percelen 43A en 42B (Capakey: 31012B0043/00A000 en 31012B0042/00B000). Binnen deze percelen worden de locaties van de twee blokken met bollen aangeduid op het plan.

Conclusie:

Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog (aanduidingsid 167629/erfgoedid 88733), Duikerstraat zonder nummer, Jabbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste afbakening. Er wordt een bol ingekleurd ter hoogte van de op de kaart aangeduide constructie van de bunker, en een kleiner bol ten westen van de bunker voor de betonblok, beide op perceel Jabbeke Afdeling 1 Sectie B percelen 36L (Capakey: 31012B0036/00L000).

B_000286, B_000298: Twee opmerkingen bij de vaststelling van één object: Kazerne met legerbarakken (aanduidingsid 167645/erfgoedid 88755), Stationsstraat 61, Jabbeke

B_000286: Een particulier vraagt om schrapping van een deel van de afbakening van de inventaris lijst. Namelijk dit heeft geen enkel erfgoedwaarde meer; de kazerne met legerbarakken is volledig gesloopt en is verkocht als bedrijfsgrond. Is een volledig leeg stuk bouwgrond. Afbakeningen van de perceelgrens moeten beperkt blijven tot aan de barakken van de gemeente civiele bescherming. De andere grond is nu ambachtelijke zone geworden waarop een bedrijf wordt gebouwd.

B_000298: Laattijdige opmerking van een lokaal bestuur, dat beslist om in kader van dit openbaar onderzoek bezwaar in te dienen voor het pand 'Kazerne met legerbarakken' (URI : https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/167645) volgens de inventaris gelegen in de Stationsstraat 61.

Naar aanleiding van de goedkeuring van het RUP Bedrijventerrein Stationsstraat is het pand niet meer gelegen in de Stationsstraat 61, maar in de Parkweg. Bijkomend wordt er bezwaar ingediend tegen 'de afbakening van de percelen'. Deze afbakening is veel te ruim getekend t.o.v. waar de legerbarakken in de Parkweg zijn gesitueerd. De huidige intekening bevat een deel van de nieuwe wegenis, een deel van de ontwikkelde ambachtelijke zone en de civiele bescherming. De afbakening van het perceel is op heden veel te ruim ingetekend. Er wordt geadviseerd om deze afbakening te wijzigen naar de juiste inplanting van de legerbarakken.

Behandeling van het bezwaar:

Er wordt ingegaan op de vraag van beide bezwaarindieners om de opname van deze site in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed in te perken. Dit met als doel dat de afbakening duidelijk maakt welke gebouwen en constructies binnen deze grote, deels verkavelde site van de voormalige kazerne opgenomen zijn in de vastgestelde inventaris. Er wordt voor gekozen om de afbakening in te perken tot het noordelijke perceel, waarop de als monument beschermde constructies gelegen zijn en de timmerwerkplaats uit WO II. Het betreft Jabbeke, Afdeling 1, Sectie A, perceel 1060Y2 (Capakey: 31012A1060/00Y002). Het adres wordt gewijzigd naar Parkweg. Bij het erfgoedobject wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd: "De drie stenen barakken ten zuiden van het voormalige Hoveniershof zijn ofwel afgebroken ofwel hebben ze onvoldoende erfgoedwaarde.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
De bezwaren hebben invloed op het ministerieel besluit. Het object Kazerne met legerbarakken (aanduidingsid 167645/erfgoedid 88755), Stationsstraat 61, Jabbeke, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met aangepaste afbakening en adres. De afbakening wordt beperkt tot Jabbeke, Afdeling 1, Sectie A, perceel 1060Y2 (Capakey: 31012A1060/00Y002). Het adres wordt Parkweg.

B_000289: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 163663/erfgoedid 81736), Deerlijkstraat 7, Anzegem

Een particulier wijst erop dat deze brief (van de gemeente Anzegem, over kennisgeving openbaar onderzoek, toegevoegd in bijlage) bijna 1 maand na 1 april, namelijk 28 april, te hebben ontvangen.
Bezwaarindiener stelt: Dit is geen Debosschere's Hof ook geen Schaliënhof.
Historie: tot 1978 hoeve met landerijen en weiland. Bezwaarindiener schetst de eigenaarshistoriek en verkoop van het goed in 1978, en stelt dat de hoeve al bijna dertig jaar de naam van de huidige eigenaar heeft.
De woning is in goede bewoonbare staat met alle comfort, bijgebouwen in relatief slechte staat.

Behandeling van het bezwaar:
In navolging van de opmerking wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast.

De naam "Schaliënhof" wordt enkel gebruikt in de bibliografie, als titel van een onuitgegeven nota die werd gebruikt voor de opmaak van de tekst van erfgoedobject 81736. Daaruit blijkt niet dat dit de naam is geweest van deze hoeve. Hoeve Schaliënhof bevindt zich ook aan de Deerlijkstraat, ten noorden van deze hoeve, namelijk op huisnummer 21. Het Schaliënhof betreft dus een ander object dat afzonderlijk deel uitmaakt van het vaststellingsdossier (aanduidingsid 163664/erfgoedid 81737). De gegevens in de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris moeten dus niet aangepast worden.

"Bosschers Hofstede" is een naam die in de 15de eeuw gekend was voor deze hoeve. Omdat uit de huidige beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken verkeerdelijk zou kunnen begrepen worden dat de hoeve nu nog steeds onder die naam is gekend, wordt dit aspect geschrapt. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Hoeve met 19de-eeuws uitzicht bestaande uit losstaande gewitte bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een deels verhard erf. Historisch waardevolle site die opklimt tot in de 15de eeuw."

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 163663/erfgoedid 81736), Deerlijkstraat 7, Anzegem, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De beschrijving wordt: "Hoeve met 19de-eeuws uitzicht bestaande uit losstaande gewitte bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken gegroepeerd rond een deels verhard erf. Historisch waardevolle site die opklimt tot in de 15de eeuw."

1.3.2 De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit

De ingediende opmerkingen in dit hoofdstuk bevatten geen elementen die invloed hebben op de opname van het object in het vaststellingsbesluit.
In een apart deeltje verzamelen we de opmerkingen die wel resulteerden in een aanpassing van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris.

1.3.2.1 De opmerking wijzigt de gegevens uit het vaststellingsdossier niet

B_000007: Opmerking bij de vaststelling van één object: Gedenkkruis voor adjudant Charles Dresse (aanduidingsid 153193/erfgoedid 44154), Poperingestraat zonder nummer, Langemark-Poelkapelle.

Een particulier meldt dat het gedenkteken zich in een bedenkelijke toestand bevindt. Ook de nabije omgeving (storende folieafsluiting) draagt niet bij tot een mooi geheel.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien deze opmerking een als monument beschermd kruis betreft, is de opmerking over de toestand van het gedenkkruis doorgegeven aan de erfgoedconsulent van het agentschap Onroerend Erfgoed die verantwoordelijk is voor de gemeente Langemark-Poelkapelle. De consulent volgt dit verder op binnen de procedures die gelden voor beschermde monumenten.
Omdat de opvolging gebeurt binnen de procedures voor beschermde monumenten, heeft deze opmerking geen invloed op het vaststellingsdossier.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000012, B_000270: Opmerkingen bij de vaststelling van één object: Naoorlogse sociale woonwijk Meiboomkwartier (aanduidingsid 173871/erfgoedid 302161), Acaciastraat 10-20, 21-39, Berkenstraat 2-8, 9-24, 26-32, Collievijverpark 38A, 39A, Dennenstraat 1-35, Eikstraat 11-42, 43-57, Happestraat 1-28, Kastanjestraat 1-28, 29-31, 1A-B, Kleine Weg 2-12, Meidoornstraat 1-11, Sint-Jozefsstraat 101-131, 138-176, Sparstraat 1-52, 54-64, Roeselare

Particulieren dienen opmerkingen in bij afzonderlijke woningen in deze wijk.
B_000012: een particulier meldt dat Sparstraat 52 te Roeselare recentelijk is verbouwd geweest (2015-2016).
B_000270: een particulier meldt dat een woning [exact adres niet vermeld in het bezwaar, maar op basis van de foto's kan Eikstraat 39 afgeleid worden] volgens zijn mening geen correcte weerspiegeling van de oorspronkelijke naoorlogse sociale woonwijk 'Meiboomkwartier'. De voortuin en achtertuin werden volledig gerenoveerd door een tuinarchitect, ramen en deuren (ook voordeur) werden vervangen, gevel werd gerenoveerd, er werd uitgebouwd, er liggen zonnepanelen op het dak en binnenin het huis is er volledig gerenoveerd met een andere huisindeling als gevolg.

Behandeling van het bezwaar:
De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek hebben betrekking op de volledige woonwijk Meiboomkwartier en niet op de respectievelijke onderdelen van dit bouwkundig ensemble. In het dossier dat voorligt in openbaar onderzoek worden de erfgoedwaarden van deze onderdelen buiten beschouwing gelaten. De aangehaalde verbouwingen aan deze individuele woningen zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de Naoorlogse sociale woonwijk Meiboomkwartier aantasten, aangezien het geheel een grote homogeniteit bewaarde. De woningen verstoren het ensemble niet en behouden na de verbouwingen erfgoedkenmerken en -elementen die bepalend zijn voor het geheel als een representatief voorbeeld van een naoorlogse volkswijk, meer bepaald de architecturale homogeniteit en schaal (laagbouw), het silhouet (zadeldak) en de materialiteit (regionale, gelige baksteen). Omtrent de werken aan het interieur, vermeld in bezwaar B_000270, kan opgemerkt worden dat de binnenindeling van de woningen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken niet vermeld wordt en evenmin deel uitmaakt van de beschrijving in de wetenschappelijke inventaris. De aanpassing ervan doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarde op basis waarvan de wijk werd geïnventariseerd en wordt vastgesteld.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000045: Opmerking bij de vaststelling van één object: Eenheidsbebouwing van sociale woonhuizen van 1925 (aanduidingsid 153791/erfgoedid 51230), Meulebekestraat 29-73, Ingelmunster

Een particulier heeft een opmerking betreffende adres: Meulebekestraat 4, 8770 Ingelmunster. Dak werd volledig vernieuwd (geen rode dakpannen meer). Ramen en voordeur werd volledig vernieuwd.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener schrijft in het bezwaarschrift dat zijn opmerking gaat over het adres Meulebekestraat 4. Dit stemt echter niet overeen met het object dat bezwaarindiener selecteerde en waarvoor hij officieel de opmerking indiende: Eenheidsbebouwing van sociale woonhuizen van 1925 (aanduidingsid 153791/erfgoedid 51230), Meulebekestraat 29-73.
Het adres Meulebekestraat 4 hoort bij het object Tabaksfabriek Vermeulen (aanduidingsid 29090/erfgoedid 51228). Dat object ligt voor ter schrapping omwille van de integrale vernieuwing van het voormalige fabriekspand tot garages. De erfgoedwaarde ging verloren.
Vanuit de opmerking van de bezwaarindiener kan afgeleid worden dat de omschreven wijzigingen een woning betreffen die deel uitmaakt van het object Eenheidsbebouwing van sociale woonhuizen van 1925 (aanduidingsid 153791/erfgoedid 51230). Wellicht betreft het vermelde huisnummer 4 een tikfout, en gaat het om een van de huisnummers 41, 43, 45, 47 of 49.
Hierbij kan opgemerkt worden dat de erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek betrekking hebben op de volledige rij woningen en niet op de respectievelijke onderdelen van dit bouwkundig ensemble.
De verbouwingen van de individuele woningen in deze rij zijn niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de eenheidsbebouwing aantasten, aangezien het geheel een homogeniteit bewaarde. De erfgoedelementen die bepalend zijn voor het geheel als representatief voorbeeld van sociale huisvesting uit de periode 1925-1940 (rijen arbeiderswoningen) zijn over het algemeen bewaard, namelijk de architecturale volumes (met puntgevels) en de materialiteit van de zichtbare gevels en daken (respectievelijk baksteen en rode dakpannen). De ensemblewaarde is nog steeds aanwezig.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000046: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 154113/erfgoedid 51713), Weststraat 56, 58A-B, Lichtervelde

Een particulier merkt op dat het bouwkundig erfgoed enerzijds de hoeve is gelegen te Weststraat 56 en anderzijds de cichoreiast gelegen te Weststraat 58 A-B. De afbakening van het achterliggend perceel van de cichoreiast Weststraat 58 A-B is echter niet correct. Bezwaarindiener vraagt de achterliggende perceelsgrens te beperken tot de eigendom van Weststraat 58 A-B.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener vraagt terecht om de afbakening te corrigeren: de afbakening wordt aangepast, zodat er geen overlap met overbodige percelen meer is.
Het agentschap gebruikt het GRB (Grootschalig Referentiebestand) als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten. Doorgaans worden erfgoedobjecten en aanduidingsobjecten op perceelsniveau afgebakend, zoals ook hier gebeurd is. Vaak worden er echter aanpassingen aan het GRB doorgevoerd waardoor de afbakeningen van de erfgoed- en aanduidingsobjecten niet meer in overeenstemming zijn. De afbakening

van erfgoed- en aanduidingsobjecten kunnen nadien eenvoudigweg in overeenstemming gebracht worden met de aangepaste perceelsgrenzen op het GRB. Deze onvolkomenheid heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en is louter van technische aard.
De afbakening op het plan zal voor het erfgoedobject aangepast worden in navolging van deze opmerking. Een aanpassing van aanduidingsobject 154113 is niet aan de orde, aangezien dit wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed op basis van bezwaar B_000232.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

B_000062: Opmerking bij de vaststelling van één object: Klooster met kapel en school (aanduidingsid 154404/erfgoedid 52186), Zevekotestraat 58, 58B, Gistel

Een particulier haalt aan dat in Zevekote momenteel werk gemaakt wordt van een nieuw masterplan en ruimtelijk uitvoeringsplan. Vzw Arcade vertrekt straks naar de hoofdgemeente en zo besliste de stad dat er moest nagedacht worden over de toekomst (terecht). De stad stelt dat er een visie moet gesteld worden rond bouwmogelijkheden.
Na een gesprek via het participatiemoment zijn zij van mening dat het oude klooster met kapel moet afgebroken worden en als de gronden een andere bestemming krijgen deze af te breken.
Stelling van bezwaarindiener is dat bouwkundig erfgoed de potentie heeft om een hefboom te zijn voor een publieke ruimte. Voorwaarde daartoe is dat we bouwkundig erfgoed niet zien als bewijsstuk van een teloor gegaan verleden, als een museumstuk, maar als architectuur. Architectuur biedt een vorm, een kapstok voor het dagelijkse leven, maar activeert in zijn vorm ook altijd een geschiedenis. Om beide recht te doen zijn echter altijd scherpe keuzes nodig in de omgang met het erfgoed en zijn context. Bezwaarindiener hoopt dat dit pand zijn erfgoedwaarde niet dient te verliezen.

Behandeling van het bezwaar:
Met de opname van het kloostercomplex in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed bevestigt de minister bevoegd voor het onroerend erfgoed dat deze gebouwen erfgoedwaarde bezitten en voldoende goed bewaard zijn.
De toekomstplannen met deze site maken echter geen deel uit van het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed. De opmerkingen die bezwaarindiener hierover maakt, kunnen binnen deze procedure niet behandeld worden. Deze kunnen aangereikt worden tijdens de door bezwaarindiener vermelde participatiemomenten en tijdens de inspraakmogelijkheden die aan een omgevingsprocedure zijn verbonden.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000082: Opmerking bij de vaststelling van één object: Uitkijktoren of Belvedère (aanduidingsid 163610/erfgoedid 81669), Meuleberg zonder nummer, Anzegem

Een lokaal bestuur vraagt rekening te houden met de vernietiging van de bescherming van de "Belvedère" uitkijktoren door de raad van state volgens arrest 250.902 van 15 juni 2021 in de zaak A.224.996/X-17.207.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener verwijst naar het arrest van de Raad van State met nummer 250.902 waarin de bescherming als monument van de cementrustieke Belvedère nietig werd verklaard. Het arrest van de Raad van State heeft louter betrekking op de rechtsgevolgen van een bescherming en de beheersdoelstellingen zoals opgenomen in het bestreden besluit. Het arrest sluit een opname van de belvédère of uitkijktoren in een vastgestelde

inventaris niet uit en beoordeelt de criteria voor opname in een vastgestelde inventaris niet.
Bij opmaak van het vaststellingsvoorstel werd geoordeeld dat de belvédère nog steeds aan de criteria voor opname in een vastgestelde inventaris voldoet. De belvédère of uitkijktoren heeft erfgoedwaarde en is nog steeds voldoende goed bewaard, in die zin dat deze nog aanwezig is en herkenbaar is. Het onroerend goed is een goed leesbare uitdrukking van zijn oorspronkelijke functie, uitzicht en vormgeving. Het bezwaarschrift omvat geen motivatie dat dit niet het geval zou zijn.
Bij een opname in een vastgestelde inventaris geldt er - in tegenstelling tot een bescherming - geen actief behoudsbeginsel ten aanzien van de zakelijkrechthouder. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. Wel moet elke administratieve overheid bij eigen werken of activiteiten aan of in onroerende goederen opgenomen in de vastgestelde inventaris vermeld in artikel 4.1.1, eerste lid, 1°, 3° en 4°, zo veel mogelijk zorg in acht nemen voor de erfgoedwaarden en -kenmerken ervan. Daarnaast kan de opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat dus niet als motivering voor een weigering, maar er moet steeds een individuele afweging en motivering die rekening houdt met bijvoorbeeld erfgoedkenmerken. Het goed blijft dan ook ongewijzigd opgenomen in de vastgestelde inventaris.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000176: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 158008/erfgoedid 60092), Plein 13, 13A, Kortrijk

Een particulier wijst erop dat het pand thans wordt verbouwd, bouwvergunning ref OMV_2019149959 2020/00289 tot 5 units. Einde van de werken is voorzien voor 2023.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaar heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit, omdat de beschreven kenmerken ook na de verbouwingen behouden blijven.
In de uitgebreide beschrijving in de wetenschappelijke inventaris wordt aangehaald dat het burgerhuis bestaat uit een eenheidslijstgevel, met twee afzonderlijke daken, respectievelijk een tentdak en een schilddak. De types daken zijn na de verbouwingen hernomen. De eenheidslijstgevel is volledig behouden, en is zodoende nog steeds in overeenstemming met de beschreven erfgoedkenmerken en -elementen: een bepleisterde lijstgevel verlevendigd door middel van arduin voor onder meer plint, omlijsting vleugeldeur, lekdrempels en balkonplaat met consoles. Geblokte deuromlijsting waarboven houten erker met smeedijzeren leuning, dito balkon boven dienstdeur.

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000179/01: Opmerking bij de vaststelling van één object: Winkel (aanduidingsid 150159/erfgoedid 23865), Grote Markt 27, Roeselare. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000179, een bezwaarschrift dat opmerkingen bevat voor twee objecten in Roeselare.

Een lokaal bestuur meldt dat de aangeduide contour niet helemaal gelijk loopt met het eigendomsperceel. Hier lijkt niet meteen een reden toe vanuit erfgoedstandpunt.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van de bezwaarindiener wordt niet gevolgd.
Het agentschap gebruikt het GRB (Grootschalig Referentiebestand of Basiskaart Vlaanderen) als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten, en bakent

af op perceelsniveau. De afbakening van dit onroerend goed op het plan stemt overeen met het administratieve perceel (Adp) van het Grootschalig Referentiebestand. Het perceel primeert op de aflijning van het gebouw aan de grond (Gbg). De afbakening is dus correct en blijft ongewijzigd.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000191: Opmerking bij de vaststelling van één object: Wederopbouwhoeve (aanduidingsid 150428/erfgoedid 24181), Nertsenstraat 3, Moorslede

Een lokaal bestuur merkt op dat de aangeduide contour de volledige hoeve beslaat, maar verschillende van de loodsen zijn nieuw en hebben geen erfgoedwaarde. In bijlage wordt de gewenste afbakening aangeduid op de GRB-laag en op een orthofoto, en is een beeld van Google Streetview toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de afbakening van de wederopbouwhoeve aan te passen.

Bezwaarindiener haalt aan dat er op het perceel gebouwen staan zonder erfgoedwaarde. Bij de vaststelling wordt in principe volledige percelen afgebakend, zonder uitsparingen of gaten te maken in de afbakening, en dus ook inclusief de gebouwen zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde moet bezitten.

Uit de erfgoedkenmerken en uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan duidelijk afgeleid worden welke gebouwen binnen de afbakening erfgoedwaarde hebben en daarom worden vastgesteld. Het betreft de gebouwen deel uitmakend van de hoeve met losse bestanddelen, gebouwd in het interbellum in regionalistische stijl, namelijk de ast, de boerenwoning, de kapel (klein erfgoed), de schuur en de stal. De nieuwgebouwde stallen onder aansluitend lessenaarsdak op het erf worden dus niet vastgesteld, evenmin als de recente loodsen die op de site gelegen zijn.

Ook het adres dat de afbakening begeleidt is duidelijk: enkel Nertsenstraat 3 maakt deel uit van de adressen, nummer 9A is niet vermeld, omdat het niet wordt vastgesteld.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000200: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herenhuis (aanduidingsid 153821/erfgoedid 51268), Weststraat 5, Ingelmunster

Een advocaat dient namens cliënt een 'opmerking' in naar aanleiding van het lopende openbaar onderzoek voor de vaststelling van de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen, hetwelk loopt van 1 april 2023 tot en met 30 mei 2023. Weststraat 3 te 8770 Ingelmunster betreft een pand dat voorheen in gebruik was als krantenwinkel en dat sinds enige tijd niet langer in gebruik is.

A. Algemeen – Situering
Het pand met nummer 3 werd met besluit van 24 september 2009 opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed onder de noemer 'samenstel van herenhuizen'. Het andere herenhuis waarvan sprake is dat met nummer 5. Doorheen de jaren zijn de erfgoedwaarden van het pand met nummer 3 teloor gegaan. Een en ander blijkt ook uit de wetenschappelijke beschrijving van het erfgoedobject op de website van het Agentschap: 'Van het oorspronkelijke ensemble (nummers 3-5) is de erfgoedwaarde van

nummer 3 niet langer bewaard. Het vermelde schild en jaartal bevinden zich wel nog op de scheiding van de beide gevels.'
Op vandaag heeft dan ook enkel nog de helft van het samenstel van herenhuizen enige erfgoedwaarde, te weten het huis met huisnummer 5. De kaart, gevoegd bij het openbaar onderzoek, bevestigt dit.

B. Verlies van erfgoedwaarde
Ook de provinciale omgevingsambtenaar bij de provincie West-Vlaanderen kwam, in het kader van een vergunningsprocedure omtrent het pand met nummer 3, tot eenzelfde besluit:

> *Het gebouw Weststraat 3 bevindt zich samen met Weststraat 5 op de inventaris bouwkundig erfgoed die werd opgemaakt in 2001.* ***De panden Weststraat 3-5-7-9 vormden bij de opmaak van de inventaris een aansluitend geheel van historische panden****. De burgerwoningen nr. 7 en nr. 9 werden ondertussen gesloopt en dit werd zo aangegeven op het Geoportaal van het Agentschap Onroerend Erfgoed die vandaag de referentie is om de vastgestelde inventaris van het onroerend erfgoed te raadplegen.* ***Deze databank wordt geregeld geactualiseerd****.*
> *(…)*
> ***Door de aanwezigheid van reclame en schilderwerk zijn nog weinig waardevolle restanten aanwezige, enkel het schild van de heren van Ingelmunster en het jaartal "1840" heeft historische waarde.***
> *(…)*
> ***De voormalige burgerhuizen Weststraat 7 en 9 vormden één architecturaal geheel met de andere woningen.*** *Aangezien deze woningen (7 en 9) gesloopt zijn en vervangen door een nieuwbouw, die ruimtelijk gezien minder goed aansluit dan de originele woningen, vormt de ontworpen nieuwbouw weinig schaalbreuk met de woning van de beroeper en is er weinig sprake van miskenning van het erfgoed. (…)*
> ***De provinciaal omgevingsambtenaar heeft aldus zelf verder onderzoek gedaan door raadpleging van de oorspronkelijke gedrukte inventaris in de reeks Bouwen door de Eeuwen heen in Vlaanderen, deel 17n2, 2001****. In deze inventaris die in principe fotomateriaal van alle opgenomen panden bevat (uit de periode 2001 en kort daarvoor) is er ook* ***geen foto van het pand nr.3 genomen*** *(wel van nr. 5-7-9) zodat eventueel fotomateriaal als vergelijking met de periode 2001 in eerste instantie niet beschikbaar is.* ***Uit de tekst van de inventaris blijkt ook dat de erfgoedwaarde van het pand nr.3 (in tegenstelling tot het pand nr.5) niet is gebaseerd op de architectuurhistorische erfgoedwaarde van het pand, maar wel op de historische link tussen de gebouwen die volgens de bouwhistoricus****, die werd aangesteld door de beroepers, teruggaat tot 1840 wanneer de kasteelheer Charles de Montblanc opdracht gaf om deze woningen op te richten voor zijn personeel.* ***Deze link is vandaag nog veruitwendigd door het wapenschild van 1840 tussen deze panden.*** *Uit raadpleging van het Geoloket van het Agentschap Onroerend Erfgoed vandaag, blijkt bovendien dat het Agentschap Onroerend Erfgoed (https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/51268) op 26-11-2019 de informatie over de panden nr. 3 en 5 heeft aangevuld met de* ***opmerking dat de erfgoedwaarde van nr. 3 niet langer bewaard is****. Uit deze actuele bijkomende informatie afkomstig van het Agentschap Onroerend Erfgoed dat als deskundige instantie de inhoud van de vastgestelde inventaris up-to-date houdt,* ***blijkt dus ook dat de erfgoedwaarde van het pand nr.3 niet meer is bewaard – met uitzondering van het schild "1840" tussen nr.3 en nr.5****." (aanduiding van de bezwaarindiener)*

Bezwaarindiener is het er, in lijn met de beschrijving op de website van het Agentschap zonder meer mee eens dat het gebouw met nummer 3 niet langer over Erfgoedwaarde beschikt.

Bezwaarindiener heeft, naar aanleiding van het openbaar onderzoek voor de provincie West-Vlaanderen echter een dubbele vaststelling moeten maken:

- Het pand aan de Weststraat nummer 5 blijft behouden (ID 153821) en wordt voortaan benoemd als 'Herenhuis' met de volgende beschrijving: bezwaarindiener citeert beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.
- Weststraat nummer 3 wordt niet hernomen op de lijst van opnieuw vast te stellen bouwkundig erfgoed, doch wordt (wellicht per vergissing) ook niet opgenomen op de lijst van de te schrappen objecten.

Dit is nochtans wel bijzonder belangrijk, aangezien zonder een officiële schrapping er nog steeds sprake is van een op de vastgestelde inventaris opgenomen bouwkundig element. Dit heeft evident gevolgen voor het onroerend goed van bezwaarindiener.
Bezwaarindiener verzoekt dan ook om, omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, het pand aan de Weststraat 3 te 8770 Ingelmunster uitdrukkelijk op te nemen op de lijst van het niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed. Op die manier kan geen discussie bestaan over het statuut van het onroerende goed en wordt geen juridisch dubbelzinnige situatie gecreëerd.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Er wordt niet ingegaan op de vraag van bezwaarindiener om het pand op Weststraat 3 Ingelmunster op te nemen in de "lijst met te schrappen objecten". Dit is immers niet in overeenstemming met de methodologie die gehanteerd wordt voor de schrapping van bouwkundig erfgoed uit de 'inventaris van het bouwkundig erfgoed, vastgesteld door de administrateur-generaal op 28 november 2014'.

Het klopt dat het pand op Weststraat 3 in Ingelmunster tijdens deze procedure niet voorlag in de "lijst met te schrappen objecten", hoewel dit pand de erfgoedwaarde verloor en niet meer wordt opgenomen in het nieuwe vaststellingsbesluit voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Dit heeft te maken met de methodologie die het agentschap Onroerend Erfgoed hanteert om het verlies van erfgoedwaarde door sloop of aanpassing te verwerken in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Er worden verschillende manieren gehanteerd om bouwkundig erfgoed te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed, afhankelijk van twee factoren, namelijk de samenstelling van het bouwkundig object en de omvang van de wijziging (door sloop, aanpassing, administratieve fout) die moet worden verwerkt. In voorliggend geval is de tweede werkwijze van toepassing, namelijk het voorleggen van het bouwkundig object met aangepaste feitelijkheden.
De twee manieren van schrappen worden toegelicht:

1) De lijst met te schrappen objecten
Bouwkundige objecten worden tijdens het openbaar onderzoek opgenomen in de lijst met te schrappen objecten als die objecten **integraal, helemaal** moeten worden geschrapt.

- Een bouwkundig object betreft doorgaans één pand of constructie, gelegen op één adres. In deze gevallen is het eenvoudig: als het object moet worden geschrapt, wordt het op de 'lijst met te schrappen objecten' opgenomen.
- Een bouwkundig object kan ook bestaan uit **verschillende panden en constructies, al dan niet gelegen op verschillende adressen**. Enkel indien zo'n bouwkundig object integraal moet worden geschrapt, wordt het opgenomen in de lijst met te schrappen objecten.

In voorliggend geval kan deze eerste werkwijze niet worden toegepast: het aanduidingsobject 30290 dat het vaststellingsbesluit van 2014 weergeeft, betreft een 'Samenstel van herenhuizen', bestaande uit twee panden gelegen op twee adressen, zijnde Weststraat 3 en Weststraat 5 in Ingelmunster. Enkel Weststraat 3 heeft geen

erfgoedwaarde meer, en moet worden geschrapt. Weststraat nummer 5 heeft erfgoedwaarde en is goed bewaard, en mag niet geschrapt worden. Het aanduidingsobject 30290 kan dus niet integraal worden geschrapt, waardoor het niet voorlag tijdens het openbaar onderzoek in de lijst met te schrappen objecten.

2) Het vaststellen van bouwkundige objecten met aangepaste feitelijkheden
Voor bouwkundige objecten die bestaan uit verschillende panden en/of constructies, al dan niet gelegen op meerdere adressen, wordt gewerkt met de aanpassing van de feitelijkheden van het bouwkundig object.
Alle vast te stellen onderdelen of erfgoedelementen van een bouwkundig object, moeten duidelijk af te lezen zijn in de "feitelijkheden": uit de benaming, de afbakening en bijhorende adressen, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, moet blijken welke onderdelen worden vastgesteld. Als blijkt dat bepaalde onderdelen van dat bouwkundig object moeten geschrapt worden, dan worden deze uit de feitelijkheden verwijderd: alle gegevens met betrekking tot die panden of constructies worden geschrapt uit het erfgoedobject en uit het nieuwe aanduidingsobject dat voorligt tijdens het openbaar onderzoek. In de wetenschappelijke inventaris wordt daarenboven in aanvullende informatie bij het erfgoedobject omschreven welke delen werden geschrapt. Op die manier wordt het bouwkundige object in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris aangepast en gereduceerd tot die panden of constructies die wel nog erfgoedwaarde hebben. Eens het nieuwe vaststellingsbesluit van kracht is, worden de oude aanduidingsobjecten automatisch geschrapt uit de vastgestelde inventaris van 2014 (zie verder). Enkel het nieuwe vaststellingsbesluit, met gereduceerd en geactualiseerd aanduidingsobject, is vanaf dan geldig.

Deze werkwijze werd toegepast voor aanduidingsobject 30290. De feitelijkheden in het besluit van 2014 zijn:
- Benaming: 'Samenstel van herenhuizen'
- Locatie: gelegen op twee adressen, zijnde Weststraat 3 en Weststraat 5 in Ingelmunster

In de wetenschappelijke inventaris (erfgoedobject 51268) en in het voorstel voor het nieuwe vaststellingsbesluit voor de inventaris van West-Vlaanderen (aanduidingsobject 153821), zijn de feitelijkheden aangepast. Het pand op Weststraat 3 heeft geen erfgoedwaarde meer, en is uit alle feitelijkheden verwijderd.
De feitelijkheden voor erfgoedobject 51268 en aanduidingsobject 153821 zijn nu:
- Benaming: Herenhuis
- Locatie: Weststraat 5, Ingelmunster
- Afbakening: Capakey: 36007A1025/00L004
- Beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken: Dubbelhuis met laatclassicistische inslag in de schaarse ornamenten; vijf traveeën en rechts een poorttravee en twee bouwlagen onder zadeldak, houten dakkapel met fronton. Naar verluidt destijds onder meer de rentenierswoning van de baronie zie aanduiding van jaartal "1840" en schild van de heren van Ingelmunster op de scheiding met het aanpalende pand links.
- De erfgoedkenmerken konden bewaard blijven: herenhuizen, tweede kwart 19de eeuw

Bij erfgoedobject 51268 is de aanpassing verduidelijkt in aanvullende informatie: "Van het oorspronkelijke ensemble (nummers 3-5) is de erfgoedwaarde van nummer 3 niet langer bewaard. Het vermelde schild en jaartal bevinden zich wel nog op de scheiding van de beide gevels."

Juridische duidelijkheid
Bezwaarindiener haalt terecht aan dat zolang de vaststellingsprocedure loopt juridisch gezien nog geen duidelijkheid is. Tijdens de procedure is er inderdaad nog geen juridisch geldende beslissing genomen:

- Het pand Weststraat 3 is dan nog samen met nummer 5 vastgesteld met het besluit van 2014.
- Het pand Weststraat 5 wordt voorgesteld voor opname in besluit van 2024, terwijl over het pand Weststraat 3 zolang de procedure loopt niet expliciet wordt gezegd dat dit wordt geschrapt.

Echter wordt dit wel duidelijk eens de vaststellingsprocedure is afgerond, nadat de bevoegde minister het nieuwe ministerieel besluit heeft getekend. Op dat moment wordt het oude aanduidingsobject (Weststraat 3 en 5) geschrapt en is enkel het nieuwe aanduidingsobject met geactualiseerde feitelijkheden (Weststraat 5) nog geldig.

Dat wordt op volgende manier geregistreerd:
In het ministerieel besluit wordt volgende passage opgenomen, die de schrapping regelt van zowel de panden uit de lijst met te schrappen objecten (= eerste punt) als de objecten die opnieuw worden vastgesteld, met de (al dan niet) geactualiseerde feitelijkheden (= tweede punt):
"*De inventaris van het bouwkundig erfgoed, vastgesteld door de administrateur-generaal op 28 november 2014 blijft behouden. Voor de provincie West-Vlaanderen worden de volgende onroerende goederen er uit geschrapt*:

- de onroerende goederen die opgenomen zijn in de bijlage 'IDbesluit_vaststelling_nietmeervastgesteld' bij dit besluit, omdat deze niet beantwoorden aan de definitie van bouwkundig erfgoed zoals opgenomen in de inventarismethodologie, omdat deze niet langer erfgoedwaarde bezitten of voldoende goed bewaard zijn, of omwille van een administratieve fout;
- de onroerende goederen die bij deze nieuwe vaststelling opgenomen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met openbaar onderzoek overeenkomstig artikel 4.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Met de passage onder het tweede punt worden de onroerende goederen in aanduidingsobject 30290 geschrapt uit de vastgestelde inventaris.

In art. 2 van het ministerieel besluit, wordt de tweede passage herhaald: *Art. 2. De onroerende goederen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed vastgesteld overeenkomstig het besluit van de administrateur-generaal van 28 november 2014 houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed, vermeld in artikel 12.3.18, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gelegen in de provincie West-Vlaanderen worden geschrapt uit die inventaris.*

Eens het nieuwe vaststellingsbesluit van kracht is, wordt het oude aanduidingsobject 30290 niet langer geldig op basis van deze passages omdat het volledige besluit van 2014 niet meer van kracht is. Dat wordt vervangen door het nieuwe, gereduceerde aanduidingsobject 153821 in het nieuwe besluit, dat enkel Weststraat 5 omvat.

Deze passages uit het ministerieel besluit worden concreet vertaald in de fiches in de inventariswebsite. Eens het nieuwe besluit van kracht is, is zowel bij het aanduidingsobject 30290 als bij het erfgoedobject 512687 duidelijk en ondubbelzinnig vermeld dat het vaststellingsbesluit van 2014, dat zowel Weststraat 3 als Weststraat 5 omvat, niet meer geldig is. Ook zal bij het perceelsrapport op het Geoportaal vanaf dan duidelijk blijken dat voor Weststraat 3 geen vaststellingsbesluit meer geldt.
Op die manier zal bezwaarindiener duidelijke juridische documenten hebben waaruit blijkt dat het goed niet meer is opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/01: Opmerking bij de vaststelling van 174 objecten in Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren bevestigen dat volgende objecten werden gecheckt, en bevestigen de erfgoedwaarde en vaststelling:

aanduidingsid - erfgoedid - naam - adres
149560 16945 Sint-Karelsmolen Debarkestraat zonder nummer, Veurne
149561 16946 Romp van Sint-Gustaafmolen Debarkestraat zonder nummer, Veurne
149368 16714 Zuidgasthuishoeve Albert I laan 2, Veurne
149318 16654 Herberg Fortuintje-Estaminet Appelmarkt 1, Veurne
149319 16655 Stadswoning met trapgevel Appelmarkt 2, Veurne
149320 16656 Huis De Hoorn Appelmarkt 3, Veurne
149321 16657 Eclectisch burger- en winkelhuis Huize Van Der Heyde Appelmarkt 4, Veurne
149322 16658 Burgerhuis Appelmarkt 8, Veurne
149323 16659 Stadswoning Appelmarkt 9, Veurne
149325 16661 Hoeve 't Coolenhof Bewesterpoort-Oost 1, Veurne
149324 16660 Hoeve Epistelhof Bewesterpoort-Zuid 1, Veurne
149326 16663 Kapel Onze-Lieve-Vrouw-Onbevlekt-Ontvangenis Bieswalplein zonder nummer, Veurne
149327 16664 Stadswoning Boterweegschaalstraat 3, Veurne
149328 16665 Prelaatshuis Sint-Niklaasabdij Boterweegschaalstraat 6-10, Veurne
173852 302082 Belgische militaire post Brugse Steenweg zonder nummer, Veurne
149330 16668 Wegkapel Bulskampstraat zonder nummer, Veurne
172848 212489 Noodwoning Koning Albertfonds Calonnegracht 10, Veurne
149477 16847 Neoclassicistisch herenhuis met aanhorigheden Duinkerkestraat 2, Zuidstraat 21, Veurne
149334 16673 Herenhuis Duinkerkestraat 20, Veurne
149335 16674 Herenhuis Duinkerkestraat 22, Veurne
149336 16675 Stadswoning van 1764 Duinkerkestraat 24, Veurne
149337 16676 Herenhuis Duinkerkestraat 25, Veurne
149338 16677 Stadswoningen Duinkerkestraat 29-31, Veurne
149339 16678 Herenhuis Duinkerkestraat 33, Veurne
149331 16670 Burgerhuis Duinkerkestraat 7, Veurne
149340 16679 Wegkapel Duinkerkestraat zonder nummer, Veurne
149341 16686 Vleeshuis Grote Markt 1, Veurne
149346 16691 Burgerhuis Grote Markt 10, Veurne
149347 16693 Stadswoning met winkel Grote Markt 17, Veurne
149342 16687 Winkel Grote Markt 2, Veurne
149348 16694 Hoekhuis Grote Markt 20, Veurne
149349 16695 Burgerhuis Sint-Hubert Grote Markt 21, Veurne
149350 16696 Burgerhuis Die Swaene Grote Markt 22, Veurne
149351 16697 Burgerhuis Grote Markt 25, Veurne
149359 16705 Herberg Handboogstraat 23, Veurne
149357 16703 Dorpswoning Handboogstraat 15, Veurne
169739 201052 Apotheek De Hert Grote Markt 15, Veurne
149352 16698 Huis De Valk Grote Markt 26, Veurne
149353 16699 Stadhuis Veurne Grote Markt 27, Veurne
149354 16700 Landhuis en belfort Grote Markt 29, Veurne
173895 305015 Gedenkplaten militaire en burgerlijke doden Grote Markt 29, Heldenplein zonder nummer, Veurne
149355 16701 Stadswoningen in wederopbouwarchitectuur Grote Markt 30-33, 34, Veurne
149343 16688 Herberg De Botermand Grote Markt 7, Veurne
149344 16689 Herberg De Kroon uit 1863 Grote Markt 8, Veurne
149345 16690 Gebouw van de nachtwacht Hoge Wacht Grote Markt 9, Veurne
169722 201029 Openbare pomp Grote Markt zonder nummer, Veurne
149358 16704 Dorpswoning Handboogstraat 17, Veurne
149356 16702 Hoofdgebouw van het gildehof der handboogschutters Handboogstraat 3, Veurne
149364 16710 Sint-Jansgasthuis Houtmarkt 1, 14, Veurne

149363 16709 Burgerhuis Houtmarkt 13, Veurne
149360 16706 Hoekhuis Houtmarkt 4, Veurne
149361 16707 Herenhuis uit 1625 Houtmarkt 5-6, Veurne
149362 16708 Burgerhuis Houtmarkt 9-10, Veurne
149367 16713 Brouwerij met brouwerswoning en mouterij Ieperse Steenweg 96, Veurne
149365 16711 Zuidkapel Ieperse Steenweg zonder nummer, Veurne
149366 16712 Wegkapel Zoete's Kapelleke Ieperse Steenweg zonder nummer, Veurne
149370 16716 Hoekhuis Kaatsspelplaats 1-2, Ooststraat 13, Veurne
149371 16717 Burgerhuis Kaatsspelplaats 3, Veurne
149372 16718 19de-eeuwse stadswoning Kaatsspelplaats 4, Veurne
149375 16721 Neogotisch burgerhuis gedateerd 1909 Karel Coggelaan 29-31, Veurne
149374 16720 Bisschoppelijk College Karel Coggelaan 8, Veurne
149376 16722 Hoeve Karpelstraat 16, Veurne
149408 16761 Villa in eclectische stijl Karpelstraat 19, Veurne
149378 16725 Stadswoningen Klaverstraat 21-25, Veurne
149379 16727 Stadswoningen Klaverstraat 29-31, Veurne
149377 16723 Restanten en poortgebouw Sint-Niklaasabdij Klaverstraat 6, 8A-B, zonder nummer, Veurne
149380 16728 Hoeve Klokhof Klokhofstraat 38, Veurne
149381 16729 Hoeve met losse bestanddelen Klokhofstraat 39, Veurne
149382 16730 Landhuizen Ter Linden en Torenhuis Lindendreef 5-7, Veurne
149383 16732 Wegkapel Nieuwpoortkeiweg zonder nummer, Veurne
149384 16733 Laat-18de-eeuwse stadswoning Nieuwstraat 5, Veurne
149385 16734 Stadswoning met kern uit 1741 Nieuwstraat 8, Veurne
149386 16736 Stadswoning met classicistische pilastergevel Noordstraat 1, Veurne
149393 16744 Burgerhuizen Noordstraat 10-12, Veurne
149394 16745 Herberg Die Nobele Rose Noordstraat 11, Veurne
149407 16760 Drie burgerhuizen Noordstraat 117-121, Veurne
149395 16746 Burgerhuis Noordstraat 13-15, Veurne
149396 16747 Nationale Bank Noordstraat 16-18, Veurne
149387 16737 Stadswoning naar ontwerp van C. Van Elslande Noordstraat 2, Veurne
149398 16751 Burgerhuis Noordstraat 27, Veurne
149399 16752 Herenhuis Noordstraat 28-30, Veurne
149400 16753 Neoclassicistisch herenhuis Noordstraat 29, Veurne
149388 16738 Stadswoning met winkelpui Noordstraat 3, Veurne
149401 16754 Herenhuis met koetshuis Noordstraat 32, Veurne
149402 16755 Herenhuis Noordstraat 34-36, Veurne
149403 16756 Herenhuis Noordstraat 38, Veurne
149389 16740 Stadswoning naar ontwerp van J. Vinck 1920 Noordstraat 5, Veurne
149404 16757 Burgerhuis Noordstraat 51, Veurne
149405 16758 Burgerhuis Noordstraat 53, Veurne
149406 16759 Neoclassicistisch herenhuis Noordstraat 55, Veurne
149390 16741 Stadswoning met houten winkelpui Noordstraat 7, Veurne
149391 16742 Het Klokje Noordstraat 8, Veurne
149392 16743 Burgerhuis Noordstraat 9, Veurne
172930 213316 Borstbeeld Karel Cogge Noordstraat zonder nummer, Veurne
149409 16763 Hoekhuis naar ontwerp van C. Van Elslande Ooststraat 1, Veurne
149412 16767 Stadswoning met 16de-eeuwse kern Ooststraat 10, Veurne
149413 16769 Huizenrij naar ontwerp van C. Van Elslande Ooststraat 15-23, Veurne
149414 16770 Eclectische winkel Ooststraat 18, Veurne
149410 16764 Spaans Paviljoen Ooststraat 2, Veurne
149415 16771 Burgerhuis uit 1884 Ooststraat 20, Veurne
149416 16772 Stadswoning met overwelfde doorgang Ooststraat 26, Veurne
149411 16765 Neoclassicistische eenheidsbebouwing Ooststraat 3-11, Veurne
149417 16774 Bioscoop Ooststraat 38, Veurne
149418 16775 Burgerhuis Ooststraat 39, Veurne
149419 16777 Burgerhuis en bijgebouw Ooststraat 70, Veurne

149420 16778 Arbeiderswoning Oratoriestraat 3, Veurne
149422 16781 Burgerhuis Oude Beestenmarkt 13, Veurne
149423 16782 Blekerij Oude Beestenmarkt 16, Veurne
149421 16780 Stadswoningen van 1887 Oude Beestenmarkt 8-10, Veurne
173051 213466 Frans militair ereperk en massagraf Oude Vestingstraat zonder nummer, Veurne
173892 304666 Begraafplaats Oud Kerkhof Oude Vestingstraat zonder nummer, Veurne
149435 16802 Hoeve Posterie Pannestraat 164, Veurne
149427 16794 Herenhuis en opslagplaats Pannestraat 19, Veurne
149436 16804 Hoeve met losse bestanddelen Pannestraat 202, Veurne
149428 16795 Hoekhuis Pannestraat 24, Veurne
149429 16796 Hoekhuis Pannestraat 25, Veurne
149430 16797 Burgerhuis gedateerd 1706 Pannestraat 26, Veurne
149431 16798 Burgerhuis, restant klooster der Penitenten Pannestraat 34-36, Veurne
149432 16799 Burgerhuis Pannestraat 38, Veurne
149433 16800 Burgerhuis Pannestraat 38, Veurne
149434 16801 Burgerhuis uit 1836 Pannestraat 42, Veurne
149424 16788 Burgemeesterswoning Pannestraat 3, Veurne
149425 16789 Herenhuis Pannestraat 5, Veurne
149426 16790 Wezengesticht der Heilige Moeder Gods Pannestraat 9-17, Veurne
149437 16805 Schoolgebouw Rozendalstraat 2, Veurne
149440 16808 Abdijhoeve 't Groot Westhof s Heerwillems 10, Veurne
149441 16809 Hoeve De Haanebrug s Heerwillems 15, Veurne
149442 16810 Hoeve met losse bestanddelen s Heerwillems 16, Veurne
149443 16811 Burgerhuis, restant Cellenbroedersklooster Sint-Denisplaats 16, Veurne
149439 16807 Hoeve 't Klein Westhof met kapel s Heerwillems 9, Veurne
173040 213436 Geallieerde militaire post s Heerwillems zonder nummer, Veurne
173041 213437 Geallieerde mitrailleurpost s Heerwillems zonder nummer, Veurne
174071 308484 Geallieerde militaire post s Heerwillems zonder nummer, Veurne
149438 16806 Modernistische woning Sasstraat 7, Veurne
149445 16813 Burgerhuis tegen de Sint-Niklaaskerk Sint-Niklaasplaats 1, Veurne
149444 16812 Parochiekerk Sint-Niklaas Sint-Niklaasplaats zonder nummer, Veurne
169732 201040 Herberg De Ploeg Sint-Walburgapark 3, Veurne
149447 16815 Burgerhuis gedateerd 1766 Sint-Walburgapark 4, Veurne
149448 16816 Burgerhuis uit de 19de eeuw Sint-Walburgapark 5, Veurne
149446 16814 Parochiekerk Sint-Walburga Sint-Walburgapark zonder nummer, Veurne
169718 201022 Kiosk in Sint-Walburgapark Sint-Walburgapark zonder nummer, Veurne
149449 16817 Hoekhuis Sporkijnstraat 1, Veurne
149450 16818 Burgerhuis met koetshuis en tuinmuur Sporkijnstraat 2, Veurne
149451 16819 Vergaderzaal voor Jongelingskring Sporkijnstraat 8, Veurne
149452 16820 Station Veurne Statieplaats 22, Veurne
149455 16823 Burgerhuis Statiestraat 17, Veurne
149456 16824 Eenheidsbebouwing Statiestraat 19, 23, Veurne
149454 16822 Burgerhuis ontworpen door J. Vinck Statiestraat 5, Veurne
149457 16825 Looringhe Stede Torreelhoek 1, Veurne
149458 16826 Torreelhof Torreelhoek 2, Veurne
173042 213438 Duitse commandopost Vaartstraat zonder nummer, Veurne
149459 16827 Bejaardenwoningen van 1951 Veldstraat 1-12, Veurne
149461 16829 Burgerhuis Vleeshouwersstraat 14, Veurne
149462 16830 Classicistisch burgerhuis met waterstraatje Vleeshouwersstraat 16, Veurne
149463 16831 Burgerhuis Vleeshouwersstraat 17, Veurne
149464 16832 Classicistisch herenhuis Vleeshouwersstraat 18, Veurne
149466 16834 Burgerhuizen met 18de-eeuwse kern Vleeshouwersstraat 29-31, Veurne
149467 16835 Burgerhuis gedateerd 1760 Vleeshouwersstraat 33, Veurne
149468 16836 Burgerhuis gedateerd 1736 Vleeshouwersstraat 35, Veurne
149460 16828 Burgerhuis uit de 19de eeuw Vleeshouwersstraat 5, Veurne
149470 16838 Hoeve met losse bestanddelen Wulpendammestraat 180, Veurne

149469 16837 Hoeve Verbrande hofstede Wulpendammestraat 35, Veurne
149373 16719 Classicistisch hoekhuis met winkelpui Zevensterreplein 3, Veurne
169740 201056 Stationschefwoning met bureel Zuidburgweg 111, Veurne
149471 16839 Hoekhuis Zuidstraat 1, Veurne
149473 16842 Stadswoning Zuidstraat 10, Veurne
149483 16857 Eclectische villa Zuidstraat 108, Veurne
149474 16844 Huis Hier is 't den zwarten leeuw Zuidstraat 14, Veurne
149475 16845 Burgerhuis met winkelpui Zuidstraat 18, Veurne
149476 16846 Hoekhuis naar ontwerp van C. Van Elslande Zuidstraat 20, Veurne
149478 16848 Burgerhuis Zuidstraat 24, Veurne
149480 16851 Burgerhuis Zuidstraat 37, Veurne
149481 16852 Burgerhuis Zuidstraat 43, Veurne
149482 16853 Huizenrij Zuidstraat 60-66, Veurne

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindieners bevestigen de erfgoedwaarde en ondersteunen de motivatie voor vaststelling van deze objecten van deze objecten. Omwille van hun erfgoedwaarde liggen deze objecten net voor in het openbaar onderzoek om vastgesteld te worden. Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/06: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuizen naar ontwerp van J. Vinck (aanduidingsid 149453/erfgoedid 16821), Statiestraat 2-4, Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren merken op dat de aanduiding op het plan van dit object enigszins gewijzigd moet worden. De desbetreffende polygoon kan verkleind worden zodat zowel het stuk nieuwbouw met halfronde muur tegenover de rotonde, dat verkeerdelijk onder hetzelfde huisnummer 2 geplaatst is, alsook de garage die uitkomt op de Nieuwpoortkeiweg, er niet meer onder valt.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener vraagt om de afbakening te corrigeren. Er wordt niet ingegaan op deze vraag omdat die niet aansluit bij de methodologie die het agentschap hanteert bij de afbakeningen.
Bij de vaststelling van bouwkundig erfgoed wordt in principe het volledige perceel afgebakend, ook als er hierdoor gebouwen en constructies zonder erfgoedwaarde meegenomen zijn binnen de afbakening. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan duidelijk afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel meegenomen worden in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw binnen een afbakening erfgoedwaarde dient te bezitten.
Het stuk nieuwbouw met halfronde muur staat overigens op hetzelfde perceel als huisnummer 2, aldus het Adressenregister, waarop het agentschap zich baseert voor adresgegevens. Huisnummer 2 klopt dus, in tegenstelling tot wat er in het bezwaarschrift wordt beweerd.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000251: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 149735/erfgoedid 23334), Moorseelsesteenweg 207, Roeselare

Een lokaal bestuur wijst erop dat de aangeduide contour van de hoeve niet volledig overeen komt met de eigendomsgrenzen. De erfgoedwaarde van de hoeve in kwestie beperkt zich tot het perceel 1636/00F000. In bijlage zijn foto's en beelden met een aanduiding van de contouren toegevoegd.

Behandeling van het bezwaar:
De huidige afbakening van het nieuw vast te stellen aanduidingsobject en van het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris komt overeen met het administratieve perceel van het Grootschalig Referentiebestand (GRB), dat het agentschap gebruikt als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten. Alleen bij de afbakening van het oude aanduidingsobject is een GRB-verschuiving gebeurd maar dit heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit. Het object blijft dan ook met een ongewijzigde afbakening opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000255: Opmerking bij de vaststelling van één object: Parochiekerk Sint-Niklaas (Keiem) (aanduidingsid 161540/erfgoedid 78280), Keiemdorpstraat 83, Diksmuide

Een lokaal bestuur merkt op dat een deel van het kerkhof zal verdwijnen in de toekomst. Er zullen wel 64 begraafplaatsen bewaard blijven. Er wordt een contactpersoon en mailadres doorgegeven voor meer informatie en/of vragen.

Behandeling van het bezwaar:
Deze opmerking leidt niet tot een aanpassing van aanduidings- en erfgoedobject.
Het ommuurde en omhaagde kerkhof met poorttoegang maakt deel uit van de erfgoedkenmerken en is opgenomen in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De geplande werken hebben geen impact op de algemene constellatie van het kerkhof. De gedeeltelijke ontruiming van het kerkhof betreft individuele graven, die in de inventaris niet vermeld of beschreven worden. Aangezien 64 grafzerken en grafkruisen erkend worden als waardevol funerair erfgoed en in situ bewaard blijven, zal de herkenbaarheid en bijgevolg de erfgoedwaarde van het kerkhof intact blijven.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000269/01: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 172619/erfgoedid 211643), Doelstraat 10, Pittem. Deze opmerking maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur wenst dit goed te behouden op de inventaris, maar vraagt de contouren te beperken tot het perceel van de huidige woning Doelstraat 10.

Behandeling van het bezwaar:
De huidige afbakening komt overeen met het administratieve perceel van het Grootschalig Referentiebestand (GRB), dat het agentschap gebruikt als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten. Het object blijft dan ook met een ongewijzigde afbakening opgenomen in het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000269/02: Opmerking bij de vaststelling van één object: Kasteelgoed (aanduidingsid 172639/erfgoedid 211691), Eikeldreef 3, Pittem. Deze opmerking maakt deel uit van

B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur wenst dit pand te behouden, maar merkt op dat het adres werd hernummerd naar Eikeldreef.

Behandeling van het bezwaar:
Het adres "Eikeldreef 3" bij het erfgoedobject en het nieuw vast te stellen aanduidingsobject komt overeen met de huidige toestand en het object blijft dan ook met ongewijzigd adres opgenomen in het vaststellingsbesluit. Bij het aanduidingsobject van de oude vaststelling daarentegen is het huisnummer verouderd (nummer 1) en niet meer correct maar dit heeft geen invloed op de nieuwe vaststelling.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.3.2.2 Het object wordt ongewijzigd geschrapt uit de vaststelling

Zeven opmerkingen bevestigen louter de gegevens uit het openbaar onderzoek: deze objecten maakten deel uit van de lijst met niet langer vast te stellen bouwkundig erfgoed. De sloop of het verlies van erfgoedwaarde door verbouwingen was al geregistreerd. Deze bezwaren wijzigen bijgevolg het vaststellingsbesluit niet: de goederen worden effectief geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

B_000017: Opmerking bij de schrapping uit de vaststelling van één object: Klooster van de paters lazaristen (aanduidingsid 45277/erfgoedid 51270), Weststraat 52-62, Ingelmunster

Een particulier meldt dat de gebouwen reeds afgebroken zijn in 2018 en vraagt de schrapping van de lijst.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de gebouwen zijn grotendeels afgebroken. Het gebouwenensemble is niet langer herkenbaar, aangezien het oorspronkelijke herenhuis (nummer 60), het kloosterhuis (nummer 62) en het rechter deel van de schoolgebouwen (nummer 52) werden gesloopt. Enkel de verbouwde nummers 54-58 zijn nog aanwezig, maar hebben nog onvoldoende erfgoedwaarde. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van het verlies aan erfgoedwaarde.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000029: Opmerking bij de schrapping van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 41102/erfgoedid 23338), Rumbeeksesteenweg 338, Roeselare

Een particulier meldt dat het burgerhuis werd gesloopt volgens een stedenbouwkundige vergunning B/2015/634 (slopen van een pand en het bouwen van een appartementsgebouw).

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: het pand is afgebroken. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met

objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van sloop.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000030: Opmerking bij de schrapping van één object: Boerenwoningen (aanduidingsid 75667/erfgoedid 23431), Schoolstraat 7-9, Roeselare

Een particulier meldt dat de woningen met nummers 7-9 intussen werden gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de gebouwen zijn afgebroken. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed omwille van sloop.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000035: Bezwaar bij de schrapping van één object: Hoeve De kleine Campagne (aanduidingsid 24809/erfgoedid 23761), Ardooisesteenweg 357, Roeselare

Een particulier meldt dat de boerderij gelegen in de Ardooisesteenweg 357 te Roeselare werd afgebroken nadat afbraakvergunning werd toegekend door stad Roeselare.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de hoevegebouwen zijn afgebroken. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000051: Opmerking bij de schrapping van één object: Hoeve gedateerd 1908 (aanduidingsid 60971/erfgoedid 23368), Ieperseweg 144, Roeselare

Een particulier meldt dat de hoeve in 1999 is gesloopt en vervangen door nieuwbouw.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de hoevegebouwen zijn afgebroken. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000057: Opmerking bij de schrapping van één object: Hoekhuis naar ontwerp van A. Latte (aanduidingsid 32002/erfgoedid 23477), Noordstraat 83, Roeselare

Een particulier deelt mee dat de woningen en appartementen van residentie Le Manoir, Noordstraat 85, Uilstraat 2-12, nieuw gebouwd werden en bijgevolg geen deel uitmaken van bouwkundig erfgoed. Er werd een vergunning uitgereikt op 10 april 2017, voor het slopen, en heropbouwen van een appartementsgebouw, en 6 woningen, gekend onder gemeentelijke referte 36015/34667/B/DBA2016/80.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van bezwaarindiener is correct: de gebouwen zijn afgebroken. Om die reden ligt dit object net voor in het openbaar onderzoek: het goed is opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Deze opmerking wordt gezien als een bevestiging hiervan en heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/14: Opmerking bij de schrapping van elf objecten in Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen opmerkingen in bij de schrapping van enkele objecten:

aanduidingsid – erfgoedid – naam – adres – opmerking
65631 16980 Boerenarbeidershuis Korte Nieuwstraat 7
Gesloopt. Lijkt niet meer te redden.
53658 17019 Hoevegebouwen Steengracht Oost 24
Verbouwd, lijkt inderdaad geen erfgoedwaarde meer te hebben.
29689 83689 Hoeve met rest van wal Tarwestraat 1
Verbouwd, lijkt inderdaad geen erfgoedwaarde meer te hebben.
70545 16716 Herenhuis Ooststraat 13
Dubbel in administratie. (Lijkt inderdaad overeen te komen met 149370 in de lijst van vast te stellen erfgoed, Kaatsspelplaats 1-2, Ooststraat 13 (Veurne)).
28390 304666 Heldenhuldezerkje Sam De Vriendt begraafplaats Veurne Oude Vestingstraat zonder nummer
Dubbel. (Valt inderdaad onder 173892 in de lijst van vast te stellen erfgoed).
77258 304666 Heldenhuldezerkjes begraafplaats Veurne Oude Vestingstraat zonder nummer
Dubbel. (Komt inderdaad overeen met 173892 in de lijst vast te stellen erfgoed).
59195 16790 Kapel van 1841 Pannestraat 15
Dubbel (Komt inderdaad overeen met 149426, (Wezengesticht der Heilige Moeder Gods op de Pannestraat 9-17, maar met kapel op nummer 17).
37495 16790 Neogotisch klooster uit 1904 Pannestraat 17
Dubbel (Komt inderdaad overeen met 149426, (Wezengesticht der Heilige Moeder Gods op de Pannestraat 9-17).
49184 16790 Schoolhuis Pannestraat 9-15
Dubbel (Komt inderdaad overeen met 149426, (Wezengesticht der Heilige Moeder Gods op de Pannestraat 9-17).
41849 83692 Deels omgrachte en omhaagde hoeve Uilstond 4
Gesloopt.
28397 17072 Hoevegebouwen Kwadestraat 31
Gesloopt en vernield.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindieners bevestigen dat deze objecten gesloopt zijn, verbouwd zijn met verlies van erfgoedwaarde of een dubbel betreffen met een ander object. Op die manier ondersteunen deze opmerkingen de motivatie om deze objecten niet langer vast te stellen.

De objecten zijn opgenomen in de lijst met objecten die geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Deze opmerkingen worden gezien als een bevestiging hiervan en hebben geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.3.2.3 De opmerking vergt een aanpassing in de wetenschappelijke inventaris

In negen gevallen heeft het bezwaarschrift geen invloed op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed maar wel op het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Deze bezwaren hebben dus geen invloed op het ministerieel besluit maar zijn wel relevant voor de wetenschappelijke inventaris.

B_000019: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 167713/erfgoedid 88839), Noordstraat 38, Jabbeke

Een particulier laat weten dat een deel van bovenstaand object momenteel een verbouwing ondergaat met behoud van erfgoedwaarde. Betreft verbouwing schuur wegens ernstige schade aan dakgebinte en bijhorende steunpilaren. Object was hierdoor ook opgenomen in lijst van verwaarlozing. De werken werden gestart januari 23 en einde is voorzien december 23.

Behandeling van het bezwaar:
Naar aanleiding van de opmerking werd de huidige erfgoedwaarde van de hoeve opnieuw geëvalueerd. Op basis van recente gegevens blijkt dat deze hoeve anno 2023 nog over de erfgoedwaarden beschikt op basis waarvan ze werd opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris.

De erfgoedwaarden die voorliggen in openbaar onderzoek hebben betrekking op het bouwkundig geheel, in casu de hoevesite, en niet op de respectievelijke onderdelen van dit geheel. Concreet wil dat zeggen dat de hoeve als geheel van de verschillende hoevegebouwen samen op haar erfgoedwaarde wordt geëvalueerd, en niet de aparte hoevegebouwen op zich.
Sinds de opname van de hoeve in de inventaris, zijn een aantal erfgoedelementen gewijzigd. Het rood geschilderde 19de-eeuwse schrijnwerk is verwijderd; een deel van de langsgevel van de schuur werd heropgebouwd. De aangehaalde verbouwingen van woonhuis en schuur zijn echter niet van dien aard dat ze de erfgoedwaarde van de hoeve aantastten, aangezien het geheel een grote herkenbaarheid en representativiteit bewaarde. Het ensemble is immers nog steeds een herkenbaar en representatief voorbeeld van een 18de-eeuwse hoeve bestaande uit haaks op elkaar geplaatste verankerde bakstenen gebouwen onder pannen zadeldaken op een begraasd erf. Daarenboven werd bij de inventarisatie in 2007 het bakhuis niet geregistreerd, een historisch hoeveonderdeel gelegen ten noorden van het boerenhuis, dat de ensemblewaarde van de hoeve nog versterkt.

In aanvullende informatie bij het erfgoedobject worden de wijzigingen tegenover de tekst van 2007 geregistreerd:
"In vergelijking met de inventarisatie in 2007, zijn er een aantal wijzigingen gebeurd, die echter de ensemblewaarde en herkenbaarheid van de hoeve niet hebben vernield. Het rood geschilderde 19de-eeuwse schrijnwerk werd gedeeltelijk verwijderd. De gevel van de schuur wordt deels heropgebouwd. Ten noorden van het boerenhuis is een derde historisch hoevegebouw aanwezig, namelijk een bakstenen bakhuis.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:

Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000037: Opmerking bij de vaststelling van één object: Winkel naar ontwerp van H. Denys (aanduidingsid 149817/erfgoedid 23458), Noordstraat 6, Roeselare

Een particulier meldt dat het pand geen winkel meer is, maar in 2004 na een totaalrenovatie en een stuk nieuw bijgebouw omgevormd werd naar bank- en verzekeringskantoor.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener haalt aan dat de oorspronkelijke functie van het pand op adres Noordstraat 6 te Roeselare gewijzigd is. Dit klopt, maar heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit.
Conform algemene afspraken bij de inventarisinvoer wordt bij de naamgeving en toekenning van de erfgoedkenmerken uitgegaan van de oorspronkelijke functie van het object, in dit geval een winkelhuis. Ondanks het feit dat de oorspronkelijke winkelpui ondertussen aangepast is, zoals beschreven bij het erfgoedobject, blijven de waardevolle erfgoedelementen en erfgoedkenmerken van de gevel in neo-Vlaamse-renaissance-stijl behouden, waaronder de geblokte boogomlijsting van de pui. Het nieuwe stuk bijgebouw waarvan sprake in het bezwaarschrift, wordt niet beschreven en maakt geen deel uit van de vaststelling. De benaming, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf blijven dus bij zowel het erfgoedobject 23458 als het aanduidingsobject 149817 ongewijzigd behouden. Bij het erfgoedobject 23458 in de wetenschappelijke inventaris wordt voor de duidelijkheid wel volgende aanvullende informatie toegevoegd: "Het pand is niet langer ingericht als winkel.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000070: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163468/erfgoedid 81478), Statiestraat 26, Anzegem

Een particulier meldt dat de gevel van deze woning van nieuwe ramen werd voorzien, alsook de luiken werden terug geplaatst. De voorgevel behoudt wel zijn authenticiteit.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van de bezwaarindiener heeft een impact op de wetenschappelijke inventaris maar niet op de gegevens in het vaststellingsbesluit.
In het vaststellingsbesluit is de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van het aanduidingsobject 163468: "Eenvoudig burgerhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Enkelhuis met lijstgevel van witgeschilderde baksteen, verfraaid door het gebruik van sierankers." Daarin worden de luiken en het schrijnwerk niet vermeld. Het besluit hoeft dus niet aangepast worden.
Het schrijnwerk is inderdaad vernieuwd zoals bezwaarindiener vermeldt. Deze aanpassingen werden reeds vermeld in de wetenschappelijke inventaris in de rubriek aanvullende informatie bij het erfgoedobject 81478. Hierin staat ook vermeld dat de luiken verdwenen zijn. Deze blijken nu volgens de bezwaarindiener te zijn teruggeplaatst. Dit zal aangevuld worden in de aanvullende informatie van het erfgoedobject 81478.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000083: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hof van Odo (aanduidingsid 158843/erfgoedid 61056), Walleweg 115, Kortrijk

Een particulier meldt dat na herbestemming de schuur nu in gebruik is als woonhuis. Bouwaanvraag goedgekeurd door stadsbestuur Kortrijk na raadplegen dienst erfgoed. 'Oostelijke erfoprit woonhuis, ten zuiden de stal. Ten westen schuur, gedateerd met 18de-eeuwse hoeve bestaande uit losstaande bakstenen bestanddelen gegroepeerd rond een verhard erf. Oostelijke erfoprit met ijzeren hek tussen bakstenen muurtjes. Ten noorden het gevelsteen "1875" in de noordelijke zijgevel.'
Anderzijds vraagt bezwaarindiener zich af in hoeverre is de bepaling 'losstaand' van enige erfgoedwaarde is? Daardoor kan bezwaarindiener geen verbinding tussen de gebouwen plaatsen zonder in overtreding te gaan. Ook niet als het visueel gesplitst zou blijven. (andere materialen / glas)

Behandeling van het bezwaar:
De herbestemming van de schuur tot woonhuis hield rekening met de erfgoedwaarden van dit gebouw waardoor de schuur haar erfgoedwaarde niet verloor. De schuur is nog steeds herkenbaar als een schuur gebouwd in 1875; het ensemble van bakstenen hoevegebouwen geschikt rond een erf met bakstenen erftoegang heeft nog steeds architecturale en historische waarde, omdat het een representatief en herkenbaar voorbeeld is van een 19de-eeuwse hoeve met losse bakstenen bestanddelen in Vlaanderen. In de wetenschappelijke inventaris wordt de herbestemming in aanvullende informatie toegevoegd aan het erfgoedobject: "In 2019 werd de schuur herbestemd tot woonhuis, waarbij de erfgoedwaarden van het hoevegebouw werden gerespecteerd.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Wat betreft de bedenking over de mogelijkheden tot aanpassingen van de losstaande gebouwen, wordt opgemerkt dat de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed niet tot doel heeft eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris kan geen weigeringsgrond vormen voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating. Het vastgesteld zijn alleen volstaat niet als motivering voor een weigering; er moet steeds, per dossier, een individuele afweging en motivering gemaakt worden door de vergunningverlenende overheid.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000165: Opmerking bij de vaststelling van één object: Eclectisch burgerhuis (aanduidingsid 153688/erfgoedid 51088), Statiestraat 22, Staden

Een particulier meldt dat verkeerdelijk staat beschreven dat de gevel onder andere uit similinatuursteen met schijnvoegen bestaat. Het betreft wel degelijk natuursteen met effectieve voegen.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener heeft gelijk. De gevel bestaat wel degelijk uit natuursteen met echte voegen. Deze opmerking heeft geen invloed op de vaststelling maar wel op het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris. Volgende aanvullende informatie wordt bij erfgoedobject 51088 toegevoegd: “Het parement van het burgerhuis bestaat niet uit similinatuursteen met schijnvoegen, maar uit natuursteen met echte voegen.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).”

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000205: Opmerking bij de vaststelling van één object: Sint-Catharinakerk (aanduidingsid 149786/erfgoedid 23409), Heirweg 155, Roeselare

Een openbare instelling meldt dat de Sint-Catharinakerk reeds geruime tijd ontwijd is en sedert 1 mei 2009 in bruikleen wordt gegeven aan de vzw Sint-Vincentius voor de opslag van kledij en meubelen voor de verdeling aan minderbedeelden. Het is dus geen bedehuis meer. Het meubilair (altaar en heiligenbeelden) zijn sinds de ontwijding verdeeld onder de omliggende parochies en dus niet meer aanwezig. Aan het gebouw op zich is niets gewijzigd en het is in perfecte staat.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener haalt aan dat de Sint-Catharinakerk niet langer een bedehuis is. Dit klopt, maar heeft geen invloed op het vaststellingsbesluit. Conform algemene afspraken bij de inventarisinvoer wordt bij de naamgeving en toekenning van de erfgoedkenmerken uitgegaan van de oorspronkelijke functie van het object, in dit geval parochiekerk.
De benaming, de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken en de erfgoedkenmerken zelf blijven dus bij zowel het erfgoedobject 23409 als het aanduidingsobject 149786 ongewijzigd behouden. Bij het erfgoedobject 23409 in de wetenschappelijke inventaris wordt voor de duidelijkheid wel volgende aanvullende informatie toegevoegd: "De kerk is ondertussen ontwijd, het meubilair (altaar en heiligenbeelden) is niet meer aanwezig.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/04: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa Belle View (aanduidingsid 149369/erfgoedid 16715), Jaagpad 6, Veurne

Particulieren geven een toevoeging bij dit object: van de gekende architect Lejeune, naar wie in Koksijde een straat is genoemd.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking wordt verwerkt in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed.
Bij erfgoedobject 16715 wordt als aanvullende informatie volgende passage toegevoegd: 'Deze woning is mogelijk een ontwerp van architect Gaston Lejeune (Koksijde).

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023).'

De persoonsfiche van ontwerper Gaston Lejeune wordt gekoppeld aan het erfgoedobject in functie van doorzoekbaarheid en verder onderzoek.
Omdat bezwaarindiener niet vermeldt op welke bron deze toewijzing is gebeurd, en het gemeentearchief geen bouwdossier bewaart om de toewijzing te staven, wordt deze ontwerper niet toegevoegd aan de erfgoedkenmerken deel uitmakend van het vaststellingsdossier.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000250/02: Opmerking bij de vaststelling van één object: Parochiekerk Sint-Columba (aanduidingsid 165993/erfgoedid 86352), Kerkplein 25, Deerlijk. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000250, een bezwaarschrift dat bezwaren en opmerkingen bevat voor negen objecten in Brugge, Deerlijk, De Haan, Kortrijk; Koekelare, Waregem en Wielsbeke.

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat de afbakening te beperkt is. Het hele perceel rondom de kerk moet ingetekend worden om alle kapellen en monumenten rondom de kerk mee vast te stellen. Deze erfgoedelementen komen voor in de beschrijving en in de erfgoedkenmerken.

Behandeling van het bezwaar:

Er kan niet ingegaan worden op de vraag om de afbakening van dit object uit te breiden, om op die manier alle erfgoedelementen eenduidig mee op te nemen in het vaststellingsbesluit. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure onroerende goederen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen.

Uit de erfgoedkenmerken opgenomen bij het aanduidings- en erfgoedobject, blijkt dat de intentie er was om de kerk samen met de omliggende erfgoedelementen op te nemen in de vaststelling. De erfgoedtypes die vermeld worden zijn: calvariebergen, gedenktekens, oorlogsgedenktekens en parochiekerken. Bij de erfgoedkenmerken omtrent datering komen de overeenkomstige periodes van oprichting voor: derde kwart 18de eeuw, eerste kwart 17de eeuw, na WO II, tweede helft 12de eeuw, tweede kwart 19de eeuw.

De erfgoedelementen gelegen op het perceel rondom de parochiekerk worden duidelijk omschreven in de wetenschappelijke inventaris bij erfgoedobject 86352:

> *Ten zuidwesten van de kerk, monument ter ere van Hendrik Conscience en P.J. Renier; ten zuiden oorlogsmonument ter ere van de burgerslachtoffers van de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Ten zuidoosten grafmonument van René Declercq. Ten noordwesten borstbeeld van Hugo Verriest. Centraal tegen de zuidelijke zijbeuk: kapel van circa 1832, met Christus aan het kruis; het geschilderd houten beeld is van oudere datum. Vermoedelijk deel uitmakend van voormalige Calvarieberg afkomstig van het kerkhof. (...) Gelijkaardige kapel tegen de noordelijke zijbeuk van 1948 (...).*

Onder de beschrijving van de parochiekerk volgt een vrij uitgebreide beschrijving van de monumenten van Conscience en Renier en van Verriest.

Twee elementen daaruit kregen een eigen erfgoed- en aanduidingsobject en worden apart vastgesteld, namelijk het oorlogsmonument (aanduidingsid 165994/erfgoedid 86353) en het monument van René Declercq (aanduidingsid 165995/erfgoedid 86354).
De andere elementen, zijnde het monument ter ere van H. Conscience en P.J. Renier, het borstbeeld van H. Verriest, de kapel van circa 1832 (deel van calvarie) en de kapel van circa 1948, ontbreken in de afbakening en in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.

Procedureel is het niet mogelijk om deze vier elementen mee te nemen in het vaststellingsbesluit. Ze worden wel verwerkt in de wetenschappelijke inventaris, bij erfgoedobject 86352:

- De twee standbeelden, gelegen op openbaar domein, worden met een bol afgebakend. Ook de twee kapellen, tegen de langsgevels van de kerk aangebouwd, worden op die manier afgebakend, omdat ze niet zijn meegenomen in de afbakening van de kerk, die strikt langs de gevels loopt.
- Ook dient de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken afgestemd te worden op de erfgoedkenmerken, en dus een aanvulling krijgen die alle erfgoedelementen meeneemt: "Parochiekerk, toegewijd aan Sint-Columba, maagd-martelares en patrones van de parochie Deerlijk. Georiënteerd classicistisch bedehuis van 1774 ter vervanging van een romaans-gotische kerk. Tegen de zuidelijke en noordelijke zijbeuk, een kapel. Rond de kerk, gedenktekens voor P.J. Renier en Hendrik Conscience, en voor Hugo Verriest."

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000268: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoeve 't Zomerland (aanduidingsid 158530/erfgoedid 60687), Beiaardstraat 10, Kortrijk

Een particulier meldt dat de aanwezige cichorei-ast bij Beiaardstraat 10 te Heule (Kortrijk) ondertussen wordt ingericht als museum. Beneden is er het museum over de teelt en op de eerste verdieping staan 14 vitrinekasten: 1 kast per decennium (vanaf 1830) waarin telkens per glaslegplank voorwerpen tonen hoe de cichorei wordt gemalen, bewaard, gebrouwen, op tafel komt en als sap wordt bewaard. De complete machinerie is nog aanwezig, waarop bezwaarindiener naamplaatjes heeft aangebracht. Ondertussen zijn in het magazijn ook drinkwater, regenwater en wc's geïnstalleerd. Ook de elektriciteit wordt door bezwaarindiener vernieuwd met het oog op bezoek. Er is door bezwaarindiener reeds een dossier ingediend, maar het vloerplan van de eerste verdieping bestemd voor de brandweer was bezwaarindiener er vergeten bij te voegen.
Bezwaarindiener is een boek aan het schrijven: "Cichorei, van wortelzaad tot koffiesurrogaat". Ondertussen is het deels afgewaaide asbestdak van de ast vervangen door identieke metalen golfplaten. Andere daken volgen nog.
In de stallingen komt, als men het bezwaarindiener niet te moeilijk maakt, het eeuwmuseum met 39 interieurs.
De volledige site mag volgens bezwaarindiener dan ook geïnventariseerd blijven.

Behandeling van het bezwaar:
Deze opmerking heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek. Het gebouwenbestand dateert uit de tweede en derde kwart van de 20ste eeuw en is volledig bewaard. Het interieur van de gebouwen komt echter niet aan bod en wijzigingen aan dit interieur hebben dan ook geen invloed op het vaststellingsbesluit. De opmerking bevat evenwel informatie die relevant is voor de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed. Deze informatie wordt verwerkt in een aanvullende info in het erfgoedobject: "De cichorei-ast wordt ingericht als museum en de complete machinerie is nog aanwezig. Op het gelijkvloers wordt de teelt van chicorei toegelicht en op de eerste verdieping worden de verschillende stadia in de verwerking van chicorei in beeld gebracht. Er zijn plannen om ook de stallen een museale functie te geven.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.3.2.4 Er is enkel een GRB-verschuiving gecorrigeerd

Voor sommige objecten stemt de afbakening niet meer overeen met de actuele perceelsgrenzen volgens het GRB (Grootschalig Referentiebestand). Deze onvolkomenheid heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en is louter van technische aard. De GRB-verschuiving in de afbakening van het aanduidingsobject en erfgoedobject wordt rechtgezet. Deze aanpassingen hebben geen invloed op het vaststellingsbesluit.

B_000072: Opmerking bij de vaststelling van één object: Wegkapel van 1908 (aanduidingsid 150141/erfgoedid 23846), Groenestraat zonder nummer, Roeselare

Een particulier meldt dat dit kapelletje toebehoorde aan de vroegere hofstede die op de verkavelde grond aan de Groenestraat gevestigd was. Het kapelletje is na legaat en schenking eigendom geworden van de vzw Parochiale Werken Dekenij Roeselare.
Sedert het openbaar onderzoek over de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen stelde de bezwaarindiener twee zaken vast:

1. De configuratie van het kadastraal perceel naast Groenestraat 472 (perceel 7 van de verkaveling) stemt niet overeenstemt met de verkavelingsplannen. Op het op 8 oktober 1997 geregistreerde verkavelingsplan stelt men vast dat de achtergrens een breedte heeft van + 5,75 m, terwijl een grafische meting op Cadgis een breedte geeft van + 6,45 m. Het kapelletje staat ook volledig anders ingeplant op het perceel dan wat het verkavelingsplan aangeeft. Bij het opmaken van de aanvraag

tot het verkrijgen van de slopingsvergunning voor de opstaande gebouwen op het lot 5 en 6 van deze verkaveling, had architect Vaneeckhout de juiste opmetingsgegevens opgevraagd aan landmeter Luc Dekien (Metimo) en die verwerkt in zijn situatieplan. Daarin is duidelijk te zien dat de grond bij het perceel 7 niet een stuk smaller wordt in de voortuinstrook ter hoogte van het kapelletje, maar juist 0,39 m breder wordt. Dat klopt ook met de effectieve meting door bezwaarindiener ter plaatse gedaan, waar de afsluiting in paal en metaaldraad ongeveer 6,15 m bedraagt, zijnde ongeveer 5,75 m van het verkavelingsplan + ongeveer 0,39 m zoals te zien op het inplantingsplan van architect Vaneeckhout. Maar dus geenszins 6,45 breedte waardoor een stuk van perceel 7 wordt ingenomen op het kadastraal plan. Dat kadastraal plan is nu net de basis voor onder andere de afbakening van de zone die ook als onroerend erfgoed wordt opgenomen, waardoor ook deze zone verkeerd wordt aangeduid. Bezwaarindiener heeft alvast via MyMinFin gevraagd aan de FOD Financiën om het kadastrale plan in overeenstemming te willen brengen met de correcte juridische gegevens en met de juiste afmetingen volgens de meegestuurde plannen. Bezwaarindiener voegt in bijlage bij het bezwaarschrift ook het verkavelingsplan en de inplantingsplannen van architect Vaneeckhout toe, waarnaar verwezen wordt.

2. De afbakening van het te inventariseren bouwkundig erfgoed gaat ook naar het oosten en naar het noorden minstens een meter verder dan de eigendomsgrens, en blijft bijgevolg niet enkel beperkt tot de eigendom van de vzw Parochiale Werken Dekenij Roeselare waarop het kapelletje staat, maar ook op de eigendommen ten oosten en noorden ervan ligt. Daar is geen enkele motivatie voor, want dit betreft louter een tuin, die door een ligusterhaag en een afsluiting in paal en draad afgesloten is van de eigendom van het kapelletje. Bezwaarindiener vraagt dan ook de geïnventariseerde oppervlakte te beperken tot de eigendomsgrens en niet tot daarbuiten.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener betwist terecht de huidige afbakening van het aanduidingsobject 150141. De afbakening zal in overeenstemming met het GRB gebracht worden, zodat er geen overlap met foute percelen meer is.
Het agentschap gebruikt het GRB (Grootschalig Referentiebestand of Basiskaart Vlaanderen) als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten. Doorgaans worden erfgoedobjecten en aanduidingsobjecten op perceelsniveau afgebakend. Dat percelen op het kadaster of op het GRB niet correct zijn ingetekend, is niet de bevoegdheid van het agentschap Onroerend Erfgoed. Bezwaarindiener deed al een aanvraag bij de federale overheid om het kadastrale plan te laten aanpassen. Een fout of onvolledigheid in het GRB kan gemeld worden aan Digitaal Vlaanderen, via mail aan digitaal.vlaanderen@vlaanderen.be of via Geopunt. De afbakeningen van erfgoed- en aanduidingsobjecten kunnen geactualiseerd worden wanneer ze niet langer in overeenstemming zijn met de GRB-onderlaag, bijvoorbeeld wanneer een aanpassing van de perceelsgrenzen is doorgevoerd.
Op dit moment is de afbakening van het aanduidingsobject 150141 en erfgoedobject 23846 inderdaad te ruim. Dit is wellicht het gevolg van een eerdere GRB-aanpassing. Deze afbakening moet beperkt worden tot op de perceelsgrenzen, zodat er geen overlap meer is met aangrenzende percelen. De afbakening op het plan zal dus voor het aanduidingsobject en erfgoedobject aangepast worden. De GRB-verschuiving in de afbakening van het aanduidingsobject en erfgoedobject wordt rechtgezet. Deze aanpassingen hebben echter geen invloed op het vaststellingsbesluit. Deze onvolkomenheid heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en is louter van technische aard.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000177: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis naar ontwerp van Valère Duyvewaardt (aanduidingsid 149860/erfgoedid 23513), Ooststraat 23, Roeselare

Een lokaal bestuur meldt dat de aangeduide contour achteraan iets te ver doorloopt waardoor het overlapt met het achterliggende perceel.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener heeft gelijk. De afbakening stemt niet overeen met de actuele perceelsgrenzen volgens het GRB (Grootschalig Referentiebestand). Deze onvolkomenheid heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en is louter van technische aard. De GRB-verschuiving in de afbakening van het aanduidingsobject 149860 en erfgoedobject 23513 wordt rechtgezet tot de actuele contouren van het perceel van huisnummer 23, namelijk perceel 0172/00B000 (Roeselare, 1ste afdeling / sectie A). Deze aanpassing heeft echter geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000179/02: Opmerking bij de vaststelling van één object: Eclectische apotheek (aanduidingsid 150158/erfgoedid 23864), Grote Markt 26, Roeselare. Dit bezwaar maakt deel uit van B_000179, een bezwaarschrift dat opmerkingen bevat voor twee objecten in Roeselare.

Een lokaal bestuur meldt dat de aangeduide contour niet helemaal gelijk loopt met het eigendomsperceel. Hier lijkt niet meteen een reden toe vanuit erfgoedstandpunt.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerking van de bezwaarindiener wordt gevolgd en leidt tot een aanpassing van de afbakening conform het GRB.
Het agentschap gebruikt het GRB (Grootschalig Referentiebestand of Basiskaart Vlaanderen) als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten, en bakent af op perceelsniveau.
Bezwaarindiener wijst er terecht op dat de afbakening niet overeenstemt met de actuele perceelsgrenzen volgens het GRB. De aanduiding op het plan van aanduidingsobject 150158 en erfgoedobject 23864 moet dus aangepast worden naar de actuele contouren van perceel 135E (Roeselare, 2de afdeling, sectie B). Dit is een louter administratieve correctie, vermits het gaat om hetzelfde perceel, zonder inkrimping of uitbreiding van het object. Omdat deze aanpassing louter administratief is, wordt ze niet beschouwd als een aanpassing van het vaststellingsdossier.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000208: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis met neoclassicistische gevel (aanduidingsid 149918/erfgoedid 23578), Sint-Alfonsusstraat 25, Roeselare

Particulieren wijzen erop dat indien dit de gevel betreft of het huis met nummer 25, dan staat dit aangeduid als een samenvoeging van drie andere percelen: daarbij wordt ook een berging van de andere percelen aangeduid, alsook de volledige tuin van deze percelen, ook over de grens van de tuin van een ander perceel. Eveneens wordt een berging aangeduid die geenszins tot het oorspronkelijke behoorde. In bijlage is een document toegevoegd met foto's en een aanduiding op plan van de gewenste afbakening.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om de afbakening van het burgerhuis aan te passen.

Bezwaarindiener haalt aan dat op het perceel constructies staan zonder erfgoedwaarde. Bij de vaststelling wordt in principe het volledige perceel afgebakend, inclusief de gebouwen of delen van het perceel zonder erfgoedwaarde. Uit de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken kan afgeleid worden welke gebouwen op dit perceel mee worden genomen in de vaststelling. Het is dus zeker niet zo dat elk gebouw op het perceel erfgoedwaarde moet bezitten. In dit geval is enkel het burgerhuis met neoclassicistische gevel opgenomen in de vastgestelde inventaris. Er wordt echter opgemerkt dat niet enkel de gevel deel uitmaakt van de vaststelling, maar de volledige woning, namelijk het diephuis van twee en een halve bouwlaag en drie traveeën onder schilddak. Dat is duidelijk bepaald in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De recente berging maakt geen deel uit de vastgestelde erfgoedelementen, hoewel gelegen binnen de afbakening.

Bezwaarindiener merkt terecht op dat de afbakening de noordelijke perceelsgrens overschrijdt. Deze technische fout is het gevolg van een GRB-verschuiving in de afbakening van het aanduidingsobject en erfgoedobject en wordt rechtgezet. Deze aanpassing heeft geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en is louter van technische aard. Daarom heeft deze aanpassing geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000269/04: Opmerking bij de vaststelling van twee objecten: Stadswoning (aanduidingsid 172834/erfgoedid 212354), Paardestraat 32, Pittem; Dorpswoning (aanduidingsid 172837/erfgoedid 212357), Paardestraat 59, Pittem. Deze opmerking maakt deel uit van B_000269, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor negentien objecten in Pittem.

Een lokaal bestuur wenst deze objecten te behouden in de inventaris, maar vraagt om de contouren correct in te tekenen.

Behandeling van het bezwaar:
De bezwaarindiener merkt terecht op dat de huidige afbakeningen niet overeen komen met de administratieve percelen van het Grootschalig Referentiebestand (GRB), dat het agentschap gebruikt als basis voor de afbakening van erfgoed- en aanduidingsobjecten. Deze onvolkomenheden hebben echter geen invloed op feitelijkheden die voorlagen in het openbaar onderzoek en zijn louter van technische aard. De GRB-verschuiving in de afbakening van de aanduidingsobjecten en erfgoedobjecten wordt rechtgezet. Deze aanpassing heeft echter geen invloed op het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.4 Niet ontvankelijke bezwaren

Iedereen mag tijdens dit openbaar onderzoek een opmerking of bezwaar indienen over de vaststelling of schrapping van één of meerdere panden of constructies. Je hoeft hiervoor geen eigenaar of gebruiker te zijn.
Je kunt melden dat een onroerend goed geen erfgoedwaarde meer heeft, gesloopt werd of verbouwd werd met verlies van erfgoedwaarde.
Je kunt ook opmerkingen of bezwaren indienen over de "feitelijkheden" van het erfgoed dat we willen vaststellen. Dat wil zeggen dat je correcties kunt doorgeven op de gegevens die je vindt op de digitale kaart van het openbaar onderzoek:

- de afbakening van de percelen
- de benaming of titel
- de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken

Ten slotte kan je ook een opmerking of bezwaar indienen als je vindt dat een object onterecht op de lijst met de te schrappen objecten staat.

25 ingediende bezwaren voldoen niet aan deze voorwaarden en zijn niet ontvankelijk.

1.4.1 Toevoegen van nieuwe goederen aan de inventaris

B_000054: Opmerking bij de schrapping van één object: Meisjesschool met bijhorend klooster (aanduidingsid 21222/erfgoedid 214257), Dorpsstraat 70, De Haan

Een particulier vraagt of er een mogelijkheid bestaat dat de kloostermuur ter hoogte van Ten Anker in Klemskerke (De Haan) wordt toegevoegd aan de inventaris.

Behandeling van het bezwaar:
Er kan niet ingegaan worden op de vraag om de kloostermuur op te nemen in de inventaris bouwkundig erfgoed.
De muur is niet vermeld in de inventaris bouwkundig erfgoed bij het erfgoedobject over de meisjesschool met klooster. De muur maakt dus op dit moment geen deel uit van de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Omdat het een nieuw, niet eerder geïnventariseerd bouwkundig element betreft, is het niet mogelijk om de muur toe te voegen aan de vastgestelde inventaris tijdens deze vaststellingsprocedure, ongeacht de eventuele erfgoedwaarde van de muur. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen.
Een aanvraag om de muur als nieuw erfgoedelement op te nemen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed kan evenmin in het kader van het openbaar onderzoek van een vaststellingsprocedure gebeuren. Sinds het kerntakenplan van de Vlaamse Overheid, zoals goedgekeurd op 17 juli 2015, is de Vlaamse overheid immers niet meer verantwoordelijk voor de opmaak en aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed op geografische basis. Bezwaarindiener dient een verzoek voor aanvulling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de gemeente De Haan te richten tot de bevoegde diensten bij het lokaal bestuur.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/03: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herenhuis in second-empirestijl (aanduidingsid 149333/erfgoedid 16672), Duinkerkestraat 18, Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen een opmerking in bij dit object, maar wijzen er in feite op dat er in de Duinkerkestraat veel meer panden een belangrijke erfgoedwaarde hebben, namelijk de nummers 24, 26, 28, 30, 32, 36, 38.

In hetzelfde bezwaarschrift wordt een gelijkaardige opmerking gegeven over de Zuidstraat, namelijk dat er een aantal nummers aan de vaststelling toegevoegd moeten worden, namelijk nummers 3, 5-7, 23, 56.
Deze opmerkingen worden verder in het bezwaar herhaald en uitgebreid onder "Opmerkingen over ontbrekende vaststellingen Veurne". Hierin geven de bezwaarindieners een oplijsting van panden die vastgesteld moeten worden.

- Astridlaan: is enkel als straat onder ID-nummer 173934 ('Stadskern Veurne') opgenomen. Dit is onvoldoende. Ook de afzonderlijke vast te stellen panden moeten vastgesteld worden:
    - Astridlaan 2B tot en met 44, 8630 Veurne: Straat met Interbellumarchitectuur
    - Astridlaan 62 tot en met 46A, 8630 Veurne: Straat met Interbellumarchitectuur
- Opmerking: Het hele gebied binnen de kleine ring van Veurne (Astridlaan, Oude Vestingstraat, Daniel De Haenelaan, Peter Benoitlaan en Lindendreef) bevat interbellumarchitectuur.
- Duinkerkestraat 24, 26, 28, 30, 32, 36, 38: erfgoedwaarde bevestigd, vaststelling nodig.
- Hanssenslaan 2: Hoekhuis in neogotisch en eclectische stijl. Zeer beeldbepalend voor de buurt Petit-Paris. Klokgevel en spitsbogen.
- Hanssenslaan 4-6-8: Huizen in neogotisch en eclectische stijl
- Hanssenslaan 25: Hoog 19de-eeuws woonhuis met trapgevel
- Karel Coggelaan 13: Interbellumarchitectuur
- Karel Coggelaan 33: Interbellumarchitectuur
- Noordstraat 22: Telegraafgebouw (R.T.T., telefoon en telegraaf) moet absoluut vastgesteld worden! Dit kan onmogelijk ontbreken op de lijst van Veurne! Veurnse traditionele stijl. Zeer beeldbepalend groot hoekgebouw uit 1950 nabij bushalte en hart van de stad. Best herbestemming als openbaar gebouw.
- Noordstraat: is als straat onder ID-nummer 173934 ('Stadskern Veurne') opgenomen, en ook individuele panden zijn opgenomen tot en met het kruispunt met de Astridlaan. Panden met erfgoedwaarde in het noordelijke traject (ten noorden van dit kruispunt) lijken op drie uitzonderingen na, niet opgenomen. Hier moeten volgende huisnummers vastgesteld worden:
    - Noordstraat 44: 19de-eeuws huis met trapgevel en gevelankers
    - Noordstraat 46: 19de-eeuws hoekhuis met trapgevel en beeldbepalend buurt.
    - Noordstraat 78: Art Deco woonhuis architect C. Van Elslande
    - Noordstraat 83: Interbellum woonhuis met uitbouw
    - Noordstraat 85: Interbellum woonhuis met uitbouw, architect Frans Leper
    - Noordstraat, zonder huisnummer, ten noorden van nr. 88: Lourdesgrot Veurne (1933-1983) met namaak-grot en takwerk van cement. Bedevaartsplek en beeldbepalend voor de buurt.
    - Noordstraat 91: Interbellumhuis (Van Elslande)
    - Noordstraat 113: Modernistische woning (Veurnse inslag) met baksteenversiering onder corniche en uitbouw met dakje.
    - Noordstraat 100, 102, 104, 106, 112, 114, 118: Reeks van zeven neogotische, 19de-eeuwse arbeidershuisjes, waarbij nummers 100, 102, 104 en 106 nog helemaal intact zijn inclusief dakkapel. Bij nummers 112 en 114 ontbreekt de dakkapel.
    - Noordstraat 123, 125, 127: Modernistische woningen woning (Veurnse inslag) met baksteenversiering onder corniche
    - Noordstraat 129: Interbellum woonhuis
    - Noordstraat 132: Modernistisch woonhuis
    - Noordstraat 135: Modernistisch woonhuis
    - Noordstraat 137: Modernistisch huis met Dudok-stijl bakstenen.

- Kaaiplaats 8 (kad nr. 8n(2)): Art Deco/Interbellum woonhuis (zelfde stijl als nummer 9). Typische gevel voor havenarchitectuur, geveltop. Zie BGO (Beleidsmatig Gewenste Ontwikkeling Kaaiplaats), opgemaakt door Stad Veurne in 2021.
- Kaaiplaats 9: Art Deco/Interbellum woonhuis (zelfde stijl als nummer 8) Typische gevel voor havenarchitectuur, geveltop. Zie BGO (Beleidsmatig Gewenste Ontwikkeling Kaaiplaats), opgemaakt door Stad Veurne in 2021.
- Oude vestingstraat 2-6: Drie interbellum woonhuizen
- Pannestraat 2: Hoekhuis, vroeg 20ste-eeuws burgerhuis, eclectisch met torentje en nis met heiligenbeeld. Onder regie van architect Van Elslande.
- Pannestraat 4: Vroeg 20ste-eeuws burgerhuis, eclectisch met trapgevel
- Pannestraat, zonder nummer tussen 4 en 6: Vroeg 20ste eeuws poortgebouw (uitgang vroegere bank), voor 1910.
- Pannestraat 6: Vroeg 20ste-eeuws burgerhuis, eclectisch met trapgevel en hekwerk
- Pannestraat 8: Vroeg 20ste-eeuws (1909) burgerhuis, eclectisch met trapgevel
- Pannestraat 12: Vroeg 20ste-eeuws burgerhuis met poortgebouw
- Pannestraat 22: Burgerhuis, 19de-20ste-eeuws, Veurnse stijl
- Sasstraat 21: Sashuis van sasmeester Victor Cyriel Kemp (1863–1940). Sashuis tegenover historisch sascomplex. Kemp orchestreerde vanuit het sas in Veurne de onderwaterzetting van het IJzerbekken. De havensite met het sascomplex en haar resterende historische panden getuigen van een onderbelichte stuk geschiedenis over de ontwikkeling en betekenis van de waterinfrastructuur en de haven in Veurne.
- Sint-Walburgapark, Veurne: algemene opmerking: de volgende panden liggen in de noordwestelijke hoek van de gordel van panden die in de periode van het kapittel van de kanunniken (in Spaanse tijd het grootste van Vlaanderen) gerealiseerd werden. Hoewel ze van iets latere datum zijn, zijn ze ook beeldbepalend voor het stadspark en kunnen ze collectief vastgesteld worden:
    - Sint-Walburgapark 7: 19de-eeuws burgerhuis. Vormt één geheel met nabijgelegen panden.
    - Sint-Walburgapark 8: 19de-eeuwse burgerhuis. Vormt één geheel met nabijgelegen panden.
    - Sint-Walburgapark 12: Burgerhuis. Vormt één geheel met nabijgelegen panden.
- Sporkijnstraat 9: Uitzonderlijk hoog burgerhuis
- Zuidstraat 56: 2 x burgerhuis uit de 18de eeuw
- Zuidstraat 23: Burgerhuis 19e eeuw
- Zuidstraat 12: Burgerhuis van architect A. Vandenabeele
- Zuidstraat 5-7: Drie Interbellum huizen
- Zuidstraat 3
- Zwarte Nonnenstraat 21: Oorspronkelijk 17de-eeuws burgerhuis.
- Zwarte Nonnenstraat 25: Interbellum-huis, zie bakstenen.
- Zwarte Nonnenstraat 31: Oorspronkelijk 17de-eeuws burgerhuis, Veurnse stijl.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Bezwaarindieners dienden via het digitale formulier een opmerking in bij object Herenhuis in second-empirestijl (aanduidingsid 149333/erfgoedid 16672), Duinkerkestraat 18, Veurne. De inhoud van deze opmerking betreft echter niet dit herenhuis. Bezwaarindieners vragen een reeks andere panden in Veurne toe te voegen aan de inventaris bouwkundig erfgoed.
Ongeacht de mogelijke erfgoedwaarde van deze panden, kunnen we niet op deze vraag ingaan. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure onroerende goederen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen.
Een aanvraag om een goed op te nemen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed kan evenmin in het kader van het openbaar onderzoek van een vaststellingsprocedure gebeuren. Sinds het kerntakenplan van de Vlaamse Overheid, zoals

goedgekeurd op 17 juli 2015, is de Vlaamse overheid immers niet meer verantwoordelijk voor de opmaak en aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed op geografische basis. Bezwaarindiener dient een verzoek voor aanvulling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de stad Veurne te richten tot de bevoegde diensten bij het lokaal bestuur, zijnde de dienst omgeving van de stad. Zij kunnen gebruik maken van het door bezwaarindiener opgemaakte inhoudelijke dossier om de inventaris van Veurne aan te vullen in functie van een lokaal erfgoedbeleid.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000262: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Eclectisch samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 156223/erfgoedid 56916), Velodroomstraat 3-4, 5-9, 9A, Oostende

Een particulier (vzw) dient een bezwaar in, dat eerder gaat over tekorten in de inventaris. Bezwaarindiener heeft met interesse de inventaris waarvan sprake in dit openbaar onderzoek, bekeken en onderzocht. Men heeft in de eerste plaats deze inventaris vergeleken met de inventaris die de Stad Oostende gebruikt in haar beleid. In 2006 onderzochten deskundigen 2.774 panden in Oostende en beoordeelden deze op veertien criteria. Naast 319 monumenten resulteerde dat in 1.226 panden met een locuswaarde. De locuswaarde drukt de mate uit waarin een gebouw de lokale stedenbouwkundige structuur ondersteunt. De locuswaarde wordt getoetst aan een aantal indicatoren. Zij geven de stedenbouwkundige motieven weer waarom een pand bewaard moet worden, en ze is bepalend voor de beleidshouding tegenover dit pand. Deze lijst is terug te vinden op de website van de Stad Oostende als "Actieplan Bouwkundig Erfgoed: de lijst met locuswaarden".
Op zich vindt de bezwaarindiener het logisch dat de panden die door deskundigen werden aangegeven als zijnde waardevol erfgoed in Oostende, eveneens zouden voorkomen in de lijst Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen. Graag wijst bezwaarindiener op de lacunes die in de lijst Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen voorkomt, en graag had bezwaarindiener gezien dat deze, na onderzoek van de provincie West-Vlaanderen, ook werden opgenomen en vastgesteld in de Inventaris Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.
Het betreft:
1 - Aartshertogstraat 3, 8400 Oostende
2 - Albert I promenade 22, 8400 Oostende
3 - Albert I promenade 31, 8400 Oostende
4 - Albert I promenade 39, 8400 Oostende
5 - Albert I promenade 61, 8400 Oostende
6 - Alfons Pieterslaan 29, 8400 Oostende
7 - Alfons Pieterslaan 66, 8400 Oostende
8 - Alfons Pieterslaan 69, 8400 Oostende
9 - Antwerpenstraat 9-18, 8400 Oostende
10 - Christinastraat 34, 8400 Oostende
11 - Christinastraat 35, 8400 Oostende
12 - Christinastraat 39, 8400 Oostende
13 - Christinastraat 039a, 8400 Oostende
14 - Christinastraat 040-42, 8400 Oostende
15 - Christinastraat 79, 8400 Oostende
16 - Christinastraat 89, 8400 Oostende
17 - Christinastraat 95, 8400 Oostende
18 - Eduard de Cuyperstraat 12, 8400 Oostende
19 - Fregatstraat 11, 8400 Oostende
20 - Gentstraat 6, 8400 Oostende
21 - Gentstraat 08 en 10/11, 8400 Oostende
22 - Gentstraat 05-7, 8400 Oostende

23 - Graaf de Smet de Naeyerlaan 10, 8400 Oostende
24 - Graaf de Smet de Naeyerlaan 16, 8400 Oostende
25 - Groentemarkt 5, 8400 Oostende
26 - IJzerstraat 9, 8400 Oostende
27 - IJzerstraat 17-19, 8400 Oostende
28 - Jozef II straat 46, 8400 Oostende
29 - Jules Peurquaetstraat 43, 51, 65-71, 8400 Oostende
30 - Jules Peurquaetstraat 53-63, 8400 Oostende
31 - Kaaistraat 030A, 8400 Oostende
32 - Kaaistraat 49, 8400 Oostende
33 - Kapellestraat 52, 8400 Oostende
34 - Karel Janssenslaan 19, 8400 Oostende
35 - Koninginnelaan 25, 8400 Oostende
36 - Koninginnelaan 67-69, 8400 Oostende
37 - Koningstraat 21, 8400 Oostende
38 - Koningstraat 61, 8400 Oostende
39 - Koningstraat 63, 8400 Oostende
40 - Koningstraat 78-80, 8400 Oostende
41 - Koningstraat 79, 8400 Oostende
42 - Kursaal Oosthelling 5, 8400 Oostende
43 - Kursaal Oosthelling 10, 8400 Oostende
44 - Langestraat 97, 8400 Oostende
45 - Legewegstraat 15, 8400 Oostende
46 - Leon Spilliaertstraat 9, 8400 Oostende
47 - Leon Spilliaertstraat 33, 8400 Oostende
48 - Londenstraat 02-4, 8400 Oostende
49 - Londenstraat 7, 8400 Oostende
50 - Madridstraat 7, 8400 Oostende
51 - Mijnplein 8, 8400 Oostende
52 - Nieuwpoortsesteenweg 32, 8400 Oostende
53 - Nieuwpoortsesteenweg 60, 8400 Oostende
54 - Nieuwpoortsesteenweg 65, 8400 Oostende
55 - Nieuwpoortsesteenweg 077-087, 8400 Oostende
56 - Nieuwpoortsesteenweg 94, 8400 Oostende
57 - Nieuwpoortsesteenweg 503, 8400 Oostende
58 - Nieuwpoortsesteenweg 885-889, 8400 Oostende
59 - Nijverheidstraat 77, 8400 Oostende
60 - Oesterbankstraat 1, 8400 Oostende
61 - Oesterbankstraat 37, 8400 Oostende
62 - Oostendse haardstraat 19-21, 8400 Oostende
63 - Ooststraat 53, 8400 Oostende
64 - Oude molenstraat 38, 8400 Oostende
65 - Plantenstraat 55-57, 8400 Oostende
66 - Prinsenlaan 15, 8400 Oostende
67 - Prinsenlaan 16, 8400 Oostende
68 - Prinses Clementinaplein 14, 8400 Oostende
69 - Rogierlaan 06-8, 8400 Oostende
70 - Rogierlaan 71/73, 8400 Oostende
71 - Romestraat 11, 8400 Oostende
72 - Schermplantenstraat 36, 8400 Oostende
73 - Schorredijkstraat znr., 8400 Oostende
74 - St Antoniusplein 1, 8400 Oostende
75 - St Antoniusplein 30, 8400 Oostende
76 - St Catharinaplein 8, 8400 Oostende
77 - St Niklaasstraat 9, 8400 Oostende
78 - St Paulusstraat 1, 8400 Oostende
79 - St Paulusstraat 37, 8400 Oostende

80 - Sluisvlietstraat znr. (watersportcentrum), 8400 Oostende
81 - Sportstraat 22, 8400 Oostende
82 - Stockholmstraat 47, 8400 Oostende
83 - Stokerstraat 12-14, 8400 Oostende
84 - Stokkellaan 116, 8400 Oostende
85 - Stokkellaan 133, 8400 Oostende
86 - Stuiverstraat 152, 8400 Oostende
87 - Torhoutsesteenweg 78, 8400 Oostende
88 - Torhoutsesteenweg 113, 8400 Oostende
89 - Torhoutsesteenweg 142-144, 8400 Oostende
90 - Torhoutsesteenweg 183, 8400 Oostende
91 - Torhoutsesteenweg 250/252, 8400 Oostende
92 - Torhoutsesteenweg 361, 8400 Oostende
93 - Torhoutsesteenweg 617, 8400 Oostende
94 - Van Iseghemlaan 034-36, 8400 Oostende
95 - Van Iseghemlaan 67, 8400 Oostende
96 - Van Iseghemlaan 104, 8400 Oostende
97 - Van Iseghemlaan 110-112, 8400 Oostende
98 - Van Iseghemlaan 131, 8400 Oostende
99 - Velodroomstraat 4, 8400 Oostende
100 - Vindictivelaanlaan 12, 8400 Oostende
101 - Visserskaai 11, 8400 Oostende
102 - Visserskaai 04, 6, 8400 Oostende
103 - Vlaanderenstraat 1, 8400 Oostende
104 - Vlaanderenstraat 29, 8400 Oostende
105 - Voorhavenlaan 49, 8400 Oostende
106 - Voorhavenlaan 108, 8400 Oostende
107 - Warschaustraat 14, 8400 Oostende
108 - Wellingtonstraat 16, 8400 Oostende
109 - Witte nonnenstraat 2, 8400 Oostende
110 - Zandvoordedorpstraat 120, 8400 Oostende
111 - Zeedijk 145, 8400 Oostende
112 - Zeedijk 352, 8400 Oostende
113 - Zeedijk 354, 8400 Oostende
114 - Zeedijk 366, 8400 Oostende
115 - Zwaluwenstraat 75, 8400 Oostende
Bezwaarindiener hoopt dat deze opmerkingen zullen bijdragen tot een vollediger inventaris van het West-Vlaams erfgoed.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener diende via het digitale formulier een opmerking in bij object Eclectisch samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 156223/erfgoedid 56916), Velodroomstraat 3-4, 5-9, 9A, Oostende. De inhoud van deze opmerking betreft echter niet dit eclectisch samenstel van burgerhuizen. Bezwaarindiener vraagt 115 andere panden in Oostende toe te voegen aan de inventaris bouwkundig erfgoed.

De lijst met 115 panden dateert uit 2006-2009 en omvat een selectie van panden opgenomen in het Actieplan Bouwkundig Erfgoed: de lijst met locuswaarden, zoals raadpleegbaar op de website van de stad Oostende, https://www.oostende.be/actieplan-bouwkundig-erfgoed. Bij nazicht blijkt deze lijst niet actueel te zijn, aangezien er tal van adreswijzigingen gebeurden sinds de opmaak ervan. De geografische inventarisatie van Oostende door het inventaristeam van de toenmalige Afdeling Monumenten en Landschappen gebeurde in de jaren voordien, namelijk in de periode 2000-2005. De adressen bij inventarisatie stemmen dus grotendeels overeen met de adressen uit het Actieplan van de stad Oostende. In de erfgoedobjecten in de inventaris worden de adressen van de geïnventariseerde objecten echter steeds geactualiseerd. De objecten in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris zijn dus opgenomen met hun huidig adres.

De lijst die door bezwaarindiener werd ingediend werd afgetoetst met de actuele gegevens in het vaststellingsdossier en alle beschikbare informatie in de wetenschappelijke inventaris. Uit deze vergelijking blijkt dat de grote meerderheid van de objecten effectief opgenomen is in de vastgestelde en/of wetenschappelijke inventaris, en in verschillende gevallen zelfs een beschermd monument betreft.

1) 59 panden liggen voor om vastgesteld te worden
59 panden zijn opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, en worden bij deze vaststellingsprocedure opnieuw voorgelegd voor opname in de nieuwe vastgestelde inventaris:
1 - Aartshertogstraat 3, 8400 Oostende, nu Passchijnstraat 2 erfgoedobject ID 56708
3 - Albert I promenade 31, 8400 Oostende, nu Kapucijnenstraat 58 erfgoedobject ID 55285
4 - Albert I promenade 39, 8400 Oostende, nu Louisastraat 39 erfgoedobject ID 55290
5 - Albert I promenade 61, 8400 Oostende, nu IJzerstraat 33 erfgoedobject ID 55297
6 - Alfons Pieterslaan 29, 8400 Oostende, nu Leon Spilliaertstraat 91 erfgoedobject ID 55309
10 - Christinastraat 34, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55349
11 - Christinastraat 35, 8400 Oostende, nu Christinastraat 37, 37A erfgoedobject ID 55350
13 - Christinastraat 039a, 8400 Oostende, nu Adolf Buylstraat 20 erfgoedobject ID 55352 (beschermd monument)
14 - Christinastraat 040-42, 8400 Oostende, deel van ensemble Adolf Buylstraat 18A-C, Christinastraat 42 erfgoedobject ID 55353
16 - Christinastraat 89, 8400 Oostende, nu Christinastraat 87 erfgoedobject ID 55364
17 - Christinastraat 95, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55366 (beschermd monument)
19 - Fregatstraat 11, 8400 Oostende, nu Fregatstraat 17 erfgoedobject ID 56782
20 - Gentstraat 6, 8400 Oostende, deel van Gentstraat zonder nummer, Romestraat 11 erfgoedobject ID 55431 (beschermd monument)
24 - Graaf de Smet de Naeyerlaan 16, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56787
28 - Jozef II straat 46, 8400 Oostende, nu Christinastraat 121 erfgoedobject ID 55498
31 - Kaaistraat 030A, 8400 Oostende, nu Kaaistraat 26-28 erfgoedobject ID 55506
32 - Kaaistraat 49, 8400 Oostende, nu Sint-Paulusstraat 64 erfgoedobject ID 55513
33 - Kapellestraat 52, 8400 Oostende, nu Kapellestraat 54 erfgoedobject ID 55527
35 - Koninginnelaan 25, 8400 Oostende, nu Koninginnelaan 27 erfgoedobject ID 55598
37 - Koningsstraat 21, 8400 Oostende, valt onder perceel Van Iseghemlaan 90 erfgoedobject ID 56907
41 - Koningsstraat 79, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56977
42 - Kursaal Oosthelling 5, 8400 Oostende, nu Kursaal-Oosthelling 4 erfgoedobject ID 55617
44 - Langestraat 97, 8400 Oostende, nu Schippersstraat 2 erfgoedobject ID 56369
46 - Leon Spilliaertstraat 9, 8400 Oostende, nu Leon Spilliaertstraat 7 erfgoedobject ID 56380
55 - Nieuwpoortsesteenweg 077-087, 8400 Oostende, nog deels bewaard erfgoedobject ID 56435
57 - Nieuwpoortsesteenweg 503, 8400 Oostende, nu Steensedijk 719 erfgoedobject ID 56749
58 - Nieuwpoortsesteenweg 885-889, 8400 Oostende, nu Nieuwpoortsesteenweg 889-891 erfgoedobject ID 56612
61 - Oesterbankstraat 37, 8400 Oostende, nu Slachthuiskaai 1 erfgoedobject ID 56804
62 - Oostendse haardstraat 19-21, 8400 Oostende erfgoedobject ID 122176
63 - Ooststraat 53, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56578
64 - Oude molenstraat 38, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56465
65 - Plantenstraat 55-57, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56473
66 - Prinsenlaan 15, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56489 (beschermd monument)
67 - Prinsenlaan 16, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56490 (beschermd monument)
70 - Rogierlaan 71/73, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56529
71 - Romestraat 11, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55431 (beschermd monument)
72 - Schermplantenstraat 36, 8400 Oostende, nu Violierenlaan 5 erfgoedobject ID 56760

73 - Schorredijk znr., 8400 Oostende, erfgoedobject ID56660 (beschermd monument) of nu Schorredijk 6 erfgoedobject ID 56662
74 - St Antoniusplein 1, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56694
75 - St Antoniusplein 30, 8400 Oostende, betreft Sint-Antoniusstraat 30 ipv Werktuigkundigenstraat 18 erfgoedobject ID 56696
77 - St Niklaasstraat 9, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56580
80 - Sluisvlietstraat znr. (watersportcentrum), 8400 Oostende, nu Dokter Eduard Moreauxlaan 1 erfgoedobject ID 56697
81 - Sportstraat 22, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56853
83 - Stokerstraat 12-14, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56699
84 - Stokkellaan 116, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56658
85 - Stokkellaan 133, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56659
94 - Van Iseghemlaan 034-36, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56894
95 - Van Iseghemlaan 67, 8400 Oostende, nu Hertstraat 20, erfgoedobject ID 56904
97 - Van Iseghemlaan 110-112, 8400 Oostende, nu Leon spilliaertstraat 1, erfgoedobject ID 56910, beschermd monument.
99 - Velodroomstraat 4, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56916
103 - Vlaanderenstraat 1, 8400 Oostende, betreft Adolf Buylstraat 1, Vlaanderenstraat 2A, erfgoedobject ID 56934
104 - Vlaanderenstraat 29, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56895
106 - Voorhavenlaan 108, 8400 Oostende, nu De Rudderstraat 62, erfgoedobject ID 56705
108 - Wellingtonstraat 16, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56951
109 - Witte nonnenstraat 2, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56969
110 - Zandvoordedorpstraat 120, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56636
111 - Zeedijk 145, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56769
112 - Zeedijk 352, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56615
114 - Zeedijk 366, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56618

2) 25 panden zijn geïnventariseerd, maar ondertussen gesloopt of verbouwd
25 panden zijn opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed maar werden gesloopt of verbouwd met verlies van erfgoedwaarde. Deze objecten werden in het verleden dus wel vaak al vastgesteld, maar al vóór het vaststellingsbesluit van 2014 geschrapt omdat de sloop werd geregistreerd of liggen nu voor ter schrapping uit de vastgestelde inventaris:
2 - Albert I promenade 22, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55281 gesloopt
15 - Christinastraat 79, 8400 Oostende, nu Christinastraat 81 ID 55361 gesloopt
23 - Graaf de Smet de Naeyerlaan 10, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56786 gesloopt
36 - Koninginnelaan 67-69, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55605 gesloopt
40 - Koningstraat 78-80, 8400 Oostende erfgoedobject ID 55612 80 gesloopt; 78 geen erfgoedwaarde
45 - Legeweg 15, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56650 gesloopt
47 - Leon Spilliaertstraat 33, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56389 gesloopt
56 - Nieuwpoortsesteenweg 94, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56436 gesloopt
59 - Nijverheidstraat 77, 8400 Oostende, nu Zwaluwenstraat 2, ID 56989 gesloopt
60 - Oesterbankstraat 1, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56801 gesloopt
68 - Prinses Clementinaplein 14, 8400 Oostende, nu Princes Clementinaplein 16 erfgoedobject ID 56500 gesloopt
69 - Rogierlaan 06-8, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56552 gesloopt
87 - Torhoutsesteenweg 78, 8400 Oostende, erfgoedobject ID 56867
88 - Torhoutsesteenweg 113, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56873 gesloopt
89 - Torhoutsesteenweg 142-144, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56876 gesloopt
90 - Torhoutsesteenweg 183, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56883 gesloopt
91 - Torhoutsesteenweg 250/252, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56884 gesloopt
92 - Torhoutsesteenweg 361, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56888 gesloopt
93 - Torhoutsesteenweg 617, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56681 gesloopt
96 - Van Iseghemlaan 104, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56908 gesloopt
98 - Van Iseghemlaan 131, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56913 gesloopt

100 - Vindictivelaanlaan 12, 8400 Oostende, nu Vindictivelaan 13 erfgoedobject ID 56929 gesloopt
101 - Visserskaai 11, 8400 Oostende erfgoedobject ID 75514 gesloopt
113 - Zeedijk 354, 8400 Oostende erfgoedobject ID 56616 gesloopt
115 - Zwaluwenstraat 75, 8400 Oostende gerenoveerd; geen erfgoedwaarde meer erfgoedobject ID 56990 (nr. 77 heeft wel nog erfgoedwaarde).

3) 22 panden zijn enkel vermeld in de wetenschappelijke inventaris
22 panden uit de lijst worden als een vergelijkbaar voorbeeld vermeld bij een ander erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris of worden louter vermeld in een geografisch thema, dat de respectievelijke straat beschrijft en typeert:
8 - Alfons Pieterslaan 69, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6831
9 - Antwerpenstraat 9-18, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6833
12 - Christinastraat 39, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6845
18 - Eduard de Cuyperstraat 12, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6880
21 - Gentstraat 08 en 10/11, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6890
22 - Gentstraat 05-7, 8400 Oostende, ontbreekt in Actieplan, vermoedelijk bedoelde bezwaarindiener Gerststraat 5-7, vermeld in straatfiche thema ID 6891
34 - Karel Janssenslaan 19, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6924
38 - Koningsstraat 61, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6934
39 - Koningstraat 63, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6934
43 - Kursaal Oosthelling 10, 8400 Oostende, wordt vermeld bij erfgoedobject ID 55620
48 - Londenstraat 02-4, 8400 Oostende, hoort bij erfgoedobject 56371
49 - Londenstraat 7, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6948
51 - Mijnplein 8, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6959
52 - Nieuwpoortsesteenweg 32, 8400 Oostende, vermeld bij erfgoedobject ID 56433
54 - Nieuwpoortsesteenweg 65, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6967
76 - St Catharinaplein 8, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6977
78 - St Paulusstraat 1, 8400 Oostende, vermeld bij erfgoedobject ID 56581
79 - St Paulusstraat 37, 8400 Oostende, vermeld bij erfgoedobject ID 56581
82 - Stockholmstraat 47, 8400 Oostende, vermeld bij erfgoedobject ID 56858
86 - Stuiverstraat 152, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID 6912
102 - Visserskaai 04, 6, 8400 Oostende, vermeld in straatfiche thema ID7009 Vissersplein
105 - Voorhavenlaan 49, 8400 Oostende, vermeld bij Voorhavenlaan 45-47, erfgoedobject ID 56704
Aan een vermelding in een geografisch thema worden geen rechtsgevolgen gekoppeld. De objecten die bij een ander erfgoedobject worden vermeld, zijn evenmin opgenomen in voorliggend vaststellingsdossier, aangezien ze geen deel uitmaken van de vastgestelde feitelijkheden, namelijk de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.
Ongeacht de mogelijke erfgoedwaarde van deze panden, kunnen we niet op de vraag ingaan om deze toe te voegen aan de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het is immers niet mogelijk om tijdens de lopende procedure onroerende goederen toe te voegen aan het vaststellingsdossier. Dit omdat de burger van bij het begin van het openbaar onderzoek een volledig en ongewijzigd overzicht moet hebben van de goederen die voorliggen.

4) 9 panden zijn niet opgenomen in de wetenschappelijke inventaris
Voor 9 panden in de lijst kan geen vermelding in de wetenschappelijke inventaris teruggevonden worden:
7 - Alfons Pieterslaan 66, 8400 Oostende, geen vermelding
25 - Groentemarkt 5, 8400 Oostende, geen vermelding
26 - IJzerstraat 9, 8400 Oostende, geen vermelding
27 - IJzerstraat 17-19, 8400 Oostende, geen vermelding
29 - Jules Peurquaetstraat 43, 51, 65-71, 8400 Oostende, geen vermelding
30 - Jules Peurquaetstraat 53-63, 8400 Oostende, geen vermelding
50 - Madridstraat 7, 8400 Oostende, geen vermelding

53 - Nieuwpoortsesteenweg 60, 8400 Oostende, geen vermelding
107 - Warschaustraat 14, 8400 Oostende, geen vermelding
Los van hun eventuele erfgoedwaarde, kunnen ook deze panden niet opgenomen worden in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Zoals hierboven verduidelijkt wordt, kunnen er tijdens de lopende procedure geen onroerende goederen toegevoegd worden aan het vaststellingsdossier. Een aanvraag om een goed op te nemen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed kan evenmin in het kader van het openbaar onderzoek van een vaststellingsprocedure gebeuren. Sinds het kerntakenplan van de Vlaamse Overheid, zoals goedgekeurd op 17 juli 2015, is de Vlaamse overheid immers niet meer verantwoordelijk voor de opmaak en aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed op geografische basis. Bezwaarindiener dient een verzoek voor aanvulling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de stad Oostende te richten tot de bevoegde diensten bij het lokaal bestuur, zijnde de dienst omgeving van de stad. Zij kunnen gebruik maken van het door bezwaarindiener opgemaakte inhoudelijke dossier om de inventaris van Oostende aan te vullen in functie van een lokaal erfgoedbeleid.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

1.4.2 Andere

B_000008: Opmerking bij de vaststelling van één object: Samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 163957/erfgoedid 82083), Nieuwe Gentweg 142-144, Brugge.

Een particulier meldt dat hij graag een aparte vermelding voor Nieuwe Gentweg 144 wil i.p.v. 1 vermelding voor 2 huizen.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag het object Samenstel van burgerhuizen (aanduidingsid 163957/erfgoedid 82083) op te splitsen.
Omdat de woningen op nummers 142 en 144 gebouwd zijn als symmetrisch samenstel, waarbij de ensemblewaarde van belang is voor de erfgoedwaarde van de burgerhuizen, is het niet wenselijk om de panden los van elkaar op te nemen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000009: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa (aanduidingsid 169490/erfgoedid 91519), Heirweg 1, Lendelede.

Een particulier wil weten wat de procedure inhoudt en wat het pand doet in deze lijst. Bezwaarindiener vraagt of er een raadsman moet gecontacteerd worden.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener is op 14 april 2023 telefonisch gecontacteerd door het agentschap Onroerend Erfgoed. Daarbij werden volgende onderwerpen toegelicht: reden van opname van het pand in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris, de rechtsgevolgen van de vaststelling, en de lopende vaststellingsprocedure.
Bezwaarindiener gaf daarbij telefonisch mee geen bezwaar te hebben tegen de opname van het goed op de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
De ingediende opmerking heeft dus geen gevolgen voor het vaststellingsdossier.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000028: Opmerking bij de vaststelling van één object: Brouwerijcomplex (aanduidingsid 152113/erfgoedid 30860), Abdijmolenstraat 1, Voormezele-Dorp 52, Ieper

Een particulier meldt dat het opviel dat bepaalde gebouwen op de lijst staan van Ieper, andere niet, alhoewel ook andere gebouwen m.i. waardevol kunnen zijn. Dit zou niet erg zijn, mochten er daar geen juridische gevolgen aan gekoppeld zijn. Het lijkt bezwaarindiener dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is. (grondwet; alle Belgen gelijk voor de wet). Zo zijn er voor de ene categorie eigenaars veel mogelijkheden, voor de andere veel minder. Ofwel geef je alle gebouwen een quotatie, ofwel niet. Nu lijkt dit halfslachtig voor de bezwaarindiener.
Deze inventaris behandelt meestal de gevelarchitectuur. Architectuur is volgens bezwaarindiener veel meer dan de gevels, maar ook interne circulatie, licht, materiaal, energie,...

Behandeling van het bezwaar:
Dit bezwaar handelt niet over het aangeduide object, maar betreft een opmerking op de samenstelling van de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed.
Het ingediende bezwaar is daarom niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure immers enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten. Deze opmerking over de samenstelling van de inventaris bouwkundig erfgoed van Ieper is niet ontvankelijk tijdens dit openbaar onderzoek.
Het opzet van de huidige vaststellingsprocedure is niet de aanvulling van de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed, maar het opnieuw vaststellen van de reeds bestaande inventarisobjecten volgens de nieuwe procedure, met openbaar onderzoek, zodat voor alle in de inventaris opgenomen bouwkundig erfgoed in Vlaanderen dezelfde rechtsgevolgen gelden.
Ter informatie van de bezwaarindiener wordt aangehaald dat alle steden en gemeenten sinds 1/1/2017 de bevoegdheid hebben de inventaris bouwkundig erfgoed van hun grondgebied aan te vullen. Bezwaarindiener kan dus de hiaten die hij opmerkt in de inventaris aanreiken aan de stad Ieper, met de vraag die aan te vullen in de inventaris bouwkundig erfgoed van Ieper. De inventaris bouwkundig erfgoed in Ieper, opgemaakt in het kader van het project Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen, dateert van de jaren 1980, en kan op basis van de hedendaagse erfgoedwaarden en criteria vanzelfsprekend aangevuld worden met nieuw bouwkundig erfgoed.
Dit inventarisproject is qua standaard methodologie inderdaad, zoals bezwaarindiener aanhaalt, een gevelinventaris, opgemaakt vanop de openbare weg. Vanuit de standaard methodologie voor inventarisatie van bouwkundig erfgoed, toegepast in heel Vlaanderen, zijn in de evaluatie op basis van de waarden en criteria de elementen die niet zichtbaar zijn vanop de openbare weg zoals interieurs, indeling, achtergevels of binnenblokken, nooit systematisch mee in rekening genomen. Voor meer informatie: https://id.erfgoed.net/gebeurtenissen/103.
Bij een aanvulling van de inventaris door de stad hoeft deze methodologie niet gevolgd te worden, en kunnen bijvoorbeeld interieurelementen of elementen in de ruimte-indeling of interne circulatie wel meegenomen worden in de beschrijving van de erfgoedkenmerken.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000052: Opmerking bij de vaststelling van één object: Villa Jeannette (aanduidingsid 149906/erfgoedid 23565), Rumbeeksesteenweg 268, Roeselare

Een particulier meldt dat hij geen eigenaar is van dit goed en geeft de gegevens door van de nieuwe eigenaar.

Behandeling van het bezwaar:
De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Het bezwaarschrift is bijgevolg niet ontvankelijk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000086: Opmerking bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 158472/erfgoedid 60620), Heulsestraat 34, Kortrijk

Een particulier vraagt te overwegen om de dorpswoning gelegen te Heulsestraat 34, 8501 Bissegem te registreren als beschermd erfgoed in plaats van bewaard erfgoed. De woning bevat nog alle originele bouwelementen in de voorgevel (persiennes, ramen en glas) en de bewoners doen hun best om dit zo te behouden. De bouwstijl is typerend voor een arbeiderswoning uit de vlasperiode en heeft dus ook een architecturale waarde.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener onderschrijft de erfgoedkenmerken waarmee deze dorpswoning is opgenomen in de wetenschappelijke en vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.
Het betreft inderdaad een representatief en herkenbaar voorbeeld van een dorpswoning van rond 1900 waarin alle erfgoedelementen die beschreven zijn in de inventaris tot op heden zijn bewaard.
Bezwaarindiener vraagt het pand te beschermen als monument. Een dergelijke aanvraag kan niet behandeld worden tijdens de lopende vaststellingsprocedure, omdat dit losstaat van de procedures die bestaan om onroerend erfgoed te beschermen. Bezwaarindiener kan een aanvraag tot bescherming indienen via het aanvraagformulier op deze webpagina: https://www.onroerenderfgoed.be/ik-wil-laten-beschermen.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000095: Opmerking bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 163670/erfgoedid 81745), Kerkdreef 12, Anzegem

Een particulier stelt vast dat deze woning op de lijst van onroerend erfgoed staat voor zijn gevel. Bezwaarindiener vraagt zich of dit betekent dat men niet aan de gevel mag werken, bijvoorbeeld om te schilderen of te isoleren.

Behandeling van het bezwaar:
Dit bezwaarschrift bevat geen opmerking bij of bezwaar tegen de opname van het pand in het vaststellingsbesluit. Daarom is niet ontvankelijk binnen dit openbaar onderzoek.
Voor een antwoord op de vraag in dit bezwaarschrift, verwijzen we graag door naar de website van het agentschap Onroerend Erfgoed, waar men de rechtsgevolgen gekoppeld aan de vaststelling kan vinden: https://www.onroerenderfgoed.be/juridische-gevolgen-van-een-vaststelling.
De toepassing van deze rechtsgevolgen is de bevoegdheid van de steden en gemeenten. Bezwaarindiener kan zich met zijn vraag over werken aan de gevel richten tot de dienst omgeving van de gemeente Anzegem. Daar zal men informatie kunnen geven over de mogelijkheden rond schilderen of isoleren van de gevel van deze woning.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000117: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herberg In 't Molenhoeksche (aanduidingsid 158097/erfgoedid 60188), Sint-Denijsestraat 145, Kortrijk

Een onderneming wijst erop dat de glasramen eigendom zijn van de brouwerij Omer Vander Ghinste en geenszins als onroerend kunnen beschouwd worden.

Behandeling van het bezwaar:
De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed of een onderdeel ervan maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.
Daarenboven worden glasramen wel degelijk beschouwd als erfgoedelementen die vast verbonden zijn met het vastgestelde onroerend goed. Glasramen worden niet gezien als roerende goederen, maar maken als erfgoedelement deel uit van het onroerend goed dat wordt vastgesteld in de inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000118: Opmerking bij de vaststelling van één object: Herberg (aanduidingsid 157759/erfgoedid 59822), Kasteelkaai 4, Kortrijk

Een onderneming wijst erop dat de glasramen eigendom zijn van de brouwerij Omer Vander Ghinste en geenszins als onroerend kunnen beschouwd worden.

Behandeling van het bezwaar:
De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed of een onderdeel ervan maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.
Daarenboven worden glasramen wel degelijk beschouwd als erfgoedelementen die vast verbonden zijn met het vastgestelde onroerend goed. Glasramen worden niet gezien als roerende goederen, maar maken als erfgoedelement deel uit van het onroerend goed dat wordt vastgesteld in de inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaarschrift heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000139 en **B_000272**: Twee bezwaren bij de vaststelling van één object: Hof van Rollegem (aanduidingsid 158817/erfgoedid 61026), Rollegemplaats 5, Kortrijk

Eenzelfde particulier dient twee bezwaren in tegen de vaststelling van het Hof van Rollegem.
B_000139: Bezwaarindiener geeft aan dat hij wenst dat het Hof van Rollegem geschrapt wordt van de lijst van Bouwkundig Erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.
B_000272: Bezwaarindiener stelt dat de hoeve niet gelegen is op een strategische plaats. Bezwaarindiener stelt dat hij de hoeve altijd zelf onderhoudt en wil niet afhankelijk zijn van subsidies.

Behandeling van het bezwaar:
Deze hoeve is niet enkel opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundige erfgoed; ze is ook in 2004 beschermd als monument: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/13020.
Bezwaarindiener wil met deze twee bezwaren de hoeve laten schrappen uit de vastgestelde inventaris.
Bezwaarindiener haalt echter in voorliggende bezwaarschriften geen geldige argumenten aan om de vraag te motiveren. Een object kan enkel geschrapt worden uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Geen van beide redenen wordt aangehaald of gemotiveerd in het voorliggend bezwaar.

Bezwaarindiener haalt aan dat de hoeve niet gelegen is op een strategische plaats. De strategische ligging wordt ook niet aangehaald om de vaststelling of de bescherming te motiveren. Het is de historische ligging in de dorpskern die de hoeve contextwaarde verleent cf. beschermingsbesluit: "Deze hoeve vormt door haar volume en door haar ligging een belangrijk element in de dorpskern van Rollegem."
Omdat de hoeve beschermd is als monument, staat de erfgoedwaarde van de hoevegebouwen buiten kijf. De vaststellingsprocedure is niet de juiste procedure om zich te verzetten tegen de gevolgen van de bescherming als monument.
We wijzen bezwaarindiener op de correct procedure om een opheffing van de bescherming aan te vragen: https://www.onroerenderfgoed.be/procedure-tot-opheffing.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000141: Opmerking bij de vaststelling van één object: Arbeiderswoningen (aanduidingsid 163561/erfgoedid 81606), Juliaan Claerhoutstraat 5-7, Anzegem

Particulieren stellen eigenaar te zijn van de woning op Juliaan Claerhoutstraat 6 en een brief te hebben ontvangen met de boodschap dat dit pand deel zou uitmaken van het openbaar onderzoek over de vaststelling inventaris bouwkundig erfgoed. Na onderzoek op de lijst en op het plan ligt deze eigendom niet in deze zone. Nummer 6 werd niet opgenomen in de lijst. Bezwaarindieners veronderstellen dus dat deze brieven verkeerdelijk naar hen verstuurd werden en dat de eigendom geen erfgoed zal worden.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindieners zijn juist: de woning op Juliaan Claerhoutstraat 6 in Anzegem maakt geen deel uit van het vaststellingsdossier dat voorligt in het openbaar onderzoek. Het pand is niet opgenomen in de wetenschappelijke of vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. De brief waarvan sprake werd ter kennisgeving verstuurd door het lokaal bestuur. Wellicht is daar een vergissing gebeurd met de adressen.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000146: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Neoclassicistisch winkel-woonhuis (aanduidingsid 155544/erfgoedid 56010), Rijselstraat 63, Menen

Een particulier merkt op dat, om de toekomstige ontwikkeling van de ziekenhuiscampus verder mogelijk te maken het, in het licht van een algemene en onvermijdelijke sectorale evolutie – tevens gedragen door het beleid van de bevoegde overheden - naar meer poliklinische activiteit (waaronder raadplegingen) en meer ambulante en dagziekenhuiscapaciteit, van het grootste belang is dat het statuut als beschermd erfgoed van het pand Rijselstraat 63 te Menen (object 155544) zou opgeheven worden.
Belangrijk om in deze context mee te nemen is dat +/- 20 jaar geleden de overheidsfinanciering voor de realisatie een volledige nieuwbouw voor het ziekenhuis geen optie was, waardoor er volop diende te worden ingezet op gedeeltelijke nieuwbouw en grondige herconditionering van de in het stadscentrum gelegen campus van het toenmalige fusieziekenhuis AZ Menen (sedert 2001 geïncorporeerd in de ziekenhuisfusie die nu een deel uitmaakt van AZ Delta vzw), waardoor er voor een verdere ontwikkeling ter plaatse in de stadskern diende te worden gekozen.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener vraagt het statuut als beschermd monument op te heffen. De opheffing van een bescherming als monument is niet mogelijk tijdens deze procedure, aangezien het een procedure voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed betreft. Dit bezwaar is binnen het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen niet ontvankelijk.

Een aanvraag voor een opheffing van een bescherming is mogelijk, maar daarvoor dient de juiste procedure te worden gevolgd. De informatie daarover en het bijhorende aanvraagformulier zijn beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed: https://www.onroerenderfgoed.be/procedure-tot-opheffing.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000147: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Herenhuis (aanduidingsid 155543/erfgoedid 56008), Rijselstraat 59, Menen

Een particulier merkt op dat, om de toekomstige ontwikkeling van de ziekenhuiscampus verder mogelijk te maken is het, in het licht van een algemene en onvermijdelijke sectorale evolutie – tevens gedragen door het beleid van de bevoegde overheden - naar meer poliklinische activiteit (waaronder raadplegingen) en meer ambulante en dagziekenhuiscapaciteit, het van het grootste belang is dat het statuut als waardevol erfgoed van het pand Rijselstraat 59 te Menen (object 155543) zou opgeheven worden.
Belangrijk om in deze context mee te nemen is dat +/- 20 jaar geleden de overheidsfinanciering voor de realisatie een volledige nieuwbouw voor het ziekenhuis geen optie was, waardoor er volop diende te worden ingezet op gedeeltelijke nieuwbouw en grondige herconditionering van de in het stadscentrum gelegen campus van het toenmalige fusieziekenhuis AZ Menen (sedert 2001 geïncorporeerd in de ziekenhuisfusie die nu een deel uitmaakt van AZ Delta vzw), waardoor er voor een verdere ontwikkeling ter plaatse in de stadskern diende te worden gekozen.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wil het pand laten schrappen uit de vastgestelde inventaris.
Bezwaarindiener haalt in voorliggend bezwaarschrift geen geldige argumenten aan om de vraag te motiveren. Een object kan enkel geschrapt worden uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Geen van beide redenen wordt aangehaald of gemotiveerd in het voorliggend bezwaar. Het bezwaar is bijgevolg niet ontvankelijk.
Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten. De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft daarenboven niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in de vastgestelde inventaris vormt geen weigeringsgrond voor eender welke vergunning, machtiging of toelating.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000170: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Landhuis (aanduidingsid 161027/erfgoedid 77535), Gemeenhof 2, Kortrijk

Een particulier vraagt woning Gemeenhof 2 te Heule schrappen van de lijst en geeft aan al in Kortrijk bij de administratie geweest te zijn.

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindiener wil het pand laten schrappen uit de vastgestelde inventaris.
Bezwaarindiener haalt in voorliggend bezwaarschrift geen geldige argumenten aan om de vraag te motiveren. Een object kan enkel geschrapt worden uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Geen van beide redenen wordt aangehaald of gemotiveerd in het voorliggend bezwaar. Het bezwaar is bijgevolg niet ontvankelijk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000216: Opmerking bij de vaststelling van één object: Winkel (aanduidingsid 149887/erfgoedid 23543), Poststraat 13, Roeselare

Een vzw meldt dat er wellicht iets misliep bij het uitsturen van de verwittigingen in verband met de procedure vaststelling onroerend erfgoed West-Vlaanderen. Bezwaarindiener ontving een brief voor dit perceel, maar dit is niet in zijn eigendom of gebruik. Bezwaarindiener is gevestigd op de beide naastgelegen adressen: Poststraat 11 en 15.

Behandeling van het bezwaar:
Wellicht was deze correctie bedoeld voor de stad Roeselare of de IOED Radar, die samen de zakelijkrechthouders van de betrokken panden in Roeselare aanschreven. Als bezwaar ingediend binnen de vaststellingsprocedure, kan deze correctie niet verwerkt worden, gezien ze niet bij de juiste administratie aankwam.
De eigendomssituatie van voorliggend onroerend goed maakt geen voorwerp uit van de vaststellingsprocedure en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed. Het bezwaarschrift is bijgevolg niet ontvankelijk.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/02: Opmerking bij de vaststelling van vier objecten in Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen opmerkingen in rond het behoud en beheer van de volgende objecten:
- Hoeve 't Duvekot (aanduidingsid 149329/erfgoedid 16667), Brugse Steenweg 222: Dit is een zorgenkind en verdient speciale aandacht. Prachtige hoeve belangrijk voor de geschiedenis van de Norbertijnen.
- Tuinwijk Nieuwstad (aanduidingsid 169600/ erfgoedid 125372), Brugse Steenweg 78-206, Feyslaan 1-30, Hobelaan 1-46, 48-80: Let op dat de stijl en eenheid van de huizenrijtjes bewaard blijven. Gevaar dreigt dat er niet genoeg op toegezien wordt.
- Brouwerij Houvenaghel (aanduidingsid 149332/erfgoedid 16671), Duinkerkestraat 10: Toezicht nodig ivm beheer.
- Omwalde hoeve Torreelen (aanduidingsid 149506/erfgoedid 16883), Houtemstraat 30: Geschiedenis gaat terug tot in de Middeleeuwen. Hele complex Kasteelhoeve inclusief Blauwgoed enz. moet bewaard blijven in al zijn componenten.

Behandeling van het bezwaar:
De opmerkingen bij deze vier bouwkundige objecten gaan over het beheer van het bouwkundig erfgoed. Deze opmerkingen zijn niet ontvankelijk. Bezwaren of opmerkingen binnen de vaststellingsprocedure kunnen enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op basis van argumenten. Dit bezwaar handelt niet over de feitelijkheden, maar over de aanpak van het beheer van het bouwkundig erfgoed, wat geen deel uitmaakt van het openbaar onderzoek.
Bezwaarindiener kan met zijn bezorgdheden terecht bij de overheden die bevoegd zijn voor het beheer van het bouwkundig erfgoed.
Voor panden opgenomen in de vastgestelde inventaris is het lokaal bestuur bevoegd, zijnde de stad Veurne:

- Hoeve 't Duvekot (aanduidingsid 149329 / erfgoedid 16667), Brugse Steenweg 222
- Tuinwijk Nieuwstad (aanduidingsid 169600/ erfgoedid 125372), Brugse Steenweg 78-206, Feyslaan 1-30, Hobelaan 1-46, 48-80

Het beheer over panden beschermd als onroerend erfgoed is een bevoegdheid van het agentschap Onroerend Erfgoed. Concrete vragen over het beheer van deze panden kunnen gemeld worden aan de afdeling beheer via 050 24 81 50 of west-vlaanderen@onroerenderfgoed.be.

- Brouwerij Houvenaghel (aanduidingsid 149332/ erfgoedid 16671), Duinkerkestraat 10
- Omwalde hoeve Torreelen (aanduidingsid 149506/ erfgoedid 16883), Houtemstraat 30

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/05: Opmerking bij de vaststelling van twee objecten: Stadskern Veurne (aanduidingsid 173934/erfgoedid 306657), Appelmarkt, Astridlaan, Blauwe Nonnenstraat, Boterweegschaalstraat, Citernestraat, Dan. De Haenelaan, Grote Markt, Handboogstraat, Heldenplein, Houtmarkt, Kaatsspelplaats, Noordstraat, Ooststraat, Oratoriestraat, Pannestraat, Paviljoenstraat, Scholasterstraat, Sint-Niklaasplaats, Sint-Walburgapark, Sint-Walburgastraat, Smissestraat, Spaans Kwartier, Vleeshouwersstraat, Witte Kanunnikstraat, Zuidstraat, Zwarte Nonnenstraat, Veurne; Schoolcomplex Latijnse en Vlaamse School (aanduidingsid 149397/erfgoedid 16748), Noordstraat 21, Smissestraat 1-3, Veurne. Deze opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren merken op bij het object Stadskern Veurne (ID 173934) dat er uitbreiding nodig is. Het hele gebied binnen de kleine ring van Veurne (gevormd door de Astridlaan, Oude Vestingstraat, Daniel De Haenelaan, Peter Benoitlaan en Lindendreef) zou moeten opgenomen worden onder de noemer 'Stadskern Veurne' (stadsgezicht definitieve beschermingsbesluiten: 09-06-1995 ID: 2918). Onder Sauwens is niet alles meegenomen wegens tijdsgebrek. Veurne kwam immers eerst aan bod waardoor er minder tijd was om alles op te lijsten zoals in andere steden, hoewel dit idee door de toenmalige bevoegde ambtenaar voluit gesteund werd.
Bij het object Schoolcomplex Latijnse en Vlaamse School (ID 149397) wordt aansluitend opgemerkt dat het ook opgenomen moet worden in 'Stadskern Veurne' (stadsgezicht definitieve beschermingsbesluiten: 09-06-1995 ID: 2918). Bezwaarindieners wijzen erop dat deze site zeer belangrijk is en van historische en stedelijke waarde in het hart van de stad. Ze merken ook op dat de stad haar zorgplicht verwaarloost.

Behandeling van het bezwaar:
Deze opmerkingen gaan over de als stadsgezicht beschermde stadskern van Veurne. Bezwaarindieners vragen deze bescherming uit te breiden.
Er kan niet ingegaan worden op deze vraag. De procedure voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed is niet de geschikte procedure om de uitbreiding van een bescherming te behandelen. Deze opmerkingen zijn daarom niet ontvankelijk.
We verwijzen bezwaarindieners naar de website van het agentschap Onroerend Erfgoed, waar men de informatie vindt over de te volgen procedure tot (uitbreiding van) een bescherming: https://www.onroerenderfgoed.be/ik-wil-laten-beschermen-inventariseren.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000241/17: Opmerkingen bij de schrapping van twee objecten: Herberg De Draaibrug (aanduidingsid 23462/erfgoedid 17030), Ieperse Steenweg 124, Veurne; Herberg In den Hert Estaminet (aanduidingsid 28838/erfgoedid 16776), Ooststraat 55, Veurne. Deze

opmerking maakt deel uit van B_000241, een bezwaarschrift dat opmerkingen en bezwaren bevat voor 205 objecten in Veurne.

Particulieren dienen een gelijkaardige opmerking in bij de schrapping van deze twee objecten in Veurne:

- Herberg De Draaibrug (aanduidingsid 23462/erfgoedid 17030), Ieperse Steenweg 124, Veurne: Lijkt inderdaad gesloopt. Schande! Herberg langs Jozef II-weg!
- Herberg In den Hert Estaminet (aanduidingsid 28838/erfgoedid 16776), Ooststraat 55, Veurne: Herberg In den Hert Estaminet mocht niet gesloopt worden want was van grote erfwaarde. Schande. Hoe kon dit gebeuren?

Behandeling van het bezwaar:
Bezwaarindieners klagen de sloop aan van twee voorbeelden van vastgesteld bouwkundig erfgoed in Veurne. De vaststellingsprocedure is echter niet de juiste procedure om een sloopvergunning aan te vechten. Iedereen kan in beroep gaan tegen een sloopvergunning binnen de vergunningsprocedure gevolgd door de vergunningverlenende overheid, in dit geval de stad Veurne. Specifiek voor vastgesteld bouwkundig erfgoed kan de burger reageren indien de vergunningverlenende overheid in een sloopvergunning niet voldoet aan de motiveringsplicht.
Meer informatie bij de motiveringsplicht bij sloop is te vinden op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed: https://www.onroerenderfgoed.be/motiveringsplicht-bij-sloop-en-kap-van-vastgesteld-erfgoed.

Conclusie:
Deze opmerkingen hebben geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000266: Opmerking bij de vaststelling van één object: Hoekpand (aanduidingsid 157372/erfgoedid 59413), Burgemeester Nolfstraat 10, Kortrijk

Een particulier meldt van de stad Kortrijk een bericht te hebben ontvangen, niet gedateerd en ook niet op naam, waarin hem een aantal mogelijkheden werden voorgelegd. Bezwaarindiener noteerde na telefonische uitleg dat het voldoende is mede te delen dat hij absoluut niet op de hoogte was van het feit dat het onroerend goed terzake voorwerp was van een "bouwkundig erfgoed" statuut. Er werd recentelijk een omgevingsvergunning verleend voor de regularisatie van de bestaande toestand teneinde het pand ook dienstig te maken als kantoor, wat overigens reeds de facto ongeveer een kleine 40 jaar het geval is.
Bezwaarindiener noteerde dat huidig schrijven thans voldoende is.

Behandeling van het bezwaar:
Het bezwaarschrift omschrijft geen opmerkingen bij of bezwaren tegen de opname van het hoekpand in de vastgestelde inventaris.
Bezwaarindiener deelt mee dat hij niet op de hoogte was van de opname van het goed in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Bij de opmaak en de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed is de persoonlijke kennisgeving van eigenaars of bewoners inderdaad niet procedureel vastgelegd. Het openbaar onderzoek werd bekend gemaakt via de decretaal bepaalde publieke kanalen. Doorgaans komt een eigenaar in contact met dit erfgoedstatuut indien er een rechtsgevolg van toepassing is, bv. een sloopvergunning of een verkoop.
Er wordt voor de volledigheid meegedeeld aan bezwaarindiener dat de opname van het goed in de vastgestelde inventaris geen invloed heeft op uitgereikte omgevingsvergunningen. Indien een rechtsgevolg gekoppeld aan de vastgestelde inventaris van toepassing was geweest op de omgevingsaanvraag, dan had de vergunningverlenende overheid deze toegepast.

Conclusie:
De opmerking heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000284: Opmerking bij de vaststelling van één object: Brouwerij Houvenaghel, (aanduidingsid 149332/erfgoedid 16671), Duinkerkestraat 10, Veurne

Particulieren dienen een bezwaar in met betrekking tot het beschermd monument Brouwerij Houvenaghel: omheiningsmuur en het beschermd monument Brouwerij Houvenaghel: mouterij.

1. Bezwaar met betrekking tot beschermd monument Brouwerij Houvenaghel: omheiningsmuur
Bezwaarindieners stellen dat sedert de toekenning van de omheiningsmuur/tuinmuur in 2004 er al een vergissing is omtrent deze toekenning als monument en dit omwille van volgende redenen.
1/ Er is geen tuinmuur of omheiningsmuur omdat de scheidingsmuur de muur is van een gebouw en niet van een tuin. Er zijn steunberen voorzien voor het gebouw die op hetzelfde perceel staan.
Bezwaarindieners voegen foto toe met zicht op de steunberen van de tuinmuur.
De muur is een deel van het vroegere brouwerijgebouw, aanpalend aan Duinkerkestraat 18. Na een rechtszaak voor instortingsgevaar in het jaar 2000, hebben bezwaarindieners het dak van het brouwerijgebouw afgenomen, enkele muren staan er nog. Volgens bezwaarindieners kan dergelijke muur nooit onderdeel geweest zijn van voormalige kloostermuur.
Bezwaarindieners verwijzen naar de andere situatie zoals in het geval van de tuinmuur van de herenhuizen Duinkerkestraat 18 en 20. Hier zijn geen steunberen aanwezig.
2/ Stad Veurne spreekt over de kloostermuur cellenbroederskloosterBezwaarindieners hebben al verschillende keren melding gekregen van de stad Veurne dat de muur gemeenschappelijk zou zijn, wat volgens bezwaarindiener volledig fout is. Gezien de aanwezigheid van de steunberen, kan je volgens bezwaarindieners toch moeilijk steunberen gaan plaatsen op iemand anders zijn eigendom. Stad Veurne spreekt ook over een ronde afdekpan op de restanten van de kloostermuur, die er niet is, maar wel op de tuinmuur van Duinkerkestraat 18 en Duinkerkestraat 20. Bezwaarindieners menen dat de scheidingsmuur volledig aan de eigenaar van het gebouw behoort.
Ten andere uit de studie van de heer J. (sic) Becuwe is volgens bezwaarindieners duidelijk te zien dat er geen tuinmuur en dat die er nooit geweest is, maar dat er wel gebouwen zijn op het perceel van dit goed. Op het bijgevoegd plan is te zien dat er destijds een uitgang was naar de Sint-Denijsplaats, naast het moutastgebouw, waar nu een appartementsgebouw staat en geen uitgang meer is. Bezwaarindieners citeren studie F. Becuwe ("Het klooster van de cellebroeders te Veurne op het einde van de 18de eeuw") en stellen dat Becuwe spreekt van een aantal restanten van de kloostermuur, en dat dit volgens bezwaarindieners betrekking heeft op de tuinmuur van Duinkerkestraat 18 en 20.
Bezwaarindieners voegen recenter plan in m.b.t. de indeling van de gebouwen. Zoals men volgens bezwaarindieners kan zien, maakt de muur achteraan het perceel deel uit van de gebouwen mouterij en voormalige brouwerij.
Besluit m.b.t. de tuinmuur:
Dergelijke muur van het gebouw is ten andere in slechte staat en heeft geen enkele erfgoedwaarde zoals aangetoond met bovenstaande argumenten en onderzoek van bezwaarindieners. De bescherming die destijds gebeurd is, is op basis van foute informatie. Daarom verzoeken bezwaarindieners om die zogezegde "tuinmuur", die een deel is van een vroeger gebouw met steunmuren, uit de lijst te halen van erfgoed.

2. Bezwaar met betrekking tot beschermd monument Brouwerij Houvenaghel: mouterij
De 2 gebouwen werden als één geheel als de mouterij erkend terwijl het hier volgens bezwaarindieners gaat over 2 afzonderlijke gebouwen, met name moutast gebouw en een gebouw waar mout werd gedroogd. Wat betreft het moutast gebouw kunnen bezwaarindieners inderdaad stellen dat dit gebouw iets authentiek heeft qua constructie en speciale dak. Het moutast gebouw ligt zelfs niet in dezelfde lijn en springt uit. Het plan zoals aangegeven in erfgoed klopt volgens bezwaarindieners niet omdat dit 2 afzonderlijke

gebouwen zijn en geen rechthoekig gebouw als geheel. Bezwaarindieners voegen kaart en foto toe. Bij de foto wordt vermeld dat het astgebouw duidelijk tegen de mouterij gebouwd is en later opgemetst (nieuwe steen).
Omwille van volgende redenen dienen bezwaarindieners bezwaar in om het gebouw waar de mout werd gedroogd te deklasseren:
1/ Standaard gebouw met zadeldak en recente platte dakpannen
Het gebouw waar het mout werd gedroogd betreft een klassiek rechthoekig gebouw met standaard zadeldak en recente platte "Sterreberg" dakpannen. Dergelijke dakpannen zijn nog altijd courant te vinden. Het gebouw staat los van het moutast gebouw en is enkel aanpalend. De vraag kan volgens bezwaarindieners dan gesteld worden waarom dergelijke standaard gebouwen te klasseren als er niets speciaal aan is. Alle speciale elementen zitten in het moutast gebouw.
2/ Geen interesse van stad Veurne
Naast het gebouw stond jaren een kastanjeboom. Die stond niet op hetzelfde perceel en stond tussen het gebouw en zwembadgebouw. Toen bezwaarindieners reeds verschillende keren hadden aangegeven aan stad Veurne om die te snoeien, was er geen gevolg aan gegeven. In 2021 is bij zwaar stormweer de kastanjeboom ingeslagen in het moutast gebouw. Ondertussen is de kastanjeboom verwijderd. De procedure voor de verzekering is nog aan de gang.
Bezwaarindiener voegt foto toe van het restant van de kastanjeboom.
Beide gebouwen hebben steunmuren die volgens bezwaarindiener aangeven dat het goed verder loopt dan de fysieke muur.
Besluit m.b.t. de mouterij:
Gezien het gebouw waar de mout destijds gedroogd een klassiek recent gebouw is en er verder niets speciaal is aan het gebouw, vragen bezwaarindieners om de definitie die het agentschap onroerend erfgoed heeft aangegeven als de mouterij, op te splitsen in 2 delen met name moutast gebouw en ander gebouw en enkel de moutast gebouw als erfgoed monument te behouden.

Behandeling van het bezwaar:
Binnen de procedure tot vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen is dit bezwaarschrift niet ontvankelijk. Alle vragen van bezwaarindiener betreffen immers het statuut van deze site als beschermd monument: https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/14591.
Binnen de vaststellingsprocedure kan de aanvraag tot wijziging of gedeeltelijke schrapping van een bescherming niet behandeld worden. Op volgende webpagina vindt de bezwaarindiener meer informatie over de manier waarop een aanvraag voor (gedeeltelijke) opheffing ingediend kan worden: https://www.onroerenderfgoed.be/procedure-tot-opheffing.
De vragen, opmerkingen en argumenten in dit bezwaarschrift worden binnen deze procedure op geen enkele manier verder verwerkt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000288: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Hoeve (aanduidingsid 167704/erfgoedid 88828), Aartrijksesteenweg 106, Jabbeke

Een particulier wenst de hierna genoemde mensonwaardige handelingen en ongrondwettelijke feiten van de Belgische politiek en Vlaamse politiek aan te kaarten en alle bevoegde personen in gebrek te stellen daar iedereen begiftigd is met verstand en geweten en iedereen het Recht heeft op dezelfde bescherming zoals bepaald in de 'Grondrechten (UVRM)' van iedere mens op aarde.
Bezwaarindiener voegt aan zijn bezwaarschrift onderstaande bijlagen toe die volgens hem de lange misdaden weerleggen van een verzameling van bepaalde politieke partijen die hun machtspositie misbruiken teneinde zichzelf en anderen ongeoorloofde gunsten te verlenen vaak in ruil voor vriendendiensten of wederdiensten.

Stuk 1 een kopie van de vermelding van de verkoop van een hoeve met medegaande landbouwgrond in de Aartrijksesteenweg 106 te Jabbeke (tweede afdeling Zerkegem).
Stuk 2 een kopie van het recent opmeetplan afkomstig van het Kadaster een Overheidsinstelling.
Stuk 3 de verklaring van enkele woorden in de dikke Van Dale die een hoofdfunctie hebben in het
handelen van de personen in hun machtspositie.
Stuk 4 een kopie van het aankoopattest.
Stuk 5 een kopie van de later gekregen aankoopakte.
Stuk 6 de vele functies van de boom door de wetenschap verklaard.
Stuk 7 Groen Sporen een studie van de WUR te Wageningen (Nederland).
Stuk 8 hoe het voornaamste openbare nutte op aarde behandeld wordt in de Rechtstaat België door
de Uitvoerende Macht vertegenwoordigd door de politiek.
Stuk 9 een voorbeeld hoe het kapitaal het voornaamste openbare nutte kan vernielen.
Stuk 10 en kopie van de verklaring door de wetenschap van 'Ethiek'.
Stuk 11 een kopie van de verklaring door de wetenschap van 'Corruptie'.
Stuk 12 een verklaring van Joke Schauvliege ter verdediging van de zogenaamde 'Beschermwet' dd. 1 september 2009.
Stuk 13 een verklaring van diezelfde minister ter verdediging van een nieuwe bouwvergunning in een bosgebied te Genk.
Stuk 14 een kopie van het College van Burgemeester en Schepenen in de gemeente Jabbeke.
Stuk 15 een nieuwe verklaring van de bevoegde minister Joke Schauvliege ter antwoord een aangetekende zending.
Stuk 16 een kopie van de verklaring door de wetenschap van 'Manipulatie'.
Stuk 17 een kopie van de verklaring door de wetenschap van 'de Hypocriet'.
Stuk 18 weerleg de gevolgen van ruim 42 jaar bossen ontzetten in bouwgronden.
Stuk 19 hoe de politiek in de Belgische regering omgaat met deze zware criminele feiten in hun machtspositie.
Stuk 20 hoe de Belgische Premier omgaat met deze zware criminele feiten.
Stuk 21 weerleg dat 50 % van de rechters uit het Grondettelijk Hof in België bestaat uit mensen die alle ethische waarden van een beschaafde maatschappij vakkundig de gracht in rijden om zichzelf, zijn achterban en soortgenoten financieel ruim te voorzien.
Stuk 22 weerleg gedeeltelijk de gevolgen aan de Vlaming.
Stuk 23 de achterban van de politiek die in de bossen bouwt.
Bezwaarindiener dankt de Uitvoerende Macht van dit land om hem ongevraagd de mogelijkheid te geven een bezwaar in te dienen tegen het plaatsen van de hoeve op bouwkundig erfgoed want ene mail is niet voldoende blijkbaar; het moet geld kosten aan de burger die deze heren uitduwen als een citroen.
Bezwaarindiener verwijst naar de aankoopakte waarvan een gedeeltelijke kopie in stuk 5 toegevoegd is, die indien nodig volledig kan verkregen worden bij de vorige Vlaams minister President Geert Bourgeois waarvan de medewerker plechtig beloofde te antwoorden op zijn bezwaar en tot op heden dit antwoord nog moet komen, tenzij die verkregen brief die reden zou hebben wat niet vermeld werd NB. Bezwaarindiener stelt vast op pagina drie van stuk 5 (de aankoopakte) dat de mandaten in de Belgische Regeringen voor zijn tal van veldsoldaten met name de tal van Colleges van Burgemeester en Schepenen die hun machtspositie misbruiken teneinde de bossen die dezelfde heren verklaren als onze longen ontzetten in bouwgronden. Het voornaamste openbare nutte op aarde voor op heden circa wordt door de Uitvoerende Macht die door de Koning der Belgen verklaard wordt als mensen die beschaving brengen ontzet in bouwgronden waarbij diezelfde politiek die bossen verklaard als onze longen. Bezwaarindiener stelt de vraag aan die hoog geschoolde politiek waarom de Verenigde Naties op heden meer dan 18 keer aan de alarmbel trekt via de klimaattoppen. Voor CD&V en de NVA is dit een luxe probleem.
Thans weerleggen stuk 7 en stuk 22 een ander feit, net zoals stukken 8 en stuk 9, dat de Vlaamse politiek bewust de wetenschappelijke verklaringen schorst van stuk 6 de vele

functies van de boom omwille van de hierna genoemde wetenschappelijke woorden zoals corruptie, een hypocriet en manipulatie die vakkundig de gracht in gereden wordt.
Het spreekwoord zeg: Wie potje breek die potje betaalt. De politiek ontzet bossen of de longen van de mens in bouwgronden (vervuilende doeleinden) en daar enkel de bevoegde staatssecretarissen of ministers en de tal van Colleges van Burgemeester en Schepenen die bevoegdheid heeft bossen te ontzetten in bouwgronden zullen deze mensen de vernielde bossen herstellen zoals het spreekwoord het zegt. Wetten worden gemaakt om mensen te beschermen en kunnen nooit hun oorsprong vinden onschuldige mensen te beroven op eender welke wijze.
Waarom kunnen dergelijke zware criminele feiten? Stuk 21 weerlegt hoe de politiek zijn machtspositie behoudt 50 % van de rechters Grondwettelijke Hof bestaan uit mensen die zich schuldig maken aan het doelbewust schorsen van de Mensenrechten. Ook onder zoek die politiek zelf zijn misdaad. Thans bepaalt de wet duidelijk dat een rechtszaak nooit kan behandeld worden door een betrokken partij. Deze grondrechten gelden ook al niet voor onze politiek en zij beloont zichzelf in de regering voor die daden en de andere mandaten in de tal van gemeenten en steden via de Colleges van Burgemeester en Schepenen die dus ook een machtspositie hebben. NB het zijn ook net die 2 partijen die verantwoordelijk zijn voor de Koninklijke Besluiten en de opwarming van de aarde stuk 23 weerlegt de achterban net als stuk 9.
Wat op dwingende gronden door iedere normale persoon wordt erkend is ook meteen wetenschappelijke kennis geworden, is geen filosofie meer maar gaat over een bepaald domein van het kenbare. De politiek is net een eend het regent en het loopt er af.
Bezwaarindiener vraagt de verantwoordelijke van de Uitvoerende macht de hoeve met bouwland gelegen in de Aartrijksesteenweg 106 in ere te herstellen zonder eender welke uitzondering van welke aard ook een geldige bouwvergunning tot de herbouw van de hoeve en een billijke vergoeding voor alle kosten die hij omwille van de corruptie van de Belgische en Vlaamse politiek heeft moeten maken. Het eerherstel en de mogelijkheid tot het herbouwen dient per aangetekend schijven bezorgd te worden, de aankoopakte dient de bestemming te hebben die het had moeten hebben zonder enige beperking van welke aard ook hoeve met landbouwgrond gelegen in waardevol agrarisch gebied, een billijke vergoeding die alle kosten dekt inclusief de herbouw van de hoeve op rekening nr waar het pensioen van bezwaarindiener op gestort wordt. Bezwaarindiener wenst niet beroofd te worden van zijn eigendom en eigendomsrechten.
Tevens mag de bevoegde persoon de onteigening van de Aartrijksesteenweg betreffende de heraanleg fietspad getekend door de NVA vervangende NVA minister President herroepen worden wegens corruptie. In dit schrijven wordt weerlegd waarom de riante villa's niet onteigend worden en de bossen het voornaamste openbare nutte wel.
Indien dit land niet ingaat op het voorstel van bezwaarindiener zal hij alle wettelijke middelen gebruiken teneinde zijn rechten te herstellen en dit land via deze daden op de kaart zetten. De speeltuin is voorbij. De EU is geen menu à la carte, men kan de fundamentele waarden van de EU (het gelijkheidsbeginsel) niet negeren en gewoon een gratis ritje maken van 11 miljard. Dit zou het einde betekenen van de EU. Is dit land het EU parlement nog waard? Is dit land de NAVO nog waard? Verzin eer ge begin.

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Bezwaarindiener klaagt de bevoegdheden van de federale, Vlaamse en lokale overheden aan omtrent de ruimtelijke ordening in Vlaanderen en stelt concreet de vraag een bouwvergunning voor de herbouw van de hoeve te verkrijgen en een herroeping van de onteigening voor de heraanleg van een fietspad.
Binnen de lopende procedure voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed is het echter niet mogelijk tegen deze onderwerpen bezwaar in te dienen. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag besteld worden op

basis van argumenten. Omdat het bezwaar niet ingaat op één van deze feitelijkheden, is het binnen dit openbaar onderzoek niet ontvankelijk.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

B_000296: Bezwaar bij de vaststelling van één object: Handelshuis Nijverheid-Kwartier (aanduidingsid 163641/erfgoedid 81707), Westdorp 22, Anzegem
Particulieren wensen bij het object 163641, Burgerhuis, Tiegem Westdorp 22, de volgende bezwaren te maken aangaande het openbaar onderzoek inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen:

1) dat de woning gelegen is buiten de voorziene rooilijn
2) dat de woning door zijn huidige ligging en vorm een minwaarde heeft op de huurmarkt
3) dat het eventueel plaatsen op de lijst van beschermd erfgoed belet de resterende open ruimte in de toekomst nuttig te gebruiken. Waardoor mogelijke verbouwplannen op middellange termijn onmogelijk worden gemaakt. En dus niet kan zonder een financiële compensatie.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt niet ingegaan op de vraag om het handelshuis te schrappen uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed. Het ingediende bezwaar tegen de opname van het pand in de inventaris van het bouwkundig erfgoed is niet ontvankelijk. Bezwaren kunnen binnen de vaststellingsprocedure enkel handelen over de feitelijkheden van het voorliggend vaststellingsdossier, namelijk over de afbakening op het plan, de benaming, de erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Ook kan gemeld worden dat een erfgoedobject niet meer voldoende goed bewaard is of geen erfgoedwaarde (meer) bevat. Ten slotte kan de erfgoedwaarde van een object in vraag gesteld worden op basis van argumenten.
Geen van de drie aangehaalde argumenten handelt over de feitelijkheden die voorlagen tijdens het openbaar onderzoek.

1) De overschrijding van de rooilijn door voorliggend onroerend goed vormt geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten en heeft geen invloed op de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van voorliggend onroerend goed.
2) De financiële argumenten in verband met de waarde op de huurmarkt handelen niet over de feitelijkheden die voorliggen in het openbaar onderzoek.
3) Bezwaarindiener heeft het over 'beschermd' erfgoed. Dit is niet correct. Het handelshuis wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed en wordt niet beschermd als monument of als stads- of dorpsgezicht. Het verschil tussen deze erfgoedstatuten is op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed samengevat: https://www.onroerenderfgoed.be/mijn-eigendom-wordt-vastgesteld. .
   Het vermeend gebrek aan aanpassingsmogelijkheden of vermeend gebrek aan financiële ondersteuning vormen geen motiveringsgrond om de opname van het erfgoedobject in de vastgestelde inventaris aan te vechten.
   De vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed heeft niet tot doel eventuele aanpassingsmogelijkheden voor het vast te stellen bouwkundig erfgoed te beoordelen, noch vast te leggen. De opname op zich van een onroerend goed in een vastgestelde inventaris vormt daarenboven geen weigeringsgrond voor om het even welke vergunning, machtiging of toelating.

Conclusie:
Het bezwaar heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

2. Opmerkingen en aanpassingen aan het dossier toegevoegd buiten het openbaar onderzoek

Onder deze titel verzamelen we opmerkingen en aanpassingen die na sluiting van het openbaar onderzoek in het dossier zijn opgenomen. Het gaat om uitgevoerde slopen en administratieve fouten die door de administratie werden opgemerkt. Het betreft onbetwistbare en relevante aanpassingen die dienen meegenomen te worden in het definitieve vaststellingsbesluit.
Het agentschap voegde 23 opmerkingen aan het dossier toe buiten het openbaar onderzoek; deze kregen geen registratienummer. Ze hebben betrekking op 40 bouwkundige objecten.

2.1 Het object wordt geschrapt uit de vastgestelde inventaris

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Sint-Jan-Berchmanscollege (aanduidingsid 162249/erfgoedid 79137), Kasteelstraat 12, Avelgem

De site van het oude Sint-Jan Berchmanscollege werd in 2022-2023 afgebroken. Er komen nieuwe schoolgebouwen in de plaats.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de gebouwen van het Sint-Jan-Berchmanscollege in 2022-2023 werden gesloopt. Er is een nieuwbouwproject in aanbouw. Het object wordt dus geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Sint-Jan-Berchmanscollege (aanduidingsid 162249/erfgoedid 79137), Kasteelstraat 12, Avelgem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Burgerhuis (aanduidingsid 162295/erfgoedid 79198), Neerstraat 60, Avelgem

De woning werd gesloopt; er komen nieuwe wooneenheden.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de woning werd gesloopt. Er is een nieuwbouwproject in aanbouw. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuis (aanduidingsid 162295/erfgoedid 79198), Neerstraat 60, Avelgem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Tweegezinswoning (aanduidingsid 171304/erfgoedid 207994), Roterijstraat 19-21, Ardooie

Deze woningen zijn volledig gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de tweewoonst volledig gesloopt is. Het object dient daarom geschrapt te worden uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Tweegezinswoning (aanduidingsid 171304/erfgoedid 207994), Roterijstraat 19-21, Ardooie, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Hof ter Leiesplete (aanduidingsid 168220/erfgoedid 89534), 1e Linie-Regimentstraat 18, Wielsbeke

De hoeve wordt in de zomer van 2023 gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de hoeve werd gesloopt. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Hof ter Leiesplete (aanduidingsid 168220/erfgoedid 89534), 1e Linie-Regimentstraat 18, Wielsbeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Hotel Bürgerhof (aanduidingsid 153390/erfgoedid 45056), Verweehelling 1, Zeedijk 211, Blankenberge

Het voormalige Hotel Bügerhof werd volledig gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat Hotel Bürgerhof werd gesloopt. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Hotel Bürgerhof (aanduidingsid 153390/erfgoedid 45056), Verweehelling 1, Zeedijk 211, Blankenberge, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Herberg en winkel De Nieuwen Belgiek (aanduidingsid 166096/erfgoedid 86495), Vichtesteenweg 252, Deerlijk

Het object werd volledig gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de herberg/winkel De Nieuwen Belgiek werd gesloopt. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Herberg en winkel De Nieuwen Belgiek (aanduidingsid 166096/erfgoedid 86495), Vichtesteenweg 252, Deerlijk, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Boerenarbeiderswoning met tuin (aanduidingsid 148915/erfgoedid 15968), Hoogstadestraat 27, Alveringem

De woning werd gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de boerenarbeiderswoning werd gesloopt. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Boerenarbeiderswoning met tuin (aanduidingsid 148915/erfgoedid 15968), Hoogstadestraat 27, Alveringem, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Mariakapel (aanduidingsid 167005/erfgoedid 87607), Zeeweg zonder nummer, Torhout

Een lokaal bestuur laat weten dat de Mariakapel gesloopt is.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien de kapel is gesloopt, moet het object worden geschrapt uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Mariakapel (aanduidingsid 167005/erfgoedid 87607), Zeeweg zonder nummer, Torhout, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Margrietmolen (aanduidingsid 159033/erfgoedid 70206), Lindestraat 5, Lo-Reninge

De bescherming van de Margrietmolen als monument werd op 29 juni 2023 definitief opgeheven. De erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast door de slechte bouwfysische toestand.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien de bescherming als monument op 29 juni 2023 definitief werd opgeheven omwille van het onherstelbaar verlies van de erfgoedwaarden, is niet langer voldaan aan het criterium voor opname in de vastgestelde inventaris en wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit.
Het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als monument van de windmolen Margrietmolen in Lo-Reninge motiveert dat de erfgoedwaarden onherstelbaar zijn aangetast door de slechte bouwfysische toestand en door de gewijzigde omgeving of molenbiotoop. Een object kan uit de vaststelling geschrapt worden indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Het beschermingsbesluit motiveert dat de molen onvoldoende goed bewaard is en de erfgoedwaarden hierdoor verloren gingen.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Margrietmolen (aanduidingsid 159033/erfgoedid 70206), Lindestraat 5, Lo-Reninge, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de molen niet voldoende goed is bewaard en dat de erfgoedwaarden daardoor niet meer aanwezig zijn. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 152561/erfgoedid 31543), Halve Reningestraat 1, Vleteren

Deze hoeve werd recent gesloopt en de erfgoedwaarden zijn niet meer aanwezig.

Behandeling van het bezwaar:
Omdat het goed is gesloopt, kan het niet meer worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Hoeve met losse bestanddelen (aanduidingsid 152561/erfgoedid 31543), Halve Reningestraat 1, Vleteren, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Dorpswoning (aanduidingsid 158375/erfgoedid 60510), Bellegemplaats 13, Kortrijk

Op 31 juli 2023 werd er een vergunning afgeleverd voor het slopen en herbouwen van de voormalige beenhouwerij. In december 2023 werd de sloop uitgevoerd.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien de dorpswoning gesloopt is, moet het object geschrapt worden uit de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed.

Een object wordt geschrapt uit de vaststelling indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Het object, zoals het voorlag in het openbaar onderzoek, werd gesloopt en dus is niet langer voldaan aan het criterium voor opname in de vastgestelde inventaris. In de vergunning wordt verduidelijkt dat het pand gesloopt werd door de slechte bouwfysische staat.
Omwille van de erfgoedwaarde van het oorspronkelijke gebouw bepaalt de vergunning dat de nieuwbouw de "authentieke verschijningsvorm [zal] respecteren" en "met aandacht voor het behoud van de waardevolle erfgoedelementen" zal uitgevoerd worden, onder andere via demontage en reconstructie van beeldbepalende onderdelen. Deze werken moeten nog uitgevoerd worden. Na uitvoering van de herbouw kan de stad Kortrijk de erfgoedwaarden van het pand opnieuw evalueren en indien wenselijk het pand opnemen in het lokale onroerenderfgoedbeleid.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Dorpswoning (aanduidingsid 158375/erfgoedid 60510), Bellegemplaats 13, Kortrijk, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Neoclassicistische stadswoning (aanduidingsid 152259/erfgoedid 31084), Ieperstraat 45A-B, Poperinge

De bescherming van deze stadswoning als monument werd op 10 januari 2024 definitief opgeheven. De erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien de bescherming als monument op 10 januari 2024 definitief werd opgeheven omwille van het onherstelbaar verlies van de erfgoedwaarden, is niet langer voldaan aan het criterium voor opname in de vastgestelde inventaris en wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit.
Het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als monument motiveert dat de erfgoedwaarden onherstelbaar zijn aangetast door verbouwingen in 1991 en 1992. Een object kan uit de vaststelling geschrapt worden indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Het beschermingsbesluit motiveert dat de erfgoedwaarde van de woning verloren ging.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Neoclassicistische stadswoning (aanduidingsid 152259/erfgoedid 31084), Ieperstraat 45A-B, Poperinge, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Ensemble van dorpswoningen (aanduidingsid 166559/erfgoedid 87058), Sterrestraat 17-21, Tielt

De bescherming van dit ensemble als dorpsgezicht werd op 10 januari 2024 definitief opgeheven. De erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast.

Behandeling van het bezwaar:
Aangezien de bescherming als dorpsgezicht op 10 januari 2024 definitief werd opgeheven omwille van het onherstelbaar verlies van de erfgoedwaarden, is niet langer voldaan aan het criterium voor opname in de vastgestelde inventaris en wordt het object geschrapt uit het vaststellingsbesluit.
Het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als monument motiveert dat de erfgoedwaarden onherstelbaar zijn aangetast, aangezien de woningen in 1993 werden afgebroken en in gewijzigde vorm werden heropgebouwd. Een object kan uit de vaststelling geschrapt worden indien het niet voldoende goed bewaard is of omdat het geen erfgoedwaarde (meer) heeft. Het beschermingsbesluit motiveert dat de erfgoedwaarde van het ensemble verloren ging.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Ensemble van dorpswoningen (aanduidingsid 166559/erfgoedid 87058), Sterrestraat 17-21, Tielt, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat de erfgoedwaarde verloren is gegaan. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Arbeiderswoning (aanduidingsid 152959/erfgoedid 33031), Ieperstraat 2, Zonnebeke

De arbeiderswoning is niet langer bewaard.

Behandeling van het bezwaar:
Omdat de arbeiderswoning gesloopt is, kan ze niet meer worden opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed en wordt ze geschrapt.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Arbeiderswoning (aanduidingsid 152959/erfgoedid 33031), Ieperstraat 2, Zonnebeke, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het object wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Burgerhuizen (aanduidingsid 153370/erfgoedid 45020), Verstraetehelling 4-6, Blankenberge

De resterende burgerhuizen van dit voormalige ensemble werden ook gesloopt.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de twee burgerhuizen werden gesloopt. Het object wordt geschrapt uit het vaststellingsbesluit.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Burgerhuizen (aanduidingsid 153370/erfgoedid 45020), Verstraetehelling 4-6, Blankenberge, wordt niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het

bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen omdat het gesloopt werd. Het bouwkundig element wordt daarenboven geschrapt uit het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014.

2.2 Aanpassingen in de vastgestelde inventaris

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: De Sifons (aanduidingsid 162029/erfgoedid 78873), Damse Vaart-Oost zonder nummer, Damme

Het agentschap Onroerend Erfgoed merkt op dat de geografische situering van dit object feitelijk verkeerd is. Het is nu ingetekend op de brug over het Leopoldkanaal. De restanten zitten eigenlijk in het verlengde van de Damse vaart, dus meer naar het noordwesten, zie onder meer https://www.zwinstreek.eu/geschiedenis/heemkundige-kringen/zoeken-in-publicaties/1736-de-siphons-te-oostkerke-1997-03. Er zijn foto's beschikbaar van de restanten.

Behandeling van het bezwaar:
Er wordt ingegaan op de vraag om de afbakening van De Sifons in Damme te corrigeren. Deze constructie is inderdaad fout ingetekend. De afbakening moet iets naar het westen verschoven worden en moet worden verlengd. Deze afbakening wordt gewijzigd in het erfgoedobject en het aanduidingsobject, zodat de sifons met de juiste afbakening kunnen worden opgenomen in het vaststellingsbesluit.
Uit de andere feitelijkheden van het object blijkt de correcte situering van de constructies. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken verwijst naar "de kunstwerken waarmee de Leopolds- en de Schipdonkvaarten onder de Damse Vaart werden geleid." Het adres verwijst ook naar de juiste locatie ter hoogte van de Damse Vaart. Omdat de afbakening openbaar domein betreft, en uit de andere feitelijkheden in het dossier duidelijk kon afgeleid worden welke constructie wordt bedoeld, wordt de afbakening aangepast zowel in de wetenschappelijke als in de vastgestelde inventaris. De beheerders of zakelijkrechthouders van de constructie konden op basis van de andere gegevens immers duidelijk afleiden welke constructie voorlag in het openbaar onderzoek.

Bijkomend wordt de benaming en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken van aanduidings- en erfgoedobject aangepast, zodat het object nauwkeuriger wordt benoemd en beschreven:

- De benaming wordt "Sifons Schipdonk- en Leopoldkanaal".
- De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Restanten van de zogenaamde sifons, de hevelduikers waarmee het Schipdonk- en Leopoldkanaal onder de Damse Vaart werden geleid. Bij uitbreiding ging deze naam gelden voor de omgeving rond deze constructie, gekenmerkt door grote bedrijvigheid in steenbakkerijen en aanlegplaatsen langs de Damse Vaart en de bijhorende herbergen."

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object De Sifons (aanduidingsid 162029/erfgoedid 78873), Damse Vaart-Oost zonder nummer, Damme, wordt opgenomen in de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed met een aangepaste afbakening, benaming en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. De afbakening wordt iets naar het westen verschoven op het openbaar domein, en wordt verlengd. De benaming wordt "Sifons Schipdonk- en Leopoldkanaal". De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Restanten van de zogenaamde sifons, de hevelduikers waarmee het Schipdonk- en Leopoldkanaal onder de Damse Vaart werden geleid. Bij uitbreiding ging deze naam gelden voor de omgeving rond deze constructie, gekenmerkt door grote bedrijvigheid in steenbakkerijen en aanlegplaatsen langs de Damse Vaart en de bijhorende herbergen."

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Cottage Shamrock (aanduidingsid 154922/erfgoedid 55216), Priorijlaan 25, Middelkerke

De benaming van dit object is foutief. Dit is niet "Cottage Shamrock" maar "Villa Shamrock". Cottage Shamrock werd gebouwd op de Henri Jasparlaan in 1902 daar waar nu Les Zéphyrs is.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de benaming van dit object aangepast moet worden. De huidige benaming verwijst naar een ander gebouw. De "Shamrock Cottage" van architect A. Van Hoecke-Dessel aan de Henri Jasparlaan werd vernield tijdens de Eerste Wereldoorlog. De kustvilla in cottagestijl, gelegen langs de Priorijlaan, wordt dus beter benoemd als "Villa Shamrock". De benaming wordt zowel in het aanduidingsobject als erfgoedobject aangepast.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Cottage Shamrock (aanduidingsid 154922/erfgoedid 55216), Priorijlaan 25, Middelkerke, wordt opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste benaming. De benaming wijzigt tot "Villa Shamrock".

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Sluis 10 (aanduidingsid 157499/erfgoedid 59545), Gentsesteenweg zonder nummer, Kortrijk

De afbakening van aanduidings- en erfgoedobject is te ruim en omvat eveneens de afbakeningen van sluizen 9 en 11 met hun sluiswachterswoningen, die als afzonderlijke objecten deel uitmaken van het vaststellingsdossier.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de afbakening van dit object aangepast moet worden en beperkt worden tot de footprint van sluis 10.
Sluis 10 is samen met de sluizen 9 en 11 en hun bijhorende sluiswachterswoningen beschermd als monument. De huidige afbakening van het aanduidingsobject en erfgoedobject van sluis 10 is overgenomen van de afbakening van de bescherming, maar omvat foutief ook de sluizen 9 en 11 en hun sluiswachterswoningen. Sluizen 9 en 11 maken als afzonderlijke objecten deel uit van het vaststellingsdossier, namelijk sluis 9 met sluiswachterswoning onder aanduidingsid 158236/erfgoedid 60347 en sluis 11 met sluiswachterswoning onder aanduidingsid 157269/erfgoedid 59302. De afbakening van aanduidingsobject 157499 en erfgoedobject 59545 moet bijgevolg afgestemd worden op de footprint van enkel sluis 10, zoals afgebakend op het plan bij het beschermingsbesluit van 2005.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Sluis 10 (aanduidingsid 157499/erfgoedid 59545), Gentsesteenweg zonder nummer, Kortrijk, wordt opgenomen in de vaststelling met gewijzigde afbakening. De afbakening wordt afgestemd op de footprint van de sluis, zoals afgebakend op het plan bij het beschermingsbesluit van 2005.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Duitse bunker Wijnendalebos (aanduidingsid 173747/erfgoedid 217068), Oostendestraat zonder nummer, Ichtegem

De afbakening van de bunker is niet helemaal correct: de bunker bevindt zich iets meer westwaarts op hetzelfde perceel. Er is ook een foutje aanwezig in het adres van dit object:

de Oostendestraat ligt op het grondgebied van Torhout en niet in Ichtegem. Ook de deelgemeente is niet correct: de bunker bevindt zich in deelgemeente Ichtegem in plaats van Eernegem.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de afbakening en de locatie van de bunker aangepast moeten worden in het vaststellingsbesluit.

De administratieve fout in de afbakening kan rechtgezet worden aangezien het een verschuiving binnen hetzelfde perceel betreft. De feitelijkheden gekoppeld aan dit bouwkundig object maken duidelijk welke constructie wordt bedoeld en voorlag in het openbaar onderzoek. Op basis van hoogtemodel is duidelijk dat afbakening iets meer westwaarts en groter moet zijn. De afbakening wordt op basis hiervan gepast.

De bunker bevindt zich in het Wijnendalebos. Het bos strekt zich uit op het grondgebied van Ichtegem, Kortemark en Torhout. Het perceel waarop de bunker gelegen is, bevindt zich op het grondgebied van Ichtegem, deelgemeente Ichtegem. De Oostendestraat, die nu als adres is toegekend, behoort echter tot het grondgebied van Torhout; bijgevolg zijn de adresgegevens niet correct. Aangezien de bunker zich in een uitgestrekt landschappelijk gebied bevindt en niet via een bepaalde straat toegankelijk is, volstaat een locatie op basis van gemeente en deelgemeente. De locatie van het object in de vastgestelde en wetenschappelijke inventaris wordt dus aangepast tot Ichtegem, deelgemeente Ichtegem.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Duitse bunker Wijnendalebos (aanduidingsid 173747/erfgoedid 217068), Oostendestraat zonder nummer, Ichtegem, wordt vastgesteld met een aangepaste locatie en afbakening. De locatie wordt beperkt tot gemeente en deelgemeente Ichtegem. De afbakening wordt aangepast naar een grotere bolpolygoon, die wordt ingetekend op basis van het hoogtemodel.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Blikdrukkerij en lakkerij De Clerck (aanduidingsid 165067/erfgoedid 83237), Bilkske 68-70, Ganzenstraat 105, 109-113, Kazernevest 37-38, 40-41, 49, Brugge

Er wordt opgemerkt dat de orthodontiepraktijk ondertussen een tandartsenpraktijk is geworden.

Behandeling van het bezwaar:
De administratie stelde vast dat de orthodontiepraktijk heden een nieuwe functie kreeg namelijk tandartsenpraktijk. Daar de orthodontiepraktijk vermeld wordt in de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken, dient deze beschrijving aangepast te worden. De nieuwe beschrijving bij het erfgoedobject en het aanduidingsobject wordt: "Van 1929 tot 1993 blikdrukkerij en lakkerij De Clerck. Het ensemble van fabrieksgebouw met twee bijhorende woonhuizen van 1928 naar ontwerp van de Brugse architect M. Vermeersch, is fasegewijs tot stand gekomen. In de jaren 1950 werd een schoorsteen toegevoegd. In 1999 volgde een herbestemming naar ontwerp van architect A. Vanderstraeten."

Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt volgende aanvullende informatie toegevoegd: "De orthodontiepraktijk die tot stand kwam bij de herbestemming in 1999, is heden een tandartsenpraktijk.

- Informatie verkregen tijdens het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2023)."

Bij de erfgoedkenmerken van erfgoedobject en aanduidingsobject worden de erfgoedtypes 'dokterswoningen' en 'meergezinswoningen' geschrapt omdat ze niet verwijzen naar oorspronkelijke maar naar latere functies.

Conclusie:
De opmerking heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Blikdrukkerij en lakkerij De Clerck (aanduidingsid 165067/erfgoedid 83237), Bilkske 68-70, Ganzenstraat 105, 109-113, Kazernevest 37-38, 40-41, 49, Brugge, wordt vastgesteld met gewijzigde erfgoedkenmerken en aangepaste beschrijving op basis van erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken worden volgende erfgoedtypes geschrapt: dokterswoningen en meergezinswoningen. De nieuwe beschrijving wordt: "Van 1929 tot 1993 blikdrukkerij en lakkerij De Clerck. Het ensemble van fabrieksgebouw met twee bijhorende woonhuizen van 1928 naar ontwerp van de Brugse architect M. Vermeersch, is fasegewijs tot stand gekomen. In de jaren 1950 werd een schoorsteen toegevoegd. In 1999 volgde een herbestemming naar ontwerp van architect A. Vanderstraeten."

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: BST kantoorgebouw met directeurswoning (aanduidingsid 157890/erfgoedid 59967), Minister Liebaertlaan 53, Kortrijk

In de beschrijving staat "BST (Belgian seading trade)", maar dit moet "Belgian Sewing Thread" zijn. Daarnaast gaan de beschreven erfgoedkenmerken enkel over het kantoorgebouw met woning, en niet over de achterliggende magazijnen en het voormalig weefatelier, die zich buiten de afbakening bevinden. Het beschermingsdossier vermeldt de naam van de ontwerper van het complex: Antoine Van Houtte. Daarnaast kan ook Koos van der Kaaij als ontwerper toegevoegd worden.

Behandeling van het bezwaar:
De erfgoedkenmerken en de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken moeten aangepast worden.

In overeenstemming met de benaming, afbakening en beschrijving, worden de erfgoedkenmerken aangepast. De erfgoedtypes worden beperkt tot "directeurswoningen" en "kantoorgebouwen"; "opslagplaatsen" en "weverijen" worden geschrapt. Als ontwerpers worden Antoine Van Houtte en Koos van der Kaaij toegevoegd.

Zowel in aanduidingsobject als erfgoedobject wordt de beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken aangepast omdat de naam van het bedrijf hierin fout is vermeld en de ontwerper aangevuld kan worden. De beschrijving wordt: "Administratief gebouw met directeurswoning, gebouwd met bijhorende stoomweverij en magazijnen in 1928-1929 naar ontwerp van Antoine Van Houtte in opdracht van de firma Steverlynck, later garenfabriek zogenaamd Belgian Sewing Thread (BST). Baksteenbouw in geometrische art deco, met een geaccentueerde deurtravee met groot glas-in-loodvenster met initialen van de firma. Imposante ontvangsthal in het interieur met bas-reliëfs naar ontwerp van Koos van der Kaaij, die de verschillende fases in het vlasverwerkingsproces weergeven."

Bij het erfgoedobject in de wetenschappelijke inventaris wordt de beschrijving geactualiseerd op basis van het inhoudelijk beschermingsdossier, waarin de ontwerper is opgenomen en de firmanaam correct wordt vermeld.

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object BST kantoorgebouw met directeurswoning (aanduidingsid 157890/erfgoedid 59967), Minister Liebaertlaan 53, Kortrijk wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met gewijzigde erfgoedkenmerken en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Bij de erfgoedkenmerken worden de erfgoedtypes "opslagplaatsen" en "weverijen" geschrapt. Als ontwerpers worden Antoine Van Houtte en Koos van der Kaaij toegevoegd. De beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken wordt: "Administratief gebouw met directeurswoning, gebouwd met bijhorende stoomweverij en magazijnen in 1928-1929 naar ontwerp van Antoine Van Houtte in opdracht van de firma Steverlynck, later garenfabriek zogenaamd Belgian Sewing Thread (BST). Baksteenbouw in geometrische art deco, met een geaccentueerde

deurtravee met groot glas-in-loodvenster met initialen van de firma. Imposante ontvangsthal in het interieur met bas-reliëfs naar ontwerp van Koos van der Kaaij, die de verschillende fases in het vlasverwerkingsproces weergeven."

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van achttien objecten in Brugge en Zedelgem.

Binnen het vaststellingsvoorstel ontbreekt bij achttien objecten een erfgoedtype:

- Stadswoning (aanduidingsid 150668/erfgoedid 29283), Geldmuntstraat 28, Brugge
- Stadswoningen met trapgevels (aanduidingsid 150709/erfgoedid 29328), Heilige-Geeststraat 3, Brugge
- Stadswoning (aanduidingsid 150736/erfgoedid 29356), Hoornstraat 4-6, Brugge
- Neoclassicistisch herenhuis (aanduidingsid 150798/erfgoedid 29419), Korte Zilverstraat 5, Brugge
- Herenhuis (aanduidingsid 150806/erfgoedid 29427), Krom Genthof 6, Brugge
- Stadswoningen met winkelpui (aanduidingsid 151228/erfgoedid 29858), 't Zand 22-23, 24, Brugge
- Muur met poortje (aanduidingsid 163942/erfgoedid 82068), Kruitenbergstraat, Brugge
- Hoekhuis (aanduidingsid 163997/erfgoedid 82126), Meestraat 15, Brugge
- Burgerhuis (aanduidingsid 164043/erfgoedid 82174), Vismarkt 8, Brugge
- Huis De Komeet (aanduidingsid 164088/erfgoedid 82220), Walplein 20, Brugge
- Begijnenhuis (aanduidingsid 164189/erfgoedid 82328), Begijnhof 13, 13A, Brugge
- Interbellumwoning (aanduidingsid 164319/erfgoedid 82460), Guido Gezellelaan 22, Brugge
- Herenhuis (aanduidingsid 164523/erfgoedid 82671), Koningin Elisabethlaan 12, Brugge
- Burgerhuis (aanduidingsid 164532/erfgoedid 82680), Koningin Elisabethlaan 46, Brugge
- Stadswoning (aanduidingsid 164653/erfgoedid 82804), Sint-Jorisstraat 26, Brugge
- Burgerhuis (aanduidingsid 164967/erfgoedid 83135), Jeruzalemstraat 9-11, Brugge
- Stadswoning (aanduidingsid 165077/erfgoedid 83247), Ganzenstraat 7, Brugge
- Dorpswoning uit het interbellum (aanduidingsid 172002/erfgoedid 209362), Loppemsestraat 6, Zedelgem

<u>Behandeling van het bezwaar:</u>
Door een administratieve fout ontbreekt bij deze objecten een erfgoedkenmerk op basis van de typologie. Dit wordt aangevuld bij de aanduidingsobjecten en overeenkomstige erfgoedobjecten, op basis van de benaming en beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken.

<u>Conclusie:</u>
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. De objecten Stadswoning (aanduidingsid 150668/erfgoedid 29283), Geldmuntstraat 28, Brugge; Stadswoningen met trapgevels (aanduidingsid 150709/erfgoedid 29328), Heilige-Geeststraat 3, Brugge; Stadswoning (aanduidingsid 150736/erfgoedid 29356), Hoornstraat 4-6, Brugge; Neoclassicistisch herenhuis (aanduidingsid 150798/erfgoedid 29419), Korte Zilverstraat 5, Brugge; Herenhuis (aanduidingsid 150806/erfgoedid 29427), Krom Genthof 6, Brugge; Stadswoningen met winkelpui (aanduidingsid 151228/erfgoedid 29858), 't Zand 22-23, 24, Brugge; Muur met poortje (aanduidingsid 163942/erfgoedid 82068), Kruitenbergstraat, Brugge; Hoekhuis (aanduidingsid 163997/erfgoedid 82126), Meestraat 15, Brugge; Burgerhuis (aanduidingsid 164043/erfgoedid 82174), Vismarkt 8, Brugge; Huis De Komeet (aanduidingsid 164088/erfgoedid 82220), Walplein 20, Brugge; Begijnenhuis (aanduidingsid 164189/erfgoedid 82328), Begijnhof 13, 13A, Brugge; Interbellumwoning (aanduidingsid 164319/erfgoedid 82460), Guido Gezellelaan 22, Brugge; Herenhuis (aanduidingsid 164523/erfgoedid 82671), Koningin Elisabethlaan 12, Brugge; Burgerhuis (aanduidingsid 164532/erfgoedid 82680), Koningin Elisabethlaan 46, Brugge; Stadswoning

(aanduidingsid 164653/erfgoedid 82804), Sint-Jorisstraat 26, Brugge; Burgerhuis (aanduidingsid 164967/erfgoedid 83135), Jeruzalemstraat 9-11, Brugge; Stadswoning (aanduidingsid 165077/erfgoedid 83247), Ganzenstraat 7, Brugge; Dorpswoning uit het interbellum (aanduidingsid 172002/erfgoedid 209362), Loppemsestraat 6, Zedelgem, worden opgenomen in het vaststellingsbesluit met aangepaste erfgoedkenmerken. Ze krijgen een erfgoedtype toegekend in overeenstemming met de benaming.

Opmerking buiten het openbaar onderzoek bij de vaststelling van één object: Gedenkteken Alphonse Lange (aanduidingsid 173362/erfgoedid 214211), Leopold II-laan, De Haan

Omwille van de heraanleg van het park werd het monument van Alphonse Lange verplaatst naar de begraafplaats van Wenduine, namelijk bij het binnenkomen uiterst rechts in de hoek.

Behandeling van het bezwaar:
In het vaststellingsvoorstel, dat voorlag tijdens het openbaar onderzoek, was het aanduidingsobject 173362 ingetekend ter hoogte van het Lange Park. Aangezien het gedenkteken is verplaatst, moeten de afbakening en locatie aangepast worden.

Het gedenkteken is verplaatst naar de gemeentelijke begraafplaats van Wenduine. De huidige locatie van het gedenkteken lag eveneens voor tijdens het openbaar onderzoek, namelijk als Begraafplaats (aanduidingsid 173367/erfgoedid 214227). Het was dus duidelijk voor een burger dat er in het vaststellingsdossier rechtsgevolgen worden gekoppeld aan dit perceel. Hierdoor kan ook de afbakening van het aanduidingsobject van het gedenkteken aangepast worden naar de huidige locatie.

Zowel bij het aanduidingsobject als het erfgoedobject worden:
- Het adres aangepast naar Uitkerksestraat.
- De afbakening aangepast tot een bolpolygoon ter hoogte van het gedenkteken binnen het perceel De Haan, 3de afdeling (Wenduine), sectie A, perceel 676C.

Bij het erfgoedobject wordt een aanvullende informatie toegevoegd over de verplaatsing van het gedenkteken:
"Het gedenkteken voor Alphonse Lange stond oorspronkelijk opgesteld in het Park Lange aan de Leopold II-laan. Door de heraanleg van het park werd het monument verplaatst naar de begraafplaats van Wenduine.
- Informatie verkregen tijdens op het openbaar onderzoek voor de vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in West-Vlaanderen (2024)."

Conclusie:
Het bezwaar heeft invloed op het ministerieel besluit. Het object Gedenkteken Alphonse Lange (aanduidingsid 173362/erfgoedid 214211), Leopold II-laan, De Haan wordt in het vaststellingsbesluit opgenomen met een gewijzigde afbakening en locatie. De afbakening wordt aangepast naar haar nieuwe locatie op het perceel De Haan, 3de afdeling (Wenduine), sectie A, perceel 676C (deel). Het adres wordt aangepast naar Uitkerksestraat.

3. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Advies uitgebracht door de Vlaams Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE) op 15 februari 2024 over de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de provincie West-Vlaanderen.

I. SITUERING

[1-3] De commissie verwijst naar de bepalingen in het Onroerenderfgoeddecreet (artikels 4.1.1, 4.1.2 en 4.1.3) van 12 juli 2013 aangaande de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en bevestigt haar adviserende rol aan de minister. De commissie licht toe de adviesvraag ontvangen te hebben op 15 december 2023 en geeft aan de minister, conform de regelgeving opgenomen in artikel 4.1.3. van het Onroerenderfgoeddecreet, om een eenmalige verlenging van de adviestermijn met 30 dagen verzocht te hebben. De commissie geeft aan bij de adviesvraag een vaststellingsdossier te hebben gekregen met daarin: a) een lijst met de vast te stellen objecten, b) een lijst met de uit de vastgestelde inventaris te schrappen objecten, c) een toelichtingsnota, d) 297 bezwaarschriften, e) een document met de inhoudelijke behandeling van de ingediende bezwaren en f) de folder over de vaststellingsprocedure. De commissie verwijst ook naar de website van het openbaar onderzoek waarop de vast te stellen gegevens raadpleegbaar zijn en naar de mondelinge toelichting van het dossier door het agentschap Onroerend Erfgoed op de commissievergadering van 18 januari 2024.

II. INVENTARIS BOUWKUNDIG ERFGOED WEST-VLAANDEREN

[4] De commissie geeft aan te betreuren dat zowel bij de huidige als reeds afgeronde procedures de inventaris bouwkundig erfgoed vastgesteld wordt op basis van een minimale invulling van de inventarismethodologie, zoals voorzien in het ministerieel besluit van 17 juli 2015. Dit zowel op vlak van de summiere beschrijving van vast te stellen objecten, als de onduidelijke toepassing van het afwegingskader.

De commissie verduidelijkt dat het eigenlijke vaststellingsdossier zich beperkt tot gegevens die 'minstens' opgenomen moeten zijn in de vastgestelde inventaris. Voor elk item is dat een korte beschrijving op basis van enkele erfgoedkenmerken en een vermelding van de erfgoedwaarde(n) zonder nadere motivering. Enkel deze minimale gegevens maken deel uit van de vaststelling en zijn dus juridisch gezien onderwerp van de rechtsgevolgen. Daarnaast valt uit de vaststellingsfiches zelf – die louter doorverwijzen naar de wetenschappelijke inventaris – niet af te leiden in welke mate en op welke wijze een actuele afweging plaatsvond van aanwezige erfgoedwaarden en selectiecriteria. Dergelijke methodologische duiding had nochtans bijgedragen tot de publieke transparantie van het vaststellingsproces.

Naar aanleiding van de VCOE-adviezen werd de aanpak verduidelijkt in toelichtingsnota's en mondelinge toelichting door het agentschap. De commissie erkent dat niet alle gegevens die de inventarismethodologie voorschrijft, daadwerkelijk overgenomen moeten worden in de vastgestelde inventaris. Meer informatie over objecten kan effectief teruggevonden worden in de wetenschappelijke inventaris, waar de erfgoedkenmerken gekaderd zijn in hun ruimere context en eventuele ensemblewaarde. Dat impliceert wel dat de controle en actualisatie van deze wetenschappelijke inventaris cruciaal is voor een adequate invulling van de zorg- en motiveringsplicht. Deze bevoegdheid werd overgedragen aan de lokale besturen en staat los van de vaststellingsprocedure. De vraag stelt zich dus of de nodige controle en actualisatie van inventarisgegevens in de toekomst gegarandeerd blijven.

De commissie wijst in dat verband op de fundamentele rol die de inventaris heeft voor het erfgoedbeleid zoals beschreven in de Unesco aanbeveling over nationale bescherming van

cultureel en natuurlijk erfgoed (1972) en in het Verdrag van de Raad van Europa over het behoud van het bouwkundig erfgoed (Granada, 1985, artikel 2).

Antwoord 1:

De commissie geeft zelf aan te erkennen dat niet alle gegevens die volgens de inventarismethodologie verzameld moeten worden ook daadwerkelijk overgenomen moeten worden in de vastgestelde inventaris.

Het vaststellingsdossier bevat voor ieder vast te stellen object de essentiële gegevens: een opsomming van de aanwezige erfgoedwaarde(n) en een beschrijving op basis van de erfgoedkenmerken. Deze vormen een getrouwe synthese van de omschrijving in de wetenschappelijke inventaris die voorligt voor vaststelling. In deze beschrijving worden de vast te stellen erfgoedkenmerken en -elementen van het onroerend goed of geheel aan onroerende goederen aangeduid. Noch het ministerieel besluit voor vaststelling van de inventarismethodologie, noch het Onroerenderfgoeddecreet stelt dat de gegevens die volgens de methodologie beoordeeld of verzameld moeten worden, ook in de vastgestelde inventaris overgenomen moeten worden. De wetenschappelijke inventaris bevat ruimschoots voldoende kaderende informatie die de afweging en selectie toelicht en een toetsing aan de gehanteerde inventarismethodologie mogelijk maakt. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat het dossier geen inzicht geeft in de wijze waarop de erfgoedwaarde(n) en selectiecriteria in hun totaliteit beoordeeld werden en dit een goed begrip van de voorgestelde selectie onmogelijk zou maken.

Daarenboven werd in samenwerking met de West-Vlaamse lokale besturen nagegaan of de objecten bij de start van het openbaar onderzoek nog voldeden aan de waarden en criteria waarmee deze waren opgenomen in de inventaris. Telkens wordt daarvoor de huidige toestand getoetst aan de beschrijving en beelden daterend uit de inventarisatiefase, wat geldt als het referentiemateriaal.

De commissie geeft aan dat een dergelijke actualisatiefase niet af te lezen is aan de fiches die voorliggen bij het dossier. Dat is inderdaad zo. De historiek van de aanpassingen van de gegevens is enkel te zien voor aangemelde, bevoegde gebruikers van de inventariswebsite maar niet voor het publiek. Het is belangrijk dat het publiek juiste, actuele gegevens te zien krijgt. Het publiek maken van de historiek van de aanpassingen lijkt ons niet nodig, en zelfs niet wenselijk gezien het verwarring kan opwekken (bv. verwarring die kan ontstaan door het meedelen van oude huisnummers bij het wijzigen van huisnummers).

Het agentschap heeft de administratieve voorbereiding van het dossier i.s.m. de lokale besturen toegelicht aan de VCOE tijdens de zitting van 18 januari 2024, waardoor de VCOE voldoende op de hoogte is van de zorgvuldige manier waarop deze gegevens zijn geactualiseerd.

De commissie vraagt zich of de nodige controle en actualisatie van inventarisgegevens in de toekomst gegarandeerd blijft, aangezien "deze bevoegdheid werd overgedragen aan de lokale besturen". Er moet opgemerkt worden dat de steden en gemeenten inderdaad sinds 2017 de bevoegdheid hebben om het bouwkundig en landschappelijk erfgoed in hun gemeente te inventariseren. Het actueel houden van de bestaande gegevens blijft echter een gedeelde bevoegdheid, waar het agentschap Onroerend Erfgoed blijvend op inzet. Het agentschap houdt de administratieve gegevens actueel van de opgenomen objecten. Zo worden sloop of verlies aan erfgoedwaarde verwerkt en worden gegevens zoals het adres actueel gehouden.

[5] De commissie merkt op dat het vaststellingsdossier voor West-Vlaanderen het laatste en tevens meest omvangrijke is van de vijf provinciale dossiers. Maar liefst 25.292 objecten lagen tijdens het openbaar onderzoek voor ter opname in het nieuwe vaststellingsbesluit. Op verzoek van de VCOE, is de adviesvraag voor het eerst vergezeld van een overzicht van alle objecten die 'nieuw' worden vastgesteld ten opzichte van de vaststelling van 2014. De commissie vindt dit een goede zaak. Het is bovendien positief dat deze lijst telkens de reden van aanvulling op de oudere vaststelling duidt. Op die manier valt het resultaat van de vaststelling en de mate waarin een 'vernieuwing' plaatsvond beter in te schatten. Er moet wel opgemerkt worden dat de lijst met nieuwe objecten geen deel uitmaakte van het dossier van het openbaar onderzoek en dat de nieuwe objecten niet afzonderlijk identificeerbaar zijn op de algemene lijst van vast te stellen items. De commissie vindt het aangewezen deze lijst alsnog toe te voegen als bijlage bij het uiteindelijke vaststellingsbesluit. Verder begrijpt de commissie dat het niet haalbaar bleek om alle correcties en administratieve actualisaties die sinds 2014 verwerkt zijn, op te nemen in een afzonderlijke bestandstabel.

Antwoord 2:

Er wordt niet ingegaan op het voorstel van de commissie om de lijst met nieuw vast te stellen objecten toe te voegen als bijlage bij het vaststellingsbesluit. Deze lijst is een informatief document, opgemaakt in het kader van advisering van het dossier door de commissie, maar maakt formeel geen deel uit van de vaststellingsprocedure.

[6] De 'nieuw' vast te stellen objecten betreffen in totaal 245 panden en constructies; minder dan 1% van het totale aantal vast te stellen objecten. Het valt de commissie dus op dat voor West-Vlaanderen bijzonder weinig 'nieuwe' inventarisitems voorliggen, gelet op het totale aantal objecten en in vergelijking met een relatief groter aandeel nieuw toegevoegde inventarisitems in eerdere procedures. Bovendien heeft bijna de helft van deze items (120) betrekking op administratieve rechtzettingen voor panden en constructies die al in de inventaris bouwkundig erfgoed voorkwamen. De overige 125 nieuwe objecten zijn ad-hoc toevoegingen of vloeien voort uit beperkte thematische inventarisatieprojecten, zoals oorlogserfgoed, sociale woningbouw, en wederopbouwhoeves. De focus ligt aldus op het opnieuw (geactualiseerd) vaststellen van reeds bestaande inventarisitems volgens de nieuwe procedure met openbaar onderzoek. Dat niet bij alle provincies in dezelfde mate ingezet werd op aanvulling met nieuwe objecten, impliceert mogelijk significante verschillen tussen provincies onderling voor wat betreft de volledigheid van het vastgestelde bestand aan bouwkundig erfgoed.

Antwoord 3:

De commissie vindt de beperkte aanvulling van de vastgestelde inventaris met nieuwe objecten opvallend. We willen de commissie graag wijzen op de doelstellingen van het vaststellen van de inventarissen op Vlaams niveau. Het prioritaire opzet van de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed ligt in het feit dat alle inventarisgegevens, ongeacht of deze voor het eerst dan wel opnieuw worden vastgesteld, voorgelegd worden aan de burger tijdens een openbaar onderzoek. Vervolgens beoogt de vaststelling dat voor alle opgenomen geïnventariseerde goederen dezelfde rechtsgevolgen van kracht zijn na vaststelling. Het is deze gelijke behandeling van de integrale inventaris bouwkundig erfgoed in de vijf provincies waaraan in de eerste plaats moet worden voldaan met deze vaststellingsprocedure.

De vrees van de commissie dat er op basis van deze beperkte aanvulling met nieuwe objecten een nadeel ontstaat voor West-Vlaanderen wat betreft de volledigheid van het vastgestelde bestand aan bouwkundig erfgoed is ongegrond. West-Vlaanderen is de meest volledig geïnventariseerde provincie op vlak van bouwkundig erfgoed, omdat 2/3 van de West-Vlaamse gemeenten werden geïnventariseerd na 2000, en

dus volgens de meest ruime en recente selectiecriteria. In vergelijking met andere provincies zijn in West-Vlaanderen beduidend minder gemeenten waarvoor een grootschalige aanvulling van de inventaris bouwkundig erfgoed aan te raden is.

De vaststelling in deze en in de vorige provincies omvat geen systematische aanvulling van het geïnventariseerde bestand.

[7] De commissie stelt vast dat 2.789 objecten voorgesteld werden voor schrapping uit het oude vaststellingsbesluit omdat ze geen erfgoedwaarde meer zouden hebben, geen bouwkundig erfgoed zijn, of een administratieve dubbel vormen. De commissie apprecieert dat het dossier ook op dit vlak tegemoet komt aan haar verzoek tot bijkomende duiding. Zo geeft de schrappingslijst telkens aan of een gebrek aan erfgoedwaarde te wijten is aan sloop dan wel verbouwing. Het is jammer dat er geen verdere gegevens voorhanden zijn over het beheer van met name fysiek nog bewaarde panden (m.u.v. ingediende bezwaren). De commissie benadrukt dat verbouwingswerken of een gebrekkig onderhoud namelijk niet per definitie een onherroepelijke impact hebben op de erfgoedwaarde.

Uit het openbaar onderzoek (en meer dan bij de andere provincies) bleek soms dat panden op de schrappingslijst toch nog waardevol zijn. Volgens het agentschap is het dan niet langer mogelijk ze alsnog vast te stellen in de lopende procedure. Dit is een aandachtspunt voor toekomstige vaststellingen.

Antwoord 4:

Binnen de lopende vaststellingsprocedure kunnen bouwkundige objecten die voorliggen ter schrapping uit de vastgestelde inventaris, bij opheffing van die schrapping inderdaad niet worden opgenomen in het nieuwe vaststellingsbesluit. Bij een opheffing van de schrapping blijven deze objecten opgenomen in het vaststellingsbesluit houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed en vastgestelde lijst van de administrateur-generaal van 28 november 2014. De objecten waarvan de voorgestelde schrapping wordt opgeheven worden in het nieuwe ministerieel besluit in een bijlage bij art. 2 opgelijst: "Art. 2. De onroerende goederen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed vastgesteld overeenkomstig het besluit van de administrateur-generaal van 28 november 2014 houdende de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed, vermeld in artikel 12.3.18, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gelegen in de provincie West-Vlaanderen worden geschrapt uit die inventaris, met uitzondering van de onroerende goederen opgenomen in bijlage '[dossiernummer]_vaststelling_artikel2' bij dit besluit."

Los van voorliggende vaststellingsronde, blijft de commissie ervoor pleiten om aantastingen van vastgestelde inventarispanden systematischer te registreren, te duiden, en op gemeentelijk niveau op te volgen. De gevoerde openbare onderzoeken legden een bredere problematiek bloot van verwaarlozing en een vaak weinig oordeelkundige omgang met dit erfgoed. De kennis hieromtrent kan dan ook bijdragen tot het verbeteren van de toekomstige doelmatigheid van het vaststellingsinstrument. Met name voor de lokale besturen zou dit extra houvast bieden om een eigen sensibiliserend beleid te gaan voeren. Het legt ook belangrijke aandachtspunten bloot voor gemeenten die voortaan zelf instaan voor het opvolgen, toevoegen of schrappen van (vastgestelde) inventarisitems.

Antwoord 5:

Er wordt niet ingegaan op deze suggestie. De inventariswebsite is niet bedoeld voor het registreren van verbouwingen en aanpassingen van vastgesteld bouwkundig erfgoed en is hier dus niet op voorzien. Het opvolgen en monitoren van het vastgesteld bouwkundig erfgoed is net als de opvolging van leegstand en bevoegdheid de taak van de lokale besturen en niet van het agentschap Onroerend Erfgoed.

Lokale besturen hebben aan de hand van de behandeling van de bezwaren een overzicht van alle meldingen die tijdens het openbaar onderzoek voor hun gemeente of regio zijn binnengekomen.

[8] De toelichtingsnota benadrukt de sterke samenwerking met de lokale besturen in dit vaststellingsdossier, zowel bij de voorbereiding als het openbaar onderzoek. Zo goed als alle West-Vlaamse gemeenten namen vooraf deel aan infosessies. Van de 65 betrokken gemeenten, bezorgden er 55 hun input voor de start van het openbaar onderzoek. De commissie vindt die hoge gemeentelijke betrokkenheid positief, gezien dit bijdraagt tot een zo actueel en consistent mogelijke vaststelling. Informatie over de recente staat van een goed zit veelal op lokaal niveau. In dat verband valt het de commissie op dat de lijsten van vast te stellen en te schrappen items eveneens betrekking hebben op erkende onroerenderfgoedgemeenten, met name de gemeenten Koksijde, Zonnebeke, Beernem, Roeselare, en Brugge. Deze gemeenten zijn per 1 januari 2023 zelf verantwoordelijk voor de gehele of gedeeltelijke vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed op hun eigen grondgebied. De commissie vraagt de vaststellingsprocedure voor deze erkende onroerenderfgoedgemeenten te verduidelijken in het vaststellingsbesluit.

Antwoord 6:

Het gewijzigde Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 geeft erkende onroerenderfgoedgemeenten vanaf 1 januari 2023 de bevoegdheid hun inventaris bouwkundig erfgoed zelf geheel of gedeeltelijk vast te stellen (Art. 4.1.1). De Vlaamse Regering kan die inventarissen vanaf dan alleen vaststellen als die geen betrekking hebben op het grondgebied van een erkende onroerenderfgoedgemeente. Het Wijzigingsdecreet voorziet in Art. 59 een overgangsbepaling die de Vlaamse Regering toch de mogelijkheid biedt om tot en met 2025 de inventaris van het bouwkundig erfgoed gelegen in een erkende onroerenderfgoedgemeenten vast te stellen. De betrokken erkende onroerenderfgoedgemeenten moeten daartoe hun haar akkoord geven in een gemeenteraadsbesluit en daarbij garanderen dat ze deze goederen niet opnemen in een andere vaststellingsprocedure voor de inventaris bouwkundig erfgoed. Alle West-Vlaamse erkende onroerenderfgoedgemeenten gaven daartoe hun akkoord. Deze akkoorden zullen worden vermeld in het ministerieel besluit tot vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen onder de titel Procedurestappen en vormvereisten.

[9] De commissie wenst tot slot een kanttekening te maken in verband met de autonome rol die van lokale besturen verwacht wordt inzake toekomstige inventarisatie. De dossiersamenstelling en de grondige behandeling van de ingediende bezwaren, getuigen van de grote expertise die nu op Vlaams niveau zit en in het bijzonder bij het agentschap Onroerend Erfgoed. Zoals hierboven aangegeven, hebben de afgelopen vaststellingsrondes bovendien heel wat informatie gegenereerd over de waardering en de staat van het geïnventariseerd erfgoed.

Het lijkt de commissie cruciaal dat deze bestaande expertise en kennis niet verloren gaat. In eerste instantie pleit de commissie voor een evaluatie van het afgeronde Vlaamse vaststellingsproces. Het is belangrijk om de resultaten en de te trekken lessen nu al actief met betrokken lokale besturen te delen. Aandachtspunt daarbij is het in de toekomst actueel houden van de gegevens die via de huidige besluiten zijn vastgelegd.

Antwoord 7:

Sinds 2024 zet het agentschap Onroerend Erfgoed actief in op de begeleiding van onroerenderfgoedgemeenten die hun inventarissen willen vaststellen. Holsbeek en Tremelo wordt opvolging geboden bij hun vaststellingsprocedures. Op basis van deze eerste gemeentelijke vaststellingen wordt gewerkt aan een document met aanbevelingen dat aan de erkende onroerenderfgoedgemeenten ter beschikking

wordt gesteld vanaf mei 2024. Verder wordt voorzien in inhoudelijke en technische hulp in de vorm van handleidingen, vormingen, infosessies en een contactpunt voor vragen.

Het actueel houden van de bestaande gegevens blijft een gedeelde bevoegdheid tussen Vlaams en gemeentelijk niveau, waar het agentschap Onroerend Erfgoed blijvend op inzet. Gemeenten die zelf hun inventaris in handen nemen via de toepassingen van het agentschap, zijn ook verantwoordelijk voor het actueel houden van de gegevens. Het agentschap Onroerend Erfgoed houdt de eigen gegevens m.b.t. beschermd onroerend erfgoed en de administratieve gegevens van niet aangesloten gemeenten actueel.

III. OPENBAAR ONDERZOEK

[10] Het openbaar onderzoek over de vast te stellen inventaris vond plaats van 1 april 2023 tot en met 30 mei 2023. Tijdens dit openbaar onderzoek werden in totaal 297 bezwaarschriften ingediend die betrekking hebben op 560 bouwkundige objecten. Alle bezwaren zijn integraal voorgelegd in het kader van dit advies. De commissie stelt het zeer op prijs dat ook de behandeling van de bezwaren door het agentschap opnieuw deel uitmaakt van de adviesvraag. Dit laat de commissie toe in te schatten wat de invloed is van het openbaar onderzoek op het uiteindelijke vaststellingsbesluit.

[11] De commissie merkt op dat de vaststellingsprocedure voor West-Vlaanderen het grootste aantal bezwaarschriften opleverde. Dit is vrij logisch gelet op de omvang van het dossier. Relatief gezien hebben de bezwaren en opmerkingen slechts betrekking op 2% van de betrokken objecten en is de impact van het openbaar onderzoek dus eerder beperkt te noemen. Uit de toelichtingsnota blijkt dat ook voor deze provincie de meeste bezwaarschriften uitgaan van de zakelijkrechthouders. Daarnaast dienden 12 lokale besturen bezwaren in. Voor een aantal gemeenten die vooraf geen input bezorgden, bood het openbaar onderzoek de mogelijkheid om voor hun grondgebied alsnog opmerkingen door te geven.

[12] De commissie drukt in de eerste plaats haar waardering uit voor de grondige wijze waarop het agentschap de omvangrijke bezwaren en opmerkingen behandelde. De neerslag hiervan is terug te vinden in het bij de adviesvraag gevoegde document 'behandeling van de bezwaren en adviezen'. Uit dit document blijkt een doorgedreven en consequente toetsing op basis van zowel het referentiemateriaal als de huidige toestand van het object, en waarbij de omgang met het bezwaarschrift en de impact ervan op de vaststelling telkens helder worden gemotiveerd. Ook zijn de erfgoedwaarden en selectiecriteria eenduidig toegepast. Wat betreft de bezwaren tegen opname/schrapping van een object, erkent de commissie dat de bewijslast bij de indiener ligt en niet elk bezwaarschrift op hetzelfde detailniveau behandeld kan worden. De geanonimiseerde bundeling van alle behandelde bezwaren volgens dossiernummer is transparant en correct naar de indiener toe, ook wanneer een bezwaar niet of slechts deels weerhouden wordt. De commissie vindt het bovendien positief dat het document tegemoet komt aan de suggestie om het type bezwaarindiener te duiden.

[13] Daarmee samenhangend is het positief dat ook die bezwaarschriften die verder gaan dan louter feitelijkheden en/of ingediend zijn buiten termijn, mee behandeld worden. Zo vermeldt het bijgevoegde document de vragen tot toevoeging van nieuwe goederen aan de inventaris. Dergelijke vragen – al dan niet met verwijzing naar plaatselijke lijsten van waardevol geachte panden – onderschrijven het lokale belang van inventarisatie. Hoewel de lopende procedure niet toestaat om deze objecten alsnog toe te voegen op de vastgestelde of wetenschappelijke inventaris, laat het agentschap niet na om indieners door te verwijzen naar de bevoegde diensten bij het lokale bestuur. Op die manier kan mogelijk verder gevolg worden gegeven aan hun vraag.

De commissie ondersteunt daarnaast de aandacht voor waardevolle (wetenschappelijke) informatie die bezwaarschriften kunnen bevatten. Waar relevant worden beschrijvingen aangevuld met in het openbaar onderzoek aangeleverde gegevens over bouwhistoriek, gewijzigde of verdwenen erfgoedelementen, en aanpassingen aan het goed. Dit gebeurt zowel voor 'aanduidingsobjecten' als voor de 'erfgoedobjecten' in de wetenschappelijke inventaris, hoewel die laatste geen deel uitmaakt van de procedure.

Een belangrijk knelpunt in de wetenschappelijke inventaris blijft het gebrek aan recent beeldmateriaal. De commissie merkt op dat het agentschap momenteel prioritair werkt maakt van het digitaliseren en publiek aanbieden van alle beelden uit haar inventaris- en beschermingsarchief.

Antwoord 8:

De fotocollectie van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt inderdaad integraal gedigitaliseerd; de gegevens van een reeks West-Vlaamse gemeenten staan al online. De andere gemeenten en provincies volgen. Niet enkel de digitalisering van de fotocollectie van het agentschap Onroerend Erfgoed komt aan de nood aan beeldmateriaal tegemoet. Ook de talrijke gemeenten die sinds 2024 autonoom instaan voor de toevoeging van hun beeldmateriaal in de wetenschappelijke inventaris, zullen hier zichtbaar aan bijdragen.

[14] Een terugkerende verzuchting van de commissie is het gebrek aan (actieve) kennisgeving. Meerdere eigenaars vinden het problematisch dat de procedure niet voorziet dat ze persoonlijk op de hoogte worden gebracht over de vaststelling. De commissie herhaalt dat dit een terechte bekommernis is. Aangezien lokale besturen vrij zijn om eigenaars te informeren, verschilt de kennisgeving van gemeente tot gemeente, met als gevolg een zeer ongelijke lokale deelname aan het openbaar onderzoek. Gelet op het doel van het openbaar onderzoek, verhoogt dit volgens de commissie de kans dat nodige correcties onopgemerkt blijven. In het geval van West-Vlaanderen valt op dat er in gemeenten die de zakelijkrechthouders actief in kennis stelden, ook opvallend meer bezwaren werden ingediend dan in andere.

Antwoord 9:

Bij de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed wordt procedureel niet voorzien in de persoonlijke kennisgeving van zakelijkrechthouders. Het openbaar onderzoek wordt via publieke kanalen bekend gemaakt. Dit is in overeenstemming met de schaal van het dossier en met de relatief beperkte rechtsgevolgen voor de zakelijkrechthouders.

Voor deze vaststelling is voldaan aan alle procedurele vereisten betreffende de bekendmaking van het openbaar onderzoek. Vooreerst gebeurde de bekendmaking via publicatie in het Belgisch Staatsblad en in drie afzonderlijke dagbladen. De aankondiging van het openbaar onderzoek werd eveneens geafficheerd in de West-Vlaamse gemeenten en bekend gemaakt op de websites van die gemeenten. Daarenboven was alle informatie beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed. Daarmee is voldaan aan alle voorwaarden zoals opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet.

Uit de resultaten van de verschillende openbare onderzoeken voor een vaststellingsprocedure die de Vlaamse Regering al organiseerde, blijkt inderdaad dat er relatief meer bezwaren worden ingediend over bouwkundig erfgoed gelegen binnen de steden en gemeentes waarvan de lokale besturen een actieve rol opnamen in de individuele kennisgeving aan de eigenaars. De impact van die hogere indiengetallen op het vaststellingsbesluit moet echter gerelativeerd worden. De ingediende bezwaren bleven overal erg beperkt, ook in die gemeenten waar het lokaal bestuur een persoonlijke kennisgeving uitstuurde. Niet alle ingediende

bezwaarschriften hebben daarenboven invloed op het vaststellingsbesluit. Daarvoor moeten de opmerkingen voldoende gemotiveerd zijn, betrekking hebben op feitelijkheden en relevant zijn voor de erfgoedelementen, -kenmerken en -waarden waarmee de objecten zijn opgenomen in de inventaris. Uit de voorgaande procedures concluderen we dat een hoger aantal bezwaren per gemeente niet zomaar leidt tot een beter vaststellingsresultaat voor die gemeente en dus ook niet tot een daaraan gerelateerd onevenwicht tussen de gemeenten. Ze leiden niet tot relevante gemeentelijke verschillen inzake actualiteit van de inventarisatiegegevens. Doorslaggevend daarvoor zijn wel de gegevens aangereikt door de lokale besturen in de voorbereidingsfase. De lokale besturen zijn bevoegd voor het opvolgen van vastgesteld bouwkundig erfgoed op hun grondgebied en daardoor doorgaans goed op de hoogte van de huidige toestand en de huidige erfgoedwaarde van de vast te stellen goederen op hun grondgebied. Tal van lokale besturen zetten in op een zeer grondige actualisatie, inclusief controle ter plaatse. De mate van grondigheid van de input van de lokale besturen is de enige factor waarvan kan vastgesteld worden dat het een impact heeft op de actualiteit van de vast te stellen gegevens. In West-Vlaanderen gaven 55 van de 64 steden en gemeenten zeer bruikbare input tijdens de voorbereiding. Voor een viertal van de gemeenten die vooraf geen input voor de vaststelling doorgaven, leverde het openbaar onderzoek alsnog een vrij globale actualisatie op, bijvoorbeeld door bezwaren ingediend door de gemeenten zelf of door een IOED. Daarmee kunnen we stellen dat de actualiteitsgraad voor de betrokken gemeenten in West-Vlaanderen vergelijkbaar is. Er is geen aantoonbaar verschil in zorgvuldigheid of actualiteit van de gegevens voor die gemeenten waarin de zakelijkrechthouders een persoonlijke kennisgeving ontvingen.

[15] De commissie haalt aan dat de bezwaarschriften opnieuw uitwijzen dat veel eigenaars vragen hebben over de rechtsgevolgen van een vaststelling. Ze zijn bezorgd over de mate waarin de inventarisvaststelling ruimte laat voor aanpassingen aan hun goed en menen dat er tegenover de beperkingen (te) weinig ondersteunende maatregelen staan. Een specifieke bekommernis betreft de haalbaarheid van energiebesparende ingrepen en de verenigbaarheid van het behoud van erfgoedwaarde met hedendaags wooncomfort. Dit zijn geen 'feitelijkheden' die impact hebben op de vaststelling als dusdanig, maar volgens de commissie wel belangrijke aandachtspunten voor het lokaal te voeren beleid rond geïnventariseerd erfgoed. Hetzelfde geldt voor opmerkingen van eigenaars over bouwfysische gebreken en de (economische) haalbaarheid van herstel, die steeds om een gemotiveerde doch realistische afweging vragen. De commissie pleit om—los van de formele vaststellingsprocedure—verder in te zetten op het verduidelijken van de rechtsgevolgen bij eigenaars en gemeenten. Het agentschap geeft aan hier werk van te maken.

Antwoord 10:

De rechtsgevolgen gekoppeld aan de vastgestelde inventaris zijn inderdaad niet bij iedereen voldoende goed gekend, ook niet steeds bij de bevoegde gemeentelijke ambtenaren. Het agentschap zet daar sinds 2022 sterker op in.

Er is de voorbije jaren ingezet op volledigere en meer concrete webpagina's om dit te verduidelijken, onder meer ook met de oplijsting van de belangrijkste verschillen met de gevolgen van een bescherming.

Het agentschap zet daarenboven in op het ondersteunen en begeleiden van lokale besturen in hun bevoegdheid om het vastgestelde bouwkundig erfgoed op hun grondgebied te vrijwaren en te monitoren. Dit in navolging van de Visienota Onroerenderfgoedbeleid waarin de rol van de lokale besturen in het onroerenderfgoedbeleid wordt versterkt. In het kader daarvan zal het agentschap Onroerend Erfgoed in 2024 de rechtsgevolgen van de vastgestelde inventaris bouwkundig erfgoed toelichten op de Lokale Atria Omgeving, gericht om gemeentelijke omgevingsambtenaren.

De bekommernissen over de soms moeilijke (technische of financiële) combinatie van (energetische) renovaties en de erfgoedwaarden zijn terecht. Er dient benadrukt te worden de rechtsgevolgen gekoppeld aan de vaststelling net oplossingen trachten aan te reiken voor dit spanningsveld. Voor gebouwen uit de vastgestelde lijst kun je een afwijking vragen van de normen voor energieprestatie en binnenklimaat als dat nodig is om de erfgoedwaarde van het pand in stand te houden. Bij aankoop zijn bepaalde gebouwen met EPC-label E of F ook vrijgesteld van de renovatieplicht.

IV. CONCLUSIE

De commissie formuleert in voorliggend advies volgende bemerkingen bij:

DE INVENTARIS BOUWKUNDIG ERFGOED WEST-VLAANDEREN:

a) De commissie betreurt dat de gefaseerde vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed gebeurde op basis van een minimale invulling van de inventarismethodologie, zoals voorzien in het ministerieel besluit van 17 juli 2015. In dat verband wijst de commissie op het belang van controle en actualisatie van de wetenschappelijke inventaris, die echter geen bevoegdheid meer is van Vlaanderen en formeel geen deel uitmaakt van het openbaar onderzoek. De vraag stelt zich of de nodige controle en actualisatie van inventarisgegevens in de toekomst gegarandeerd blijven. *Zie par. 4 van dit advies.*

   Antwoord:
   Zie antwoord 1

b) De commissie vindt het een goede zaak dat de adviesvraag vergezeld is van een overzicht van alle objecten die 'nieuw' worden vastgesteld ten opzichte van de vaststelling van 2014. De commissie vraagt deze lijst toe te voegen als bijlage bij het uiteindelijke vaststellingsbesluit.

   Antwoord:
   Zie antwoord 2

c) Het valt de commissie op dat voor West-Vlaanderen bijzonder weinig 'nieuwe' inventarisitems voorliggen. *Zie par. 6 van dit advies.*

   Antwoord:
   Zie antwoord 3

d) Los van voorliggende vaststellingsronde, pleit de commissie ervoor om aantastingen van vastgestelde inventarispanden systematischer te registreren, te duiden, en op gemeentelijk niveau op te volgen. Met name voor de lokale besturen zou deze kennis extra houvast bieden om een eigen sensibiliserend beleid te gaan voeren. *Zie par. 7 van dit advies.*

   Antwoord:
   Zie antwoord 5

e) De commissie vindt het positief dat sterk ingezet werd op samenwerking met de lokale besturen. In geval van de betrokken onroerenderfgoedgemeenten, vraagt de commissie om de vaststellingsprocedure te verduidelijken in het vaststellingsbesluit. *Zie par. 8 van dit advies.*

   Antwoord:
   Zie antwoord 6

f) Het lijkt de commissie cruciaal dat de bestaande expertise en kennis niet verloren gaat. Een evaluatie van het afgeronde Vlaamse vaststellingsproces dringt zich op. Het is belangrijk om de resultaten en de te trekken lessen nu al actief met betrokken lokale besturen te delen. *Zie par. 9 van dit advies.*

Antwoord:
Zie antwoord 7

HET OPENBAAR ONDERZOEK:

g) Volgens de commissie is de impact van het betreffende openbaar onderzoek eerder beperkt te noemen, rekening houdend met het relatieve aantal bezwaarschriften ten opzichte van het grote aantal objecten. *Zie par. 11 van dit advies.*

h) De commissie drukt haar waardering uit voor de doorgedreven en consequente toetsing van bezwaarschriften op basis van zowel het referentiemateriaal als de huidige toestand van het object. De geanonimiseerde bundeling van alle behandelde bezwaren volgens dossiernummer is transparant en correct naar de indiener toe, ook wanneer een bezwaar niet of slechts deels weerhouden wordt. *Zie par. 12 van dit advies.*

i) De commissie vindt het positief dat ook die bezwaarschriften die verder gaan dan louter feitelijkheden en/of ingediend zijn buiten termijn, mee behandeld worden. Daarnaast ondersteunt de commissie de aandacht voor waardevolle (wetenschappelijke) informatie die bezwaarschriften kunnen bevatten. Een knelpunt blijft wel het gebrek aan recent beeldmateriaal in de wetenschappelijke inventaris. *Zie par. 13 van dit advies.*

Antwoord:
Zie antwoord 8

j) De commissie vindt het gebrek aan (actieve) kennisgeving een terechte bekommernis van eigenaars. De ongelijke lokale deelname aan het openbaar onderzoek verhoogt de kans dat nodige correcties onopgemerkt blijven. *Zie par. 14 van dit advies.*

Antwoord:
Zie antwoord 9

k) De commissie merkt op dat veel eigenaars met vragen zitten over de rechtsgevolgen van een vaststelling. Hoewel geen opmerkingen over 'feitelijkheden', betreft het belangrijke aandachtspunten voor het lokaal te voeren beleid rond geïnventariseerd erfgoed. De commissie pleit daarom verder in te zetten op het verduidelijken van de rechtsgevolgen bij eigenaars en gemeenten. *Zie par. 15 van dit advies.*

Antwoord:
Zie antwoord 10

<u>Conclusie bij het advies:</u>

Dit advies heeft geen invloed op het ministerieel besluit.

4. Conclusie van het dossier

De uitgebrachte opmerkingen en bezwaren en het advies hebben invloed op het ministerieel besluit.

Het vaststellingsbesluit werd als volgt aangepast:

Volgende objecten worden niet langer opgenomen in het vaststellingsbesluit voor de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen:

bouwkundig element	erfgoedid	aanduidingsid
Boerenarbeiderswoning met tuin	15968	148915
Dorpswoning	23333	149734
Hoeve met linde en boomkapel	23418	149792
Herberg Het Paradijs	23449	149810
Hoekcafé en winkelhuis naar ontwerp van Ch. Van Moerkerke	23716	150041
Winkel	23744	150068
Hoeve Beulhof	23914	150198
Neoclassicistische stadswoning	31084	152259
Hoeve met losse bestanddelen	31543	152561
Arbeiderswoning	33031	152959
Burgerhuizen	45020	153370
Hotel Bürgerhof	45056	153390
IJzeren ophaalbrug	45597	153462
Vlasschuur	50972	153594
Wegkapelletje	51276	153824
Hoeve	51713	154113
Hoeve van 1928	52117	154347
Stadswoning	60232	158139
Dorpswoning	60510	158375
Burgerhuis	60635	158485
Boerenarbeiderswoning	60688	158531
Margrietmolen	70206	159033
Fort de Cnocke	70282	159091
Dorpswoning	78159	161433
Herberg de Kruishoeve	78206	161473
Gekoppelde arbeiderswoningen	78272	161532
Hoeve De Mote	78342	161595
Dorpswoning	78352	161604
Dorpswoning met smidse	78365	161612
Burgerhuis	78378	161622
Herberg	78384	161628
Burgerhuis	78388	161632
Boerenarbeiderswoning	78401	161644
Wederopbouwwinkel	78443	161681
Brug over de Grote Beverdijkvaart	78459	161696
Kapel	78556	161785
Boerenarbeiderswoning	78560	161787
Café Prinsenhof	78996	162134

Sint-Jan-Berchmanscollege	79137	162249
Burgerhuis	79198	162295
Boerenwoning van hoeve	81470	163460
Dubbel burgerhuis van 1986	81490	163475
Herberg en winkel De Nieuwen Belgiek	86495	166096
Hoeve	86702	166262
Ensemble van dorpswoningen	87058	166559
Winkel	87468	166892
Mariakapel	87607	167005
Dorpswoning	88246	167505
Hoeve met losse bestanddelen	88721	167619
Hoeve met losse bestanddelen	88825	167702
Samenstel van boerenwoningen	88904	167768
Hof ter Leiesplete	89534	168220
Sluis op de oude Leiearm	89616	168279
Dorpswoning	90072	168568
Hoeve met losse bestanddelen	90413	168784
Dorpswoningen met bedrijfsgebouw	91557	169518
Kanaal Bossuit-Kortrijk	127459	169611
Hoeve met losse bestanddelen	205316	170099
Tweegezinswoning	207994	171304
Massieve beukenhaag	208727	171804
Dorpswoning	209430	172038
Dorpswoning	210983	172523
Hoeve met losse bestanddelen	211683	172635
Dorpswoning	211750	172645
Boerenwoning en bakhuis	211754	172648
Leen ter Wulgen	211756	172650
Hoeve	211768	172660
Herberg	211781	172672
Villa	212098	172742
Dorpswoning van 1925	212102	172746
Hoeve	212202	172771
Dorpswoning	212268	172791
Burgerhuis	212353	172833
Sculptuur	214230	173370

Volgende objecten worden verwijderd uit de lijst met objecten die worden geschrapt uit de huidige vaststelling. Deze objecten blijven vastgesteld volgens het besluit van de administrateur-generaal houdende de vaststelling van het bouwkundig erfgoed, daterend van 28 november 2014:

bouwkundig element	**erfgoedid**	**aanduidingsid**
Hoeve met losse bestanddelen	16964	22672
Gedenksteen Willy Coppens	79528	22942
Watermolen Slypemolen	81033	29346
Hoeve met losse bestanddelen	88823	31261
Sculptuur Feniks	211744	75764
Hoeve	90233	78719
Steenbakkerij Ampe	212228	82977

Volgende objecten worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen met een aangepaste aanduiding op het plan:

bouwkundig element	erfgoedid	aanduidingsid
Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool	23298	149714
Klein Seminarie en kerk	23715	150040
Brouwerij De Toekomst	23923	150207
Burgerhuis	23996	150271
Burgerhuizen	24178	150425
Hoeve met Mariakapel	31351	152424
Bronzen kunstwerk Zee-polder-zand	45582	153450
Herberg en suikerijfabriek	50986	153607
Brasserie Centrale	51043	153654
Herenhuis	51103	153699
Tweegezinswoning	51196	153767
Herberg Den Engel	51677	154088
Zeepreventorium	54482	154517
Sint-Jorishospitaal	56013	155547
't Nieuwenhove	58060	156741
Stadswoning	59317	157281
Sluis 10	59545	157499
Hoeve	60793	158613
Hoeve met losse bestanddelen	71972	159743
Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles	77882	161188
Boterhalle	78029	161314
De Sifons	78873	162029
Hoeve met losse bestanddelen	79750	162744
Arbeiderswoning	81763	163681
Weverij Moerman	85203	165665
Hotel Atlanta en Residentie Porte Joie	85802	165731
Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog	88733	167629
Kazerne met legerbarakken	88755	167645
Hoeve uit 1781	88916	167776
Hoeve	207935	171265
Gedenkteken Alphonse Lange	214211	173362
Duitse bunker Wijnendalebos	217068	173747

Volgende bouwkundige objecten worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen met aangepaste erfgoedkenmerken:

bouwkundig element	erfgoedid	aanduidingsid
Burgerhuis	16840	149472
Classicistisch burgerhuis	16850	149479
Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool	23298	149714
Borenwoning	23301	149716
Villa	23359	149754
Klooster- en schoolgebouw	23433	149800

School Heilig Hart	23661	149992
Hoeve	23711	150036
Garage Kosmos	23771	150083
Brouwerij De Toekomst	23923	150207
Café De Gouden Leeuw	24352	150552
Stadswoning	29283	150668
Stadswoningen met trapgevels	29328	150709
Stadswoning	29356	150736
Neoclassicistisch herenhuis	29419	150798
Herenhuis	29427	150806
Stadswoningen met winkelpui	29858	151228
Hoekhuis	31323	152408
Hoeve met losse bestanddelen	31331	152412
Hoeve met Mariakapel	31351	152424
Kasteelhof	33205	153084
Hoeve met losse bestanddelen	50927	153557
Directeurswoning	50983	153604
Herberg en suikerijfabriek	50986	153607
Boerenarbeiderswoningen	51028	153642
Brasserie Centrale	51043	153654
Hoeve met losse bestanddelen	51075	153681
Hoeve met losse bestanddelen	51108	153701
Boerenburgerhuis	51129	153717
Tweegezinswoning	51196	153767
Brouwerij Sint-Jozef	51758	154143
Sint-Jorishospitaal	56013	155547
Villa	59460	157418
N.V. Blanchisserie de Courtrai	59943	157867
BST kantoorgebouw met directeurswoning	59967	157890
Hof ter Walle	60426	158302
Arbeiderswoning	60527	158390
Brouwerij Bockor	60551	158411
Villa	74985	160209
Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw	77146	160655
Gekoppelde burgerhuizen	77862	161171
Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles	77882	161188
Boterhalle	78029	161314
Herenhuis	78126	161405
Smidse	78255	161519
Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve	81456	163447
Hof ter Schaegen	81471	163461
Betonnen vlasroterij met vier rootputten	81498	163478
Burgerhuis	81523	163498
Burgerhuis en schoolvleugel	81550	163518
Burgerhuis	81686	163623
Muur met poortje	82068	163942
Hoekhuis	82126	163997
Burgerhuis	82174	164043

Huis De Komeet	82220	164088
Begijnenhuis	82328	164189
Interbellumwoning	82460	164319
Herenhuis	82671	164523
Burgerhuis	82680	164532
Stadswoning	82804	164653
Burgerhuis	83135	164967
Blikdrukkerij en lakkerij De Clerck	83237	165067
Stadswoning	83247	165077
Weverij Moerman	85203	165665
Hoeve	87976	167284
Gekoppelde dorpswoningen	88240	167500
Hoeve met losse bakstenen bestanddelen	88797	167681
Hoeve uit de 18de eeuw	88802	167685
Roterij met vlasschuur	89595	168264
Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve	89635	168291
Hoekpand	207709	171108
Dorpswoning uit het interbellum	209362	172002
Hoeve met bunker	209435	172043
Hoeve met losse bestanddelen	212178	172764
Villa	214268	173394

Volgende objecten worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen met aangepaste beschrijving van de erfgoedkenmerken:

bouwkundig element	**erfgoedid**	**aanduidingsid**
Burgerhuis	16840	149472
Classicistisch burgerhuis	16850	149479
Parochiekerk Sint-Michiel met kerkhof	16916	149538
Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool	23298	149714
Borenwoning	23301	149716
Villa	23359	149754
Burgerhuis naar ontwerp van C. Wybo	23363	149757
Klooster- en schoolgebouw	23433	149800
Burgerhuis	23519	149866
Neoclassicistisch herenhuis	23541	149885
School Heilig Hart	23661	149992
Garage Kosmos	23771	150083
Burgerhuis ontworpen door Valère Duyvewaardt	23813	150116
Brouwerij De Toekomst	23923	150207
Stadswoning van 1888	24007	150281
Burgerhuizen	24178	150425
Café De Gouden Leeuw	24352	150552
Hoekhuis	31323	152408
Hoeve met losse bestanddelen	31331	152412
Hoeve met Mariakapel	31351	152424
Kasteelhof	33205	153084
Hoeve met losse bestanddelen	50927	153557
Moederklooster der zusters Sint-Vincentius à Paulo	50982	153603

Directeurswoning	50983	153604
Herberg en suikerijfabriek	50986	153607
Boerenarbeiderswoningen	51028	153642
Brasserie Centrale	51043	153654
Wijkschool van de zusters maricolen	51051	153662
Hoeve met losse bestanddelen	51075	153681
Hoeve met losse bestanddelen	51108	153701
Boerenburgerhuis	51129	153717
Tweegezinswoning	51196	153767
Burgerhuis	51240	153797
Brouwerij Sint-Jozef	51758	154143
Hotel du Louvre	55557	155199
Dorpswoning	58786	157061
Stadswoning	59317	157281
Herberg 't Kuipje	59400	157362
Villa	59460	157418
Huis In het Slagveld	59667	157614
N.V. Blanchisserie de Courtrai	59943	157867
BST kantoorgebouw met directeurswoning	59967	157890
Hof ter Walle	60426	158302
Arbeiderswoning	60527	158390
Brouwerij Bockor	60551	158411
Winkel-woonhuizen	60704	158546
Hoeve	60793	158613
Eenheidsbebouwing van stadswoningen	60984	158777
Villa	74985	160209
Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw	77146	160655
Gekoppelde burgerhuizen	77862	161171
Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles	77882	161188
Boterhalle	78029	161314
Vrijstaand herenhuis	78059	161342
Smidse	78255	161519
De Sifons	78873	162029
Hoeve met losse bestanddelen	79750	162744
Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve	81456	163447
Hof ter Schaegen	81471	163461
Betonnen vlasroterij met vier rootputten	81498	163478
Burgerhuis	81523	163498
Hoeve met losse bestanddelen	81531	163504
Burgerhuis en schoolvleugel	81550	163518
Burgerhuis	81686	163623
Hoeve met losse bestanddelen	81736	163663
Burgerhuis	81759	163679
Blikdrukkerij en lakkerij De Clerck	83237	165067
Weverij Moerman	85203	165665
Klooster en volksdispensarium	85744	165685
Hoeve	87976	167284
Boerenarbeiderswoning	88196	167462

Gekoppelde dorpswoningen	88240	167500
Hoeve met losse bakstenen bestanddelen	88797	167681
Hoeve uit de 18de eeuw	88802	167685
Landhuis Santa Maria met park	88856	167725
Roterij met vlasschuur	89595	168264
Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve	89635	168291
Neoclassicistisch burgerhuis met bijgebouw	91527	169495
Hoeve met losse bestanddelen	205273	170066
Hoekpand	207709	171108
Sluis op de Oude Leiearm	207815	171193
Hoeve	207935	171265
Boerenarbeiderswoning	209376	172012
Hoeve met bunker	209435	172043
Hoeve met losse bestanddelen	212178	172764
Schuilkelders	213593	173158
Villa	214268	173394

Volgende objecten worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen met aangepaste benaming:

bouwkundig element	erfgoedid	aanduidingsid
Borenwoning	23301	149716
Architectenwoning Uylenburgh	23664	149995
Café De Gouden Leeuw	24352	150552
Hoeve met losse bestanddelen	31331	152412
Hoeve met Mariakapel	31351	152424
Directeurswoning	50983	153604
Herberg en suikerijfabriek	50986	153607
Hoeve met losse bestanddelen	51075	153681
Hoeve met losse bestanddelen	51108	153701
Tweegezinswoning	51196	153767
Cottage Shamrock	55216	154922
't Nieuwenhove	58060	156741
Stadswoning	59317	157281
Hof ter Walle	60426	158302
Arbeiderswoning	60527	158390
Villa	74985	160209
Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw	77146	160655
Boterhalle	78029	161314
De Sifons	78873	162029
Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve	81456	163447
Burgerhuis en schoolvleugel	81550	163518
Burgerhuis	81686	163623
Villa Zonnenkracht	81796	163705
Weverij Moerman	85203	165665
Gekoppelde dorpswoningen	88240	167500
Hoeve uit de 18de eeuw	88802	167685
Landhuis Santa Maria met park	88856	167725
Neoclassicistisch burgerhuis met bijgebouw	91527	169495

Hoeve met losse bestanddelen	212178	172764

Volgende objecten worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed in de provincie West-Vlaanderen met aangepaste erfgoedwaarden:

bouwkundig element	erfgoedid	aanduidingsid
Borenwoning	23301	149716
Brouwerij De Toekomst	23923	150207
Hoekpand	207709	171108
Hoeve met losse bestanddelen	51075	153681

Bijlage: Adressenlijst van het bouwkundig erfgoed waarvoor een opmerking of bezwaar werd ingediend

Gemeente	Adres	Ons kenmerk: B_00000X	erfgoedid	aanduidingsid	Benaming object
Alveringem	Hoogstadestraat 27 (Alveringem)	laattijdig intern	15968	148915	Boerenarbeiderswoning met tuin
Anzegem	Bergstraat 14 (Anzegem)	B_000244/10	81645	36160	Hoeve Hof ter Linden
Anzegem	Bevrijdingslaan 26 (Anzegem)	B_000209	81391	163403	Burgerwoning
Anzegem	Broekstraat 3 (Anzegem)	B_000273	81599	163554	Hoeve
Anzegem	Deerlijkstraat 41 (Anzegem)	B_000244/11	81738	66988	Arbeiderswoning
Anzegem	Deerlijkstraat 7 (Anzegem)	B_000289, B_000294	81736	163663	Hoeve met losse bestanddelen
Anzegem	Dorpsplein zonder nummer (Anzegem)	B_000244/01	92250	62124	Kerk Sint-Jan-Baptist en Eligius (Orgel parochiekerk Sint-Jan-Baptist)
Anzegem	Fonteinstraat 2 (Anzegem)	B_000075	81523	163498	Burgerhuis
Anzegem	Groenstraat 44 (Anzegem)	B_000223	81531	163504	Hoeve met losse bestanddelen
Anzegem	Heirbaan 94-96 (Anzegem)	B_000244/05	81538	41798	Samenstel van twee arbeiderswoningen
Anzegem	Hofdries zonder nummer (Anzegem)	B_000103	81652	163594	Wegkapel Sint-Arnoldus
Anzegem	Hollendries 8 (Anzegem)	B_000279	81655	163597	Pijlerkapel
Anzegem	Ingooigemplaats 60 (Anzegem)	B_000292	81550	163518	Burgerhuis en schoolvleugel
Anzegem	Ingooigemplaats 69 (Anzegem)	B_000234	81551	163519	Burgerhuis uit het interbellum
Anzegem	Juliaan Claerhoutstraat 5-7 (Anzegem)	B_000141	81606	163561	Arbeiderswoning
Anzegem	Kerkdreef 12 (Anzegem)	B_000095	81745	163670	Burgerhuis
Anzegem	Kerkstraat 7 (Anzegem)	B_000244/02	81422	28825	Winkel-woonhuis
Anzegem	Landergemstraat 34-36, zonder nummer (Anzegem)	B_000261	81456	163447	Landergemmolen, maalderij, molenaarswoning en molenaarshoeve
Anzegem	Meuleberg zonder nummer (Anzegem)	B_000082	81669	163610	Uitkijktoren of Belvedère
Anzegem	Neerbeekstraat 9 (Anzegem)	B_000244/09	81623	30240	L-vormige hoeve
Anzegem	Nieuwenhovestraat 8 (Anzegem)	B_000064	81759	163679	Burgerhuis
Anzegem	Otegemstraat 109 (Anzegem)	B_000079	81763	163681	Arbeiderswoning
Anzegem	Pareelstraat 4 (Anzegem)	B_000153	81557	163523	Hoeve de Paardehoeve
Anzegem	Schaagstraat 82 (Anzegem)	B_000024, B_000085	81470	163460	Boerenwoning van hoeve
Anzegem	Schaagstraat 86 (Anzegem)	B_000025	81471	163461	Hof ter Schaegen
Anzegem	Schellebellestraat 23 (Anzegem)	B_000244/06	81574	38770	Hoeve
Anzegem	Schernaai 3 (Anzegem)	B_000168	81686	163623	Burgerhuis
Anzegem	Schernaai 7 (Anzegem)	B_000258	81688	163625	Hoeve

Anzegem	Sint-Arnolduslaan 5 (Anzegem)	B_000235	81689	163626	Boerenarbeiderswoning
Anzegem	Statiestraat 26 (Anzegem)	B_000070	81478	163468	Burgerhuis
Anzegem	Stientjesstraat 30 (Anzegem)	B_000244/03	81803	44056	Boerenarbeidershuis
Anzegem	Stientjesstraat 62 (Anzegem)	B_000229	81490	163475	Dubbel burgerhuis van 1986
Anzegem	Stientjesstraat 82-84 (Anzegem)	B_000244/04	81492	25757	Twee dorpswoningen
Anzegem	Stijn Streuvelsstraat 16 (Anzegem)	B_000244/07	81583	62957	Half vrijstaande burgerwoning
Anzegem	Tiegemberg 56 (Anzegem)	B_000106	81796	163705	Villa Zonnenkracht
Anzegem	Varentstraat zonder nummer (Anzegem)	B_000244/08	200643	22594	Kasseiweg Varentstraat
Anzegem	Vichtsesteenweg 175 (Anzegem)	B_000138, B_000166	81503	163482	Dorpswoningen
Anzegem	Vichtsesteenweg zonder nummer (Anzegem)	B_000105	81498	163478	Betonnen vlasroterij met vier rootputten
Anzegem	Westdorp 22 (Anzegem)	B_000296	81707	163641	Handelshuis Nijverheid-Kwartier
Anzegem	Westdorp 38 (Anzegem)	B_000257	81710	163644	Burgerhuis
Anzegem	Zonnestraat 4 (Anzegem)	B_000245	81530	163503	Ast geïncorporeerd in bedrijf
Anzegem	Zonnestraat 7 (Anzegem)	B_000245	81717	163650	Landhuis
Ardooie	Meulebeeksestraat 24 (Ardooie)	B_000048	207935	171265	Hoeve
Ardooie	Roterijstraat 19-21 (Ardooie)	laattijdig intern	207994	171304	Tweegezinswoning
Ardooie	Wezestraat 20 (Ardooie)	B_000243/05	208163	171400	Hoeve met losse bestanddelen
Avelgem	Bosstraat 72 (Avelgem)	B_000244/12	79078	28028	19de-eeuwse dorpswoningen met aangrenzende stalletjes
Avelgem	Kaaistraat 18 (Avelgem)	B_000244/15	79266	25384	Maalderij Molens 't Kind
Avelgem	Kasteelstraat 12 (Avelgem)	laattijdig intern	79137	162249	Sint-Jan-Berchmanscollege
Avelgem	Krevelstraat 6 (Avelgem)	B_000244/16	79268	27866	Boerenarbeidershuis
Avelgem	Neerstraat 48 (Avelgem)	B_000244/13	79197	25560	Lage arbeiderswoning
Avelgem	Neerstraat 60 (Avelgem)	laattijdig intern	79198	162295	Burgerhuis
Avelgem	Oudenaardsesteenweg 397 (Avelgem)	B_000244/17	79364	25691	Dorpswoning
Avelgem	Stationsstraat 9-13 (Avelgem)	B_000244/14	79243	28518	Rij van winkel-woonhuizen
Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Zwevegem	Bossuit (Avelgem), Harelbeke (Harelbeke), Kortrijk (Kortrijk), Moen, Zwevegem (Zwevegem)	B_000238/01, B_000243/12	127459	169611	Kanaal Bossuit-Kortrijk
Blankenberge	Verstraetehelling 4-6 (Blankenberge)	laattijdig intern	45020	153370	Burgerhuizen
Blankenberge	Verweehelling 1, Zeedijk 211 (Blankenberge)	laattijdig intern	45056	153390	Hotel Bürgerhof
Brugge	Baron Ruzettelaan zonder nummer, Vaartdijkstraat 5 (Brugge)	B_000238/03	77882	161188	Staalconstructiebedrijf La Brugeoise & Nivelles
Brugge	Begijnhof 13, 13A (Brugge)	laattijdig intern	82328	164189	Begijnenhuis

Brugge	Bilkske 68-70, Ganzenstraat 105, 109-113, Kazernevest 37-38, 40-41, 49 (Brugge)	laattijdig intern	83237	165067	Blikdrukkerij en lakkerij De Clerck
Brugge	Ganzenstraat 7 (Brugge)	laattijdig intern	83247	165077	Stadswoning
Brugge	Geldmuntstraat 28 (Brugge)	laattijdig intern	29283	150668	Stadswoning
Brugge	Guido Gezellelaan 22 (Brugge)	laattijdig intern	82460	164319	Interbellumwoning
Brugge	Heilige-Geeststraat 3 (Brugge)	laattijdig intern	29328	150709	Stadswoningen met trapgevels
Brugge	Hoornstraat 4-6 (Brugge)	laattijdig intern	29356	150736	Stadswoning
Brugge	Jeruzalemstraat 9-11 (Brugge)	laattijdig intern	83135	164967	Burgerhuis
Brugge	Koestraat 10 (Brugge)	B_000243/04	74978	160202	Hoeve met losse bestanddelen
Brugge	Koning Leopold III-laan 98 (Brugge)	B_000156	74985	160209	Villa
Brugge	Koningin Elisabethlaan 12 (Brugge)	laattijdig intern	82671	164523	Herenhuis
Brugge	Koningin Elisabethlaan 46 (Brugge)	laattijdig intern	82680	164532	Burgerhuis
Brugge	Korte Zilverstraat 5 (Brugge)	laattijdig intern	29419	150798	Neoclassicistisch herenhuis
Brugge	Kruitenbergstraat (Brugge)	laattijdig intern	82068	163942	Muur met poortje
Brugge	Krom Genthof 6 (Brugge)	laattijdig intern	29427	150806	Herenhuis
Brugge	Meestraat 15 (Brugge)	laattijdig intern	82126	163997	Hoekhuis
Brugge	Nieuwe Gentweg 142-144 (Brugge)	B_000008	82083	163957	Samenstel van burgerhuizen
Brugge	Noorweegse Kaai 85 (Brugge)	B_000250/04	71972	159743	Hoeve met losse bestanddelen
Brugge	Pastoor Verhaegheplein 1 (Brugge)	B_000250/08	77146	160655	Hoekhuis met de Kerklaan en oudere aanbouw
Brugge	Sint-Jorisstraat 26 (Brugge)	laattijdig intern	82804	164653	Stadswoning
Brugge	't Zand 22-23, 24 (Brugge)	laattijdig intern	29858	151228	Stadswoningen met winkelpui
Brugge	Torhoutse Steenweg 348-350 (Brugge)	B_000004	77862	161171	Gekoppelde burgerhuizen
Brugge	Vismarkt 8 (Brugge)	laattijdig intern	82174	164043	Burgerhuis
Brugge	Walplein 20 (Brugge)	laattijdig intern	82220	164088	Huis De Komeet
Brugge	Zeelaan 1 (Brugge)	B_000243/07	79750	162744	Hoeve met losse bestanddelen
Damme	Damse Vaart-Oost zonder nummer (Damme)	laattijdig intern	78873	162029	De Sifons
Damme	Stationsstraat 47 (Damme)	B_000006	78996	162134	Café Prinsenhof
De Haan	Dorpsstraat 70 (De Haan)	B_000054	214257	21222	Meisjesschool met bijhorend klooster
De Haan	Grotestraat 11 (De Haan)	B_000047	214268	173394	Villa
De Haan	Holbeinlaan 2, Leopoldlaan 23, Maria-Hendrikalaan 20 (De Haan)	B_000250/05	85802	165731	Hotel Atlanta en Residentie Porte Joie
De Haan	Leopold II-laan (De Haan)	laattijdig intern	214211	173362	Gedenkteken Alphonse Lange
De Haan	Koninklijke Baan 5 (De Haan)	B_000243/03	54482	154517	Zeepreventorium

De Haan	Zeedijk-Wenduine zonder nummer (De Haan)	B_000250/06	214230	173370	Sculptuur
Deerlijk	Hoogstraat 180 (Deerlijk)	B_000073	86324	165967	Burgerhuis
Deerlijk	Kerkplein 25 (Deerlijk)	B_000250/02	86352	165993	Parochiekerk Sint-Columba
Deerlijk	Vichtesteenweg 252 (Deerlijk)	laattijdig intern	86495	166096	Herberg en winkel De Nieuwen Belgiek
Diksmuide	Brugse Heerweg zonder nummer (Diksmuide)	B_000190	78556	161785	Kapel
Diksmuide	Dishofstraat 2-4 (Diksmuide)	B_000183	78272	161532	Gekoppelde arbeiderswoningen
Diksmuide	Doelwegel 1 (Diksmuide)	B_000173	78159	161433	Dorpswoning
Diksmuide	Dwarsstraat 18 (Diksmuide)	B_000184	78342	161595	Hoeve De Mote
Diksmuide	Gentweg 65 (Diksmuide)	B_000192	78560	161787	Boerenarbeiderswoning
Diksmuide	Grote Beverdijkstraat zonder nummer (Diksmuide)	B_000158	78459	161696	Brug over de Grote Beverdijkvaart
Diksmuide	Grote Markt 12-13 (Diksmuide)	B_000159	78015	161300	Winkel
Diksmuide	Grote Markt 28 (Diksmuide)	B_000171	78029	161314	Boterhalle
Diksmuide	Grote Markt zonder nummer (Diksmuide)	B_000195	213593	173158	Schuilkelders
Diksmuide	Houtlandstraat 3 (Diksmuide)	B_000143	78567	161792	Boerenarbeiderswoning met erfbeplanting
Diksmuide	Ijzerlaan 79 (Diksmuide)	B_000144	78059	161342	Vrijstaand herenhuis
Diksmuide	Kaaskerkestraat zonder nummer (Diksmuide)	B_000178	78255	161519	Smidse
Diksmuide	Keiemdorpstraat 83 (Diksmuide)	B_000255	78280	161540	Parochiekerk Sint-Niklaas (Keiem)
Diksmuide	Koekelarestraat 23 (Diksmuide)	B_000256	78352	161604	Dorpswoning
Diksmuide	Kruisstraat 29 (Diksmuide)	B_000182	78206	161473	Herberg de Kruishoeve
Diksmuide	Lappersfortstraat 30 (Diksmuide)	B_000186	78365	161612	Dorpswoning met smidse
Diksmuide	Lekedorpstraat 41 (Diksmuide)	B_000188	78378	161622	Burgerhuis
Diksmuide	Lekedorpstraat 73 (Diksmuide)	B_000152	78384	161628	Herberg
Diksmuide	Lekedorpstraat 92 (Diksmuide)	B_000189	78388	161632	Burgerhuis
Diksmuide	Lettenburgstraat 6 (Diksmuide)	B_000193	78443	161681	Wederopbouwwinkel
Diksmuide	Stationsstraat 9 (Diksmuide)	B_000145	78126	161405	Herenhuis
Diksmuide	Vijvermolenstraat 1 (Diksmuide)	B_000196	78401	161644	Boerenarbeiderswoning
Diksmuide	Werkenstraat 18 (Diksmuide)	B_000194	78593	161815	Handelsgebouw
Diksmuide	Wilgendijk 42-43 (Diksmuide)	B_000172	78151	161427	Samenstel van burgerhuizen
Diksmuide, Houthulst, Lo-Reninge	Ieperleedijkstraat zonder nummer (Houthulst), Knokke zonder nummer (Lo-Reninge)	B_000243/09	70282	159091	Fort de Cnocke
Gistel	Beekstraat 44 (Gistel)	B_000078	52117	154347	Hoeve van 1928
Gistel	Weidestraat 3 (Gistel)	B_000010	52171	154392	Langgestrekte hoeve
Gistel	Zevekotestraat 58, 58B (Gistel)	B_000062	52186	154404	Klooster met kapel en school

Harelbeke	Helleput 7 (Harelbeke)	B_000097	205316	170099	Hoeve met losse bestanddelen
Harelbeke	Stasegemsestraat 1 (Harelbeke)	B_000237	205224	170022	Boerenburgerhuis en schuur
Harelbeke	Zwevegemsestraat 140 (Harelbeke)	B_000243/06	205273	170066	Hoeve met losse bestanddelen
Heuvelland	Godtschalckstraat 5 (Heuvelland)	B_000016	307445	173941	Wederopbouwhoeve
Heuvelland	Wambekestraat 1 (Heuvelland)	B_000291	307464	173950	Wederopbouwhoeve met monumentaal wagenhuis
Hooglede	Amersveldestraat 45 (Hooglede)	B_000295	85235	165668	Hoeve
Hooglede	Bruggesteenweg 132 (Hooglede)	B_000058	50972	153594	Vlasschuur
Hooglede	Gitsbergstraat 17 (Hooglede)	B_000042	50982	153603	Moederklooster der zusters Sint-Vincentius à Paulo
Hooglede	Gitsbergstraat 24 (Hooglede)	B_000175	50983	153604	Directeurswoning
Hooglede	Grijspeerdstraat 1-3, Leenbosstraat 3 (Hooglede)	B_000247	50986	153607	Herberg en suikerijfabriek
Hooglede	Grijspeerdstraat 6 (Hooglede)	B_000121	50987	153608	Dorpswoning
Hooglede	Hillemolenstraat 6 (Hooglede)	B_000149	50927	153557	Hoeve met losse bestanddelen
Hooglede	Theresia Vancanneytstraat 3, 1B (Hooglede)	B_000134	51028	153642	Boerenarbeiderswoning en
Hooglede	Torhoutstraat 33 (Hooglede)	B_000297	51032	153643	Hoeve met losse bestanddelen
Hooglede	Torhoutstraat zonder nummer (Hooglede)	B_000060	51033	153644	Kapel Bossier
Houthulst	Smissestraat zonder nummer (Houthulst)	B_000133/02	79528	22942	Gedenksteen Willy Coppens
Houthulst	Smissestraat 31, 35 (Houthulst)	B_000133/01	308436	54914	Burgerhuis
Ichtegem	Daliastraat 47 (Ichtegem)	B_000099/01	210983	172523	Dorpswoning
Ichtegem	Oostendestraat zonder nummer (Ichtegem)	laattijdig intern	217068	173747	Duitse bunker Wijnendalebos
Ieper	Abdijmolenstraat 1, Voormezele-Dorp 52 (Ieper)	B_000028	30860	152113	Brouwerijcomplex
Ingelmunster	Meulebekestraat 29-73 (Ingelmunster)	B_000045	51230	153791	Eenheidsbebouwing van sociale woonhuizen van 1925
Ingelmunster	Bruggestraat 142 (Ingelmunster)	B_000287	51176	153755	Boerenarbeiderswoning
Ingelmunster	Bruggestraat 72 (Ingelmunster)	B_000157	51172	153753	Burgerhuis
Ingelmunster	Doelstraat 43 (Ingelmunster)	B_000219	51182	153758	Boerenwoning van 't Kloosterhof
Ingelmunster	Heirweg-Noord 3-5 (Ingelmunster)	B_000084	51196	153767	Tweegezinswoning
Ingelmunster	Meulebekestraat 4-6 (Ingelmunster)	B_000140	51228	29090	Tabaksfabriek Vermeulen
Ingelmunster	Oostrozebekestraat 67 (Ingelmunster)	B_000027	51240	153797	Burgerhuis
Ingelmunster	Weststraat 5 (Ingelmunster)	B_000200, B_000246	51268	153821	Herenhuis
Ingelmunster	Weststraat 52-62 (Ingelmunster)	B_000017	51270	45277	Klooster van de paters lazaristen
Ingelmunster	Zuidstraat zonder nummer (Ingelmunster)	B_000080	51276	153824	Wegkapelletje
Jabbeke	Aartrijksesteenweg 106 (Jabbeke)	B_000288	88828	167704	Hoeve

Jabbeke	Aartrijksesteenweg 91 (Jabbeke)	B_000087	88721	167619	Hoeve met losse bestanddelen
Jabbeke	Cathilleweg 3 (Jabbeke)	B_000011	88802	167685	Hoeve uit de 18de eeuw
Jabbeke	de Manlaan 11-13 (Jabbeke)	B_000034	88856	167725	Landhuis Santa Maria met park
Jabbeke	Duikerstraat zonder nummer (Jabbeke)	B_000285	88733	167629	Grote betonnen bunker en drie betonnen blokken uit de Tweede Wereldoorlog
Jabbeke	Ettelgemstraat 20 (Jabbeke)	B_000022	88916	167776	Hoeve uit 1781
Jabbeke	Gistelsteenweg zonder nummer (Jabbeke)	B_000163	88860	167729	IJskelder
Jabbeke	Noordstraat 38 (Jabbeke)	B_000019	88839	167713	Hoeve
Jabbeke	Oudenburgweg 50 (Jabbeke)	B_000276	88752	167643	Hoeve 't Guysenhof
Jabbeke	Paddegatstraat 3 (Jabbeke)	B_000282	88823	31261	Hoeve met losse bestanddelen
Jabbeke	Spanjaardstraat 52 (Jabbeke)	B_000236	88825	167702	Hoeve met losse bestanddelen
Jabbeke	Stationsstraat 61 (Jabbeke)	B_000286, B_000298	88755	167645	Kazerne met legerbarakken
Jabbeke	Westernieuwweg 68 (Jabbeke)	B_000277	88900	167764	Hoeve Ten Wijngaerde
Jabbeke	Westernieuwweg 81 (Jabbeke)	B_000115, B_000280	88904	167768	Samenstel van boerenwoningen
Jabbeke	Zandweg naar Aartrijke 2 (Jabbeke)	B_000088	88797	167681	Hoeve met losse bakstenen bestanddelen
Jabbeke	Zeeweg 48 (Jabbeke)	B_000131	88911	167773	Hovenierswoning bij kasteel De Zandberg
Knokke-Heist	Pepersstraat 9 (Knokke-Heist)	B_000001	58786	157061	Dorpswoning
Koekelare	Ringlaan zonder nummer (Koekelare)	B_000250/07	208727	171804	Massieve beukenhaag
Kortemark	Esenstraat 11 (Kortemark)	B_000107	91384	169391	Burgerhuis
Kortrijk	Beekstraat 29 (Kortrijk)	B_000250/03	59317	157281	Stadswoning
Kortrijk	Beiaardstraat 10 (Kortrijk)	B_000268	60687	158530	Hoeve 't Zomerland
Kortrijk	Bellegemplaats 13 (Kortrijk)	laattijdig intern	60510	158375	Dorpswoning
Kortrijk	Brouwtorenstraat 5 (Kortrijk)	B_000116	60551	158411	Brouwerij Bockor
Kortrijk	Brugsesteenweg 142 (Kortrijk)	B_000137	59393	157355	Stadswoning
Kortrijk	Brugsestraat 30 (Kortrijk)	B_000113	59400	157362	Herberg 't Kuipje
Kortrijk	Brugsestraat 94-96 (Kortrijk)	B_000071	59403	157365	Samenstel van burgerhuizen
Kortrijk	Burgemeester Nolfstraat 10 (Kortrijk)	B_000266	59413	157372	Hoekpand
Kortrijk	Doornikserijksweg 4 (Kortrijk)	B_000135	60527	158390	Arbeiderswoning
Kortrijk	Doornikserijksweg 93 (Kortrijk)	B_000243/08	60531	158394	Burgerhuis en bedrijfsgebouwen
Kortrijk	Doorniksesteenweg 199-201 (Kortrijk)	B_000259	59460	157418	Villa
Kortrijk	Doorniksestraat 35 (Kortrijk)	B_000124	59469	157427	Modernistisch hoekpand
Kortrijk	Gemeenhof 2 (Kortrijk)	B_000170	77535	161027	Landhuis
Kortrijk	Gemeenhof 25-27 (Kortrijk)	B_000093	60688	158531	Boerenarbeiderswoning
Kortrijk	Gentsesteenweg zonder nummer (Kortrijk)	laattijdig intern	59545	157499	Sluis 10

Kortrijk	Groenestraat 43 (Kortrijk)	B_000218	60694	158537	Hoeve 't Oud Molenhof
Kortrijk	Guldensporenlaan 63 (Kortrijk)	B_000090	59667	157614	Huis In het Slagveld
Kortrijk	Heulebosstraat 61 (Kortrijk)	B_000207	60700	158542	Hoeve De Nachtegaal
Kortrijk	Heuleplaats 6-8 (Kortrijk)	B_000162	60704	158546	Winkel-woonhuizen
Kortrijk	Heulsestraat 34 (Kortrijk)	B_000086	60620	158472	Dorpswoning
Kortrijk	Hoge Dreef, Lage Dreef, Sint-Godelievestraat, Vlasmolenstraat, Warande, Watermolenwal, Wittestraat, Zeger van Heulestraat (Kortrijk)	B_000243/10	302110	173854	Hof van Heule, Preetjesmolen, Heulebeek en omgeving
Kortrijk	Jan Breydellaan 82 (Kortrijk)	B_000260	59767	157709	Modernistische stadswoning van 1933
Kortrijk	Kasteelkaai 4 (Kortrijk)	B_000118	59822	157759	Herberg
Kortrijk	Meensesteenweg 108 (Kortrijk)	B_000221	60635	158485	Burgerhuis
Kortrijk	Meensesteenweg 231 (Kortrijk)	B_000169	60644	158494	Burgerhuis
Kortrijk	Meensesteenweg 433-435 (Kortrijk)	B_000130	60673	158520	Burgerhuis met vlasschuren
Kortrijk	Meensesteenweg 85 (Kortrijk)	B_000293	59943	157867	N.V. Blanchisserie de Courtrai
Kortrijk	Mellestraat 28 (Kortrijk)	B_000161	60766	158593	Burgerhuis
Kortrijk	Minister Liebaertlaan 53 (Kortrijk)	laattijdig intern	59967	157890	BST kantoorgebouw met directeurswoning
Kortrijk	Plein 13, 13A (Kortrijk)	B_000176	60092	158008	Burgerhuis
Kortrijk	Rekkemsestraat 172-178 (Kortrijk)	B_000109, B_000128	60984	158777	Eenheidsbebouwing van stadswoningen
Kortrijk	Roeselaarsestraat 6 (Kortrijk)	B_000283	60783	158607	Vlasroterij
Kortrijk	Rollegemplaats 5 (Kortrijk)	B_000139, B_000272	61026	158817	Hof van Rollegem
Kortrijk	Sint-Denijsestraat 145 (Kortrijk)	B_000117	60188	158097	Herberg In 't Molenhoeksche
Kortrijk	Sint-Rochuslaan 75 (Kortrijk)	B_000098	60232	158139	Stadswoning
Kortrijk	Steenstraat 9-11, 17 (Kortrijk)	B_000230	60793	158613	Hoeve
Kortrijk	Walle 190 (Kortrijk)	B_000281	60399	158281	Villa
Kortrijk	Walleweg 115 (Kortrijk)	B_000083	61056	158843	Hof van Odo
Kortrijk	Wolvendreef 20 (Kortrijk)	B_000089	60426	158302	Hof ter Walle
Langemark-Poelkapelle	Poperingestraat zonder nummer (Langemark-Poelkapelle)	B_000007	44154	153193	Gedenkkruis voor adjudant Charles Dresse
Ledegem	Rollegemstraat 42-48 (Ledegem)	B_000044	24352	150552	Café De Gouden Leeuw
Lendelede	Groeningebergstraat 11, Hulstemolenstraat 5 (Lendelede)	B_000015	91533	169501	Handelaarswoning met opslagplaats met ast
Lendelede	Heirweg 1 (Lendelede)	B_000009	91519	169490	Villa
Lendelede	Heulsestraat 29 (Lendelede)	B_000020	91527	169495	Neoclassicistisch burgerhuis met bijgebouw
Lendelede	Kasteelstraat 3-7 (Lendelede)	B_000005	91557	169518	Dorpswoningen met bedrijfsgebouw
Lendelede	Manpadstraat 2 (Lendelede)	B_000125	91579	169533	Dorpswoning van 1905

Lichtervelde	Astridlaan 17-19 (Lichtervelde)	B_000225	51721	154119	Herberg Schuttershof
Lichtervelde	Hazelstraat 145 (Lichtervelde)	B_000094	51742	154131	Schuur
Lichtervelde	Hoogwielkestraat 6 (Lichtervelde)	B_000160	51745	154133	Villa
Lichtervelde	Koolskampstraat 9-11 (Lichtervelde)	B_000154	51758	154143	Brouwerij Sint-Jozef
Lichtervelde	Neerstraat 1 (Lichtervelde)	B_000151	51677	154088	Herberg Den Engel
Lichtervelde	Weststraat 56, 58A-B (Lichtervelde)	B_000046, B_000232	51713	154113	Hoeve
Lo-Reninge	Lindestraat 5 (Lo-Reninge)	laattijdig intern	70206	159033	Margrietmolen
Menen	Rijselstraat 59 (Menen)	B_000147	56008	155543	Herenhuis
Menen	Rijselstraat 63 (Menen)	B_000146	56010	155544	Neoclassicistisch winkel-woonhuis
Menen	Rijselstraat 73 (Menen)	B_000148	56013	155547	Sint-Jorishospitaal
Meulebeke	Karel van Manderstraat 54 (Meulebeke)	B_000111	90072	168568	Dorpswoning
Meulebeke	Kasteelstraat 60-62 (Meulebeke)	B_000164/01	90085	81427	Half vrijstaand ensemble van twee woonhuizen
Meulebeke	Maeneghemstraat 5 (Meulebeke)	B_000164/03	90102	63403	Hoeve
Meulebeke	Maeneghemstraat 6 (Meulebeke)	B_000164/04	90103	30219	Hoeve
Meulebeke	Spillebosstraat 1 (Meulebeke)	B_000164/05	90233	78719	Hoeve
Meulebeke	'T Park zonder nummer (Meulebeke)	B_000164/02	90186	32682	Gemeentepark
Meulebeke	Vuilputstraat 80 (Meulebeke)	B_000164/06	90282	51126	Hoeve
Middelkerke	Priorijlaan 25 (Middelkerke)	laattijdig intern	55216	154922	Cottage Shamrock
Moorslede	Dadizeelsestraat 26 (Moorslede)	B_000150	24119	150372	Burgerhuis naar ontwerp van H. Buytaert-Reynaert
Moorslede	Dadizeelsestraat 28-30 (Moorslede)	B_000150	24120	150373	Herenhuizen naar ontwerp van R. Cauwe
Moorslede	Marktstraat 2-4, 12 (Moorslede)	B_000003	24178	150425	Burgerhuizen
Moorslede	Nertsenstraat 3 (Moorslede)	B_000191	24181	150428	Wederopbouwhoeve
Nieuwpoort	Sluizen (Nieuwpoort)	B_000238/04	126656	169606	Sluizencomplex De Ganzenpoot met oorlogsgedenktekens
Oostende	Karel Janssenslaan 12A (Oostende)	B_000201	55557	155199	Hotel du Louvre
Oostende	Rogierlaan 5 (Oostende)	B_000119, B_000228	56550	155945	Burgerhuis
Oostende	Rogierlaan 7 (Oostende)	B_000120, B_000227	56551	155946	Burgerhuis
Oostende	Velodroomstraat 3-4, 5-9, 9A (Oostende)	B_000262	56916	156223	Eclectisch samenstel van burgerhuizen
Oostkamp	Kortrijksestraat 436 (Oostkamp)	B_000056	88196	167462	Boerenarbeiderswoning
Oostkamp	Lettenburgstraat 5 (Oostkamp)	B_000014	87976	167284	Hoeve
Oostkamp	Majoor Woodstraat 26 (Oostkamp)	B_000127	87982	167289	Hoekpand
Oostkamp	Sijslostraat 71 (Oostkamp)	B_000066	88246	167505	Dorpswoning
Oostkamp	Sijslostraat 75-77 (Oostkamp)	B_000065	88240	167500	Gekoppelde dorpswoningen
Oostkamp	Sint-Elooisstraat 26 (Oostkamp)	B_000197	88260	167517	Dorpswoning

Oostkamp	Torhoutsestraat 143 (Oostkamp)	B_000181	88306	167558	Langgestrekte hoeve
Oudenburg	Marktplein zonder nummer (Oudenburg)	B_000077	45582	153450	Bronzen kunstwerk Zee-polder-zand
Oudenburg	Oostendsesteenweg zonder nummer (Oudenburg)	B_000238/05	45597	153462	IJzeren ophaalbrug
Pittem	Brugsesteenweg 170-172 (Pittem)	B_000099/03, B_000269/06	212228	82977	Steenbakkerij Ampe
Pittem	Doelstraat 10 (Pittem)	B_000269/01	211643	172619	Burgerhuis
Pittem	Drogenbroodstraat 52 (Pittem)	B_000269/14	212242	172787	Herberg
Pittem	Eikeldreef 3 (Pittem)	B_000269/02	211691	172639	Kasteelgoed
Pittem	Joos de ter Beerstlaan 35 (Pittem)	B_000269/07	211679	172634	Villa
Pittem	Joos de ter Beerstlaan 37 (Pittem)	B_000269/08	211683	172635	Hoeve met losse bestanddelen
Pittem	Kasteeldreef 41 (Pittem)	B_000269/09	212268	172791	Dorpswoning
Pittem	Kauwstraat 43 (Pittem)	B_000269/09	211750	172645	Dorpswoning
Pittem	Kauwstraat zonder nummer (Pittem)	B_000269/05	211744	75764	Sculptuur Feniks
Pittem	Kazandstraat 14 (Pittem)	B_000269/09	211754	172648	Boerenwoning en bakhuis
Pittem	Klijtmolenstraat 18 (Pittem)	B_000269/03	211756	172650	Leen ter Wulgen
Pittem	Kriekestraat 5 (Pittem)	B_000269/10	211768	172660	Hoeve
Pittem	Markt 21 (Pittem)	B_000269/11	211781	172672	Herberg
Pittem	Paardestraat 30 (Pittem)	B_000269/09	212353	172833	Burgerhuis
Pittem	Paardestraat 32 (Pittem)	B_000269/04	212354	172834	Stadswoning
Pittem	Paardestraat 59 (Pittem)	B_000269/04	212357	172837	Dorpswoning
Pittem	Tieltstraat 103 (Pittem)	B_000269/09	212098	172742	Villa
Pittem	Tieltstraat 124 (Pittem)	B_000092	212102	172746	Dorpswoning van 1925
Pittem	Veldstraat 21 (Pittem)	B_000269/13	212202	172771	Hoeve
Pittem	Wielewaalstraat 25 (Pittem)	B_000269/12	212178	172764	Hoeve met losse bestanddelen
Poperinge	Driegoenstraat 9 (Poperinge)	B_000110	31351	152424	Hoeve met Mariakapel
Poperinge	Gasthuisstraat 47 (Poperinge)	B_000049	308461	174059	Stadswoning
Poperinge	Ieperstraat 45A-B (Poperinge)	laattijdig intern	31084	152259	Neoclassicistische stadswoning
Poperinge	Obterrestraat 15 (Poperinge)	B_000031	31323	152408	Hoekhuis
Poperinge	Provenplein 69 (Poperinge)	B_000104	31331	152412	Hoeve met losse bestanddelen
Roeselare	Acaciastraat 10-20, 21-39, Berkenstraat 2-8, 9-24, 26-32, Collievijverpark 38A, 39A, Dennenstraat 1-35, Eikstraat 11-42, 43-57, Happestraat 1-28, Kastanjestraat 1-	B_000012, B_000270	302161	173871	Naoorlogse sociale woonwijk Meiboomkwartier

	28, 29-31, 1A-B, Kleine Weg 2-12, Meidoornstraat 1-11, Sint-Jozefsstraat 101-131, 138-176, Sparstraat 1-52, 54-64 (Roeselare)				
Roeselare	Albrecht Rodenbachstraat 14-16, 50, Kattenstraat 2-4, 7 (Roeselare)	B_000213	23728	150053	Burgerschool, kloostergebouw en kapel
Roeselare	Alfons Carlierstraat 15-21 (Roeselare)	B_000222	23742	150066	Eenheidsbebouwing van winkel en stadswoningen
Roeselare	Ardooisesteenweg 178-202, Baasrodestraat 1-4, 6, Batavialaan 1-72, 73-115, Geelstraat 5-18, 19, Lierstraat 4-47, 48-58, Mandellaan 251-259, Schellebellestraat 1-30, 31-43, Wetterenstraat 1-14, Wichelenstraat 2-3, 4-24 (Roeselare)	B_000043, B_000061, B_000091, B_000108, B_000224, B_000231, B_000265	120732	169587	Bataviawijk
Roeselare	Ardooisesteenweg 20 (Roeselare)	B_000021	23744	150068	Winkel
Roeselare	Ardooisesteenweg 357 (Roeselare)	B_000035	23761	24809	Hoeve De kleine Campagne
Roeselare	Arme-Klarenstraat 75 (Roeselare)	B_000033	85744	165685	Klooster en volksdispensarium
Roeselare	Beversesteenweg 80-86, 140-158, Eksaardestraat 1-76, 78-94, Hammestraat 1-101, Herentalslaan 1-40, 41-49, Mandeldreef 1-82, 84, Mandellaan 50-140, Meulebekestraat 2-6, 7-52, Munitieplein, Munitiestraat 2-4, 5-20, 21-31, Toekomststraat 1-5, 6-23, 25-31 (Roeselare)	B_000026, B_000102	120734	169588	Sociale woonwijk Mandelkwartier
Roeselare	Beversesteenweg 87-89 (Roeselare)	B_000202	23771	150083	Garage Kosmos
Roeselare	Blekerijstraat 54 (Roeselare)	B_000210	23777	150089	Wederopbouwwoning
Roeselare	Bollenstraat 23-25 (Roeselare)	B_000267	23779	150091	Gildenhuis nr. 3
Roeselare	Diksmuidsesteenweg 28-34 (Roeselare)	B_000013	23813	150116	Burgerhuis ontworpen door Valère Duyvewaardt
Roeselare	Fabrieksstraat 36 (Roeselare)	B_000214	23823	150125	Sint-Jozefkapel
Roeselare	Gasstraat 18 (Roeselare)	B_000053	23827	150128	Eclectisch burgerhuis
Roeselare	Groenestraat zonder nummer (Roeselare)	B_000072	23846	150141	Wegkapel van 1908
Roeselare	Grote Markt 26 (Roeselare)	B_000179/02	23864	150158	Eclectische apotheek
Roeselare	Grote Markt 27 (Roeselare)	B_000179/01	23865	150159	Winkel
Roeselare	Heirweg 155 (Roeselare)	B_000205	23409	149786	Sint-Catharinakerk

Roeselare	Hoogleedsesteenweg 449 (Roeselare)	B_000074	23914	150198	Hoeve Beulhof
Roeselare	Hugo Verrieststraat 92, 96, 100 (Roeselare)	B_000114	23923	150207	Brouwerij De Toekomst
Roeselare	Iepersestraat 253-255 (Roeselare)	B_000049	23939	150222	Huizen Johanna en Johan
Roeselare	Ieperseweg 144 (Roeselare)	B_000051	23368	60971	Hoeve gedateerd 1908
Roeselare	Izegemseaardeweg 14-16 (Roeselare)	B_000032	23415	149789	Enkelhuizen
Roeselare	Izegemseaardeweg 68 (Roeselare)	B_000249	23418	149792	Hoeve met linde en boomkapel
Roeselare	Jan Mahieustraat 9-11 (Roeselare)	B_000038	23944	150227	Burgerhuis naar ontwerp van C. Vanneste
Roeselare	Kloosterstraat 1 (Roeselare)	B_000180	23298	149714	Klooster zusters van liefde en Vrije basisschool
Roeselare	Koekuitstraat 33 (Roeselare)	B_000023, B_000100	23301	149716	Borenwoning
Roeselare	Leenstraat 32 (Roeselare)	B_000211	23992	150268	Schoolgebouwen Vrij Technisch Instituut
Roeselare	Lichterveldsestraat 1C (Roeselare)	B_000206, B_000263	23449	149810	Herberg Het Paradijs
Roeselare	Lindenstraat 1-28, 30-50, Meiboomlaan 2-64, Notelaarstraat 1-26, 27-29, Olmenstraat 1-28, 30, Sint-Jozefsstraat 35-49, 50-99, 100-136, Westlaan 1-73, Wilgenstraat 71-111, 111B (Roeselare)	B_000055, B_000067, B_000076, B_000129, B_000132, B_000142	120735	169589	Tuinwijk Meiboomkwartier
Roeselare	Mandellaan 337 (Roeselare)	B_000290	23996	150271	Burgerhuis
Roeselare	Meensesteenweg 159 (Roeselare)	B_000112	24007	150281	Stadswoning van 1888
Roeselare	Moorseelsesteenweg 168 (Roeselare)	B_000018	23333	149734	Dorpswoning
Roeselare	Moorseelsesteenweg 207 (Roeselare)	B_000251	23334	149735	Hoeve
Roeselare	Noordstraat 6 (Roeselare)	B_000037	23458	149817	Winkel naar ontwerp van H. Denys
Roeselare	Noordstraat 83 (Roeselare)	B_000057	23477	32002	Hoekhuis naar ontwerp van A. Latte
Roeselare	Ooststraat 23 (Roeselare)	B_000177	23513	149860	Burgerhuis naar ontwerp van Valère Duyvewaardt
Roeselare	Ooststraat 44 (Roeselare)	B_000254	23519	149866	Burgerhuis
Roeselare	Polenplein 14 (Roeselare)	B_000274	23541	149885	Neoclassicistisch herenhuis
Roeselare	Poststraat 13 (Roeselare)	B_000216	23543	149887	Winkel
Roeselare	R32 zonder nummer (Roeselare)	B_000101	215875	173604	Duitse bunker R32
Roeselare	Rondekomstraat 20, 20A (Roeselare)	B_000069	85203	165665	Weverij Moerman
Roeselare	Rumbeeksesteenweg 268 (Roeselare)	B_000052	23565	149906	Villa Jeannette
Roeselare	Rumbeeksesteenweg 338 (Roeselare)	B_000029	23338	41102	Burgerhuis
Roeselare	Schoolstraat 11-13 (Roeselare)	B_000203	23433	149800	Klooster- en schoolgebouw
Roeselare	Schoolstraat 45-47 (Roeselare)	B_000204	23434	62476	Twee herenhuizen naar ontwerp van H. Buytaert-Reynaert
Roeselare	Schoolstraat 7-9 (Roeselare)	B_000030	23431	75667	Boerenwoningen

Roeselare	Sint-Alfonsusstraat 25 (Roeselare)	B_000208	23578	149918	Burgerhuis met neoclassicistische gevel
Roeselare	Sint-Amandsstraat 155 (Roeselare)	B_000123	23598	149936	Burgerhuis met magazijn
Roeselare	Sint-Germanusplein 24 (Roeselare)	B_000041	23441	149805	Burgerhuis
Roeselare	Sint-Petrus en Paulusstraat 22 (Roeselare)	B_000252	23359	149754	Villa
Roeselare	Spanjestraat 203-211 (Roeselare)	B_000039	23624	149958	Herberg met aanpalende woningen
Roeselare	Stokerijstraat 9-11 (Roeselare)	B_000212	23661	149992	School Heilig Hart
Roeselare	Uilstraat 30 (Roeselare)	B_000059	23664	149995	Architectenwoning Uylenburgh
Roeselare	Vijfwegenstraat 310 (Roeselare)	B_000233	23363	149757	Burgerhuis naar ontwerp van C. Wybo
Roeselare	Weverijstraat 1-5 (Roeselare)	B_000248	85750	165691	Eenheidsbebouwing van arbeiderswoningen en café
Roeselare	Weverijstraat 29 (Roeselare)	B_000174	85751	165692	Magazijn van de weverij Pardou-Duthoo
Roeselare	Wilgenstraat 132-140 (Roeselare)	B_000132	23707	150033	Hoekgebouw, burgerhuizen en winkel
Roeselare	Zilverbergstraat 101 (Roeselare)	B_000167, B_000226	23711	150036	Hoeve
Roeselare	Zuidstraat 25-27, 33 (Roeselare)	B_000215	23715	150040	Klein Seminarie en kerk
Roeselare	Zuidstraat 38 (Roeselare)	B_000220	23716	150041	Hoekcafé en winkelhuis naar ontwerp van Ch. Van Moerkerke
Ruiselede	Axpoelmolenstraat 1 (Ruiselede)	B_000081	90413	168784	Hoeve met losse bestanddelen
Staden	de Carninstraat 25-27 (Staden)	B_000199, B_000264	51043	153654	Brasserie Centrale
Staden	Hogestraat 45 (Staden)	B_000068	51051	153662	Wijkschool van de zusters maricolen
Staden	Lepelstraat 10-14 (Staden)	B_000242	51103	153699	Herenhuis
Staden	Lindestraat 1 (Staden)	B_000271	51065	153673	Wederopbouwhoeve met losse bestanddelen
Staden	Marktplaats 5 (Staden)	B_000096	51070	153677	Café 't Voske
Staden	Ondankstraat 15, 22 (Staden)	B_000050	51108	153701	Hoeve met losse bestanddelen
Staden	Renaat Desmedtstraat 8 (Staden)	B_000253	51075	153681	Hoeve met losse bestanddelen
Staden	Roeselarestraat 4-6 (Staden)	B_000136	51111	153704	Brouwerswoning Vandenbulcke en café
Staden	Statiestraat 22 (Staden)	B_000165	51088	153688	Eclectisch burgerhuis
Staden	Veldstraat 23 (Staden)	B_000185	51129	153717	Boerenburgerhuis
Tielt	Kanegemstraat 20 (Tielt)	B_000099/02	86702	166262	Hoeve
Tielt	Sterrestraat 17-21 (Tielt)	laattijdig intern	87058	166559	Ensemble van dorpswoningen
Torhout	Oostendestraat 15 (Torhout)	B_000002	87468	166892	Winkel
Torhout	Zeeweg zonder nummer (Torhout)	laattijdig intern	87607	167005	Mariakapel
Veurne	Albert I laan 2 (Veurne)	B_000241/01	16714	149368	Zuidgasthuishoeve
Veurne	Appelmarkt 1 (Veurne)	B_000241/01	16654	149318	Herberg Fortuintje-Estaminet
Veurne	Appelmarkt 2 (Veurne)	B_000241/01	16655	149319	Stadswoning met trapgevel
Veurne	Appelmarkt 3 (Veurne)	B_000241/01	16656	149320	Huis De Hoorn

Veurne	Appelmarkt 4 (Veurne)	B_000241/01	16657	149321	Eclectisch burger- en winkelhuis Huize Van Der Heyde
Veurne	Appelmarkt 8 (Veurne)	B_000241/01	16658	149322	Burgerhuis
Veurne	Appelmarkt 9 (Veurne)	B_000241/01	16659	149323	Stadswoning
Veurne	Appelmarkt, Astridlaan, Blauwe Nonnenstraat, Boterweegschaalstraat, Citernestraat, Dan. De Haenelaan, Grote Markt, Handboogstraat, Heldenplein, Houtmarkt, Kaatsspelplaats, Noordstraat, Ooststraat, Oratoriestraat, Pannestraat, Paviljoenstraat, Scholasterstraat, Sint-Niklaasplaats, Sint-Walburgapark, Sint-Walburgastraat, Smissestraat, Spaans Kwartier, Vleeshouwersstraat, Witte Kanunnikstraat, Zuidstraat, Zwarte Nonnenstraat (Veurne)	B_000241/05	306657	173934	Stadskern Veurne
Veurne	Bewesterpoort-Oost 1 (Veurne)	B_000241/01	16661	149325	Hoeve 't Coolenhof
Veurne	Bewesterpoort-Zuid 1 (Veurne)	B_000241/01	16660	149324	Hoeve Epistelhof
Veurne	Bieswalplein zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16663	149326	Kapel Onze-Lieve-Vrouw-Onbevlekt-Ontvangenis
Veurne	Boterweegschaalstraat 3 (Veurne)	B_000241/01	16664	149327	Stadswoning
Veurne	Boterweegschaalstraat 6-10 (Veurne)	B_000241/01	16665	149328	Prelaatshuis Sint-Niklaasabdij
Veurne	Brugse Steenweg 222 (Veurne)	B_000241/02	16667	149329	Hoeve 't Duvekot
Veurne	Brugse Steenweg 78-206, Feyslaan 1-30, Hobelaan 1-46, 48-80 (Veurne)	B_000241/02	125372	169600	Tuinwijk Nieuwstad
Veurne	Brugse Steenweg zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	302082	173852	Belgische militaire post
Veurne	Bulskampstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16668	149330	Wegkapel
Veurne	Calonnegracht 10 (Veurne)	B_000241/01	212489	172848	Noodwoning Koning Albertfonds
Veurne	Debarkestraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16945	149560	Sint-Karelsmolen
Veurne	Debarkestraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16946	149561	Romp van Sint-Gustaafmolen
Veurne	Doornstraat 6 (Veurne)	B_000241/11	16964	22672	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Duinkerkestraat 10 (Veurne)	B_000241/02, B_000284	16671	149332	Brouwerij Houvenaghel
Veurne	Duinkerkestraat 18 (Veurne)	B_000241/03	16672	149333	Herenhuis in second-empirestijl
Veurne	Duinkerkestraat 2, Zuidstraat 21 (Veurne)	B_000241/01	16847	149477	Neoclassicistisch herenhuis met aanhorigheden
Veurne	Duinkerkestraat 20 (Veurne)	B_000241/01	16673	149334	Herenhuis

Veurne	Duinkerkestraat 22 (Veurne)	B_000241/01	16674	149335	Herenhuis
Veurne	Duinkerkestraat 24 (Veurne)	B_000241/01	16675	149336	Stadswoning van 1764
Veurne	Duinkerkestraat 25 (Veurne)	B_000241/01	16676	149337	Herenhuis
Veurne	Duinkerkestraat 29-31 (Veurne)	B_000241/01	16677	149338	Stadswoningen
Veurne	Duinkerkestraat 33 (Veurne)	B_000241/01	16678	149339	Herenhuis
Veurne	Duinkerkestraat 7 (Veurne)	B_000241/01	16670	149331	Burgerhuis
Veurne	Duinkerkestraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16679	149340	Wegkapel
Veurne	Goemoetestraat 3 (Veurne)	B_000241/12	16981	72831	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Grote Markt 1 (Veurne)	B_000241/01	16686	149341	Vleeshuis
Veurne	Grote Markt 10 (Veurne)	B_000241/01	16691	149346	Burgerhuis
Veurne	Grote Markt 15 (Veurne)	B_000241/01	201052	169739	Apotheek De Hert
Veurne	Grote Markt 17 (Veurne)	B_000241/01	16693	149347	Stadswoning met winkel
Veurne	Grote Markt 2 (Veurne)	B_000241/01	16687	149342	Winkel
Veurne	Grote Markt 20 (Veurne)	B_000241/01	16694	149348	Hoekhuis
Veurne	Grote Markt 21 (Veurne)	B_000241/01	16695	149349	Burgerhuis Sint-Hubert
Veurne	Grote Markt 22 (Veurne)	B_000241/01	16696	149350	Burgerhuis Die Swaene
Veurne	Grote Markt 25 (Veurne)	B_000241/01	16697	149351	Burgerhuis
Veurne	Grote Markt 26 (Veurne)	B_000241/01	16698	149352	Huis De Valk
Veurne	Grote Markt 27 (Veurne)	B_000241/01	16699	149353	Stadhuis Veurne
Veurne	Grote Markt 29 (Veurne)	B_000241/01	16700	149354	Landhuis en belfort
Veurne	Grote Markt 29, Heldenplein zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	305015	173895	Gedenkplaten militaire en burgerlijke doden
Veurne	Grote Markt 30-33, 34 (Veurne)	B_000241/01	16701	149355	Stadswoningen in wederopbouwarchitectuur
Veurne	Grote Markt 7 (Veurne)	B_000241/01	16688	149343	Herberg De Botermand
Veurne	Grote Markt 8 (Veurne)	B_000241/01	16689	149344	Herberg De Kroon uit 1863
Veurne	Grote Markt 9 (Veurne)	B_000241/01	16690	149345	Gebouw van de nachtwacht Hoge Wacht
Veurne	Grote Markt zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	201029	169722	Openbare pomp
Veurne	Handboogstraat 15 (Veurne)	B_000241/01	16703	149357	Dorpswoning
Veurne	Handboogstraat 17 (Veurne)	B_000241/01	16704	149358	Dorpswoning
Veurne	Handboogstraat 23 (Veurne)	B_000241/01	16705	149359	Herberg
Veurne	Handboogstraat 3 (Veurne)	B_000241/01	16702	149356	Hoofdgebouw van het gildehof der handboogschutters
Veurne	Hondschootebaan 15 (Veurne)	B_000241/13	16989	21765	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Houtemstraat 30 (Veurne)	B_000241/02	16883	149506	Omwalde hoeve Torreelen
Veurne	Houtmarkt 1, 14 (Veurne)	B_000241/01	16710	149364	Sint-Jansgasthuis
Veurne	Houtmarkt 13 (Veurne)	B_000241/01	16709	149363	Burgerhuis
Veurne	Houtmarkt 4 (Veurne)	B_000241/01	16706	149360	Hoekhuis

Veurne	Houtmarkt 5-6 (Veurne)	B_000241/01	16707	149361	Herenhuis uit 1625
Veurne	Houtmarkt 9-10 (Veurne)	B_000241/01	16708	149362	Burgerhuis
Veurne	Ieperse Steenweg 124 (Veurne)	B_000241/17	17030	23462	Herberg De Draaibrug
Veurne	Ieperse Steenweg 96 (Veurne)	B_000241/01	16713	149367	Brouwerij met brouwerswoning en mouterij
Veurne	Ieperse Steenweg zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16711	149365	Zuidkapel
Veurne	Ieperse Steenweg zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16712	149366	Wegkapel Zoete's Kapelleke
Veurne	Jaagpad 6 (Veurne)	B_000241/04	16715	149369	Villa Belle View
Veurne	Kaatsspelplaats 1-2, Ooststraat 13 (Veurne)	B_000241/01	16716	149370	Hoekhuis
Veurne	Kaatsspelplaats 3 (Veurne)	B_000241/01	16717	149371	Burgerhuis
Veurne	Kaatsspelplaats 4 (Veurne)	B_000241/01	16718	149372	19de-eeuwse stadswoning
Veurne	Karel Coggelaan 29-31 (Veurne)	B_000241/01	16721	149375	Neogotisch burgerhuis gedateerd 1909
Veurne	Karel Coggelaan 8 (Veurne)	B_000241/01	16720	149374	Bisschoppelijk College
Veurne	Karpelstraat 16 (Veurne)	B_000241/01	16722	149376	Hoeve
Veurne	Karpelstraat 19 (Veurne)	B_000241/01	16761	149408	Villa in eclectische stijl
Veurne	Kerkstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/09	16916	30002	Heldenhuldezerkjes op kerkhof Avekapelle
Veurne	Kerkstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/09	16916	149538	Parochiekerk Sint-Michiel met kerkhof
Veurne	Klaverstraat 21-25 (Veurne)	B_000241/01	16725	149378	Stadswoningen
Veurne	Klaverstraat 29-31 (Veurne)	B_000241/01	16727	149379	Stadswoningen
Veurne	Klaverstraat 6, 8A-B, zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16723	149377	Restanten en poortgebouw Sint-Niklaasabdij
Veurne	Klokhofstraat 38 (Veurne)	B_000241/01	16728	149380	Hoeve Klokhof
Veurne	Klokhofstraat 39 (Veurne)	B_000241/01	16729	149381	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Korte Nieuwstraat 7 (Veurne)	B_000241/14	16980	65631	Boerenarbeidershuis
Veurne	Kwadestraat 31 (Veurne)	B_000241/14	17072	28397	Hoevegebouwen
Veurne	Lindendreef 5-7 (Veurne)	B_000241/01	16730	149382	Landhuizen Ter Linden en Torenhuis
Veurne	Nieuwpoortkeiweg zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16732	149383	Wegkapel
Veurne	Nieuwstraat 5 (Veurne)	B_000241/01	16733	149384	Laat-18de-eeuwse stadswoning
Veurne	Nieuwstraat 8 (Veurne)	B_000241/01	16734	149385	Stadswoning met kern uit 1741
Veurne	Noordstraat 1 (Veurne)	B_000241/01	16736	149386	Stadswoning met classicistische pilastergevel
Veurne	Noordstraat 10-12 (Veurne)	B_000241/01	16744	149393	Burgerhuizen
Veurne	Noordstraat 11 (Veurne)	B_000241/01	16745	149394	Herberg Die Nobele Rose
Veurne	Noordstraat 117-121 (Veurne)	B_000241/01	16760	149407	Drie burgerhuizen
Veurne	Noordstraat 13-15 (Veurne)	B_000241/01	16746	149395	Burgerhuis
Veurne	Noordstraat 16-18 (Veurne)	B_000241/01	16747	149396	Nationale Bank

Veurne	Noordstraat 2 (Veurne)	B_000241/01	16737	149387	Stadswoning naar ontwerp van C. Van Elslande
Veurne	Noordstraat 21, Smissestraat 1-3 (Veurne)	B_000241/05	16748	149397	Schoolcomplex Latijnse en Vlaamse School
Veurne	Noordstraat 27 (Veurne)	B_000241/01	16751	149398	Burgerhuis
Veurne	Noordstraat 28-30 (Veurne)	B_000241/01	16752	149399	Herenhuis
Veurne	Noordstraat 29 (Veurne)	B_000241/01	16753	149400	Neoclassicistisch herenhuis
Veurne	Noordstraat 3 (Veurne)	B_000241/01	16738	149388	Stadswoning met winkelpui
Veurne	Noordstraat 32 (Veurne)	B_000241/01	16754	149401	Herenhuis met koetshuis
Veurne	Noordstraat 34-36 (Veurne)	B_000241/01	16755	149402	Herenhuis
Veurne	Noordstraat 38 (Veurne)	B_000241/01	16756	149403	Herenhuis
Veurne	Noordstraat 5 (Veurne)	B_000241/01	16740	149389	Stadswoning naar ontwerp van J. Vinck 1920
Veurne	Noordstraat 51 (Veurne)	B_000241/01	16757	149404	Burgerhuis
Veurne	Noordstraat 53 (Veurne)	B_000241/01	16758	149405	Burgerhuis
Veurne	Noordstraat 55 (Veurne)	B_000241/01	16759	149406	Neoclassicistisch herenhuis
Veurne	Noordstraat 7 (Veurne)	B_000241/01	16741	149390	Stadswoning met houten winkelpui
Veurne	Noordstraat 8 (Veurne)	B_000241/01	16742	149391	Het Klokje
Veurne	Noordstraat 9 (Veurne)	B_000241/01	16743	149392	Burgerhuis
Veurne	Noordstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	213316	172930	Borstbeeld Karel Cogge
Veurne	Oostmoerstraat 3 (Veurne)	B_000241/15	17005	69588	Hoeve losse bestanddelen
Veurne	Ooststraat 1 (Veurne)	B_000241/01	16763	149409	Hoekhuis naar ontwerp van C. Van Elslande
Veurne	Ooststraat 10 (Veurne)	B_000241/01	16767	149412	Stadswoning met 16de-eeuwse kern
Veurne	Ooststraat 13 (Veurne)	B_000241/14	16716	70545	Herenhuis
Veurne	Ooststraat 15-23 (Veurne)	B_000241/01	16769	149413	Huizenrij naar ontwerp van C. Van Elslande
Veurne	Ooststraat 18 (Veurne)	B_000241/01	16770	149414	Eclectische winkel
Veurne	Ooststraat 2 (Veurne)	B_000241/01	16764	149410	Spaans Paviljoen
Veurne	Ooststraat 20 (Veurne)	B_000241/01	16771	149415	Burgerhuis uit 1884
Veurne	Ooststraat 26 (Veurne)	B_000241/01	16772	149416	Stadswoning met overwelfde doorgang
Veurne	Ooststraat 3-11 (Veurne)	B_000241/01	16765	149411	Neoclassicistische eenheidsbebouwing
Veurne	Ooststraat 38 (Veurne)	B_000241/01	16774	149417	Bioscoop
Veurne	Ooststraat 39 (Veurne)	B_000241/01	16775	149418	Burgerhuis
Veurne	Ooststraat 55 (Veurne)	B_000241/17	16776	28838	Herberg In den Hert Estaminet
Veurne	Ooststraat 70 (Veurne)	B_000241/01	16777	149419	Burgerhuis en bijgebouw
Veurne	Oratoriestraat 3 (Veurne)	B_000241/01	16778	149420	Arbeiderswoning
Veurne	Oude Beestenmarkt 13 (Veurne)	B_000241/01	16781	149422	Burgerhuis
Veurne	Oude Beestenmarkt 16 (Veurne)	B_000241/01	16782	149423	Blekerij
Veurne	Oude Beestenmarkt 8-10 (Veurne)	B_000241/01	16780	149421	Stadswoningen van 1887
Veurne	Oude Vestingstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/14	304666	28390	Heldenhuldezerkje Sam De Vriendt begraafplaats Veurne

Veurne	Oude Vestingstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/14	304666	77258	Heldenhuldezerkjes begraafplaats Veurne
Veurne	Oude Vestingstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	213466	173051	Frans militair ereperk en massagraf
Veurne	Oude Vestingstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	304666	173892	Begraafplaats Oud Kerkhof
Veurne	Palinghoekstraat 9 (Veurne)	B_000241/10	16959	31996	Hoeve
Veurne	Pannestraat 15 (Veurne)	B_000241/14	16790	59195	Kapel van 1841
Veurne	Pannestraat 164 (Veurne)	B_000241/01	16802	149435	Hoeve Posterie
Veurne	Pannestraat 17 (Veurne)	B_000241/14	16790	37495	Neogotisch klooster uit 1904
Veurne	Pannestraat 19 (Veurne)	B_000241/01	16794	149427	Herenhuis en opslagplaats
Veurne	Pannestraat 202 (Veurne)	B_000241/01	16804	149436	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Pannestraat 24 (Veurne)	B_000241/01	16795	149428	Hoekhuis
Veurne	Pannestraat 25 (Veurne)	B_000241/01	16796	149429	Hoekhuis
Veurne	Pannestraat 26 (Veurne)	B_000241/01	16797	149430	Burgerhuis gedateerd 1706
Veurne	Pannestraat 3 (Veurne)	B_000241/01	16788	149424	Burgemeesterswoning
Veurne	Pannestraat 34-36 (Veurne)	B_000241/01	16798	149431	Burgerhuis, restant klooster der Penitenten
Veurne	Pannestraat 38 (Veurne)	B_000241/01	16799	149432	Burgerhuis
Veurne	Pannestraat 38 (Veurne)	B_000241/01	16800	149433	Burgerhuis
Veurne	Pannestraat 42 (Veurne)	B_000241/01	16801	149434	Burgerhuis uit 1836
Veurne	Pannestraat 5 (Veurne)	B_000241/01	16789	149425	Herenhuis
Veurne	Pannestraat 9-15 (Veurne)	B_000241/14	16790	49184	Schoolhuis
Veurne	Pannestraat 9-17 (Veurne)	B_000241/01	16790	149426	Wezengesticht der Heilige Moeder Gods
Veurne	Rozendalstraat 2 (Veurne)	B_000241/01	16805	149437	Schoolgebouw
Veurne	's Heerwillems 10 (Veurne)	B_000241/01	16808	149440	Abdijhoeve 't Groot Westhof
Veurne	's Heerwillems 15 (Veurne)	B_000241/01	16809	149441	Hoeve De Haanebrug
Veurne	's Heerwillems 16 (Veurne)	B_000241/01	16810	149442	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	's Heerwillems 9 (Veurne)	B_000241/01	16807	149439	Hoeve 't Klein Westhof met kapel
Veurne	's Heerwillems zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	213436	173040	Geallieerde militaire post
Veurne	's Heerwillems zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	213437	173041	Geallieerde mitrailleurpost
Veurne	's Heerwillems zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	308484	174071	Geallieerde militaire post
Veurne	Sasstraat 7 (Veurne)	B_000241/01	16806	149438	Modernistische woning
Veurne	Sikkelstraat 7 (Veurne)	B_000241/16	17014	29553	Hoevegebouwen
Veurne	Sint-Denisplaats 16 (Veurne)	B_000241/01	16811	149443	Burgerhuis, restant Cellenbroedersklooster
Veurne	Sint-Niklaasplaats 1 (Veurne)	B_000241/01	16813	149445	Burgerhuis tegen de Sint-Niklaaskerk
Veurne	Sint-Niklaasplaats zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16812	149444	Parochiekerk Sint-Niklaas
Veurne	Sint-Walburgapark 3 (Veurne)	B_000241/01	201040	169732	Herberg De Ploeg
Veurne	Sint-Walburgapark 4 (Veurne)	B_000241/01	16815	149447	Burgerhuis gedateerd 1766

Veurne	Sint-Walburgapark 5 (Veurne)	B_000241/01	16816	149448	Burgerhuis uit de 19de eeuw
Veurne	Sint-Walburgapark zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	16814	149446	Parochiekerk Sint-Walburga
Veurne	Sint-Walburgapark zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	201022	169718	Kiosk in Sint-Walburgapark
Veurne	Sporkijnstraat 1 (Veurne)	B_000241/01	16817	149449	Hoekhuis
Veurne	Sporkijnstraat 2 (Veurne)	B_000241/01	16818	149450	Burgerhuis met koetshuis en tuinmuur
Veurne	Sporkijnstraat 8 (Veurne)	B_000241/01	16819	149451	Vergaderzaal voor Jongelingskring
Veurne	Statieplaats 22 (Veurne)	B_000241/01	16820	149452	Station Veurne
Veurne	Statiestraat 17 (Veurne)	B_000241/01	16823	149455	Burgerhuis
Veurne	Statiestraat 19, 23 (Veurne)	B_000241/01	16824	149456	Eenheidsbebouwing
Veurne	Statiestraat 2-4 (Veurne)	B_000241/06	16821	149453	Burgerhuizen naar ontwerp van J. Vinck
Veurne	Statiestraat 5 (Veurne)	B_000241/01	16822	149454	Burgerhuis ontworpen door J. Vinck
Veurne	Steengracht Oost 24 (Veurne)	B_000241/14	17019	53658	Hoevegebouwen
Veurne	Tarwestraat 1 (Veurne)	B_000241/14	83689	29689	Hoeve met rest van wal
Veurne	Torreelhoek 1 (Veurne)	B_000241/01	16825	149457	Looringhe Stede
Veurne	Torreelhoek 2 (Veurne)	B_000241/01	16826	149458	Torreelhof
Veurne	Uilstond 4 (Veurne)	B_000241/14	83692	41849	Deels omgrachte en omhaagde hoeve
Veurne	Vaartstraat zonder nummer (Veurne)	B_000241/01	213438	173042	Duitse commandopost
Veurne	Veldstraat 1-12 (Veurne)	B_000241/01	16827	149459	Bejaardenwoningen van 1951
Veurne	Vleeshouwersstraat 14 (Veurne)	B_000241/01	16829	149461	Burgerhuis
Veurne	Vleeshouwersstraat 16 (Veurne)	B_000241/01	16830	149462	Classicistisch burgerhuis met waterstraatje
Veurne	Vleeshouwersstraat 17 (Veurne)	B_000241/01	16831	149463	Burgerhuis
Veurne	Vleeshouwersstraat 18 (Veurne)	B_000241/01	16832	149464	Classicistisch herenhuis
Veurne	Vleeshouwersstraat 29-31 (Veurne)	B_000241/01	16834	149466	Burgerhuizen met 18de-eeuwse kern
Veurne	Vleeshouwersstraat 33 (Veurne)	B_000241/01	16835	149467	Burgerhuis gedateerd 1760
Veurne	Vleeshouwersstraat 35 (Veurne)	B_000241/01	16836	149468	Burgerhuis gedateerd 1736
Veurne	Vleeshouwersstraat 5 (Veurne)	B_000241/01	16828	149460	Burgerhuis uit de 19de eeuw
Veurne	Wulpendammestraat 180 (Veurne)	B_000241/01	16838	149470	Hoeve met losse bestanddelen
Veurne	Wulpendammestraat 35 (Veurne)	B_000241/01	16837	149469	Hoeve Verbrande hofstede
Veurne	Zevensterreplein 3 (Veurne)	B_000241/01	16719	149373	Classicistisch hoekhuis met winkelpui
Veurne	Zuidburgweg 111 (Veurne)	B_000241/01	201056	169740	Stationschefwoning met bureel
Veurne	Zuidstraat 1 (Veurne)	B_000241/01	16839	149471	Hoekhuis
Veurne	Zuidstraat 10 (Veurne)	B_000241/01	16842	149473	Stadswoning
Veurne	Zuidstraat 108 (Veurne)	B_000241/01	16857	149483	Eclectische villa
Veurne	Zuidstraat 14 (Veurne)	B_000241/01	16844	149474	Huis Hier is 't den zwarten leeuw
Veurne	Zuidstraat 18 (Veurne)	B_000241/01	16845	149475	Burgerhuis met winkelpui

Veurne	Zuidstraat 20 (Veurne)	B_000241/01	16846	149476	Hoekhuis naar ontwerp van C. Van Elslande
Veurne	Zuidstraat 24 (Veurne)	B_000241/01	16848	149478	Burgerhuis
Veurne	Zuidstraat 32 (Veurne)	B_000241/08	16850	149479	Classicistisch burgerhuis
Veurne	Zuidstraat 37 (Veurne)	B_000241/01	16851	149480	Burgerhuis
Veurne	Zuidstraat 43 (Veurne)	B_000241/01	16852	149481	Burgerhuis
Veurne	Zuidstraat 60-66 (Veurne)	B_000241/01	16853	149482	Huizenrij
Veurne	Zuidstraat 8 (Veurne)	B_000241/07	16840	149472	Burgerhuis
Vleteren	Halve Reningestraat 1 (Vleteren)	laattijdig intern	31543	152561	Hoeve met losse bestanddelen
Waregem	Blauwe-Zwaanstraat 80-82 (Waregem)	B_000244/29	207173	60958	Dorpswoning
Waregem	Gaverkestraat 14 (Waregem)	B_000244/30	207297	29617	Dorpswoning
Waregem	Gentseweg 603 (Waregem)	B_000244/27	207795	36307	Dorpswoning
Waregem	Gentseweg 709 (Waregem)	B_000244/26	207800	82098	Herberg De Posterij
Waregem	Gravenland 24 (Waregem)	B_000244/18	207855	53596	Hoeve
Waregem	Hippodroomstraat 73 (Waregem)	B_000244/31	207328	47461	Hoeve De Meerschbloem
Waregem	Hooistraat 64 (Waregem)	B_000244/21	208518	29785	Arbeiderswoning
Waregem	Leemputstraat 40 (Waregem)	B_000244/22	208530	58748	Hoeve met losse bestanddelen
Waregem	Leemputstraat 93 (Waregem)	B_000244/23	208531	22032	Hoeve Ter Keijsere
Waregem	Nieuwstraat 75 (Waregem)	B_000244/24	208596	22570	Arbeiderswoning met zwingelarij
Waregem	Oscar Verschuerestraat 36-38 (Waregem)	B_000244/32	207554	39021	Handelspand
Waregem	Renthuisstraat 100 (Waregem)	B_000244/28	207825	24873	Boerenarbeiderswoning
Waregem	Sint-Jansstraat 44 (Waregem)	B_000244/19	208441	22885	Herberg
Waregem	Sprietestraat 162 (Waregem)	B_000244/25	208641	45859	Herberg
Waregem	Sprietestraat 54 (Waregem)	B_000244/20	208465	69030	Hoekhuis
Waregem	Stormestraat 116-118 (Waregem)	B_000040	207659	171066	Handelshuizen
Waregem	Vijfseweg 11 (Waregem)	B_000155	207709	171108	Hoekpand
Waregem	Vijfseweg 25-27 (Waregem)	B_000244/33	207712	81288	Arbeiderswoningen
Waregem, Wielsbeke	Hooiemeersstraat zonder nummer (Wielsbeke)	B_000250/01	89616	168279	Sluis op de oude Leiearm
Waregem, Wielsbeke	Leiesas zonder nummer (Waregem)	B_000250/01, B_000238/02	207815	171193	Sluis op de Oude Leiearm
Wielsbeke	1e Linie-Regimentstraat 18 (Wielsbeke)	laattijdig intern	89534	168220	Hof ter Leiesplete
Wielsbeke	Rijksweg zonder nummer (Wielsbeke)	B_000243/01	89635	168291	Elektriciteitscentrale 150 KV station Sint-Baafs-Vijve
Wielsbeke	Wielsbeeksestraat 32 (Wielsbeke)	B_000036	89595	168264	Roterij met vlasschuur
Wingene	Predikherenstraat 27 (Wingene)	B_000243/02	205696	170386	Gebouwen van de Radio Maritieme diensten
Zedelgem	Emmaüsdreef 6, Rolleweg zonder nummer (Zedelgem)	B_000239	209874	172157	Kasteeldomein Emmaüs
Zedelgem	Loppemsestraat 6 (Zedelgem)	laattijdig intern	209362	172002	Dorpswoning uit het interbellum

Zedelgem	Pilsestraat 32 (Zedelgem)	B_000217	209376	172012	Boerenarbeiderswoning
Zedelgem	Ruddervoordsestraat 6-8 (Zedelgem)	B_000240	209380	172014	Wasserij-Flandria met directeurswoning
Zedelgem	Snellegemsestraat 116 (Zedelgem)	B_000063	209430	172038	Dorpswoning
Zedelgem	Snellegemsestraat 40 (Zedelgem)	B_000187	209427	172035	Winkelhuis
Zedelgem	Torhoutsesteenweg 100 (Zedelgem)	B_000126	209435	172043	Hoeve met bunker
Zonnebeke	Ieperstraat 2 (Zonnebeke)	laattijdig intern	33031	152959	Arbeiderswoning
Zonnebeke	Komenstraat 9 (Zonnebeke)	B_000122	33205	153084	Kasteelhof
Zuienkerke	Blankenbergse Steenweg 23 (Zuienkerke)	B_000198	58060	156741	t Nieuwenhove
Zwevegem	Moenstraat 39-41 (Zwevegem)	B_000275/02	81323	52726	Samenstel van twee boerenarbeidershuizen
Zwevegem	Otegemstraat 160 (Zwevegem)	B_000275/03	80997	45664	Beeldbepalend hoekpand uit de jaren 1930
Zwevegem	Otegemstraat 48 (Zwevegem)	B_000275/01	80983	78817	Beeldbepalend hoekpand
Zwevegem	Stationsstraat 151 (Zwevegem)	B_000275/05	81183	80387	Vrijstaande burgerwoning
Zwevegem	Stedestraat zonder nummer (Zwevegem)	B_000275/04	81033	29346	Watermolen Slypemolen
Zwevegem	Transfostraat 3-25, 28-40, 5A, 3A (Zwevegem)	B_000243/11	81024	163106	Elektriciteitscentrale